INTRU SLAVA SFINTEI CEI DE O FIINȚĂ
ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

MINEIUL
LUNEI SEPTEMVRIE

pentru strana dreaptă

TIPĂRIT ÎN ZILELE MAJESTĂȚII SALE
IUBITORULUI DE HRISTOS

I [illegible]

[illegible]EGELE ROMANIEI

ȘI SUB PĂSTORIA

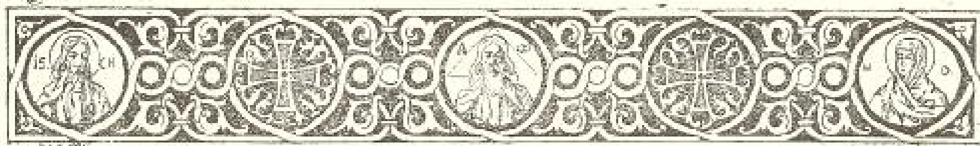
I. P. S. PATRIARH MIRON

CU BINECUVÂNTAREA
SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE

EDIȚIA III-A

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
1929.

ÎNAINTE CUVÂNTARE

Când Soarele ochiul zidirilor, în luna aceasta vine asupra zodiei Cumpenii și se potrivește ziua cu noaptea, ce bucurie nu pricinuește la toți de obște! Pentru căci fiind cea mai întâiu a toamnei, și mai împodobită și mai bogată de tot felul de roade, îndestulează pre toți, și îi face a uità ostenelele zădufului verii trecute și îndeamnă a se apucà de ale anului viitor cu bună nădejde.

Această lună, ce este a șaptea dela MARTIE, căci odinioară anul se începea dela MARTIE, și în astronomie încă se mai păstrează acest obiceiu. La Evrei mainainte de robia Vavilonului, se zicea Atanim. Iară după robia Vavilonului Tier; întru carea în tot anul după adunarea roadelor pământului, făceà ei praznicul corturilor, mulțumind lui Dumnezeu, și această prăznuire o făceà pentru aducerea aminte a petrecerii în pustie în patruzeci de ani, și pentrucă prin multe scârbe și ostenele au intrat în pământul Făgăduinții.

Vrednică de însemnat este și pentru aceea că ea alcătuește un număr de șeptime care în toată Scriptura noua și veche este de minune și tainică armonie.

Precum în ziua a șaptea s'au odihnit Dumnezeu, la Facere. Și iarăși în ziua a șaptea au poruncit să ne odihnim și altele...

Vrednică de însemnare mai erà la dânșii, adecă la Evrei și pentru aceasta, căci aveà știința din sfânta Scriptură, că întru această lună, corabia lui Noe după încetarea potopului, au stătut pre munții Ararat.

Și pentru căci marele Prooroc Moisì în zilele ei, după ce au priimit de al doilea tablele legii, pogorându-se din munte, au avut fața atât de proslăvită, în cât nu au putut ei să caute spre dânsul.

Incă și pentru căci întru dânsa s'au început cortul mărturiei în muntele Sinai. Și pentru căci în zilele ei Arhiereul cel mare odată în an intrà în Cortul cel mai din lăuntru, care se numea sfânta sfintelor, și aducea jertfă mai întâiu pentru sine, apoi pentru popor, care întru această lună se adunà în Ierusalim, și se curățià de păcatele a tot anul, și aducea arderea cea de tot Domnului.

Și pentru căci întru dânsa s'au sfințit prea luminata, și prea slăvita Biserica lui Solomon și Sicriul legii s'au adus într'însa.

Asemenea și pentru căci dela dânsa se începeà numărul ce se tindea până la cincizeci de ani, dupre porunca Domnului, că numărând șapte săptămâni de ani, din care se adunà patruzeci și nouă, prăznuià anul al cincizecilea, care se numeà la dânșii Jubilar (Iovileos).

Iară de către Romani luna aceasta s'au numit September, care va să zică a șaptea dela Martie, dela a cariea zi dintâiu, August Chesariul au pus începerea Indictionului pentru pricina dăjdilor dela supuși, precum arată Istoria. Iară la Greci de către Machedoneni

s'au numit Gorpieos. Și de către Atinei Memactirion, pentrucă în zilele ei făceà sărbătoarea, pre carea o numeà memactiria, întru cinstea lui Dios (Jupiter sau Joe) băsnuind ei că acest Dumnezeu al lor, amestecă și turbură pământul.

Iară la noi este cinstită luna aceasta pentru sfintele Praznice care se săvârșesc, nu întru cinstea lui Joe celui băsnuit de Elini, ci întru slava adevăratului Dumnezeu Făcătorului tuturor, carele numai căutând spre pământ îl face de se cutremură.

Precum și Indictionul, nu pentru căci s'au legiuit de August Chesariul îl priimim, ci pentru căci Domnul nostru Iisus Hristos, în ziua aceasta (care se prăznuià și de Romani) au intrat în Sinagoga Evreilor, și au cetit cuvintele Isaiei Proorocului, care s'au plinit întru dânsul, precum scrie Luca Evanghelistul. Care prăznuire a Indictionului s'au așezat de sfântul Sobor cel dintâiu dela Nicheea, ca o epocă de slobozenia creștinilor. Dupăce marele Constantin au biruit pre Maxentie tiranul, și au luminat lumea cu buna credință, întru a căruia împărăție prin sfânta Elena maică-sa s'au aflat și cinstita Cruce, a căreia înălțare cu bună potrivire s'au făcut în luna aceasta a zodiei cumpenii. De vreme ce și cinstita Cruce au fost cumpăna dreptății între doi tâlhari ce au fost răstigniți cu Hristos.

Dela acest sfânt Sobor al Nicheei până mai nainte de căderea împărăției creștinești, din veac în veac s'au pus în bună orânduială slujbele sfintei Biserici, de sfinții făcătorii de Canoane, și scriitorii de cântări, ale Praznicilor Stăpânești și Domnești, și ale pomenirilor sfinților, ale celor ce mai nainte de Lege, și în Lege au bine plăcut lui Dumnezeu, și ale celor ce după venirea Fiului lui Dumnezeu la noi, l'au priimit pre dânsul, și după Inălțarea lui la Ceruri au mărturisit numele lui înaintea tiranilor. Și cu un cuvânt ale tuturor celor ce în multe chipuri au strălucit întru bunătăți, a cărora slavă ce vor să aibă în veacul viitor; pre cât au fost cu putință firii omenești a suferi, o au arătat Domnul nostru celor trei ucenici cu schimbarea feții în muntele Tavorului. Apoi și în sfintele Evanghelii zicând: „Atuncea drepții vor străluci ca soarele, întru împărăția Părintelui lor". Și iarăși pentru slugile cele înțelepte: „Că-i va pune să șează, și trecând va sluji lor". Și către Apostoli: „Că vor ședeà la masa lui întru împărăția lui. Și pre douăsprezece scaune, „judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israil". Asemenea și graitorul de Dumnezeu Apostol zice: „Au nu știți că sfinții vor să judece lumea?

Iară cum că se cuvine nouă să cinstim pre sfinți, arătat să face din cuvintele Proorocului și Impăratului David, carele zice: „Iară mie foarte îmi sunt cinstiți prietenii tăi Dumnezeule", și propoveduind stăpânirea lor asupra dracilor, a trupului, a lumii și a stihiilor, adaoge zicând: „Foarte s'au întărit Stăpâniile lor". Iară pentru mulțimea lor zice: „Număra-voiu pre dânșii, și mai mult decât nisipul să vor înmulți". Iară cum să cuvine nouă să-i cinstim, ne învață sfântul Cuviosul Părintele nostru Ioan Damaschin, cel mai ales dintre sfinții făcătorii de Canoane, zicând: Se cuvine să cinstim pre sfinți ca pre niște prieteni a lui Hristos, ca pre niște fii și moștenitori a lui Dumnezeu. Și după altele „multe, adaoge zicând: Câte ai fi făcut ca să afli ajutor, carele să te ducă pre tine la Im- „păratul cel muritor, și pentru tine cuvânt să pue către dânsul? Dar pre apărătorii neamului „omenesc, pre cei ce fac rugăciuni pentru noi către Dumnezeu, oare nu se cuvine să-i „cinstim? Așà cu adevărat, să cuvine să-i cinstim, Biserici ridicând lui Dumnezeu întru „numele lor, daruri aducându-le, aducerile aminte a lor cinstindu-le, și întru dânsele duhov- „nicește veselindu-ne, ca veselia să se facă cuviincioasă celor ce ne-au chemat pre noi, ca nu „vrând noi să-i cinstim împrotiva noastră să-i mâniem. Că cu cele ce Dumnezeu să cin- „stește, de acela și robii lui se vor veseli, iară de cele ce Dumnezeu să mâhnește, și ostașii

„lui se vor mâhnì. In Psalmi și în laude, și în cântari duhovnicești, și în umilință și „milostenie către cei ce au trebuință. Noi credincioșii să cinstim pre sfinți, prin carii mai „vârtos Dumnezeu se cinstește".

Până aici sunt cuvintele sfântului Ioan Damaschin, din care ne învățăm că nu sfinții au trebuință de cinstirea noastră, ci noi avem trebuință de ajutorul lor, și cum că nu se cuvine a face pomenirile sfinților cu mâncări și cu băuturi peste măsură, din care se naște curvia, nici cu alăute și cu alte organe, și cu cântări necuvioase, și jocuri. Ca nu în loc de a priimì vre-un folos din pomenirea lor, mai mult să ne osândim, căci cinstea sfinților este urmarea vieții lor.

Deci după Praznicile Stăpânești mai întâiu cinstim ale Prea Sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Mariei. (Din care al prea cinstitei nașterii ei este întru această lună, ca o începere a mântuirii noastre). Apoi ale fiește-căruia sfânt în toate zilele preste an, cu ale cărora vitejii, isprăvi și nevoințe Biserica ca cu niște stele nerătăcite așezate, pre tăria ei cea înțelegătoare, luminat strălucește, și cununa de douăsprezece luni a anului, ca cu niște flori bine mirositoare din raiul cel înțelegător, prea frumos se împodobește și făcătorul vremilor și al anilor, cel ce este minunat întru sfinții săi, dupre zisa Proorocului întru sfaturile lor, să și proslăvește și de către toată suflarea se închină și se laudă.

Deci de vreme ce am pomenit la început pentru prăznuirea corturilor, această lună au fost, întru care și ale Bisericii sfintei Invierì lui Hristos cu cuviință s'au așezat a se săvârșì. Datorie avem, ca și noi să ne aducem aminte de înoirile duhovnicești, și spre mai bine să ne schimbăm din zi în zi, până ne aflăm întru această vieață prea scurtă. Că nu atât numai pentru Biserica cea zidită din pietri și din lemne neînsuflețite, s'au orânduit a se face pomenirea înoirilor, cât mai mult pentru îndemnarea înoirii duhovnicești a fieștecăruia creștin, carele dupre cuvântul apostolesc este Biserică însuflețită a Dumnezeului celui viu, precum poate vedea fiește cine cuprinderea slavei dela Hvalitele slujbei înoirilor la treisprezece zile, cum să cuvine a să înoì omul.

Așa dar să ne înoim, dezbrăcându-ne, dupre cuvântul Apostolului, de omul cel vechiu, prin pocăință și prin mărturisire curată, și să ne îmbrăcăm în cel nou, prin lucrarea faptelor bune, ca eșind din vieața aceasta îndreptați și gătiți, după ce se vor strică corturile noastre (adică trupurile ce purtăm), și după ce iarăși se vor ridică prin glasul trâmbiții ceii de apoi, să ne învrednicim a priimi rodurile ostenelelor noastre; prăznuind nu odată în an, ci fără încetare, nici în corturi și colibi stricăcioase ca Evreii ci în lăcașurile cele nefăcute de mână, ale celor întâi născuți. Cu Darul și milostivirea lui Dumnezeu celui în Treime slăvit, că numai lui se cuvine slava, cinstea și închinăciunea, acum, și întru nesfârșiți veci ai vecilor, Amin.

Sfinților celor de pre pământul lui, minunate au făcut Domnul toate voile sale într'înșii.

Psalm 15, Stih 3.

Trecut-am prin foc și prin apă, și ne-ai scos pre noi întru repaos.

Psalm 65, Stih 11.

Drepții să se veselească și să se bucure înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie.

Psalm 67, Stih. 3.

Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeul lui Israil.

Dintru acelaș Psalm, Stih 36.

Să se bucure și să se veselească de tine, toți cei ce te caută pre tine Dumnezeule.

Psalm 69, Stih 5.

LUNA LUI SEPTEMVRIE

ARE ZILE TREIZECI

ZIUA ARE CEASURI 12 ȘI NOAPTEA CEASURI 12.

In ziua dintâi, inceputul Indictului, adecă al anului nou bisericesc. Și pomenirea Prea cuviosului părintelui nostru Simeon stâlpnicul și Arhimandritul, și a Maicei lui Marta. Și Soborul prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu cea dela Miasine. Sfântul mucenic Aitalâ. Și sfintele patruzeci femei muceniţe și Sfântul Ammun diaconul și dascălul lor. Și pomenirea Sfinţilor mucenici: Calista, Evod și Ermoghen, fraţi buni. Și pomenirea lui Isus, fiul lui Navi, și pomenirea arderei cea mare.

SEARA.

După obișnuitul Psalm, citim Fericit bărbatul... Slava intâia, iară de este Sâmbătă seara, citim Catisma toată. La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe zece, și cântăm Stihiri ale Indictului 3, și ale cuviosului 7. Stihirile Indictului, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Rugăciunea învăţăturei cei Dumnezeești, de însuși Hristos rostită învăţându-ne, în toate zilele să strigăm către Ziditorul: Tatăl nostru carele lăcuești în ceruri, pâinea cea spre fiinţă dă-ne-o nouă, trecând cu vederea greșalele noastre.

Precum oasele jidovilor, au rămas oarecând în pustie, osândindu-se dupre dreptate, pentrucă nu se plecà ţie Stăpânului tuturor, așà oasele păgânilor și necredincioșilor, râsipește-le acum, dupre graiul Psalmistului, lângă iad Hristoase.

Cela ce în muntele Sinai, tăbliţele ai scris oare-când, însuţi și acum în cetatea Nazaret dupre trup, cartea prooroceascã ai priimit a citi Hristoase Dumnezeule; și aceea închizându-o, ai învăţat popoarele, că întru tine s'a plinit Scriptura.

Alte Stihiri ale Prea Cuviosului. Glasul al 5-lea.
Insuși glasul: Cuvioase Părinte...

Cuvioase Părinte, trupul ţi-ai topit cu lacrimile, și curăţindu-ţi

sufletul te-ai suit la înălţimea bunătăţilor. Simţita lăcuinţă avându-o pre stâlpul tău, iar cea gândită în cereasca cetate a Sionului celui de sus. Miratu-s'au îngerii, spăimântatu-s'au oamenii, ruşinatu-s'au dracii de bunătăţile tale Simeoane cuvioase! Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Cuvioase părinte, de ar aveà grai stâlpul, nu ar încetà a vesti durerile, ostenelele, şi suspinurile tale; însă acela nu el te ţineà pre tine, ci mai ales umezindu-l tu fericite, cu lacrimile tale, ca un copaciu îl ţineai. Miratu-s'au îngerii, minunatu-s'au oamenii, spăimântatu-s'au dracii de răbdarea ta, Simeoane cuvioase! Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Cuvioase părinte, cu puterea dumnezeescului Duh, râvnind Stăpânului tău, te-ai suit pe stâlp ca pe cruce. Acela zapisul strămoşesc a rumpt, iară tu năvălirile patimilor le-ai biruit. Acela ca o oae, iară tu ca o jertfă, acela pe cruce, iară tu pe stâlp, Simeoane cuvioase! Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Alte Stihiri ale Prea Cuviosului, glasul al 2-lea. Podobie.

Cel din pruncie sfinţit Simeon, a răsărit ca un rod bun din rădăcină bună; şi cu darul mai ales decât cu lapte hrănindu-se, şi pre piatră trupul suindu-şi, şi către Dumnezeu înălţându-şi gândul, ş'a zidit ceresc lăcaş prin faptele cele bune, şi cu dumnezeeştile puteri cele de sus desfătându-se, sălaş s'a făcut lui Hristos Dumnezeu, şi Mântuitorului sufletelor noastre.

De te-ai şi mutat de la noi păstorule cel bun, cuvioase părinte Simeoane, dar pomenirea ta în veac rămâne, căci pentru blândeţele inimei tale nu te depărtezi din dragoste cu Duhul dela noi; ci înaintea lui Dumnezeu stând, şi cu îngerii dănţuind în ceruri, împreună te roagă, să se mântuiască sufletele noastre.

A lui Chyprian.

Sicriul moaştelor tale, prea lăudate părinte, isvorăşte tămăduiri; şi sfânt sufletul tău cu îngerii împreunându-se, dupre vrednicie să bucură. Deci având către Dumnezeu îndrăznire cuvioase, şi cu cei fără de trup dănţuind în ceruri, roagă-te cu dânşii, să se mântuiască sufletele noastre.

A lui Ghermanò:

Iubit-ai de Dumnezeu purtătorule filosofia cea de sus, şi afară de lume ai fost, vieţuind mai pre sus decât cele

văzute şi neîntinată dumnezeiască oglindă te-ai arătat lui Dumnezeu; şi fiind pururea împreunat cu lumina, lumină ai priimit fericite, şi mai luminat sfârşit ai dobândit. Roagă-te dar pentru sufletele noastre înţelepte Simeoane.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Germanò.

Dumnezeescul Dar umbrează preste sicriul moaştelor tale, sfinţite Simeoane. Pentru aceasta şi la mireasma mirului minunilor tale alergăm, tămăduire de boale luând; ci părinte cuvioase, roagă pre Hristos Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Indictului, asemenea; a lui Vizantie:

Cela ce eşti unit cu Tatăl şi cu Duhul sfânt, Cuvinte cel fără de început și Fiule; al tuturor celor văzute şi nevăzute făcătorule, şi împreună ziditorule, binecuvintează cununa anului, păzind în pace mulţimile drept-credincioşilor. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, și ale tuturor sfinţilor tăi.

(VOHOD) EŞIRE, Lumină lină:

Prochimenul zilei, şi Parimiile. Din proorocia Isaiei citire: Cap. 17, 1.

Duhul Domnului preste mine, pentru aceea m'a uns pre mine: A vestì săracilor m'a trimis, a vindecà pre cei zdrobiţi la inimă, a predicà robilor iertare şi orbilor vedere, a chiemà anul Domnului priimit, şi ziua răsplătirei Dumnezeului nostru; a mângâià pre toţi cei ce plâng; a dà celor ce plâng Sionul, slavă în loc de cenuşă, ungere de veselie celor ce plâng, podoaba măririi în locul măhnirei duhului. Şi să vor chiemà neamul dreptăţii, sădirea Domnului întru mărire, şi vor zidi pustiile cele veşnice, cele mai de 'nainte pustiite vor ridicà, şi vor înoi cetăţile cele pustii, care s'au pustiit din neam în neam; şi vor venì cei de alte neamuri, cari vor paşte oile tale, şi cei de altă seminţie vor fi plugarii şi vierii. Iară voi preoţi Domnului vă veţi chiemà, slujitori Dumnezeului vostru să va zice vouă. Tăria neamurilor veţi mâncà, şi întru bogăţia lor minunaţi veţi fi. Pentru înfruntarea voastră cea îndoită, şi pentru ruşinea, să va bucurà partea lor. Pentru aceasta pământul său adoua oară vor moştenì, şi veselie veşnică preste capul lor. Că eu sunt Domnul, cel ce iubesc dreptatea, şi urăsc jăfuirile cele din nedreptate; şi voi dà osteneala lor drepţilor, şi legătură veşnică voi legà cu dânşii, şi să va cunoaşte întru neamuri sămânţa lor, şi fiii lor în mijlocul popoarelor. Tot cela ce'i va vedeà pre dânşii îi va cunoaşte, că aceştia sunt sămânţă binecuvântată de Dumnezeu în veci, şi cu veselie să vor veselì în Domnul.

Din cartea Leviţilor citire: Cap, 26. Vers. 7.

Grăit-a Domnul feciorilor lui Israil, zicând: De veţi umblà întru poruncile mele, şi de veţi păzi învăţăturile mele, şi de le veţi face pre dânsele voi dà vouă ploae în vremea ei, şi pământul va dà rodurile sale, şi pomii ţarinilor vor da rodul său, şi va ajunge treerişul vostru la culesul viilor; şi culesul viilor va ajunge la semănătură, şi veţi mâncà pâinea voastră întru saţiu, şi veţi lăcuì fără de frică în pământul vostru, şi voi dà pace în pământul vostru, şi veţi dormì şi nu va fi cine să vă spăimânteze pre voi. Şi voiu pierde hiarele cele cumplite din pământul vostru, şi războiu nu va trece prin pământul vostru. Şi veţi gonì pre vrăjmaşii voştri, şi vor cădea înaintea voastră ucişi. Şi vor gonì cinci din voi o sută, şi o sută din voi zece mii, şi vor cădeà vrăjmaşii voştri înaintea voastră de sabie. Şi voi căutà spre voi, şi voi binecuvântà pre voi, şi voiu creşte, şi voi înmulţì pre voi, şi voiu pune legătura mea cu voi, şi veţi mâncà cele vechi, şi cele

vechi ale celor vechi, și cele vechi dinaintea celor noi le veți lepădà, și voi pune legătura mea întru voi, și nu va urî sufletul meu pre voi. Și voiu umblà întru voi, și voiu fi vouă Dumnezeu, și voi veți fi mie popor. Iară de nu mă veți ascultà pre mine, nici veți face poruncile mele acestea; și de nu vă veți plecà lor, și judecățile mele de nu le va priimì sufletul vostru, ca să nu faceți voi toate poruncile mele, și ca să stricați legătura mea, și eu voiu face vouă așa: Aduce-voiu asupra voastră lipsă, și veți semănà în deșert semințele voastre, și vor mâncà protivnicii voștri ostenelele voastre. Și voiu întoarce fața mea asupra voastră, și veți cădeà înaintea vrăjmașilor voștri, și vor gonì pre voi cei ce vă urăsc pre voi, și veți fugi negonindu-vă pre voi nimenea, și voiu sdrobì ocara mândriei voastre, și voiu pune vouă Cerul ca de fier, și pământul vostru ca de aramă. Și va fi întru deșert tăria voastră, și pământul vostru nu'și va dà sămânța sa, și pomii țarinilor nu'și vor dà roada. Și voiu trimite asupra voastră hiarele cele sălbatice ale pământului, și vor mâncà pre voi, și vor topi dobitoacele voastre, și voiu împuținà pre voi, și va pierde pre voi arma care vine asupra voastră, și va fi pământul vostru pustiu, și curțile voastre pustii vor fi. Precum voi ați venit către mine pre delaturi, și eu voiu venì la voi întru mânie mare. Grăește Domnul Dumnezeu, sfântul lui Israil.

Dela ințelepciunea lui Solomon citire. Cap. 4. Vers. 7.

Dreptul de va ajunge să se sfârșască, întru odihnă va fi. Căci bătrânețele sunt cinstite nu cele de mulți ani, nici cele ce să numără cu numărul anilor, și căruntețele sunt înțelepciuuea oamenilor, și vârsta bătrânețelor vieață nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu fiind l-a iubit, și viețuind între păcătoși s'a mutat. Răpitu-s'a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui sau înșelăciunea să înșale sufletul lui. Că rîvna răutăței întunecă cele bune, și neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârșindu-se preste puțin, au plinit ani îndelungați; că plăcut erà Domnului sufletul lui. Pentru aceasta s'a grăbit a-l scoate pre dânsul din mijlocul răutății. Și popoarele văzând și necunoscând, nici puind în gând una ca aceasta. Că dar și milă este întru cuvioșii lui, și cercetare întru aleșii lui.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Indictului, glasul 1-iu, ale lui Ioan Monahul.

Sosit-a întrarea anului, carea ne chiamă să cinstim pre cei ce o luminează pre dânsa, pre Calista, pre Evod, și pre Ermoghen, pre vitejii frați buni. Pre Simeon cel întocma cu îngerii, pre Isus al lui Navì. Pre tinerii din Efes cei șapte la număr, și ceata cea luminată a patruzeci de sfinte femei, a cărora amintire împărtășindu-ne iubitorii de praznic, din adâncul inimii să strigăm: Doamne binecuvintează lucrurile mâinilor tale, și ne învrednicește pre noi, cu folos a trece încunjurarea anului.

Stih: Ție se cuvine cântare Dumnezeule în Sion, și ție se va dà rugăciune în Ierusalim.

A aceluiași.

Hristoase, Dumnezeul nostru, cela ce întru înțelepciune toate le-ai zidit, și dintru neființă întru ființă le-ai adus, binecuvintează cununa anului, și cetatea noastră o păzește nevătămată. Și pre credincioșii cârmuitorii noștri cu puterea ta îi veselește, biruință dându-le asupra protivnicilor. Pentru Născătoarea de Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Stih: Umplea-ne-vom de bunătăţile casii tale, sfântă este Biserica ta, minunată întru dreptate.
A lui Chyprian, glas 2.

Minunat eşti Dumnezeule, şi minunate sunt lucrurile tale, şi căile tale neurmate, căci eşti înţelepciunea lui Dumnezeu, şi ipostas desăvârşit, şi putere, şi împreună fără de început şi împreună veşnic; şi cu voia ta cea a-tot-lucrătoare şi a-tot-puternică, ai venit în lume, căutând ca să împodobeşti zidirea ta, cu negrăita întrupare cea din Maică carea nu ştie de bărbat, neschimbându-te dupre Dumnezeire; puind aşezământuri, şi ani, spre mântuirea noastră. Pentru aceasta strigăm către tine Bunule, Doamne slavă ţie.

Stih: Binecuvânta-vei cununa anului bunătăţei tale.
A lui Damaschin.

Cuvinte al Tatălui cel mai 'nainte de veci, cela ce cu înţelepciunea toate le-ai lucrat, şi cu cuvântul tău cel atotputernic toată făptura o ai aşezat, binecuvintează cununa anului bunătăţei tale, şi surpă eresurile; pentru Născătoarea de Dumnezeu, ca un bun şi iubitor de oameni.

Slavă, glasul al 5-lea:

Precum Ilie prin căruţa cea de foc, aşa şi tu cuvioase părinte, ai aflat bună scară a stâlpului, prin carea te-ai suit la înălţime. Ci acela această suire altora nu a lăsat, iară tu fericite ai lăsat şi după moarte această scară a stâlpului, cerescule omule, pământescule îngere, luminătorule neadormit al lumei, Simeoane cuvioase! Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Indictului, asemenea.
A lui Ioan Monahul.

Tu împărate, cela ce eşti pururea şi petreci în vecii cei fără de sfârşit, priimeşte rugăciunea păcătoşilor carii cerem mântuire, şi dă iubitorule de oameni pământului tău bună rodire, bine întocmite văzduhuri dăruind; binecredincioşilor creştini ajută-le asupra varvarilor celor fără de lege, ca şi oare-când lui David. Că au venit aceştia în lăcaşurile tale Mântuitorule, şi locul cel prea sfânt l-au spurcat. Ci dărueşte-ne biruinţă Hristoase Dumnezeule, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, căci tu eşti biruinţa şi lauda celor binecredincioşi.

Şi după Acum slobozeşti... Tatăl nostru...
Troparul Indictului, glasul al 2-lea.

A toată făptura Ziditorule, cela ce timpurile şi anii ai pus întru puterea ta, binecuvintează cununa anului bunătăţei tale Doamne, păzind în pace pre Rege, şi ţara ta, pentru rugă-

ciunile Născătoarei de Dumnezeu şi ne mântueşte pre noi.

Slavă al Cuviosului, glasul 1-iu.

Al răbdării stâlp ai fost, râvnind părinţilor celor mai de 'nainte, cuvioase, lui Iov întru patimi, lui Iosif întru ispite, şi vieţei celor fără de trup, fiind în trup: Simeoane părintele nostru, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, al Născătoarei de Dumnezeu glasul al 7-lea.

Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, limanul şi folosinţa neamului omenesc, că din tine s'a întrupat Izbăvitorul lumei. Că numai tu eşti Maică şi Fecioară, pururea binecuvântată şi prea mărită. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască pace la toată lumea.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Indictului de 2 ori. Slavă al cuviosului. Şi acum, al Născătoarei de Dumnezeu.

După întâia Catismă, Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Cela ce vremi roditoare şi ploi, din Cer dai celor de pre pământ, şi acum priimind cererile credincioşilor, mântueşte de toată nevoia pre robii tăi. Că îndurările tale sunt cu adevărat răvărsate spre toate lucrurile tale. Pentru aceasta binecuvântând întrările şi eşirile, îndreptează lucrurile mâinilor noastre, Doamne; şi iertare de greşale dărueşte nouă Dumnezeule; căci tu din ce n'au fost, toate ca un puternic întru fiinţă le-ai adus.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

După a doua Catismă, Sedealna cuviosului, glasul al 5-lea.

Podobie: Pre Cuvântul cel împreună...

Prin înfrânare ţi-ai împodobit vieaţa ta, şi omorându-ţi trupul tău, năvălirile vrăjmaşului le-ai biruit, părinte fericite, şi te-ai mutat la Dumnezeu, întru vieaţa cea veşnică, ca un vrednic moştenitor. Pentru aceasta nu încetă rugându-te, să se miluiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cu credinţă ai intrat întru lupta muceniei Calisto, împreună cu doi fraţi, mărturisind pre Hristos Dumnezeul nostru. Căci cu Darul fiind hrănită, vase înţelegătoare cu adevărat ale Bisericei lui Hristos, pre aceia 'i-ai săvârşit. Pentru aceasta te-ai şi împreunat cu dânşii, mucenită întru vieaţa cea de sus.

Şi acum, al Născătoarei.

Degrab priimeşte Stăpână rugăciunile noastre, şi le du fiului tău şi Dumnezeu. Doamnă prea curată, strică asuprelele, celor ce năzuesc către tine; risipeşte năvălirile, şi îndrăznirile Fecioară, ale celor ce să într'armează acum asupra robilor tăi.

După Polieleu, Sedealna sfintelor femei glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Mieluşale cuvântătoare, cele ce sunteţi dupre vrednicie minunate, mielului şi păstorului, v'aţi adus prin credinţă, şi prin mucenicie alergarea săvârşind, credinţa aţi păzit. Pentru aceasta astăzi, cu bucurie lăudăm sfântă pomenirea voastră, pre Hristos mărind.

Slavă, Şi acum Sedealna Indictului, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimânta-tu-s'a Iosif...

Ca la Stăpânul a toate şi dătătorul bunătăţilor, la tine cădem cu credinţă, strigând cu deadinsul: De a ta bună milostivire fiind îmblânzit Mântuitorule, şi pentru rugăciunile celeia ce te-au născut, şi ale tuturor celor ce ţi-au plăcut ţie pururea, au bine priimit, aţi aduce ţie, învredniceşte ca un bun, pre cei ce te cinstesc în două firi, şi te măresc cu credinţă pre tine.

Deci, Antifonul cel dintâi al glasului al patrulea, Şi Prochimenul, glasului al 4-lea.

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului lui.

Stih:

Ce voi răsplati Domnului pentru toate cele ce mi-au dat mie.

Evanghelia cuviosului, dela Luca, cap. 6. După Psalm 50. Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile cuviosului tău milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Apoi Stihul:

Milueşte-ne pre noi Dumnezeule dupre mare mila ta, şi dupre mulţimea îndurărilor tale, curăţeşte fărădelegile noastre.

Deci Stihira, glasului al 6-lea.

Cuvioase părinte în tot pământul a ieşit vestirea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale; taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a cărora vieaţă fără prihană ai urmat; îndrăznire având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

CANOANELE.

Al Indictului, cu Irmosul pe 6. Şi al Sfintelor 40 de femei pe 4. Şi al cuviosului pe 4.

CANONUL INDICTULUI.

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:

Să cântăm toate popoarele, celui ce a scăpat pre Israil „din robia cea amară a lui

„Faraon, şi cu picioare ne u-„date prin adâncul mărei l-a „povăţuit, cântare de biruinţă, „că s'a preamărit“.

Toţi lui Hristos, Cuvântului celui ipostatnic, prin carele s'au alcătuit toate, şi întru carele să păzesc neclătite, ca celui ce din Dumnezeu Tatăl, lumina cea fără de început s'a născut, cântare de biruinţă să-i cântăm, că s'a prea mărit.

Să cântăm toţi lui Hristos, celui ce cu bună voinţă Tatălui, s'a arătat din Fecioară, şi a propoveduit anul cel priimit Domnului, spre mântuirea noastră, cântare de biruinţă, că s'a preamărit.

In Nazaret viind dătătorul legei, în zilele sâmbetelor a învăţat, descoperind jidovilor venirea sa cea negrăită, prin care ca un milostiv, mântueşte neamul nostru.

Al Născătoarei:

Toţi credincioşii lăudăm, pre prea minunata Fecioară, care a răsărit lumei pre Hristos, şi de bucuria vieţei veşnice toate le-a umplut, pururea să o lăudăm că s'a preamărit.

Alt Canon al sfintelor femei. Al căruia Acrostihul acesta este la Greci:

Ale tarelor femei muceniţe cânt durerile.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide voiu gura mea...

Tare asupra luptătorului împrotivă, v'aţi luptat muceniţe, cu pustnicia mai întâiu, apoi a doua oară prin vărsare de sânge. Pentru aceasta, cu credinţă cinstim pomenirile voastre.

Rănindu-se de dragostea, celui ce a răbdat pentru noi crucea şi-moartea, urmelor lui au rîvnit sfintele femei, uitând neputinţa trupului.

Jertfele elineşti, şi chipurile diavoleşti, cu arma credinţei, le-aţi surpat, şi v'aţi adus la Biserica cerească, vase însufleţite, muceniţe cele cu totul cinstite.

Al Născătoarei:

Tinerele fecioare, întărindu-se cu Darul, celui ce a răsărit din pântecele tău, Fecioară cu totul fără prihană, cu bucurie au suferit, întreitul val al muncilor, şi de mireazma ta s'au umplut veselindu-se.

Alt Canon al Cuviosului, facerea lui Ioan Monahul, al căruia Acrostihul acesta este la Greci:

Priimeşte cântare, o Simeoane prea fericite...

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului...

Invredniceşte-mă o purtătorule de Dumnezeu Simeoane, ca cu organul limbei cel putred, să alcătuesc ţie cântare, şi cu rugăciunile tale, dărueşte-mi lumina cunoştinţei cea de Dumnezeu învăţată.

Inţelepciunea ta părinte, o

au cunoscut Persenii, Etiopenii, Indianii, şi Schiţii şi mulţimea Arabilor, şi au preamărit pre Hristos, cel prin tine preamărit.

Slavă:

De dar duhovnicesc te-ai umplut; căci dela staulele păstoreşti, ca Iacov, ca David şi ca Moisi, mai mare povăţuitor turmelor celor cuvântătoare, te-ai arătat fericite.

Şi acum, al Născătoarei:

Prea curată Născătoare de Dumnezeu bucură-te, ca ceea ce ai încăput în pântecele tău pre Dumnezeu cel ne încăput, şi te roagă să se izbăvească din nevoi, cei ce te laudă pre tine.

Catavasie:

Cruce însemnând Moisi în „drept cu toiagul, marea roşie „o a despărţit, lui Israil celui „ce pedestru o au trecut. Iar „deacurmeziş aceiaşi lovindu-o, „o a împreunat împrotiva ca„relor lui Faraon, deasupra „scriind nebiruita armă. Pentru „aceea lui Hristos să-i cântăm, „Dumnezeului nostru că s'a „prea mărit".

Peasna 3-a, Irmos:

Intăreşte-mă pre mine Hristoase, pre peatra cea ne „clătită a poruncilor tale, şi „mă luminează cu lumina feţei „tale. Că nu este sfânt, fără nu„mai tu iubitorule de oameni".

Intăreşte bunule, ca o vie roditoare, care cu dragoste o a sădit pre pământ dreapta ta, şi păzeşte Biserica ta atotputernice.

Pre cei ce cu credinţă te laudă pre tine stăpânul tuturor, învredniceşte-i a petrece anul acesta cu fapte duhovniceşti, şi bine-plăcând ţie ziditorului.

Lină încungiurarea anului dă-mi-o mie Hristoase îndurate, şi mă luminează cu cuvintele tale cele dumnezeeşti, care te-ai arătat grăindu-le Iudeilor în sâmbete.

Al Născătoarei:

Pururea te mărim pre tine, ca pre ceea ce numai tu preste fire, ai priimit Darul cel mai pre sus de om, pre Hristos Dumnezeul nostru cel ce neschimbat s'a sălăşluit în pântecele tău.

Alt Canon, Irmos:

Arcul Celor Puternici...

Cu tărie atotputernică fiind întărite muceniţelor, aţi biruit puterea protivnicilor luptători; pentru aceasta ca nişte purtătoare de biruinţă, dela Hristos v'aţi încununat.

Astupat-aţi gurile cele că-

scate ale hiarelor, cu dumnezeiască puterea lui Hristos, de Dumnezeu purtătoarelor, şi v'aţi mântuit fără de vătămare, ca unele ce aţi cinstit pre Dumnezeu.

Cu cea către Dumnezeu dragoste îndumnezeindu-vă, mulţimea dumnezeilor o aţi lepădat, şi la desfătarea mărirei cei de sus, aţi ajuns purtătoarelor de nevoinţă.

Al Născătoarei:

Pre tine cu totul fără prihană, adevărată maica lui Dumnezeu, cu bună credinţă te mărturisim; căci prin tine a petrece cu noi făcătorul, ne-a învrednicit.

Alt Canon, Irmos:
Frica ta Doamne...

Izbăvindu-te de năvălirea cea viforoasă a duhurilor, la lăcaşul cel de mântuire ai năzuit Simeoane, din carele şi vieaţa cea neîmbătrânită ai câştigat.

Cu totul 'ţi-ai plecat cu bucurie urechile întru tot fericite către ascultarea Stăpânului, celui ce te-a fericit, şi aşà ai aflat fericita petrecere.

Slavă:

Priimind seminţele cuvântului, în brazdele inimei tale, cu adăparea lacrămilor, spic înmulţit de fapte bune lui Hristos ai secerat.

Şi acum, al Născătoarei:

Negrăit ai zemislit pre Mântuitorul şi Domnul cel ce ne-a mântuit din nevoi, pre noi cei ce întru adevăr te cinstim, dumnezeească mireasă.

Catavasie:

Toiagul spre închipuirea „Tainei să priimeşte, că cu o„drăslirea au ales preot, iar „Bisericii cei mai 'nainte ne„roditoare, acum a înflorit „lemnul Crucei, spre putere, „şi spre întărire".

CONDACUL Indictului, glasul al 2-lea.

Cela ce lăcueşti întru cei de sus Hristoase împărate, făcătorul tuturor celor văzute şi celor nevăzute şi Ziditorule. Cela ce zilele şi nopţile, timpurile şi anii ai făcut. Binecuvintează acum cununa anului, fereşte şi păzeşte în pace pre cei binecredincioşi, ţara aceasta, şi pre poporul tău mult îndurate.

Sedealna Cuviosului, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre înţelepciunea...

Cu înfrânarea şi cu ostenelele, şi cu rugăciunile sufletul tău pedepsindu-ţi cu dumnezeească cuviinţă, te-ai făcut părtaş mucenicilor fericite. Daruri de minuni cu adevărat ai câştigat, a vindecà boalele ce-

lor ce te cinstesc pre tine cu credinţă. Pentru aceasta şi taberile dracilor goneşti, cu puterea cea dată ţie de sus asupra lor, Simeoane prea fericite! roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, glasul şi Podobie asemenea.

Înălţatu-te-ai prin credinţă părinte înţelepte, şi cele vremelnice toate trecându-le cu vederea, lui Hristos ai urmat cu puterea Duhului, cu înfrânarea ţi-ai topit trupul tău Cuvioase, strălucirea cerească pururea mai 'nainte văzând. Pentru aceasta ai şi aflat spre dumnezeeasca suire stâlpul, scară potrivită dorului tău, Simeoane prea sfinţite! Roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Si acum, a Indictului, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Ca la Stăpânul a toate, şi dătătorul bunătăţilor...

Caut-o după Polieleu.

Peasna 4-a, Irmos:

Cunoscut-am Atotputernice iconomia ta, şi cu frică „te-am prea mărit pre tine Mântuitorule".

Începerea anului ca o pârgă de prinos, îţi aducem ţie Mântuitorule noi poporul tău, şi cu cântări îngereşti te slăvim.

Învredniceşte ca un iubitor de oameni, pre cei ce au început anul, a-l şi săvârşi spre plăcere ţie Hristoase.

Atotţiitorule unule Doamne, încunjurările anului liniştindu-le, dărueşte lumei pacea ta.

Al Născătoarei:

Ca pre un liman al sufletelor noastre, şi neclătită nădejde, pre Născătoarea de Dumnezeu toţi să o lăudăm.

Alt Canon al Muceniţelor, Irmos:

Celace şade întru slavă...

Răbdând munci şi sdruncinări la trup, în multe feluri, zdrobire la membre şi ardere, aţi moştenit lăcaşurile cereşti, îndulcindu-vă de pomul vieţei, cele ce sunteţi dupre vrednicie minunate.

De nevoinţa fericitelor Fecioare, s'au mirat puterile cereşti, căci în fire femeească au biruit pre vrăjmaş, fiind întărite cu puterea celui ce a răsărit din Fecioară.

Lepădând toată deşertăciunea lumei, v'aţi lipit cu tot sufletul numai de Dumnezeu. Pentru aceea aţi răbdat asprimea pusniciei şi a chinuirei, miresele lui Hristos cele prea răbdătoare.

Purtând Crucea ca o armă prea tare, aţi stătut împrotiva taberilor celor protivnice, şi dela Hristos cel ce cu puterea Dumnezeirei a biruit lumea, v'aţi întărit spre biruinţă.

Al Născătoarei:

De Dumnezeu grăitorul prooroc, de demult a zis, că să va pogorî cuvântul ca ploaea pre lână, în pântecele tău prea Curată, pre carele în două firi l-ai născut, căruia strigăm: slavă Hristoase puterei tale.

Alt canon al cuviosului, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul tău...

Nu pre nisip prea fericite, ci întru pre adânci ostenelile tale, puind temelia nevoinţei, ai zidit turn neclătit de fapte bune.

Cu frica Duhului ţi-ai pătruns trupul tău cel mult trudit de târsâni, fericite, pentru aceea funia cereştei moşteniri ai câştigat.

Izgonitu-s'au patimile cele ascunse, spăimântându-se de străduirea trupului tău ce a suferit în gunoiu cu viermi, fericite.

Slavă...

Urmând celui ce de bună voe a suferit moartea cea dătătoare de vieaţă, pre tine înşuţi de viu în groapă întunecoasă te-ai închis cuvioase.

Şi acum, al Născătoarei:

Pre Dumnezeu carele l-ai născut, prea Curată Marie, roagă totdeauna, să dăruiască robilor tăi, iertare de greşale.

Catavasie:

„Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am lucrurile tale, şi am preamărit Dumnezeirea ta".

Peasna 5-a, Irmos:

De noapte mâne când te lăudăm pre tine Hristoase, cela ce eşti împreună fără de început cu Tatăl, şi Mântuitorul sufletelor noastre; pace lumei dărueşte, iubitorule de oameni".

Cela ce toate le umpli de bunătate Hristoase, dărueşte robilor tăi anul ce se încunjură de multe ori, bine întocmit, bine roditor şi încununat cu binecuvântări.

Curgerea anului arată-o nouă, schimbare spre cele mai bune, şi paşnică tocmire dă-ne, celor ce te mărturisim pre tine, Cuvântul lui Dumnezeu, care te-ai asemănat oamenilor.

Pre pământ ai venit cela ce eşti împreună fără de început cu Tatăl, vestind celor robiţi iertare, şi orbilor vedere,

dela Tatăl, cela ce eşti mai pre sus de vremi.

Al Născătoarei:

Nădejdea noastră, Născătoare de Dumnezeu Preacurată, şi dorul nostru spre tine îl punem, milostiv fă-ne nouă Fecioară, pre cela ce l'ai născut.

Alt Canon al Muceniţelor, Irmos.

Necredincioșii nu vor vedeà...

Ca nişte mieluşale fără prihană, ca nişte jertfe priimite, mieluşelului celui adevărat şi păstorului, muceniţe v'aţi adus prinos cu totul desăvârşit, şi arderi bine priimite.

Omorîte fiind cu trupul, aţi vieţuit cu sufletul muceniţelor, ca cele ce aţi urmat celui ce a omorît tăria morţei; şi crucei, şi morţei, şi patimei de bună voe pre sine s'a dat.

Cu trupurile fiind osebite, cu un cuget aţi fost unite, şi cu multe feluri de bătăi fiind strujite, şi de foc arse, cu un suflet aţi mărturisit pre unul Domnul Iisus Hristos, Dumnezeu adevărat.

Al Născătoarei:

Pre mine cel căzut în groapa ispitelor, ridică-mă şi mă îndreptează, una cu totul fără prihană, ceea ce ai născut pre Dumnezeu îndreptătorul tuturor, cel ce a împreunat cu bunătatea cele ce mai 'nainte erau risipite.

Alt Canon al Cuviosului, Irmos:

Luminează-ne pre noi...

Ca pre Daniil oare când din groapa hiarelor, arătându-ţi-se Hristos Simeoane, nevătămat pre tine te-a scos.

Pre tine cu totul dându-te Domnului, supărările cele protivnice, de lapoviţă, de ger şi de zăduf, le-ai suferit.

Nou Moisì şi Ilie te-ai arătat fericite. Ca un post de patruzeci de zile, toată vieaţa ta cu o hrană petrecându-ţi Cuvioase.

Slavă:

Legăturile lanţurilor ca un gherdan de aur ţi s'au socotit cuvioase Simeoane, şi cu dumnezeeşti aripi spre Cer ai călătorit.

Şi acum, al Născătoarei:

Roagă pururea, pre Fiul tău şi Dumnezeul nostru, ceea ce nu ştii de nuntă, Marie prea curată, să ne trimită nouă credincioşilor mare mila sa.

Catavasie:

O de trei ori fericite lemn, „pre care s'a răstignit Hristos Impăratul şi Domnul, „prin care a căzut cel ce a „înşelat cu lemnul, înşelat

„fiind de cel ce s'a pironit pre „tine cu trupul, de Dumne- „zeu carele dă pace sufletelor „noastre."

Peasna 6, Irmos:

Pre proorocul 'l-ai mântuit din chit iubitorule de oa- „meni, şi pre mine mă scoate „dintru adâncul păcatelor, ro- „gu-mă.

Vieaţă bine plăcută ţie a începe Stăpâne, cu începerea anului, pre noi ne învredniceşte.

Părtaşi legei tale, şi plini de zile duhovniceşti, arată-ne pre noi cei ce te lăudăm pre tine, mult îndurate Mântuitorule.

Al Născătoarei:

Pre cei ce scapă la tine, izbăveşte-i de toată îngrozirea, rugămu-ne, ceea ce ai născut pre Hristos Dumnezeul nostru.

Alt Canon al Muceniţelor, Irmos:

Strigat-au, mai 'nainte...

Zdrobit, şi de picioare femeeşti călcat, văzând strămoaşa, pre cela ce cu înşelăciune o a izgonit pre dânsa din raiu mai 'nainte, dumnezeeşte să bucură.

Nevoinţa şi chinuirea prin osârdie împreunându-le, cu Hristos mirele sufletelor, acum fără prihană v'aţi împreunat, şi în cămara cea dumnezeiască cu bucurie sufletească lăcuiţi.

Valurile muncilor cele sălbatice înălţându-se, corăbiile muceniţelor a le înecà n'au putut, ci cu mână puternică la dumnezeeşti, limanuri au ajuns.

Al Născătoarei:

Plinirea cuvintelor tale văzându-o, măreşte mai ales maica lui Dumnezeu, pre cela ce te măreşte pre tine, căci toate neamurile pre tine acum cu adevărat te fericesc.

Alt Canon al Cuviosului, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie...

De semne şi de minuni făcător, Hristos pre tine te-a arătat, şi lăcaş Dumnezeeştei lucrări fericite.

Inălţatu-ţi-ai trupul tău Simeoane pre stâlp ca pre cruce. Pentru aceasta te-ai preamărit împreună cu Hristos, cel ce s'a înălţat pre lemn pentru tine.

Slavă:

Aflând Simeoane minunate, călătoria spre cele de sus, la înălţimea cerească rădică pre cei ce cu credinţă te laudă pre tine.

Şi acum, al Născătoarei:

Biserică a lui Dumnezeu,

şi sicriu şi cămară însufleţită, şi uşă cerească, de Dumnezeu Născătoare, credincioşii pre tine te vestim.

Catavasie:

În rânza hiarei cei din apă, „Ionà palmele întinzându-şi „în chipul crucei, Mântuitoarea patimă, mai 'nainte o a „închipuit arătat. De unde a „treia zi eşind, învierea cea „mai pre sus de lume a în„semnat, a lui Hristos Dum„nezeu, celui ce s'a răstignit „cu trupul, şi cu învierea cea „de a treia zi lumea a luminat".

CONDACUL Cuviosului, glas al 2 lea, însăşi Podobie:

Cele de sus căutând, şi cu cei de jos împreunându-te, şi căruţă de foc stâlpul tău făcându-ţi, printr'însul împreună vorbitor cu îngerii ai fost Cuvioase. Cu carii împreună roagă-te neîncetat lui Hristos Dumnezeu, pentru noi toţi.

ICOS.

Vieaţa cea curată a lui Simeon, ce limbă omenească va fi îndestulată cândva spre laudă a o spune? Insă voiu povesti cu dumnezeeească înţelepciune nevoinţele viteazului acestuia, şi luptele cele de pre pământ, ca ale celui ce s'a arătat luminător tuturor oamenilor, şi prin multa răbdare în ceata îngerilor a strălucit; că împreună cu dânşii cântând neîncetat lui Hristos, prin înfrânare curăţia a câştigat, rugându-se neîncetat pentru noi toţi.

Luna lui Septemvrie are zile 30, ziua are ceasuri 12, şi noaptea ceasuri 12. In ziua dintâiu începutul Indictului, adică a anului nou bisericesc.

Stih: Binecuvintează-ne nouă Indictul anului nou,
Cel ce eşti prea vechiu, şi pentru oameni nou.

Trebue să ştim, că Biserica lui Dumnezeu prăznueşte Indictul, luând obiceiu dela cei bătrâni; că erà obiceiu la Romani, să se facă începătura anului dela acest Indiction. Că Indictionul la Romani să zice, poruncă şi arătare; şi pentrucă într'aceastà zi a intrat Domnul nostru Iisus Hristos în Sinagoga Iudeilor, şi dându-i-se cartea lui Isaia proorocul, şi deschizându-o a aflat locul, unde erà scris: «Duhul Domnului «preste mine, pentru care m'a uns, bine a «vesti săracilor m'a trimis, a vindecà pre «cei zdrobiţi la inimă, a propovedui robi«lor slobozenie, şi orbilor vedere. A slo«bozi pre cei sfărâmaţi întru uşurare, a «propovedui anul Domnului cel priimit». „Apoi dând cartea slugei şi şezând a zis: «Că astăzi s'a plinit Scriptura aceasta în urechile voastre». Cât s'au şi mirat popoarele de cuvintele Darului ce eşià din gura lui.

Intru această zi facem pomenirea de minunea carea s'a făcut de Prea sfânta Născătoarea de Dumnezeu la Monastirea Miasinilor. Şi pomenirea arderei de foc ce s'a făcut.

Stih: De sineşi iese ca un vânat minunat.
Din adâncul iazerului a Fecioarei chip prea luminat.

Pomenirea Născătoarei de Dumnezeu a Miasinilor se face pentru sfânta icoană făcătoare de minuni a Născătoarei de Dumnezeu, carea s'a aruncat în iazerul Gazurului, la Mânăstirea Miasinilor, pentru frica luptătorilor de icoane, şi după multă vreme cu voea lui Dumnezeu a eşit nestricată.

Iară pomenirea arderei de foc să face, căci s'a întâmplat pentru păcatele noastre de s'a făcut ardere foarte mare în cetatea împărătească în zilele lui Leon marelui împărat, şi au ars cea mai multă parte a cetăţei până în şapte zile.

Intru această zi, Prea cuviosul părintele nostru Simeon Stâlpnicul.

Stih: Lăsând Simeon cea de pre stâlp şedere. A aflat în Cer starea cea fără de durere.

Stih: Simeon cel ce întru înălţimea stâlpului s'a nevoit.

La întâia zi a lui Septemvrie de pre pământ la Cer a călătorit.

Simeon Stâlpnicul a fost în zilele împărăţiei lui Leon celui mare, şi a lui Martirie Patriarhul Antiohiei, carele erà din Eparhia Ciliciei, dintr'un sat ce să chieamă Sisan. Acesta călugărindu-se, şi suindu-se într'un stâlp, şi suferind într'acel stâlp patruzeci şi şapte de ani, şi făcându-se de multe minuni făcător, a adormit cu pace.

Intru această zi, pomenirea cuvioasei Martei maicei cuviosului Simeon. Şi a cuvioasei Evantiei. Şi adormirea lui Isus a lui Navì.

Stih: Marta oare-când pre pământ pre Hristos l-a sălăşluit.

Iară pre dânsa Hristos în Cer o a sălăşluit.

Stih: Pre soarele carele odinioară alergà, Isus l-a oprit.

Părăsindu-l de a-l mai vedeà de soarele mărirei cu ochii s'au lipit.

Acest Isus a fost fiu a lui Navì, şi următor scaunului lui Moisi celui ce a fost dătător de lege Evreilor. Carele a luat şi cetatea Ierihonul, ce erà a celor de altă seminţie. El a văzut pre Arhistratigul Mihail ţiind în mână spadă, şi aflând el cum că este mai marele Voevodul puterei Domnului, lepădându-şi armele, a căzut la picioarele lui. Insă dând el războiu cu cei de altă seminţie, şi vrând să apue soarele, având el osârdie spre războiu, rugatu-s'a lui Dumnezeu, şi a zis să steà soarele; şi îndată a oprit soarele din calea lui să nu apue, până ce a înfrânt pre cei streini carii au fugit, şi 'i-au biruit cu puterea. Apoi povăţuind el poporul, şi trecându-i prin pustie şi împărţindu-le pământul făgăduinţei, şi judecând pre popor douăzeci şi şapte de ani, s'a facut înfricoşat vrăjmaşilor, şi arătându-şi bărbăţia şi bună fapta sa în multe războae, au murit, şi s'au îngropat cu cinste de poporul său.

Intru această zi, pomenirea sfintelor femei muceniţe Fecioare, şi a lui Ammun Diaconul, dascălul lor.

Stih: Pre fecioarele cele la număr de două ori câte douăzeci.

Stih: Nici de cum nici focul nici sabia nu le îngrozeşte.

Ci mai vârtos mire pre Fiul lui Dumnezeu le pricinueşte.

Stih: Ammun cu luminată podoabă s'au îmbrăcat.

Pentrucă cu bucurie de trup s'au lepădat.

Acestea erau din Andrianopolul Machedoniei, şi fiind creştine au urmat lui Hristos, având şi dascăl pre Diaconul Ammun. Deci prinzându-se de Vavd Domnul Andrianopolului, şi mult fiind muncite ca să se închine idolilor, s'au rugat lui Dumnezeu, şi s'a spânzurat în văzduh popa idolilor, carele chinuindu-se multe ceasuri, şi căzând jos a perit. Apoi a spânzurat pre sfântul Ammun, şi l-au zgâriat pre coaste, după aceea au pus coif ars pre capul său, şi izbăvindu-se de dânsul s'au trimis împreună cu sfintele fecioare dela Bereia la Iraclia Traciei la Licinie tiranul. Şi din porunca acestuia, zece dintr'însele s'au băgat în foc, iară la opt cu dascălul lor li s'au tăiat capetele; şi alte zece, sabii prin gură şi prin inimă suferind, s'au sfârşit; şase le-au zdrumicat cu cuţite. Iară celelalte şase luând fiare arse prin gură, s'au mutat la Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici şi fraţi buni, Evod, Callista şi Ermoghen.

Stih: Callistei dimpreună cu doi buni fraţi ai ei capul i s'au tăiat.

Şi foarte bun cu adevărat sfârşit au aflat.

Aceşti sfinţi mucenici, fraţi buni fiind, precum erau născuţi dintr'un pântece, aşà s'au născut şi duhovniceşte prin scăldătoarea cea dumnezeească pre vremea propoveduirei. Şi de vreme ce au fost pârâţi către cel mai mare ce erà biruitor atuncea, cum că sunt creştini, şi cunoscându-se bun neamul şi neîngrozită starea sufletului lor, moarte de sabie asupra lor au rânduit, şi aşà sfârşindu-şi calea muceniciei, la Domnul s'au mutat.

Intru această zi cuviosul părintele nostru

Meletie cel nou, ce s'a nevoit în muntele Miupoliei, cu pace s'a săvârşit.

Intru această zi sfântul mucenic Anghel, carele a mărturisit în Constantinopol la anul 1680, prin sabie s'a săvârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte, Amin.

Preasna 7-a, Irmos:

Tinerii în buna credinţă fiind crescuţi, păgâ„neasca poruncă nebăgându-o „în seamă, de groaza focului „nu s'au spăimântat, ci în mij„locul văpăei stând au cântat: „Dumnezeul părinţilor bine eşti „cuvântat."

Incepând anul, pârgă de cântări să aducem lui Hristos, celui ce împărăţeşte cu împărăţie fără de sfîrşit, noi cei binecredincioşi, cu bună credinţă cântând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Cela ce eşti mai 'naintea veacurilor, şi în veci Domnul celor ce'ţi cântă ţie Hristoase, izvorul bunătăţilor, umple de darurile tale cele bune anul acesta, Dumnezeul părinţilor cel ce eşti binecuvântat.

Al Născătoarei:

Ca nişte robi ţie Stăpânului, spre rugăciune pre prea curata Maica ta aducem Hristoase, ca să mântueşti de toată primejdia, pre poporul tău bunule, pre cel ce'ţi cântă: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Alt Canon al Muceniţelor, Irmos:

Cel ce ai mântuit în foc...

Cât este de nebiruită înţelepciunea ta Ammune, de Dumnezeu purtătorule, că începător fiind cetei fecioarelor, de munci nu te-ai temut, împreună cu dânsele săvârşindu-te, ca un Diacon şi tăinuitor al Dumnezeeştei măriri.

Ca un povăţuitor înţelept, cu cuvinte de vitejie ai îndemnat pre muceniţe să rabde dureri trupeşti pentru mirele Hristos, şi să strige: Dumnezeul Părinţilor bine eşti cuvântat.

Să nu ne lenevim, iată s'a gătit locul muceniei, fecioarelor! Să stăm bărbăteşte, Hristos cununi tinde, trupului nostru să nu-i părtinim, strigat-au femeile cele viteze în locul cel de luptă.

Al Născătoarei:

Binecuvântat este rodul pântecelui tău celui binecuvântat; pre carele bine-l-cuvintează puterile cereşti, adunările omeneşti, ca pre cel ce ne-a mântuit pre noi de blestemul cel de demult, ceea ce eşti binecuvântată.

Alt Canon al Cuviosului, Irmos:

Tinerii cei bine credincioşi...

Deschizând porţile ploei, ai

deslegat seceta celor lipsiţi de umezeală, şi pământul ce să clătià, l'ai liniştit prin rugăciunile tale, şi ai învăţat pre popoare să strige: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Ca un prea mare luminător al Bisericii, şi mult luminător soare, Simeoane, pretutindenea razele răspândindu-ţi, ai luminat pre popoare, şi le-ai învăţat să strige: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Ca nişte ape de pretutindenea pornindu-se noian de oameni, în ograda nevoinţei tale s'au adunat, slugă a lui Hristos Simeoane, şi dela tine s'au învăţat să strige: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Oare-când în braţele bătrânului, iară acum în tăbliţele inimei tale Cuvioase, cu putere nevăzută Hristos s'a odihnit Simeoane, pentru aceasta ai strigat: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, al Născătoarei:

Cu cuviinţă erà dintru tine Fecioară prea curată să se nască, cel ce s'a întrupat mai presus de fire. Căci tu te-ai arătat cu curăţia mai pre sus decât toţi; căruia strigând, cu cântări glăsuim: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Catavasie:

Nebuna poruncă a tiranului „celui păgân, pre popoare le-a „turburat, suflând cu îngrozire, „şi cu hulă urâtă lui Dumnezeu; „însă pre cei trei tineri nu 'i-au „înfricoşat mânia cea de hiară, „nici focul cel vâlvâitor; ci cu „duh de rouă aducător ce împrotivă răsună, împreună cu „focul fiind cântau: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor şi „al nostru, bine eşti cuvântat."

Preasna 8-a, Irmos:

Pre cel ce a mântuit în cuptor, pre tinerii cei cuvân„tători de cântare, şi cupto„rul cel cu văpaia ca de tunet, „întru răcoreală l-a schimbat, „pre Hristos Dumnezeu lău„daţi-l, şi îl prea înălţaţi întru „toţi vecii".

Ca unui începător al mântuirei Hristoase, începătură, de an aduce ţie, cinstita Biserică strigând: Lăudaţi şi prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Pre ziditorul, cela ce din nefiinţă toate le-a zidit cu înţelepciune negrăită, şi poartă curgerea vremilor dupre voea sa, lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Lui Dumnezeu celui ce toate le chiverniseşte şi vremile preface, spre trebuinţa oamenilor cea de multe feluri, să'i cântăm: Lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi în veci.

Al Născătoarei:

Pre tine Maica lui Dumnezeu Fecioară Preacurată, întru încungiurările anilor, şi întru curgerea vremilor toţi pământenii cu cuviinţă te lăudăm, ca pre Născătoarea de Dumnezeu, şi mântuitoarea tuturor.

Alt Canon al Muceniţelor, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi...

Desbrăcându-vă cu adevărat de omul cel stricat prin păcat, v'aţi îmbrăcat cu haine luminate din sângiurile muceniceşti, şi cu osârdie cântaţi: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu Dumnezeeştele străluciri ale soarelui celui înţelegător, muceniţe fiind strălucite, noaptea nedumnezeirei aţi trecut, cântând întru unimea sufletului: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ca nişte mieluşale fără de răutate, ca nişte dumnezeeşti porumbiţe, ca nişte junghieri de bună voe, şi ca nişte jertfe fără prihană, v'aţi adus lui Hristos Ziditorului, cu un glas cântând: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu porunca tiranilor celor fără-de-lege, mădulările fiindu-vă zdrumicate, cu toiage sfărîmate fără milă bătute, de sabie tăiate, nedreaptă moarte aţi suferit. Pentru aceasta cu bucurie aţi moştenit nemuritoare şi bogate daruri.

Al Născătoarei:

In urma ta au alergat muceniţele femei, Preacurată dumnezeească mireasă, simţind mirosul mirului celui cu dulce mireazmă a unuia născut fiului tău, celui ce a strălucit din pântecele tău Fecioară, ceea ce nu ştii de nuntă. Şi împreună cu tine acum împărăţesc, lăudând pre Hristos în veci.

Alt Canon al cuviosului Irmos:

In muntele cel sfânt...

Depărtându-te de toată dulceaţa cea lumească, şi îndurîndu-te de neputinţa Maicei tale, ca un viu te-ai arătat ei după moarte, strigând: Pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi în veci.

Pre tânărul cel slăbănog tămăduindu-l, a purtă pre umerile sale pre Filarh 'i-ai poruncit, şi l-ai învăţat a lăudă pre Domnul, şi a-l prea înălţă întru toţi vecii.

Cela ce a prea-mărit pre Iov prin răbdare, putrejunea trupului tău celui rănit, în mărgăritar de mult preţ o a întors, sluga lui Hristos Simeoane, şi te-a prea-mărit întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul şi pre sfântul Duh Domnul.

Pre mai marele tâlharilor cel pierzător, ca şi de demult pre lemn pre tâlharul, l-ai chemat, cu rugăciunile lui Simeon o Stăpâne! Pentru aceasta pre tine te lăudăm, şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Şi acum, al Născătoarei:

Pre tine ceea ce ai priimit dela înger bucură-te! şi ai născut pre Domnul mărirei, şi ai răsărit lumină lumei, toţi te lăudăm, şi te prea înălţăm Fecioară Născătoare de Dumnezeu.

Catavasie:

Să lăudăm bine să cuvântăm, şi să ne închinăm Domnului cântând:

Binecuvântaţi tinerii cei întocma cu numărul Treimei pre „făcătorul Dumnezeu Părintele; lăudaţi pre Cuvântul cel „ce s'a pogorît, şi focul în rouă „l-a prefăcut; şi prea înălţaţi „pre Duhul cel prea sfânt, carele „dă vieaţă tuturor întru toţi „vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Chipul naşterei tale cei curate, l-a arătat rugul cel „ce ardea ne ars; şi acum te „rugăm, ca să stingi cuptorul „ispitelor cel sălbătăcit asupra „noastră, ca neîncetat să te „mărim pre tine Născătoare de „Dumnezeu."

Cuvântul lui Dumnezeu şi puterea, înţelepciunea cea adevărată şi ipostatnică, carea împreună ţii şi chiverniseşti toate cu înţelepciune, şi această vreme de acum robilor tăi întru aşezare lină o tocmeşte.

Toate lucrările tale Doamne, cerurile, pământul, lumina, şi marea, apele, şi toate izvoarele, soarele şi luna, întunerecul şi stelele, focul şi oamenii, şi dobitoacele, împreună cu îngerii te laudă pre tine.

Unule cela ce eşti mai 'nainte de veci, ca un făcător al veacurilor, şi carele împărăţeşti; o Dumnezeire în trei ipostasuri ne amestecată, prin rugăciunile Preacuratei şi pururea Fecioarei Mariei, anul acesta roditor arată-l moştenirei tale.

Al Născătoarei:

Mântuitorule a toate şi Atotţiitorule, Ziditorule al fapturei, şi îndreptătorule, pentru rugăciunile celeia ce te-a născut pre tine fără de sământă, pace lumei tale dărueşte, păzind Biserica totdeauna neclătită.

Alt Canon al muceniţelor Irmos:

Eva cu adevărat...

Ca dintr'un izvor să răvarsă curgeri de tămăduiri prea fericite, celor ce au trebuinţă, potolesc vătămarea boalelor, arşiţa patimilor gonesc, inimile iubitorilor de Dumnezeu le adapă spre bună rodirea dumnezeeştilor fapte.

Dumnezeescul diacon Ammun, şi Chelsina, şi cu dânşii patruzeci de femei, de Dumnezeu înţeleptite, pătimind dupre lege, s'au încununat; şi acum cu îngerii dănţuesc, pre carii dupre datorie îi fericim.

Inălţatu-v'aţi dumnezeeşti mirese, putere asupra vrăjmaşilor luând, şi îngerilor v'aţi asemănat; cu pomul vieţei neoprit îndulcindu-vă în raiu, din izvorul tuturor bunătăţilor acum vă îndestulaţi, rugându-vă pentru lume.

Al Născătoarei:

Lăcaş înţelepciunei cei mai pre sus de minte, te-ai arătat Fecioară fără prihană, scaun insufleţit şi uşă. Pentru aceasta ca pre o împărăteasă te-au iubit Fecioarele pre tine, Fecioară, fiica lui Dumnezeu, în urma ta aducându-se.

Alt Canon al cuviosului Irmos:

Pre cel ce s'a arătat în munte...

Pre tine cela ce prin înfrânare, ai împărăţit preste patimi, Hristos te-a priimit Simeoane purtătorule de Dumnezeu, părtaş împărăţiei sale; pentru aceasta cu cântări te mărim.

Invrednicindu-te darului de tămăduire din vistieriile Duhului cele ne sfârşite, dai tămăduiri celor ce prăznuesc pomenirea ta, Simeoane de Dumnezeu purtătorule.

Slavă:

Călătorindu-te spre Cer cuvioase, prin fapte bune, şi postnicească nevoinţă suferind, la lăcaşurile cereşti ai zburat; roagă-te dar să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, al Născătoarei:

Rug arzând cu foc şi nears, te-ai arătat o Fecioară, zămislind fără de sământă, pre Dumnezeu şi Mântuitorul lumei; pre carele ne încetat îl mărim.

Catavasie:

Raiu de taină eşti Născătoare de Dumnezeu, care ai „odrăslit ne lucrat pre Hristos, „de carele lemnul Crucei cel „de vieaţă purtător, pre pă„mânt s'a sădit. Pentru aceasta „acum înălţat fiind, închinân„du-ne lui, pre tine te mărim“.

Altă Catavasie:

Moartea ce a venit neamului

„prin mâncarea din pom, prin „Cruce s'a stricat astăzi; pen- „trucă blestemul strămoaşei cel „a tot neamul, s'a deslegat prin „odrasla Preacuratei Maicei lui „Dumnezeu, pre carea toate „puterile cereşti o măresc".

SVETILNA Indictului.

Podobie: Cu Ucenicii să ne suim...

Dumnezeule al Dumnezeilor şi Doamne, firea cea în trei ipostasuri, cela ce eşti neapropiat, pururea veşnic, nezidit, făcătorule al tuturor Atotputernice, la tine cădem toţi şi pre tine te rugăm ca un bun, acest an de acum, binecuvântându-l, păzeşte în pace, pre cei binecredincioşi, şi pre tot poporul tău îndurate.

Slavă, a Cuviosului:

Vieaţa ta cea purtătoare de lumină Cuvioase, ca un luceafăr strălucind, a luminat toată partea cea de sub soare cu razele minunilor. Căci prin stâlp părinte, te-ai suit ca pre o scară, la Dumnezeu, unde este săvârşirea tuturor doririlor cu adevărat, Simeoane, rugându-te pentru noi cei ce te cinstim pre tine fericite.

Şi acum, al Născătoarei:

Cela ce eşti ziditor şi ocârmuitor a toată făptura, carele vremile şi anii le-ai tocmit cu a ta putere, cursul anului, cu binecuvântare de bunătate încununează-l îndurate, şi în pace întreg şi fără de bântuială păzeşte pre poporul tău; pentru rugăciunile celeia ce te-a născut, şi ale dumnezeeştilor îngeri.

LA HVALITE. Stihirile Indictului pe 4, glasul al 3-lea, ale lui Ioan Monahul:

Cuvântul cel mai nainte de veci al Tatălui, carele eşti în chipul lui Dumnezeu, şi ai tocmit făptura din ce n'a fost întru fiinţă. Cela ce vremile şi anii le-ai pus întru a ta putere, binecuvintează cununa anului bunătăţei tale, dând pace Bisericei tale, şi biruinţă binecredincioşilor, bună rodire pământului, şi nouă mare milă.

Glasul al 4-lea, a aceluiaşi:

Impărăţia ta Hristoase Dumnezeule, este împărăţia tuturor veacurilor, şi stăpânia ta întru tot neamul şi neamul. Că toate cu înţelepciune le-ai făcut, vremi şi ani nouă mai 'nainte puind. Pentru aceasta mulţumind de toate, strigăm: Binecuvintează cununa anului bunătăţei tale, şi ne învredniceşte pre noi fără de osândă a striga către tine: Doamne mărire ţie.

A lui Andreiu Piru:

Umbletele tale Dumnezeule, sunt umblete mari şi minunate. Pentru aceasta mărim puterea rânduelei tale, căci lumină din

lumină ai venit în ticăloasă lumea ta, şi blestemul cel dintâiu al lui Adam celui vechiu l'ai stricat, şi bine ai voit Cuvinte, nouă întru înţelepciune, vremi şi ani a ne alcătui, ca să mărim bunătatea ta cea a tot lucrătoare, Doamne mărire ţie.

Glasul al 2-lea, a lui Ghermanò.

Când cu patima ta Doamne, ai întărit lumea, atuncea şi cei neputincioşi s'au încins cu putere, femeile s'au îmbărbătat asupra amarului muncitor, şi greşalele strămoaşei îndreptând, iarăşi desfătărei raiului părtaşă s'a făcut, spre mărirea ta celui ce te-ai născut din femee, şi ai mântuit neamul omenesc.

Slavă, a Cuviosului, glasul al 2-lea:

Cel din pruncie sfinţit Simeon, ca un rod bun din rădăcină bună ai răsărit, şi cu darul mai ales decât cu lapte hrănindu-se, şi pe peatră trupul suindu-şi, şi către Dumnezeu înălţându-şi gândul, ceresc lăcaş şi-a zidit prin faptele cele bune, şi cu dumnezeeştile puteri cele de sus desfătându-se, sălaş s'a făcut lui Hristos Dumnezeu, şi Mântuitorului sufletelor noastre.

Şi acum, a Indictului, glasul al 8-lea, a lui Ghermanò.

Cela ce cu negrăita înţelepciune ai tocmit toate, Cuvinte a lui Dumnezeu Hristoase Dumnezeule, Carele vremi şi ani mai 'nainte ai pus nouă, lucrurile mâinilor tale le binecuvintează, şi pre binecredinciosul Rege cu puterea ta veseleşte-l, dându-i putere asupra vrăjmaşilor, ca un bun şi de oameni iubitor.

Indată: Doxologhia mare, şi după Sfinte Dumnezeule, Troparul Indictului. Mărire al Cuviosului. Şi acum: Bucură-te cea plină de Dar. Ecteniile, Apolisul (Otpustul) şi Ceasul 1, la care zicem Troparul Indictului, Mărire, al Cuviosului, Şi acum, Troparul Născătoarei Ceasului. După Sfinte Dumnezeule, Condacul Indictului. Asemenea şi la celelalte Ceasuri zicem Troparul şi Condacul Indictului, şi al Cuviosului schimbându-le.

LA LITURGHIE

Tipica şi din Canoanele Indictului şi a Cuviosului, Cântarea 3-a şi a 6-a, Prochimenul, glasul al 3-lea. Mare este Domnul. Stih: Lăudaţi pre Domnul că este bun, Apostolul către Timoteiu. I. Cap. II, 1, începutul 182. Fiule Timoteiu, rogu-te mai 'nainte... Şi al Cuviosului, Către Colaseni: Fraţilor, îmbrăcaţi-vă ca nişte aleşi. Aliluia, glasul al 4-lea. Ţie se cuvine Cântare Dumnezeule. Stih. Binecuvânta vei cununa: Evanghelia dela Luca: In vremea aceea venit-a Iisus în Nazaret... caut-o Joi a 18-a, şi a Cuviosului dela Mateiu: Zis-a Domnul toate îmi sunt date dela... caută Ianuarie 20 şi Joi a 4-a. Chinonicul Indictului: Binecuvânta-vei cununa anului. Şi a Cuviosului: Intru pomenire veşnică va fi dreptul. Aliluia de 3 ori.

TIPIC

Pentru cele nedumerite pentru Indict şi pentru Cuviosul Simeon, de se vor întâmplà în vre-o Duminică.

Cade-se a şti, că de se va întâmplà ziua cea dintâiu a lunei Septemvrie

în zi de Duminică, să lasă slujba sfintelor mucenițe, și să se cânte când va socoti Eclisiarhul. Să cântăm numai ale învierei cu slujba Indictului, și a Cuviosului Simeon. La Vecernia cea mică, Stihirile Invierii și ale Născătoarei de Dumnezeu, dupre obiceiu. Iar la Vecernia cea mare, după Catisma cea obișnuită, la Doamne strigat am, Stihirile Invierei 3, ale lui Anatolie 1, ale Indictului 3 și ale sfântului Simeon 3. Mărire, a Indictului, Și acum, Dogmatica glasului ce se va întâmplà la Octoih. Eșire (Vohod), Lumină lină, Prochimenul zilei, Parimiile Indictului și a sfântului. La Litie Stihirile sfântului căruia va fi hramul, și ale Indictului Stihiri 4, două pe glasul 1-iu, și două pe glasul al 2-lea. Mărire a Cuviosului glasul al 6-lea: Dumnezeescul Dar umbrează.., Și acum, a Indictului, glasul al 8-lea: Cela ce cu negrăita înțelepciune. (Acestea toate caută-le la Stihoavna Indictului și la Toată suflarea). La Stihoavnă, Stihirile Invierei, dupre Alfa Vita. Mărire, a Cuviosului, glasul al 5 lea: Precum Ilie prin căruța cea de foc.. Și acum, a Indictului glasul al 5-lea: Tu împărate, cela ce ești pururea. La binecuvântarea pâinilor, Troparul: Născătoare de Dumnezeu Fecioară, de 2 ori, și al Indictului odată și cetire la Trimiteri, și alte cetiri ale sfântului Simeon. La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierei de 2 ori, Mărire al Cuviosului. Și acum, al Indictului. După Catisme, Sedelnele Invierei cu Troparele Născătoarei, și după Fericiți cei fără prihană în cale, îndată începem: Bine ești cuvântat Doamne: Deci Ipacoi și Antifoanele glasului. Prochimen, Toată suflarea, Evanghelia Invierei, Invierea lui Hristos văzând: După Psalmul 50, zicem cele obișnuite ale Duminicei, până la Canon. Canonul Invierei pe 4, și al Născătoarei de Dumnezeu, pe 2; al Indictului pe 4, și al cuviosului Simeon pe 4. Catavasie, Cruce însemnând Moisi. După a 3-a Peasnă, Condacul Indictului și a Cuviosului, apoi Sedealna Cuviosului, Mărire, altă Sedealnă a Cuviosului, Și acum, Sedealna Indictului. După a 6-a Peasnă, Condacul Invierei și apoi Icosul, și cetim Prologul. La Peasna a 9-a cântăm: Ceea ce ești mai cinstită. Svetealna Invierei, Mărire a sfântului. Și acum a Indictului. La Hvalite, Stihirile Invierei 4 și 3 stihiri ale Indictului, una pe glasul al 3-lea și două pe glasul al 4-lea și a Cuviosului una Stihiră pe glasul al 2 lea: Cel din pruncie sfințit Simeon... Cu stihurile: Ție să cuvine cântare Dumnezeule în Sion. Și, Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului lui. Mărire Stihira Evangheliei. Și acum, Prea binecuvântată ești. Slavoslovia cea mare. Troparul învierii. Ecteniile și Otpust, Catihisis ce să zice învățătură, după Otpust. Litia dupre obiceiu în pridvor, Și întâiul Ceas, la care să zice Troparul Invierei. Mărire al Indictului, Și acum, al Născătoarei Ceasului. După Tatal nostru, Condacul Indictului. La Ceasul 3 Troparul Invierei, Mărire, al Cuviosului și Condacul Cuviosului. De asemenea și la celelalte Ceasuri, Troparul și Condacul Invierii, ale Indictului și ale Cuviosului schimbându-le.

La Liturghie. Fericirile glasului pe 4, și din Canonul Indictului, Peasna a 3-a pe 4 și a sfântului, Peasna a 6-a pe 4. După eșire (Vohod), Troparul Invierei și Troparul Indictului și al Cuviosului. Deci Condacul Invierei, Mărire, Condacul sfântului, Și acum, al Indictului. Prochimen. Apostol, Aliluia și Evanghelia, mai 'nainte ale Indictului, Și ale Duminicei supt începătură (adică în mijloc) apoi ale Cuviosului; Chinonicul Indictului și al Cuviosului.

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 2 ZILE

Sfântul Mucenic Mamant, și prea Cuviosul Părintele nostru Ioan postnicul, Patriarhul Constantinopolei.

La Doamne strigat-am, **punem Stihirile pe 6, ale Mucenicului 3, și ale cuviosului 3. Stihirile Mucenicului, glasul al 8-lea.**

Podobie: O prea mărită minune...

Biruind mai 'nainte hiarele patimilor cele ne înfrânate, Mamante pătimitorule, ai înfrânat căscările leilor, și pornirile hiarelor, prin Dumnezeiasca rugăciune, ră-

mâind ne atins de vătămarea lor. Nu te-ai spăimântat de foc, nici de mânia judecătorului. Că nimica n'ai ales mai de cinste decât dragostea lui Hristos fericite.

Încă ne vârstnic fiind mărite, ai biruit pre vicleanul cel vechiu, priimind rane pre trupul tău pentru Hristos, fericite. Pentru aceasta petreci acum împreună cu cetele mucenicilor, purtând cunună, Mamante prea lăudate; şi desfătându-te întru lumina prea sfintei Treimi, cu cuget curat priveşti săvârşirea doririlor.

Urmând pătimitorule urmelor celor purtătoare de vieaţă ale Dumnezeului nostru celui ce s'a întrupat pentru noi, şi prin patima răstignirei a surpat pre tiranul, cu bucurie ai intrat la locul cel de mucenie; şi pătimind chinuri trupeşti, prin trup ai biruit pre cel prea falnic vrăjmaş, şi l'ai rănit mucenice fericite.

Alte Stihiri ale Cuviosului, glasul şi Podobia asemenea.

Părinte Ioane prea înţelepte, împodobindu-te cu veşmântul arhieresc, ca un al doilea Aaron, şi în sfintele sfintelor aflându-te, priveşti acum cele nepovestite ale catapeteasmei cei de sus; şi Dumnezeeştei străluciri cei mai pre sus de minte, părtaş te-ai învrednicit, prea sfinţite, podoaba arhiereilor.

Părinte Ioane prea înţelepte cu a firei nerăutate şi cu a sufletului curăţie, şi a minţei tale luminare, te-ai învrednicit a stà înaintea lui Dumnezeu, şi umplându-te de lumină, cu unimea cea prea fericită a neîncetatei desfătări, te-ai îndumnezeit prea fericite, cela ce eşti lauda cea prea sfântă a ierarhilor.

Părinte Ioane prea cinstite, depărtându-te de turburările lumeştilor învăluiri, la a lui Hristos linişte ai năvălit prea cuvioase, şi de priviri dumnezeeşti te-ai îmbogăţit; şi cu cea plăcută lui Dumnezeu vieaţa ta luminându-te, şi nouă credincioşilor ne-ai dăruit împărtăşire, de prea măritele străluciri, prea fericite.

Slavă, a Mucenicului, glasul al 3-lea, a lui Vizantie.

Ca o tânără mlădiţă de maslin, împrejurul mesei Dumnezeeşti te-ai făcut, şi ca un fiu al celor ce au umblat pre calea Domnului, prin chinuirea muceniei te-ai învrednicit binecuvântărei Domnului şi desfătându-te cu Dumnezeeasca veselie împreună cu părinţii tăi Mamante pururea prea lăudate, priveşti bunătăţile Sionului celui de sus. Cărora şi pre noi a fi

părtaşi, prin rugăciunile tale învredniceşte-ne.

Şi acum, al Născătoarei:
Când de pre lemn...

Amăgindu-mă de faptele cele întunecoase, mi-am întinat de voea mea frumseţea botezului, şi m'am îmbrăcat cu haină de osândă şi de întunerec. Pentru aceasta te rog prea lăudată, cu puterea ta spală-mi necurăţia patimilor mele, şi mă îmbracă cu podoaba nepătimirei, pre mine cel ce sunt gol de toată fapta bună, şi mă mântueşte.

A Crucei, asemenea.

Când mieluşeaua cea nevinovată, a văzut pre mieluşelul său, ca un om de bună voea sa, trăgându-l spre junghiere tânguindu-se zicea: Pentruce o faci aceasta Mântuitorul lumei? Te grăbeşti acum a mă lipsi de fiu pre mine ceea ce te-am născut! Insă, laud şi măresc, cea mai pre sus de minte şi şi de cuvânt, pogorârea ta iubitorule de oameni.

LA STIHOAVNA

Alte Stihiri din Octoih, Slavă, a mucenicului glasul al 4-lea.

Veniţi împreună toţi credincioşii, să săvârşim pomenirea mucenicului Mamant, căci acesta, nou Avel s'a arătat nouă şi precum acela întâi a adus miel spre jertfă păstor fiind, şi el întâi a priimit şi cununa muceniei; aşà şi măritul Mamant păstor fiind turmelor duhovniceşti, s'a adus pre sine prin mucenie, jertfă bine-priimită lui Hristos; către carele îndrăzneală având, cere lumii pace, şi sufletelor noastre mare milă.

Şi acum, al Născătoarei:
Podobia: Ca pre un viteaz...

Cei ce năzuesc la dumnezeescul tău lăcaş Preacurată, şi din credinţă varsă lacrămi de pocăinţă, prin rugăciunea ta cea neîncetată către Fiul tău şi Stăpânul tuturor, îşi câştigă dezlegarea cumplitelor păcate, şi har şi milă, prea sfântă de Dumnezeu Născătoare.

A Crucei, a Născătoarei:
Podobia asemenea.

Dacă te-a văzut mieluşaua ceea ce te-a născut pre tine, mieluşelul şi păstorul pre lemn, să tânguià, şi ca o Maică zicea către tine: Fiule prea iubite, cum te-ai spânzurat pre lemnul crucei, îndelung răbdătorule? cum ţi-s'au pironit mâinile şi picioarele tale Cuvinte, de cei fară de lege, şi sângele tău ţi-ai vărsat Stăpâne?

Troparul mucenicului, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne Mamant.

Slavă, a cuviosului asemenea.

Indreptător credinţei.

Şi acum, al Născătoarei.
Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

După obișnuitele Stihologhii, Sedelnele Octoihului. Și Psalm 50.

CANOANELE

Din Octoih unul cu Irmosul pe 6, și ale sfinților două pe 8. Canonul mucenicului.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cela ce se purta în căruțe, l-a cufundat „toiagul lui Moisì cel ce a făcut minuni oarecând, în chipul „crucei lovind, și despărțind „marea, și pre Israil fugătorul „mergătorul cel pedestru l-a „mântuit; pre cel ce cântà „cântare lui Dumnezeu.

Având acum sălășluirea ta în ceruri, ca unul ce te-ai arătat prea ales mucenic, și fiind plin de strălucirea cea cu trei lumini prea lăudate, învrednicește dumnezeeștei lumini pre cei ce cinstesc pre pământ, cinstită și purtătoare de lumină, ziua săvârșirei tale.

Cuvântul cel ce a știut mai-'nainte bunul neam, și întru tot întregimea cugetului tău Mamante, din scutece te-a umplut de înțelepciune, și te-a împodobit cu multe feluri de bunătăți, mucenice, purtătorule de chinuri prea lăudate.

Părinții tăi, pentru credință suferind goană și închisoare până la moarte, toate le-au răbdat pentru dumnezeeștile porunci, și pre tine stricătorul mulțimei dumnezeilor, te-au odrăslit.

Al Născătoarei:

Preamărite s'au grăit în neamurile neamurilor pentru tine, ceea ce ai încăput în pântece pre Dumnezeu Cuvântul, și ai rămas curată, Născătoare de Dumnezeu Marie. Pentru aceea toți te cinstim, pre ceea ce după Dumnezeu [illegible] ne ești folositoare nouă.

Alt CANON al cuviosului.

Facerea lui Ghermanò.

Glas același, Irmos:

Celui ce a aruncat în mare...

Lui Hristos celui ce a răsărit în lume pre înțeleptul Ierarh, carele a strălucit întru dogmele dreptei credințe, să-i cântăm, că s'a preamărit în veci.

Pre cela ce a strălucit în lume, cu lumina bunei credințe, și a gonit negura necredinței, să-l lăudăm credincioșii, ca pre [illegible] ierarh, pre marele Ioan.

Slavă:

Ca unul ce stai înaintea Impăratului celui neapropiat, dimpreună cu îngerii, roagă-te fericite Ioane, sfințite propo-

veduitorule, să se deà iertare celor ce săvârşesc amintirea ta.

Şi acum, al Născătoarei:

Ca una ce ai zămislit în pântece pre Cuvântul Tatălui, cel mai'nainte de veacuri fără început, şi mai pre sus de cuvânt l-ai născut cu trup prea lăudată, roagă-te neîncetat să ne mântuim noi de primejdii.

Peasna 3-a, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut cele deasupra Crugului „ceresc, şi ai zidit Biserica, tu „pre mine mă întăreşte întru „dragoste, că tu eşti marginea „doririlor, şi credincioşilor în„tărire, unule iubitorule de „oameni.

Ca pre o stea luminoasă, a pus Hristos la înălţimea Bisericei pre pătimitorul său Mamant, luminând toată lumea cea de subt soare, cu luminările străduirilor şi a minunilor sale.

Suindu-te în muntele cunoştinţei celei adevărate, şi luminându-ţi-se cugetul, prin curăţia sufletului mucenice, firea cea necuvântătoare spre laudă cuvântătoare, cu dumnezeeşti porunci o ai îndemnat.

N'au putut a să apropià de tine cei fărădelege, carii căutau să te prinză, ci însuţi de bună voea ta, urmând Stăpânului, ai mers spre patimi, încă tânăr şi frumos şi împodobit la faţă fiind.

Al Născătoarei:

Cel ce a întins Cerul ca o piele, şi ţine tot ocolul pământului, din fire Dumnezeu fiind, Preacurată, s'a cuprins în braţele tale trupeşte, şi te-a arătat întărire tuturor credincioşilor.

Alt Canon, Irmos:

Cel ce ai întărit cerurile...

Prin înfrânare şi prin rugăciune neîncetată, ai intrat părinte în cetatea cea aleasă a bunătăţei, purtătorule de Dumnezeu, unde te îndulceşti de pârâul desfătărei.

Ca unul ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, cuvioase Ierarhe Ioane prea Inţelepte, roagă-te să se mântuiască, cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta.

Slavă:

Ca un învăţător dogmelor celor de bună credinţă, şi ca un îndreptător adevărat de cuvinte înţelepte, ai priimit cunună de biruinţă, împrotiva eresurilor, cuvioase.

Şi acum, al Născătoarei:

Ca pre un Cer şi scaun a lui Dumnezeu, toţi te lăudăm pre tine Născătoare de Dum-

nezeu Preacurată, căci din tine a răsărit Iisus Hristos, cel ce este adevărul.

Irmosul: gl. 8.

Cela ce ai întărit cu cuvântul „cerurile, şi pământul l-ai întemeiat pe ape multe, întăre„ş„te-mă către cântarea slavos„loviei tale Doamne".

Sedealna martirului, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea şi cuvântul...

Fiind fiu cinstit al bunei credinţe, te-ai arătat risipitor necredinţei, cu puterea Duhului Mamante prea lăudate. Că în privelişte ai înfruntat înşelăciunea idolilor, şi cu bună îndrăznială ai propoveduit lauda prea sfintei Treimi. Pentru aceasta fiind dat hiarelor pre balaurul hiara cea începătoare de răutate, o ai omorît pătimitorule. Drept aceea strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, Sedealna cuviosului, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Vas Dumnezeesc al înfrânărei, avere nerăpită a bunei credinţe, te-ai arătat fericite Ioane, luminându-ţi vieaţa cu nepătimirea, răvărsându-ţi milostenia la cei lipsiţi, cuvioase părinte, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, al Născătoarei asemenea.

Dumnezeesc cort te-ai făcut al Cuvântului, însăţi Preacurată Maică Fecioară, cu curăţia întrecând pre îngeri; curăţeşte-mă dar cu rugăciunile tale, cu apele cele dumnezeeşti, pre mine carele mai mult decât toţi m'am spurcat cu păcatele trupului, dându-mi Preacurată mare milă.

A Crucei, al Născătoarei, asemenea.

Mieluşaua cea neispitită de nuntă, Fecioara Maica Cuvântului cea fără prihană, văzând pe cruce spânzurat pre cel ce a odrăslit din pântecele ei fără de dureri, ca o Maică tânguindu-se striga: Vai mie fiul meu, cum pătimeşti, vrând să mântueşti pre om din patimile necinstite.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne, tu şi puterea mea, tu „Dumnezeul meu, tu bucuria „mea; cela ce nu ai lăsat „sînurile părinteşti, şi a „noastră sărăcie o ai cercetat. „Pentru aceasta cu proorocul „Avvacum strig către tine: „Mărire puterei tale iubitorule „de oameni".

De bună voe ai alergat către mucenie cu vitejie bărbătească, având ajutor pre Hristos

cel ce ţi-a întărit neputinţa cu putere dumnezeească şi te-a făcut mărturisitor patimilor lui, şi părtaş luminei cei de sus.

Hiara cea sălbatecă carea împreună cu tine călătorià, ca un ajutor dela Dumnezeu orânduit să supunea ţie, celui ce pentru dumnezeeasca dragoste ai supus patimile cele necuvântătoare, şi te-ai arătat frumos, cu prea înţeleaptă socoteală, biruind dobitocia vrăjmaşului.

Tu ai stătut înaintea întrebărilor celor de judecată, glăsuind de faţă întruparea Cuvântului, şi veştejind trufia nedumnezeirei, pre toţi ai învăţat fără îndoială să cânte: Mărire puterei tale iubitorule de oameni.

Al Născătoarei:

Prin naşterea zămislirei tale celei mai pre sus de fire, s'a dezlegat vina durerilor, şi firea pământenilor s'a izbăvit de osânda blestemului, Născătoare de Dumnezeu, cu totul fără prihană. Prin tine s'au deschis cele de sus nouă celor de jos, şi îngerii dănţuesc împreună cu oamenii.

Alt Canon, Irmos:

Tăinuit văzând proorocul...

Pre înţeleptul ierarh, întru cântări toţi să-l lăudăm, zicând: Purtătorule de Dumnezeu, roagă-te Domnului neîncetat, să ne mântuim.

Ca un săditor al dogmelor credinţei şi înţelept Ierarh, avându-te pre tine, prea fericite părinte, cu cântări şi cu laude te mărim.

Slavă:

Ierarhe al Domnului, cela ce eşti începător celor hrăniţi în credinţă, cu laude şi cu cântări mărim sfântă şi cinstită pomenirea ta.

Şi acum, al Născătoarei:

Mireasă cea neispitită de nuntă, ceea ce fără de sământă ai născut pre Hristos Dumnezeul nostru, roagă-te lui neîncetat, să se mântuiască sufletele noastre.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat dela faţa ta, cela ce eşti lu„mină neapusă? Şi m'a aco„perit întunerecul cel strein „pre mine ticălosul. Ci mă în„toarce, şi la lumina porunci„lor tale îndreptează căile „mele rogu-mă".

Mamant cel slăvit, nici cum nu să îngrijà de chinurile trupului, ci ca o lepădare a grăsimei stricăcioasă socotea ranele, şi dezbrăcare de hainele osândirei cele de piei, credea

sdruncinările. Pentru aceea a primit podoaba nestricăciunei.

Găurindu-ţi-se coastele, laudă de mulţumită cântai Ziditorului tău, prea fericite; şi ai auzit glas din Cer, întărindu-ţi mai mult cugetul către Dumnezeu, şi uşurându-ţi greimea ostenelelor.

Fiind în temniţă, prin chip de porumb hrană cerească ţi s'a trimis pătimitorule fericite, ca unuia ce prin multa chinuire ai trecut hotarele stricăciunei.

Al Născătoarei:

Prin dumnezeeasca întrupare cea dintru tine Fecioară, pricină te-ai făcut împăcărei noastre, către Stăpânul tuturor; căci născând pre cel ce mai 'nainte de soare s'a născut din Tatăl, carele a unit firea omenească cu Dumnezeirea, şi o a înălţat în scaunul mărirei.

Alt Canon, Irmos:
Din noaptea necunoştinţei...

Ca un păstor te-ai uns, cu mirul bunei credinţe de Dumnezeu înţeleptite; pentru aceea ca pre un Ierarh cu toţii te lăudăm cuvioase.

Ca unul ce eşti următor apostolilor, cugetătorule de Dumnezeu deapururea pomenite, cu osteneli şi cu privegheri, ai stătut mai mare poporului Bisericei.

Slavă:

Asemănându-te râvnitorului Ilie, şi lui Moisì văzătorului de Dumnezeu Ierarhe Ioane, ai ruşinat pre mai marii eresurilor, părinte.

Şi acum, al Născătoarei:

Ca pre o împărăteasă, şi ca pre una ce a născut pre împăratul tuturor, veniţi toţi dinpreună cu îngerii să cinstim pre cea binecuvântată.

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule că multe sunt fără de „legile mele, şi mă ridică din„tru adâncul răutăţilor, rogu„mă. Căci către tine am stri„gat, şi mă auzi Dumnezeul „mântuirei mele".

De râvna cea către Dumnezeu, înferbântându-te prea sfinţite, nici cum nu te-ai spăimântat de focul carele să aprindea, răcorindu-te cu ploae dumnezeească din Cer, pătimitorule prea viteazule.

Cela ce a prefăcut cuptorul în roua celor trei tineri, de faţă te-a răpit pre tine din văpae, cugetătorule de Dumnezeu fericite, şi minunat mai tare decât focul te-a făcut.

Arătatu-te-ai foarte mare, suferind mari nevoinţe, cela ce eşti întru pătimitor minunat, între mucenici ales. Pentru aceasta Mântuitorul Hristos te-a învrednicit de răsplătiri foarte mari.

Al Născătoarei:

Prin dumnezeească naşterea ta Preacurată, ne-am făcut părtaşi firei celei dumnezeeşti, şi întru Hristos am câştigat moştenire cerească, împreună cu cetele îngerilor, noi cei ce te lăudăm pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Precum a izbăvit...

Cu dumnezeeşti dogme împodobind mărirea Bisericei, fericite Ioane, ai gonit toate eresurile.

Strălucit-ai cu frumseţea dogmelor tale, ca un luminător al bunei credinţe, fiind învăţător a toată lumea, purtătorule de Dumnezeu, şi prin cuvântul lui Dumnezeu ai întunecat eresurile.

Cu cuvântul şi cu limba, slujindu-te în loc de cuţit cuvioase, ai tăiat toate învăţăturile cele nedrepte; şi în faţa tuturor ai mărit pre prea sfânta Treime.

Şi acum, al Născătoarei:

Cela ce te-ai născut din Fecioară, şi ai luminat lumea Hristoase Dumnezeule, izbăveşte-mă şi pe mine de greşalele mele, ca un iubitor de oameni, şi îndreptează vieaţa mea, rogu-mă.

Irmosul:

Precum ai izbăvit pre proo„rocul dintru adâncul cel mai „de desubt Hristoase Dumne„zeule, şi pre mine mă izbă„veşte de păcatele mele, ca „un iubitor de oameni, şi în„dreptează vieaţa mea, ro„gu-mă".

CONDACUL Sfântului Mamant, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Cu toiagul carele ţi s'a dat ţie dela Dumnezeu sfinte, păstoreşte'ţi poporul tău la păşune aducătoare de vieaţă. Şi pre hiarele cele nevăzute şi sălbatece, sfărâmă-le supt picioarele celor ce te laudă pre tine. Că toţi cei ce suntem în primejdii, te avem pre tine Mamante, părtinitor ferbinte.

ICOS:

Pre mucenicul cel vestit în tot pământul, carele şi în cerurui dimpreună cu îngerii dănţueşte să-l lăudăm, pre Mamant carele în pustiuri mai 'nainte a muls ciutele; şi acum ca un păstor bun, cu toiagul puterei, păstoreşte poporul

Domnului cel ales, şi-l povăţueşte la loc cu verdeaţă; unde cu adevărat este desfătarea raiului, şi bucuria drepţilor, pentru care a şi părăsit lumea; pre acesta îl avem toţi părtinitor mare şi ferbinte.

Intru această lună în 2 zile pomenirea sfântului mucenic Mamant.

Stih: Mamant spre credinţa Treimei fiind nepregetător.

Rănindu-se sufere ascuţite de ostie cu trei vârfuri.

Stih: A doua zi fierea lui Mamant de ostie s'a vărsat.

Iară duhul său de pe pământ în ceruri s'a înălţat.

Acesta erà din Gangra, cetatea Paflagonilor, din părinţi creştini, cari fiind prinşi pentru credinţa cea întru Hristos, şi dându-se la temniţă, s'a născut acesta în legăturile lor care erau. Deci murind părinţii în temniţă, pre fericitul acesta l'a luat oarecare femee creştină anume Ammia, şi l'a crescut. Carele strigând adesea pre maică-sa cea de suflet şi zicându-i mama, 'i-a pus numele Mamant. Iară dacă se făcù de cincisprezece ani, aflându-l că este creştin, îl prinseră şi-l bătură cu toiage, şi spânzurându-i un plumb pe grumaz îl aruncară în mare, şi prin dumnezeiasca putere mântuindu-se de primejdie, se ascunse supt o peşteră, hrănindu-se cu laptele ciutelor. Şi iarăşi prinzându-l, îl băgară într'un cuptor ars cu foc, apoi îl deteră hiarelor sălbatice să-l mănânce; şi mai pe urmă de toate spintecându-i pântecele cu ostie de fier, se duse din lumea aceasta.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Ioan Ajunătorul, patriarhul Constantinopolei.

Stih: Te desfătezi acum întru îndulcirile cele netrecătoare.

Ioane postitorule de dulceţile cele curgătoare.

Cel dintru sfinţi părintele nostru Ioan, fost-a pe vremea împărăţiei lui Iustin, Tiverie şi Mavrichie împăraţilor, născându-se în Constantinopol, carele mai 'nainte erà lucrător de aur, om evlavios şi iubitor de săraci şi de străini, şi temător de Dumnezeu. Acesta a primit pre un monah anume Evsevie, ce veneà dela Palestina, carele umblând pe cale deadreapta parte a sfântului, auzià pre oarecine zicându-i: Nu-ţi este ertat Avva să mergi deadreapta celui mai mare, arătând Dumnezeu mai 'nainte dintr'aceasta, arhieria care erà să i se deà. Apoi sa cunoscut de sfântul Evtihie sholasticul şi arhiereul lui Dumnezeu. Aceasta l'a sfătuit să se tundă, ca cel ce erà vrednic să se pue în rânduiala cliricilor. Aflându-se acesta încă diacon, venit-a la biserica sfântului Lavrentie într'amiază zi, şi află acolò pre oarecarele pustnic, pre carele nu-l ştià nimeni de unde erà venit, şi arătà sfântului treptele jertfelnicului. Şi iată se înţelegea întunerice de sfinţi şi glas amestecat, şi cântare înfricoşată, şi toţi erau îmbrăcaţi în veşminte albe de străluciau. Acesta fiind împărţitor şi slujitor banilor bisericei, întorcându-se dela locul cel şes de afară, şi având numai o pungă, şi dând mult şi din dâstul, şi de vreme ce nu să deşertà năvălind mulţimea săracilor spre dânsul. Ajuns-a şi la locul ce se cheamă Βοῦς (Boul), deci oarecarele dintr'înşii strigà şi ziceà, Doamne milueşte, până când nu ni se deşartă această pungă, şi numai decât rămase deşartă punga. Iară el căutând spre acela cu un chip înfricoşat, îi zise: Dumnezeu să te ierte frate. Că erà să mai rămâe multă vreme. Deci apoi după adormirea Patriarhului Evtihie, ţiindu-l ca să-l hirotonisească, nu se supunea poruncii până văzu o vedenie înfricoşată, care erà aceasta. Marea unde să suià până la Cer, şi cuptor de foc înfricoşat, şi mulţime de îngeri care ziceau aşà: Nu poate fi într'alt chip, ci taci; că într'alt fel vei ispitì şi una şi alta. Şi acestea îi ziceau cu răstit. Atunci dară şi nevrând, s'a dat pe sine de s'a hirotonisit patriarh Consantinopolei, petrecând cu nevoinţă desăvârşit, şi cu vieaţă cinstită prin toată fapta bună până în sfârşit. Acesta oarecând trecând pe mare (pe la Evdomon), şi făcându-se mare furtună, cu rugăciunea sa şi cu semnul crucei, a întors marea spre linişte. Ioan Gazeanul sholasticul pătimind de curgerea ochilor, şi luând prea curata merindă (din cuminecatură) dela sfântul

acesta Patriarh, carele ziceà: Trupul lui Hristos, celui ce a tămăduit pre cel din naștere orb, și sărutându-l s'a tămăduit. Fiind odinioară moarte mare, dat-a oarecăruia om credincios din cei ce'l slujia, două coșnițe: una deșartă și alta plină de gheoci, îi zise: Stăi la locul ce să numește Βοῦς, adecă Boul și numărând morții câți trec, dupre numărul lor, deșartă ghiocii în coșnița cea deșartă și făcând aceasta odată și de două ori, cunoscu că întru întia zi au eșit afară trei sute douăzeci și trei de suflete, și a doua zi făcând asemenea, a încetat puțintel. Și făcând aceasta până în șapte zile, află că s'a potolit de tot omorul, cu cea mare și întinsă rugăciunea sfântului. Deci, la înfrânare atât se nevoià, cât n'a băut apă șase luni, fără cât numai miezul unei lăptuci i-a fost și mâncare și băutură, sau puținel pepene. Altă dată struguri sau smochine schimbându-le. Acestea i-au fost hrana, în treisprezece ani și jumătate ai arhieriei sale. Iară somnul lui erà, șezând cu peptul lipit de genunchile sale. Infigea și o undrea într'o lumânare aprinsă, și când ajungea focul lumânării la undrea, cădeà undreaua într'un lighian, și se sculà. Iară de să întâmplà să nu auză sunetul undrelei, toată noaptea viitoare o petrecea fără de somn. Acesta luptându-se cu rugăciunea sa spre patimi, întorceà răsboaele vrăjmașilor. Și cu postul lui stricà foamea cetăței, și cu privegherea sa păzeà turma de văzuți și nevăzuți vrăjmași. Și odinioară, Vineri seara, îi ziseră Cuviosului: Mâine părinte va să fie alergătură de cai; și erà Sâmbăta Rusaliilor, și răspunzând zise: Alergatură de cai la sfânta Cincizecime? și căzând în genunchi să rugà lui Dumnezeu să facă ceva semn de frică, ca să se părăsească acest lucru, și iată într'amiază zi fiind liniștite de vânturi, să făcură turburări și mulțime de vânt, și curgere de apă, cât îi sfârșia pre toți și fugeà poporul dela priveala cailor, cât n'a fost niciodată frică ca aceia. Oarecare femee fiindu-i bărbatul îndrăcit năzuind către oarecarele om pustnic, îi zise acela: Mergi la prea sfântul Ioan Patriarhul Constantinopolei, că acela îl va lecul. Și făcând așà n'a greșit, că luând tămăduirea bărbatului ei cu ruga sfântului, să duse veselă la casa ei. Cu ruga acestuia și femei sterpe au născut, și mulți bolnavi sau tămăduit. După aceia răposând sfântul cu pace, și puindu-se înainte, mergând prea măritul Nil eparhul de l'a sărutat, l'a sărutat și sfântul pre el, văzând toți și mirându-se. Zisu-i'a și niște cuvinte la ureche, care nimănui nu le-a spus. Deci îl îngropară înlăuntru în altarul sfinților Apostoli, precum erà vrednic; mărind pre Tatăl, pre Fiul, și pre sfântul Duh.

Intru această zi, sfântul Diomid, spintecându-se de sabie, s'a săvârșit.

Stih: Ca fierul arătându-se în fier Diomid a răbdat,
Și către săbiituri bărbătește a alergat.

† Sfântul Iulian, sdrobindu-i-se capul cu lemn, s'a săvârșit.

Stih: Lui Iulian cu lemnul capul i s'a sdrobit,
Iară de către Dumnezeu nici de cum gândul nu i s'a clintit.

† Sfântul Filip de sabie s'a săvârșit.

Stih: Filip prin tăere ca pe un cal fugar a alergat.
Și degrab a mers către stăpânul de l-a încoronat,

† Sfântul Evtihian pe grătar de foc s'a săvârșit.

Stih: Evtihian pre grătar s'a ars de foc.
Și s'a mutat unde este al mucenicilor loc.

† Sfântul Isihie sugrumându-se s'a săvârșit.

Stih: Isihie dorind de stăpânul adevărat,
Cu dragoste au priimit de l-au spânzurat.

† Sfântul Leonid de foc s'a săvârșit.

Stih: Văpaea dragostei către Dumnezeu Leonide
Te-a plecat a suferi sila văpăei fără de obide.

† Sfântul Evtihie răstignindu-se s'a săvârșit.

Stih: Evtihie voind Domnului a urmà,
Asemenea cu el sufere a crucei patimă.

† Sfântul Filadelf îngreuinându-i-se grumazii cu piatră s'a săvârșit.

Stih: De a trupului greutate prin piatră te-ai ușurat,
Și către Cer o Filadelfe ca un puiu ușor ai sburat.

† Sfântul Melanip de foc s'a săvârșit.

Stih: De a și avut cevași negru Melanip,
Dar în foc aruncându-se s'a lămurit.

† Sfânta Partagapi în mare s'a săvârșit.

Stih: O partagapi de și mori în läuntru mărei,
Dar afli sus marea cea adâncă a îndurărei.

† Intru această zi pomenirea sfinților și drepților preoți Eleazar și Finees.

Și sfinții mucenici Aitalà și Ammun.

Aceşti sfinţi clevetiţi fiind către Vavd ighemonul Adrianopolei cei din Trachia, cum că sunt creştini. Deci întrebându-se de el să 'şi spue neamul şi vrednicia ce au, i-au răspuns că sunt creştini. Apoi poruncindu-le să jertfească la idoli şi neplecându-se, i-au bătut cu vine de bou atât de mult, în cât în bătae şe-au dat sufletele în mâna lui Dumnezeu.

Cu ale lor sfinte rugăciuni Dumnezeule miluește-ne și ne mântuește, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s'a ruşinat în Vavilon oare-când. Pentru aceasta „tinerii în cuptor cu bucuros „picior, ca într'o grădină verde „săltând au cântat: Bine eşti „cuvântat Dumnezeul părinţilor „noştri".

Ca o cămară de mire ţi s'a făcut ţie cuptorul focului, că în multe zile fiind într'însul închis, nu te-ai vătămat; pentru aceea către ziditorul tău ai strigat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Ingeri într'ajutor şi împreună dănţuitori, şi părtaşi cântărilor celor negrăite, ai avut mucenice în mijlocul văpăei, cu cari dimpreună strigai Stăpânului tuturor: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Ca un mire din cămară cu adevărat foarte frumos, ca un trandafir neveştejit, a eşit fericitul Mamant din cuptorul focului, pre cei fără de minte arzându-i, iar pre credincioşi luminându-i să strige: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Al Născătoarei:

Iată acum se plineşte graiul cel mai de'nainte al grăitorului de Dumnezeu Fecioară, că ai purtat în pântece pre Dumnezeu Cuvântul, și ai născut pre dătătorul de vieaţă, căruia toţi îi strigăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, Irmos:

Cel ce ai intemeiat pământul...

Cela ce ai arătat pre pământ luminător, pre bine credinciosul şi înțeleptul Ierarh, bine ești cuvântat în veci Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cela ce ai făcut pre marele Ioan păstor adevărat turmei tale, bine eşti cuvântat în veci Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Zburdările trupului biruindu-le părinte, strigai lui Hristos: Bine eşti cuvântat în veci Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, al Născătoarei:

Cela ce te-ai născut din Fecioară pentru noi, şi ai mântuit lumea de vrăjmaşi, bine ești cuvântat Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul muncitorul haldeilor, l'a ars „nebuneşte, cinstitorilor de „Dumnezeu; iară văzându-i pre „aceştia cu putere mai bună „mântuiţi, făcătorului şi Mântui„torului au strigat: Tineri bine „îl cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, „popoare prea înălţaţi-l întru „toţi vecii".

Ca şi Daniil gurile hiarelor le-ai astupat fericite, cu chiemarea numelui stăpânului. Pre şarpele cel veninat l'ai omorît, şi pre eretici i-au ruşinat, şi ca un biruitor lăcueşti cu bucurie în ceruri, cântând: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Când cei fără de lege slujitori ai pietrelor fiind orbiţi la suflet, te împroşcă cu pietre pre tine fericite, tu îndreptându-ţi ochiul sufletului tău celui viteaz şi nebiruit, către Hristos piatra cea nesfărâmată, cu osârdie cântai: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Puitorul de nevoinţă întinzându-ţi cununa de sus, ca unui biruitor, şi ca unuia ce ai săvârşit lupta cea bună prea fericite, te strigă pre tine ca să'ţi faci către el călătoria cea cinstită şi dulce; cela ce cânţi cu osârdie: Preoţi bine cuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Al Născătoarei:

Mai pre sus de fire ai zemislit în pântece, pre cel din Tatăl fără de Maică, rămâind Fecioară după naştere Preacurată; că naşterea lui Dumnezeu înoeşte firile întru tine, şi se biruesc hotarele firei. Pentru aceea ca pre una ce ai născut pre Dumnezeu adevărat, Născătoare de Dumnezeu te cântăm în veci.

Alt Canon al cuviosului, Irmos:

Pre cel ce s'a mărit...

Asemănându-te lui Moisi de trei ori fericite, şi în nor priimind legea cea de înţeles a darului, Ierarhe, strigi: Lăudaţi pre Hristos în veci.

Păstorindu-ţi poporul Ierarhe, ai năpustit rătăcirea Eghipetului, şi fugind din Vavilonul patimilor, ai aflat lăcaş Sionul cel de sus întru toţi vecii.

Bine să cuvântăm pre Tatăl...

Ca unul ce eşti uns cu mirul preoţiei, grăitorule de cele sfinte, slujeşti cele dumnezeeşti celora ce sunt întăriţi în cuvântul şi în lucrarea bunei credinţe, prea sfinţite. Pentru aceea lauzi pre Treimea cea întru o fiinţă întru toţi vecii.

Şi acum, al Născătoarei.

Pre cel ce s'a sălăşluit în

pântecele Fecioarei, şi întru dânsa a înoit pre Adam cel vechiu, minunat şi mai pre sus de cuvânt: Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmos: Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Domnul cel ce s'a prea „mărit în muntele cel sfânt, şi „în rug prin foc a arătat lui „Moisì taina naşterei pururea „Fecioarei, lăudaţi-l şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta Cerul, şi margenile pă„mântului s'au minunat, că „Dumnezeu s'a arătat oame„nilor trupeşte, şi pântecele „tău s'a făcut mai desfătat „decât cerurile. Pentru aceea „pre tine Născătoare de Dum„nezeu, începătoriile cetelor în„gereşti şi omeneşti te mărim".

Jertfitu-ţi-ai sufletul pentru Mântuitorul prea lăudate; şi către dânsul cu osârdie ai alergat fiind luminat cu frumseţile sfinţitelor tale străduiri; şi cu luptele cele minunate mărite ostaşule, luminătorule al lumei şi podoaba Bisericei.

Unitu-te-ai cu îngerii, având vieţuire îngerească pre pământ; şi cu dânşii cânţi întru laudă cu bucurie, cântarea cea sfântă a Treimei, Mamante prea lăudate, cel ce eşti plin de mărire neschimbată, cu dumnezeeştile împărtăşiri.

Ca unul ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, pomeneşte prea fericite, pre cei ce săvârşesc această dumnezeească prăznuire a ta cu bucurie, şi cinstită şi sfântă a ta străduire cu credinţă curată, şi ne fereşte pre noi mucenice, de valuri şi de primejdii şi de supărări.

Al Născătoarei.

Cine a auzit vre odinioară pe pământ Maică Născătoare de fiu, neispitită de bărbat, şi cel ce s'a născut a fi Dumnezeu fără de început şi de o fiinţă cu Tatăl cel mai de 'nainte fără de început, şi cu Maică mai pre sus de fire, o minune streină! o dumnezeească împărtăşire! prin carea ne-am împărtăşit cu Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:
Naşterea pururea Fecioarei...

Înţelepte Ioane, cela ce prin nepătimire şi prin credinţă, prin dragoste, şi prin nădejde ne-ai arătat nouă cuvinte de vieaţă veşnică, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ca pre unul ce ai păstorit poporul cinstitei Biserici cu toiagul sfântului Duh, şi ai gonit eresurile cele vrăjmaşe lui

Dumnezeu Ierarhe, cu toţii te lăudăm.

Slavă.

Ca al unui luminător, şi Ierarh al Bisericei, cu cântări şi cu laude cinstim fără tăcere sicriul moaştelor tale, fericite părinte Ioane.

Şi acum, al Născătoarei.

Bucură-te râul nestricăciunei cel de-apururea viu, bucură-te norul soarelui cel cu totul luminos, bucură-te căruţă a toată Dumnezeirea, bucură-te sicriul sfinţeniei.

Irmos:

Naşterea pururea Fecioarei, „ceea ce s'a arătat mai 'nainte „puitorului de lege în munte, „prin foc şi prin rug, spre „mântuirea noastră a credin„cioşilor, cu cântări neîncetat „o mărim".

SVETILNA.

Podobie: Văzându-te ucenicii...

Cu laptele cerboaicei te-ai hrănit, petrecând în munţi mucenice Mamante; iară întru privelişte te-ai arătat ca un viteaz, nevoindu-te cu osârdie şi luând darul biruinţei, ai mers către Dumnezeu.

Slavă, altă Svetilnă a cuviosului.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Noi iubitorii cuvintelor tale, acum cu credinţă lăudăm sfântă şi prea luminată pomenirea ta prea înţelepte, cinstindu-te pre tine Ioane Ierarhe cugetătorule de Dumnezeu; căci te-ai arătat dumnezeesc propoveduitor pocăinţei, şi înfricoşatei şi cinstitei Treimi apărător, fericite părinte; căria stându-i înainte, adu'ţi aminte de noi, descoperitorule de cele dumnezeeşti.

Şi acum, al Născătoarei.

Podobie: Văzându-te ucenicii...

Cela ce m'a pismuit odinioară în raiu, pentru vieaţa cea dumnezeească şi fericită, şi m'a gonit din Edem, vrăjmaşul cel prea viclean şi meşteşugareţ, acela se omoară acum prin naşterea ta Fecioară.

A Crucei-Născătoarei.

Podobie: Lumina cea neapusă...

Văzând junghierea Fiului tău cea nedreaptă, lăcrămând şi pieptul bătându-ţi strigai: Vai mie Fiule prea dulce, cum rabzi Ziditorule pentru oamenii cei osândiţi.

LA STIHOAVNA Hvalitelor, Stihirile Octoihului. Şi celalalt serviciu după rânduială, şi Apolis (Otpustul).

LA LITURGHIE

Tipica. Prochimenul, glas al 7: Veseli-se-va dreptul de Domnul. Stih: Auzi Dumnezeule. Apostolul către Timoteiu: *Fiule Timoteiu urmat-ai învăţăturile mele.* Caută-le Duminica 33. Aliluia, glas 4. Dreptul ca

finicul; Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Iată eu trimit pre voi.* Cauta Miercuri a treia Săptămână. Chinonicul: *Bucurati-vă drepţii intru Domnul;* iară de voeşti a face şi slujba Cuviosului, caută-le toate la Arhiereu, şi le întrebuinţează precum voeşti.

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 3 ZILE

Sfântul sfinţitul mucenic Antim Episcopul Nicomidiei, şi cuviosul părintele nostru Teoctist, cel dimpreună Sihastru cu marele Evtimie.

La Doamne strigat-am... Punem Stihirile pe 6, şi cântăm Podobnice 3, ale sfântului mucenic, şi ale cuviosului 3, Stihirile mucenicului, glasul 1-iu. Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Purtătorule de Dumnezeu fericite, cu văpselele sângelui tău, ai luminat sfinţita şi dumnezeeasca ta podoabă, căci cu bună credinţă, te-ai suit din putere în putere, şi din mărire în mărire, şi acuma roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Aducând lui Dumnezeu mai'nainte jertfă fără de sânge, ca un preot dupre lege, pre urmă te-ai adus pre sineţi ca un prinos deplin, şi jertfă priimită lui Hristos prin sânge, ca un mucenic prea adevărat, grăitorule de Dumnezeu prea cinstite; pre carele roagă-l pentru sufletele noastre.

Tabere de mucenici ai adus lui Hristos părinte Antime, cu învăţăturile şi cu faptele tale, îndreptând şi învăţând, şi dându-te pre sineţi pildă aevea, cugetătorule de Dumnezeu; cu carii dimpreună roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Alte Stihiri ale cuviosului, glas şi Podobie asemenea.

Părinte Teoctiste, pomenirea ta cea de bună cuviinţă, veseleşte adunarea sihastrilor, cu podoabele vieţuirei tale, şi cu darurile minunilor, şi cu strălucirile darurilor; roagă-te lui Hristos, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Părinte Teoctiste, cu ostenelele sihăstriei tale spăimântând pre vrăjmaşi, prin rugăciunile tale cele necontenite, de tot s'au contenit prea lăudate, având pre Hristos întru ajutor; pre carele acum roagă-l, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Părinte Teoctiste, păzind cea dupre chipul lui Dumnezeu, stare a sufletului tău nestricată, prin vieţuirea cea bună, şi prin starea cea prea cinstită a vitejaştei tale lupte, ţi-ai prea mărit numele, arătându-te cu adevărat zidire a lui Dumnezeu prea minunate! Roagă-te dar lui Hristos, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă, a Mucenicului, glasul al 6-lea.

Preot dupre lege ai fost, până la sfârşitul tău fericite Antime, slujind dumnezeeştile şi negrăitele taine, ţi-ai vărsat sângele pentru Hristos Dumnezeu, şi te-ai adus lui jertfă bine priimită. Pentru aceea având îndrăzneală către dânsul, roagă-l neîncetat pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste, săvârşesc pomenirea ta cea pururea cinstită, ca să-i izbăvească de supărări şi de toată primejdia, şi de nevoi.

Şi acum, al Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Ceea ce eşti prea milostivă Fecioară, roagă-te Fiului tău, să-mi deà iertare greşalelor mele celor multe, şi izbăvindu-mă din partea celor deastânga, să mă învrednicească împărăţiei sale.

A Crucei-Născătoarei, asemenea:

Stând Fecioara lângă Cruce în vremea răstignirei, dimpreună cu ucenicul cel curat, plângând, strigà: Vai mie, cum pătimeşti Hristoase! Cela ce pre toţi ai mântuit din patimă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile din Octoih. Slavă a cuviosului, glasul al 6-lea:

Cuvioase părinte, în tot pământul a eşit vestea isprăvilor tale, pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale; taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a cărora vieaţă fără prihană ai urmat; îndrăznire având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum, al Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Pizmuind vicleanul turma ta Preacurată, în toate zilele dă răsboiu împrotiva ei, ca să o facă mâncare luişi. Ci tu Născătoare de Dumnezeu scoate-ne pre noi din vătămarea lui.

A Crucei-Născătoarei, asemenea.

Preacurata, dacă te-a văzut pre tine spânzurat pre cruce, tânguindu-se, strigà ca o Maică: Fiul meu şi Dumnezeul meu cum suferi patimă de necinste!

Troparul sfinţitului mucenic, glasul al 4-lea.

Şi părtaş obiceiurilor...

Slavă, a cuviosului, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrămilor tale...

Şi acum, al Născătoarei sau a Crucei. Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

După obişnuitele Stihologhii, Sedelnele Octoihului. Şi după Psalm 50.

CANOANELE

Din Octoih unul cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor două pe 8. Canonul mucenicului. A căruia acrostihul la Greci este:

Pre tine te cânt floarea Păstorilor, şi a mucenicilor.

Facerea lui Iosif:

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Pre voevozii cei tari, pre cele trei părţi ale sufle„tului, cela ce te-ai născut din

„Fecioară întru adâncul nepă-
„timirei îneacă-i, rogu-mă. Că
„ţie ca întru o alăută întru omo-
„rârea trupului, să-ţi cânt cân-
„tare de biruinţă“.

Inflorind cu sfinţenie ca crinul în livedea mucenicilor Antime, cu mirosul cel bun al nevoinţelor tale miresmeşte sufletele tuturor credincioşilor, celor ce cu credinţă te laudă pre tine ierarhe, şi mucenice mult pătimitorule.

Cu învăţături ne încetat întărindu-ţi sufletul prin lupte bărbăteşti, pre vrăjmaşul ai stricat, şi neputincios l-ai arătat. Pentru aceea toată Biserica cunoscându-te pre tine mucenic nebiruit, te cinsteşte fericite.

Vrăjmaşul cel cumplit văzându-te pre tine înţelepte, că stai bărbăteşte înaintea divanurilor, s'a mirat, şi prin momeli socotea să-ţi slăbească vitejia ta, dar s'a biruit, şi a căzut trufiile seminţiei lui.

Al Născătoarei:

Din tine Preacurată răsărind Domnul precum a ştiut, a luminat cetele pătimitorilor, cari au urmat patimilor lui celor purtătoare de vieaţă, şi morţei cei fără dreptate, prin carea ne-a îndreptat pre noi cei ce am păcătuit.

Alt Canon al Cuviosului.

A căruia acrostih la greci este:

Laud nevoinţele tale Teoctiste...

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Cel tăiat pre cea netăiată...

Fiind aprins de dragostea nepătimirei părinte, cu ajutorul lui Dumnezeu, ai potolit săltările trupului, înţelepte Teoctiste; ci acum roagă-te, să ne umplem de lumina cea înţelegătoare, noi cei ce cântăm Domnului, că cu mărire s'a preamărit.

Prin dumnezeiasca dragoste, unindu-se cu tine marele Evtimie părinte Teoctiste, şi împreună vieţuind a săvârşit calea sihăstriei, împlinind şi privind cele cereşti, dimpreună cu tine strigă: Domnului să cântăm, că cu mărire s'a preamărit.

Slavă...

Trudindu-ţi trupul prea fericite, şi supuind patimile trupului părinte Teoctiste, arătat ai priimit lumina Darului, şi cu acela luminându-te, dumnezeeşte strigai: Să cântăm Domnului, că cu mărire s'a preamărit.

Şi acum, al Născătoarei:

Cugetătorii de Dumnezeu, având-te pre tine nădejdea mântuirei, Fecioară Maică curată, ca pre una ce ai născut pre Cuvântul, cu cuviinţă a petrecut în sihăstrie, Evtimie

cel dorit de toţi, şi Dumnezeescul Teoctist; cântând Domnului, că cu mărire s'a preamărit.

Peasna 3-a, Irmos:

Biserica cea stearpă a născut din păgâni, şi adu„narea cea cu mulţi fii a slă„bit; minunatului Dumnezeului „nostru să-i strigăm: Sfânt „eşti Doamne".

Datu-te-ai pre sineţi celor celor ce te căută asemenea ca Hristos, şi ai fost dus la junghiere, ca un miel ales Antime, sfinţind cu sângele tău pre cei ce te cinstesc.

Prin dumnezeescul Dar răsipind toată înşelăciunea dracilor, ai fost dus legat mucenice, închipuind pre cel ce s'a legat pentru tine Antime, şi cu moartea a stricat pre moarte.

Uneltele de arsură, şi cele de chinuire, văzându-le înaintea ochilor tăi, nu ţi s'a smintit gândul, ci cu ferbinţeală ai mers către mucenie, Antime mult pătimitorule.

Al Născătoarei:

Infrumseţatu-te-ai Preacurată, născând pre cel mai frumos decât toţi pământenii, pre Fiul şi Cuvântul Tatălui; pre carele iubindu-l vitejii mucenici, s'au luminat cu mărire.

Alt Canon:

Irmos: Tu eşti întărirea...

Trupul ţi l-ai omorît cu postirea cuvioase, iară sufletul l-ai luminat cu darurile dumnezeeştilor haruri.

De două ori.

Slavă:

Toată dorirea o ai întors către Stăpânul tău, iară mânia o ai întrarmat asupra dracilor, cugetătorule de Dumnezeu.

Şi acum:

Cu cântări lăudându-te sihastrii cei de Dumnezeu învăţaţi, Stăpână, te-au lăudat pre tine Născătoare de Dumnezeu, ca pre una ce ai născut pre Dumnezeu.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eştilumina celor întunecaţi, şi „pre tine te laudă duhul meu".

Sedealna mucenicului, glasul 1-iu, Podobie:

Mormântul tău Mântuitorule...

Sângele tău înţelepte, neglăsuit strigă din pământ către Dumnezeu ca şi a lui Avel, cugetătorule de Dumnezeu; că de faţă ai propoveduit pre Treimea cea ne zidită; pentru aceea Antime, fiind încuviinţat cu păstoria, ai gonit hiarele eresurilor, ca un păzitor al credinţei.

Slavă, glasul al 4-lea, Podobie:
Arătatu-te-ai astăzi...

Pusu-te-ai a fi mai mare părinţilor, şi lumei te-ai făcut luminător foarte vestit, cuvioase părinte Teoctiste; pentru aceea ne încetat cinstim pomenirea ta.

Şi acum, al Născătoarei, asemenea.

Pre sprijinitoarea cea fierbinte celor din nevoi, pre ajutătoarea noastră şi către Dumnezeu împăcătoarea, prin carea ne-am izbăvit din stricăciune, pre Născătoarea de Dumnezeu credincioşii să o fericim.

Al Crucei-Născătoarei.

Văzând spânzurat pre lemn, Preacurată pre Fiul tău, pătrunzându-ţi-se sufletul cu mâhnirea, ca o maică strigai cu jale: Vai mie! cum ai apus lumina mea cea mai pre sus de ani.

Peasna 4-a, Irmos:

Indurate, pentru dragostea chipului tău ai stătut pre „crucea ta, şi s'au topit nea„murile; că tu eşti iubitorule „de oameni, tăria mea şi lauda".

Fiindu-ţi întărit cugetul pre piatra credinţei, cu pietre te-au ucis mucenice, asemenea ca pre Ştefan; drept aceea te încununăm pre tine cu laude veselindu-ne.

Fiind înfocat de râvnă Dumnezeiască, nu ai simţit pătrunderile cele cu fiare arse strădalnice, cela ce eşti podoaba mucenicilor.

Fiind uns cu mirul cel sfânt al preoţiei, şi luminat cu cinstita mucenie, bucurându-te, ai intrat în Sfintele Sfintelor.

Al Născătoarei:

Ne despărţindu-se de sânurile cele părinteşti Cuvântul, s'a sălăşluit în sânurile tale Fecioară ca un prunc, vrând să mă zidească de iznoavă pre mine, carele eram supus stricăciunei.

Alt Canon, Irmos:
Ai încălecat pe cai...

Fiind rănit de dragostea înţelepciunei celei dumnezeeşti fericite, ţi-ai petrecut vieaţa fără prihană, şi curăţindu-ţi mintea şi sufletul cu osârdie ai strigat: Mărire puterei tale Doamne.

Curăţindu-ţi gândul de turburarea patimilor, slăvite, şi îndreptându-ţi simţirile cu înţelepciune, ai ajuns la limanul liniştei celei adevărate, cântând cu osârdie: Mărire puterei tale Doamne.

Slavă:

Pentru neclătita nădejde a celor cereşti, a fugit de grijile

cele pământeşti, dumnezeescul Teoctist; şi liniştindu-se întru sihăstrie, au strigat către Stăpânul împreună cu Evtimie: Mărire puterei tale Doamne.

Şi acum, al Născătoarei:

Dacă te-ai arătat în lume din Fecioară ca un om, ai dăruit biruinţă cuvioşilor tăi, carii cu crucea ta au gonit pre draci, cu credinţă strigând: Mărire puterei tale Doamne.

Peasna 5-a, Irmos:

Lumina ta Doamne, trimite-o nouă, şi din negura „greşalelor slobozeşte-ne pre „noi bunule, pacea ta dăruin-„du-ne“.

Arzându-ţi-se picioarele cumplit strădalnice, ai călcat capul vrăjmaşului celui fără de trup, şi către ceruri ai călătorit, ca unul ce eşti împodobit cu cununa muceniei sfinţite.

Prin glas dumnezeesc întărindu-ţi-se inima, cu vitejie ai biruit pre vrăjmaşul neamului omenesc, ierarhe mult pătimitorule.

Ca un prinos întreg, ca o junghiere sfinţită, ca o jertfă bine priimită, ca un Dar dumnezeesc te-ai adus împăratului, păstorule şi mucenice veselindu-te.

Al Născătoarei

Prin umbra legei, s'a însemnat mai 'nainte lumina carea a răsărit din tine Fecioară cu totul fără prihană, şi a luminat cetele mucenicilor, celor ce te laudă pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Luminează-ne pre noi...

Risipeşte cugetele cele viclene, şi săltările trupului nostru le astâmpără iubitorule de oameni, cu ale cuviosului tău bine-priimite rugăciuni.

Slavă:

Caută spre noi de sus prea fericite, şi îndreptează vieaţa noastră, a celor ce cu dragoste săvârşim pomenirea ta, înţelepte.

Şi acum, al Născătoarei:

Doimea cea împreună lăcuitoare, şi de Dumnezeu aleasă, ne propovedueşte nouă cea din Preacurata Fecioară, negrăita întrupare a lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos.

Strigat-a mai 'nainte închipuind îngroparea ta cea „de trei zile, proorocul Ionà în „chit rugându-se: Din stricăciune mă scapă, Iisuse îm-„părate al puterilor“.

Fiind cuprins de dureri, şi legat de roată, şi cu făclii despre

Peasna 6-a, Irmos:

In rânza fiarei celei din apă, Ionà palmele întinzându-şi „în chipul Crucei, mântuitoa-„rea pătimă, mai 'nainte o a „închipuit arătat. De unde a „treia zi eşind, Invierea cea „mai pre sus de lume a însemnat. „A lui Hristos Dumnezeu, celui „ce s'a răstignit cu trupul, şi „cu Invierea cea de a treia zi „lumea a luminat".

Cel de bătrâneţe gârbovit, şi de neputinţă slăbănogit, Iacov, se îndreptà cu schimbarea mâinilor, arătând lucrarea celei de vieaţă purtătoarei Cruci, pre carea pironindu-se Dumnezeu cu trupul, boala cea de suflet pierzătoare a înşelăciunei o a tămăduit, şi vechimea scripturei, a legei celei umbroase, o a înnoit.

Puindu-şi palmele dumnezeescul Israil pre capetele tinerilor cruciş, a arătat semnul cel de vieaţă purtător; şi părându-se lui Iosif că s'a înşelat, socotind mai de cinste pre poporul legei cei vechi, nu şi-a schimbat Israil mâinile, ci a strigat: Că va întrece poporul lui Hristos cel de curând alcătuit, şi cu Crucea îngrădit.

Catavasie:

In rânza hiarei celei din apă...

CONDACUL glasul al 4-lea, Insăşi Podobia:

Cela ce te-ai înălţat pre Cruce de bună voe, poporului tău celui nou numit cu numele tău, îndurările tale dărueşte-i Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea ta pre credinciosul nostru Rege, dăruindu-i biruinţă asupra protivnicilor; având ajutorul tău, armă de pace nebiruită biruinţă.

ICOS:

Cel ce până la al treilea cer a fost răpit în raiu, şi a auzit cuvinte nespuse şi dumnezeeşti, care nu este cu putinţă de limbi omeneşti a se grăi, ce scrie către Galateni: „Ca nişte râvnitori ai scripturilor, aţi citit, şi aţi cunoscut: Mie, zice, să nu-mi fie a mă lăudà, fără numai în Crucea Domnului, pre carea pătimind a omorît patimile." Deci, şi noi cu osârdie să ţinem Crucea Domnului, lauda tuturor; Lemnul ce ne este nouă dat spre mântuire, armă de pace, nebiruită biruinţă.

Intru această lună în 14 zile. A toată lumea Inălţarea cinstitei şi de vieaţă făcătoarei Cruci.

Stih: Inălţările cele din gâtlej aduc ţie Mântuitorule.

Zidirea văzând înălţându-se Crucea ta, al lumei Mântuitorule.

A patrasprezece zi lemnul Crucei s'a înnălţat..

Şi pre strămoşi din căderea cea prin lemn i-a ridicat.

Constantin cel mare şi întâiul împărat al creştinilor, aveà războiu, precum zic unii din istorici, la Roma împrotiva lui Maxentie, până a nu luà împărăţia. Iară alţii zic, la apa Dunărei asupra Schiţilor. Deci, văzând mulţimea protivnicilor, că erà mai multă decât oastea lui,

toate părţile necontenit arzându-te, te-ai arătat nebiruit, Ierarhe Antime mult pătimitorule.

Laudă înălţai lui Dumnezeu arzându-te, pentru aceea ca şi oarecând tinerii, ai primit prin rouă răcorire din Cer, purtătorule de chinuri prea fericite Antime.

Tămădueşte sufletul meu carele boleşte nevindecat, că ai putere a curăţi păcatele ca un preot fericite, şi a tămădui boalele, ca un mucenic nebiruit.

Al Născătoarei:

Stârpind odraslele răutăţei cea ce nu ştii de mire, smulge spinii patimilor mele cu Darul celui ce a odrăslit din tine, şi fă sufletul meu vrednic a odrăsli înţelegeri dumnezeeşti.

Alt Canon, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsà...

Cela ce ca soarele ai răsărit celor de pre pământ, luminându-i cu focul bunei credinţe; şi ai semănat lumina faptelor bune, învăţându-i strălucirea curăţiei, împacă şi acum lumea cu rugăciunile tale Teoctiste.

Slavă:

Indeletnicindu-te întru cea de Dumnezeu cugetătoare uimire, ai defăimat toate cele de pre pământ, şi cu toată înţelepciunea ai ales moştenirea cerurilor, părinte prea fericite Teoctiste.

Şi acum, al Născătoarei:

Rănitu-v'aţi de dragostea frumuseţei lui Hristos, carele s'a arătat în lume prin întruparea din naşterea cea cu bună cuviinţă a Preacuratei sfintei Maicei lui Dumnezeu, şi v'aţi arătat aleasă pildă de vieţuire sihastrilor.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsà „către Domnul, şi lui voiu spune „scârbele mele, că s'a umplut „sufletul meu de răutăţi, şi via„ţa mea s'a apropiat de iad, şi ca „Ionà mă rog: Dumnezeule, „din stricăciune scoate-mă".

CONDACUL Mucenicului, glasul al 4-lea.

Cel ce te-ai înălţat...

Intre preoţi strălucind cu evlavia, şi călătoria muceniei săvârşind, slujbele idoleşti le ai stins, ajutător făcându-te turmei tale, de Dumnezeu înţelepţite. Pentru aceasta pre tine şi cinstindu-te, cu taină strigăm ţie: din nevoi mântueşte-ne pre noi cu rugăciunile tale, Antime părintele nostru.

ICOS:

Dându-mi mie cunoştinţă dumnezeeească, negura necunoştinţei, goneşte-o din inima mea

cu rugăciunile tale, ca să laud cu credinţă sfântă pomenirea ta; întru carea cetele îngereşti cu mucenicii se veselesc dumnezeeşte astăzi; şi oamenii cântări de laude ca nişte flori împletind, încununează capul tău dupre vrednicie; cerând dela tine ca să ià iertare de greşale, şi dezlegare de răutăţile cele din vieaţă, şi de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi să se mântuiască cu rugăciunile tale, Antime părintele nostru.

Intru această lună în 3 zile, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Antim, Episcopul Nicomidiei.

Stih: Mucenice Antime de sabie te-ai săvârşit,
Şi proslăvindu-te Domnul după moarte perii capului ţi-a înflorit.

Sfântul Antim se aduse legat către Maximian zăcând acolo de faţă toate uneltele cele de muncă, şi de vreme ce-l întrebară, mărturisì cu îndrăzneală şi slobod pre Hristos. Deci întâiu îi zdrobiră coastele, apoi îl răniră cu fiare arse, şi-l întinseră gol deasupra unei gastre, adică hârburi, şi-l bătură cu toiage, şi încălţându-l cu încălţăminte de aramă arse în foc îl goniă; şi-l legară la o roată, şi apoi îi tăiară şi capul, şi tăindu-i-se, îi răsărì păr.

Intru aceeaşi zi pomenirea cuviosului părintelui nostru Teoctist, împreună ajunător cu marele Evtimie.

Sfântul Zinon în căldare plină de plumb ferbând cu clocote, aruncându-se s'a săvârşit.

Stih: Dumnezeescul Zinon încălzindu-se de dragostea Domnului,
Cu bucurie a intrat în ferbinţeala plumbului.

Intru această zi, sfânta Vasilisa, dându-se la hiare, şi luptându-se cu hiarele, şi nimica vătămându se s'a săvârşit.

Stih: Vasilisa cu hiare luptându-se le-au biruit,
Şi înaintea scaunului lui Dumnezeu a stà s'a învrednicit.

Fiind Domnitor Nicomidiei Alexandru, gonire erà asupra creştinilor şi ea fiind pârâtă se aduse înainte-i, şi după întrebare, dacă cunoscù Domnul neînduplecarea ei, poruncì să o bată preste obraz. Deci bătându-se, ea mulţămià lui Dumnezeu; care auzind Domnul, poruncì să o desbrace de îmbrăcămintele ei, şi să o bată cu toiage. Iară ea mai mult mulţămià lui Dumnezeu. Deci tiranul văzând acestea, răbdarea şi neînduplecarea ei, pornindu-se cu mânie poruncì să o bată mai mult. Şi atâta o bătură preste tot trupul, cât se rănì preste tot. După aceia 'i-au scos talpele picioarelor, şi strigând ea: *Mulţămescu-ţi Doamne Dumnezeul meu,* tiranul poruncì să-i pătrunză gleznele, şi-i puseră cârlige, şi legându-o cu lanţuri o spânzurară cu capul în jos, şi de desupt îi făcură foc, băgând smoală şi iarbă pucioasă, şi răşină şi plumb, pentru ca să-i iasă sufletul mai curând de puterea durerilor şi de iuţala fumului. Iară sfânta pătimind acestea mulţămià lui Dumnezeu, stând ca în desfătarea raiului. Văzând aceasta Domnitorul că socoteşte muncile ca nişte jucării, poruncì ca să ardă un cuptor şi să o arunce într'însul, şi arzând cuptorul cumplit, sfânta îşi făcu semnul crucei, şi intră în mijlocul văpăei şi stând multe ceasuri, se păzì nevătămată, într'atâta cât toţi cei ce priviau se minunau. Iară Domnitorul scoţându-o din cuptor, slobozì asupra ei doi lei foarte mari, şi sfânta făcând rugă rămase şi de dânşii nevătămată. Acestea toate văzându-le Domnul se minună, şi umilindu-se cu sufletul, în ce chip sunt judecăţile lui Dumnezeu, căzù la picioarele sfintei zicând: Miluește-mă roaba lui Dumnezeu cerescului împărat, şi mă iartă de câte rele am arătat spre tine, şi mă fă şi pre mine ostaş împăratului tău, de vreme ce, precum zici, priimeşte pre cei păcătoşi. Atuncea sfânta mulţămind Atotputernicului Dumnezeu, învăţă pre Domn, şi ducându-l în biserică către Antonie Episcopul îl boteză; deci iarăşi căzù la sfânta, zicând: Roaba lui Dumnezeu roagă-te pentru mine să fiu iertat pentru cele ce ţi-am făcut ţie, şi să săvârşesc cu bună săvârşire vremea vieţei mele; deci sfânta făcând rugă, iară Alexandru dând mărire şi mulţămită lui Dumnezeu, numai decât şi-a dat sufletul către Domnul. Atuncea sfânta îngropându-i trupul împreună cu Episcopul, eşì din cetate afară ca la trei mile, şi aflând o piatră stătù pre dânsa, şi rugându-se

izvorî apă şi bău, şi mulţămi lui Dumnezeu; şi mergând puţinel de acolea în lanţuri zise: Doamne, priimeşte duhul meu cu pace. Acestea zicând, şi îngenunchind la pământ se duse către Domnul cu bucurie, veselindu-se şi mulţămind lui Dumnezeu. Aceasta aflând Episcopul Antonie, merse de o îngropă, făcându-i mormântul lângă piatra carea izvorând fântână cu ruga sfintei, se află până în ziua de astăzi.

Sfântul Aristion Episcopul Alexandriei prin foc s'a săvârşit.

Stih: Aristion ca la un ospăţ la foc a alergat,
Şi ales între mucenici, lui Hristos s'a arătat.

Acest sfânt Aristion, a fost Episcop Alexandriei, şi învăţă la arătare liber cuvântul lui Hristos, încă şi bucuria ce aşteaptă pre sfinţii la împărăţia Cerului. Şi aşa învăţând fu prins de Domnul Alexandriei, şi mărturisind pre Stăpânul Hristos Dumnezeu adevărat, îl băgară în foc, şi aşa priimind fericitul şi doritul său sfârşit, şi-a dat sfântul său suflet la Dumnezeu.

Sfântul Hariton în groapă de var aruncându-se s'a săvârşit.

Stih: Hariton în groapa cea cu var a intrat,
Şi lumină nestinsă fără stricăciune a aflat.

Sfântul mucenic Arhontiul cu foamea chinuindu-l s'a săvârşit.

Şi pomenirea celui întru sfinţi împăratul Constantin cel nou, se săvârşaşte în Biserica sfinţilor Apostoli.

Sfântul noul mucenic Polidor, carele a mărturisit în Efesul cel nou la anul o mie şaptesute nouăzeci şi patru, prin sugrumare s'a săvârşit. Pătimirea lui vezi-o în Martirologiul cel nou.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii lui Avraam oarecând în Vavilon văpaea „cuptorului au călcat, cu laude „strigând: Dumnezeul părinţi-„lor noştri, bine eşti cuvântat".

Văpăile care s'au adus trupului tău, prin apărarea dumnezeeştilor îngeri nevătămându-te nici de cum, s'au întors către cei ce te chinuiau.

Puterea lui Dumnezeu cea Atotputernică a oprit roata carea te chinuia pre tine, şi cu minunea aceasta, s'au întors către credinţă popoarele necredincioşilor, înţelepte învăţătorule de cele sfinte.

Pentru paza poruncilor celor dumnezeeşti te-ai osândit în temniţă, unde fiind păzit de Hristos, prin dumnezeeştile tale învăţături, te-ai arătat mântuitor celor ce te păziau pre tine fericite.

Al Născătoarei:

Din prisosul iubirei de oameni s'a întrupat Cuvântul din tine Fecioară, şi mântueşte pre cei ce cântă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Alt Canon Irmos:

Tinerii evreeşti...

Cu toată dragostea lipindu-te de Hristos, ai suferit osteneala sihăstriei; pentru aceea îndulcindu-te acum de luminile lui, neîncetat strigi: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Prinos dumnezeesc ai adus Stăpânului vieaţa ta, şi jertfă bine priimită şi fără prihană de trei ori fericite, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

Aflat-ai sfârşitul ostenelelor tale fericite, desfătarea cea din raiu, că prin calea cea strâmtă ai ajuns către lăţimea împărăţiei Cerului prea înţelepte, binecuvântând pre Ziditorul tuturor.

Şi acum, al Născătoarei:

Iată că a născut Fecioara pre dumnezeescul prunc, pre carele cugetătorii de Dumnezeu cunoscându-l Dumnezeu şi Domn, strigà: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Peasna 8 a, Irmos:

Mântuitorule al tuturor Atotputernice, pre cei ce „se ţineau de buna credinţă, „în mijlocul văpăei pogorân-„du-te 'i-ai rourat, şi 'i-ai în-„văţat să cânte: Toate lucru-„rile binecuvântaţi şi lăudaţi „pre Domnul“.

Propoveduind fără sfială înaintea tiranilor celor fărădelege întruparea Domnului, ai suferit cumplite mucenii şi chinuri amare şi dureri, Ierarhe Antime mult pătimitorule.

Ca un fer te-ai călit fericite cu focul chinurilor, şi biruind taberile cele nenumărate ale dracilor, ţi-ai împletit cununi de biruinţă, mărind pre Dumnezeu.

Omorându-te de bună voe prea fericite, ai dobândit vieaţa cea neîmbătrânită, şi intrarea în raiu, şi lăcaşurile cele dumnezeeşti; întru carea dănţuind, aduţi aminte Antime şi de cei ce te cinstesc.

Al Născătoarei:

Cu glasuri sfinţite să fericim pre cortul lui Dumnezeu cel neîntinat, pre sicriul cel însufleţit, pre lauda mucenicilor, pre cea mai aleasă decât heruvimii, şi decât toată zidirea.

Alt Canon, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Cu laude se săvârşaşte pomenirea ta purtătorule de Dumnezeu, că te-ai arătat hrănit întru dreptate, cu bărbăţie, cu înţelepciune şi cu curăţie părinte înţelepte, strigând: Pre Ziditorul şi Mântuitorul, tineri bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Pre purtătorul de Dumnezeu toţi să-l cinstim cu laude, ca pre unul ce aevea este plin de Dar, şi luminat cu dumnezeeştile străluciri, strigând: Pre Ziditorul şi Mântuitorul tineri bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Luminatul Ierarh împreună

cu cel cu numele de veselie Evtimie, trupul tău l-au îngropat, iară sufletul l-au dus îngerii în Cer, cântând Ziditorului cu bucurie: Tineri bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Şi acum, al Născătoarei:

Dorit-au cugetătorii de Dumnezeu sihastri a face bunătate, din dragostea înţelepciunei celei Ipostatice, carea s'a arătat în lume din tine Fecioară fără prihană, şi au sădit bunătăţile cu dumnezeească cuviinţă; pre carea tinerii bine o cuvintează, preoţii o laudă, poporul o prea înalţă întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, „mucitorul haldeilor, l-a ars „nebuneşte, cinstitorilor de „Dumnezeu; iară văzându-i pre „aceştia cu putere mai bună „mântuiţi, făcătorului şi Mân„tuitorului, au strigat: Tineri „bine-l cuvântaţi, preoţi lău„daţi-l, popoare prea înălţaţi-l „întru toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Eva prin boala neascultărei, blestem înlăuntru a adus, „iară tu Fecioară de Dumne„zeu Născătoare, prin odras„la purtărei în pântece, lumei „binecuvântare ai înflorit. Pen„tru aceasta toţi te mărim".

Ca un trandafir şi ca un crin ai înflorit în casa Dumnezeului nostru. Pentru aceea ne umpli pre noi de miros, făcându-te bună mireazmă a Domnului şi patimile cele puturoase le goneşti dela sufletele noastre, fericite.

Astăzi săvârşaşte pomenirea ta cea lăudată cetatea Nicomidiei cea vestită între cetăţi, îndemnând pre toţi spre prăznuire, că te-ai făcut ei purtător de grije; pre carea păstoreşte-o din Cer, mucenice.

Pământul a priimit sângele tău vărsându-se Ierarhe, iară duhul tău s'a înălţat la ceruri, ca să se veselească dimpreună cu dumnezeeştile duhuri, cu carii dimpreună adu'ţi aminte şi de noi Antime, dumnezeească pârga mucenicilor.

Al Născătoarei:

Sabia cea de văpae, care oprià mai 'nainte intrarea, în raiu, dă acum dosul Fecioară, celor ce au urmat cinstitelor patimi ale lui Hristos, carele s'a împuns cu suliţa de bună voe, şi pre tine cea prea cinstită te cinstesc.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'au de aceasta...

Curăţindu-te cu curgerile

lacrămilor tale, acum te îndulceşti de lumina Treimei Teoctiste, stând înaintea ei de faţă, şi fiind luminat cu razele cele de acolo, caută dintru înălţime către noi, cei ce săvârşim pomenirea ta prea fericite.

Împlătoşindu-te cu dragostea şi cu nădejdea, şi fiind îngrădit cu credinţa, ai stricat măestriile şi meşteşugirile vrăjmaşilor, şi biruitor arătându-te, acum încunjuri scaunul Atotţiitorului, împreună cu dumnezeeştile cete ale îngerilor şi ale drepţilor, purtând cunună.

Slavă:

Vieţuind cu curăţie şi cu dreptate şi cu bună credinţă pre pământ, împreună cu oamenii, străluciţi acum în ceruri cugetătorilor de Dumnezeu sihastri, dimpreună cu cetele cele fără de trup desfătându-vă, întru lumina cea dumnezeească; dela carea dupre dreptate v'aţi împodobit cu cununile muceniei, ca nişte purtători de biruinţă.

Şi acum al Născătoarei:

O dumnezeească şi de Dumnezeu cugetătoare, şi cinstită adunare a părinţilor prea luminată! Cu rugăciunile voastre faceţi mijlocire să se trimită dela Dumnezeu lumei şi bisericilor pace curată, unire şi credinţă, prin rugăciunile cele bine primite, ale Născătoarei de Dumnezeu prea fericiţilor.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, şi margenile pământului „s'au minunat, că Dumnezeu „s'a arătat oamenilor trupeşte, „şi pântecele tău s'a făcut mai „desfătat decât cerurile. Pentru „aceea pre tine Născătoare de „Dumnezeu, începătoriile cete„lor îngereşti şi omeneşti te „mărim".

SVETILNA Mucenicului.

Podobie: Văzând ucenicii...

Dănţueşte astăzi cetatea Nicomidiei pentru prăznuirea cea de preste an a bunului tău păstor, şi saltă având-ul purtător de grijă, care te păzeşte mai pre sus de toată vătămarea vrăjmaşilor.

Slavă, alta a Cuviosului.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Îngereşte pe pământ ai vieţuit, purtătorule de Dumnezeu Teoctiste, împreună cu marele Evtimie, prea înţelepte; întru rugăciuni şi în postiri, şi în multe isprăvi ale privirei cei lucrătoare petrecând. Cu carele acum stând înaintea Treimei cei neapropiate, roagă-te pentru noi cei ce te cinstim pre tine fericite.

Și acum:

Strămoșul tău David Fecioară cântând te-a numit munte închiegat și gras, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; iară dumnezeescul Solomon cu cântările te numeşte pat, iară Isaia toiag, și Iacov scară te-a văzut mai 'nainte, şi altul uşă, dintru tine Dumnezeu înnoeşte frământătura oamenilor de Dum nezeu Născătoare.

A Crucei-Născătoarei, asemenea.

Văzând pre cel născut din tine înălțat pe cruce, tânguindu-te cu jale, ai zis: Fiule cel ce ai eşit din pântecele meu negrăit, cum le suferi acestea Mântuitorul meu? Cu adevărat voind să mântueşti neamul omenesc.

STIHOAVNA din Octoih, Slavă, a Mucenicului, glasul al 4-lea; a lui Efrem Carias.

Astăzi prăznuesc toate cetățile și satele, dimpreună cu mare cetatea Nicomidenilor pomenirea cinstitului ei purtător de grijă, căci și margenile pământului plesnesc din mâini, bucurându-se la prăznuirea de acum, a sfințitului mucenic. Incă și noi împletindu-i cununi de laude ca de flori, strigăm: Bucură-te păstorul cel bun, carele ți-ai pus sufletul pentru oi, jertfă și jertfitorule, preotul și jertfirea; ție ne rugăm Antime: roagă-te lui Hristos, dimpreună cu luptătorii cei asemenea cu tine, să se mântuiască această turmă a ta de lupii cei răi, şi să se învrednicească staulului celui ceresc.

Si acum, al Născătoarei:

Podobie: Dat-ai semn........

In patul lenevirei zac Preacurată, și cu lenevire îmi petrec vieața, și mă tem de vremea sfârşitului meu Născătoare de Dumnezeu, ca nu cumvà șearpele cel viclean să răpească smeritul meu suflet, ca un leu fără de milă. Pentru aceea sârguind mai'nainte cu bunătatea ta, ridică-mă spre pocăință mai 'nainte sfârşitului meu.

Al Crucei-Născătoarei.

Văzând mort Preacurata Stăpână, pre Hristos cel ce a omorît pre vicleanul, ca pre un stăpân plângându-l și mirându-se de îndelungă răbdarea lui, strigà: Fiul meu prea dorite, nu uità pre roaba ta, nu întârzià iubitorule de oameni, cela ce ești mângâerea mea.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, și Apolis.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului al 4-lea, și a sfântului din Cântarea a 3-a, 2, și din a 6-a, 2. Prochimen, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului... Stih: Ce voiu răsplati Domnului... Apostolul. Către Evrei: *Fraților aduce-*

ţi-vă aminte de mai marii voştri. Aliluia glasul al 2-lea. Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăcă... Evanghelia dela Ioan: *Zis-a Domnul: eu sunt uşa; prin mine de va intră cineva...* Chinonicul: *Intru pomenire veşnică va fi dreptul...* Şi celelalte dupre obiceiu.

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 4 ZIE.

Sfântul sfinţitul mucenic Vavila Episcopul Antiohiei. Şi sfântul şi de Dumnezeu văzătorul Moisi proorocul.

La Doamne strigat-am punem Stihiri pe 6. Stihirile Mucenicului, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea...

Văpsindu-ţi sfinţita haină în sângele tău, ai intrat sfinte în sfintele sfintelor slăvite Vavilo, şi de faţă te desfătezi totdeauna de îndumnezeire, înfrumseţindu-te, şi cu mucenia luminându-te, şi înger arătâdu-te, cu împărtăşirile cele preacurate. Pentru aceea te cinstim, şi cu dragoste prăznuim sfinţită adunarea ta, vrednicule de fericire.

Fiindu-ţi picioarele în obezi ne oprit ai umblat pe calea carea duce la cetatea cea cerească Cuvioase, purtând cinstitele rane ca nişte podoabe, Vavilo prea înţelepte. Şi fiind încununat ca un biruitor prea adevărat, si mucenic nebiruit, şi lucrător de sfinţenie prea sfinţit, cânţi dimpreună cu îngerii cântarea cea dumnezeească: Sfânt, sfânt, sfânt eşti, Treimea cea de o fiinţă.

Fiind mai mare turmei cei cuvântătoare Ierarhe, o ai păscut pre dânsa la verdeaţa credinţei, cu toiagul cunoştinţei, şi o ai mântuit de hiare, şi ai veselit pre Dumnezeu, cela ce dintru înălţime pre tine te-a păstorit. Pre carele propoveduindu-l înaintea celor fără de Dumnezeu fericite, te-ai jertfit ca un miel nevinovat, veselindu-te dimpreună cu pruncii cei fără de răutate, Vavilo dumnezeescule.

Alte Stihiri ale Proorocului, Glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz....

In vifor şi în nor pre cât a fost cu putinţă, ai văzut Moisi pre cel fără de trup şi fără de materie. Şi luminându-ţi faţa prin dumnezeeasca slavă, te-ai arătat puitor de lege lui Israil celui trupesc; dar gândul lui cel pământesc, nu aveà fire a umblà întru cele dumnezeeşti; pentrucă Darul se dă celor ce văd cele foarte bune.

Preot dupre lege, voevod foarte viteaz, te-ai arătat Moisi poporului celui amărâtor, rănind Eghipetul; şi despărţind marea cea roşie cu toeagul, şi cufundând pre vrăjmaşul Faraon, cel cu grumazii înalţi dimpreună cu taberile lui, ai petrecut în pustiu, hrănind pre Israil cel nemulţămitor.

Cel ce dă proorocia, a zis

lui Moisi: Dezleagă-ţi încălţămintele picioarelor Moisi, că locul unde stai este sfânt; să nu aduci împreună cu tine nici un lucru de mortăciune, că iată ţi se arată în muntele Horiv, prin rug şi prin foc, taina Fecioarei ficei lui Dumnezeu.

Slavă, a Mucenicului, glasul al 6-lea.

Temelie întărită a câştigat Biserica sfinţitele tale nevoinţe, sfinţite mucenice Vavilo, pre carea o păzeşte neclătită şi nevătămată de lupii cei răpitori; căci propovedueşte vitejiile tale, şi măreşte pre pruncii, carii s'au jertfit împreună cu tine pentru Hristos fericite.

Şi acum, al Născătoarei:
Podobie: A treia zi ai inviat...

Umilinţă nu ai suflete nepocăite; ce te zăboveşti? Tăerea morţei se apropie, şi sfârşitul a sosit ca un fur, aleargă de cazi către Născătoarea de Dumnezeu.

Al Crucei-Născătoarei:

Văzând pre Cruce Născătoarea de Dumnezeu cea fără prihană, pre vieaţa noastră spânzurată, ca o Maică se tânguià, strigând: Fiul meu şi Dumnezeul meu, mântueşte pre cei ce cu dragoste te laudă.

STIHOAVNA din Octoih, Slavă a Mucenicului, glasul al 6-lea.

Stând înaintea divanului tiranului, şi nevoindu-te pentru buna credinţă, strigai: Iată eu şi pruncii cari mi-au dat Dumnezeu. Cu carii dimpreună te-ai încununat în ceruri, Vavilo sfinţite Mucenice, rugându-te neîncetat, să se mântuiască sufletele noastre de cursele vrăjmaşilor.

Şi acum, al Născătoarei:
Podobie: A treia zi ai inviat...

Fecioară fără prihană, roagă-te împăratului pre carele l-ai născut, şi Făcătorului a toată lumea, să se milostivească spre mine robul tău, în ceasul când va judecà neamul omenesc.

A Crucei-Născătoarei. Asemenea.

Fecioara Preacurata, şi Maica ta, văzând pre poporul cel fărădelege, fără dreptate pironindu-te pre Cruce, i se rănia cele dinlăuntru Mântuitorule, precum Simeon a zis mai 'nainte.

Troparul Mucenicului, glasul al 4-lea.
Şi părtaş obiceiurilor...
Caută la sfârşitul cărţei.
Slavă, a Prorocului, glasul al 2-lea.

A prroorocului tău Moisi pomenirea Doamne prăznuind printr'însul te rugăm, mântueşte sufletele noastre.

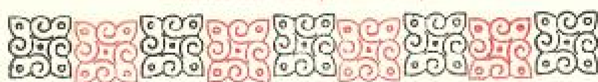
Sau aceasta, asemenea.

Suindu-te către înălţimea bunătăţilor prooroace Moisi, te-ai învrednicit a vedeà stră-

lucirea lui Dumnezeu, priimind lespezile cele date dela Dumnezeu; şi purtând întru tine Darul însemnărilor, te-ai făcut cinstită laudă proorocilor, şi mare taină a bunei credinţe.

Şi acum, al Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

După obişnuitele Stihologhii, Sedelnele Octoihului. Şi Psalm 50.

CANOANELE

Din Octoih unul cu Irmosul pe 6. Şi ale sfinţilor două pe 8. Canonul mucenicului.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, pre „gonaciul Faraon văzându-l „înecat, a strigat: Lui Dumnezeu cântare de biruinţă „să-i cântăm".

Marea cea roşie a sângiurilor tale, asemenea cu Moisì trecându-o fără de valuri, Vavilo fericite strigai: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de biruinţă.

Dragostea celor pământeşti supuindu-o tu dragostei celei dumnezeeşti, ai defăimat vieaţa, Vavilo, fericite, sârguindu-te a vedeà frumuseţea lui Hristos.

Ca unul ce doriai de Treimea cea mai pre sus de Dumnezeire, ai murit dimpreună cu trei prunci Vavilo fericite, lui Hristos dându-ţi sufletul pentru dragostea ei.

Al Născătoarei:

Priimind pre Ziditorul tău, cel ce însuşi a voit a se întrupa din pântecele tău fără sământă, Preacurată, mai pre sus de gând te-ai arătat Stăpână zidirilor.

Alt Canon al proorocului.

Al căruia Acrostihul este la Greci.

Moisì cel mai întâi intre profeţi, cu cuvinte să se laude. Climent.

Intru ale Născătoarei de Dumnezeu

Peasna 1, Glasul al 4-lea, Irmos:

Noianul cel roşu al mărei...

Dintre prooroci mai întâi să se laude Moisì, ca unul ce întâi a vorbit cu Dumnezeu aevea faţă către faţă, nu întru năluciri de însemnări, ci ca în chip de trup văzându-l pre dânsul.

Ca pre un dumnezeesc povăţuitor poporului, şi mântuitor neamului tău lui Israil, te-a dat pre tine Dumnezeu Moisì văzătorule de Dumnezeu, precum s'a făgăduit părintelui tău, celui ce prin ungerea făgăduinţei i s'a vestit mai'nainte naşterea ta.

Avuţie de înţelepciune te-a aflat pre tine, bunătăţile cele mai alese, ascunse în mintea

lui Dumnezeu ca întru o raclă, văzătorule de Dumnezeu Moisì. Pentru aceea te-a crescut pre tine fica împăratului şi Pronia cea dumnezeească.

Slavă:

Lepădatu-te-ai prea lăudate, ca un văzător de Dumnezeu din pruncie de toată ţâţa, şi hrănindu-te cu laptele cel curat al maică-ta, însemnai foarte aevea vrednicia ta cea prea aleasă, de apropierea către Dumnezeu.

Şi acum, al Născătoarei:

Spăimântatu-s'a Moisì văzând întâi vedere minunată, împleticire streină de rug şi de văpae, care însemnà mai'nainte pre Dumnezeu cel fără stricăciune, din Fecioară Maică, pre carele l-a văzut cu trup trecând la mijloc, anii.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu este sfânt precum tu Doamne Dumnezeul meu „carele ai înălţat cornul cre- „dincioşilor tăi bunule, şi ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr- „turisirei tale".

Nu este sfânt ca tine Doamne Dumnezeul meu, cel ce ai înălţat cornul credinciosului tău Vavila, şi l-ai încununat cu cununa mărturisirei tale.

Putere mucenicilor s'a făcut Crucea ta Doamne, întărind pre prunci dimpreună cu lăudatul Vavila; şi printr'înşii surpând semeţiile rătăcirei cele fără de Dumnezeu.

Puterea diavolului, a lipsit până în sfârşit Hristoase, că se birueşte cel tare de pruncii cei fără de răutate şi de dumnezeescul Vavila, şi se batjocoreşte de dânşii.

Al Născătoarei:

Puterea şi lauda mea este Hristos, cel ce a răsărit din tine îmbrăcat cu chip de rob, Născătoare de Dumnezeu, şi din robia diavolului cu bunătatea sa ne-a mântuit pre noi.

Alt Canon, Irmos:

Arcul celor puternici au...

Cu totul te-ai umplut de cunoştinţa cea negrăită, văzătorule de Dumnezeu; că Duhul cel prea sfânt, prin înger te-a învăţat pre tine ştiinţa celor mai de 'nainte.

Purtând luminat dumnezeeştile raze, cu semnele cele dumnezeeşti ai spăimântat Eghiptul, minunat prefăcând firea elementelor, prea înţelepte.

Slavă:

Chipul tău cel frumos strălucia fericite, cu lumina dumnezeeştei raze; pentru aceasta

pre toţi 'i-ai tras către dumnezeeasca frumseţe.

Şi acum, al Născătoarei:

Veselitu-te-ai la faţă prea înţelepte, încredinţându-te de priceperea vederei celei înfricoşate, dar te-ai oprit de glasul Domnului, celui ce s'a născut din fecioară cu trup.

Irmosul: gl. 4

Arcul celor puternici a slăbit, şi cei neputincioşi s'au „încins cu putere; pentru aceasta s'a întărit întru Domnul „inima mea".

CONDACUL Proorocului, glasul al 2-lea.

Ceata proorocilor împreună cu Moisì şi cu Aaron, cu veselie se veseleşte astăzi, căci s'a plinit sfârşitul proorociei lor asupra noastră. Astăzi străluceşte Crucea, prin carea ne-ai mântuit pre noi Hristoase Dumnezeule. Cu ale cărora rugăciuni miluește-ne pre noi.

CONDACUL sfinţitului mucenic, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Măririle credinţei în inima ta puindu-le, o ai păzit sfinţite mucenice Vavilo, netemându-te de muncitori, sluga lui Hristos. Pentru aceasta păzeşte-ne pre noi.

Sedealna sfântului, glasul al 3-lea.
Podobie: Pentru mărturisirea...

Fiind înferbântat de mărturisirea credinţei, ai stins credinţa cea rea a înşelăciunei, arătând de ocară nedumnezeirea idolilor; şi făcându-te jertfă dumnezeească arsă de tot, cu minunile răcoreşti margenile lumei; părinte cuvioase! roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, a Proorocului, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Ştiindu-te ca pre unul ce eşti mai întâiu decât toţi proorocii, cu bună credinţă te lăudăm credincioşii; căci întâi tu ai văzut pre Dumnezeu, pre cât erà prin putinţă a-l vedea oamenii.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea.

Pre sprijineala cea fierbinte a celor din nevoi, pre ajutătoarea noastră, şi către Dumnezeu împăcătoarea, prin carea ne-am mântuit din stricăciune; pre Născătoarea de Dumnezeu, credincioşii să o fericim.

Al Crucei-Născătoarei, asemenea.

Văzând pre Cruce spânzurat pre Fiul tău Preacurată, sfărâmându-ţi-se cele de maică dinlăuntru, cu jale strigai: Vai mie Fiul meu! cum ai apus lumina mea cea fără de ani.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul,

„cinstita Biserică cu dumne-„zeească cuviinţă cântă, stri-„gând: Din cuget curat întru „Domnul prăznuind".

Hristos îmi este putere, Dumnezeu și Domn, strigai înaintea divanurilor celor tirănești, neîngrozit de înfricoşări, în Domnul veselindu-te, sfinţite mucenice Vavilo.

Aducând Domnului jertfă fără de prihană, înfricoşată fără de sânge, te-ai adus şi pre sineţi junghiere nespurcată prin sâge, sfinţite mucenice Vavilo.

Cugetul cel tânăr al pruncilor, ca un îndreptător de tineri înţelept, hrănindu-i cu laptele cel duhovnicesc, 'i-ai adus jertfă nespurcată, cuvioase sfinţite mucenice Vavilo.

Al Născătoarei:

Ştiindu-te lăcaş prea sfinţit al lui Dumnezeu, pre tine cea singură nespurcată, carea întreci pre toţi credincioşii, Născătoare de Dumnezeu, cu sfinţite glasuri te fericim.

Alt Canon, Irmos:

Văzându-te Biserica înălţat...

Gângăvia limbei şi a glasului tău, schimbându-se prin dumnezeească rânduială, văzătorule de Dumnezeu, te-ai arătat slujitor de tainele cele înfricoşate ale lui Dumnezeu, şi cu rane ai lovit Eghiptul.

Mărindu-te pre tine cu credinţă, ca pre un puitor de lege învăţăturilor lui Dumnezeu celor prea-mărite, şi cu anevoe a se pricepe, strigăm: Văzătorule de Dumnezeu Moisì, fă-ne nouă binevoitoare dumnezeeasca putere.

Slavă:

Cele întâiu născute ale Eghiptului le-ai ucis, precum şi Hristos a omorît tăria diavolească; că cele ce lucrai tu, cu adevărat erà însemnare celor viitoare, pururea pomenite.

Şi acum, a Născătoarei:

Auzind Moisì pre Dumnezeu strigându-l din văpaie şi din rug: Nu te apropia aicea, că locul este sfânt! cu cuviinţă a scris mai 'nainte, că va să se nască Hristos cu trup din Fecioară curată.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta bunule, sufletele celor ce mânecă la tine cu „dragoste, mă rog luminează-le, „ca să te vadă cuvinte a lui „Dumnezeu, pre tine adevăratul Dumnezeu, pre cela ce „chemi din negura greşalelor".

Dumnezeescul tău Dar Iisuse, cu adevărat l'a priimit

dela înălţime sfinţitul mucenic Vavila. In cât şi pruncii cei tineri, s'au îndemnat către dragostea ta, şi către nebăgarea în seamă de moarte.

Luminându-se cu dumnezeeasca cunoştinţa ta, sfinţitul mucenic Vavila, pre toţi îi învăţă Doamne, ca numai pre tine să te cunoască Fiul lui Dumnezeu adevărat, carele dela întunerec şi dela rătăcire ne-ai mântuit.

Fiind ales din dumnezeeasca ta rânduială sfinţitul mucenic Vavila, a paşte turma ta cea cuvântătoare, ţie Cuvinte ale lui Dumnezeu aduce sângele său, povăţuind pre toţi cu înţelepciune către calea mântuirei.

Al Născătoarei:

Pre stăpânul tuturor cel ce s'a născut din tine Preacurată, plecându-l cu rugăciunea, roagă-l; ca de toată stricăciunea cea protivnică să izbăvească pre robii tăi, cei ce te mărturisesc pre tine maică Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Tu Doamne, lumina mea...

Lovit-ai marea cea roşie cu toiagul tău, o văzătorule de Dumnezeu, şi ai arătat puterea lui Dumnezeu, şi ai însemnat într'însa tăria dumnezeeştei Cruci.

O ce îndrăzneală cu dragoste! o ce dovedire de suflet curat! că ai zis către Dumnezeu văzătorule de Dumnezeu: De mă cunoşti pre mine mai mult decât pre toţi, arată-te mie de faţă.

Fiind acoperit cu piatra, nu ai văzut chipul lui Dumnezeu, ca unul ce este ascuns, ci numai dosul carele închipueşte întruparea Cuvântului o ai cunoscut văzătorule de Dumnezeu.

Slavă:

Prin rugăciune, a plouat manna în loc de apă odinioară Moisi văzătorul de Dumnezeu, şi a hrănit cu cârstei pre Israil.

Şi acum, al Născătoarei:

Intrat-ai aevea în nor şi ai aflat cele negrăite, o văzătorule de Dumnezeu, că va să se nască din Fecioară, Dumnezeu cu trup pre pământ.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieţei văzându-o înnălţându-se de viforul „ispitelor, la limanul tău cel „lin alergând, strig către tine: „Scoate din stricăciune vieaţa „mea mult milostive“.

Văzând marea vieţei că se învălueşte de viforul rătăcirei, Vavila pururea pomenitul ne-

voitor, strigà: Scoate vieaţa mea din stricăciune mult milostive.

Asemănându-se lui Hristos pururea pomenitul mucenic şi nevoitor, mai 'naintea turmei ş'a dat sufletul său, mutându-se dela stricăciunea morţei, către vieaţa cea veşnică.

Nestatornicia pruncilor, cu înţelepciune o a întărit prin patimile sale, Vavila prea fericitul nevoitor, mutându-i de la pământ către vieaţa Cerului.

Al Născătoarei:

Prin naşterea ta, am scăpat din legăturile osândirei, şi dintru ale blestemului, binecuvântată Fecioară; că numai tu ai întrupat pre Dumnezeu pe pământ, din curatele tale sângiuri, ceea ce eşti fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Având oaste tare a Dumnezeului lui Israil, ai surpat şeapte neamuri, ale răutăţei Hananeilor, dând pământul lor poporului tău întru moştenire.

Ne grăit intrând Moisi în norul cel dumnezeesc, a luat lespezile legilor, cele scrise cu degetul lui Dumnezeu; căci el erà cel ce te chiemà pre tine, fiind tu ca o slugă mare a lui.

Stând faţă Dumnezeu a ascultat glasul lui Moisi celui văzător de Dumnezeu, pentru ca să-l arate înaitea poporului înfricoşat tăinuitor mărirei sale.

Ca unii ce suntem fii dupre Legea Darului, priimim binecuvântarea, lăudându-te pre tine fericite, şi Evreilor le dăm acum cu călcâile, ca odinioară Iacov lui Isav.

Şi acum, al Născătoarei:

Din descoperire dumnezeească, te însemnează mai 'nainte pre tine lăudatul Moisi, ca un sicriu, Născătoare de Dumnezeu, acoperit cu aur preste tot, cu strălucirile Duhului întru mărirea lui Dumnezeu.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă „către tine; de sângele dra„cilor curăţindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDACUL sfântului Vavila, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca nişte pârgă...

Ca pre un propoveduitor al bunei credinţe, şi întărire nevoitorilor, Biserica te măreşte pre tine prea lăudate, luminându-se astăzi. Ci ca cela ce ai îndrăznire către Domnul, roagă-te Vavilo, ca în pace

desăvârşit, să păzească pre cei ce te măresc, şi te laudă pre tine, o mult pătimitorule.

ICOS.

De deşertăciunea lumei arătat cugetând, te-ai înstreinat de lume, şi urmând patimei lui Hristos, ai omorît patimile trupului, şi luându-ţi Crucea ta ai urmat Ziditorului tău mucenice. Şi acum petrecând împreună cu dânsul, roagă-te pentru cei ce dupre adevăr te cinstesc pre tine, o mult pătimitorule.

Intru această lună în 4 zile, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Vavila Arhiepiscopul Antiohiei celei mari, şi acelor dimpreună cu dânsul sfinţi trei prunci, carii prin sabie s'au săvârşit.

Stih: Vavila carele odinioară jertfea pre însuşi Hristos.
Impreună cu copiii se jertfeşte prin sabie a patra zi pentru Hristos.

Acestea a gonit din Biserica lui pre împăratul Numerian, carele intrase într'însa, căci ucisese pre fiul împăratului Perşilor, pre carele îl aveà zălog. Drept aceea l-au băgat în fiare şi l-au purtat pre uliţă, apoi i s'au tăiat capul şi lui şi celor trei tineri.

Intru această zi sfântul Vavila dascălul dela Antiohia dimpreună cu cei de subt ascultarea lui optzeci şi patru de copii, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Plata ta dela copii pentru învăţătură..
Vavilo dumnezeescule îţi este a tăerei împărtăşire.

Stih la copii: Pentru credinţa către Stăpânul, cu ferbinţeală,
Aleargă copiii la tăerea de sabie cu îndrăzneală.

Impărăţind Maximian la Nicomidia, creştinii se ascundeau pentru gonirea ce erà împrotiva lor. Deci mergând oare cine la împăratul, îi zise: Impărate, oare carele bătrân anume Vavila, şade într'o cămară ascuns, şi învaţă pre pruncii celor nebuni să nu cinstească pre dumnezei, ci să cinstească pre cel răstignit. Şi îndată trimiţând cu dânsul ostaşi, aduseră pre Vavila cu ucenicii lui înaintea împăratului. Şi-i zise împăratul: De ce, o bătrânule, eşti cuprins într'atâta rătăcire, spre un om ce a murit degrab, şi s'a omorît de jidovi, şi nu te închini la dumnezei, la carii se închină toată lumea? De ce amăgeşti şi pre pruncii nebunilor, să nu se închine la dânşii? Iară sfântul răspunse: Dumnezeii păgânilor o împărate, sunt draci, iară Dumnezeul nostru a făcut cerurile; ci tu şi cei ce sunt cu tine fiind orbi nu vedeţi adevărul. Aceste cuvinte aduseră pre împăratul şi pre cei ce erau cu dânsul la mânie, şi porunci la patru ostaşi să-l bată cu pietre preste obraz, preste coaste şi preste vine. Deci bătându-l şi roşindu-i tot trupul de sfântul său sânge, strigà sfântul zicând: Mulţămescu-ţi Doamne, că fiind eu bătrân şi slab, mă făcuşi mai tare decât împăratul cel putred şi semeţ şi puternic. Atuncea porunci să-i zdrobească umerile şi gleznele, cu pietre, şi după ce-i zdrobiră toate încheeturile, îi puseră legaturi grele la grumazi; şi băgându-i picioarele în gros îl puseră la temniţă. După aceea aduseră pruncii optzeci şi patru fiind la număr, parte bărbătească şi femeească, şi începù împăratul a-i luà cu cuvinte amăgitoare, iară ei nu răspundeau, ci adesea se întorceau unii la alţii. Deci, văzând că nu răspund osebi pe zece dintr'înşii, cei mai mari la vârstă, şi le zise: Iată voi ca nişte înţelepţi supuneţi-vă poruncei mele, şi faceţi jertfă la dumnezei, şi veţi fi în palat cu mine, îndulcindu-vă de mult bine. Atuncea Ammonie şi Donat ziseră împăratului: Noi fiind credincioşi, nu îngăduim a jertfi la draci surzi şi muţi; deci porunci ca să-i bată, şi bătându-i ziceà: Noi suntem creştini şi nu vom jertfi; atuncea întorcându-se împăratul către ceilalţi prunci, le ziceà: jertfiţi cel puţin voi, ca să nu pătiţi mai rele decât cele ce au pătit aceştia. Iară ei încă strigară: Creştini suntem şi noi, nu vom jertfi; ci anatema să fii tu şi dumnezeii tăi. Atuncea porunci să-i bată şi pre aceştia foarte, şi să-i bage în temniţă, şi să se chinuiască de foame. Iară a doua zi porunci de spânzurară pre dascălul şi-l bătură foarte rău cu vine crude, şi pre prunci tot câte pre unul îi întrebà, lepăda-se-vor de Hristos şi de dascălul lor, şi văzând că nu vreau să se lepede a poruncit să li se tae capetele tuturor împreună şi dascălului. Deci, mergând înainte sfântul la locul

cel rânduit cu cei optzeci și patru de ucenici ai săi, cântă: *Iată eu și pruncii carii mi-au dat Dumnezeu.* Și sosind la locul sfârșitului, dupre porunca împăratului, întâi se tăè capul sfântului Vavila, apoi tăiară și pre prunci. Iară oarecarii credincioși evsevioși mergând noaptea, și puind întru o corăbioară moaștele, le-au dus la Bizantia, și puindu-le către partea de miază-noapte, afară din cetate în trei sicrie unde este satul ce se chiamă Moni. Dat-au laudă și mulțămită lui Dumnezeu.

Sfântul Teotim și Teodul, carii dintre slujitorii muncitori crezând, în foc s'au săvârșit.

Stih: Teotim dimpreună cu Teodul au murit.
Și împreună ca un rob pre domnul l-au cinstit.

Sfântul prooroc Moisi, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Nu după piatră, nici părțile cele din dos privești,
Ci în față pre Dumnezeu acum Moisi îl cinstești.

Acesta s'a născut în Eghipet și l-a luat din apă fica împăratului, și l'a făcut eiși fiu, și l'a învățat toată înțelepciunea eghiptenilor. Deci el înaintând cu vârsta și făcându-se de patruzeci de ani, a ucis un bărbat eghiptean căci bătea pre un Evreu. Drept aceea temându-se a fugit la pământul lui Madiam, și acolò luându-și femee anume pe Sepfora fata lui Iotor, i s'a arătat Dumnezeu în para rugului, și plinind acolò patruzeci de ani, din porunca lui Dumnezeu, s'a pogorît la Eghipet către Faraon, ca să-l facă să trimită pre Evrei să facă jertfă lui Dumnezeu, și de vreme ce acela nu vreà să asculte, îndată a bătut Eghiptul cu zece rane. Deci luând poporul cu pronia și voea lui Dumnezeu, cu argint și cu aur, și trecându-i marea și învățându-i cu semne, 'i-a întărit cu legea. Și pentru căci a mâniat pre Dumnezeu cu grăirea împrotivă, suindu-se în munte a murit, fiind de o sută și douăzeci de ani, și a apucat înainte de venirea lui Hristos ani o mie patru sute optzeci și cinci.

Intru această zi, pomenirea sfintei Ermionei, una din ficele lui Filip apostolului.

Stih: Către ceruri Ermiona s'a călătorit.
Și sufletului mântuire și-a dobândit.

Filip prea sfântul apostol, carele a botezat pre famenul Candachiei, avut-a patru fice, pre care evanghelistul Luca le mărturisește de proorocițe și fecioare, dintru care Ermiona și Evtihia s'au dus în Asia căutând pre teologul Ioan, și neaflându-l căci se mutase, aflat-au pre Petronie ucenicul lui Pavel apostolul, și luând învățătură de la dânsul, urmă obiceiurilor lui. Iar Ermiona se deprindea cu meșteșugul doctoriei. Drept aceea veniă mulțime multă, și lecuià pre toți, chiemând numele lui Hristos. Deci trecând Traian împăratul asupra Perșilor, se arătă sfânta că este creștină, și aducând-o înaintea lui ispitià să o înșale cu amăgituri, și să o despartă de Hristos, și de vreme ce nu vrea să se supue, poruncit-a ca să o bată preste obraz multe ceasuri. Iară Ermiona văzând pre Domnul șezând la judecată în chipul lui Petronie, carele îi grăià și o întărià, socotià bătăile ca o nimica. Deci văzând împăratul întărirea și neînduplicarea gândului ei, rușinându-se o slobozì. Și atuncea deschizând în Asia sălășluire de oaspeți, odihnià pre toți și-i lecuià și sufletește și trupește; și Domnul se preamărià în toate zilele de către tot omul, cât a trăit Traian; iară dacă a murit acela, împărățind Adrian ginerile său, și înștiințându-se de cele pentru sfânta, trimise slujitori de o aduse înaintea lui și-i zise: Spune'mi bătrâno, de câți ani ești, și de ce neam, și în ce stare te afli? Iară sfânta răspunzând zise: Domnul meu Hristos știe de câți ani sunt și de ce neam. Impăratul zise: Dezbrăcați-o de haina ei și o bateți fără de milă, zicându-i, să răspundă cu cucerie spre cele ce o întreabă împăratul; și așà bătându-o cumplit, avea psalmul în gura ei, și obosind cei ce o băteàu, porunci altor slujitori să-i bată piroane prin talpele picioarelor. Și făcându-se și aceasta, și mulțămind sfânta lui Dumnezeu, mai vârtos se aprinse mânia tiranului, și porunci să topească într'o căldare smoală și plumb cu iarbă pucioasă, și să arunce pre sfânta într'însa. Deci, dacă se înferbântă căldarea foarte, sfânta căutând la Cer, își făcu cruce și intră într'însa, și îndată se stinse focul și se vărsă plumbul. Deci, văzând împăratul zise: Mai dați foc căldărei ca să i se topească oasele, și dând foc căldărei, vedeà pre sfânta stând într'însa ca pre niște rouă, și zise sfânta către tiranul: Viu Domnul Dumnezeul meu, că pre cum nu simți tu focul și arsura căldărei așà nici eu. Deci, mirându-se el de aceasta, s'a sculat din

scaunul lui, și atingând cu mâna lui de căldare, îndată i se despoea pielea cu unghii cu tot. Atuncea sfânta zicând: *Mare este Dumnezeul creștinilor,* ațâță cu mânie pre împăratul, și arzând o tigae până s'a roșit, aruncă într'însa pre sfânta goală; iară îngerul Domnului carele erà cu dânsa, risipind focul tigăei într'o parte și într'alta arse pre mulți din cei ce se aflau acolò, iară ea ca pre niște iarbă verde șezând în tigae, lăudà și măreà pre Dumnezeu. Deci, văzând Adrian împăratul această preamărită minune, se cutremură, și poruncì să o scoată din tigae temându-se ca nu cumvà și el să se topească de foc; și dacă eșì zise către dânsul: Împărate! Domnul meu m'a întors spre somn în tigae, și văzui unde mă închinam marelui dumnezeu Iraclie. Iară el bucurându-se îi poruncì să intre în capiște. Atuncea sfânta făcând rugăciune întru sineși către iubitorul de oameni Dumnezeul nostru, îndată se făcu tunet din Cer, și căzând jos la pământ idolii cari erau în capiște, se zdrobiră și se făcură ca pulberea, și eșind zise împăratului: Intră înlăuntru de-ți ajută dumnezeilor, că au căzut și nu pot să se scoale. Deci intrând împăratul, și văzând zdrobirea idolilor, poruncì să i se tae cinstitul ei cap afară din cetate, și luându-o Teodul și Timoteiu, eșiră din cetate, și ne îngăduind-o să-și facă rugăciunea, repezindu-se cu obrăznicie asupra ei să-i facă ceva, le secară mâinile. Deci, căzând la sfânta, și crezând cu tot sufletul în Domnul nostru Iisus Hristos se însănătoșară, și rugară pre sfânta ca să se roage pentru dânșii să-și deà sufletele lor către Domnul înaintea ei, și aceasta făcându-se răposară, așa și ea răposă cu pace, aproape de același loc. Deci, venind oarecari credincioși binecinstitori, și luându-le moaștele le puseră în Efes în loc ales și însemnat, întru mărirea Tatălui și a Fiului și a sfântului Duh.

Intru această zi, sfinții mucenici Chentirion, Ochean, Teodor, Ammian și Iulian, ce se trăgeau din satul Candavlu.

Stih: Chentirion de dumnezeească dragoste fiind aprins.
Cu roua sângelui său focul muceniei l-a stins.

Stih: La trei nevoitori focul le este scară.
Prin care s'au suit la Cer fără împedecare.

Aceștia pentru mărturisirea cea întru Hristos, după alte multe munci din porunca lui Maximian se băgară într'o bae înfierbântată, și scăpând de acolò prin dumnezeescul înger, le tăiară picioarele cu tesla, și aruncându-i în foc, și-au priimit sfârșitul.

Intru această zi, sfântul mucenic Petronie, Haritina, Zarvil, Tatuil și Veveea.

Stih: Tatuil și Veveea odată s'au tăiat...
Și vieața adevărată în Cer ș'au aflat.

Stih: Ne cinstind Zarvil spurcata necredință.
De pietre sufere sfârșit cu bună cuviință.

Aceștia au fost pe vremea împăratului Adrian, dintre cari Tatuil erà popă drăceștei înșelăciuni adică idolilor. Deci, vânându-se de oarecarele Episcop, a venit la credință; drept aceea fu bătut cu toiage de Avgar Domnitorul, și-i arseră obrazul, și legându-i mâinile înapoi îl bătură pe pântece, și spânzurându-l de o mână, îl chinuiră pârjolindu-l de desubt cu foc. După aceea băgându-l într'un teasc de lemn, îl herăstruiră la cap și prin sabie se săvârși, împreună cu soru-s'a Veveea.

Intru această zi, pomenirea sfinților trei mii șease sute și douăzeci și opt de mucenici.

Aceștia se aflară ascunși în munții și peșterile Nicomidiei, pre carii Maximian, muncindu-i cu nenumărate munci, 'i-a omorît.

Cu ale lor sfinte rugăciuni Doamne miluește-ne și ne mântuește, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvio-„șilor tineri; iară pre Haldei „arzându-i porunca lui Dumne-„zeu, pre muncitorul l-a plecat „a strigà: Bine ești cuvântat „Dumnezeul părinților noștri“.

Mai marii cetelor celor cerești astăzi văzând pre tineri, biruitori împrotiva rătăcirei, și pre dumnezeescul Vavila bucurându-se, dimpreună strigau lui Hristos: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Darul Stăpânului cel purtător de lumină, a luminat pre credinsioşii cei ce s'au adunat, îndemnându-i să strige cu bucurie: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Tiranul nu se domirea, în ce chip va ajutà celor ce nu erau dumnezei; iară Dumnezeescul Vavila îndeamnă a strigà prea sfintei Treimi: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Al Născătoarei:

Cu fulgerile tale cele prea luminoase, luminează inima mea cea întunecată, ceea ce ai născut pre pământ, pre soarele Hristos Fecioară, căreia pururea îţi cântăm: Bine eşti cuvântat ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Alt Canon, Irmos:
Tinerii lui Avraam...

In vedenii de taină dumnezeeşti, dumnezeesc zugraf făcându-te, toată închipuirea cortului cea înţeleaptă, prin cuvinte meşteşugindu-o, lucrurea o ai dat lui Veseleil mai marelui meşter, o Moisì.

Să preoţească îndrăznind Core de demult împrotiva ta, s'a arătat pogorându-se în iad de viu, desăvârşit moştenindu-l, Dumnezeu ţie Moisì păzindu-ţi cinstea împărăţiei şi a preoţiei.

Slavă:

Arătatu-s'a Mihail cerescul Voevod, împreună cu tine fiind căpetenie al neamului jidovesc de demult Moisì, şi dumnezeesc păzitor trupului tău, că pre începătorul răutăţei, fiind improtivitor l-a ruşinat.

Şi acum, al Născătoarei.

Pre tine, dumnezeescul toiag al lui Aaron, ce a odrăslit, te-a închipuit Născătoare de Dumnezeu, dezlegare tuturor păcatelor; că curăţire pământenilor te-ai făcut, şi izbăvire de înfricoşata îngrozire a lui Dumnezeu spre noi.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Dumnezeu tatăl Ziditorul, pre Fiul cel de o fi„inţă, şi pre dumnezeescul Duh, „tinerii cei din văpae, se în„demnau a cântà: Binecuvân„taţi pre Domnul toată făptura, „şi îl prea înălţaţi întru toţi „vecii".

Astăzi fraţilor pomenirea sfinţitului mucenic Vavila, pre tinerii cei din văpae, a cântà îi îndeamnă: Binecuvântaţi pre Domnul toate lucrurile şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Tinerii astăzi ucenicii preotului şi muceniculului Vavila, împreună cu bătrânul încununându-se, a cântà se îndeamnă: Binecuvântaţi pre Domnul toate

lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ungerea cea preoţească a preotului şi mucenicului Vavila, cu ungerea sângelui mai mult se măreşte. Pentru aceea pre Domnul toate lucrurile lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Al Născătoarei:

Cu trup ai născut pre Dumnezeu, carele ţine toate cu mâna, şi în braţe Fecioară pre acesta l-ai purtat; pre carele toate lucrurile ca pre Domnul îl laudă, şi-l prea înalţă, întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Mâinile tinzându-şi...

Slugă lui Dumnezeu cu dreptate te-ai numit, şi te-ai făcut cu faptele ca un blând. Pentru aceea ţi s'a arătat ţie Domnul, mai mult decât tuturor proorocilor, Moisi, şi purtător de Dumnezeu făcându-te, te-a învăţat a cântà cu credinţă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ca un tainic al lui Dumnezeu, şi slujitor, şi împărat lui Israil, arătându-te Moisi văzătorule de Dumnezeu, ai propoveduit că va să vie Hristos cu trup, scriind mai'nainte înfricoşata şi dumnezeeasca lui venire către oameni, căruia aevea te-ai arătat, şi închipuire însufleţită lui, şi prooroc credincios.

Cu cuvânt de proorocie, şi cu lege de poruncă conducând poporul cu credinţă, cu semne şi cu arătări de minuni l-ai îndreptat fiind de Dumnezeu, ales Stăpân, văzătorule de Dumnezeu; drept aceea te-ai adaos către părinţii tăi cu mărire.

Bine să cuvântăm pre Tatăl...

Suindu-te în munte ca în Cer, cu poruncă dumnezeească, ai văzut cu duhul pământul celor blânzi prea înţelepte; iară cu simţirea ai privit desfătarea făgăduinţei, şi mutându-te dela pământ, din rânduială dumnezeească ţi s'a ascuns trupul tău.

Şi acum, al Născătoarei:

Nimenea nu s'a numit văzător de Dumnezeu mai'naintea ta, Moisi mărite, slugă a lui Hristos; că ai văzut toate închipuirile Fecioarei, care însemnau mai 'nainte dumnezeeasca ei naştere, căci în văpaia rugului ai văzut chipul cel nevăzut.

Irmos:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, şi puterea

„focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea nu este cu putinţa oamenilor, spre carele nu cutează a „căută cetele îngereşti; iară „prin tine Preacurată, s'a arătat „oamenilor Cuvântul întrupat; „pre carele mărindu-l cu oştile „cereşti, pre tine te fericim“.

Hristos a arătat oamenilor cale lesne a se sui către înălţimea cerurilor prin Cruce; pentru aceea se biruește moartea de oameni, căci nici pruncii cei tineri nu s'au spăimântat de dânsa; pre carii dimpreună cu minunatul Vavila să-i fericim.

Aflând răsplătire ostenelelor tale dela Hristos, darea minunilor, şi moştenirea veşnică Vavilo dumnezeescule, cânţi dimpreună cu îngerii: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Treime, ceea ce toate le lucrezi, şi toate le poţi.

Să luăm vindecări de patimi, alergând la cortul cel lăudat al nevoitorilor, că întru dânsul sunt de faţă cetele îngerilor, şi duhurile drepţilor, şi mai ales Stăpâna tuturor, dimpreună cu minunatul Vavila, împărţind tămăduiri.

Al Născătoarei:

Cântare aduc ţie Fecioară Stăpână din buze spurcate eu ticălosul, rugându-mă: Scoate-mă din noroiul faptelor mele, şi pre toţi cei ce te laudă acum, învredniceşte-i deadreapta mărirei Fiului tău.

Alt Canon, Irmos:
Hristos piatra cea netăeată...

Făcutu-te-ai însuţi văzător Domnului, de Dumnezeu văzătorule, şi după moarte nu prin semne întunecoase văzând pre Hristos ca mai 'nainte în piatră, ci cu trup omenesc, carele strălucià cu lumina dumnezeirei.

Muntele Tavor s'a slăvit cu mult mai bogat decât Sinai, unde Moisì din morţi, şi Tesviteanul din laturea celor vii, vedeà pre Hristos împreună cu apostolii, schimbându-se la faţă, ca pre un Dumnezeu adevărat.

Slavă:

Cu ruga ta cea milostivă, şi cu îndrăzneala rugăciunilor tale Moisì văzătorule de Dumnezeu, mântueşte de toată stricăciunea plinirea creştinilor care te laudă pre tine, precum ai mântuit pre Israil din primejdii, şi din nevoi, şi din răutăţi.

Şi acum, al Născătoarei:

Năstrapă de aur, şi lespede,

şi dumnezeească masă, însemnându-te mai 'nainte Moisi Fecioară, luminat arătà că va să se nască Dumnezeu din tine; pre carele văzându-l cu trup, cu credinţă plinim lauda ta.

Irmosul: gl. 4.

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'a tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum„nezeu te mărim".

SVETILNA

Podobie: Cela ce ai împodobit Cerul...

Jertfitor dimpreună şi jertfă jertfind lui Hristos fără de sânge, şi cu sângiurile tale jertfindu-te dimpreună cu pruncii cei desăvârşit, te lăudăm pre tine Vavilo, sfinţitule mucenice.

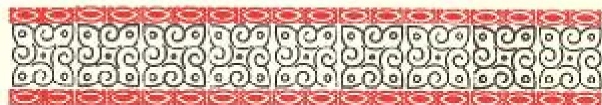
Al Născătoarei, Asemenea:

Pre cei ce nu sărută icoana ta Fecioară, şi a Fiului şi Dumnezeului tău cu credinţă curată, surpă-i pre ei ca pre unii ce sunt fără de Dumnezeu, şi dă-i pre ei gheenei.

A Crucei-Născătoarei, Asemenea:

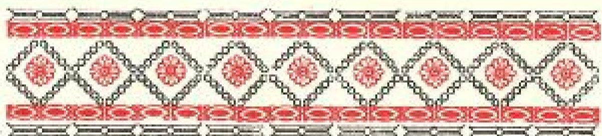
Maica ta Hristosul meu cea fără de mire, dacă te-a văzut pre Cruce, cu plângere se tânguià, strigând: Vai mie prea dulce! lumina mea, cum ai apus dela ochii mei.

Şi cealaltă slujbă a dimineţei dupre rânduială, şi Apolisul (Otpustul).

LA LITURGHIE

Prochimenul, glasul al 4-lea: Sfinţilor celor de pe pământul lui. Apostolul, către Evrei: *Fraţilor, sfinţii toţi...* Caută-l la Duminica tuturor sfinţilor; Aliluia, glasul al 4-lea: Strigat-au drepţii şi Domnul 'i-a auzit pre ei. Evanghelia dela Matei: *Zis-a Domnul, tot cel ce mă va mărturisì înaintea oamenilor.* La aceeaşi Duminică, Chinonicul: *Bucuraţi-vă drepţilor...* şi celelalte.

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 5 ZILE.

Sfântul prooroc Zaharia, Tatăl Mergătorului înainte şi Botezătorului Ioan.

La Doamne strigat-am... Punem Stihirile pe 6, 3 din Octoih, și 3 glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Fiind împodobit cu ungere, şi cu podoabă dumnezeească, deapururea pomenite Zaharie, ca un înger ai slujit lui Dumnezeu cele sfinte, mijlocind Ziditorului şi zidirei, şi priimind de faţă arătările dumnezeescului Duh. Pentru aceea te fericim, şi astăzi săvârşind prăznuirea ta, mărim pre Mântuitorul.

Prunc ai văzut zămislit în Fecioară, pre cel dimpreună cu Tatăl fără de început, Zaharie de Dumnezeu însuflate,

şi de faţă spui mai 'nainte pruncului tău: Prooroc vei fi cu adevărat, gătind căile Lui; cu carele dimpreună te fericim, şi cu sfinţenie prăznuim cinstită prăznuirea ta, purtătorule de Dumnezeu prea fericite.

Lăcaş viu şi însufleţit eşti dumnezeescului Duh, şi fiind împreunat cu Dumnezeu prin inimă curată mărite, în mijlocul bisericei fără dreptate te-ai junghiat, plinindu-ţi călătoria cea dumnezeească ca un mucenic, vrednicule de laudă; pentru aceea te-ai suit către Biserica cea cerească prin sângele tău, cerând iertare sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 8-lea a lui Ioan Monahul.

Fiind îmbrăcat cu podoaba preoţiei cei dupre lege cu adevărat, slujiai dupre rânduiala lui Aaron, şi înainte stând în biserică, ai văzut de faţă chip îngeresc prea fericite; pentru aceea cu toţii cântând pristăvirea ta Zaharie, dupre datorie cu cântări te lăudăm pre tine, carele în bătrâneţe, ai odrăslit pre măritul Ioan. Roagă-te pentru noi înduratului Dumnezeu să ne mântuim toţi.

Şi acum, al Născătoarei.

Podobie: Doamne, de ai şi stătut...

Doamne cu rugăciunile celeea ce te-a născut, păzeşte turma ta, pre carea o ai răscumpărat cu sfântul tău sânge, ca un îndurat, şi o fereşte nevătămată de supărările vrăşmaşilor, ca lăudând să mărim dumnezeească pogorârea ta.

Al Crucei-Născătoarei, asemenea.

Doamne când te-a văzut soarele spânzurat pe lemn, pre tine Soarele dreptăţei, 'şi-a ascuns razele, şi luna 'şi-a schimbat lumina spre întunerec, iară maicei tale cei fără prihană, i se rănia cele din lăuntru.

LA STIHOAVNĂ Stihirile Octoihului. Iară cine voeşte, zice Podobiile acestea ale sfântului glasul al 8-lea.

Podobie: O preamărită minune...

O preamărită minune! Arhanghelul carele stă înaintea lui Dumnezeu întru înălţime, bine vesteşte cugetătorului de Dumnezeu slujitor Zahariei, zămislirea Mergătorului înainte, din sterpire, trecut preste vârstă! O cât este nespusă purtarea ta de grijă Stăpâne! prin carea Hristoase, mântueşte sufletele noastre, ca un însuţi milostiv.

Stih: Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil.

O preamărită minune! Amuţirea Zahariei foarte de faţă prooroceşte tăcerea Scripturei cei vechi, şi arătarea cei nouă, că tăcând împlinirea legei a arătat

lumina darului. O cât este de înțeleaptă purtarea ta de grijă iubitorule de oameni! Prin carea păzește-ne pre noi pre toți ca un Atotputernic.

Stih: Și tu pruncule prooroc celui prea înalt te vei chemà, că vei merge înaintea feței Domnului să gătești calea lui.

O preamărită minune! între preoți credincios, și între mucenici prea ales, și prooroc mărit, vestind mai 'nainte cele ce vor să fie, se arată Zaharia Stăpâne, fiind împodobit cu întreită cunună. O cât sunt de bogate darurile tale iubitorule de oameni! Prin care Hristoase învrednicește-ne pre toți împărăției tale.

Slavă; glasul al 2-lea, a lui Anatolie.

Ca un preot curat ai intrat în sfintele sfintelor, și îmbrăcându-te cu podoaba cea sfințită, fără prihană slujiai lui Dumnezeu, ca Aaron legiuind și ca Moisì povățuind neamurile lui Israil, cu sunetul cel curat al clopoțeilor; pentru aceea te-ai și omorît, dară sângele tău cel drept ni s'a făcut nouă vindecare de mântuire, și ca un mir cu bun miros deschide auzire, spre câștigarea vieței cei veșnice, Zaharie de trei ori fericite, născătorule al Botezătorului Ioan, și soțul Elisavetei; neîncetat roagă-te, pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn.......

Cu adevărat a covârșit preste capul meu, mulțimea fărădelegilor mele Preacurată, și nelegiuirile mele prea s'au înmulțit; și m'am însărcinat cu poveri nesuferite, eu ticălosul și neîndreptatul. Ci tu Fecioară cu rugăciunea ta cea ferbinte, apucă înainte și mă mântuește, ceea ce singură ești îndreptarea păcătoșilor.

A Crucei-Născătoarei, asemenea.

Răbdând multe dureri, la răstignirea Fiului și Dumnezeului tău Preacurată suspinai, lăcrămând și strigând: Vai mie prea dulcele meu Fiu! Cum pătimești fără dreptate, vrând să mântuești pre toți pământenii cei din Adam. Drept aceea Preasfântă Fecioară, pre tine te rugăm cu credință, fă-ni'l nouă pre el binevoitor.

Tropar, glasul al 4-lea.

Cu haina preoției fiind îmbrăcat înțelepte, dupre legea lui Dumnezeu jertfă priimită, dupre cuviința preoției, ai adus Zaharie. Și ai fost luminător, și văzător de cele de taină, semnele darului întru tine purtând arătat prea înțelepte, și cu sabia omorît fiind în Biserica lui Dumnezeu, al lui Hristos proorocule. Cu mergătorul

5 IX-1939. sunarea mobilizării pentru războiul Polono, Germană

Ap. 5 Sept. 1939 - sunarea mobilizării pt. războiul Polono-German

înainte roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

După obişnuitele Stihologhii, Sedelnele Octoihului. Şi Psalm 50.

CANOANELE

Ale Octoihului fără martirice. Şi ale sfântului pe 6. Al căruia acrostihul este:

Cinstesc pre înţeleptul arhiereu pre părintele Mergătorului înainte.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat, şi din răutatea „Eghiptului scăpând, israil„teanul strigă: Mâutuitorului „şi Dumnezeului nostru să-i „cântăm".

Pomenirea proorocului tău lăudându-o, mă rog să-mi ajute Darul Duhului cu mijlocirea ta, strigând: Să cântăm Mântuitorului şi Dumnezeului nostru.

Aflându-se vieaţa ta fără prihană, s'a împodobit cu podoaba preoţiei, şi cu razele cele luminoase ale proorociei, grăitorule de cele dunezeeşti, fericite.

Slavă.

Dupre lege fiindu-ţi capul luminat cu cunună Zaharie, ca un arătător de cele sfinte, strigai: Să cântăm Mântuitorului şi Dumnezeului nostru.

Şi acum, al Născătoarei.

Fiind îmbrăcat cu haina cea lungă până la picioare ca Aaron ai însemnat pre Fecioara, carea a odrăslit din rădăcina lui Iesei; pre ceea ce a purtat în pântece pre Mântuitorul.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu eşti întărirea...

Când aduceai tămâea cea obişnuită arhiereule, atuncea ai priimit făgăduinţă, naşterea Mergătorului înainte.

Cu mirul sfinţeniei te-a uns ca să fii preot ca Aaron. Pentru aceea te-ai învrednicit vederii îngerului.

Slavă.

Zori a vestî înaintea lumei, pre tine Soarele cel înţelegător Mântuitorule, Zaharia a născut pe Ioan.

Şi acum, al Născătoarei:

Indreptează vieaţa şi traiul meu, Născătoare de Dumnezeu Preacurată, ceea ce ai luminat casa Zahariei.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi „şi pre tine te laudă duhul „meu".

SEDEALNA glasului al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Cu sfinţenie dupre lege slu-

jind lui Dumnezeu Zaharie, şi proorocind că din Fecioară se va întrupà Hristos prin Duhul sfânt, te-ai arătat lumei stâlp de lumină, răsărind dintru înălţimea dreptăţei; care luminează toată lumea şi îndreptează spre calea păcei picioarele noastre, precum ai zis; pre cel ce mântueşte neamul nostru.

Slavă, asemenea.

Pre fiul Varahiei să-l fericim acum, căci legea mai 'nainte prin cântare o a vestit ziua şi noaptea; Zaharia cel drept slujind celui dintru înălţime, Dumnezeului tuturor, precum a zis în psalmi marele între prooroci David; carele luându-şi sfârşitul prin sânge, s'a junghiat jertfindu-se ca un miel, prinos deplin, priimit spre aducere, Mântuitorului sufletelor noastre.

Şi acum, al Născătoarei, asemenea.

De Dumnezeu dăruită Preacurată binecuvântată, roagă-te neîncetat dimpreună cu puterile cele de sus, şi cu proorocii şi cu toţi sfinţii pentru noi, celui ce s'a născut din tine, pentru milostivirea îndurărilor, să ne deà nouă îndreptare mai 'nainte de sfârşit, curăţire păcatelor, şi îndreptare vieţei, ca să aflăm milă.

A Crucei-Născătoarei, asemenea.

Cu crucea Fiului şi Dumnezeului tău Fecioară, păzindu-ne deapururea, gonim năpădirile şi meşteşugirile dracilor, lăudându-te pre tine chiar şi adevărat, Născătoare de Dumnezeu; şi cu dragoste te fericim toate neamurile Preacurată, precum ai proorocit. Pentru aceea dărueşte-ne nouă iertare de păcate prin rugăciunile tale.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am preamă-„rit dumnezeirea ta".

Proorocul tău Stăpâne, cu credinţă a slujit ţie dupre însemnările legei, şi s'a învrednicit a vedeà cu cunoştinţă adevărul Darului.

Pre lângă lumina cea mai întunecoasă, ai priimit lumina cea mai luminată, prea fericite; căci pre lângă lege, ţi s'au adaos şi Darul cu adevărat.

Slavă:

Dumnezeescul Gavriil cel ce stă înaintea lui Dumnezeu, bine ţi-a vestit ţie fericite pre glasul Cuvântului, şi Mergătorul înainte.

Şi acum, al Născătoarei:

Aflându-te pre tine Fecioară sălăşluire curată Ziditorul lumei, s'a sălăşluit întru tine cel

ce a dezlegat sterpirea Elisavetei.

Peasna 5-a, Irmos

Mânecând strigăm ţie Doamne, mântueşte-ne „pre noi; că tu eşti Dumnezeul „nostru, afară de tine pre altul „nu ştim".

Coroană s'a pus pe capul tău o proorocule! Care aveà pecete semnul Darului, mărite.

Se bucură zidirea Arhiereule; că tu ai odrăslit pre propoveduitorul pocăinţei.

Cu cinste ţi-ai săvâşit vieaţa; căci toate poruncile Domnului le-ai săvârşit dimpreună cu Elisavet.

Şi acum, al Născătoarei:

Limba ta s'a îndreptat către laude, grăitorule de Dumnezeu; căci pre cea neispitită de nuntă o ai văzut purtând în pântece.

Peasna 6-a, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie...

Cel ce slujia în umbra legei, s'a arătat propove- „duitor şi Darului, căci s'a în- „vrednicit a vedeà întruparea „ta, Mântuitorul nostru".

Fiind împodobit cu engolpiul judecăţilor, ai priimit pre Cuvântul cel veşnic, carele s'a îmbrăcat cu trup, preote Zaharie.

Slavă:

Ca un preot şi slujitor vrednic de laudă, mergând înlăuntrul bisericei te-ai văzut vorbind cu Dumnezeu, tăinuitorule de Dumnezeu însuflate.

Şi acum:

Cunoscutu-te-ai proorociţei Elisavetei, Fecioară Maica lui Dumnezeu, că porţi în pântece pre Mântuitorul, Cuvânul cel fără de început.

Irmosul:

Haină luminoasă dă-mi mie, „cela ce te îmbraci cu lumina „ca cu o haină, mult milostive „Hristoase Dumnezeul nostru".

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Proorocul astăzi şi preotul celui prea înalt, Zaharia părintele Mergătorului înainte, a pus înainte masa proorociei, pre credincioşi hrănind, şi băutura dreptăţei tuturor amestecând; pentrucă s'a sfârşit, ca un dumnezeesc tăinuitor al Darului lui Dumnezeu.

ICOS:

Cu tăcerea legei Ierarhul s'a legat prin glasul îngerului, pre îngerul venirei, lui Hrirtos priimind, pre proorocul şi tăinuitorul, împreună cu Elisavet stearpa şi înţeleapta; carele născându-se s'a înnoit darul şi

mântuirea și împăcarea noastră cea a toată lumea; că a propoveduit pre Mielul și Ziditorul, și înnoitorul firei, pre cel ce dă rod din stearpă, pre Fiul ce s'a arătat din Fecioară; ca un dumnezeesc tăinuitor al Darului lui Dumnezeu.

Intru această lună in 5 zile: Junghierea proorcului Zaharia, tatăl Mergătorului inainte.

Stih: Pentru dumnezeescul al lui Dumnezeu miel...
Zaharia in mijlocul Bisericei să junghie ca un miel.

Stih: A cincea zi Zaharia pe pământul Bisericei s'a junghiat...
Iară sfântul său suflet în ceruri s'a așăzat.

Acesta erà din Ierusalim fiu lui Iuda preotul, ce se numià și Varahie. Și propoveduind cu îndrăzneală și fără de sfială pre cea de Dumnezeu Născătoare Maică și Fecioară, și poruncindu-i să nu iasă din cea orânduită ceată a fecioarelor. Și ne aflându-se Ioan Fiul său, că-l ascunsese muma-sa de ceea parte de Iordan într'o peștera. Pre vremea care se omarau tinerii din porunca lui Irod, se omorî de jidovi în mijlocul altarului.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Urban, Teodor, Medimn și a celor impreună cu dânșii optzeci de preoți și leviți, adică diaconi.

Stih: Prin foc și prin apă cum zise David a trecut...
Auzi Medimn la răpaus a ajuns.

Stih: Lui Urban și marelui Teodor...
Medimn s'a arătat impreună nevoitor.

Stih: Optzecimea celor sfințiți...
In foc și apă rabdă, fiind intăriți.

Aceștia gonindu-se din Biserică de Valent cel cu minte rea, și suferind nenumărate chinuri, iar mai pe urma băgându-se într'un vas, și ducându-i într'un colț de mare ce se chiamă locul Astachin, și dând foc corăbiei dela dregători, s'au săvârșit într'însa.

Intru aceeași zi pomenirea sfântului mucenic Avdei Episcopul, carele a fost in zilele lui Isdigerd împăratul Perșilor.

Stih: Mucenicul Avdeu spinii toeagelor a răbdat...
Cinstind pre Stăpânul carele cu spinii s'a încununat.

Sfântul acesta a fost pe vremea lui Teodosie împăratul Romanilor și a lui Isdigert împăratul Perșilor, în anii patru sute doisprezece. Prinzându-se de mai marele vrajitorilor, carele îl silea să se închine soarelui și focului. Deci fiindcă nu s'a plecat, a poruncit să-l bata preste tot trupul cu toiage de trandafir pline de ghimpi, atât de mult, în cât s'a făcut ca un mort; pentru aceasta luându-l slujitorii l-au dus la casa sa. Și după un ceas, și-a dat sufletul său în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi pomenirea sfântului Apostol Petru cel din Atira.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreești, au călcat în cuptor văpaea cu „îndrăzneală, și focul în rouă „l-au schimbat, strigând: Bine „ești cuvântat Doamne Dum„zeule în veci“.

Când ai eșit din cea stearpă glasul celui ce strigă, a dezlegat legăturile limbei tale Zaharie, a strigà: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Născutu-s'a din sterpire prietenul Mirelui, Mergătorul înainte, vestind mai 'nainte aevea nașterea Fecioarei, celor ce cu credință strigă: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

Cu totul te-ai făcut Zaharie organ dumnezeesc al Duhului,

de trei ori fericite, şi pre Fiul tău l-ai numit mai înainte prooroc, cântând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Văzându-te Zaharia pre tine Fecioară, că eşti plinirea legei, te-a cunoscut a fi capul a toată proorocia, şi a strigat: Bine este cuvântat rodul pântecelui tău Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Domnul cel ce s'a prea mărit...

Arătatu-te-ai prooroc adevărului, căci Ioan Mergătorul înainte, mergând înainte a gătit căile lui Hristos, fericite Ierarhe; pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Grăind ritoriceşte, ai bine cuvântat pre Stăpânul cel ce ne-a dat nouă mântuire, pre Domnul mărirei, carele a răsărit din David cu trup; pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Bine să cuvântăm pre Tatăl...

De mari daruri te-ai învrednicit arătătorule de cele dumnezeeşti, născând pre Mergătorul înainte, carele este mai pre sus de toţi proorocii cela ce laudă pre Domnul, şi-l prea înalţă întru toţi vecii.

Şi acum, al Născătoarei:

Ierarhul şi propoveduitorul de Dumnezeu Zaharia, cu bucurie se închina Maicei şi Fecioarei ceea ce purtă pre Domnul zidirei; pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Domnul cel ce s'a prea „mărit în muntele cel sfânt, şi „în rug prin foc a arătat lui „Moisi taina naşterei pururea „Fecioarei; lăudaţi-l şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Umplutu-te-ai de însuflarea Mângâitorului, şi ai început a binecuvântà pre Domnul, sfinţite tăinuitorule, cugetătorule de Dumnezeu fericite.

Văzând plinirea cuvintelor Arhanghelului, grăitorule de Dumnezeu prea lăudate, îndată ţi-ai mişcat limba spre binecuvântare.

Ca şi cum ai fi proorocit fiind plini de Duh, ai zis: Că milostivindu-se Ziditorul către cei pierduţi, arătat şi-a adus aminte de aşezământul cel către Avraam.

Slavă:

Împodobitu-te-ai cu cununile chinuirei, şi cu ale preo-

ţiei, şi cu lumina proorociei, o Zaharie! Şi te-ai împărtăşit de mărirea cea mai bună.

Şi acum, al Născătoarei:

Ceea ce eşti sălăşluire luminei Fecioară, luminează sufletul meu cel întunecat de patimi, şi mă mântueşte de întunerecul cel mai dinafară cu rugăciunile tale.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim pre „tine Fecioară curată, cei „mântuiţi prin tine; cu cetele „cele fără de trupuri, mărin-„du-te pre tine".

SVETILNA

Podobie: Femei ascultaţi...

Fără prihană ai preoţit lui Dumnezeu Atotţiitorului dupre rânduiala legei, o prooroace Zaharie! Pentru aceea, şi în vremea tămâerei ţi s'a arătat înger, zicând: Că vei naşte pre Mergătorul înaintea lui Hristos, carele este mijlocitor legei şi Darului celui dumnezeesc.

Al Născătoarei:

Trecut-au cele ce făceau în chip de umbră şi de însemnare la legea cea veche, Maică Fecioară; căci fără sământă ai născut pre Dumnezeu dătătorul legei, spre mântuirea oamenilor. Drept aceea şi pre mine carele sunt biruit de legea păcatului, întăreşte-mă cu dumnezeeasca lege.

A Crucei-Născătoarei:

Dacă ai văzut pre Fiul tău Preacurată răstignit, ţi s'a rănit cele dinlăuntru, şi lăcrămând ai grăit: Fiul meu ce răsplătire ţi-au dat vrăşmaşii pentru binele ce li s'au făcut acum? Insă prea măresc dumnezeescul şi necovârşit Darul tău.

STIHOAVNA din Octoih; Slavă, a sfântului, glasul al 8-lea.

Jertfe dupre lege aducând Zaharie, lui Dumnezeu celui ce s'a născut, ţi-ai adus sfântul tău suflet, întru sfânta sfintelor, prin sfânta săvârşire cu sabie, de bună voe, înaintea uşei altarului, ca un mieluşel junghiindu-te.

Şi acum, al Născătoarei:

Acoperemântul tău de Dumnezeu Născătoare Fecioară, doctorie sufletească este, că într'însul scăpând, scăpăm de neputinţele sufleteşti.

Al Crucei-Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre cruce pironit ceea ce te-a născut, unule îndelung răbdătorule, tânguindu-se vărsà larămi ca dintr'un izvor, şi de covârşirea bunătăţei, şi de milostivirea cea mai pre sus de om, foarte spăimântându-se, lăudà taria ta.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA TILURGIHE

Prochimenul, glasul al 7-lea: Veselise-va dreptul de Domnul. Stih: Auzi Dumnezeule glasul..... Apostolul către Evrei: *Fraţilor, lui Avraam făgăduindu-se Dumnezeu....* Caută-l la Dumineca a 4 a marelui post. Aliluia glasul al 5-lea: *Lumină a răsărit dreptului.* Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul către Iudeii cei ce venise la dânsul: Vai vouă cărturarilor...* Caută Miercuri a 11 săptămână. Chinonicul: *Intru pomenire veşnică va fi dreptul.* Şi celelalte.

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 6 ZILE

Pomenirea minunei ce s'a făcut in Colasse, adecă in Hones de Arhanghelul Mihail.

La Doamne strigat-am... punem Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz....

Al dumnezeirei cei întreit luminătoare, înainte stătător prea luminat, Mihaile mai mare voevodule arătându-te, cu puterile cele de sus strigi bucurându-te: Sfânt eşti părinte, sfânt eşti Cuvinte cel împreună fără de început, sfânt eşti şi Duhule sfinte; o mărire, o împărăţie, o fire, o dumnezeire şi o putere!

Şi chipul tău de foc, şi frumuseţea minunată, Mihaile întâiule îngere; că cu firea cea fără materie străbaţi marginile, plinid poruncile Făcătorului tuturor, puternic întru tăria ta cunoscut fiind, şi izvor de tămăduiri Biserica ta făcându-o, ceea ce cu chemarea ta ce sfântă se cinsteşte.

Cela ce faci pe îngerii tăi, precum este scris duhuri, şi pre cei ce slujesc ţie pară de foc, în mijlocul cetelor tale celor îngereşti, mai întâi a fi ai arătat Doamne, pre Mihail mai marele voeved, cel ce se supune voilor tale Cuvinte, şi cântare întreit sfântă, cu frică strigă mărirei tale.

Slavă, glas 6, a lui Vizantie.

Bucuraţi-vă dimpreună cu noi toate căpeteniile cetelor îngereşti, ca cel mai'nainte stătător al vostru, şi al nostru folositor, marele arhistratig, în ziua de astăzi, întru cinstită Biserica lui, cu prea mărire arătându-se sfinţeşte. Pentru aceasta dupre datorie cântându-i să-i strigăm: Acopere-ne pre noi cu acoperemântul aripilor tale, mai mare Mihaile Arhanghele.

Şi acum, al Născătoarei, asemenea.

Bucuraţi-vă dimpreună cu noi toate cetele fecioarelor; că folositoarea noastră şi mijlocitoarea, şi acoperemântul şi scăparea cea mare, în ziua de astăzi, întru cinstita Biserica ei, cu prea mărire arătându-se

sfinţeşte; pentru aceasta dupre datorie cântându-i ei, să-i strigăm: Acopere-ne pre noi cu acoperemântul aripilor tale Preacurată, de Dumnezeu Născătoare Stăpână.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Ca pre un povăţuitor al cetelor cereşti, şi al oamenilor celor de pre pământ tare folositor, păzitor şi izbăvitor, pre tine te lăudăm cu credinţă, Mihaile mai marele Voevod, rugându-ne: Din toată durerea cea de stricăciune făcătoare, să ne izbăveşti pre noi.

Stih: Cela ce face pre îngerii săi duhuri, şi slugile sale pară de foc.

Mai marele cetelor dumnezeeştilor puteri celor de sus, astăzi împreună chiamă cetele omeneşti, împreună cu îngerii să facă, o prăznuire luminată a soborului lor celui Dumnezeesc şi împreună să cânte lui Dumnezeu cântare întreit sfântă.

Stih: Lăudaţi pre el toţi îngerii lui, lăudaţi pre el toate puterile lui.

Sub acoperemântul dumnezeeştilor tale aripi, pre noi cei ce cu credinţă cădem, Mihaile Dumnezeească minte, păzeşte-ne şi ne acopere în toată viaţa, şi în ceasul morţei Arhaghele, tu ne fii ajutător milostiv nouă tuturor.

Slavă, Şi acum, glasul al 8-lea.
A lui Ioan Monahul.

Ca cela ce eşti mai mare cetelor şi apărător, şi îngerilor povăţuitor, şi mai mare Voevod, mântueşte din toată nevoia şi necazul, din boale şi din cumplitele păcate, pre cei ce te laudă cu adevărat, şi te roagă pre tine mărite. Că fără materie fiind, cu adevărat vezi pre cel fără de materie, şi eşti strălucit cu lumina cea ne apropiată a mărirei Stăpânului. Că acela cu iubire de oameni trup pentru noi din Fecioară a luat, vrând să mântuiască pre om.

Troparul, glasul al 4-lea.

Mai mare Voevodule al oştilor cereşti Mihaile, rugămu-te pre tine noi nevrednicii, ca cu rugăciunile tale să ne acoperi pre noi, cu acoperemântul aripilor mărirei tale celei netrupeşti; păzindu-ne pre noi cei ce cădem cu deadinsul şi strigăm: Mântueşte-ne din nevoi, ca un mai mare preste cetele puterilor celor de sus.

LA UTRENIE

După întâia Catismă, Sedealna, glasul al 2-lea.

Podobie: Ceea ce eşti izvorul...

Prea sfintele cete ale celor fără de trupuri, rugaţi-vă

lui Dumnezeu şi Stăpânului, să ne fie nouă milostiv la ceasul judecăţei, şi să ne izbăvească de iadul cel amar, de răutatea dracilor, şi de întunerecul patimilor şi de toată îngrozirea, pre noi carii cu dragoste alergăm către acoperemântul vostru.

Slavă, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Arhistratige al slujitorilor celor fără de trup, cela ce stai înaintea lui Dumnezeu, şi strălucindu-te cu strălucirea cea de acolo, luminează, sfinţeşte, pre cei ce cu credinţă te laudă. Izbăveşte de toată tirănia vrăjmaşului, şi cere vieaţă paşnică, celor ce împărăţesc şi tuturor margenilor.

Şi acum, al Născătoarei.

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevoinţă să alergăm noi păcătoşii şi smeriţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sârgueşte că pierim de mulţimea păcatelor, nu întoarce pre robii tăi deşerţi, că pre tine una nădejde te-am câştigat.

Al Crucei a Născătoarei. Asemenea.

Stând lângă crucea Fiului tău, de Dumnezeu dăruită Preacurată Născătoare de Dumnezeu, cu plângere suspinând şi tânguindu-te ziceai către el: Cum te-ai pironit pre lemn? Cum priimeşti patimi, dela oamenii cei fără de lege? Lumea vrând să o izbăveşti din stricăciune; măresc Mântuitorule pogorârea ta.

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Noi cei ce năzuim la cinstită Biserica ta, şi cu bună credinţă te mărim pre tine într'însa, ca pre unul ce eşti mai mare cetelor celor fără de materie, ne rugăm ţie dumnezeescule Arhistratige, scoate-ne pre noi din toată tirănia vrăjmaşului, şi ne mântueşte de îngrozirea cea viitoare, şi din gheena, cu rugăciunile tale.

Slavă, glasul acelaşi.

Podobie: Degrab ne întimpină...

Cu guri fără de materie neîncetat te laudă cetele cele fără de trup, pre tine Treimea cea mai pre sus de Dumnezeire, şi cu frică stau înainte strigând: Sfântă fire în trei Ipostasuri, milostiveşte-te spre zidirea mâinilor tale, unule iubitorule de oameni.

Şi acum, al Născătoarei. Asemenea:

Ceea ce singură ai născut pre făcătorul a toată lumea, ceea ce singură ai împodobit omenirea cu naşterea ta Prea-

curată, izbăveşte-mă de cursele vicleanului Veliar, întăreşte-mă pre piatra voinţelor lui Hristos, rugându-te neîncetat celui ce din tine s'a întrupat.

A Crucei a Născătoarei.

Maica ta cea fără de mire, dacă te-a văzut pre tine înălţat pre cruce, plângând cu amar, acestea grăià: Ce minune nouă şi streină, şi preamărită este aceasta? Cum te-a pironit pre tine poporul cel fărădelege pre cruce, pre însuţi dătătorul de vieaţă, lumina mea cea prea dulce.

Psalm 50.

CANOANELE

Al Născătoarei de Dumnezeu sau al Octoihului pe 6, şi ale Arhistratigului două pe 8. CANONUL Arhistratigului. Al căruia acrostihul este:

Laud pre cel întâi al minţilor celor fără de trup.

Facerea lui Iosif:

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi se va umpleà de Duh, şi „cuvânt voiu răspunde împă-„rătesei Maicei, şi mă voiu „arătà luminat prăznuind, şi „voiu cântà minunile ei bucu-„rându-mă“.

Cela ce te luminezi totdeauna cu dumnezeeştile străluciri, luminează gândul meu, ca să te laud pre tine Arhistratige al oştilor celor de sus, cela ce eşti întărirea tututor celor ce aleargă către tine.

Gândul cel mai 'nainte fără început, te-a arătat pre tine începător cetei celei mai pre sus de lume Arhistratige şi lumina celor din întunerec, şi dumnezeească strălucire Bisericei lui pururea pomenite.

Fiind povăţuitor minţilor celor îngereşti întru Duhul, prea bunule Mihaile, te-ai dat celor de jos ocrotire, şi tărie, şi sabie, junghiind şi pierzând pre vrăjmaşi.

Al Născătoarei:

Fecioară fără prihană, podoaba îngerilor, ajutătoarea oamenilor, tu îmi ajută mie celui ce mă primejduesc în marea vieţei, şi pururea cad în viforul păcatului.

Alt CANON, glas acelaşi.

Facerea lui Iosif, Irmos:

Cela ce a povăţuit...

Pre mai marele îngerilor, pre soarele cel strălucit, carele luminează pământul cu strălucirile minunilor şi goneşte negura supărărilor totdeauna, cu bucurie să-l lăudăm.

Doamne cela ce ai făcut pre îngeri văpae de foc, carii împlinesc pre cât să poate voirea ta cea prea sfântă, în mijlocul lor, ai arătat strălucind ca o stea pre Mihail mai marele Voevod.

Să lăudăm toţi pre Domnul cel bun, carele ne-a dăruit nouă zid nebiruit de vrăjmaşi, şi întărire nemişcată, totdeauna mântuindu-ne pre noi de primejdii, pre Mihail Arhistratigul.

Cu dumnezeeştile tale folosiri, totdeauna faci dumnezeească casa ta aevea, curăţitoare păcătoşilor, scăpare celor năpăstuiţi, izgonitoare tuturor boalelor, cela ce eşti mai marele îngerilor lui Dumnezeu.

Slavă:

Zdrobeşte pre cei necredincioşi totdeauna mărite, carii se ridică asupra noastră, şi ne izbăveşte pre noi de năvălirea şi de necazul lor, ca să te cinstim pre tine pururea, ca pre un bun al nostru părtinitor.

Şi acum, al Născătoarei.

Minune nepricepută! Cum Dumnezeu cel necuprins s'a unit cu oamenii, cu trup dupre Ipostas; ceea ce eşti neispitită de nuntă, mântueşte-mă pre mine cel supus stricăciunei, din înşelăciunea şarpelui.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu întru înţelepciune, şi în putere, şi în bogăţie ne „lăudăm; ci întru tine înţelep- „ciunea Tatălui cea Ipostatică „Hristoase. Că nu este sfânt „afară de tine, iubitorule de „oameni".

Cu putere dumnezeească prea lăudate Voevodule al oştilor încunjuri tot pământul, scoţându-ne din răutăţi pre noi, carii chemăm dumnezeesc numele tău.

Arătatu-te-ai oglindă curată dumnezeeştei lumini, priimind luminat arătările cinstitului Duh, Mihaile întâiule îngere, vrednicule de minuni.

Al Născătoarei:

Cel ce a alcătuit minţile cele fără de materie, s'a sălăşluit în pântecele tău cel de materie, cu bună voe Preacurată, arătându-se cu trup cel nevăzut.

Alt Canon, Irmos:

Doamne cel ce întăreşti...

Cela ce stai înaintea scaunului Treimei, şi eşti îndumnezeit dupre împărtăşire, şi te luminezi cu razele care strălucesc de acolo; luminează pre cei ce te laudă pre tine Arhistratige al lui Dumnezeu.

Dacă te-a văzut Isus oarecând pre tine ţiind în mână sabie, spăimântându-se de înfricoşata ta vedere, strigă: Ce poruncești acum Doamne mie slugei tale să fac?

Pusute-ai odinioară de Dum-

nezeu mai mare neamului Iudeilor, iară acum ajutor creştinilor, şi izbăvitor Arhanghele, izbăvindu-i pre ei de nevoi şi de necazuri.

Să dăm mărire Domnului celui ce ne-a dat nouă înainte apărător, şi întru scârbe ajutor pre marele Arhanghel; prin carele totdeauna ne izbăvim de cei fără de Dumnezeu.

Slavă:

Pre cei ce sunt duşi cu sila la limbi de alt neam, şi robiţi ticăloşeşte, întoarce-i degrab rugând pre Dumnezeu cel prea înalt Arhanghele.

Şi acum, al Născătoarei.

Munte mare te-a scris Daniil Preacurată, iară Avacum munte umbrit cu bunătăţile, şi David munte închegat. Din tine Dumnezeu s'a întrupat mântuind lumea.

Irmosul: gl 4

Cela ce întăreşti tunetul, şi „zideşti duhul, întăreşte-mă „Doamne, ca să te laud pre „tine adevărat, şi să fac voea „ta; că nu este sfânt afară de „tine iubitorule de oameni".

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Povăţuitor cetelor cereşti, slujitor mărirei dumnezeeşti dupre vrednicie făcându-te, cu porunca Ziditorului tău eşti mijlocitor de mântuirea creştinilor, cercetând pre oameni cu mărirea ta cea fără de materie; pentru aceea dupre datorie toţi te lăudăm, mărindu-ţi astăzi dumnezeeasca ta prăznuire Mihaile Arhanghele. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască lăsare greşalelor, celor ce cu credinţă preamăresc dumnezeeştile tale minuni.

Slavă, Şi acum:

Pre înţelepciunea şi Cuvântul, în pântecele tău zemislind, fără de ardere Maica lui Dumnezeu, lumei ai născut pre cela ce ţine lumea, şi în braţe ai avut pre cela ce cuprinde toate, pre dătătorul de hrană al tuturor, şi Făcătorul făpturei. Pentru aceasta te rog pre tine prea sfântă Fecioară, şi cu credinţă te măresc, ca să mă izbăvesc eu de greşale, când voiu sta înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atuncea să-mi dărueşti; că poţi câte voeşti.

Al Crucei-Născătoarei.

Pre mieluşelul şi păstorul şi Mântuitorul, dacă l-a văzut mieluşeaua pe cruce, s'a tânguit lăcrămând, şi cu amar strigând: Lumea se bucură luând mântuire, iară pântecele meu se aprinde văzând răstignirea ta, carea rabzi pentru milostivirea

milei, îndelung răbdătorule Doamne, adâncule al milei; milostiveşte-te şi dărueşte iertare de greşale, celor ce laudă cu credinţă dumnezeeştile tale patimi.

Peasna 4-a, Irmos:

Cela ce şeade întru mărire pe scaunul dumnezeirei, „pe nor uşor, a venit Iisus cel „mai pre sus de dumnezeire prin „palmă curată, şi a mântuit pre „cei ce strigă: Mărire Hristoase, „puterei tale“.

Gândul cel fără început cu voire alcătuind gândurile dumnezeeşti, a pus în mijlocul lor mai mare pre Mihail, fiind luminat cu împărtăşirile prea fericitul, şi strălucit cu înţelegeri dela dumnezeeasca stăpânire.

Dimpreună cu Scaunele, şi Căpeteniile, şi Puterile, şi Stăpânirile, şi cu sfinţitele Domnii, glăsueşti Treimei cântarea cea sfântă pururea pomenite Mihaile, mântuindu-ne pe noi cei ce te lăudăm pre tine.

Mărim pre Domnul făcătorul tuturor, carele pentru milostivirea ne-a dat nouă pază mare şi zid şi întărire nesurpată pre Mihail Arhanghelul cel luminos.

Al Născătoarei:

Minunea naşterei tale Fecioară se învăţă cu Duhul odinioară grăitorul de cele sfinte, aevea văzându-te munte umbros pre tine, dintru carea a venit sfântul Dumnezeu întrupându-se.

Alt Canon, Irmos:
Auzit-a proorocul de...

Precum odinioară ai surpat multă oaste a lui Senaherib cu dumnezeeasca poruncă, întru acestaşi chip sfărâmă pe cei ce ne dau războiu, şi asupresc poporul cel credincios, Mihaile.

Foarte înfricoşat îţi este chipul tău, şi frumuseţea cu adevărat foarte minunată, foarte prea luminată este mărirea ta, carea arăţi tuturor celor ce doresc de tine Mihaile, cel ce săvârşeşti minuni nenumărate.

Incunjurând cele de sus cercetezi neîncetat şi cele de jos, scăpând din multe primejdii, şi din scârbe, şi din nevoi, pre toţi cei ce te chiamă pe tine, slujitorule al lui Dumnezeu.

Iată locul cel dumnezeesc, iată scăparea scârbiţilor, iată casa cea prea sfântă, carea cu adevărat o arată liman spre mântuirea multora, marele Arhanghel.

Slavă:

Stâlp de foc te-ai arătat lui Arhip celui cinstitor de Dumnezeu, când mulţimea poporului celui fărădelege, se

nevoeà să înece cu apă biserica ta, povăţuitorule al puterilor celor de sus.

Şi acum:

Gavriil a venit aducându-ţi ţie Preacurată din înălţime bucurie, cu carele dimpreună strigăm: Bucură-te Uşă, prin carea a trecut însuşi Hristos Dumnezeu, mântuind neamul omenesc.

Peasna 5-a, Irmos:

Necredincioşii nu vor vedeà mărirea ta Hristoase, dar „noi pre tine unul născut strălu- „cirea măririi dumnezeirei „Tatălui, de noapte mânecând „te lăudăm, iubitorule de „oameni“.

Mihaile cel fără trup, Arhanghele al oştirilor îngereşti, arătatu-te-ai povăţuitor lui Israil celui de demult, cu porunca celui ce a odrăslit din Iacov, şi s'a arătat oamenilor trupeşte.

Indumnezeindu-te pururea cu strălucirile cele fără de materie prin împărtăşirea dumnezeirei, şi nouă ne dai strălucirea cea dătătoare de lumină, mai marele îngerilor.

Infrumseţatu-s'a dumnezeeasca Biserica ta cu Darul, că pogorându-te într'însa, o arăţi noean de tămăduiri, şi izbăvitoare patimilor, Mihaile întâiule îngere.

Al Născătoarei:

Arătatu-te-a pre tine Dumnezeu mai aleasă decât gândurile îngerilor, intrând în pântecele tău cel fără prihană Preacurată; pre carele roagă-l totdeauna să se milostivească către cei ce te laudă.

Alt Canon, Irmos:

Răsari-mi mie Doamne lumina...

Propoveduitorii Cuvântului, cunoscând minunile care vreai să faci la Biserica ta întâiule îngere, tuturor le-au vestit mai 'nainte, cărora noi acum le vedem săvârşirea de faţă.

Cel ce odinioară huliă darurile tale, văzând tămăduirea ficei sale, cu povăţuirea ta Arhanghele a ridicat casă de rugăciune în locul apei, care a izvorît Darul tămăduirei.

Apropiaţi-vă de luaţi Dar şi milă, căci izvorul tămăduirilor cel neîmpuţinat stă de faţă înaintea tuturor, care Arhanghelul ni l-a arătat nouă, din voirile cele dumnezeeşti.

Orbilor se dă vedere, surzilor auzire, şi tuturor ologilor bună umblare, muţilor bună glăsuire, la dumnezeească casa ta, Mihaile cela ce eşti mai mare îngerilor, dătătorule de cele bune.

Slavă:

Zdrobeşte trufia vrăjmaşilor celor ce caută să prăpădească turma ta Arhanghele şi pre cei ce 'i-au prins aceia robi mântueşte-i, ca totdeauna să te laude împreună cu noi.

Şi acum, al Născătoarei:

Fecioară ceea ce întreci pre puterile cele îngereşti, şi ai născut pre Dumnezeu împăratul tuturor, roagă-te dimpreună cu ei prea sfântă Stăpână, să ne mântuim noi.

Peasna 6, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte închipuind îngroparea ta cea „de trei zile, proorocul Ionà în „kit rugându-se: Din stricăciune mă izbăveşte Iisuse, „împărate al puterilor".

Veseleşte-se mulţimea credincioşilor, lăudându-te pre tine Mihaile, şi măreşte pe prea sfântul Cuvânt, carele dintru a sa bunătate a împreunat pre oameni cu îngerii.

Taberile lui Israil le-ai mântuit arătându-te, şi dând dumnezeeştile porunci Arhanghele, ai surpat pre vrăjmaşi, şi de tot 'i-ai pierdut pre ei.

Dacă te-a văzut Isus al lui Navi, fiind cuprins de frică şi de cucerie ţi s'a închinat, întrebând cinstitul şi sfântul tău nume, cela ce eşti mai marele îngerilor.

Al Născătoarei:

Fericit este poporul cel ce te fericeşte pre tine cea pururea fericită, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cel fericit, carele pentru milostivirea sa cu negrăită unire pre oameni 'i-a îndumnezeit.

Alt Canon, Irmos:

Viforul gândurilor apucând...

Pre cei ce odinioară au îndrăznit să pearză cu abaterile de gârle apa binecuvântărei, care ai dat credincioşilor Arhanghele, 'i-ai arătat nelucrători, spăimântându-i cu starea ta de faţă cea înfricoşată.

Lovit-au odinioară Moisi piatra şi au curs ape, iar tu acum spărgând piatra, s'au înghiţit râuri de gârle, care şi până acum, mărturisesc minunea dumnezeescule Arhanghele.

Cei ce odinioară erau cuprinşi de întunerecul necredinţei, din turburarea închinăciunei idolilor, viind la dumnezeească casa ta, au priimit luminat cunoştinţa credinţei cu rugăciunile tale.

Chipul şi firea ta este de foc, carele pre cei credincioşi îi luminează, iară pre cei ne-

credincioşi îi arde, Arhistratige al dumnezeeştilor slujitori, părtinitorule al celor ce cu credinţă curată te laudă pre tine.

Slavă:

Urmând întru toate dumnezeeştei îndurări a Stăpânului, dai celor umiliţi mână de ajutor, şi vindeci zdrobirile sufletelor, şi încetezi durerile celor ce năzuesc la tine sfinte.

Şi acum, al Născătoarei:

Carte te-a văzut pre tine mai 'nainte proorocul, întru carea erà scris Cuvântul cu degetul Tatălui, Fecioară; pre carele roagă-l să ne scrie în cartea vieţei, pre noi cei ce cu bună credinţă te mărim.

Irmosul: gl. 4

Viforul gândurilor apucându-mă, întru adâncul greşalelor „celor nemăsurate mă trage; „ci tu ocârmuitorule bune, „mai 'nainte apucând ocârmueşte-mă, ca pre proorocul, şi „mă mântueşte“.

CONDACUL, glasul al 2-lea.

Arhanghele al lui Dumnezeu, slujitorule al dumnezeeştei măriri; apărătorul oamenilor, şi mai marele celor fără de trup, cere ce este de folosul nostru, şi mare milă, cela ce eşti Voevod mai mare al celor fără de trupuri.

Icos.

Zis-ai iubitorule de oameni în scripturi, că mulţime de îngeri se bucură în Cer, pentru un om ce se va pocăi. Drept aceea noi păcătoşii, cei ce suntem întru nelegiuiri, îndrăznim totdeauna a ne rugà ţie, cel ce însuţi eşti fără de păcate, şi ca un bun să te înduri, şi să ne trimiţi nouă nevrednicilor, umilinţă, Stăpâne, dându-ne iertare. Căci pentru noi toţi se roagă ţie, mai marele voevod al celor fără de trupuri.

Intru această lună, in 6 zile, pomenirea minunei cei prea mari ce s'a făcut în Colassele Frighiei de Arhistratigul Mihail.

Stih: Mihaile gândule, la Biserica ta tânăr te-ai arătat.
Şi potopul gârlelor cel de cufundare ai incetat.

Stih: Mihail povăţuitorul gândurilor,
A şasea zi a mistuit curgerea gârlelor.

Oare carii elini topindu-se de zavistie spre minunile cele preamărite ce se făceau în Biserica Arhistratigului Mihail, au vrut să abată râul care curgeà acolò aproape, să-l pornească asupra Bisericei, ca să înece şi Biserica, şi să piarză şi pe Arhip cinstitul bărbat ce se ţineà acolò. Iară dumnezeescul Arhistratig, însuşi arătându-se şi poruncind lui Arhip să se îmbărbăteze, lovì cu un toiag piatra, şi făcând cale apei printr'însa, de atuncea până în ziua de astăzi, se vede cum se înghite apa şi se mistueşte.

Intru această zi pătimirea sfinţilor mucenici Evdoxie, Zinon, Romil şi Macarie.

Stih: Evdoxie, Romil şi Zinon s'au tăiat.
Şi Macarie fericiţii, fericit sfârşit au aflat.

Acestui sfânt Romil i s'a tăiat capul în zilele lui Traian, carele a trimis la oarecare cetăţi în izgonire unsprezece mii de creştini, şi cu amară moarte 'i-au omorit. Iară în zilele lui Diocliţian, Evdoxie priimind pe slujitorii carii îl căutau, le spuse că el

este Evdoxie, şi aceia îl sfătuiau să fugă; iară el uitându-şi de femee, de copii, de rude, de casă, şi de celelalte, se aduse înaintea Domnitorului din Melitin, şi întâi scoţându-şi brâul de la sine, care erà semn de dregătoria comiţiei, îl aruncă în obrazul domnitorului, şi împreună cu dânsul mulţimea ce stà împrejur, toată ceata lui o mie o sută şi patru de ostaşi, asemenea făcură. După aceea pre dumnezeescul Evdoxie îl întinseră patru slujitori şi-l bătură pre coaste, şi-l strujiră, şi apoi priimì moarte prin sabie. Insă când a sosit la locul săvârşirei, întorcându-se înapoi îşi văzù soţia, şi aducându-i aminte de cele ce o învăţase mai 'nainte, şi poruncindu-i să puie sfârşit bun la toate, cea de pe urmă învăţătură 'i-a dat, să nu plângă pentru moartea lui, ci să-i facă în sat un mormânt fără de semn, şi să-i bage trupul acolò, şi să cinstească mai mult ziua aceea cu luminată bucurie. Deci, îndată mucenicul ridicându-şi ochii şi mâinile la Cer, i se tăè cinstitul cap, împreună cu iubitul său Zinon, carele plângând de despărţirea sfântului, că îi spusese mai 'nainte, că nu se va despărţì de dânsul ci dimpreună se vor săvârşì, precum au şi fost. Că şi lui i s'a tăiat capul cu ceilalţi sfinţi mucenici, împreună cu sfântul Evdoxie. Deci, trecând şapte zile, arătându-se sfântul Evdoxie în vis soţiei sale, îi porunci ei ca să zică sfântului Macarie să meargă la divan, unde mergând, şi nevrând să se supue a face jertfă la idoli, i s'a tăiat şi lui fericitul cap.

Intru această zi, 1104, ostaşi, şi sfânta Calodoti de sabie s'au săvârşit.

Stih: Mia de mucenici şi zecimea cea inzecită...
De sabie s'au săvârşit impreună cu cea impătrită.

Stih: De sabie capul Calodotei s'a tăiat...
Şi inaintea ta Cuvinte dătătorule de bunătăţi s'a arătat...

Intru această zi, sfinţii Faust presviterul, Macarie, Andreiu şi Viv monahul. Chiriac, Dionisie, Andronic, şi sfintele: Andropelaghia şi Tecla, şi Teoctist corăbierul, şi alt Chiriac, Dimotul, ţăranul, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Faust prin sabie pământul a lăsat...
Şi spre lumina lăcaşului de sus s'a înălţat.

Stih: Macarie, Andrei, de sabie au murit...
Amândoi pre calea cea fericită s'au călătorit.

Stih: Viv cununa bunătăţei o tăgăduià...
De nu şi cununa cea prin sabie luà.

Stih: Pre doi Dionisii carii la cuget s'au unit...
Cu Dionisie impreună sfârşit prin sabie au priimit.

Stih: Andropelaghia a fost ca un bărbat...
Ca şi Tecla spre tăerea capului a alergat.

Stih: Teoctist corăbierului capul i s'a tăiat...
Şi corabia sufletului către Cer s'a îndreptat.

Stih: Chiriac a fost ţăran, dar prin sabie s'a arătat,
Dănţuitor şi impreună cu ceata mucenicilor numărat...

Aceşti sfinţi au fost pârâţi că sunt creştini, în zilele împăratului Dechie, către Valerie Domnitorul Alexandriei. Deci, aducându-se sfinţii de faţă, şi cutremurându-se Valerie de întărirea şi nespăimântarea lor, i-a osândit la moarte prin sabie. Şi luându-şi ei sfârşitul aşà, iubitorii de Hristos ce erau în Alexandria, le-au luat trupurile şi le-au băgat în cetate, întru mărirea lui Hristos adevăratului Dumnezeului nostru.

Sfântul Sarapavon senatorul, de sabie s'a săvârşit.

Intru această zi, s'a intâmplat şi innoirile Bisericei prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei la Devteron in casa sfintei Irinei.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cela ce ai mântuit în foc pre tinerii lui Avraam, şi „ai ucis pre haldei, carii fără „dreptate vânau pre cei drepţi, „prea lăudate Doamne, bine „eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri".

Pre căpeteniile îngerilor, pre cei cu chipul dumnezeesc, şi purtători de lumină, pre Mihail şi pre Gavriil, pre mângâitorii noştri cei buni şi părtinitori şi păzitori, cu mare glas prin credinţă să-i lăudăm.

Fiind frumos, şi prea cu bună cuviinţă, şi cu chip dumnezeesc, te-ai făcut căpetenie celor fără de materie, Mihaile prea luminate; deci rugaţi-vă dimpreună pentru noi.

Al Născătoarei:

Văzând Gavriil Arhanghelul că s'a sălăşluit întru tine Fecioară, Cuvântul cel veşnic al Tatălui, a strigat: Bucură-te scaunul celui prea înalt, binecuvântată.

Alt Canon, Irmos.

Ne închinându-se chipului...

Dacă te-a văzut Daniil stând dimpreună cu dânsul odinioară, cuprinzându-se cu totul de frică, s'a spăimântat, şi căzând la picioarele tale se învăţă luminat descoperirea tainelor celor nevăzute, strigând: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Pre cei duşi legaţi din năpădirea limbilor, în locuri depărtate, chiemându-te pre tine întru ajutor Arhistratige al lui Dumnezeu, 'i-ai întors înapoi cu bucurie strigând: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cetele îngerilor înţelegând că cu dragoste te laudă mulţimile oamenilor, pre tine Arhangele Mihaile, se umplu de bucurie necontenită, şi măresc pre Dumnezeu, carele pentru milostivirea îndurărilor, tăinuit a unit pre cei de jos cu cele cereşti.

Care loc nu se împărtăşeşte de minunile tale cele nemărginite? Care cetate nu te are pre tine părtinitor? Care suflet al celor asupriţi nu te chiamă întru ajutor pre tine Arhanghele al lui Dumnezeu? Cu bucurie strigând: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Celor rătăciţi povăţuitor, celor năpăstuiţi ocrotitor, celor întristaţi mângâere, celor înviforaţi de vânturi liman foarte lin, păcătoşilor chizaş, bolnavilor purtător de grijă, celor întunecaţi luminător, tu eşti Arhanghele al lui Dumnezeu.

Şi acum, al Născătoarei:

Preacurată Stăpână ceea ce cu trup ai născut pre Mântuitorul şi Dumnezeu, pre Ziditorul şi Stăpânul, pre dânsul pururea roagă-l Preacurată, ca câştigând noi dezlegare, şi iertare de cumplitele şi multele păcate, să lăudăm milostivirile lui cele mai pre sus de gând.

Peasna 8-a, Irmos:

Mântuitorul tuturor Atotputernice, pre cei ce se

„ţineau de buna credinţă, în „mijlocul văpăei pogorându-te „'i-ai rourat, şi 'i-ai învăţat să „cânte: Toate lucrurile bine- „cuvântaţi şi lăudaţi pre „Domnul".

Voevod cetelor celor fără de materie, solitor de mântuire oamenilor, dumnezeesc slujitor al lui Dumnezeu, te-ai arătat Mihaile, cântând neîncetat: Toate lucrurile bine cuvântaţi şi lăudaţi pre Domnul.

Doi luminători prea luminaţi, Mihaile şi Gavriile Arhanghelilor, carii luminaţi lumea cu lumina Dumnezeirei cei cu trei lumini, goniţi dela noi negura răutăţei.

Ca nişte ocârmuitori buni Arhanghelilor, îndreptaţi luntrea sufletului meu către limanul voirei cei dumnezeeşti; căci a căzut în viforul păcatelor, şi este în primejdie.

Al Născătoarei:

Fiind dumnezeescul Arhanghel împodobitor de mire, strigă ţie: Bucură-te mireasă a lui Dumnezeu nenuntită, mărirea îngerilor, mântuirea şi apărarea oamenilor.

Alt Canon, Irmos:

Pământul şi toate...

Pământul îl străbaţi ca fulgerul, împlinind voea cea dumnezeească, încunjuri cerurile înaintea îngerilor, lauda ta este mare, şi minunile tale cele necuprinse sunt mai pre sus de gând, care le săvârşeşti înfricoşat în toată lumea.

Insuşi văzătorii celuia ce pentru noi s'a arătat cu trup pe pământ, prea lăudatul Filip, şi prea marele cuvântător de Dumnezeu, cu învăţături dumnezeeşti, înţelepţeşte spun mai 'nainte de Darul cel pururea curgător al tămăduirilor tale, cela ce eşti mai mare îngerilor.

Cu toiagul a tăiat Moisi odinioară marea, şi acum Arhistratigul lui Dumnezeu, cu putere nevăzută, ca cu un toiag arătându-se, trimite în piatră ca într'o pâlnie apele care se purtau fără de rânduială.

Ca un Cer foarte mare se arată casa cea cinstită a mai marelui îngerilor, întru carea cu minunile ca cu nişte stele se luminează toate inimile credincioşilor, mărind pre dătătorul de bine Dumnezeu în veci.

Bine să cuvântăm pre Tatăl...

Precum de demult ai oprit pornirea cea fără de socoteală a lui Valaam, cu starea cea înfricoşată a dobitocului prin cuvânt, Voevodule al îngerilor; cu rugăciunile tale opreşte pre vrăjmaşii, carii totdeauna se

cleanului; deci rugămu-te, prin rugăciunile îngerilor, dărueşte-ne nouă tuturor curăţire de păcate.

Avându-te credinciosul rege putere şi tărie, pre tine mai marele îngerilor, şi împreună luptător către limbi vrăjmaşe şi cumplite, totdeauna surpă mândria lor, şi prin tine trimite cântări de mulţămită Ziditorului.

Tot credinciosul pururea glăsueşte cântare, ţie celui ce neîncetat cânţi întru înălţime, împreună cu multe milioane, glasul cel întreit sfânt; şi te roagă ca să ne scapi pre noi pre toţi din primejdii şi din dureri, mai marele îngerilor.

Să salte zidirea lăudând tăinuit pre marele Arhanghel al Domnului; că este liman oamenilor celor rătăciţi, carii pururea sunt înviforaţi de multe primejdii, de supărări totdeauna, şi bolnavilor doctor, şi izvor de minuni.

Slavă:

Sfinţit-ai această cinstită Biserică, şi o ai făcut pre dânsa izvor de minuni, întru care stând împreună cu credinţă strigăm: Cere-ne nouă dezlegare de păcate, izbăvire din primejdii, şi multă linişte Arhanghele.

Şi acum, al Născătoarei:

Arătându-te Fecioară mai desfătată decât cerurile, negrăit ai născut pre Dumnezeu, pre carele tăinuit îl laudă cetele cele fără de trup; ci dar roagă-l pre dânsul Preacurată, să ne mântuim toţi cei ce te fericim cu glasuri netăcute.

Irmosul

Făcut-a tărie cu braţul său, „pentrucă a surpat pre cei puternici de pre scaune, şi a „înălţat pre cei smeriţi, Dumnezeul lui Israil, întru care „ne-a cercetat pre noi răsăritul cel dintru înălţime, şi „ne-a îndreptat pe calea păcei".

SVETILNA

Podobie: Femei ascultaţi...

Adunaţi-vă şi vedeţi toţi oamenii, priviţi minune streină carea s'a săvârşit în Hones, de Mihail cel fără de trup; a despicat piatra cu toiagul, şi a împins gârlele care se pogorau fără de rânduială asupra apei celei sfinte.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea:

Dela chipul cel mai bun carele am luat, din dumnezeească lucrare am fost lepădat, vai mie ticălosul, pentru neînfrânarea cea de demult. Iară tu Hristoase ca un milostiv împărtăşindu-te mie negrăit, ai luat din firea cea mai

cleanului; deci rugămu-te, prin rugăciunile îngerilor, dărueşte-ne nouă tuturor curăţire de păcate.

Avându-te credinciosul rege putere şi tărie, pre tine mai marele îngerilor, şi împreună luptător către limbi vrăjmaşe şi cumplite, totdeauna surpă mândria lor, şi prin tine trimite cântări de mulţămită Ziditorului.

Tot credinciosul pururea glăsueşte cântare, ţie celui ce neîncetat cânţi întru înălţime, împreună cu multe milioane, glasul cel întreit sfânt; şi te roagă ca să ne scapi pre noi pre toţi din primejdii şi din dureri, mai marele îngerilor.

Să salte zidirea lăudând tăinuit pre marele Arhanghel al Domnului; că este liman oamenilor celor rătăciţi, carii pururea sunt înviforaţi de multe primejdii, de supărări totdeauna, şi bolnavilor doctor, şi izvor de minuni.

Slavă:

Sfinţit-ai această cinstită Biserică, şi o ai făcut pre dânsa izvor de minuni, întru care stând împreună cu credinţă strigăm: Cere-ne nouă dezlegare de păcate, izbăvire din primejdii, şi multă linişte Arhanghele.

Şi acum, al Născătoarei:

Arătându-te Fecioară mai desfătată decât cerurile, negrăit ai născut pre Dumnezeu, pre carele tăinuit îl laudă cetele cele fără de trup; ci dar roagă-l pre dânsul Preacurată, să ne mântuim toţi cei ce te fericim cu glasuri netăcute.

Irmosul

Făcut-a tărie cu braţul său, „pentrucă a surpat pre cei puternici de pre scaune, şi a „înălţat pre cei smeriţi, Dumnezeul lui Israil, întru care „ne-a cercetat pre noi răsăritul cel dintru înălţime, şi „ne-a îndreptat pe calea păcei".

SVETILNA

Podobie: Femei ascultaţi...

Adunaţi-vă şi vedeţi toţi oamenii, priviţi minune streină carea s'a săvârşit în Hones, de Mihail cel fără de trup; a despicat piatra cu toiagul, şi a împins gârlele care se pogorau fără de rânduială asupra apei celei sfinte.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea:

Dela chipul cel mai bun carele am luat, din dumnezeească lucrare am fost lepădat, vai mie ticălosul, pentru neînfrânarea cea de demult. Iară tu Hristoase ca un milostiv împărtăşindu-te mie negrăit, ai luat din firea cea mai

proastă, înoindu-mă Mântuitorul meu din sângiurile cele fecioreşti.

A Crucei-Născătoarei.

Dacă ai văzut răstignit pre Fiul tău Preacurată, ţi s'a cutremurat cele dinlăuntru, şi scoţând glasuri curgătoare de lacrămi, zicea-i: Fiul meu! Ce răsplătire ţi-au dat ţie vrăjmaşii acum, în loc de binele ce au luat? Mărescu-ţi Darul cel dumnezeesc, şi fără de asemănare.

LA LAUDE

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Îngereşte prăznuind cei din lume, lui Dumnezeu celui ce se poartă pe scaunul mărirei, să-i strigăm cântarea: Sfânt eşti cerescule Părinte, Cuvântule cel întocma, sfânt eşti şi Duhule cel prea sfânt.

Cela ce eşti mai întâi cetelor cereşti, şi în mărire multă stai înaintea Scaunului Mărirei celui necuprins, şi vezi cele negrăite, mântueşte-ne pre noi Mihaile Arhistratige, pre cei ce în nevoi de ispite şi de necazuri, cerem rugăciunile tale.

Cela ce eşti mai întâi arătat, al îngerilor celor fără de trup, şi slujitor dumnezeeştei strălucirei aceia, singur văzător şi tainic, mântueşte-ne pre noi Mihaile Arhistratige, pre cei ce în toţi anii te cinstim cu evlavie şi lăudăm Treimea cu credinţă.

Slavă, glasul 1-iu.

Începătorul cetelor puterilor celor de sus, Mihail înainte stătătorul cetelor celor dumnezeeşti, astăzi pre noi ne chiamă la prăznuire. Cela ce călătoreşte cu noi în toate zilele, şi păzeşte pre toţi de toată asupreala diavolului. Veniţi dar iubitorilor de praznice şi iubitorilor de Hristos, secerând florile faptelor bune, cu cuget curat, şi cu ştiinţă îmbunătăţită, să cinstim soborul Arhanghelului; că acela neîncetat stând înaintea lui Dumnezeu, şi întreită cântare cântând, se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, al Născătoarei.

Prea sfântă Fecioară primeşte rugăciunile păcătoşilor, şi nu te întoarce de către suspinurile celor scârbiţi; ci roagă-te celui ce s'a întrupat din tine fără de sământă, să ne mântuiască pre noi.

A Crucei-Născătoarei.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Sabie a trecut prin inima mea o Fiule, Fecioaraziceà, când a văzut pre Hristos spânzurând pe lemn, şi o rumpe Stăpâne, precum de demult

mi-a zis Simeon. Ci te scoală, şi împreună preamăreşte, nemuritorule, pre Maica şi roaba ta rogu-mă.

Stihoava din Octoih. Slavă, glasul al 5-lea.

Unde umbrează darul tău Arhanghele, de acolo se goneşte puterea diavolului; că nu sufere să rabde lumina ta, luceafărul cel ce a căzut. Pentru aceasta te rugăm: săgeţile lui cele de foc purtătoare, cele pornite asupra noastră, stinge-le cu mijlocirea ta, izbăvindu-ne pre noi de smintelele lui; vrednicule de laudă Mihaile Arhanghele.

Şi acum:

Ceea ce eşti plină de Dar, mijloceşte cu rugăciunile tale, şi cere sufletelor noastre mulţime de îndurări, şi curăţire greşalelor celor multe, rugămu-ne.

A Crucei-Născătoarei.

Mieluşaua văzându-şi mielul mergând către junghiere, şi răbdând patimile pe Cruce de bună voe, lăcrămând strigà: Fiul meu prea iubite, scoală-te cu puterea ta, şi mântueşte pre cei ce laudă răstignirea ta.

Şi cealaltă slujbă a dimineţei dupre rânduială şi Apolis.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canon, Peasna a 3-a, şi a 6-a; Prochimenul, glasul al 4-lea: Cel ce faci pre îngerii tăi. Stih: *Binecuvintează suflete al meu pre Domnul.* Apostolul către Evrei: *Fraţilor de vreme ce s'a făcut adevărat cuvântul ce s'a grăit prin îngeri.* Inceputul 305, Aliluia, Lăudaţi pre Domnul din ceruri. Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul, cel ce ascultă pre voi.* Inceputul, 51. Chinonicul: Cel ce face pre îngerii săi duhuri, şi celelalte.

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 7 ZILE

Inainte prăznuirea Naşterei prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu; şi sfântul mucenic Sozont.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 6, şi cântăm Stihirile podobnice ale Născătoarei de Dumnezeu 3, şi ale sfântului 3.

Stihirile înaintea prăznuirii glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Ale bucuriei cei a toată lumea, au răsărit lumei raze înţelegătoare, care mai 'nainte vestesc tuturor pre Soarele mărirei Hristos Dumnezeu, întru naşterea ta Preacurată; că tu mijlocitoare te-ai arătat veseliei ceii adevărate şi Darului.

Mărirea ta cea mai 'nainte de praznic, Preacurată, mai 'nainte vesteşte tuturor popoarelor, facerile tale de bine cele mai pre sus de cuvânt; căci tu eşti solitoare veseliei ceii de acum, şi pricină bucuriei ce va să fie nouă, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Fecioara ceea ce a încăput pre Dumnezeu, şi Născătoarea

de Dumnezeu cea Preacurată, lauda proorocilor, fica lui David, astăzi se naşte din Ioachim şi din Anna cea înţeleaptă; şi blestemul lui Adam cel deasupra noastră se pierde întru naşterea ei.

Stihirile sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Intărindu-se neputinţa ta fericite, cu puterea celui ce de bună voe a purtat neputinţa noastră, cu bucurie ai săvârşit călătoria mucenicilor, şi pre vrăjmaşul cel neputincios l-ai sfărâmat cu prea frumoase picioarele tale; pentru aceea ţi-a împletit cununi de biruinţă Iisus iubitorul de oameni, şi mântuitorul sufletelor noastre.

Rănindu-te tu mărite, ai rănit pre vrăjmaşi, şi 'i-ai surpat la pământ, fiind întrarmat cu crucea lui Hristos, celui ce te-a mutat la împărăţiile cele de sus; a căruia dragoste îmbrăţişându-o, mucenic nebiruit şi ceresc om te-ai arătat.

Urmând arătat Mântuitorului, şi Domnului celui ce a răbdat pentru tine patimile cele de bună voe, purtătorule de chinuri Sozonte, te-ai dat pre sineţi, de bună voe către rane, către tăeri, şi către chinuri nesuferite; pentru aceea ţi-a răsplătit ţie Hristos cu daruri cereşti, şi te-a arătat izvor de vindecări celor ce cu credinţă la tine năzuesc.

Slavă, Şi acum, glasul al 4-lea.

Prea cinstită naşterea ta prea sfântă Fecioară, mulţimea îngerilor în Cer, şi neamul omenesc pe pământ o mărim; căci Maică ai fost lui Hristos Dumnezeu făcătorului tuturor; pre carele nu înceta rugându-l pentru noi, rugămu-ne; carii spre tine după Dumnezeu nădejdiile ne-am pus, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată şi nenuntită.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea mărită minune...

O prea mărită minune! Că din Maică nenăscătoare, şi din bătrâneţe neroditoare, toiagul carele poartă floare, odrăsleşte astăzi, Maica lui Dumnezeu şi carea nu ştie de nuntă; din drepţii Ioachim şi Anna; pentru aceasta se şi bucură acum ceata proorocilor, şi toată adunarea patriarhilor, întru naşterea ei.

Stih: Ascultă fică şi vezi şi pleacă urechia ta.

Astăzi David se veseleşte şi Iesseiu acum saltă, şi Levi se măreşte, şi se bucură cu duhul Ioachim cel drept, şi nenaşterea de fii a Annei se dezleagă, întru naşterea ta, Marie Preacurată de Dumnezeu dăruită; şi soborul îngerilor cu toţi oamenii fericim dumnezeesc pântecele tău.

Stih: Feţei tale se vor rugà bogaţii poporului.

Bucură-te adunarea oamenilor, bucură-te casa Domnului, bucură-te munte sfânt, bucură-te dumnezeească masă, bucură-te sfeşnicul luminei, bucură-te lauda dreptmăritorilor, bucură-te Marie maica lui Hristos Dumnezeu, bucură-te ceea ce eşti cu totul fără prihană, bucură-te scaunul cel de foc, bucură-te cort, bucură-te rugul cel nears, bucură-te nădejdea tuturor.

Slavă, Şi acum, glasul al 4-lea.
A lui Ghermano.

Bucuria a toată lumea din cei drepţi a răsărit nouă, din Ioachim şi din Anna, prea lăudata Fecioară; carea pentru prea multa curăţie, Biserică lui Dumnezeu însufleţită s'a făcut; şi una dupre adevăr de Dumnezeu Născătoare se cunoaşte. Pentru rugăciunile ei, Hristoase Dumnezeule, pace lumei trimite, şi sufletelor noastre mare milă.

Troparul Mucenicului, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne Sozont...

Caută la sfârşitul cărţei.

Slavă, Şi acum, Troparul al Inainte prăznuirei, glas acelaşi. gl. 4

Din rădăcina lui Iesseiu, şi din coapsele lui David, fica lui Dumnezeu Maria se naşte nouă astăzi; că cu bucurie se bucură toate şi se înnoesc; împreună se bucură Cerul şi pământul, o laudă pre dânsa moştenirile neamurilor, Ioachim se veseleşte, şi Anna prăznueşte strigând: Stearpa naşte pre Născătoarea de Dumnezeu, şi hrănitoarea vieţei noastre.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Inainte prăznuirei de două ori, Slavă, Troparul sfântului, Şi acum, iarăşi al Inainte prăznuirii.
După întâia Catismă, Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie : Piatra fiind pecetluită...

Ceea ce preamărit te-ai născut din pântece sterp, din coapse feciorești, ai născut mai pre sus de fire; că arătându-te stâlpare frumoasă, ai odrăslit lumei vieaţă. Pentru aceasta puterile cereşti strigă către tine de Dumnezeu Născătoare: Mărire venirei tale curată, mărire naşterei tale, mărire fecioriei tale, ceea ce eşti una Preacurată.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

După a doua Catismă Sedealna glasul al 5-lea.

Podobie : Pre cuvântul cel impreună...

Cele cereşti toate acum se bucură, şi neamul omenesc împreună prăznueşte cu dânsele, şi proorocii în taină se veselesc; că pre carea a văzut-o mai 'nainte cu închipuire, întru neamurile cele de demult, rug şi năstrapă şi toiag, nor, uşă

şi scaun, şi munte mare, aceea se naşte astăzi.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

CANOANELE

Al Inainte prăznuirei, cu Irmosul pe 8, şi al sfântului pe 4, Canonul Născătoarei de Dumnezeu. Al căruia acrostihul este:

Laud naşterea dumnezeeştei prunce fecioarei, Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi se va umpleà de Duh, „şi cuvânt voiu răspunde împărătesei Maicei, şi mă voiu „arătà luminat prăznuind, şi „voiu cântà minunile ei bucurându-mă".

Astăzi cu veselie să lăudăm dumnezeească naşterea Maicei lui Dumnezeu, că a născut lumei bucuria, carea a şters întristarea strămoaşei.

Din cea stearpă iese sterpiciunea păcatului, pre carea legea mai 'nainte o a scris, şi propoveduirile celor de Dumnezeu grăitori o au arătat mai 'nainte: Preacurata Stăpâna şi cea cu totul fără prihană.

Biserică şi palat şi lăcaş împăratului celui mai pre sus de fiinţă te-ai făcut Născătoare de Dumnezeu, şi prin tine lăcaş sfintei Treimi se vor face credincioşii.

Cămară prea înfrumseţată, scaun dumnezeesc prea înalt te-ai arătat prea sfântă mireasă; pre carele şezând cu trupul cel mai pre sus de fiinţă, pre cei ce şedeau întru întunerecul periciunei, 'i-a ridicat la lumina cunoştinţei cu bunătatea.

Alt CANON al sfântului pe 4. Sozont.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei roşie...

Roagă-te acum preamărite, făcătorului de bine Domnului să se mântuiască de toate supărările, şi primejdiile, şi scârbele, cei ce cinstesc astăzi cinstită pomenirea ta, mucenice Sozonte.

Stea cu totul luminată te-a arătat Hristos la înălţimea Bisericei mucenice cu adevărat, ca să luminezi toată lumea cu strălucirile nevoinţelor tale prea lăudate.

Slavă...

Cu săgeţile răbdărei săgetând pre vrăjmaşii Domnului, şi cu sabia bărbăţiei tăind oştile lor, ai luat cunună de biruinţă Sozonte.

Şi acum, al Născătoarei.

Fără de sământă ai zemislit pre Fiul lui Dumnezeu, din dumnezeescul Duh, cu voia Tatălui, şi ai născut cu trup pre cel din Tatăl fără de Maică şi pentru noi din tine fără de Tată.

Peasna 3-a, Irmos:

Biserica cea stearpă a născut din păgâni, şi adunarea cea cu mulţi fii a slăbit; „minunatului Dumnezeului „nostru să-i strigăm: Sfânt eşti „Doamne".

Pământ prea roditor din pământ neroditor se naşte; care va să nască rod pre lucrătorul bunătăţilor şi spicul cel de vieaţă purtător; carele hrăneşte toate cu dumnezeească voinţă.

Astăzi a odrăslit toiagul feciorei, din carele a răsărit ca o floare Dumnezeu săditorul vieţei noastre; carele odraslele cele rele le tae, cu bunătatea cea prea înaltă.

Iată muntele cel netăiat, ce s'a născut din piatra cea neroditoare, va să nască rod pre piatra cea înţelegătoare, carea va să facă sfărâmarea tuturor idolilor.

Insemnările cele mai de 'nainte ale legei, pre tine mai 'nainte te-a arătat Fecioară, că tu pre dătătorul legei afară de obiceiurile firei în pântece l-ai purtat; pre cel ce t-ea păzit pre tine mai pre sus de cuvânt nestricată şi neîntinată.

Alt Canon, Irmos:

Veseleşte-se de tine Biserica...

Curgerile sângiurilor tale în chip de râuri curgând pentru Hristos, au stins focul păgânătăţei, pururea pomenite mucenice.

Cu răbdare ai suferit iuţimea chinurilor, ca un turn nesfărîmat mărite, stricând îngrădirea rătăcirei.

Slavă:

Ca David pre Goliat, ai surpat pre vrăjmaşul cel de gând, împreună cu oastea lui cu praştia credinţei, întru tot mărite.

Şi acum, al Născătoarei.

Numai tu te-ai făcut pricinuitoare celor de pe pământ de bunătăţile cele mai pre sus de fire, Maica lui Dumnezeu; pentru aceea strigăm ţie: Bucură-te!

Gl. 4

Veseleşte-se de tine Biserica „ta Hristoase, strigând: Tu eşti „puterea mea Doamne, şi scă„parea, şi întărirea".

CONDACUL Sfântului, glasul al 2-lea.

Pre adevăratul şi de Dumnezeu purtătorul mucenic, şi nevoitorul bunei credinţe cel iscusit, adunându-ne astăzi cu mare glas să-l lăudăm, pre Sozont tăinuitorul darului; pre dătătorul de tămăduiri cel bogat. Că se roagă lui Hristos Dumnezeu pentru noi toţi.

Sedealna Sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: De grab ne întimpină.

Mântuindu-te prin credinţă Sozonte mult nevoitorule, te-ai făcut liman de mântuire celor înviforaţi, cu mai 'nainte rânduiala lui Hristos Dumnezeu; că izvorăşti râuri de tămăduiri celor ce doresc şi potoleşti aprinderea boalelor totdeauna; pentru aceasta dumnezeeească pomenirea ta cu credinţă o cinstim.

Slavă, Şi acum, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

Să se bucure Cerul şi pământul să se veselească; că ca un Cer al lui Dumnezeu pe pământ s'a născut dumnezeeasca mireasă din făgăduinţă. Cea stearpă pre prunca Maria hrăneşte cu lapte, şi se bucură de naşterea ei Ioachim zicând: Toiag s'a născut mie, din care floarea Hristos a odrăslit din rădăcina lui Dvid; cu adevărat minune prea mărită.

Peasna 4-a, Irmos:

Cela ce şeade în mărire, pe scaunul dumnezeirei, pe „nor uşor, a venit Iisus cel „mai pre sus de dumnezeire „prin palmă curată, şi a mântuit pre cei ce strigă: Mărire „Hristoase puterei tale".

Cea mai pre sus decât îngerii, astăzi pe pământ Fecioara se naşte întru sfinţenie, şi întru curăţie, fără asemănare fiind, dintru carea Hristos, curăţirea şi sfinţirea şi mântuirea cea desăvârşit a tuturor, va să se nască.

Fericit pântecele Annei s'a făcut, căci a născut pre ceea ce va să încapă în pântece pre Cuvântul cel fericit şi neîncăput, pre cela ce dă adoua naştere tuturor credincioşilor.

Acum negura răutăţei începe a se pierde; căci norul cel însufleţit al Soarelui, din coapse sterpe astăzi a răsărit, cea cu totul fără prihană; a căreia naşterea cea luminată o prăznuim.

O! ceea ce ca un maslin roditor ai odrăslit din rădăcina lui Iesseiu Fecioară, Anna te-a odrăslit pre tine ceea ce ai odrăslit pre Cuvântul cel îndurat; căruia mila şi adevărul totdeauna înainte merge.

Alt Canon, Irmos:

Văzându-te Biserica...

Înfierbântându-te de dragostea lui Dumnezeu prea fericite, cu cuvintele tale ai ars toată rătăcirea cea de uscăciune a celor fără de Dumnezeu, şi bucurându-te strigai: Mărire puterei tale Doamne.

Fiind Biserică Domnului cu sfinţenie lucrată, ai năvălit la capiştea celor fără de Dumne-

zeu, şi închinăciunile lor cu vitejie le-ai sfărâmat, mucenice biruitorule prea lăudate.

Slavă:

Casă de doctorie a toată boala s'a arătat sfânta ta biserică, celor ce cu credinţă năzuesc, şi cinstesc într'însa vitejiile tale, Sozonte, biruitorule minunate.

Şi acum, al Născătoarei:

Neispitită de nuntă ai născut o Fecioară! şi după naştere iarăşi te-ai arătat feciorind; drept aceea cu glasuri netăcute, prin credinţă fără de îndoială strigăm: Bucură-te Stăpână.

Peasna 5-a, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de dumnezeească mărirea „ta; că tu Fecioară neispitită „de nuntă, ai avut în pântece „pre Dumnezeu cel preste toate, „şi ai născut Fiu pre cel fără „de ani, tuturor celor ce te „laudă pre tine pace dăruin- „du-le".

Ceea ce închipuià cartea cea pecetluită, acum se naşte, carea a o ceti nici cum nu poate omul, prin legea firei; carea se păzeşte spre lăcaşul Cuvântului; precum mai 'nainte au arătat cărţile grăitorilor de Dumnezeu cu Duhul.

Viţa cea de mântuire astăzi s'a născut, carea va rodì strugurul cel nestricat ce varsă din sine must dumnezeesc; din carele tot cel ce beà, cu taină de veselie dumnezeească se va umpleà.

Săltaţi îngeri împreună cu oamenii dănţuind; astăzi din cea stearpă Fecioara născându-se, întristarea a încetat, şi bucurie a pricinuit celor ce prăznuesc dumnezeească naşterea ei.

Dumnezeescul prooroc mai 'nainte te-a scris prea arătat pre tine carte nouă, întru carea cu degetul Tatălui, Cuvântul erà să se scrie Fecioară, în cartea vieţei scriind pre toţi cu bunătatea, pre cei ce se supun lui.

Alt Canon, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Tu mucenice fiind luminat cu lumina Treimei, ai micşorat negura nedumnezeirei cei cu mulţi dumnezei, arătându-te luminător pururea luminând.

Tu arătându-te trandafir bine înflorit, şi cu roşala sângiurilor tale înfrumseţat, ai umplut lumea de mirosul cel bun al minunilor tale, fericite Sozonte.

Slavă:

Tu fiind strugur gândit al

viei lui Hristos, ai izvorît vinul cel de bună umilinţă al muceniciei, celor ce cu credinţă te măresc.

Şi acum:

Armă nesfărâmată pre tine te punem înainte împrotiva vrăjmaşilor; pre tine te avem întărire şi nădejde mântuirei noastre, mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos.

Cugetătorii de Dumnezeu, săvârşind această prăznuire „dumnezeească şi cu totul „cinstită a Maicei lui Dumne„zeu, veniţi să plesnim cu mâi„nile mărind pre Hristos, cel „ce s'a născut dintr'însa".

Născutu-s'a astăzi Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce este podul carele trece neamul omenesc la lumină; Scara cea cerească; Muntele lui Dumnezeu cel prea arătat; pre carea toţi să o fericim.

Anna a dat din sine roşala carea a văpsit lâna întrupărei împăratului Hristos; pre carea dupre vrednicie toţi o fericim.

Izvor mare acum a eşit din puţină picătură, cea cu totul fără prihană; carea adâncul mântuirei născând, va să oprească curgerile mulţimei dumnezeilor cele nenumărate.

Din rădăcină neroditoare ai răsărit, şi spinii răutăţei cu dumnezeiască odrăslirea ta, cea mai presus de fire, 'i-ai desrădăcinat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pururea fericită.

Alt Canon, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Priimind a te jertfi pentru dragostea lui Dumnezeu, ca o jertfă fără prihană te-ai priimit la masa lui. Pentru aceea cu bună credinţă te cinstim prea lăudate.

Plutind luciul rătăcirei neudat mucenice, ai ajuns la limanul împărăţiei cei de sus, dobândind liniştea cea veşnică fericite.

Slavă:

Cu unghii de fier sfărîmă coastele tale fără de milă gonaciul, iară tu cu mărire ţi-ai dat în mâinile lui Dumnezeu duhul prea fericite, pururea pomenite.

Şi acum, al Născătoarei:

O minune mai nouă decât toate minunile! că zemislindu-se în pântece fecioresc fără de ispită de bărbat, cel ce cuprinde toate, nu s'a strâmtorat cu cuprinderea.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta ta".

CONDACUL, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Fecioara astăzi şi de Dumnezeu Născătoarea Maria, cămara cea sfântă a cerescului mire, se naşte din cea stearpă cu sfatul lui Dumnezeu, căruţa Cuvântului lui Dumnezeu bine se împodobeşte; că spre aceasta s'a şi numit mai'nainte dumnezeească uşă, şi Maică vieţei cu adevărat.

ICOS:

Din cea stearpă rod s'a dat Fica lui Dumnezeu Maria, pre carea mai'nainte o au văzut oarecând dumnezeeştii prooroci cu Duhul; pre aceasta noi astăzi văzându-o în sânurile Annei săltând, cu credinciosul Ioachim duhovniceşte la ospăţ să ne adunăm, şi pre cei de departe să-i chiemăm zicând: Acum este chiemarea lumei, că din pântece sterp a răsărit dumnezeeasca uşă, şi Maica vieţei cu adevărat.

Intru această lună in 7 zile, pomenirea sfântului mucenic Sozont.

Stih: Sozont către chinurile trupului durere suferea,
Şi cu cugetul numai către cel ce mântueşte sufletele privea.

Stih: A şeaptea zi, a murit Sozont bătându-i-se trupul cel luminat,
Iară sufletul către ceruri mărit 'i-a zburat.

Acesta trăgându-se cu neamul din Licaonia, şi făcându-se păstor de oi, s'a învrednicit Sfântului botez, şi în zilele lui Maxim domnitorul Chilichiei, intrând într'o capişte unde erà un idol făcut de aur şi de argint, 'i-a frânt aceluia sfântul mâna dreaptă, şi o a luat de o a vândut, şi preţul ce a luat pe dânsa l-a împărţit săracilor. Pentru care domnitorul locului făcând nevoe multora pentru prepus, sfântul s'a vădit pre sine însuşi, şi îndataşi l-a pus la bătae cumplită, şi încălţându-l cu încălţăminte de fier, îl sileà să alerge; şi iar îl bătură cu toege, atâta cât i s'a rumpt oasele trupului, şi aşà ş'a dat duhul în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor apostoli Evod şi Onisifor.

Sfântul episcop Evod, fost-a în urma lui Petru episcop la Antiohia cea mare, precum se vede din Epistoliile fericitului Pavel, făcând nevoinţă mare între cei şaptezeci, s'a făcut predicator vestit Cuvântului. Iară acest Onisifor, pre carele îl pomeneşte apostolul la Epistolia cea către Timoteiu, am aflat că s'a făcut Episcop Colofoniei, vrednic la cuvânt şi puternic, carele până la sânge a întărit credinţa. Acesta în ceata propoveduitorilor împreună cu apostolul Evod se sălăşlueşte în cereştile lăcaşuri.

Sfântul Evpsihie de sabie s'a săvârşit.

Stih: Evpsihie către sabie cu suflet bun a fost pornit,
Bucurându-se că işi jertfeşte sufletul celui ce l'a zidit.

Acesta a fost născut şi crescut în Chesaria, împărăţind Adrian preste Romani; carele după ce a murit tatăl său, botezându-se şi împărţindu-şi toată averea la săraci, l-a prins domnitorul Capadochiei, şi strujindu-i coastele l-a băgat în temniţă. Şi întărindu-se prin arătare de înger, iarăşi îl spânzurară şi-l munciră rău. Şi mai apoi de toate 'i-a tăiat capul; se zice că în loc de sânge a curs lapte şi apă din tăetură.

Intru această zi s'a săvârşit adormirea prea cuviosului Lucà, celui din eparhia Licaonilor, ce a fost al treilea egumen monastirei Mântuitorului, unde se chiamă *Părâul adânc.*

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

N'au slujit făpturei cugetătorii de Dumnezeu, fără „numai făcătorului; ci îngrozi„rea focului bărbăteşte călcân„du-o, se bucurau cântând: „Prea lăudate Domnul părinţi„lor şi Dumnezeule, bine eşti „cuvântat".

Ioachim și Anna se fericesc născând pre cea fericită cu adevărat, pre curata Maica lui Dumnezeu, ceea ce a născut pre Cuvântul cel fericit, carele face fericiţi pre toţi credincioşii.

Dar cinstit te-a câştigat Preacurată părinţii tăi, pre tine ceea ce ai zemislit pre Dumnezeu cel ce îmbogăţeşte cu bune daruri pre cei ce strigă: Domnul și Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Saltă Davide însuflate de Dumnezeu, loveşte alăuta și dănţueşte; că iată sicriul pre carele de demult mai 'nainte l'ai vestit, din pântece sterp a ieşit, păzindu-se lui Dumnezeu împăratului făpturei.

Alt Canon, Irmos:

In cuptorul persesc...

În cuptorul chinurilor celor cu dureri aruncându-te mucenice, ai priimit dela Dumnezeu rouă de răbdare, şi cu mulţămită strigai: Bine eşti cuvântat în Biserica mărirei tale Doamne.

Având suflet mai luminat decât aurul, nu ai voit mucenice să jertfeşti Dumnezeului celui făcut de aur şi fără de suflet; iară pre sineţi te-ai jertfit jertfă de bun miros lui Dumnezeu.

Slavă:

Păstorul cel mare pre tine cu adevărat păstor oilor sale mucenice, ca pre un miel fără de prihană te-a aşezat la turma sa cea nerătăcită, arătându-te pre tine nevătămat de lupii cei înţelegători, prea lăudate.

Şi acum:

Bucură-te sfinţitule dumnezeesc lăcaş al celui prea înalt, Născătoare de Dumnezeu; că prin tine s'a dat bucuria celor ce strigă: Bine eşti cuvântată tu între femei, Stăpână fără prihană.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea „Născătoarei de Dumnezeu 'i-a „mântuit; atuncea fiind închi„puită, iară acum lucrată, pre „toată lumea ridică să-ţi cânte „ţie: Pre Domnul lucrurile lău„daţi-l, şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii".

Să ne mişcăm limba cu cântări pentru dumnezeeasca naştere a Fecioarei, cinstind pre aceea dintru carea va să se întrupeze prin Duhul, Cuvântul cel prea lăudat, şi preste toate Dumnezeu, şi să strigăm: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Dumnezeeşti prooroci săltaţi, cinstind naşterea Fecioarei; căci aceasta a plinit toate câte aţi propoveduit mai 'nainte, născând pre cel arătat de voi, pre Hristos împăratul tuturor; pre carele prea înălţăm întru toţi vecii.

Strigaţi munţi veselie; apostoli şi mucenici dănţuiţi; cuvioşilor şi drepţilor acum vă bucuraţi astăzi, întru naşterea Maicei Domnului; şi pre Domnul strigând lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Odrăslit-a mărul cel bine mirositor, şi trandafirul cel dumnezeesc a înflorit, şi a umplut de miros toate marginile; şi putoarea păcatului nostru o a risipit Preacurata şi Maica Cuvântului; pre carea o prea înălţăm întru toţi vecii.

Firea cea stearpă a oamenilor, de cinstitele daruri ale dumnezeescului Duh astăzi se veseleşte; pre Fica lui Dumnezeu din cea stearpă văzându-o născându-se, şi strigă: Pre Domnul lăudaţi-l făpturile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Mâinile întinzându-şi...

Luând înţelepte, mâna chipului celui făcut de aur o ai dat săracilor, nevoindu-te aţi câştigă ţie avuţia cea cu adevărat nechieltuită a muceniei, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu trupul luptându-te dimpreună cu cel fără de trup, cu ajutorul lui Hristos l-ai surpat pre dânsul; pentru aceea ţi s'a dat mărite Dar de lucrarea minunilor dela Dumnezeu; către carele bucurându-te strigai: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Deschizând gura ta o ai umplut de Duh Sozonte prea lăudate; iară gurile vrăjmaşilor carii huleau pre cel ce 'i-a zidit le-ai umplut de toată ruşinea; şi bucurându-te strigai lui Hristos: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, al Născătoarei:

Numai tu întru toate neamurile Fecioară Preacurată, te-ai arătat Maică lui Dumnezeu; tu te-ai făcut lăcaş Dumnezeirei Preacurată, nearzându-te

cu focul luminei celei neapropiate; pentru aceea bine te cuvântăm toţi, Marie mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-au încuiat, şi puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubi-„tori de buna credinţă, strigând: „Binecuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Peasna, 9-a Irmos:

Tot neamul pământesc, să sălteze cu Duhul fiind „luminat, şi să prăznuiască „firea minţilor celor fără de „trup, cinstind sfinţita prăz-„nuire a Maicei lui Dumnezeu, „şi să strige: Bucură-te prea „fericită, Născătoare de Dumne-„zeu, curată pururea Fecioară".

Iată locul lui Dumnezeu cel sfânt a strălucit. Cetatea cea preamărită a Impăratului s'a zidit. Raiul cel plin cu raze de lumină s'a deschis; ceea ce este solitoare Raiului, şi către Dumnezeu oamenilor apropiare.

Arătatu-s'a făclia şi sfeşnicul astăzi, din carea eră să strălucească lumina cea mai 'nainte de veci, şi să lumineze pre cei din noaptea răutăţilor, şi să oprească negura nedumnezeirei, şi pre toţi să-i facă părtaşi zilei cu adevătat prin credinţă.

Astăzi pământul dănţueşte; că Cer nou prea înfrumuseţat lui Dumnezeu a văzut născându-se pre Fecioara Maria, întru carele sălăşluindu-se cu trupul, mai pre sus de ceruri va ridică pre oameni, şi va îndumnezei pre toţi cu bunătatea; pre carele lăudându-l cu credinţă îl mărim.

Prea bună însoţire, Ioachim şi Anna au odrăslit pre mieluşaua cea nespurcată, din carea mieluşelul cel hrănit ieşind, pentru lume s'a junghiat, ridicând greşalele oamenilor, şi oprind jertfele cele ce se aduceau dracilor.

Al Născătoarei

Luminează-ne pre noi ceea ce ai născut lumina, pre cei ce prăznuim cu Duhul naşterea ta cea purtătoare de lumină, Născătoare de Dumnezeu, şi luminei cei ce va să fie ne arată părtaşi Curată, şi pace dărueşte nouă şi isbăvire de cele rele, cu rugăciunile cele de Maică.

Alt Canon, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Piatră aleasă te-ai arătat lui Hristos celui din capul un-

ghiului, mucenice, risipind îngrădirea rătăcirei, iară inimile credincioşilor întărindu-le.

Râu de vieaţă câştigându-te acum Biserica lui Hristos pre tine mucenice, cu râurile sângiurilor nevoinţilor tale se adapă ca cu nişte ape dulci, şi cu bună cuviinţa minunilor tale se înfrumseţează totdeauna.

Slavă...

Aflat-ai răsplătire nevoinţelor şi chinurilor tale, cugetătorule de Dumnezeu, împărăţia cerurilor, întru carea adu-ţi aminte prea lăudate Sozonte, şi de cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta cea sfântă.

Şi acum, al Născătoarei:

Dezleagă lanţurile greşalelor mele Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce ai născut izvorul milostivirei, însă-ţi de Dumnezeu dăruită; şi umple-mi inima de bunătate, ca dupre vrednicie să te măresc pre tine.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăeată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăeat Fecioară s'a tăeat, „adunând firile cele osebite; „pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dumnezeu te mărim".

SVETILNA

Podobie: Femei ascultaţi...

Cu arma cinstitei Crucei tale întrarmându-se viteazul tău mucenic Cuvinte, puterile cele protivnice le-a biruit, şi pre tirani 'i-a ruşinat, şi pentru tine a pătimit, şi împreună cu tine a pătimit, şi împreună cu tine Hristoase al meu împărate a toate, împărăţeşte neîncetat.

Altă Svetilnă, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pedobie: Cu ucenicii...

Veseleşte-se toată făptura, bucurie simţind, căci din Anna cea de Dumnezeu înţelepţită, şi din dumnezeescul Ioachim, mai pre sus de nădejde se naşte Maria cea prea cinstită şi Preacurată, Născătoarea de Dumnezeu; al căreia rod, mântuire s'a făcut oamenilor Hristos Dumnezeu, cel ce s'a întrupat dintr'însa negrăit.

LA STIHOAVNĂ, Stihirile glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Veniţi cei din Adam, pre ceea ce din David a răsărit, şi pre Hristos l-a născut, să o lăudăm, pre Fecioara Maria cea Preacurată.

Stih: Ascultă fică şi vezi şi pleacă urechia ta...

Laudă să aducem Mântuitorului ~~Domnului~~, celui ce ne-a dat nouă din cea stearpă pre Născătoarea de Dumnezeu şi una pururea Fecioară.

Stih: Feţei tale se vor rugà bogaţii poporului...

Astăzi bucuria a toată lumea din pântece sterp se naşte preamărit, Maica împăratului tuturor.

Slavă, Şi acum, glasul al 2-lea.

Cea mai 'nainte rânduită împărătească tuturor, lăcaşul lui Dumnezeu, din pântecele cel neroditor al Annei cei prea fericite, astăzi a ieşit dumnezeească petrecerea fiinţei cei pururea veşnice; prin carea iadul cel fără ruşine s'a călcat, şi Eva cu tot neamul la vieaţă se aduce. Acesteea dupre vrednicie să-i strigăm: Fericită eşti tu între femei, şi binecuvântat este rodul pântecelui tău.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ ÎN 8 ZILE

Naşterea prea sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Mariei.

Cade-se a şti, că de se va întâmplà praznicul acesta Duminica, încă şi alte praznice toate ale Născătoarei de Dumnezeu, se zic înainte ale Invierei; numai Evanghelia Invierei nu se zice, ci şi Prochimenul şi Evaghelia praznicului se zic. Asemenea şi la Intrarea în Biserică, şi la Intimpinare, şi la Adormire, către acestea încă şi Bunele-Vestiri ori în ce Duminică de ale postului s'ar întâmplà, se zice Evanghelia praznicului, afară de Duminica Floriilor, pentrucă atuncea se schimbă şi Prochimenul şi Evanghelia după praznic (adică se zic ale Duminicei Floriilor). Iară la Liturghie se zic amândouă Evangheliile.

LA VECERNIA CEA MICĂ

Punem Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria....

Ioachim şi Anna prăznuesc născând începătura mântuirei noastre, pre singură Născătoarea de Dumnezeu; cu cari şi noi împreună prăznuim astăzi pre cea din rădăcina lui Iesseiu, fericind pre Preacurata Fecioară.

Din Anna astăzi ca o floare de Dumnezeu sădită Născătoarea de Dumnezeu a răsărit mântuirea oamenilor; din carea Ziditorul tuturor născându-se mai pre sus de gând, curăţeşte ca un bun, toată stricăciunea lui Adam cu bunătatea sa.

Preacurata Fecioara şi de Dumnezeu Născătoarea ceea ce a încăput pre Dumnezeu, lauda proorocilor, fica lui David, astăzi se naşte din Ioachim şi din Anna cea înţeleaptă, şi blestemul lui Adam cel deasupra noastră, s'a gonit întru naşterea ei.

Ţarina cea mai 'nainte neroditoare pământ roditor naşte, şi din pântece sterp, rod sfânt a răsărit. Cu lapte se hrăneşte minune înfricoşată! hrănitoarea vieţei noastre; ceea ce în pântece a priimit pâinea cerească cu hrană din ţâţe se creşte.

Slavă, Și acum, glasul al 2-lea.

Veniţi toţi iubitorii de fecioríe, și poftitorii de curăţie; veniţi de priimiţi cu dragoste lauda fecioriei. Izvorul vieţei ce curge din piatră vârtoasă; și rugul cel din cea fără de fii, carele nu s'a ars de focul cel fără materie, carele curăţeşte și luminează sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Fica lui Ioachim și a Annei, Fecioara, tuturor oamenilor s'a arătat deslegare din legăturile păcatului.

Stih: Ascultă fică și vezi și pleacă urechia ta...

Munte umbros cu adevărat, s'a arătat sterpiciunea Annei; din carele mântuirea, tuturor credincioșilor, se dărueşte.

Stih: Feţei tale se vor rugà bogaţii poporului...

Rumpând legăturile sterpiciunei Annei, Preacurata Fecioară a ieşit, oamenilor iertare dăruind.

Slavă, Și acum, asemenea.

Veniţi credincioşii să mărim pre Fecioara. Că s'a născut din cea stearpă, firea noastră cea stearpă înnoind.

Tropar, glasul al 4-lea.

Naşterea ta de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a răsărit Soarele dreptăţei, Hristos Dumnezeul nostru. Și dezlegând blestemul, a dat *binecuvântare; și stricând moartea,* ne-a dăruit nouă vieaţă veşnică.

LA VECERNIA

CEA MARE

După obişnuitul Psalm, cetim Fericit bărbatul...

Slava cea dintâi.

Iară de se va întâmplà Duminică, cetim Catisma deplin.

La Doamne strigat-am... Punem Stihirile, pe 8.

Și cântăm aceste Stihiri pe glasul al 6-lea, însuşi glasul.

Facerea lui Serghie.

Astăzi Dumnezeu cel ce se odihneşte pe scaune înţelegătoare, scaun sfânt pe pământ luişi mai 'nainte ș'a gătit. Cela ce a întărit cu înţelepciunea cerurile, Cer însufleţit cu iubirea de oameni ș'a făcut. Că din rădăcină neroditoare, sad de vieaţă purtător ne-a odrăslit nouă pre Maica sa, Dumnezeul minunilor, și nădejdea celor fără nădejde, Doamne mărire, ţie.

De două ori.

Aceasta este ziua Domnului, bucuraţi-vă popoare; căci iată cămara luminei și cartea Cuvântului vieţei, din pântece sterp a ieşit, și ceea ce s'a născut uşă către răsărituri, aş-

teaptă intrarea preotului celui mare. Una şi carea aduce pre unul Hristos în lume, spre mântuirea sufletelor noastre.

De două ori.

Măcar că prin vrerea lui Dumnezeu şi alte fericite femei sterpe au odrăslit oareşcum, dar Maria decât toţi cei născuţi, cu dumnezeească cuviinţă a prea strălucit mai pre sus; căci din Maică neroditoare preamărit născându-se, a născut cu trup pre Dumnezeul tuturor mai pre sus de fire, din pântece fără de sământă; singură fiind uşă a unuia născut Fiului lui Dumnezeu, prin carea trecând încuiată o a păzit; şi toate cu înţelepciune tocmindu-le, precum ştie însuşi, tuturor oamenilor a lucrat mântuire.

Alte Stihiri, glas asemenea.
Ale lui Stefan Aghiopolitul.

Astăzi uşile cele sterpe se deschid, şi dumnezeeasca uşă cea fecioarească merge înainte. Astăzi începe Darul a rodi, arătând lumei pre Maica lui Dumnezeu; prin carea cele pământeşti cu cele cereşti se împreună, spre mântuirea sufletelor noastre.

Astăzi este începătura bucuriei a toată lumea; astăzi au suflat vânturi mai 'nainte vestitoare de mântuire. Sterpiciunea firei noastre se dezleagă; căci cea stearpă se arată Maică a celei ce a rămas Fecioară şi după naşterea Ziditorului, din carea s'a întrupat cu firea cea streină cel din fire Dumnezeu, şi celor rătăciţi prin trupul său mântuire lucrează; Hristos iubitorul de oameni, şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Astăzi Anna cea stearpă naşte pre fica lui Dumnezeu, cea mai 'nainte aleasă din toate neamurile, spre lăcaş lui Hristos Dumnezeu împăratului tuturor şi Ziditorului, spre plinirea dumnezeeştei rândueli; prin carea iarăşi ne-am zidit noi pământenii şi ne-am înnoit din stricăciune spre vieaţa cea neîncetată.

Slavă, Şi acum.
Glasul al 6-lea, a lui Serghie.

Astăzi Dumnezeu cel ce se odihneşte pe scaune înţelegătoare...

Stihira cea dintâi.

EŞIRE: Lumină lină...

Prochimenul zilei, şi cetirile.

Dela Facere cetire, Cap. XXVIII, 10.

Eşit-a Iacov dela puţul jurământului şi a mers în Haran, şi a aflat un loc, şi a dormit acolo, căci apusese soarele. Şi a luat din pietrele locului aceluia, şi şi-a pus luişi căpătâiu. Şi a dormit întru acelaş loc, şi a văzut vis; şi iată o scară erà întărită pe pământ, al căruia capul ajungea la Cer; şi îngerii lui Dumnezeu se suiau şi se pogorau pe dânsa, şi Domnul erà întărit într'însa, şi a zis: Eu sunt Dumnezeul tătâne-tău lui Avraam şi Dumnezeul lui Isaac;

nu te teme, pământul unde tu dormi pe dânsul, ție îl voiu dà și seminției tale, și va fi sămânța ta ca nisipul pământului, și se va lățì spre mare și spre apus, și spre miazănoapte și spre răsărit; și se vor binecuvântà întru tine și întru sămânța ta toate semințiile pământului. Și iată eu voiu fi cu tine, păzindu-te în toată calea ori încotrò vei merge, și te voiu întoarce la pământul acesta. Că nu te voiu lăsà pre tine până când voiu face eu toate câte am grăit ție. Și s'a sculat Iacov din somnul său, și a zis: Că este Domnul în locul acesta, și eu n'am știut. Și s'a temut, și a zis: Că înfricoșat este locul acesta; nu este aceasta alt, ci casa lui Dumnezeu, și aceasta este poarta Cerului.

Din Proorocia lui Iezechiil cetire.

Cap. XLIII, 26.

Așa grăește Domnul, fi-va din ziua a opta și mai 'nainte, face-vor preoții pre altar arderile cele de tot ale voastre, și cele ce sunt de mântuirea voastră; și voiu priimì pre voi, zice Domnul. Și m'a întors pre mine la calea ușei sfintelor cea mai dinafară carea caută spre răsărituri, și aceasta erà încuiată. Și a zis Domnul către mine: Ușa aceasta încuiată va fi, și nu se va deschide, și nimenea nu va trece printr'însa. Că Domnul Dumnezeul lui Israil va intra printr'însa, și va fi încuiată. Că povățuitorul acesta va ședeà într'însa să mănânce pâine înaintea Domnului. Pe calea ușei pridvorului va intrà, și pe calea lui va ieșì. Și m'a dus pre mine pe calea ușei sfintelor cea despre miază-noapte, în preajma casei: și am văzut, și iată erà plină de mărire casa Domnului.

Dela Pilde cetire.

Cap. 9, 1.

Înțelepciunea și-a zidit eiși casă, și a întărit șapte stâlpi. Junghiat-a jertfele sale și a dres în paharul său vin, și a gătit masa sa; trimis-a slugile sale să chieme cu înaltă strigare la pahar, grăind: Cela ce este neînțelept să se abată la mine, și celor ce le trebuește înțelepciunea le-a zis: Veniți de mâncați pâinea mea, și beți vinul carele am dres vouă. Lăsați neînțelepția și veți fi vii. Și căutați înțelepciunea ca să trăiți, și vă îndreptați mintea întru cunoștință. Cela ce învață pre cei răi își ià luiși ocară; și cela ce ceartă pre cel necredincios se ocărăște pre sine; că certările necredinciosului sunt rane lui. Nu mustrà pre cei răi ca să nu te urască; învață pre cel înțelept și te va iubì pre tine. Dă pricină înțeleptului, și mai înțelept va fi; arată dreptului, și va adaoge a priimì. Inceperea înțelepciunei este frica Domnului și sfatul sfinților priceperea; iară a cunoaște legea, este a gândului bun. Că întru acest chip multă vreme vei trăì, și se vor adoage ție anii vieței.

LA LITIE

Stihirile, glasului 1-iu, ale lui Stefan Aghiopolitul, însuși glasul.

Inceperea mântuirei noastre popoare astăzi s'a făcut; căci iată cea mai 'nainte rânduită din neamurile cele de demult, Maica și Fecioara, și lăcașul lui Dumnezeu, din cea stearpă a se naște purcede; floare și toiag din rădăcina lui Iesseiu a răsărit. Să se veselească Adam strămoșul și Eva să se bucure cu bucurie; că iată cea zidită din coasta lui Adam, pre fica și nepoata o fericește arătat Că mi s'a născut mie zice mântuirea, prin carea din legăturile iadului mă voiu slobozì. Să se bucure David lovind în lăută și bine să cuvinteze pre Dumnezeu; că iată Fecioara iese din pântece neroditor, spre mâtuirea sufletelor noastre.

Glasul al 2-lea.

Veniți toți iubitorii de feciorie, și poftitorii de curăție;

veniţi de priimiţi cu dragoste lauda fecioriei; izvorul vieţei ce curge din piatră vârtoasă. Şi rugul cel din cea fără de fii, carele nu s'a ars de focul cel fără materie, carele curăţeşte şi luminează sufletele noastre.

Asemenea.

Acesta este glasul lui Ioachim şi al Annei ce prăznueşte în taină, bucuraţi-vă împreună cu noi zicând, Adame şi Evo astăzi; căci nouă, cărora de demult prin călcarea poruncei ni s'au încuiat Raiul, rod preamărit ni s'au dat, fica lui Dumnezeu Maria, deschizând nouă tuturor intrarea.

Cea mai 'nainte rânduită împărăteasa tuturor, lăcaşul lui Dumnezeu, din pântecele cel neroditor al Annei astăzi a ieşit; dumnezeeească petrecerea fiinţei cei pururea veşnice; prin carea iadul cel fără de ruşine s'a călcat, şi Eva cu tot neamul la vieaţă se aduce. Acesteea dupre vrednicie să-i strigăm: Fericită eşti tu între femei, şi binecuvântat este rodul pântecelui tău.

Slavă, Şia cum, glasul al 8-lea, a lui Serghie Aghiopolitul.

In ziua cea bine vestită a prăznuirei noastre să trâmbiţăm duhovniceşte; că cea din sămânţa lui David, Maica vieţei astăzi se naşte, stricând întunerecul; Ceea ce este înnoirea lui Adam şi chiemarea Evei, şi izvorul nestricăciunei, prin care noi ne-am îndumnezeit şi din moarte ne-am mântuit; şi cu Gavriil să strigăm către dânsa credincioşii: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, Domnul este cu tine; prin tine dăruindu-ne nouă mare milă.

LA STIHOAVNĂ, Stihirile, glasul al 4-lea, ale lui Ghermano patriarhul, singur glasul.

Bucuria a toată lumnea, din cei drepţi a răsărit nouă, din Ioachim şi din Anna, prea lăudata Fecioară. Carea pentru prea multa curăţie, Biserica lui Dumnezeu însufleţită s'a făcut; Şi una dupre adevăr de Dumnezeu Născătoare se cunoaşte. Pentru rugăciunile ei Hristoase Dumnezeule, pace lumei trimite, şi sufletelor noastre mare milă.

Stih: Ascultă fică şi vezi şi pleacă urechia ta...

Prin mai 'nainte vestirea îngerului, rod prea cinstit din drepţii Ioachim şi Anna ai ieşit astăzi Fecioară; Cer şi scaun dumnezeesc, şi lăcaş de curăţie, bucurie vestind la toată lumea, ceea ce eşti solitoare vieţei noastre; pierderea blestemului, dătătoare de binecuvântare. Pentru aceasta întru naşterea ta, de Dumnezeu chie-

mată Fecioară, cere pace, şi sufletelor noastre mare milă.

Stih: Feţei tale se vor rugă bogaţii poporului.

Anna cea stearpă şi neroditoare, astăzi să plesnească cu mâinile; să se împodobească cele pământeşti, împăraţii să sălteze, preoţii întru binecuvântări să se veselească, şi să prăznuiască toată lumea, căci iată împărăteasa şi cea fără prihană mireasa părintelui, din rădăcina lui Iesseiu a odrăslit. De acum femeile nu vor mai naşte fii întru întristăciuni; căci bucuria a înflorit, şi vieaţa tuturor oamenilor în lume vieţueşte. De acum darurile lui Ioachim nu se vor mai întoarce înapoi; căci plângerea Annei întru bucurie s'a prefăcut. Bucuraţi-vă împreună cu mine zicând, tot alesul Israil, că iată mi-a dat mie Domnul lăcaş însufleţit, al dumnezeeştei slavei lui, spre veselia cea de obşte şi bucuria, şi mântuirea sufletelor noastre.

Slavă, Şi acum, glasul al 8-lea, a lui Serghie Aghiopolitul.

Veniţi toţi credincioşii să alergăm către Fecioara; că iată se naşte cea din pântece mai 'nainte rânduită Maică Dumnezeului nostru; cămara feciorіei, toiagul lui Aaron cel ce a odrăslit din rădăcina lui Iesseiu; propoveduirea proorocilor, odrasla drepţilor lui Ioachim şi Annei; naşte-se adică, şi Biserica cu a sa cuviinţă se împodobeşte; Biserica cea sfântă, lăcaşul lui Dumnezeu, organul feciorіei, cămara cea împărătească, întru carea taina cea preamărită a unirei celei negrăite a firilor, ce s'au adunat împreună întru Hristos, desăvârşit s'a lucrat. Căruia închinându-ne, lăudăm naşterea Fecioarei cea cu totul fără prihană.

La binecuvântarea pâinilor, cântăm Troparul de trei ori.

Naşterea ta de Dumnezeu Născătoare Fecioară...

Caută la Vecernia cea mică.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul praznicului de trei ori.

După întâia Catismă, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Strigă Davide, ce ţi s'a jurat ţie Dumnezeu? Cele ce s'au jurat mie, zice, iată a şi plinit: Din rodul pântecelui meu dându-mi pre Fecioara. Din carea Ziditorul Hristos, Adam cel nou, s'a născut împărat pe scaunul meu, şi împărăţeşte astăzi cel ce are împărăţie neclătită. Cea stearpă naşte pre Născătoarea de Dumnezeu, şi hrănitoarea vieţei noastre.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

După intâia Catismă, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Din rădăcina lui Iesseiu, şi din coapsele lui David, fica lui Dumnezeu Maria se naşte astăzi nouă, şi se înnoesc toate şi se îndumnezeesc. Bucuraţi-vă împreună cu mine Cerul şi pământul, lăudaţi-o pre dânsa moştenirile neamurilor. Ioachim se veseleşte şi Anna prăznueşte strigând: Cea stearpă naşte pre Născătoarea de Dumnezeu, şi hrănitoarea vieţei noastre.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Să se bucure Cerul, şi pământul să se veselească, căci Cerul lui Dumnezeu pe pământ s'a născut, dumnezeeasca mireasa, aceasta din făgăduinţă. Cea stearpă pre prunca Maria hrăneşte cu lapte, şi se bucură de naşterea ei Ioachim, zicând: Toiag s'a născut mie, din care floare Hristos a odrăslit din rădăcina lui David; cu adevărat minune preamărită.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

Deci Antifonul cel dintâi al glasului al patrulea.

Prochimenul, glasul al 4-lea.

Pomeni-voiu numele tău, întru tot neamul şi neamul.

Stih:

Răspun-s'a inima mea cuvânt bun...

Toată suflarea... Evanghelia dela Luca, începerea 4, şi Psalm 50.

Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Nascatoarei de Dumnezeu milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum, tot aceasta.

Apoi Stihul:

Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Şi Stihira, glasul al 6-lea.

Aceasta este ziua Domnului, bucuraţi-vă popoare; căci iată cămara luminei, şi cartea Cuvântului vieţei din pântece sterp a ieşit; şi ceea ce s'a născut uşă către răsărituri, aşteaptă intrarea preotului celui mare. Una şi carea aduce pre unul Hristos în lume, spre mântuirea sufletelor noastre.

CANOANE DOUĂ

Irmoasele ale amânduror Canoanelor de câte două ori, şi Troparele pe 12.

CANONUL cel dintâi.

Facerea lui Ioan.

1 Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi popoarelor să cântăm cântare lui Hristos „Dumnezeu, celui ce a despărţit marea, şi a trecut pre „poporul pre carele l-a slobozit „din robia eghiptenilor, că s'a „preamărit".

Veniţi credincioşii cu Duh dumnezeesc bucurându-ne, să cinstim cu cântări pre ceea ce a răsărit astăzi din cea stearpă, spre mântuirea oamenilor, pre pururea Fecioara prunca.

Bucură-te Curată Maică, şi slujitoarea lui Hristos Dumnezeu, ceea ce eşti solitoarea fericirei cei dintru început, a neamului omenesc; pre tine toţi dupre vrednicie cu cântări te mărim.

Podul vieţei se naşte astăzi, prin care oamenii câştigând ridicare din căderea iadului, pre Hristos dătătorul de vieaţă cu laude îl măresc.

Alt Canon, facerea lui Andrei.

2 Peasna 1-a, glasul al 8-lea. Irmos:

Celui ce a sfărâmat războae cu braţul său, şi a trecut „pre Israil prin marea roşie, „să-i cântăm lui ca Mântuito„rului nostru Dumnezeu, că s'a „preamărit".

Să dănţuiască toată făptura, să se veselească şi David, căci din sămânţa lui a ieşit toiag, carele poartă floare pre Domnul şi Mântuitorul tuturor.

Sfânta sfintelor încă pruncă fiind, se priimeşte întru cele din lăuntru sfinte, ca să se hrănească din mâna îngerului. Deci, toţi cu credinţă împreună să prăznuim naşterea ei.

Stearpă a fost Anna, dar nu de tot fără fii; căci din neamuri s'a rânduit mai 'nainte a fi maică Fecioarei, din care a răsărit Ziditorul făpturei în chip de rob.

Pre tine Mieluşaua cea neîntinată, carea pe Mieluşelul Hristos din pântecele tău l-ai adus întru fiinţa noastră, pre ceea ce te-ai născut din Anna, toţi cu cântări te cinstim.

Slavă:

Pre trei fără început măresc, trei sfinţiri laud, pre trei împreună veşnici întru o fiinţă propoveduesc; căci unul în Tatăl şi în Fiul şi în Duhul se măreşte Dumnezeu.

Şi acum, al Născătoarei:

Cine a văzut vreun prunc fără de tată? Sau unde s'a văzut vreo fecioară maică? Cu adevărat mai pre sus de cuget sunt amândouă, Născătoare de Dumnezeu Preacurată.

Catavasie:

1X Cruce însemnând Moisi, în„drept cu toiagul marea roşie „o a despărţit, lui Israil celui „ce pedestru o a trecut. Iară „deacurmezişi aceeaşi lovin„du-o, o a împreunat împrotiva „carelor lui Faraon, deasupra „scriind nebiruita armă. Pentru „aceea lui Hristos să-i cântăm, „Dumnezeului nostru că s'a „preamărit".

Peasna 3-a, Irmos:

1 Intăreşte-ne pre noi întru tine Doamne, cela ce prin „lemn ai omorît păcatul, şi frica

„ta o sădeşte în inimile noastre, „celor ce te lăudăm pre tine".

Fără prihană vieţuind lui Dumnezeu, aţi născut mântuirea tuturor, de Dumnezeu gânditori părinţi, ai celeea ce a născut pre Ziditorul şi Dumnezeul nostru.

Domnul cel ce izvorăşte vieaţă tuturor, din cea stearpă a se naşte Fecioară, bine a voit; întru carea a se sălăşlui a priimit, păzindu-o şi după naştere nestricată.

Pre ceea ce este rodul Annei, pre Maria carea a născut strugurul cel de vieaţă purtător, ca pre o Născătoare de Dumnezeu şi folositoare şi ajutătoare tuturor, astăzi să o lăudăm.

2 Alt Canon, Irmos:

Intăritu-s'a inima mea întru „Domnul, înălţatu-s'a cornul „meu întru Dumnezeul meu, „lărgitu-s'a gura mea asupra „vrăjmaşilor mei; veselitu-m'am „de mântuirea ta".

Binecuvântat este pântecele tău Anno, căci rod bun pre Fecioara ai odrăslit, ceea ce fără sământă a născut pre hrănitorul făpturei şi Mântuitorul Iisus.

Pre tine ceea ce astăzi te-a născut Anna, toiag curat din rădăcina lui Iesseiu, carea ai răsărit floare pre Hristos, toată făptura te fericeşte.

Pre tine mai înaltă decât toată făptura, de Dumnezeu Născătoare, arătându-te Preacurată Fiul tău, măreşte naşterea ta cea din Anna, şi pre toţi îi veseleşte astăzi.

Hrănindu-te întru sfânta sfintelor, Fecioară Preacurată de Dumnezeu Născătoare, mai pre sus te-ai arătat decât făptura, pre Ziditorul cu trup născând.

Slavă:

Ţie ne închinăm Părinte cela ce eşti fără început dupre fiinţă, lăudăm pre Fiul tău cel fără de ani, şi cinstim pre Duhul cel împreună veşnic, pre câte trei un Dumnezeu dupre fiinţă.

Şi acum, al Născătoarei.

Pre dătătorul de lumină şi începătorul vieţei omeneşti, născându-l Preacurată Născătoare de Dumnezeu, te-ai arătat vistierie vieţei noastre, şi uşă luminei cei neapropiate.

3.+ Catavasie:

Toiagul spre închipuirea tai„nei se priimeşte, că cu odrăsli„rea a ales preot; iară Bisericei „cei mai 'nainte neroditoare, „acum a înflorit lemnul Crucei, „spre putere şi spre întărire".

Ipacoi, glasul al 2-lea:

Uşă neumblată, unuia Dumnezeului nostru păzită, proorocul pre sfânta Fecioară o a numit, prin carea a trecut Domnul cel prea înalt, şi ieşind, iarăşi pecetluită o a lăsat; scăpând din stricăciune vieaţa noastră.

Sau această Sedealnă, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Fecioara Maria şi Născătoarea de Dumnezeu cu adevărat, ca un nor al luminei, astăzi a strălucit nouă, şi din cei drepţi a ieşit spre lauda noastră. Nu se va mai osândi Adam; că Eva din legături s'a deslegat. Pentru aceasta glăsuind să strigăm cu îndrăzneală, către cea singură curată: Bucurie vesteşte naşterea ta la toată lumea.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

1 Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul rânduelei tale, şi te-am „prea mărit pre tine unule iubitorule de oameni".

Doamne carele ai dat tuturor pre ceea ce te-a născut pre tine liman credincioşilor de mântuire, pre tine te lăudăm.

Pre tine dumnezeeească mireasă te-a arătat Hristos laudă şi întărire, tuturor celor ce laudă cu credinţă taina ta.

Ceea ce nu ştii de nuntă Stăpână, prin rugăciunile tale fiind curăţiţi de greşale, cu mulţămită pre tine toţi te fericim.

2 Alt Canon, Irmos: pesna 4.

Auzit-am Doamne auzul tău „şi m'am temut; că Dumnezeu „prea vecuitor fiind, cu negrăit „sfat întrupându-te, ai ieşit din „Fecioară; mărire pogorîrei tale „Hristoase, mărire puterei tale".

Naşterea cea Preacurată a Născătoarei de Dumnezeu, cu psalmi şi cu cântări mărindu-o credincioşii, lui Dumnezeu celui ce fără minciună s'a jurat lui David, că-i va dà lui rod din coapsele sale, cu credinţă să ne închinăm.

Doamne cela ce pântecele Sarei l-ai deschis, şi rod la bătrâneţe pre Isaac 'i-ai dat, însuţi şi astăzi credincioasei Annei 'i-ai dăruit rod de naştere din pântece sterp, pre Maica ta cea nespurcată.

Auzit-ai Doamne rugăciunea mea, zis-a Anna, dându-mi rodul făgăduinţei astăzi, pre cea mai 'nainte aleasă din toate neamurile, Preacurata şi neîntinată Maica ta.

Impreună cu tine se bucură astăzi lumea, de Dumnezeu înţelepţită Anno; căci pre Maica

Mântuitorului o ai născut, carea din rădăcina lui David odrăslind, toiag de putere ne-a adus floare pre Hristos.

Slavă.

Mărimu-te pre tine Treime, ceea ce eşti fără început, nemăsurată în fiinţă, ca heruvimii strigând cu limba cea de tină: Sfânt, sfânt, sfânt eşti cela ce eşti şi rămâi, unul Dumnezeu pururea veşnic.

Şi acum:

Plinitu-s'au, Preacurată proorociile grăitorilor de Dumnezeu, ale celor ce cu credinţă te numesc pre tine cort, uşă şi munte înţelegător, rug şi toiag al lui Aaron, carea ai răsărit din rădăcina lui David.

Catavasie:

4.X Auzit-am Doamne taina „iconomiei tale, înţeles-am lu„crurile tale, şi am preamărit „dumnezeirea ta".

Peasna 5-a, Irmos:

Cela ce ai risipit negura cea însemnătoare de „umbră, a vorbelor celor întu„necate şi inimile credincioşi„lor, cu împlinirea adevărului, „prin fica lui Dumnezeu le-ai „luminat; şi pre noi Hristoase „cu lumina ta ne povăţueşte".

Să lăudăm popoare, pre ceea ce a fost pricină, de s'a făcut om asemenea nouă, pricinuitorul fiinţei tuturor; de a căruia închipuire învrednicindu-se proorocii se bucurau, iară nouă Mântuitorul însuşi prin Fecioara ni s'a arătat.

Odrăslirea toiagului celui uscat al preotului, a descoperit lui Israil alegerea; iară prea mărita naşterea Fecioarei cea din cea stearpă, pre cei ce o a născut-o, luminaţi 'i-a arătat.

Alt Canon, Irmos:

Doamne Dumnezeul nostru, „pacea ta dăne-o nouă: Doam„ne Dumnezeul nostru câş„tigă-ne pre noi, Doamne afară „de tine pre altul nu ştim, „numele tău numim".

Preamărit te-ai născut Fecioară, negrăit ai zemislit, şi mai pre sus de fire ai născut, o Preacurată, ceea ce nu ştii de mire! Dumnezeu a priimit dintru tine firea omenească.

Astăzi să se veselească cetele îngerilor, cu cântări să dănţuiască cei din Adam; că s'a născut toiagul, cel ce a răsărit floare pre Hristos unul Mântuitorul nostru.

Astăzi Eva scapă de osândă, şi Adam se desleagă de blestemul cel de demult, întru naşterea ta Preacurată, strigând: Prin tine din stricăciune ne-am mântuit.

Mărire ţie celui ce ai mărit pre cea stearpă astăzi; că a născut din făgăduinţă toiagul cel pururea înflorit, din carele ai răsărit Hristoase, floarea vieţei noastre.

Slavă:

Inchinămu-ne ţie Treime fără de început, nedespărţită, ceea ce eşti nezidită, pururea veşnică şi de o fiinţă întru o fire, în trei Ipostasuri, mai pre sus de fire mărturisită pururea.

Şi acum:

Făcutu-s'a pântecele tău Masă sfântă, rămas-a curăţia ta, ca şi mai 'nainte nevătămată Fecioară, că Hristos Soarele dreptăţei din tine ca un mire din cămară a ieşit.

Catavasie:

O de trei ori fericite lemn, „pe carele s'a răstignit Hristos „Impăratul şi Domnul, prin care „a căzut cel ce a înşelat cu „lemnul, înşelat fiind de cel ce „s'a pironit pre tine cu trupul; „de Dumnezeu carele dă pace „sufletelor noastre".

Peasna 6-a, Irmos:

Către Domnul din Kit Ionà a strigat: Tu pre mine mă „scoate dintru adâncul iadului „rogu-mă; ca cu glas de laudă, „şi cu Duh adevărat să jertfesc „ţie ca Mântuitorului".

Către Domnul întru necazul nerodirei au strigat, de Dumnezeu înţelepţiţii părinţi ai Maicei lui Dumnezeu; şi pre aceasta în neamurile neamurilor, spre mântuirea cea de obşte şi lauda o a născut.

Inţelepţii părinţii Maicei lui Dumnezeu, Dar ceresc vrednic lui Dumnezeu au luat, pre căruţa cea mai înaltă decât singuri heruvimii, pre Născătoarea Cuvântului şi a Ziditorului.

Alt Canon, Irmos:

Ca apele mărei, iubitorule „de oameni, cu valurile vieţei „mă viforăsc. Pentru aceasta „ca şi Ionà strig către tine Cu„vinte: Scoate din stricăciune „vieaţa mea milostive Doamne".

Lăudăm sfântă naşterea ta, cinstim şi zemislirea ta cea fără sământă, mireasă a lui Dumnezeu, Maică şi Fecioară; şi împreună cu noi măresc cetele îngerilor, şi sufletele sfinţilor.

Pre tine ceea ce eşti sfânta sfintelor, înţelepţii părinţii tăi Curată, te-au pus în casa Domnului, să te hrăneşti cu cinste, şi să te găteşti spre Maică lui.

Cele sterpe şi maici dănţuiţi, îndrăzniţi şi săltaţi cele neroditoare; că cea fără de fii şi stearpa, pe Născătoarea de Dumnezeu a odrăslit; carea va

să vindece de dureri pre Eva, şi de blestem pre Adam.

Aud pe David cântând ţie: Aduce-se-vor fecioare în urma ta, aduce-se-vor în Biserica împăratului; şi împreună cu dânsul şi eu, pre tine fica împăratului te laud.

Slavă:

Intru tine taina Treimei, se laudă şi se măreşte Preacurată; că Tatăl bine a voit şi Cuvântul s'a sălăşluit întru tine, şi dumnezeescul Duh pre tine te-a umbrit.

Şi acum:

Cădelniţă de aur ai fost, că focul în pântecele tău s'a sălăşluit, Cuvântul dela Duhul sfânt; şi cu chip de om din tine s'a văzut Maica lui Dumnezeu Curată.

6.+

Catavasie:

In rânza hiarei cei din apă, „Ionà palmele întinzându-şi în „chipul crucei, mântuitoarea „patimă, mai 'nainte o a închi- „puit arătat; de unde a treia „zi ieşind, învierea cea mai „pre sus de lume a însemnat, „a lui Hristos Dumnezeu, celui „ce s'a răstignit cu trupul, şi „cu învierea cea de a treia zi „lumea a luminat".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Ioachim şi Anna din defăimarea nenaşterei de fii iar Adam şi Eva din stricăciunea morţei au scăpat, Preacurată, întru sfântă naşterea ta. Aceasta o prăznueşte şi poporul tău, de vina greşalelor mântuindu-se când strigă către tine: Cea stearpă naşte pre Născătoarea de Dumnezeu, şi hrănitoarea vieţei noastre.

ICOS.

Rugăciunea împreună şi suspinul cel bine priimit, pentru sterpiciunea şi nenaşterea de fii, a lui Ioachim şi a Annei, în urechile Domnului au intrat, şi a odrăslit rod de vieaţă purtător lumii; că acela rugăciune în munte a făcut, iară aceea în grădină defăimarea a suferit; ci cu bucurie cea stearpă naşte pre Născătoarea de Dumnezeu, şi hrănitoarea vieţei noastre.

Intru această lună in 8 zile, Naşterea prea sfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu, şi pururea Fecioarei Mariei.

Stih: Toate maicele, tu Anno, le ai biruit cu adevărat,
Pentrucă Fica ta, Maică lui Dumnezeu s'a arătat.
A opta zi Anna pe Maica lui Dumnezeu la lumină ni-o a ivit.
Prin carea neamul omenesc din tirănia diavolului s'a mântuit.

Tatăl ei Ioachim, se trăgeà din rudă împărătească. Acesta cu toate că'şi duceà la Dumnezeu darurile îndoite, ca un iubitor de Dumnezeu şi bogat ce erà; dară pentru nerodire se defăimă, căci erau sterpi şi nu aveau copii; de aceea mâhnindu-se la inimă, el în munte, iară femeea lui Anna în grădină se rugau lui Dumnezeu cu lacrămi; carele ascultându-i, le-a dat rod sfânt pântecelui, pre Prea sfânta Născătoarea de Dumnezeu. Insă ca să ştim şi pentru sfânta Anna de unde

se trage, și despre amândouă părțile, voiu povesti adevărul cu amăruntul. Află-se Mathan al douazeci și trei, din neamul lui David și a lui Solomon, carele a luat pre Maria din neamul Iudei, și a născut pre Iacov tatăl lui Iosif teslarul, și trei fete, pre Maria, Sovi și pre Anna. Deci Maria a născut pre Salomi moașa; iară Sovi a născut pre Elisavet, iară Anna a născut pre Născătoarea de Dumnezeu. Deci Prea sfânta este nepoată lui Mathan, și Mariei femeei sale. Iară Elisavet și Salomi nepoate Annei de surori, și vere cu Nascatoarea de Dumnezeu.

Intru această zi, sfinții frați buni, Ruf și Rufian de sabie s'au săvârșit.

Stih: Plecându-se Rufian la sabie pre sine; A zis: Rufe, nu zăbovi, vino după mine.

Intru această zi sfântul Sevir de sabie s'a săvârșit.

Stih: Gata sunt a suferi tot felul de patimă, A zis Sevir, și sabie nu mă vatămă.

Intru această zi, sfântul Artemidor in foc s'a săvârșit.

Stih: Cum că Artemidor este vestit intru putere. Și focul ce-l arde o arată în faptă, nu cu părere.

Povestire foarte de folos.

Oarecarele preot și cu un Diacon, Evlavist, având între dânșii dragoste multă spre Dumnezeu, învrăjbindu-se ei din drăceasca înșelăciune, multă vreme au fost neîmpăcați. Deci, întâmplându-se preotului de murì intr'acea vrajbă, Diaconul se întristă căci nu s'a împăcat până a fost preotul viu. De care întâmplare vorbind el cu oarecarele om bine chibzuitor, îl îndreptă să meargă către oarecarele sihastru din pustie. Și așà cu multă sârguință încunjurând locurile cele mai pustii, caută pe doctorul. Și aflând pre oarecarele părinte bătrân, acestuia îi descoperì aducerea aminte de rău, cerând dela dânsul aevea adeverință de iertare. Iară bătrânul zise către dânsul: Cela ce va cere cu credință, va luà, și celui ce va bate i se va deschide: Insă nu este cuvântul acesta prin putința mea-o frate; iară tu nevoindu-te spre bine, Domnul va dà, de-ți vei luà curând dezlegare; deci, mergi de unde ai venit, și către seară mergând la biserica cea mare, să apuci mai 'nainte decât toți cu taină la ușile cele frumoase, și oprește pre cel ce va intrà întâi înlăuntru, și te închină dela mine, dându-i și aceasta scrisoare pecetluită, și dela dânsul îți vei luà cu adevărat îndreptarea greșalelor tale. Atuncea Diaconul, dupre cum îl îndreptă acel părinte, la miezul nopței, sosește înaintea ușei bisericei; și îndată se ivì omul de carele spusese părintele acela, căruia închinându-se, 'i-a dat scrisoarea bătrânului, descoperindu-i ceea ce i se întâmplase. Iară omul acela fiind înțelept, a socotit că dela Dumnezeu erà acea îndreptare, și vărsând lacrămi multe, zise: Dară cine sunt eu un om prost ca mine, să îndrăznesc a mă apucà de un lucru ca acesta? Insă având nădejde spre rugăciunile aceluia ce te-a trimis, voiu socotì de lucrul acesta. Și stând înaintea acelor uși fiind încuiate, ridicându-și mâinile la Cer, și îngenunchind, și-a pus capul la pământ, și șoptind se rugà lui Dumnezeu, și fără zăbavă sculându-se (mă cutremur a povestì, cugetând taina și îndrăznirea ce avea omul acela către Dumnezeu), că îndată ce zise: Deschide nouă ușa milei tale Doamne, i se deschise cea mai dinainte ușă singură, și intrând Diaconul împreună cu dânsul, stătură în tinda bisericei; și mergând mai 'nainte la ușile bisericei cele de argint, zise sfântul acela om către Diaconul: Stai aicea, și nu merge mai 'nainte; iară el făcându-și iarăși obișnuita metanie la pragul de jos, deschise și ușile cele de argint ce erau încuete, și intrând în biserică, minunata vedere priimi la sineși. Că pogorându-se din bolta bisericei, o lumină luminoasă pre capul omului aceluia, străluciă biserica, și tot de dânsul se ținea făcând el rugă.

Deci, dacă sosi și în altar, plecându-și și acola capul la rugă, iarăși ieși încetișor afară la Diacon, și iarăși se încuiară ușile singure. Atuncea cuprinse frică și spaimă pre Diacon, și nu cuteză nici cum a se apropià de acel om; că din rugă precum ziceà, îi erà fața preamărită ca fața îngerului, cât se turburà Diaconul cu cugetul, zicând: Nu cumva este înger acesta ce se arată și nu om? Dar încă și aceasta o cunoscù sfântul acela om, că zise către Diacon: De ce te turbură și te luptă gândurile pentru mine o omule? Crede, că și eu sunt om pământean, și din sânge și carne alcătuit, și din casă strălucită, și sunt Hartularie, adică vistier de cărți, fiindu-mi hrana din venitul acela. Iară pronia lui Dumnezeu ce ocârmuește

toate spre bine, de multe ori prin cei proşti şi mici, se obişnueşte a face minuni mari. Ci, ia să mergem frate spre lucrul ce ne stă înainte: Şi mergând amândoi cu degrab spre târg, sosiră la biserica ce erà acolo a Născătoarei de Dumnezeu, şi apropiindu-se de uşile bisericei fiind încuiate, iarăşi şi pre acelea le au deschis cu rugăciunea. Şi intrând în altar, îşi săvârşi rugăciunea dupre obiceiu, şi ieşind afară către Diacon, unde stà de se mirà şi ziceà: Doamne milueşte se închiseră uşile amândouă singure. După aceea au mers iarăşi la biserica Născătoarei de Dumnezeu din Vlaherne, şi spuneà Diaconul: Că aşà de repede socoteam că ne facem calea pre la biserici, cât nici pasere zburătoare n'ar fi putut a se asemănà la iuţimea noastră. Deci, apropiindu-ne şi acolo de uşile bisericei Născătoarei de Dumnezeu, se deschiseră şi acelea bărbatului însăşi, şi făcându-şi şi acolo rugăciunea, şi udându-şi faţa sa cu lacrămile, sosì şi la uşile sfintei racle, unde erà sfântul brâu al prea sfintei de Dumnezeu Născătoare; şi puind pre Diaconul acolo să stea în uşi, îi poruncì să ià aminte bine şi să bage seamă pre cei ce vor intrà, şi făcând el obişnuita sa rugăciune la pragul de jos, i se deschiseră uşile şi dădură loc de au intrat, şi mergând în mijlocul bisericei, puind genunchile la pământ, făceà rugăciune ferbinte, precum după aceasta cu jurământ Diaconul ne încredinţà şi ne adevereà. Că la pragul uşei unde stam şi mă cutremuram, cu ochii mei aevea am văzut cum ieşià un Diacon luminos din altar cu cădelniţa în mână, şi cădià toată biserica. Apoi preste puţin văzui pre unii ca nişte clirici intrând, îmbrăcaţi fiind cu podoabe albe preoţeşti, şi iarăşi altă ceată de preoţi luminaţi, şi intrà îmbrăcaţi în veşminte mohorîte până în pământ, şi aceştia de amândouă părţile adunându-se, cântau un viers foarte frumos şi minunat, într'atât cât nu putea să mai priceapă Diaconul altceva, fără decât, Aliluia. Şi după ce săvârşì rugăciunea, ieşì Hartularie afară şi zise către Diacon: frate, intră în biserică fără de nici o grijă, şi ià aminte la preoţii cei din ceata deastânga, de poţi să cunoşti pre cela ce ai rămas neîmpăcat cu dânsul pentru neuitarea răutăţei. Deci, intrând Diaconul îngrozit, ieşì degrab, către omul lui Dumnezeu, zicând, cum că n'a putut să vadă într'aceia pre preotul cel ce a murit învrăjbit. După aceea iarăşi îi zise pământescul acela înger: intră şi ià aminte şi în ceata din dreapta, şi aşà mergând zise către dânsul Diaconul, că a cunoscut aevea pre cel ce căută stând acolò, şi-i zise fericitul acela: De l-ai cunoscut bine, mergi de-i zi: Ieşi, că Nichita Hartularie stă afară şi te chiamă. Deci, mergând Diaconul dupre cum l-a învăţat, făcu de ieşì preotul din ceata cea deadreapta afară către omul lui Dumnezeu, căruia îi zise cu blând şi smerit glas: Domnule presvitere, fă dragoste şi pace cu fratele, că amândoi netocmiţi în greşală aţi rămas cu grabnica mutare a ta. Atunci îngenunchind amândoi cu smerită sărutare dezlegară vrajba. Deci, preotul intră în biserică şi merse la ceata sa, iară omul lui Dumnezeu luă pre Diaconul, şi căzând la pragul sfintei biserici, se închiseră uşile prin puterea Dumnezeească, şi mergând puţină cale, stătură amândoi. Şi aşà zise omul lui Dumnezeu către Diacon: Frate, mântuind mântueşte-te şi-ţi iubeşte sufletul, şi mergând către părintele carele te-a trimis la mine, îi spune: Că curăţenia rugăciunilor tale, şi îndrăznirea cea către Dumnezeu, poate să învieze şi mort spre împăcăciune, ne dând noi nimic ajutor spre aceasta. Şi aceasta zicând se despărţì dela ochii Diaconului; iară Diaconul închinându-se la pământ, unde stătuse picioarele minunatului aceluia om, îşi făcù cale spăimântat către bătrânul acela părinte, dând laudă şi mulţămită lui Dumnezeu, căruia se cuvine slava în veci, Amin.

Intru această zi sfântul noul mucenic Atanasie carele a mărturisit în Tesalonic, la anul o mie şaptesute şeapte zeci şi patru. Carele prin zugrumare s'a săvârşit. Pentru care vezi la noul Martirologhion.

Stih: Lui Atanasie sugrumarea scară s'a arătat.. Prin care la lăţimea Cerului bucurându-se a intrat.

Pentru rugăciunile sfinţilor tăi, Hristoase Dumnezeule, milueşte-ne pre noi.

Peasna 7-a, Irmos:

Rugul cel nears cu foc în munte, şi cuptorul haldeilor cel dătător de rouă, „arătat mai 'nainte te-a însem-

„nat pre tine dumnezeească
„mireasă; că focul dumneze-
„esc cel fără materie, în pân-
„tece materialnic fără de ardere
„l-ai priimit; pentru aceasta ce-
„lui ce s'a născut din tine cân-
„tăm: Bine eşti cuvântat Dum-
„nezeul părinţilor noştri".

Taina ta cea mare nu s'a
descoperit lui Moisì prin ară-
tări materialnice Preacurată, ca
să se înveţe a-şi înălţa gândul
la cele *mai pre* sus de cele
pământeşti. Pentru aceea spăi-
mântându-se de minune, stri-
gà: Bine eşti cuvântat Dumne-
zeul *părinţilor noştri.*

Scară înţelegătoare, şi mun-
te dintru carele s'a tăiat piatră
*fără de mână de om, şi uşă
prin carea a trecut Hristos,*
ceata proorocilor cu dumneze-
ească *cuviinţă,* mai 'nainte te-a
numit, grăind: Bine este cuvân-
tat Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, Irmos:

Cuptorul haldeilor cu foc
„fiind ars, s'a răcorit prin Du-
„hul, cu ajutorinţa lui Dum-
„nezeu, şi tinerii au cântat:
„Bine eşti cuvântat Dumnezeul
„părinţilor noştri".

Prăznuim Preacurată, şi cu
credinţă ne închinăm, sfintei
naşterei tale celei din făgădu-
inţă; prin carea ne-am izbăvit
din blestemul cel strămoşesc
arătându-se Hristos.

Anna acum se veseleşte şi
strigă lăudându-se: Stearpă
fiind am născut pre Maica lui
Dumnezeu; Prin care osândi-
rea Evei se dezleagă, şi dure-
rea cea din scârbe.

Adam s'a dezlegat, şi Eva
dănţueşte, şi strigă cu Duhul
către tine Născătoare de Dum-
nezeu: Prin tine ne-am mân-
tuit de blestemul cel de demult,
arătându-se Hristos.

Cele sterpe nu vă mai mâh-
niţi, şi cele neroditoare *mân-*
gâiaţi-vă, căci Anna iată mult
roditoare s'a arătat, şi acum
veselindu-vă maicelor săltaţi,
împreună *cu Maica lui Dum-*
nezeu, şi împreună vă bucuraţi.

Slavă:

Pre Tatăl şi pre Fiul şi pre
Duhul, întru unimea *dumneze-*
irei să-l preamărim. Pre Trei-
mea cea prea sfântă, *nedes-*
părţită, nezidită şi împreună
veşnică şi de o fiinţă, să o
cinstim.

Şi acum:

Tu una pre Dumnezeu ai
născut ceea ce eşti fecioară
după naştere; tu firea ai înnoit
cu naşterea ta Marie; tu pre
Eva o ai dezlegat de blestemul
cel strămoşesc, Născătoare de
Dumnezeu Curată.

Catavasie:

Nebuna poruncă a tiranului

„celui păgân, pre popoare le-a „turburat, suflând cu îngrozire „şi cu hulă urită lui Dumne- „zeu; însă pre cei trei tineri „nu 'i-a înfricoşat mânia cea „de hiară, nici focul cel vâl- „vâitor; ci cu duh de rouă „aducător ce împrotivă răsună, „împreună cu focul fiind, cântau: „Prea lăudate Dumnezeul pă- „rinţilor şi al nostru, bine eşti „cuvântat".

Peasna 8-a, Irmos:

In cuptorul tinerilor mai 'nainte ai închipuit oare- „când pre Maica ta Doamne. „Că închipuirea pre aceştia ce „intrase, din foc 'i-a scos ne- „arşi; pre care o lăudăm ceea „ce s'a arătat prin tine margi- „nilor astăzi, şi o prea înăl- „ţăm întru toţi vecii".

Cortul cel mai 'nainte rân- duit, al împăcărei noastre că- tre Dumnezeu, acum se naşte, carea pre Cuvântul cel ce s'a arătat nouă prin grosimea tru- pului va să-l nască; pre carele îl lăudăm noi cei ce din ne- fiinţă, printr'însul întru fiinţă am venit, şi-l prea înălţăm întru toţi vecii.

Prefacerea nerodirei, a dez- legat lumei sterpiciunea bună- tăţilor, şi luminat pre Hristos l-a arătat că a venit pe pământ; pre care îl lăudăm cei ce din nefiinţă, printr'însul fiinţă am priimit, şi-l prea înălţăm întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce acoperi cu ape cele „mai pre deasupra ale tale, „cela ce pui mărei hotar nisi- „pul, şi toate le ţii. Pre tine „te laudă soarele, pre tine te „măreşte luna, ţie îţi aduce „toată făptura laudă, ca Făcă- „torului tuturor în veci".

Cela ce ai făcut lucruri prea- mărite pântecelui celui sterp, carele ai deschis mitrasul Annei cel neroditor, şi 'i-ai dat ei rod, tu Dumnezeule sfinte, trup ai luat din Fecioara cea puru- rea înflorită, şi de Dumnezeu Născătoare.

Cela ce încui adâncul, şi-l deschizi pre el; cel ce sui apă în nori şi dai ploae; tu Doam- ne ai dat din rădăcina cea stearpă a sfintei Annei, a în- flori rod prea curat şi toiag, pre Născătoarea de Dumnezeu.

Tu cela ce ai dezlegat legă- turile cele nedezlegate ale ne- rodirei de fii; tu cela ce ai dat cei sterpe sământă roditoare pe Preacurata Maria, din carea Fiu te-ai născut, şi ca o odraslă ai crescut; tu Doamne, ne-ai dăruit pre Maica ta ce o ai avut dupre trup, solitoare de venirea ta la noi îndurate.

Ziditorule al cugetelor, şi

săditorule al sufletelor noastre, cela ce pământul cel neroditor, bine roditor l-ai arătat; tu brazda cea de demult uscată, îmbelșugată cu bun spic de rod o ai lucrat pre Anna cea sfântă, carea a înflorit preacurat rod, pre Născătoarea de Dumnezeu.

Binecuvântăm pre Tatăl...

O Treime mai pre sus de ființă, unime, împreună fără de început, pre tine te laudă și de tine se cutremură mulțimea îngerilor, Cerul și pământul, adâncurile se spăimântează, oamenii bine te cuvintează, focul slujaște ție, toate făpturile cu frică te ascultă pre tine Treime sfântă.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

O prea nouă auzire, nașterea fără sământă! Fără bărbat Maica, și Dumnezeu născut din Fecioară; o înfricoșată vedere! o zemislire minunată! O nespusă naștere! Adevărat mai pre sus de gând și de vedere sunt toate.

8,+ Să lăudăm bine să cuvântăm...

Catavasie:

Binecuvântați tinerii cei întocma cu numărul Treimei pre „făcătorul Dumnezeu Părintele, „lăudați pre Cuvântul cel ce „s'a pogorît, și focul în rouă „l-a prefăcut, și prea înălțați „pre Duhul cel prea sfânt, ca„rele dă vieață tuturor întru „toți vecii".

La Peasna 9-a, Ceea ce ești mai cinstită... nu cântăm, fără numai Duminică de se va întâmplă. Iar mai 'nainte de Irmos și de Tropare, cântăm această Pripeală:

Mărește suflete al meu prea slăvită naşterea Maicei lui Dumnezeu.

Irmosul:

Pre tine ceea ce pre lumi„nătorul Dumnezeu, cel ce a „răsărit mai 'nainte de soare, „carele trupește la noi a venit, „din coapsele cele feciorești „negrăit l-ai întrupat; binecu„vântată Preacurată Născă„toare de Dumnezeu te mărim".

Cela ce popoarelor celor neascultătoare, din piatră vârtoasă a izvorît ape, neamurilor celor bine ascultătoare le dăruește, din coapse sterpe rod spre veselie nouă, pre tine Maica lui Dumnezeu Precurată, pre carea dupre vrednicie te mărim.

Pre tine ceea ce ești pierzătoarea strașnicei osândiri cei de demult, și îndreptătoarea strămoașei, și pricina apropierei neamului omenesc către Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Altă Pripeală pe glasul al 8-lea.

Mărește suflete al meu pre ceea ce s'a născut din cea stearpa, pre Fecioara Maria.

Irmosul:

Strein lucru este maicelor

„fecioria, streină este şi fecioa-„relor naşterea de fii; iară în-„tru tine Născătoare de Dum-„nezeu amândouă s'au rânduit. „Pentru aceasta toate semin-„ţiile pământului, pre tine ne-„încetat te mărim".

Dupre vrednicia curăţiei tale, ai dobândit şi naşterea prin făgăduinţă, Maica lui Dumnezeu, că oarecând celei sterpe rod de Dumnezeu odrăslit te-ai dat. Pentru aceasta pre tine toate seminţiile pământului neîncetat te fericim.

Plinitu-s'a proorocia celui ce strigă: Ridica-voiu cortul cel căzut al sfinţitului David, carele întru tine Preacurată mai 'nainte s'a închipuit; prin carea toată firea oamenilor, în trupul lui Dumnezeu de iznoavă s'a zidit.

Cinstim scutecele tale Născătoare de Dumnezeu, mărim pre cela ce a dat rod celei ce erà mai 'nainte stearpă, şi a deschis pântecele cel neroditor cu prea slăvire, că face toate câte voeşte, Dumnezeu fiind Atotputernic.

Anno de Dumnezeu înţeleptită, odrăslit-ai din pântece mai pre sus de nădejde, şi din făgăduinţă floare de pom fecioresc, şi frumseţea curăţiei cea de Dumnezeu crescută. Pentru aceasta pre tine toţi ca pre rădăcina vieţei noastre, şi maică a Maicei Stăpânului te fericim.

Slavă:

Strein lucru este celor fărădelege, a slăvi pre Treimea cea fără de început, pre Tatăl şi pre Fiul şi pre prea sfântul Duh, pre Stăpânia cea atotputernică, cea nezidită; prin care toată lumea se ţine, cu voinţa puterei ei.

Şi acum:

Incăput-ai în pântecele tău Fecioară Maică, pre unul din Treime Hristos împăratul; pre carele laudă toată făptura şi se cutremură cetele cele de sus, pre acesta roagă-l întru tot cinstită, să se mântuiască sufletele noastre.

Catavasiile cu pripelele Praznicului.

Raiu de taină eşti Născă-„toare de Dumnezeu, care ai „odrăslit nelucrat pre Hristos, „de carele lemnul crucei cel „de vieaţă purtător, pe pământ „s'a sădit. Pentru aceasta acum „înălţat fiind, închinându-ne lui, „pre tine te mărim".

Altă Catavasie:

Moartea ce a venit neamu-„lui prin mâncarea din pom, „prin Cruce s'a stricat astăzi, „pentrucă blestemul stră-„moaşei cel a tot neamul, s'a

„dezlegat prin odrasla Prea-„curatei Maicei lui Dumnezeu, „pre care toate puterile cereşti „o măresc".

SVETILNA

Podobie: Femei ascultaţi...

Bucură-se marginile lumei astăzi, întru naşterea ta Fecioară de Dumnezeu Născătoare Marie, mireasa cea nenuntită, căci întru tine defăimarea părinţilor tăi pentru nenaşterea de fii s'a ridicat, şi blestemul strămoaşei Evei, cel cu dureri întru naştere, s'a dezlegat.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Adame înnoeşte-te, şi Evo măreşte-te; Proorocii cu Apostolii dănţuiţi şi cu drepţii; că de obşte bucurie în lume, îngerilor şi oamenilor, din cei drepţi astăzi, din Ioachim şi din Anna se naşte Născătoarea de Dumnezeu.

LA LĂUDĂRI

Punem Stihirile pe 4, şi cântăm Stihiri podobnice, pe glasul 1-iu.

Podobie: O preamărită minune...

O preamărită minune! izvorul vieţei din cea stearpă se naşte, şi Darul a face rod luminat începe. Veseleşte-te Ioachime, fiind părinte Născătoarei de Dumnezeu. Nu este altul din părinţii cei pământeşti precum tu de Dumnezeu fericite; căci Fecioara ceea ce a încăput pre Dumnezeu, lăcaşul cel dumnezeesc, muntele cel sfânt, prin tine nouă s'a dăruit.

De două ori.

O prea mărită minune! Rodul ce a strălucit din cea stearpă, cu voinţa făcătorului tuturor şi Atotţiitorului, de tot a dezlegat lumea de nerodirea bunătăţilor; maicilor cu maica Născătoarei de Dumnezeu, dănţuiţi strigând: Ceea ce eşti plină de Dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumei prin tine mare milă.

Stâlpul înţelepciunei cel însufleţit, şi lăcaşul cel luminos, ce străluceşte cu Darul, Anna preamărit arătându-se, a născut cu adevărat dumnezeeasca înflorirea fecioriei, pre ceea ce este podoaba tuturor fecioarelor şi celor ce doresc de feciorie, pre ceea ce luminat dărueşte tuturor credincioşilor mare milă.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea.

Aceasta este ziua Domnului, bucuraţi-vă popoare, că iată cămara luminei şi cartea Cuvântului vieţei din pântece a ieşit, şi ceea ce s'a născut uşă către răsărituri, aşteaptă intrarea preotului celui mare. Una şi care aduce pre unul Hristos în lume, spre mântuirea sufletelor noastre

Doxologhia cea mare. Şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul întâi, Peasna 3-a pe 4 și din Canonul al doilea, Peasna a 6-a pe 4. După Eșire, Troparul praznicului, Slavă Și acum. Condacul, Prochimen, Apostol începerea 240. Aliluia. Evanghelia, Lucă, începerea 54. In locul lui Cade-se să te fericim, cântăm Irmosul: *Strein lucru este maicilor fecioria...* până la terminarea praznicilor cu pripeala lui. (Așà cântam întru toate praznicile domnești, și întru ale Născătoarei de Dumnezeu) Chinonicul: Paharul mântuirei... Și se face mângâere mare la masă fraților, trupește și duhovnicește.

VEZI: De se va întâmplà praznicul acesta Sâmbătă înaintea Înălțărei cinstitei Cruci, Apostol și Evanghelia Sâmbetei celei mai 'nainte de Înălțare citește-le în 13 zile. Iară Prochimen, Aliluia și Chinonicul Innoirei.

Se cuvine a ști: Că în ziua de praznic seara la Vecernie, Catismă nu se zice pentru osteneala Priveghierei. (Așà facem încă și la toate alte praznice când se face Priveghere).

VEZI: Sâmbătă înaintea înălțărei cinstitei Cruci, Prochimen, Apostol, începerea 126, Evanghelia dela Matei, începerea 39; iară Apostolul și Evanghelia Sâmbetei cei de rând, le zicem pe urmă. Apoi a sfântului, de are. Chinonicul zilei.

Iară de se va întâmplà odovania Nașterei Născătoarei de Dumnezeu Sâmbătă, Prochimen, Aliluia și Chinonicul Praznicului, Apostol și Evanghelia, mai 'nainte ale Sâmbetei cei mai 'nainte de Înălțarea cinstitei Cruci, apoi ale Praznicului.

Duminică înaintea Înălțărei cinstitei Cruci. La Liturghie, Prochimen, Apostol, începerea 215. Evanghelia, Ioan, începerea 9, apoi ale rândului. Chinonicul zilei.

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ ÎN 9 ZILE

Sfinții și drepții dumnezeeștii părinți Ioachim și Anna și sfântul mucenic Sevirian.

Slujba sfântului se cântă la Pavecerniță.

La Vecernie catismă nu cetim pentru osteneala Privigherei. Ci după obișnuitul Psalm cântăm, la Doamne strigat-am, Stihirile pe 6 ale Praznicului 3, și ale sfinților 3. Stihirile Praznicului, glasul al 6-lea.

Astăzi Dumnezeu cel ce se odihnește.

Aceasta este ziua Domnului, bucurați-vă popoare.

Măcar că prin vrerea lui Dumnezeu și alte fericite femei sterpe.

Caută-le la Vecernia Praznicului.

Alte Stihiri ale sfinților, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Veniți acum să dănțuim cu cântări o iubitorilor de praznice, și cu credință să prăznuim cinstind pomenirea lui Ioachim și a Annei, a cinstitei însoțiri. Că aceștia ne-au născut nouă pre Maica lui Dumnezeu și curata Fecioară. Pentru aceasta s'au și mutat dela ceste vremelnice, la lăcașul cel nestricăcios, și pururea viețuitor, rugându-se să ne mântuim noi.

Cu veselie se împodobește astăzi toată făptura, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată, prăznuind pomenirea cea de preste an a părinților tăi, a minunatului Ioachim, împreună și a Annei. Că bucurie au solit tuturor, pre tine mai presus de nădejde odrăslindu-te, pre ceea ce ai strălucit lumina, și hrana vieței noastre.

Se bucură astăzi Anna, săltând cu duhul, și se vese-

leşte bucurându-se, dobândind dorirea, carea doriă de demult, a naşterei de fii; că rodul făgăduinţei cel dumnezeesc şi al binecuvântărei a odrăslit, pre Maria cea cu totul fără prihană; care a născut pre Dumnezeul nostru, şi a răsărit Soarele celor ce dormiau întru întunerec.

VEZI: De se va întâmplà Vineri seara, se zice, Slavă a praznicului, Şi acum, Dogmatica glasului de rând.

Slavă, Şi acum, glasul al 5-lea.

A lui Efrem.

O fericità însoţire! Voi pre toţi părinţii aţi întrecut; că pre ceea ce covârşaşte toată făptura aţi odrăslit; cu adevărat fericit eşti Ioachime, unei fice ca acesteea fiind părinte. Fericit este pântecele tău Anno, că pre Maica vieţei noastre ai odrăslit; fericite sunt ţîţele tale, cu care ai aplecat pre ceea ce a hrănit cu lapte, pre cela ce hrăneşte toată suflarea. Pre carele ne rugăm vouă prea fericiţilor, să-l rugaţi ca să miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Praznicului, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Ioachim şi Anna prăznuesc născând începătura...

Stih: Ascultă fică şi vezi şi pleacă urechia ta.

Preacurata Fecioara ceea ce a încăput pre Dumnezeu...

Stih: Feţei tale se vor rugà bogaţii poporului.

Ţarina cea mai 'nainte neroditoare...

Caută-le la Praznic la Vecernia cea mică.

Slavă, Şi acum, glasul al 8-lea.

Cei ce din coapse neroditoare, au odrăslit toiag sfânt pre Născătoarea de Dumnezeu, din carea a răsărit mântuirea lumei Hristos Dumnezeu; însoţirea cea bună, împreunarea cea sfântă, Ioachim şi Anna; aceştia mutându-se la lăcaşurile cereşti, împreună cu fica sa Preacurata Fecioară, cu îngerii dănţuesc, şi fac rugăciune pentru lume; a cărora pomenire, săvârşindu-o cu bună credinţă, cântând zicem: Cei ce vă chiemaţi moşi lui Hristos, pentru fica lui Dumnezeu şi Preacurată Maria, rugaţi-vă pentru sufletele noastre.

Troparul sfinţilor, glasul al 2-lea.

Pomenirea drepţilor tăi Doamne prăznuind, pentru dânşii rugămu-ne ţie, mântueşte sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, al Praznicului.

LA PAVECERNIŢĂ

Canonul sfântului mucenic Sevirian.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându o ca...

Stăpâniă dogma necredinţei, a jertfi idolilor celor fără de suflet şi surzi; dară

s'a biruit de luptele mucenicilor cele tari şi vitejeşti.

Invierşunat fiind Lisie împrotiva lui Hristos, cu cruzime muncià pre cei ce-l cinstea ca pre un Dumnezeu; iară de vitejia ta fericite, s'a ruşinat.

Slavă:

Spăimântat-ai fericite pre cel fărădelege, mergând cu vitejie la privelişte, şi cu îndrăzneală ai înfruntat slăbiciunea şi înşelăciunea, şi neputinţa dumnezeilor lui.

Şi acum, al Născătoarei.

Numai tu ai încăput în pântecele tău Fecioară pre cel neîncăput în ceruri, carele s'a sălăşluit întru tine cu cuviinţă dumnezeească, şi a luat firea omenească.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce...

Fără de milă bătându-te cu bice pentru Hristos înţelepte, te bucurai, căci aveai încredinţată răsplătirea durerilor tale.

Bătându-te cu vine, prin schimbarea adese a muncitorilor mărite, nu simţiai, ca şi cum ai fi purtat trup strein.

Slavă:

Aflat-ai răsplătire dela Hristos înţelepte, cununa dreptăţei, şi bucuria cea fără sfârşit.

Şi acum, al Născătoarei:

Cu totul este frumoasă, şi fără prihană cea de aproape a mea, a zis Solomon în cântări, văzându-te mai 'nainte Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Socotind tiranul că va muià tăria ta mucenice, şi te va biruì cu momeli, în zadar s'a ostenit.

Tu nu simţi nebunule puterea lui Hristos, carele mă întăreşte către dureri şi către lupte, strigai tiranului, pururea pomenite.

Slavă:

De nu mi-ar fi dat putere de sus tirane, strigà Sevirian, cum ar putea suferì trupul meu tăierile sabiilor?

Şi acum, al Născătoarei:

Prea sfântă mireasă a lui Dumnezeu, dă-mi mie ajutor prin rugăciunile tale să mă izbăvesc de vrăjmaşi, ca să te măresc pre tine nădejdea mea.

Peasna 5-a, Irmos:

Mânecând strigăm ţie...

Pre lemn drept te-ai spânzurat, pururea pomenite, şi trupul ţi s'a strujit cu unghii de fier, pentru Stăpânitorul tuturor.

Strujindu-te strigai, Hris-

toase al meu întăreşte-mă, ca să-mi săvârşesc această cale a muceniei.

Slavă:

Dacă te-a văzut tiranul că suferi chinurile neînduplecat mărite, ş'a ieşit din minţi ticălosul.

Şi acum, al Născătoarei:

Nădejdea şi părtinirea şi acoperemântul meu, Născătoare de Dumnezeu, prin rugăciunile tale mântueşte-mă de smintelele şarpelui.

Peasna 6-a, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie...

In temniţă te-a închis cumplitul, şi cu foame te silià să te lepezi de Domnul, pre carele din tinereţe l-ai iubit, prea fericite.

La temniţă ducându-te pre tine înţelepte, pre toţi cei ce te vedeau 'i-ai sfătuit, învăţându-i de faţă, să nu se depărteze de Hristos.

Slavă:

Cumplitul şi nebunul tiran, a poruncit să te spintece cu sabie, nevrând să jertfeşti idolilor. Iară tu nu ai băgat în seamă înfricoşările lui.

Şi acum, al Născătoarei:

Cu haină de lumină îmbracă-mă Preacurată, pre mine ticălosul, cel ce mi-am întinat vestmântul sufletului, şi mă ocroteşte în vremea judecăţei, ca să te preamăresc în veci.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Fiindu-ţi sufletul într'armat cu bărbăţie cugetătorule de Dumnezeu, te-ai dat pre sineţi la multe feluri de chinuri, fiind aprins de dragostea Stăpânului prea fericite. Pentru aceea ai înfruntat nebunia tiranilor, şi ai priimit dela Dumnezeu cununa biruinţei, prea lăudate.

Peasna 7-a, Irmos:

Cela ce ai întemeiat pământul...

Cu pietre mari a sfărâmat gura ta păgânul, căci de faţă în mijlocul celor fărădelege lăudai pre Hristos. A căruia mărire dobândind acum, dănţueşti luminat.

Spânzurându-te de zid purtătorule de nevoinţe, din multa nebunie a judecătorului, şi fiind însărcinat cu greutatea pietrelor, nu te-ai lepădat de Hristos Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

O cât a fost de tare improtivirea ta fericite! O cât a fost de ferbinte dragostea ta către Ziditorul! Pentru carea te-ai împodobit cu cununa cea nestricăcioasă, ca un bun nevoitor.

Şi acum, al Născătoarei:

Tu-mi eşti lumina, Fecioară

Născătoare de Dumnezeu, Tu-mi eşti bucuria şi acoperemântul şi limanul meu, binecuvântată; şi pre tine te măresc, ca pre una ce ai născut pre Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre împăratul ceresc...

Răbdând chinurile până la sfârşit, ostaşule al Domnului, te-ai mutat bucurându-te, către împărăţia cea de sus, prea fericite.

Nu te-ai ruşinat mucenice pătimitorule, răbdând multe feluri de chinuri pentru Hristos. Pentru aceea te măreşti împreună cu dânsul în veci.

Bine să cuvântăm pre Tatăl...

Purtând cunună, dănţueşti acum împreună cu pătimitorii împrejurul împăratului. Ci adu-ţi aminte şi de cei ce cu credinţă îţi săvârşesc pomenirea ta.

Şi acum, al Născătoarei:

O Maică a lui Dumnezeu, părtinitoarea creştinilor, scoate-ne pre noi din toată nevoia, ca să te lăudăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre împăratul ceresc, pre „carele îl laudă oştile îngereşti, „lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturi„sim pre tine Fecioară curată, „cei mântuiţi prin tine, cu cetele „cele fără de trupuri mărin„du-te pre tine".

De mâinile celor ce au dorit de tine fericite, împodobindu-ţi-se trupul, l-a îngropat ca pre un sfânt, şi izvoraşte râuri de tămăduiri spre mărirea lui Dumnezeu.

O minune! Cum a învieat sluga cea moartă, şi mergând a întimpinat trupul tău, când îl duceà către mormânt, mucenice prea alesule.

Slavă...

Câştigând împărăţia cea veşnică fericite, şi stând înaintea Stăpânului Hristos, roagă-te cu ferbinţeală, pentru cei ce te măresc.

Şi acum, al Născătoarei.

Se uimiau căpiteniile cetelor îngereşti, văzând că porţi întrupat pre făcătorul veacurilor, şi pre tine te măriau.

Stihirile sfântului cele dela Vecernie, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Bătându-te cu vine pentru Hristos pururea pomenite, şi spânzurându-te pre lemn, şi strujindu-ţi-se trupul cumplit

cu unghii de fier, ca să jertfeşti idolilor, nu te-ai lepădat de Domnul tuturor; ci prin ostenelele tale ai arătat neputinţa şi slăbiciunea idolilor, şi părtaş îngerilor te-ai făcut.

Ducându-te legat, cu ranele tale te lăudai şi îndemnai pre cei ce te vedeau, ca să urmeze călătoriei tale fericite, aşteptând răsplătirile cele cereşti, care sunt pline de bucurie veşnică, şi de veselie neperitoare, şi le moştenesc cei ce slujesc lui Hristos.

Sfărâmându-ţi-se fălcile cu pietre pururea pomenite, şi spintecându-ţi-se coastele, şi de piatră zdrobindu-ţi-se grumazii şi picioarele fericite; şi cumplit slăbănogindu-ţi-se încheeturile, ai sfărâmat capul bălaurului cu vitejia răbdărei; pe care n'a putut să o biruiască cruzimea chinurilor.

Slavă, Şi acum, glasul al 2-lea.

Cea mai 'nainte rânduită împărăteasa tuturor, lăcaşul lui Dumnezeu, din pântecele cel neroditor al Annei cei prea fericite, astăzi a ieşit, dumnezeeasca petrecere a fiinţei cei pururea veşnice; prin carea iadul cel fără de ruşine s'a călcat, şi Eva cu tot neamul la vieaţă se aduce. Acesteea dupre vrednicie să-i strigăm: Fericită eşti tu între femei, şi binecuvântat este rodul pântecelui tău.

Şi ceealaltă urmare dupre rânduială a Pavecerniţei cei mici, şi se face Otpust.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului de 2 ori. Slavă, al sfinţilor, Şi acum, iară al Praznicului.

După întâia Catismă, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Fecioara şi Născătoarea de Dumnezeu Maria, cămara cea nestricată a mirelui celui ceresc, prin voinţa lui Dumnezeu, se naşte astăzi din Anna cea neroditoare, gătindu-se a fi purtătoare Cuvântului celui dumnezeesc; căci pentru aceasta mai 'nainte s'a proorocit că va să fie pruncă şi adevărat Maică vieţei.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne intimpină...

Davide, iată cele ce având spre tine cela ce s'a jurat ţie odinioară, a plinit, dându-ţi rod din coapsele tale, pre scaunul tău, pre Fecioara Maria; că te bucuri văzând din Anna, a lui Iuda, pre aceea dintru carea s'a întrupat Hristos, Mântuitorul tuturor, cel ce prin bunătatea sa cea nemăsurată a mântuit neamul nostru.

Slavă, Şi acum, tot aceasta. Psalmul 50.

CANOANELE

Al praznicului cel dintâi cu Irmosul pe 6; şi al sfinţilor pe 6. CANONUL sfinţilor drepţilor Părinţi. Al căruia acrostihul la Greci este acesta:

Preacurată, cânt pre născătorii tăi cei prea înţelepţi...

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a aşternut......

Pre făclia carea a strălucit pre soarele cel înţelegător, ce trupeşte a răsărit dintr'însa cu strălucirea faptelor bune fiind împodobiţi, v'aţi învrednicit a o naşte, Anno ceea ce eşti de Dumnezeu înţeleptită, şi Ioachime preamărite.

Cu privire în tot chipul către Dumnezeu nemişcată, dumnezeescul Ioachim şi fericita Anna, rugându-se a născut, pre prea sfânta Născătoarea de Dumnezeu, carea covârşaşte toată făptura cu sfinţenia.

Slavă:

Vieţuind cu fericită petrecere, mai cinstiţi decât toţi părinţii pământeşti v'aţi arătat, şi dumnezeeşti părinţi printr'însa v'aţi făcut; ca cei ce aţi născut pre Fecioara cea fără prihană.

Şi acum, al Născătoarei:

Prea fericitul Ioachim, şi mărita Anna, au născut începătura mântuirei tuturor, pre cea fără prihană, şi prea cinstita de Dumnezeu Născătoarea; carea pentru buna cinstire, ca o răsplătire dela Dumnezeu li s'a dăruit.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre piatra credinţei...

Stearpă fiind şi de fii lipsită, şi cu lacrămi pre Ziditorul rugând, pre una cea bine cuvântată te-ai învrednicit a naşte, de Dumnezeu priimită Anno, strigând: Nu este sfânt fără numai tu Doamne.

Cel însoţit dumnezeescul Ioachim, cu bogăţia dumnezeescului bun Dar, s'a învrednicit a naşte pre solitoarea mântuirei omeneşti; către carea strigăm: Nu este fără prihană, fără numai tu Stăpână.

Slavă:

Să lăudăm pre prea cinstita însoţire, din carea ne-a strălucit nouă Fecioara cea mai sfântă decât toate făpturile; că pre Dumnezeu a născut, către carele strigăm: Nu este sfânt fără numai tu Doamne.

Şi acum, al Născătoarei.

Din defăimarea nerodirei mântuindu-se Anna, a născut pre Născătoarea de Dumnezeu, carea cu prea mărire a încetat defăimarea Evei, către carea

strigăm: Nu este fără prihană, fără numai tu Stăpână.

Irmosul: gl 2

Pre piatra credinţei întărin„du-mă, lărgit-ai gura mea asu„pra vrăjmaşilor mei, că s'a „veselit duhul meu a cântà: Nu „este sfânt ca Dumnezeul nos„tru, şi nu este drept, afară „de tine Doamne".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună fără...

Ioachim şi Anna prăznuind lui Dumnezeu, vrednic Dar au aflat, şi au născut rod pre Biserica cea de Dumnezeu priimitoare, pre Fecioara şi Maica lui Dumnezeu, pre cea singură binecuvântată; carea se roagă neîncetat, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

Peasna 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

Bucurându-se Ioachim de Dumnezeu înţeleptitul, priimeşte pre Fecioara din cea stearpă, prin carea nerodirea cea lumească, s'a dezlegat cu naşterea cea fecioarească.

Prea fericitul moşul lui Hristos Ioachim, acum ne pune nouă înainte ospăţ duhovnicesc, căci pre Maica lui Dumnezeu şi Fecioara cea cu totul fără prihană, a născut.

Din Dar odrăsleşte ceea ce a mântuit de moarte şi de stricăciune pre oameni, ca o Maică a lui Dumnezeu; din carea Cuvântul cel pururea veşnic, negrăit s'a întrupat.

Slavă:

Din rădăcina lui Iesseiu a odrăslit toiagul, carele a purtat floarea, carea pre tot omul a umplut de miros cu bună mireazma dumnezeirei.

Şi acum, al Născătoarei:

Indreptează vieaţa mea Născătoare de Dumnezeu, cu dumnezeeştile porunci ale Cuvântului ce s'a întrupat din tine; şi la lumină mă îndreptează, Fecioară Maică Marie, dumnezeească mireasă.

Peasna 5-a, Irmos:

Mijlocitor te-ai făcut...

Inţeleapta însoţire, Ioachim şi Anna cu raza curăţiei fiind luminaţi, au născut nouă pre ceea ce cu dumnezeeasca strălucire a fecioriei, a împodobit firea omenească cea neroditoare.

Cinstita căsătorie, şi însoţirea cea de Dumnezeu înţeleptită, Anna şi Ioachim cei prea lăudaţi, au născut pre ceea ce s'a arătat scaun dumnezeesc prin feciorie, celui ce ţine toate cu palma sa cea atotputernică.

Pre uşa cea purtătoare de lumină, ce a răsărit de sus spre îndreptarea celor rătăciţi, dumnezeescul Ioachim şi Anna, cu dumnezeesc gând vieţuind, s'au învrednicit a o naşte luminat.

Slavă:

Pre tăbliţa legei cei nouă, cea de Dumnezeu scrisă, întru carea dezlegarea păcatelor legei vechi, dumnezeescul cuvânt de demult mai 'nainte o a însemnat, ca dintru o piatră acum o a tăiat din cea stearpă, cu voinţa Atotţiitorului.

Şi acum, al Născătoarei:

Cu raza ta Maica lui Dumnezeu, mintea mea cea întunecată cu păcatul, bine voeşte Fecioară a o lumina, răsipind negura necunoştinţei, şi a greşalelor mele; că nu ştim afară de tine pre altă păzitoare.

Peasna 6-a, Irmos:

Intru adâncul greşalelor...

Anna cea mai 'nainte stearpă, din dumnezeesc Dar priimind în pântece ca o sământă prea roditoare, s'a învrednicit a naşte pre prunca, ce toată făptura covârşaşte cu sfinţenia.

Acum cea stearpă născând cu voia lui Dumnezeu, ne învaţă a crede, că Fecioara a născut fără poftă trupească, pre însuşi Dumnezeu, cela ce aşa bine a voit.

Slavă:

Luminându-se Isaia cu Duhul, a văzut de demult pre Fecioara ce s'a născut din Ioachim şi din Anna, carte nouă închipuită, întru care s'a scris cuvântul întrupat.

Şi acum, al Născătoarei.

Inaintea minunei merge minunea, că cu Darul dumnezeesc cea stearpă mai 'nainte a născut Fecioară, pre ceea ce prin naşterea sa, s'a arătat nouă solitoare mântuirei.

Irmosul:

Intru adâncul greşalelor fiind „încunjurat, chiem adâncul „milostivirei tale cel neur„mat, din stricăciune Dum„nezeule scoate-mă".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Veseleşte-se acum Anna dezlegându-se din legăturile sterpiciunei, şi hrăneşte pre cea Preacurată, chiemând pre toţi să laude pre acela ce a dăruit din pântecele ei oamenilor, pre singură Maica ceea ce nu ştie de bărbat.

ICOS:

Ceea ce s'a dezlegat prin rugăciune din legăturile nerodirei de fii, ne chiamă pre noi

Intru aceasta zi 1962, P.S.S. Visarion a fost hirotonit Episcop

împreună să prăznuim minunea, şi daruri să aducem celeia ce s'a născut, săltând înaintea ei cu dragoste, precum oarecând fecioarele au dănţuit strigând: Iată a sosit chiemarea tuturor! Iată Adam s'a dezlegat, că Anna a odrăslit rod, pre singură Maica ceea ce nu ştie de bărbat.

Intru aceasta zi 1962 A fost Hirotonit Episcop P.S.S. Visarion

Intru această lună în 9 zile, Soborul drepţilor Ioachim şi Anna.

Stih: Ioachim împreună cu soţia sa să se veselească...

Căci amândoi au născut lumei veselie sufletească.

Acest sobor îl prăznuim pentru naşterea prea sfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu; că aceştia au fost pricinuitorii mântuirei a toată lumea, prin prea Curata Sfânta lor fică, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, iară săvârşirea acestora se serbează la 25 ale lui Iulie.

Intru această zi sfântul mucenic Sevirian, legându-i-se de picioare bolovani de piatră, şi spânzurat pre zid s'a săvârşit.

Stih: Sevirian de şi dureri de greutatea pietrilor a purtat...

Dar ca unul ce-şi trăgeà picioarele de pe pământ, sus fiind spânzurat s'a bucurat.

Acesta erà în zilele lui Lichinie împăratului Sevastiei, şi erà din rânduiala senatorilor. Şi prinzându-se de Lisie Duca, ca un creştin, pentrucă îndemnase şi pre cei patruzeci de mucenici spre nevoinţa mucenieï. Drept aceea îl spânzurară la zid, şi îngreuindu-i picioarele cu un bolovan mare de piatră, şi-a dat sufetul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teofan mărturisitorul, ce a sihăstrit mai 'nainte de Diocliţian.

Stih: Arătându-te lui Dumnezeu ca o stea prea mare...

Dezlegi noaptea înşelăciunei Teofane.

Acesta a fost din părinţi eleni, şi apropiindu-se către Hristos din tânără vârsta sa fiind încă prunc, văzu un copil pătimind foarte rău de frig, şi-l îmbrăcă cu hainele sale. Deci întrebându-l tatăl său unde-ţi sunt hainele Fiul meu? Pre Hristos zice l-am îmbrăcat. Iară tatăl său zise: Dară cine este Hristos? De vreme ce noi cinstim pre Ermi şi pre Apolon. Atuncea copilul lepădându-se de tatăl său, l-a luat îngerul Domnului, şi l-a suit în muntele ce se chiamă Diavinon, şi l-a dat în seama unui părinte sihastru, carele petrecea vieaţă călugărească şaptezeci şi cinci de ani. Şi luându-l acel părinte l-a învăţat sfânta carte, şi vieaţă călugărească; şi se hrăneau amândoi de dumnezeescul înger: Apoi trecând cinci ani, şi răposând Stariţul, copilul se dedese cu sihăstria într'acea peşteră cincizeci şi opt de ani. După aceea povăţuindu-se de dumnezeescul înger, ieşi din peşteră, şi încălecând pre un leu, a umblat şasezeci da stadii, şi a predicat pretutindenea credinţa cea întru Hristos, pre carele prinzându-l împăraţii, Caros, Carin şi Numerian, au pus şi 'i-au dat o sută de piluri (adică palme). După aceea dându-i multe feluri de munci, şi văzând că cu minunile ce făceà el, veniă către Hristos multă mulţime, şi se boteză de dânsul, s'au ruşinat, şi-l lăsară să-şi petreacă în sihăstria sa. Şi suindu-se iarăşi la peştera ce lăcuise mai 'nainte, şi petrecând acolo şi alţi şaptesprezece ani în sihăstrie, până se făcură toţi anii sihăstriei lui şaptezeci şi cinci, se mută către Domnul.

Intru această zi, sfântul Hariton de sabie s'a săvârşit.

Stih: Mult har este ţie Haritone mucenice a lui Hristos.

Tăindu-ţi-se capul pentru Hristos.

Pomenirea sfinţilor părinţi celor ce s'au adunat în Efes la sfântul şi a toată lumea al treilea Sinod, în zilele împăratului Teodosie celui mic, şi au caterisit pre necredinciosul Nestorie.

Stih: Om gol pre Cuvântul, nu Dumnezeu înomenit...

Nestorie pre Hristos zicându-l, a pierit...

Acest sfânt şi a toată lumea Sinod s'au adunat pre vremea Impăratului Teodosie cel mic, la anii dela Hristos patrusute şi treizeci şi unu, împrotiva lui Nestorie Patriarhul Constantinopolei, carele erà antropolatru (adică slujitor de om), şi necredincios, despărţind în două pre unul Hristos; căci îl ziceà pre Hristos a fi om gol, şi nu Dumnezeu întrupat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Din rădăcina lui David celui de Dumnezeu înțelepțit, odrăslind sfânta însoțire, toiagul cel prea sfințit, prea Fecioara cea Preacurată lumei au născut, pre floarea cea prea sfințită, carea a răsărit nouă pre Hristos fără sământă.

Pre Născătoarea de Dumnezeu, făclia cea mult luminoasă, dumnezeeasca Anna, ca un sfeșnic strălucitor, ca aurul purtându-o, toată lumea prin dumnezeeasca lumină, cu razele Fecioriei cele strălucitoare, o a luminat.

Slavă:

Măriților Moși ai lui Dumnezeu celui atotputernic, ce s'au întrupat pentru mila cea negrăită, din fica voastră cea de Dumnezeu înțelepțită, acum mie celui ce năzuesc la voi, dezlegare de greșale îmi cereți.

Și acum, al Născătoarei:

Ca cei ce sunteți mai pre sus decât alți părinți, pre ceea ce stăpânește toate fâpturile, ați născut, pre Preacurata Maria, ceea ce a născut pre Dumnezeu întrupat, cel ce s'a asemănat nouă prin milostivirea sa cea multă.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Dumnezeul cel ce s'a...

Cinstitul Ioachim, și cea de Dumnezeu înțelepțită Anna, prin bogăția faptelor bune s'au învrednicit a naște pre împărăteasa Fecioara, cea cu mărire dumnezeească împodobită. Pre carea toată făptura o laudă, ca pre o Născătoare de Dumnezeu.

Toiag de putere prin voi iubitorilor de Dumnezeu, s'a trimis nouă mireasa cea Preacurată, prin carea în mijlocul vrăjmașilor celor fărădelege biruim, meșteșugirile lor călcându-le.

Armă de biruință nouă de la Dumnezeu, prin tine prea sfințită însoțire ni s'a dăruit; cu carea acum noi credincioșii ne încununăm biruind pre cei protivnici, pururea lăudând pre ceea ce a născut pre Dumnezeu, pre curata Fecioara Maica.

Binecuvântăm pre Tatăl pre Fiul...

Părinții tăi cei străluciți cu vărsările de lumină ale celui ce s'a întrupat din tine pentru noi, să ne fie nouă solitori de bunătățile cele cerești, o Stăpână ceea ce ești cu totul fără prihană.

Și acum, a Născătoarei.

Cu puterea lui Dumnezeu, deschizându-se pântecele cel sterp, rodește nouă cea cu totul

luminată feciorească uşă, prin carea a venit la cei de pre pământ, Cuvântul negrăit întrupându-se.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu foc „la tinerii evreeşti, şi văpaia „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Fiul Părintelui...

Cu un cuget şi cu un suflet la faptele cele bune fiind, o prea cinstiţi părinţi ai Preacuratei Fecioare, rugaţi-vă, ca cei ce cu osârdie săvârşesc mărită pomenirea voastră, să se mântuiască.

Stricăciunea morţei aţi oprit măriţilor, născând pre Maica vieţei, ceea ce ne-au scăpat de osândă, şi solitoare de nădejdea vieţei celei fără de moarte, prin credinţă nouă s'a arătat.

Slavă:

Cel frumos ca soarele, Ioachim împreunându-se cu Anna cea de lumină purtătoare ca o lună, a născut lumina fecioriei, prin carea raza dumnezeeştei fiinţe, cu trupul dupre ipostas unidu-se ne-a strălucit nouă.

Şi acum, al Născătoarei:

Cu întreagă înţelepciune, şi cu bună credinţă vieţuind fericiţilor, desfătărei celei negrăite părtaşi v'aţi făcut, învrednicindu-vă a vedeà pre Dumnezeu arătat prin voi lumei; pre carele rugaţi-l să mântuiască sufletele noastre.

Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără de „început Dumnezeu şi Domnul, „întrupându-se din Fecioară „s'a arătat nouă, ca să lumineze „cele întunecate şi să adune „cele risipite; pentru aceasta „pre Născătoarea de Dumnezeu „cea prea lăudată o mărim".

SVETILNA

Podobie: Cercetatu-ne-a de sus...

Ceea ce a pierdut blestemul Evei, acum se naşte din coapse neroditoare, din Anna şi din Ioachim; pre carea împreună cu îngerii toţi, dupre datorie, întru cântări credincioşii să o lăudăm.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

Bucură-se marginile lumei astăzi, întru naşterea ta, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu Marie, şi mireasă ceea ce nu ştii de nuntă. Intru carea ai dezlegat, defăimarea cea întristătoare pentru nenaşterea de fii a părinţilor tăi, şi blestemul strămoaşei Evei cel întru naştere.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile praznicului, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Mulțămită se cuvine Mântuitorului, celui ce bine a voit a se naște, fără de nădejde, din cea stearpă, Născătoarea de Dumnezeu.

Stih: Ascultă fică și vezi și pleacă urechia ta...

Veniți să mărim pre Născătoarea de Dumnezeu Maria, ceea ce au odrăslit din David și din Iuda, și nouă mântuire ne-au pricinuit.

Stih: Fețel tale se vor rugă bogații poporului...

Astăzi se naște prea mărit din Anna, ușa cea purtătoare de lumină, Preacurata Fecioara; neamuri și popoare bucurați-vă.

Slavă, Și acum, glasul al 2-lea.

Podobie: Astăzi Hristos in Vitleem...

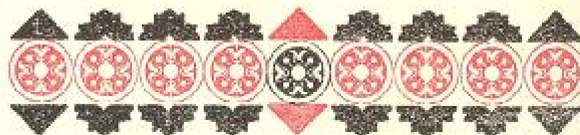
Astăzi cea cu totul fără prihană Preacurata, a ieșit din cea stearpă: astăzi toate se veselesc întru nașterea ei; Adam din legături se dezleagă și Eva de blestem s'a dezlegat; cele cerești toate se bucură, și pace oamenilor se dăruește; iară noi dănțuind strigăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace, între oameni bună voire.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul praznicului, Peasna 1-a, pe 4, și din Canonul sfinților, Peasna 6-a, pe 4. Prochimenul praznicului până la odovania praznicului și pe urmă al sfinților. Apostol, Inceperea 210. Aliluia, Evanghelia, Inceperea 36. Chinonicul Praznicului până la încheierea Praznicului, și a sfinților.

Bucurați-vă drepții întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 10 ZILE

Sfintele mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora. La Doamne strigat-am..., Punem Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, și ale Sfintelor 3. Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea.

Podobie: Cu ce cântări de laudă...

Cu ce buze noi smeriții vom lăudă pre Născătoarea de Dumnezeu? Ceea ce este mai sfântă decât toată făptura, și mai cinstită decât Heruvimii, și de cât toți sfinții. Pre scaunul împăratului cel nemișcat, pre casa întru carea s'a sălășluit cel prea înalt, pre mântuirea lumei, pre sfințenia lui Dumnezeu, pre ceea ce dă credincioșilor prin sfântă nașterea sa mare milă.

Ce cântări duhovnicești iți vom aduce Prea sfântă? Căci cu nașterea ta cea din cea stearpă toată lumea o ai sfințit,

și pre Adam l-ai dezlegat din legături, și pre Eva o ai vindecat de dureri. Pentru aceea cetele îngerilor împreună prăznuesc; Cerul cu pământul se bucură, și sufletele drepţilor se veselesc, strigând cântări cu credinţă, întru mărirea naşterei tale.

Ce cântări înfricoşate au fost cele ce ţi-au adus ţie Fecioară atuncea? Stând împrejurul tău când te-ai născut, fecioarele dănţuind cu bucurie, şi strigând cu mirare: Născutu-s'a, palatul Impăratului; străluceşte sicriul sfinţeniei, uşile cele sterpe s'au deschis, şi uşa lui Dumnezeu aduce rodire de bunătăţi, dând pace lumei şi mare milă.

Alte Stihiri ale Sfintelor, glasul al 4-lea.
Podobie: Ca pre un viteaz între...

Cu văpselele cele din sângiuri împodobindu-vă fecioare, prin curăţie v'aţi unit cu mirele Hristos Dumnezeul nostru, carele v'a păzit fecioria voastră nespurcată, şi în cămările cereşti cele neperitoare ale nestricăciunei şi nefăcute de mâini, muceniţelor v'aţi sălăşluit.

Cu trupul nevârstnice, iară cu minţile întregi măritelor, aţi biruit cu puterea Duhului pre vrăjmaşul bălaur, pre începătorul răutăţei; pentru aceea aţi priimit cununile biruinţei, Minodoro, Mitrodoro, şi Nimfodoro, cele ce v'aţi luptat pentru Treime.

Şi membrele sdruncinându-vi-se, şi focul arzându-vă, şi cu unghii de fier rumpându-vă, şi pre lemn spânzurându-vă, şi cu sabii tăindu-vă, nu v'aţi lepădat de Hristos biruitoarelor prea lăudate; pentru aceea aţi dobândit cununile biruinţei, Minodoro, Mitrodoro, şi Nimfodoro, cele întocma la număr cu Treimea.

Slavă, Şi acum, a Praznicului, glasul al 4-lea.

Prin vestirea cea mai de 'nainte a îngerului, rod prea cinstit, te-ai născut Fecioară astăzi din cei drepţi, din Ioachim şi din Anna; ceea ce eşti Cer şi scaun lui Dumnezeu, şi vas curăţiei, vestind bucurie în toată lumea, ceea ce eşti pricinuitoare vieţei noastre, pierzare blestemului, darea din nou a binecuvântărei. Pentru aceasta întru naşterea ta Fecioară cinstită de Dumnezeu, cere pace lumei, şi sufletelor noastre mare milă.

LA STIHOAVNĂ, Stihirile glasul al 2-lea.
Podobie: Casa Eufratului...

Ceata proorocilor, bucuraţi-vă; că iată stearpa naşte rod, întru care s'a plinit proorociile voastre.

Stih: Ascultă fiică şi vezi şi pleacă urechia ta...

Saltă Ioachime, văzând pre

Anna, că îţi naşte ţie rod din pântece, din care se va naşte vieaţa, şi mântuirea lumei.

Stih: Feţii tale se vor rugă bogaţii...

Bătrâneţele lui Ioachim, şi sterpiciunea Annei să salte, căci printr'înşii se înnoeşte firea cea omenească, care de demult a fost îmbătrânită.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Priimeşte Născătoare de Dumnezeu laudă din buze spurcate, şi-mi dă mie dezlegare greşalelor, şi îndreptare răutăţilor.

Troparul, glasul al 4-lea.

Valurile cele întreite ale muncilor şi moarte amară, pentru vieaţa cea veşnică, aţi schimbat sfintelor muceniţe trei fecioare, mărturisind înaintea divanurilor celor fărădelege, pre Treimea cea nezidită. Pentru care de sabie tăindu-vă, urmaţi acum Mielului celui junghiat, şi vă rugaţi pentru cei ce cinstesc sfinţită pomenirea voastră.

Slavă, Şi acum.

Troparul Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de 2 ori. Slavă, al Sfintelor. Şi acum iară al Praznicului.

După întâia Catismă, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întimpină...

Iudo măreşte-te, şi Davide veseleşte-te, Adame înnoeşte-te, şi Levi întăreşte-te; căci dintru voi mi s'a născut mie Hristos; încordează-ţi canonul scriitorule de cântări şi spune, care este Fecioara ceea ce a născut? Este Maica lui Hristos Dumnezeu, hrănitoarea vieţii noastre.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Innoeşte-te Adame, bucură-te Evo, saltă Davide, veseleşte-te Anno; căci Maica Ziditorului tău se naşte preamărit. Dănţueşte tot pământul înnoindu-se, şi se bucură împodobindu-se cu îmbrăcăminte nouă; toate neamurile să salte, strigând acum Mariei: Fericită eşti casa lui David; că hrăneşti pre hrănitoarea vieţei noastre.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

Psalmul 50.

CANOANELE

Al praznicului cel de al doilea cu Irmosul pe 8. Şi al sfintelor pe 4.

CANONUL sfintelor muceniţe. Al căruia acrostih la Greci este...

Chinurile celor trei surori fără prihană laud. Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Milostiviţi-ne pre Treimea cea nezidită, pre carea cu bună credinţă aţi propoveduit-o măritelor muceniţe, nouă celor ce cinstim acum dumnezeeştile voastre nevoinţe, de Dumnezeu fericitelor.

Cuvintele vrăjmaşului nu le-au băgat în seamă tinerile, fiind îngrădite cu arma credinţei cea dumnezeească, şi au răbdat întreitele valuri ale chinurilor, şi moarte fără dreptate, pentru Hristos vieaţa tuturor.

Slavă:

Intărindu-se cu puterea cea prea puternică a Ziditorului, au luat vitejie bărbătească prea cinstitele, şi au surpat pre bălaurul cel mare şi viclean, călcându-l cu picioarele.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre o cămară însufleţită, şi lăcaş nepieritor, ca pre o uşă cerească, ca pre o masă dumnezeească, ca pre un palat şi scaun al Stăpânului, pre Maria cea prea Curată, cu laude să o cinstim.

Peasna 3-a, Irmos:
Nu întru înţelepciune...

Fiind cu cugetul mort din nesimţirea cunoştinţei, tiranul cel fărădelege, silià pre muceniţa Minodora, chinuindu-o cumplit, să se lepede de Hristos vieaţa noastră a tuturor.

Judecătorul cel cumplit cu toiage îţi sfărâmà mădulările, ne socotind că-ţi împleteşte ţie cunună neveştejită muceniţă, ceea ce nu ţi-ai clipit ochii dela privirea lui Dumnezeu.

Slavă:

Prin chinuri sfintele de trei ori fericitele muceniţe au aflat avuţie în ceruri, şi laudă veşnică, apropiindu-se mai luminat de Dumnezeu.

Şi acum, al Născătoarei:

Ceea ce te-ai arătat Fecioară curată, goneşte întunerecul sufletului meu; rumpe lanţurile păcatelor mele; mântueşte-mă ceea ce ai născut pre Atotînduratorul.

Irmosul: gl. 4

Nu întru înţelepciune, şi „în putere, şi în bogăţie ne „lăudăm; ci întru tine înţelep„ciunea Tatălui cea ipostatică „Hristoase. Că nu este sfânt „afară de tine, iubitorule de „oameni".

CONDACUL şi Icosul praznicului.

Sedealna muceniţelor, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Spăimântatu-s'a de răbdarea voastră cea multă, cetele cele cereşti ale slujitorilor celor fără de trup; căci sfărâmându-vi-se fluerile cu toiage, aţi suferit ca şi cum altul ar fi pătimit, şi moarte amară aţi răbdat cu trup femeesc, zdrobind pre bălaurul cel viclean; şi vi s'a priimit nevoinţa voastră la Dumnezeu dătătorul de

viaţă, ca a unora ce v'aţi luptat pentru credinţă.

Slavă, Şi acum, a praznicului, asemenea.

Fecioara Maria şi Născătoarea de Dumnezeu cu adevărat, ca un nor al luminei, astăzi a strălucit nouă, şi din cei drepţi a ieşit spre lauda noastră. Nu se va mai osândi Adam; că Eva din legături s'a dezlegat; şi pentru aceasta glăsuim strigând cu îndrăzneală către cea singură Curată: Bucurie vesteşte naşterea ta, la toată lumea.

Peasna 4-a, Irmos:

Cela ce şeade în slavă...

Fiind luminată cu razele crucei, pururea fericită Mitrodoro, spânzurându-te pre lemn, ai răbdat munca focului, şi jeratecul rătăcirei cu roua dragostei lui Hristos l-ai stins.

Vitându-se cu cugetul la faţa cea prea luminată a mirelui, şi socotindu-i frumseţea cea neasemănată, durerile sfărâmărei fluerilor vitejaşte le-a răbdat, Minodora cea pururea pomenită.

Slavă:

Infrumseţatu-v'aţi fecioarelor, şi luminat v'aţi mărit, cu totul iubind pre Cuvântul cel preamărit, de a căruia dragoste fiind rănite, cu vitejie aţi răbdat mulţimea chinurilor.

Şi acum, al Născătoarei:

De răutatea vicleanului fiind eu omorît Preacurată, ceea ce ai născut vieaţa, înviază-mă; căci la tine am năzuit, şi fiind căzut la adâncimea păcatelor, scoate-mă ca o milostivă, ceea ce eşti fără prihană.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Gând răbdător, şi cuget nebiruit arătând mucenitele înaintea divanurilor, şi-au împletit cununi de biruinţă.

Sufere sgârierile cele cu unghii de fier, Nimfodora spânzurându-se pre lemn, pentru dragostea mirelui celui nemuritor.

Slavă:

Să se laude cugetătoarele de Dumnezeu trei fecioare, cele ce sunt lăcaşuri prea sfintei Treimi, şi închipuire adevarată a Dumnezeirei prin unimea gândului, şi a Treimei prin întreimea numărului.

Şi acum, al Născătoarei.

Dintru tine Fecioară Prea curată şi fără prihană, s'a întrupat Cuvântul lui Dumnezeu, mai pre sus de cuvânt prea fericită.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas de...

Dorind a vedeà frumseţea ta cea neasemănată Hristoase, mucenitele cele rănite

de dragostea ta cea prea dulce, Cuvinte cel fără de început, vitejaşte au răbdat amărăciunea chinurilor.

Ca nişte crini au răsărit în mijlocul mucenicilor, fecioarele cele pururea pomenite, şi au umplut de miros bun Biserica cu Darul Duhului, prin mirosurile chinurilor celor de multe feluri.

Slavă:

Numai de Mirele cel nemuritor, dorind fecioarele cele tinere, n'au băgat seamă moartea cea văzută, fiind întărite cu putere nevăzută.

Şi acum, al Născătoarei.

Sfânt este Domnul, carele s'a sălăşluit în pântecele tău, aflându-te pre tine mai sfântă şi mai curată decât toată zidirea, Maica lui Dumnezeu Preacurată Stăpână.

Irmosul.

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDACUL mucenițelor, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Muncindu-vă cu cruzime pentru Treime, aţi biruit pre vrăjmaşul cel mult meşteşugareţ, fiind alcătuite cu Duhul ca nişte surori; pentru aceea v'aţi sălăşluit împreună cu cele cinci fecioare, în cămara cea cerească biruitoarelor; şi împreună cu îngerii staţi înaintea împăratului tuturor, cu bucurie neîncetat.

ICOS:

Sărbătoare sfinţită prăznuind Biserica lui Hristos, cu bună credinţă săvârşaşte pomenirea voastră, cea aducătoare de lumină, prea lăudatelor surori mucenițe, cele ce sunteţi aseminea la vieţuire; căci cu tărie biruind pre vrăjmaşi, v'aţi încununat din mâna împăratului tuturor, dela carele cereţi mie luminare, ca să laud pomenirea voastră precum se cade, şi vitejiile cele muceniceşti; căci voi staţi înaintea împăratului tuturor cu bucurie neîncetată.

Intru această lună în zece zile. Pomenirea sfintelor mucenițe fecióre, Minodora, Mitrodora şi Nimfodora.

Stih: Trei tinerele fecioare, Minodora, Mitrodora
A fi daruri chinurile trupului socotiau împreună şi Nimfodora,
A zecea zi chinuindu-se cele trei cu numele de dar au murit,
Şi sufletele lor de Dumnezeu li s'a priimit.

Acestea erau surori bune şi drepte care lăcuiau de două proaşte departe dela apele cele calde ce ies la Pitia. Deci fiind pârâte la Fronton domnitorul cetăţei, şi amare munci dându-le, în acelea şi-au dat sufletele către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Varipsava.

Stih: Varipsava pentru sângele cel dumnezeesc al Stăpânului său...
Zdrobindu-se cu lemne, şi-a vărsat sângele său.

Acesta luând dela oarecarele pustnic, cinstitul sânge, care a curs din coasta Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, făceà cu dânsul lecuiri; pentru aceea se ucise noaptea cu vicleşug de cei necredincioşi, iară odorul acesta rămase iarăşi la ucenicul său cu pază.

Intru această zi, sfânta Pulheria împărăteasa cu pace s'a săvârşit.

Stih: Precum zice Psalmul s'a pus Pulheria cu adevărat...
Impărăteasa de-adreapta ta Hristoase al tuturor împărat.

Aceasta a fost soră lui Teodosie cel mic, şi femee numită binecredinciosului împărat Marchian, carea păzindu-şi până la bătâneţe fecioria, şi făcând multe bunătăţi la zidiri de Biserici, şi bolniţe de bolnavi şi de săraci şi bătrâni cu hrana lor, şi prin mijlocirea ei făcându-se şi sfântul Sinod dela Halchidon, cu pace a raposat.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor apostoli Apelie, Luca şi Climent.

Stih: Dumnezeescul Luca, cu Apelie şi Climent minunat,
Apostoli cu apostolii s'au împreunat.

Alt Apelie a fost acesta, şi altul a fost cela ce a fost Episcop la Iraclia Traciei; însă de acesta pomeneşte Pavel Apostolul la Epistola cea către Romani; carele s'a făcut luminător Smirnei, şi slujind lui Dumnezeu cu cuviinţă către dânsul a călătorit. Deaseminea şi acest Luca, n'a fost evanghelistul, ci acela ce-l mărturiseşte fericitul Pavel în Epistola cea către Timoteiu, carele a fost arhiepiscop în Laodichia Siriei, şi bine păstorind-o, s'a dus către Domnul. Iară Climent acesta, este acela de carele pomeneşte apostolul în Epistola cea către Colaseni, că şi acesta din păgâni a crezut întâiu în Hristos, şi s'a făcut episcop Sardiei, şi purtând ranele lui Hristos pre trupul său, către Domnul a răposat.

Intru această zi, sfânta muceniţă Ià, prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Din văile pământului Ià de sabie s'a tăiat;
Şi ţie Mântuitorule ca o floare cu bun miros s'a arătat.

Sfântul Petru Episcopul Niceei cu pace s'a săvârşit.

Stih: Petre mai 'nainte fiind întâiu stătător al Nicenilor;
Murind te-ai făcut următor mai marelui pescarilor.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii cei din Avraam...

Poruncindu-vă tiranul cel fărădelege, ca să jertfiţi idolilor, de faţă l-aţi înfruntat fecioarelor, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Fiindu-vă gândul luminat cu raze dela stăpânirea cea dumnezeiască, aţi risipit negura idolilor, prea lăudatelor muceniţe, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Nici tăerile membrelor, nici goana, nici scârbele, n'au putut să despartă pre muceniţe de Hristos, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai pre sus de fiinţă te-ai învrednicit Fecioară, a purtà în pântece pre ziditorul carele iarăşi ne-a zidit pre noi, cei ce

cu credinţă cântăm: Hristoase bine eşti cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Mântuitorule al tuturor...

Fiind aprinse de dragostea ziditorului, aţi potolit boldurile şarpelui, săvârşind lupte bărbăteşti în trup femeesc. Pentru aceea v'aţi încununat cu cununi dumnezeeşti.

Vitejeşte luptându-vă cu vrăjmaşii cei nevăzuţi, aţi biruit cu trupul pre cel fără de trup, cugetătoarelor de Dumnezeu fecioare, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul.

Fiind întărite în Hristos Iisus Mântuitorul, aţi biruit tăria vrăjmaşului strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fiind împodobite cu ranele muceniei, şi împestrite cu frumseţea chinurilor, prea lăudate tinerele fecioare, aţi câştigat împărăţia cea de sus în Hristos Iisus.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca întru un lăcaş împărătesc sălăşluindu-se întru tine Dumnezeu, a priimit trup omenesc, şi în două firi lumei s'a arătat, prin tine Fecioară; căruia îi cântăm: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Mântuitorule al tuturor Atot„puternice, pre cei ce se ţineau „de buna credinţă, în mijlocul „văpăei pogorându-te 'i-ai rou„rat, şi 'i-ai învăţat să cânte: „Toate lucrurile binecuvântaţi „şi lăudaţi pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Dorind a vedeà frumuseţea mirelui, încă în trup muritor fiind, aţi poftit din suflet nemurirea, purtătoarelor de chinuri. Pentru aceea vă fericiţi dupre vrednicie.

Ca nişte mieluşele fără de răutate, aţi stătut înaintea tiranilor, ca între nişte lupi sălbateci, şi biruind cumplirea lor v'aţi adus lui Hristos jertfă binepriimită.

Impletitu-v'aţi fecioarelor cunună neveştejită, şi aţi dobândit dumnezeiasca mărire, şi v'aţi învrednicit a câştigà împărăţia cu adevărat cea veşnică, împreună cu mucenicii, ca nişte muceniţe prea lăudate.

Slavă:

Ca unele ce aveţi îndrăzneală către Stăpânul, cinstitelor fecioare, rugaţi-vă pentru cei ce cu dragoste săvârşesc pomenirea voastră, ca şi ei să dobândească mărirea de care v'aţi învrednicit.

Şi acum, al Născătoarei:

Milostiv fii mie Hristoase, când vei venì cu slavă să judeci lumea; risipeşte negura patimilor mele, prin rugăciunea celeia ce te-a născut, şi ale cinstitelor tale mucenițe, ca un bun şi mult îndurat.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăiat Fecioară s'a tăiat, adu„nând firile cele osebite; pentru „aceasta veselindu-ne, pre tine „Născătoare de Dumnezeu te „mărim".

SVETILNA

Pododie: Lumina cea neapusă...

Trei fecioare mărind pre Prea sfânta Treime, propoveduesc pre Dumnezeu înaintea tiranilor; pentru aceea chinuindu-se, au dobândit cununile cele neperitoare.

Slavă, Şi acum, a praznicului:

Veselia îngerilor, luminarea oamenilor, părtinitoarea lumei, Născătoare de Dumnezeu Marie, spală de greşale, pre cei ce cu credinţă te laudă pre tine Fecioară.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, Praznicului, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

A lui Ioachim şi a Annei odraslă, s'a arătat Fecioara; pre oameni mântuindu-i, din păcatul strămoşesc.

Stih: Ascultă fică şi vezi şi pleacă urechia ta...

Munte umbros s'a arătat, stărpirea Annei, din care mântuirea tuturor, se naşte Fecioara, Maica Domnului.

Stih: Feţei tale se vor rugà bogaţii poporului.

Annei s'a dezlegat sterpirea nerodirei, şi lumei odrăsleşte, iertare de păcate, pre fica lui Emmanuil.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Veniţi o credincioşi, să mărim pre Fecioara, că s'a născut din cea stearpă, a noastră înnoire, din stricăciunea cea dintâi.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Praznicului. Peasna 4-a şi 5-a pe 8.

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 11 ZILE

Cuvioasa maica noastră Teodora cea din Alexandria.

Intru această zi, se cântă şi slujba sfântului mucenic Avtonom. Pentrucă în 12 zile se odovăeşte slujba Naşterei Născătoarei de Dumnezeu.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale cuvioasei 3, şi ale mucenicului 3. Stihirile cuvioasei, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu trup femeesc şi cu chip bărbătesc, ai săvârşit lupte vitejeşti, din cea

către Dumnezeu a ta necurmată râvnă, lăcuind între bărbaţi Teodoro, ai biruit patimile, şi pornirile dezmerdărilor de tot le-ai înfrânat, prin nevoinţe şi prin rugăciuni necontenite.

Sub lumina soarelui acestui apuitor, nu ţi s'a descoperit greşalele, iară Soarelui celui neapus, cunoscătorului inimilor şi Domnului, celui ce vede cele tăinuite, fiindu-ţi ştiute păcatele, cu lumină a luminat cugetele ochilor inimei tale; pentru aceea ai grăbit, să-i slujeşti lui cu postiri necontenite, şi cu săvârşirea bunătăţilor.

Viclenia vrăjmaşului, Teodoro ai priceput, şi pre prunc l-ai priimit ca un fiu al tău şi l-ai hrănit cu osârdie; ocara ponosului ~~curviei~~ suferind, înfruntare de către toţi tu ai pătimit, şi nefiind vinovată de păcat, ai răbdat defăimare; pentru aceea te fericim.

Alte Stihiri ale mucenicului, glasul şi Podobie asemenea.

Cu bunătăţi fiind luminat şi cu evlavie împodobit, ai ajuns arhiereu dumnezeesc, şi ca un soare luminos ai străbătut toată lumea, sădind pretutindenea propoveduirea credinţei, şi dezrădăcinând înşelăciunea cu secera limbei tale, Ierarhe de Dumnezeu purtătorule, mare propoveduitorule Avtonome.

Către durerile muceniei, către bătăi, şi către rane şi moarte ai năvălit bărbăteşte Avtonome; şi fiind cu pietre împroşcat, şi pre acestea le-ai întrebuinţat ca pre nişte trepte şi scară, şi te-ai înălţat către Dumnezeu încununat, unindu-te cu oştile cele fără de trup; roagă-te dară pentru lume.

Podoaba Arhieriei mai luminoasă o ai făcut cu sângele muceniei, prin Darul dumnezeescului Duh; pentru aceea la sfintele cele de sus, unde mergător mai înaintea tuturor s'a arătat Iisus, te-ai înălţat, să priimeşti cununa biruinţei, dimpreună cu toţi cei ce s'au săvârşit prin cinstitul lor sânge.

Slavă, Şi acum, al Praznicului, glasul al 6-lea.

Măcar că prin voirea lui Dumnezeu, şi alte fericite femei sterpe au odrăslit oarecum, dar Maria decât toţi cei născuţi mai pre sus cu dumnezeească cuviinţă a prea strălucit; că din maică neroditoare cu preamărire născându-se, a născut cu trup pre Dumnezeul tuturor, mai pre sus de fire, din pântece fără sământă; singură fiind uşa a unuia născut Fiului lui Dumnezeu; prin carea trecând, încuiată o a păzit. Şi toate înţelepţeşte tocmin-

du-le, precum știe însuși, a lucrat mântuire tuturor oamenilor.

LA STIHOAVNĂ, Stihirile glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Ioachim și Anna prăznuesc, născând începătura mântuirei noastre, pre singură Născătoarea de Dumnezeu; cu carii și noi împreună prăznuim astăzi pre cea din rădăcina lui Iesseiu, pre Preacurata Fecioară o fericim.

Stih: Ascultă fică și vezi...

Preacurata Fecioara ceea ce a încăput pre Dumnezeu, lauda proorocilor, fica lui David astăzi se naște din Ioachim și din Anna cea înțeleaptă, și blestemul lui Adam cel deasupra noastră, s'a gonit întru nașterea ei.

Stih: Feței tale se vor ruga...

Țarina cea mai 'nainte neroditoare, pământ roditor naște, și din pântece sterp, rod sfânt a răsărit. Cu lapte se hrănește, minune înfricoșată! hrănitoarea vieței noastre; ceea ce în pântece a priimit pâinea cerească, cu lapte ~~din țâțe~~ se crește.

Slavă, Și acum, glasul al 8-lea.

A lui Serghie Aghiopolitul.

In ziua cea binevestită a praznicului nostru, să trâmbițăm duhovnicește; că cea din sămânța lui David, Maica vieței, astăzi se naște, stricând întunerecul. Ceea ce este înnoirea lui Adam, și chiemarea Evei, și izvorul nestricăciunei; prin carea noi ne-am îndumnezeit, și din moarte ne-am mântuit; și cu Gavriil să strigăm către dânsa credincioșii: Bucură-te ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu tine; prin tine dăruindu-ne nouă mare milă.

Troparul sfintei, glasul al 8-lea.

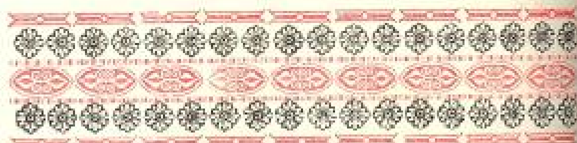
Intru tine Maică cu osârdie...

Slavă, al sfântului, glasul al 4-lea.

Și părtaș obiceiurilor...

Caută-le la sfârșitul cărței.

Și acum, a praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul praznicului odată. Și al cuvioasei odată. Slavă, al mucenicului, Și acum, iară al praznicului.

După întâia Catismă, Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Preamărit născându-te din coapsele cele neroditoare, mai pre sus de fire ai născut din coapsele tale cele fecioreşti; căci arătându-te spic frumos, ai odrăslit vieață lumii. Pentru aceasta puterile cele cerești, strigă către tine Născătoare de Dumnezeu: Mărire ieșirei tale Preacurată, mărire nașterei

tale, mărire feciorici tale Maică nenuntită.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Razele bucuriei celei a toată lumea a naşterei tale, au strălucit pre pământ Fecioară Maică Marie, şi au luminat cugetele celor ce cu dradoste te laudă pre tine.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

Psalm 50.

CANOANELE

Al praznicului cel dintâi cu Irmosul pe 6. Şi al sfinţilor două pe 8. Canonul cuvioasei.

Facerea lui Ignatie.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Umple gura mea de lauda ta Doamne, a celuia ce te măresc pre tine cel mult mărit, ca să cinstesc ostenelele Teodorei, care bine a plăcut ţie prin strălucirea vieţei.

Răsărit-a astăzi sfinţită prăznuirea ta, mai luminat de cât soarele, luminând sufletele celor din lume, şi gonind întunerecul dracilor, ceea ce eşti vrednică de minune.

Strălucirea soarelui cestui apuitor, nu ţi-a vădit greşalele tale, iară Soarele cel neapus te-a cunoscut, ca unul ce toate le ştie; şi a luminat ochii sufletului tău cu razele pocăinţei, ceea ce eşti de Dumnezeu fericită.

Al Născătoarei:

Ca pre o cămară însufleţită, ca pre un lăcaş fără prihană, ca pre o uşă a Cerului, ca pre o masă dumnezeească, ca pre un palat şi scaun al Stăpânului, cu laude să cinstim pre Maria cea Preacurată.

Alt Canon al sfântului Avtonom.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Căruţele lui Faraon...

Fiind luminat pururea cu lumină dumnezeească Ierarhe, mântueşte-mă de întunerecul păcatelor, ca să laud astăzi luminatul tău praznic.

Făcându-te Arhiereu, ca un râvnitor al lui Pavel, ai încunjurat toată lumea, propoveduind mântuirea tuturor şi surpând capiştile idolilor.

Slavă:

Fiindu-ţi întărit sufletul pe piatra credinţei, ai pătimit ucidere cu pietre; şi cu bucurie către vieaţa cea neveştejită te-ai mutat, sfinţite mucenice Avtonome.

Şi acum, al Născătoarei:

Născut-ai mai pre sus de Cuvânt pre cel născut mai 'nainte de veci din Tatăl, Maică neispitită de nuntă; pre carele roagă-l pentru noi, cei ce te lăudăm pre tine cu bună credinţă.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi...

Imbrăcându-te cu haină, şi cu cuget bărbătesc, te-ai amestecat pre sine-ţi cu adunarea monahilor, luptându-te cu stăpânitorul lumei cel viclean.

Cu bărbăţie ai întărit slăbiciunea femeească, mutându-ţi numele, şi schimbându-ţi chipul, te-ai arătat pre sineţi prin fapte, dar cinstit şi iubit lui Dumnezeu, cuvioase.

Cu cuget smerit, şi cu lăudată supunere, te-ai dat spre ascultarea slugilor lui Dumnezeu; pentu aceea însuşi te-a suit pre tine, către înălţimea nepătimirei.

Al Născătoarei:

Mă turbură viforul păcatelor, şi valul cugetelor celor necuvioase; milostiveşte-te Preacurată, şi-mi tinde mână de ajutor ca o milostivă, pentru ca mântuindu-mă, să te măresc.

Alt Canon, Irmos:

Intăritu-s'a inima mea...

Gonirile tale şi improşcările cu pietre şi imboldirile şi vărsările sângiurilor ca o gârlă, legăturile, închisorile şi moartea ta laud, mucenice Ierarhe Avtonome.

Surpând nelegiuirea cu mergerea ta de bună voie spre patimă, ţi-ai luminat podoaba ierarhiei cu picăturile sângiurilor tale, mucenice; şi împărăţeşti împreună cu Hristos împăratul veacurilor.

Slavă:

Vitejiile tale cele de pre alocuri, care ai făcut asupra celor ce te goniau nesuferindu-le protivnicul drepţilor fericite, tot felul de supărări ţi-a scornit ţie, iară tu cu arma crucei l-ai omorît.

Şi acum, al Născătoarei.

Mai sfântă decât îngerii, şi mai desfătată decât cerurile, Născătoare de Dumnezeu aflându-te pre tine cel ce pre sfinţi se odihneşte, fiind neîncăput din fire, întru tine încape, şi pre mine mă mântueşte.

Irmosul: gl. 4

Intăritu-s'a inima mea întru „Domnul, cel ce dă rugăciune „celui ce se roagă. Că arcul „puternicilor a slăbit, şi cei slabi „s'au încins cu putere“.

CONDACUL sfintei, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre cea neadormită...

Trupul tău cu posturi topindu-ţi, cu neadormite rugăciuni pre făcătorul ai rugat pentru păcatul tău, ca să iai iertare desăvârşit, şi ai luat iertare, calea pocăinţei arătând.

Sedealna cuvioasei, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne intimpină...

Cu sihăstrie ţi-ai luminat sfinţita ta podoabă, şi te-ai adus ca un prinos lui Dumnezeu celui ce s'a întrupat, Teodoro de Dumnezeu însuflată; şi luând dela dânsul Dar de tămăduiri, goneşti negura boalelor fericită, şi te rogi ca să ne mântuim toţi cei ce te lăudăm pre tine.

Slavă, a sfântului.

Indoită cununa nestricăciunei, ţi-a dăruit ţie Hristos prea fericite, ca unui nevoitor, şi ca unui cinstit, ierarhe Avtonome; căci cu aceasta ai adus jertfă fără de sânge, iară cu mucenia, cu adevărat ai râvnit dumnezeeştii lui patimi; pentru aceea te-ai învrednicit fericirei lui cei neveştejite.

Şi acum, a praznicului, asemenea.

Iudo măreşte-te, şi Davide întăreşte-te, Adame înnoieşte-te, şi Levi veseleşte-te, căci dintru voi mi s'a născut Hristos. Incordează-ţi canonul scriitorule de cântări şi spune: Care este Fecioara ceea ce a născut? Este Maica lui Hristos Dumnezeu, hrănitoarea vieţei noastre.

Peasna 4-a, Irmos:

Sfatul cel neurmat...

Nevoitu-te-ai slăvită, prin postiri de multe zile, ca şi cum ai fi fost fără de trup, întărindu-ţi-se neputinţa cu voia lui Hristos cea atotputernică, hrănindu-te cu Dar dumnezeesc.

Dumnezeiască îmbrăcăminte poftind, şi podoaba nestricăciunei dorind, ţi-ai îmbrăcat trupul tău cu haine proaste de păr, fericită.

Vezi-mi smerirea şi necazul, ascultă-mi lacrămile şi tânguirea, şi-mi uşurează lanţul păcatului cel greu; strigă Teodora, către însuşi cel ce poate a mântui.

Al Născătoarei:

Prea minunată Maica lui Dumnezeu, străluceşte-mi mie raza pocăinţei, risipeşte-mi întunerecul răutăţilor mele celor fără măsură Fecioară, goneşte cugetele inimei mele cele viclene.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul...

Fiind legat de dragostea lui Hristos părinte, deslegi pre cei legaţi de înşelăciune, cu împletirile cuvintelor tale, şi-i pironeşti de dragostea vieţii cei adevărate.

Fiind doftor prea isteţ fericite mucenice, pre cei otrăviţi cu otrava deşertăciunei

idolilor, îi îndulceşti cu cuvintele credinţei prea înţelepte.

Slavă:

Podoaba mucenicilor, frumseţea arhiereilor, întărirea bisericei, şi într'armarea credincioşilor, să se cinstească minunatul Avtonom.

Şi acum, al Născătoarei.

Către noianul îndurărilor tale, ceea ce ai născut vieaţa lumei, năzuesc Preacurată, eu cel omorît de păcate; prin rugăciunile tale mântueşte-mă Stăpână.

Peasna 5-a, Irmos:

Spăimântatu s'au toate...

Spăimântatu-s'au cetele cele fără de trupuri, văzându-te pre tine cu trup de materie, râvnind vieţei lor cei îngereşti, şi biruind pre vrăjmaşul, carele cu înşelăciune odinioară te-a vătămat Teodoro.

Sălbătăcirea hiarelor ţi-au supus ţie Dumnezeu, dându-ţi Dar de tămăduiri; aceasta o propovedueşte cel ce prin mâna ta s'a tămăduit de sfărâmare, şi de mâncarea hiarei cei sălbatice s'a mântuit, pururea fericite.

Vrăjmaşul cel viclean, multe feluri de supărări a pornit asupra ta maică; dar cu sabia smereniei l-ai rănit pre el cuvioasă, zdrobindu-i capul cel mult meşteşugareţ, Teodoro de Dumnezeu însuflată.

Hrăneşti pruncul fără de răpştire, suferi năpăstuirea cea de ponos, mulţămind Stăpânitorului tuturor, celui ce te-a întărit şi te-a preamărit, Teodoro prea lăudată.

A Născătoarei:

Puterea şi întărirea inimei mele cei slabe, tu eşti Fecioară, cea neispitită de nuntă; şi zid nesfărâmat, mântuindu-mă de relele cele din partea diavolului, şi întorcând înapoi năvălirile şi taberile vrăjmaşului celui cumplit.

Alt Canon, Irmos:

Răsari-mi mie Doamne...

Ca soarele ai răsărit în tăria Bisericei, şi cu razele nevoinţelor şi cu minunile tale mucenice, luminezi pre credincioşi, risipind negura dracilor Avtonome.

De duhul cel prea sfânt fiind luminat, s'a arătat limba ta ca un condeiu bine scriitor, însemnând legea lui Hristos pre lespezile inimilor celor binecredincioşi, Avtonome.

Slavă:

Duhul cel prea sfânt aflându-te lăcaş curat şi sălăşlu-

ire a sa, te-a umplut de daruri dumnezeeşti, sfinţite mucenice al lui Hristos.

Şi acum, al Născătoarei:

Răsari-mi Stăpână, raza milei tale, mie celui ce sunt cuprins deapururea întru întunerecul greşalelor mele, şi mă îndreptează către lumina pocăinţei Preacurată, ca să te măresc pre tine cu credinţă.

Peasna 6-a, Irmos:
Inţelepţii lui Dumnezeu...

Vărsând izvor de lăcrămi neîncetat, nu ai contenit suspinurile, ci cu răbdare ai suferit ostenelele şi înstreinarea vieţei postniceşti, cu mulţămită, ceea ce eşti de Dumnezeu fericită.

Având băutură din mare şi hrănindu-te cu ierburi sălbatice, sălăşluindu-te cu hiarele, lăcuiai în pustie ca şi cum ai fi fost în Cer, ceea ce eşti vrednică de minune.

Suferit-ai arşiţa soarelui, şi ai răbdat gerul nopţei, încălzindu-te de Darul Dumnezeescului Duh; pentru aceea te desfătezi acum, întru fericirea cea de sus.

A Născătoarei:

Pre năstrapa şi masa cea dumnezeească, pre ţarina cea nearată care a odrăslit pâinea vieţei, pre muntele cel sfânt; pre Fecioara Născătoarea de Dumnezeu, cu laude să o cinstim.

Alt Canon, Irmos:
Viforul gândurilor...

Ocârmuindu-te de dumnezeeasca mână, fără primejdie ai înotat în noianul înşelăciunei, şi ai ajuns la limanul cel lin al împărăţiei celei de sus, sfinţite mucenice Avtonome.

Impungându-ţi-se coasta cu suliţa cugetătorule de Dumnezeu, ai închipuit patima lui Hristos, şi cu mulţimea pietrelor grămădindu-te fericite, ai râvnit mucenicului celui dintâi cu adevărat.

Slavă:

Prăznuind cinstită ziua săvârşirei tale, cu credinţă ne rugăm ţie, ca unuia ce ai îndrăzneală către Dumnezeu; pre dânsul neîncetat roagă-l pentru noi prea fericite.

Şi acum, al Născătoarei.

Lupta păcatelor mele celor multe, mă trage la adâncimea deznădăjduirei Fecioară. Ci cu mâna ta cea puternică, scoate-mă şi mă mântueşte, ca să te laud pre tine, prea lăudată.

Irmosul: 91.4

Viforul gândurilor apucându-mă, întru adâncul greşalelor

„celor nemăsurate mă trage; „ci tu ocârmuitorule bune, mai „'nainte apucând îndreptează-„mă, ca pre proorocul, şi mă „mântueşte".

CONDACUL şi ICOSUL praznicului.
Sau al sfintei, glasul 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească...

Scăpând de noaptea patimilor, de Dumnezeu cugetătoare Teodoro, ai năzuit cu gândul către Soarele cel strălucit, omorându-ţi săltările trupului cu nevoinţă; pentru aceea te-ai făcut pildă sihastrilor cu vieaţa, şi îndreptare celor căzuţi; pentru care te cinstim.

ICOS

Vieaţa ta s'a arătat pildă celor căzuţi, şi îndreptare celor ce vor vrea să vie prin pocăinţă către cela ce poate a iertà greşalele, precum este scris; întru carele crezând fericită, aseminea ca curva, în loc de mir, 'i-ai adus rîu de lacrămi, prin care ai înecat pre şarpele cel viclean, şi ai câştigat cununa biruinţei, de trei ori fericită Teodoro. Pentru aceea omorînd hiara cea sălbatecă cu rugăciunile tale, ai înviat pre mort cu puterea Ziditorului tău, pentru carele tu te-ai omorît; drept aceea pre tine te cinstim.

Intru această Lună în 11 zile, pomenirea cuvioasei Maicei noastre Teodorei cea din Alexandria.

Stih: Şi chipul şi gândul Teodora bărbăteşte s'a arătat...
Şi mai 'nainte de sfârşit pre gândul cel mare l-a ruşinat.
A unsprezecea zi Teodora a adormit...
Somnul cel de pe urmă, şi în ceruri s'a odihnit.

Precum împărăţiea cerurilor s'a asemănat cu zece fecioare, dupre pilda lui Hristos în Noul Testament al Evangheliei; într'acest chip şi zece femei asemănându-se cu shima bărbaţilor, au zdrobit boldurile ucigătorului de oameni diavol. Una dintre aceste zece, a fost şi Teodora aceasta ce se prăznueşte acum, având numele ca un dar a lui Dumnezeu. Deci, se trăgeà aceasta din cetatea Alexandriei, pe vremea lui Zinon împăratul în anul patru sute şaptezeci şi doi. Şi însoţindu-se prin nuntă cu bărbat legiuit, vieţuià o vieaţă cu bună rânduială şi neprihănită. Deci, fiindcă din pizma urîtorului de bine diavol, căzu pre ascuns în prea curvie, cugetă a căutà şi aşi aflà mântuirea sa. Pentru aceasta auzind Evangheliceştele cuvinte, cu care învaţă Domnul, că nu este nimic ascuns, care să nu se facă arătat la cea de apoi: „Că nu este lucru de taină, care să nu se arate" (Luca 8, 17). Pentru aceasta, îndată ce a cunoscut greutatea păcatului ce a făcut, îngreţoşindu-se de păcatul acela ca de oarecare spurcăciune şi necurăţie. Şi lepădând îmbrăcămintea femeească, şi luând îngereasca shimă a Monahilor, şi în loc de Teodora, s'a numit Teodor. Şi mergând întru o mânăstire bărbătească, se pocăià şi plângeà pentru păcatul său. Deci, după ce a petrecut fericita, doi ani întregi, ostenindu-se cu slujbe grele; şi nevoindu-se la aducerea lucrurilor celor trebuincioase mânăstirei, din pizma urîtorului de suflet diavol, s'a clevetit de către oarecari (oameni) înrăutăţiţi, cum că a curvit cu o femee. Deci (oamenii) aceia aducând un prunc şi aruncându-l afară la poarta mânăstirei, o prihăniià mincinos, că erà al ei. Pentru aceasta fericita Teodora priimind prihănirea aceasta ca o adevărată, a luat pruncul şi-l hrăniià pre el cu curăţenie, ca şi când erà al său. Căci se sârguià de trei ori fericita a se tăinui pre sineşi, că erà femee dupre fire. Deci, după ce au îngăduit afară de mânăstire, pentru dragostea lui Dumnezeu şi pentru canonul păcatului său, şapte ani întregi, luptându-se cu gerul iernei, şi cu arşiţa verei şi cu culcare pe jos, abia şi cu greu mai pe urmă a intrat în

mânăstire. Deci, de atuncea uscându-şi trupul, cu desele rugăciuni, cu ostenele şi cu starea şi privegherea cea de toată noaptea; şi cugetând la moştenirea împărăţiei cerurilor, a ajuns la sfârşitul scopului aceluia, pre care l-a iubit. Cu adevărat dar o minune înfricoşată a urmat la sfânta aceasta, de care cine nu se va minuna? De vreme ce, această femee fiind dupre fire, a vieţuit împreună cu bărbaţii fără a fi cunoscută. Şi aflându-se în locul cel de nevoinţă, s'a nevoit ca un bărbat, strălucind prin pustnicie ca un mare luminător. Pentru aceasta fiind împovărată de ostenelele sale cele vrednice de plată, s'a suit cu bucurie către Hristos mirele său cel dorit. Iară monahii văzând o minune preamărită ca aceasta, s'au spăimântat şi au mărit pre Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Eufrosin bucătarul.

Stih: Intristăcioasă vieaţă Eufrosin mai 'nainte vieţuind...
Se bucură acum împreună cu îngerii petrecând.

Acesta s'a născut din născători ţărănoşi şi proşti. Şi crescându-se cu creştere proastă şi fără de învăţătură, în urmă a venit la mânăstire. Şi îmbrăcându-se în shima monahicească, s'a făcut slujitor monahilor. Deci fiindcă petrecea totdeauna în bucătărie ca un prost, se defăimă de către toţi monahii şi se râdeà. Deci suferea fericitul toate defăimările cu bărbăţia inimei şi a cugetului şi cu linişteа gândului, fără a se turburà cât de puţin. Căci, cu toate că erà prost dupre cuvânt, însă nu erà prost şi cu înţelegerea. Precum aceasta se va arătà mai lămurit din cele ce se vor zice de aicea înainte. Căci în mânăstirea aceea, unde se aflà fericitul acesta Eufrosin, erà acolo şi un preot iubitor de Dumnezeu, carele se rugà cu sârguinţă pentru ca să-i arate Dumnezeu bunătăţile, care vor dobândi cei ce-l iubesc pre el.

Deci, întru o noapte, dormind preotul, i se arăta în somnul lui, că se aflà într'o grădină, şi priveà cu mirare şi cu spaimă la bunătăţile cele prea veselitoare ce se aflau acolò. Deci vedeà acolò şi pre mai sus zisul Eufrosin bucătarul mânăstirei, carele stà în mijlocul livezii, şi se desfătà de bunătăţile acelea. Deci, apropiindu-se de el, îl întrebà ca să ştie: A cui este grădina aceea? Şi cum s'a aflat el acolo? Iară Eufrosin a răspuns: Grădina aceasta, este lăcuinţa aleşilor lui Dumnezeu, iară eu pentru multă bunătatea Dumnezeului meu, sunt iertat a mă aflà aicea. Iară preotul 'i-a zis lui: Şi oare ce faci întru această grădină? Eufrosin a răspuns: eu stăpânesc toate câte vezi aicea, şi mă bucur şi mă veselesc de privirea şi câştigarea acestora.

Iară preotul i-a zis, poţi să mi dai ceva din bunătăţile acestea? Eufrosin a răspuns aşà: ià cele ce voieşti din acestea, prin darul Dumnezeului meu. Atuncea preotul i-a arătat merele, şi cereà ca să-i dea de acelea. Deci, Eufrosin luând câteva mere, le-a pus pe acelea în rasa preotului, zicând: Iată ai dobândit merele, ce ai cerut. Şi fiindcă a lovit în toacă ca să se scoale părinţii la Utrenie, s'a deşteptat preotul. Şi în vremea când socotea, că videnia ce văzu erà vis, a întins mâna sa la rasa sa, şi o minune! a aflat în fapt merele. Şi minunându-se de preamărita acea bună mireazmă, a rămas nemişcat multă vreme. După aceea mergând în biserică, şi văzând acolò stând pre Eufrosin, l'a luat la un loc osebit, şi l'a jurat ca să-i spuie unde a fost în noaptea aceea. Deci, Eufrosin a zis iartă-mă părinte, că nicairi n'am mers în noaptea aceasta, ci acum am venit la Utrenie. Şi preotul a zis, pentru aceasta eu te-am legat mai întâi cu jurământ, pentru ca să descoperi la toţi măririle lui Dumnezeu, şi tu nu voeşti să arăţi adevărul? Atuncea a răspuns smerit cugetătorul Eufrosin. Acolo părinte am fost, unde sunt bunătăţile care vor a le moşteni cei ce iubesc pre Dumnezeu, pre care şi tu mai 'nainte cu mulţi ani ai dorit să le vezi. Acolo m'ai văzut şi pre mine desfătându-mă de bunătăţile livezei acelea. Pentrucă voind Domnul să te încredinţeze pre sfinţia ta despre bunătăţile cele dorite drepţilor, a lucrat prin mine smeritul, această minune. Atuncea a zis preotul: Părinte Eufrosine, şi ce mi-ai dat din bunătăţile livezei? Iară Eufrosin a răspuns: Merele cele frumoase şi mirositoare, pre care le-ai pus acum în patul tău. Insă părinte iartă-mă, că eu sunt vierme şi nu om. Atuncea preotul a povestit la toţi fraţii videnia ce a văzut. Şi printr'aceasta a îndemnat pre toţi a se minunà şi a se spăimântà, şi spre dorinţa binelui şi a faptelor bune. Iară fericitul Eufrosin fugind

de mărirea oamenilor, s'a dus pre ascuns din mânăstire. Și s'a depărtat fugind și rămâind necunoscut până în sfârșit. Iară din merele acelea mâncând mulți bolnavi, s'au vindecat de boalele sale. Intru mărirea lui Dumnezeu, Amin.

Intru această zi, sfântul mucenic Diodor și Diomid și Didim.

Stih: Diodor și cu Didim și Diomid și-au dat
Trupurile la bătăi, și înșelăciunea au surpat

Aceștia au fost din Laodichia Siriei și prinzându-se de Domnitorul locului; și mărturisind cu îndrăzneală adevărul, bătându-i fără milă au priimit sfârșitul vieței lor.

Intru această zi, pătimirea sfintei mucenițe Ià, cea bătrână de vârstă.

Stih: Mucenița Ià miros de mir a adiat...
Din sângiuri văpsite cu roșu, care adià miros curat.

Aceasta s'a prins roabă cu nouă mii de creștini. Deci, dându-i-se strînsoare cu multe feluri de munci de mai marele fermecătorilor, i s'a tăiat capul; însă spun că după ce i s'a tăiat, priimind pământul sângele muceniței, s'a umflat făcându-se movilă, și slujitorii aceia carii o au chinuit, căzură în slăbănogire, și soarele și-a întunecat lumina și tot locul s'a umplut de bun miros.

Sfântul Dimitrie și Evantia soția sa și Dimitrian fiul lor chinuindu-i cu foamea, s'au săvârșit.

Stih: Strâmtoarea foamei tustrei bărbătește suferind;
Se rugă, pietrele în loc de pâine priimind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

N'au slujit făpturei...

Cu bătăi cumplite te-au chinuit vrăjmașul cel cu multă cruzime, având năluciri de mândrie, socotind că te va birui, dar 'i-ai surpat trufia lui cea deșartă, cântând; Domnul și Dumnezul părinților noștri bine ești cuvântat.

Lacuri uscate de tot le-ai umplut de ape, cu rugăciunile tale mărită, făcând minunea de față, și mărind pre Dumnezeu carele te-a preamărit pre tine; căruia strigăm: Domnul și Dumnezeul părinților noști, bine ești cuvântat.

Ațîțările patimilor le-ai stins cu curgerile lacrămilor, și spinii vrăjmașilor cu focul postirei i-ai ars, cântând: Domnul și Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Al Născătoarei:

Impărăteasă Fecioară, care ai născut pre împăratul Hristos, milostivește-te de mă mântuește, și mă întărește întru credință, pre mine carele mă învăluesc de patimi, și mă îndreptează către calea mântuirei, ceea ce ești mântuirea credincioșilor.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce a grăit in munte...

Aruncându-te în topitoarea chinurilor, te-ai arătat mai curat decât aurul sfinte, luminându-ne pre noi cu luminile minunilor tale.

Cei ce se închinau pietrelor, cu pietre împroșcându-te, către Hristos, Piatra vieței, după dorința ta te-au mutat fericite.

Slavă:

Gonirile tale s'au arătat isgoniri dracilor, cugetătorule de Dumnezeu, şi rîurile sângiurilor tale au stins cuptorul nedumnezeirei.

Şi acum, al Născătoarei:

Cela ce te-ai sălăşluit în pântecele Fecioarei, şi o ai arătat mai desfătată decât cerurile, bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi...

Povăţuitorul tău Teodoro fiindu-i mintea strălucită prin curăţenie, s'a răpit la înălţime, şi a privit bunătăţile ce ţi-au gătit ţie Hristos, răsplătitorul ostenelilor.

Cetele îngerilor şi ale mucenicilor şi ale cuvioşilor, mergând cu cântări înaintea sufletului tău, l-au adus pre el către lăcaşurile cele cereşti, către odihna celor ce se veselesc acolo; unde este desfătarea celor ce strigă: Pre tine te prea înălţăm Hristoase în veci.

Adunându-se mulţime de sihastri ca să grijască Dumnezeescul tău trup, au văzut lucruri minunate; căci tu fiind cu trupul femeie, bine ai voit a lăcui în mijlocul bărbaţilor, fiind acoperită cu mâna celui Atotputernic, cugetătoare de Dumnezeu Teodoro.

Al Născătoarei.

În urma ta au alergat femeile, simţind mirurile cele cu dulce miros, ale unuia născut Fiului celui ce a strălucit din pântecele tău, Preacurată dumnezeească mireasă, Fecioară ceea ce nu ştii de nuntă; şi împreună cu tine împărăţesc cu adevărat, lăudând pre Hristos în veci.

Alt Canon, Irmos:

Pământul şi toate cele...

Cinstitul tău sânge care s'a vărsat pentru Hristos, pământul l'a priimit. Iară cerurile au priimit sufletul tău suindu-se cu mărire; pre carele cetele îngerilor, şi duhurile tuturor drepţilor, cu bucurie l-au întimpinat mucenice Avtonome.

Pâraele sudorilor tale mucenice, au stins focul celor necredincioşi; iară rîurile minunilor tale cuvioase Avtonome, au uscat marea patimilor noastre, celor ce cu credinţă te lăudăm fericite, întru toţi vecii.

Bine să cuvântăm pre Tatăl...

Mergând pretutindenea ai propoveduit numele lui Hristos; capiştile înşelăciunei le ai surpat, pre cei dintru întunerecul necunoştinţei 'i-ai lu-

minat părinte; şi biserici Ziditorului tău 'i-ai alcătuit; pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Şi acum, al Născătoarei.

Pământ sfânt, întru carele s'a sălăşluit Hristos Piatra vieţei, uşă luminei cei înţelegătoare, munte cu adevărat netăiat; raiu mărirei şi sfeşnic de aur mai 'nainte te-ai numit Preacurată Fecioară, pururea binecuvântată.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pământul, şi toate cele ce „sunt pe dânsul, mările şi toate „isvoarele, cerurile cerurilor, „lumina şi întunericul, gerul şi „zăduful, fiii oamenilor şi preoţi, „binecuvântaţi pre Domnul „şi-l prea înălţaţi pre el în „veci".

Peasna 9-a, Irmos:

Tot neamul pământesc...

Apus-ai ca o stea în lume prea lăudată şi ai răsărit în vieaţa cea mai pre sus de lume, lăsându-ne nouă ca o rază bunătăţile vieţei tale, spre luminarea inimilor tuturor, celor ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta.

Porţile cerurilor, deschizându-se te-a priimit pre tine fericită, şi în Biserica celor întâi născuţi s'a sălăşluit sfinţitul tău suflet; şi acum te bucuri dimpreună cu cei aleşi pururea pomenită, unde este glasul celor ce prăznuesc deapururea, şi lumina cea neînserată.

Dupre cum ai nădăjduit, iată ai aflat răsplătirea ostenelelor tale, desfătarea cerurilor, şi dorind de izvorul bunătăţilor, Hristos mirele cel prea cinstit, te îndulceşti de privirea lui; şi vezi cele ce văd îngerii prea fericită Teodoro.

A Născătoarei:

Mântueşte-mă Preacurată ceea ce ai născut pre Mântuitorul cel prea milostiv. Milostiveşte-te spre robul tău, îndreptează-mă către căile pocăinţei. Apără-mă de smintelele vicleanului; şi mă izbăveşte de pândirile lui, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti ajutătoarea credincioşilor.

Alt Canon, Irmos:

Făcut-a tărie cu braţul său...

De care doriai încă în trup fiind Avtonome, apropiindu-te acum după moarte, aevea, priveşti pre Hristos, lumina cea neînserată.

Săvârşindu-ţi călătoria, şi păzindu-ţi credinţa, ai priimit cununa ostenelelor; roagă-te dar neîncetat pentru noi Mântuitorului, sfinţite mucenice al lui Hristos.

Slavă:

Lumina vieței celei neînserate ți-a răsărit ție fericite, pentrucă ai săvârșit pe pământ fapte bune, vrednice de lumină; și acum te veselești în ceruri cu Hristos.

Şi acum, al Născătoarei:

Fiind nădejde şi părtinitoare credincioşilor, rugămu-ne: Mântuește-ne de patimi, și de tot felul de supărări, pre noi carii pururea te mărturisim pre tine Preacurată, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Făcut-a tărie cu braţul său „pentrucă a surpat pre cei pu„ternici de pe scaune şi a înăl„ţat pre cei smeriţi. Dumne„zeul lui Israil, întru care ne-au „cercetat pre noi Răsăritul cel „dintru înălţime; şi ne-au în„dreptat pre calea păcei".

SVETILNA sfintei.

Podobie: Femei auziţi...

Schimbându-ţi portul tău ai lăcuit între monahi necunoscută, mireasă a lui Hristos Teodoro, şi o minune! Cum pentru dragostea cea dumnezeească, ai suferit năpastea cea fără dreptate! biruind pre cel ce a înşelat odinioară pre Eva, maică cuvioasă.

Slavă, a sfântului.

Podobie: Ucenicilor arătându-te...

Indoită cunună ai dobândit fericite, şi a preoţiei şi a muceniciei, ca unul ce ai călcat toată înşelăciunea idolilor, şi ai săvârşit cele sfinte şi lui Dumnezeu plăcute, Avtonome; pentru aceea te-ai preamărit cu daruri de tămăduiri, de trei ori fericite.

Şi acum, al Praznicului.

Cu duhul stând...

Astăzi a ieşit floare din Anna cea neroditoare, Născătoarea de Dumnezeu, umplând toate margenile lumei de bună mireazmă dumnezeească, şi făptura de bucurie; pre carea lăudându-o dupre cuviinţă o mărim, ca pre una ce este mai aleasă decât toţi pământenii.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Toiagul lui Aaron, a odrăslit odată, închipuind pre Anna ce naşte, fiind stearpă, pre Maica Ziditorului.

Stih: Ascultă fică şi vezi şi pleacă urechia...

Când bine ai voit, cu firea omenească să te îmbraci Stăpâne, din stearpă a se naşte, Maica ta Doamne, ai priimit.

Stih: Feţei tale se vor rugă bogaţii...

Cer ţie s'a făcut pântecele Fecioarei, şi de Dumnezeu

Născătoarei, Stăpâne îndurate, din carea ca un soare, ai răsărit lumei cu trup Cuvinte.

Slavă, Şi acum, asemenea.

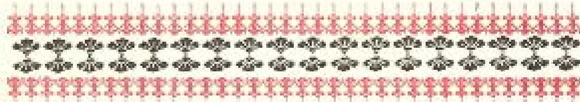
Veniţi cei din Adam, să lăudăm odrasla ce a ieşit din David, pre Maria Fecioara cea Preacurată, din carea s'a născut Hristos.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului, Peasna 7-a şi 8 pe 8. Prochimen şi Chinonicul praznicului.

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 12 ZILE.

Sfântul mucenic Autonom.

Slujba lui se face în 11 zile, pentrucă întru aceasta zi, se isprăveşte praznicul naşterei prea sfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu; şi se cântă toate ale Praznicului. La Vecernie şi la Utrenie afară de Eşire (Vohod), de Parimii şi Polieleu.

Intru această lună în 12 zile, închinăciunea cinstitelor lemne. Şi chinuirea sfântului sfinţit mucenic Autonom.

Stih: Jertfă s'a pus înaintea mesei tale Cuvinte...
Preotul tău Autonom murind ucis cu pietre de cei fără minte...
Autonom la 12 zile, cu pietre s'a împroşcat...
Iară sfântul lui suflet din lume către Cer 'i-a zburat.

Acesta a fost pe vremea împăratului Diocliţian, şi lăsând Italia a mers la Bitinia; şi pentrucă învăţă pre mulţi credinţa întru Hristos, s'au omorît de slujitorii idolilor în sfântul altar, cu lemne şi cu pietre ucigându-l.

Intru această zi, sfântul sfinţitul mucenic Curnut Episcopul Iconiei.

Stih: Curnut lauda acestei vieţi a defăimat...
Şi prin sabie lauda cea viitoare şi-a neguţătorit.

Acesta fiind născut şi crescut dintru acelaş oraş, aflându-se atuncea în satul Sursalul, fu prins de gonaci şi ducându-se înaintea lui Perinie Domnitorul; şi mustrându-i sfântul nebunia lui, porunci de-i taie capul.

Intru această zi, sfântul sfinţitul Teodor, Episcopul Alexandriei.

Stih: Tăindu-se capul lui Teodor de sabie s'a împărtăşit...
Darurile lui Dumnezeu precum îi este numele de Dumnezeu dăruit.

Pre sfântul acesta prinzându-l Alexandrenii, căci propoveduia cu îndrăzneală pre Hristos, şi aprinzându-se ei de mânie, îl încununară cu spini, îl bătură preste obraz, îl purtară legat prin oraş, îl aruncară în mare. Deci după ce din toate acestea a rămas nevătămat cu dumnezeescul ajutor; la sfârşit din porunca Domnitorului i s'a tăiat capul şi s'a suit la ceruri purtător de biruinţă.

Intru această zi, sfântul mucenic Machedonie, Tatian, şi Teodul şi cuviosul Daniil cel din Tasios; în pace s'au săvârşit.

Stih: Hristoase al meu, Machedonie cu Tatian...
Şi Teodul prin tăiere se aduc ţie har.

Stih: Daniil cel nou, a înfrânat mişcarea patimilor.
Ca Şi Daniil cel de demult gurile leilor.
Intru această zi, sfântul mucenic Ochian, pre foc s'a săvârşit.

Stih: Pre Ochian să-l socotim soare luminat...
Căci în focul ochianului s'a lăut cu adevărat.

Intru această zi, sfântul mucenic Iulian cel din Galatia.

Stih: Sudorile pustniceşti cu mucenia le-au împreunat...
Şi îndoită cunună Iulian a luat.

Acesta a fost pe vremea lui Diocliţian, născându-se şi crescându-se în cetatea Galatia. Deci, fiind Domnitor cetăţei aceia oarecarele Antonie, căruia făcându-i-se ştire de Iulian, cum că şeade cu alţi patruzeci în cutare peşteră a muntelui, şi ţine creştineşte, fu prins îndată şi silindu-l ca să spuie şi pre ceialalţi, nu vrea să-i spuie. Deci văzând căci eră a stă de

faţă înaintea Domnitorului, strigă cu glas mare spre cei d'impreună pustnicii săi, zicând: Iată că mă prinseră, şi merg să mărturisesc şi nu vă vând, iară voi sârguiţi de veniţi să mă aflaţi. Deci, stând acesta de faţă îi zise Antonie: Apropie-te către Dumnezeu şi fă jertfă. Iară fericitul luându-l înainte zise: Tu te făcuşi nouă prea bun sfetnic, de vreme ce alt lucru mai bun şi mai de folos la noi nu este decât a muri pentru credinţă, cu care ne-am crescut. Deci, sfârşind iarăşi judecătorul întrebările, porunci să se arză cu foc mare un pat de fier, şi să pue pre sfântul de-asupra patului cu faţa în sus. Şi arzându-se patul, traseră pre sfântul şi el însemnându-se preste tot trupul cu semnul cinstitei Cruci, se suì pre acel pat ars. Şi îngerul Domnului rourînd văpaia, l-a păzit nevătămat pre mucenicul; aceasta făcu pre Antonie de se îngrozi foarte şi începu a întrebà pre sfântul: Cine eşti tu, de birueşti şi focul aşa lesne? către carele zise mucenicul: Slujitor lui Dumnezeu sunt, şi Iulian mă chieamă, iară Antonie zise: Dară care îţi sunt părinţii? Şi sfântul zise: O bătrână este maica mea, iară tatăl meu s'a mutat către Domnul, şi porunci cum mai degrab să vie maică-sa înaintea lui, carea şi viind de faţă, căutând asupra ei cu sălbătăciune, cu răstit îi zise: Pleacă-ţi femee născutul tău cel rău să tămâieze la dumnezei, iară de nu, te vor apucà oameni nestâmpăraţi de-ţi vor ruşinà trupul tău, cu necinste; iară viteaza mumă zise: Dară ce osândă voiu aveà deşi în silă mi se va ruşina trupul, încă mai vârtos aceasta îmi va fi mie răsplătire şi cunună. De acestea mirându-se tiranul, porunci să se deà drumul mumei sfântului, iară fericitului Iulian să-i tae capul. Deci, mergând în munte, sfântul cu muncitorii, rugându-se să-l lase puţin ca să-şi facă rugăciunea, el zise: Mulţămescu-ţi Doamne căci m'ai păzit neruşinat până la vărsarea sângelui meu: şi dă celor ce vor luà din ţărâna mormântului meu, iertare de păcate şi ferinţă de patimi. Şi să nu vie asupra ţarinilor lor paseri stricătoare, sau lăcuste, sau alte vietăţi pricinuitoare de stricăciune; şi-mi priimeşte duhul cu pace. Şi se făcu glas dela Cer zicând: Puitorul nevoinţei a deschis porţile, şi intră ca cel ce te-ai nevoit dupre lege. Acest glas auzindu-l şi ceilalţi patruzeci de creştini ce erau ascunşi, sosind la poalele muntelui, au aflat săvârşit pre mucenicul lui Hristos. Deci şi aceştia mărturisind pre Hristos înaintea muncitorilor, s'au prins de către dânşii şi s'au legat. Şi dupre porunca lui Antonie 'i-au pus la pază până la a doua întrebare.

Cu ale mucenicilor tăi rugăciuni Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pre noi în veci, Amin.

CADE-SE A ŞTI:

Că de se va întâmplà odovania praznicului Naşterei Născătoarei de Dumnezeu Duminică; Sâmbătă seara, la Vecernia cea mică: Stihirile Invierei dupre obiceiu. La Stihoavnă, Stihira Invierei 1; şi Stihoavna praznicului cea dela Vecernia cea mare, cu pripelele praznicului. Slavă, Şi acum, al praznicului. Acum slobozeşti. Şi după sfinte Dumnezeule, Troparul Invierei; Slavă, Şi acum, al praznicului. Ectenia cea mică, şi Apolis (Otpustul).

LA VECERNIA CEA MARE

După Catismă, La Doamne strigat am... Stihirile Invierei 3, şi ale lui Anatolie una, şi ale praznicului 6. Slavă, a praznicului, Şi acum, Dogmatica glasului: Eşire (Vohod), Prochimenul zilei.

La Litie, Stihirile, şi Slavă, Şi acum, al praznicului. La Stihoavnă, Stihirile, Invierei. Slavă, Şi acum, al praznicului. La binecuvântarea pâinilor, Troparul Născătoarei de Dumnezeu de 2 ori, şi al praznicului odată, şi citire a Cuvântului.

La Dumnezeu este Domnul: Troparul Invierei de 2 ori. Slavă, Şi acum, al praznicului. După Catisme, Sedelnele Invierei cu Troparele lor, şi citire din tâlcuirea Evangheliei a Duminicei înaintea Inălţărei. După aceasta: Fericiţi cei fără prihană, şi Ipacoì al glasului, şi citire a Duminicei de rând: Antifoanele glasului; Prochimenul şi Evanghelia Invierei; apoi Invierea lui Hristos văzând şi Psalmul 50, apoi sărutarea Evangheliei dupre obiceiu. Deci Canonul Invierei, cu Irmosul pe 4, şi al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, şi ale praznicului pe 8.

Catavasie: *Crucea însemnând Moisi...* După a 3-a Peasnă, Condacul și Icosul praznicului; Sedealna praznicului, de 2 ori. După a 6-a Peasnă, Condacul și Icosul Invierei. Și citim Prolog. La a 9-a Peasnă, cântăm: Ceea ce ești mai cinstită... Apoi Svetilna Invierei. Slavă, Și acum, a praznicului. La Lăudări, Stihirile Invierei 4, și ale praznicului cu cea de Slavă 4, cu Stihirile praznicului; Slavă Stihira Invierei, Și acum: Prea binecuvântată ești... Doxologhia cea mare, Troparul Invierei numai. Ecteniile și Apolis (Otpust). La Ceasuri, Troparul Invierei, Slavă al praznicului, Și acum, Troparul Ceasului. După Tatăl nostru, Condacul praznicului și al Invierei, zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului pe 6, și ale praznicului Peasna 9-a, pe 4. După Eșire (Vohod), Troparul Invierei și al praznicului. Slavă, Condacul Invierei. Și acum, al praznicului. Prochimen. Apostol, Aliluia, și Evanghelie, citim mai 'nainte a Duminicei celei înaintea Inălțărei cinstitei Cruci, și a rândului; după aceea a Născătoarei de Dumnezeu. Chinonicul. *Lăudați pre Domnul;* și al praznicului: *Paharul mântuirei.*

CADE-SE A ȘTI:

Că de se va întâmplă în 13 zile ale lui Septemvrie Duminică, se lasă slujba sfântului Cornilie, și se cântă când va vrea Eclisiarhul; și să se cânte slujba Invierei cu a înnoirei, și cu a înainte praznuirei cinstitei Cruci.

SÂMBĂTĂ SEARA

La Vecernia cea mică.

Stihirile Invierei și ale Născătoarei de Dumnezeu dupre obiceiu; Troparul Invierei; Slavă, Și acum, al praznicului.

LA VECERNIA CEA MARE

Fericit bărbatul, Catisma toată. La Doamne strigat-am... Stihirile Invierei 3, și ale lui Anatolie una, și ale Innoirei 3, și ale Crucei 3, glasul al 5-lea, Podobie: Bucură-te cămara.. sunt scrise la Stihoavna praznicului. Slavă, a Innoirei, Și acum, al Născătoarei glasului de rând, Eșire (Vohod), și citiri 3, ale Innoirei. La Litie, Stihira hramului, și ale Innoirei cele dela Lăudări glasul, 1-iu: Innoește-te Innoește-te..., glas același: De demult înnoind Biserica Solomon; și a glasului al 4-lea. Astăzi Biserica cea din păgâni se înnoește; Slavă, glasul al 3-lea. Vină-ți întru pricepere omule; Și acum, glasul al 7-lea, cea dela Vecernie: Astăzi lemnul s'a arătat. La Stihoavnă, Stihirile Invierei ale glasului de rând. Slavă, glasul al 2-lea. Innoirea săvârșind, Și acum, al Crucei, glas același: *Dumnezeească comoară,* La binecuvântarea pâinilor, Troparul: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... de 2 ori, și al Innoirei odată, și citire din trimiterile Apostolilor.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul: Troparul Invierei de 2 ori. Slavă, al Innoirei Și acum, al Crucei. După Catisme, Sedelnele Invierei, Slavă, Și acum, a Innoirei, iară Troparele Născătoarei se lasă, și citire la tâlcuirea Evangheliei a Duminicei dinaintea Inălțărei. După Fericiți cei fără prihană Ipacoì al glasului, și citire din tâlcuirea Evangheliei Duminicei celei de rând. Antifoanele, și Prochimenul glasului: Toată suflarea, Evanghelia Invierei, Invierea lui Hristos văzând... și Psalm 50. Stihira Invierei. Canonul Invierei cu Irmosul pe 4, și al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, și al Innoirei pe 4, și al Crucei pe 4, Catavasie: *Cruce însemnând Moisi...* După a 3-a Peasnă, Condac și Icos al Innoirei, și Sedelnele, Slavă, Și acum, al Crucei. Și citire. După a 7-a Peasnă, Condacul Invierei, și Icos și Prolog. La a 9-a Peasnă zicem: Ceea ce ești mai cinstită; Svetilna Invierii, Slavă a Innoirei, Și acum a Crucei. La Laude,

Stihirile Invierei 4, şi ale Innoirei, glasul al 4-lea, Podobie: *Dat-ai semn celor ce se tem* 2, şi Samoglasnice 2, glasul al 3-lea: *Vină-ţi întru simţire omule!* alta, *Hristoase Dumnezeul nostru*, cu Stihurile lor. Cel dintâi Stih: *Casei tale se cuvine sfinţenie Doamne întru lungime de zile...* Altul: *Domnul a împărătit întru podoabă s'a îmbrăcat.* Slavă, Stihira Evangheliei. Şi acum: Prea binecuvântată eşti... Doxologhia mare, Troparul Invierei numai. Ecteniile, Şi Apolis (Otpust). Şi obişnuita Eşire în Pridvor. Şi Ceasul 1-iu, la Ceasuri, Troparul Invierei, Slavă, al Innoirei, Şi acum, Troparul Născătoarei Ceasurilor. După Tatăl nostru, Condacul Invierei şi al Innoirei, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile Invierei ale glasului de rând, pe 7 şi ale Innoirei, Peasna 3-a pe 4. După Eşire (Vohod), Troparul Invierei şi al Innoirei, şi al Crucei. Condacul Invierei, Slavă, Şi acum, al Innoirei. Prochimen, Apostol, Aliluia, Evanghelia, mai întâi a Duminicei celei mai 'nainte de Inălţarea cinstitei Cruci, şi a rândului supt începere. După aceia a înnoirei. Chinonicul: *Lăudaţi pre Domnul*, Şi al Innoirei.

INTRU ACEASTĂ

LUNA IN 13 ZILE

Pomenirea Innoirilor sfintei Invieri a Domnului nostru Iisus Hristos. Şi înainte prăznuirea înălţărei cinstitei şi de vieaţă făcătoarei Cruci. Şi sfântul mucenic Cornilie Sutaşul.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale Innoirilor 3. Şi ale sfântului 3, Stihirile Innoirei, glasul al 5-lea, singur glasul.

Lege veche şi bună orânduială tocmită erà, ca să se cinstească înnoirile; sau mai vârtos cele nouă prin înnoiri, pentru aceea, dupre cum zice Isaia: se înnoesc către Dumnezeu ostroavele; care se înţeleg bisericile cele din păgâni, cele ce se alcătuesc şi se întemeiază neclătit întru Dumnezeu. Drept aceea şi noi înnoirile ceste de acum, duhovniceşte să le prăznuim.

Innoiţi-vă fraţilor, şi pre omul cel vechiu lepădându-l, întru înnoirea vieţei să petreceţi. Toate patimile şi toate mădulările, dintru care moartea se pricinueşte, să le înfrânăm, şi să urîm gustarea cea vicleană a pomului; şi pentru aceea aducându-ne aminte de cele vechi, să fugim de dânsele. Aşà se înnoeşte omul, aşà se cinsteşte ziua înnoirilor.

A lui Anatolie.

Pus-ai turn de tărie, Biserica ta Hristoase, Cuvinte cela ce eşti mai 'nainte de veci. Căci o ai întemeiat pre dânsa pre piatra credinţei. Pentru aceasta neclătită rămâne în veac, având-du-te pre tine temeiu, cela ce în vremile cele de pe urmă om te-ai făcut, pentru dânsa neschimbat. Deci mulţămind te lăudăm pre tine, zicând: Tu eşti cel mai 'nainte de veci şi în veac, şi încă împăratul nostru mărire ţie.

Stihirile sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Priimindu-ţi ţie Hristos facerile de bine, şi dumnezeeş-

tile rugăciuni Cornilie, sfânt înger trimite ţie să te lumineze cu totul, şi pre verhovnicul sfinţilor Apostoli, să te înnoiască, prin apă şi prin Duh, pre tine împreună cu toată casa ta, vrednicule de laudă, şi să te înveţe cele mai bune, cu Darul Duhului.

Fiind împodobit cu ungerea preoţiei, ai alergat să propoveduești limbilor predicarea cea de mântuire, dezrădăcinând spinii înşelăciunei cugetătorule de Dumnezeu, şi cu Duhul sădind în sufletele lor învăţătura cea adevărată. Pentru aceea te fericim ca pre un ierarh cuprins de Dumnezeu, şi ca pre un mucenic nebiruit, veselindu-ne Cornilie.

Vrmând obiceiurilor bunătăţei tale, s'au înţeleptit cei ce erau fără de minte; şi după moartea cea dupre legea firei, sălăşluindu-te fericite în mormânt, l-ai făcut pre dânsul izvor de multe minuni, înţelepte Cornilie; tămăduind pre cei bolnavi, şi izgonind duhurile cele viclene, cu Darul prea sfântului Duh, de Dumnezeu însuflate.

Slavă, a Innoirilor, glasul al 6-lea, a lui Ioan Monahul.

Pomenirea înnoirilor săvârşind Doamne, pre tine Dătătorule de sfinţenie te mărim, rugându-ne ca să se sfinţească simţirile sufletelor noastre; pentru rugăciunile măriţilor purtătorilor de chinuri, bunule, Atotputernice.

Şi acum, a înainte prăznuirii.

Astăzi lemnul s'a arătat, astăzi neamul evreesc a perit, astăzi prin credincioşii împăraţi, credinţa s'a arătat. Şi Adam carele prin lemn a căzut, iarăşi prin lemn s'a ridicat, şi dracii s'au înfricoşat. Atotputernice Doamne mărire ţie.

De este Vineri seara, Slavă a Inainte prăznuirei Şi acum, Dogmatica glasului de rând.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei, şi citirile.

Dela a treia carte a împăraţilor Citire 8, 22.

Stătut-a Solomon înaintea feţei altarului Domnului, întru vederea a toată adunarea lui Israil, şi s'a ridicat mâinile sale la Cer şi a zis: Doamne Dumnezeul lui Israil, nu este aseminea ţie, în Cer sus şi pre pământ jos. Că de vreme ce nu te poate încăpeà pre tine Cerul şi Cerul cerurilor, în ce chip casa aceasta carea o am zidit întru numele tău? Insă caută spre rugăciunea mea Doamne Dumnezeul lui Israil, ca să auzi cererea şi rugăciunea, cu care se roagă robul tău înaintea ta către tine astăzi; să fie ochii tăi deschişi spre casa aceasta ziua şi noaptea, în locul acesta carele ai zis; că va fi numele tău acolo, ca să auzi rugăciunea, cu carea se roagă robul tău în locul acesta, ziua şi noaptea; şi să asculţi rugăciunea robului tău, şi a poporului tău Israil, ori pentruce se vor rugà către tine în locul acesta. Şi tu vei auzi în locul lăcuinţei tale în Cer, şi vei face şi te vei milostivi spre dânşii.

Dela Pilde citire.

Cap. 3, Vers 19.

Dumnezeu cu înţelepciunea a întemeiat pământul, şi au gătit cerurile cu mintea, cu ştirea lui adâncurile s'au deschis şi norii cursеră rouă. Fiule, nu

rătăci, ci păzeşte al meu sfat şi socoteală, pentruca să trăiască sufletul tău, şi har să fie împrejurul grumazului tău, şi va fi vindecare trupului tău şi socotinţă oaselor tale. Pentruca să mergi nădăjduind în pace, în toate căile tale, şi piciorul tău nu se va poticnì. Pentrucă de vei şedeà, fără de frică vei fi, şi nu te vei teme de frica ce a venit, nici de pornirile necuraţilor cari vin. Pentrucă Domnul va fi preste toate căile tale, şi va întărì piciorul tău, ca să nu te clăteşti. Nu te depărtà a face bine celui lipsit, când va avea mâna ta a ajutà, să nu zici: întorcându-mă iarăşi voiu venì, şi mâine voiu dà, putincios fiind tu fă bine, că nu ştii ce va aduce ziua ceea ce vine. Nu meşteşugì asupra prietenului tău rele carele nemerniceşte şi nădăjdueşte spre tine, nu iubì a face vrajbă către om îndeşert, pentruca să nu-ţi facă ţie ceva rău. Să nu porţi ponosul oamenilor răi, nici să râvneşti căile lor, pentrucă necurat este înaintea Domnului tot cel fărădelege, şi întru cei drepţi nu petrece. Blestemul Domnului în casele necuraţilor, şi curţile drepţilor se vor binecuvântà. Domnul stă împrotiva celor mândri, iară celor smeriţi le dă Dar.

Dela Pilde citire.

Cap. 9, Vers 10.

Inţelepciunea ş'a zidit eişi casă, şi a întărit şapte stâlpi, junghiat-a jertfele sale, şi a dres în paharul său vin, şi a gătit masa sa, trimis-a slugile sale să chieme cu înaltă strigare la pahar grăind: cela ce este prost să vie la mine, şi celor lipsiţi de înţelepciune le-a zis: Veniţi de mâncaţi pâinea mea, şi beţi vinul carele am dres vouă, lăsaţi prostimea şi veţi fi vii, şi căutaţi înţelepciunea ca să trăiţi, şi vă îndreptaţi mintea întru cunoştinţă. Cela ce învaţă pre cei răi îşi ià luişi ocară; şi cela ce ceartă pre cel necurat se ocăraşte pre sine, că certarea necuratului aduce întristare lui. Nu mustrà pre cei răi ca să nu te urască, învaţă pre cel înţelept şi te va iubì pre tine. Dă pricină înţeleptului şi mai înţelept va fi. Spune dreptului şi va adaoge a primì. Inceperea înţelepciunei este frica Domnului, şi sfatul sfinţilor înţelegerea, iară a cunoaşte legea este a gândului bun, că întru acest chip, multă vreme vei petrece, şi se vor adaoge ţie anii vieţei.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Crucei, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămară...

Bucură-te de vieaţă purtătoare Cruce, biruinţa creştinătăţei...

Stih: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul...

Bucură-te Crucea Domnului prin carea s'a dezlegat...

Stih: Iară Dumnezeu împăratul nostru..

Bucură-te povaţa orbilor, tămăduirea neputincioşilor...

Caută-le înainte în 14 zile, la Stihoavna Vecerniei cei mari. la pagina 187

Slavă, a Innoirei, glasul al 2-lea..

A lui Anatolie.

Innoirea săvârşind, a Bisericei celei întru tot sfinţită a învierei tale, pre tine te mărim Doamne, cela ce ai sfinţit pre aceasta, şi o ai săvârşit cu Darul tău cel prin sine desăvârşit, şi te veseleşti de jertfele cele sfinte, cari de credincioşi tăinuit se săvârşesc; şi priimeşti din mâna robilor tăi jertfe fără de sânge şi preacurate, şi dai celor ce ţi le aduc ţie cu credinţă, curăţire de păcate şi mare milă.

Şi acum, a Crucei, asemenea.

Dumnezeească comoara cea ascunsă în pământ, Crucea dătătorului de vieaţă, pre Cer s'a arătat credinciosului Impărat, şi biruinţa cea împrotiva vrăjmaşilor aevea închipuin-

du-o; de carea bucurându-se cu credinţă, şi din dumnezeească râvnă înălţându-se spre privirea celor de sus, cu osârdie din sânurile pământului o a scos, spre izbăvirea lumei, şi mântuirea sufletelor noastre.

Troparul Innoirei, glasul al 4-lea.

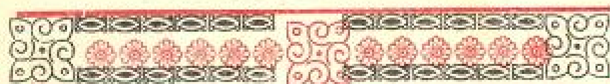
Precum a tăriei celei de sus podoabă şi cea de jos frumuseţă a sfântului lăcaş al mărirei tale o ai arătat Doamne; pre carele întăreşte-l în veacul veacului, şi primeşte rugăciunile noastre, care neîncetat se aduc ţie într'însul. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, cela ce eşti vieaţa şi învierea tuturor.

Slavă, Troparul mucenicului, asemenea.
Şi părtaş obiceiurilor...

Caută la sfârşitul cărţei.

Şi acum, al inainte prăznuirei, glasul al 2-lea.

Cu Crucea cea de vieaţă făcătoare a bunătăţei tale Doamne, carea ne-ai dat nouă nevrednicilor spre mântuire, îmblânzeşte-te Stăpâne, şi mântueşte p[illegible] şi cetatea ta. P[illegible]oarea de Dumnezeu unule iubitorule de oameni.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Innoirei, de două ori. Slavă al Sfântului, Şi acum, al înainte prăznuirei.

După intâia Catismă, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne intimpină...

Pre toate le-au luminat cu Darul său Hristos, şi lumea a înnoit cu Duhul său cel prea Sfânt, sufletele se înnoesc; că a Domnului casă s'a deschis întru mărire, unde şi înnoeşte ale credincioşilor inimi, Hristos Dumnezeul nostru şi Mântuitorul tuturor.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne intimpină...

Ziua de praznic a înnoirilor astăzi a sosit credincioşilor, pre noi cei ce suntem alegerea lui Hristos, îndemnându-ne să ne înnoim toţi, şi cu faţă luminată, cântări dintru adâncul inimei Stăpânului să cântăm, cu credinţă ca unui Mântuitor şi ca celui ce ne înnoeşte pre noi.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

Psalm 50.

CANOANELE TREI

Al inainte prăznuirii cu Irmosul pe 6, şi al innoirei pe 4. Şi al sfântului pe 4.

CANONUL inainte prăznuirii.

A căruia acrostih este dupre Alfa Vita, afară de Troparele Născătoarei.

Facerea lui Ghermano.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Pre Voevozii cei tari, pre cele trei părţi ale sufletului, cela ce te-ai născut din „Fecioară, întru adâncul nepătimirei îneacă-i rogu-mă, ca ţie

„ca întru o alăută întru omo-
„rârea trupului, să-ţi cântăm
„cântare de biruinţă")

Bucură-te Cerule, şi pământule veseleşte-te, căci prea Sfânta cruce, merge înainte sfinţindu-ne cu Darul, pre noi cei ce o cinstim ca pre un izvor de sfinţenie, şi ca pre o pricină a îndumnezeirei tuturor.

Aumblă cu bună creştinătate pre cărarea cea cerească, întăreşte-ne prea Sfântă Cruce, pre noi cei ce cu credinţă ne închinăm ţie; ca depărtându-ne de prăpastiile celor protivnici, să ne facem părtaşi dumnezeeştei măriri.

Cunoscuţi Ziditorului prin tine făcându-ne, prea cinstită Cruce, cu inima şi cu sufletul ne închinăm ţie totdeauna, văzându-te pusă înaintea noastră, şi cu mintea ne luminăm, mărind pre Cuvântul cel atot-pricinuitor.

Al Născătoarei:

Cetatea lui Dumnezeu împăratului tuturor, cămara cea cinstită şi de Dumnezeu priimitoare. Născătoare de Dumnezeu Preacurată, păzeşte moştenirea ta; ceea ce pururea bine te laudă pre tine, şi cu credinţă cinsteşte naşterea ta.

Alt CANON al Innoirilor.

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:
Adâncul mărei roşii...

Cela ce prin stâlp ai povăţuit de demult pre alesul Israil, prin baia botezului Hristoase, în Sion ai sădit Biserica ceea ce strigă: Să cântăm cântare Dumnezeului nostru.

Astăzi venirea mărirei tale celei neapropiate, Cer a făcut Biserica cea întemeiată ţie pre pământ; întru carea cu un glas cântăm cântare Dumnezeului nostru.

Nu cu podoabe de ale legei Doamne, Biserica se împodobeşte, nici cu tinderea mâinilor celor de robi; ci cu Darul Crucei lăudându-se, cântă ţie: Să cântăm cântare Dumnezeului nostru.

Al Născătoarei:

Fără de sământă cu voia Tatălui, din Duhul cel dumnezeesc, ai zămislit pre Fiul lui Dumnezeu, şi cu trup ai născut, pre cel din tată fără de maică, şi pentru noi din tine fără de tată.

Alt CANON al sfântului, al căruia acrostih la Greci este acesta:
Lauda minunilor tale cânt fericite.

A lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 5-lea, Irmos:
Calul şi pre călăraşul...

Pre cei ce prăznuesc purtătoarea de lumină şi dum-

nezeească adormirea ta şi prea strălucita pomenire ca o sfinţită sărbătoare, luminează-i cu rugăciunile tale Ierarhe, de Dumnezeu fericite.

Arătatu-te-ai înţelepte, şi mai 'nainte până a nu te lumină desăvârşit prin învăţături, întru milostenii şi întru rugăciuni îndeletnicindu-te, prea fericite Cornilie, şi căutând cu dreptatea cugetului pre Domnul tuturor.

Slavă:

Desăvârşit te-ai deprins în legile cele de mântuire, ale celui ce s'a unit cu trupul pentru bunătatea sa cea desăvârşită, povăţuindu-te pre tine verhovnicul Apostolilor, cu învăţătura Stăpânului fericite.

Şi acum, al Născătoarei:

Indulceşti inimile credincioşilor, să te mărească pururea, cu dragoste nesăţioasă, Stăpână Născătoare de Dumnezeu; căci tu eşti mărirea oamenilor, ceea ce ai născut pre Domnul mărirei Preacurată.

Catavasie:

Cruce însemnând Moisi...

Peasna 3-a, Irmos:

Nu întru înţelepciune şi în putere şi în bogăţie ne „lăudăm; ci întru tine înţelep„ciunea Tatălui cea Ipostatnică „Hristoase. Că nu este sfânt „afară de tine, iubitorule de „oameni".

Pre tine ceea ce eşti mărirea lui Hristos, cu credinţă te mărim, prea lăudată Cruce a Domnului, preamărindu-ne şi luminându-ne cu cinstitele tale sărutări.

Intru veselie, apropiindu-ne credincioşii ne adăpăm, ca dintr'un izvor curat, cu apele Crucei cele pururea vii şi mântuire câştigând, pre Dumnezeu să-l lăudăm.

Iisus vieaţa tuturor, fiind spânzurat pre lemnul Crucei s'a omorît; carea acum cu credinţă sărutându-o, ne izbăvim de patimile cele aducătoare de moarte.

Al Născătoare:

Goneşte întunerecul sufletului meu, arătându-te Fecioară, rumpe Preacurată lanţurile păcatului, şi mă mântueşte, ceea ce ai născut pre cel cu totul îndurat.

Alt Canon, Irmos:

Veseleşte-se de tine Hristoase...

Sfinţit-ai pre pământ Biserica ta Hristoase cu Duhul, ungându-o astăzi, cu untuldelemn al bucuriei.

Temelie neclătită avându-te pre tine Hristoase Biserica, cu

Crucea ta se încununează, ca cu o coroană împărătească.

Arătat-ai bunule astăzi Biserica cea făcută de mână, lăcaş al mărirei tale, celei mai pre sus de cuget.

Al Născătoarei.

Tu numai pre pământ eşti solitoare, de bunătăţile cele mai pre sus de fire, Maică lui Dumnezeu făcându-te; pentru aceasta glăsuim ţie, bucură-te.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce pre nimica ai...

Impărtăşitu-te-ai luminei prea sfântului Duh, şi ai primit tot dumnezeescul Dar cu toată casa ta, din însuşi gura dumnezeescului Apostol, carele ţi-a vestit ţie învăţăturile mântuirei.

Inălţatu-te-ai cu bunătăţile ca Chedrul cel cu ramuri înalte, şi ne-ai adus nouă roduri cu bun miros, întărirea dogmelor, Darul minunilor, şi lucrarea tămăduirilor, fericite Ierarhe Cornilie.

Slavă:

De multă laudă te-ai învrednicit Cornilie, dimpreună cu Verhovnicul şi cu alţii mulţi, ai alergat propoveduind pretutindenea dumnezeeasca propoveduire; prin carea luminându-ne noi, ne-am izbăvit de întunerecul necunoştinţei.

Şi acum, al Născătoarei:

Făcutu-te-ai lăcaş luminat al curăţiei, pentru aceea porţi pre Dătătorul de lumină cel ce s'a întrupat dintru tine, şi s'a arătat om asemenea cu noi pentru iubirea de oameni, şi lumea o a mântuit de stricăciune prin tine Preacurată, chiemarea cea din nou a oamenilor.

Sedealna Innoirilor, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Cortul mărturiei Dumnezeu l-a arătat, şi dumnezeescul Moisì pre pământ l-a înfipt, şi biserică a înnoit Solomon întru jertfe; iară noi către noul Ierusalim, cu credinţă alergând ca David, să dăm dumnezeească laudă celui ce s'a răstignit pentru noi, cerşind iertare de toate cele ce am greşit.

Slavă, Sedealna sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Incepătura sfântă, Biserica din păgâni te-au câştigat pre tine, cela ce o ai luminat pre dânsa cu îmbunătăţitele tale fapte sfinţitorule de Taini, de Dumnezeu înţelepţite Cornilie.

Şi acum, al înainte prăznuirei, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întimpină...

Cu credinţă săvârşim luminat înnoirea casei tale, bine cuvântată Curată Fecioară prea

lăudată; bucurându-ne cu nădejdea cea întru tine, de Dumnezeu Născătoare, ne rugăm ţie să te rogi neîncetat Mântuitorului, aceluia însuşi carele s'a întrupat din tine, să mântuiască sufletele noastre.

Peasna 4-a, Irmos:

Milostive, pentru dragostea chipului tău ai stătut pre „Crucea ta, şi s'au topit neamurile; că Tu eşti iubitorule „de oameni, tăria mea şi lauda".

În chipul soarelui văzându-se Crucea Domnului, este închinată de noi cei credincioşi; carea sărutându-o ne luminăm la suflete.

Dumnezeu Domnul în trup s'a arătat, şi pre lemn s'a înălţat, luminând deapururea pre cei ce se închină lui, şi de nevoi mântuindu-i.

Curăţire şi iertare de greşale Cuvinte al lui Dumnezeu, dărueşte nouă celor ce cu credinţă ne închinăm cinstitei Crucei tale, celei puse astăzi înaintea noastră.

Al Născătoarei:

Nedespărţindu-se de sânurile părinteşti Cuvântul, s'a culcat în sânurile tale Fecioară ca un prunc, vrând să mă înnoiască pre mine cel supus stricăciunei.

Alt Canon, Irmos:
Văzându-te înălţat...

Nu cu jertfele celor necuvântătoare, ci cu scump sângele tău, cel din coasta ta cea de vieaţă izvorîtoare, se stropeşte Biserica, cu cuviinţă strigând: Slavă puterei tale Doamne.

Lăcaşurile Domnului sunt iubite, celor ce doresc să vază descoperit mărirea feţei lui, carii cu un glas strigă: Slavă puterei tale Doamne.

Închipuind Biserica ungerea cea de demult, a poporului tău celui ales cu mir de mult preţ, astăzi se unge, dumnezeescul Dar al Duhului nevăzut priimind.

Al Născătoarei:

Neştiind de nuntă ai născut Fecioară, şi după naştere te-ai arătat iarăşi Fecioară. Pentru aceasta cu neîncetate glasuri, către tine Stăpână cu credinţă neîndoită strigăm: Bucură-te.

Alt Canon, Irmos:
Pricepând Avvacum...

Priimind Darul Duhului, ca soarele cel luminos ai străbătut pământul Cornilie, gonind întunerecul nebuniei idoleşti, prea lăudate.

Răvărsatu-te-ai ca un rîu mare, adăpând toată faţa pă-

mântului, cu dumnezeeştile tale învăţături, şi înnecând zizaniile mulţimei dumnezeilor Cornilie.

Slavă:

Fiind ca un mort despre toate cele lumeşti, prea fericite Cornilie, ai vestit tuturor celor omorîţi de patimi, dumnezeeasca înviere, a celui ce s'a omorît pentru noi.

Şi acum, al Născătoarei:

Făcutu-te-ai lăcaş curat, înţelepciunei Tatălui, mai pre sus de fiinţă Preacurată Fecioară, prin care noi toţi ne-am mântuit de răutatea vicleanului.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminarea ta Doamne, trimite-o nouă şi din ne„gura greşalelor scoate-ne pre „noi Bunule, pacea ta dăruin„du-ne".

Asupra patimilor celor aducătoare de stricăciune, întăreşte-ne pre noi cei ce te cinstim pre tine, şi te sărutăm cinstită Cruce; ceea ce eşti prea sfinţitul semn al sfintei patimi.

Luminaţi fiind astăzi la inimi şi la suflete, la săvârşirea bunătăţilor să ne sârguim credincioşii, şi sfinţitului şi dumnezeescului lemn al Crucei să ne închinăm.

Apele din Merra le-au îndulcit mai 'nainte Moisi prin lemn, care pre tine te închipuià prea cinstită Cruce, care ne-ai izvorît nouă dulceaţa mântuirei.

Al Născătoarei:

Pentru noi roagă-te lui Hristos, celui ce din curat sângele tău prea sfântă Fecioară, cu trup materialnic s'a îmbrăcat, şi pre oameni 'i-a mântuit.

Alt Canon, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Tu de demult în Sinai, cortul cel nefăcut de mână l-ai arătat lui Moisi, văzătorului de Dumnezeu, mai 'nainte însemnând Hristoase Biserica ta.

Tu Doamne pre pământ cort ai gătit, şi cu cetele cereşti, împreunezi cetele oamenilor cu puterea ta.

Pre tine Doamne izvor vieţei te ştim, tu sfinte venind, pace bine ai vestit Hristoase Bisericei tale.

Al Născătoarei:

Pre tine armă tare, împrotiva vrăjmaşilor înainte te punem, pre tine Anghiră şi nădejde mântuirei noastre, dumnezeească mireasă, te-am agonisit.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce te îmbraci cu lumina...

Fiind cu totul închinat lui Dumnezeu sfinţite Cornilie, nu

te-ai supus sâlniciei ucigaşilor, ca să dai cinste idolilor celor surzi.

Chiemat-ai întru ajutor Cornilie, pre Dumnezeu cel prea înalt şi nevăzut, şi ai surpat la pământ capiştile idolilor celor nesimţitori, mult de către toţi minunându-te.

Slavă:

Păzind porunca Atotţiitorului, te-ai închis în temniţă, legături ai răbdat, şi pre cei legaţi de înşelăciunea necredinţei 'i-ai dezlegat, de Dumnezeu înţeleptite Cornilie.

Şi acum, al Născătoarei:

Dă-mi Preacurată, iertare greşalelor, cercetându-mă pre mine cel bolnav, şi înviforat de primejdiile vieţei, şi de patimile trupului, cu milostivirea ta.

Peasna 6-a, Irmos:

Venit-am întru adâncurile mărei, şi m'a înecat pre „mine viforul păcatelor mele „celor multe; ci ca un Dum„nezeu scoate dintru adânc „vieaţa mea, mult milostive".

Fiind spânzurat de bună voe, pre tine o prea cinstită Cruce, s'a împuns în coastă Ziditorul, din care sânge şi apă izvorând, pre noi cei ce cu credinţă te sărutăm, iarăşi ne-a zidit.

O prea cinstită Cruce, lemnul Domnului cel de vieaţă dătător, izvorule al nemurirei, mântuirea a toată lumea, mântueşte-ne pre noi cei ce te sărutăm, ca pre o păzitoare şi mântuitoare nouă tuturor.

Armă nebiruită te-ai dat nouă, celor ce cu evlavie ne închinăm ţie dumnezeească Cruce, şi prin tine risipim toate sfaturile celor protivnici.

Al Născătoarei:

Biserică sfântă celui ce lăcueşte întru sfinţi, te-ai făcut de Dumnezeu Născătoare. Pentru aceasta pre noi cei ce te lăudăm cu credinţă, ne sfinţeşti Maică Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Frumuseţea cinstitei Biserici, împăratul Hristos o a poftit, şi mumă neamurilor o a arătat, celor ce din robie s'au făcut fii prin Duhul.

Se cutremură cetele vrăjmaşilor draci, de Biserica lui Hristos cea cu chipul Crucei însemnată, şi o umbrează strălucirea cea sfinţitoare a Duhului.

Nu pre nisip, ci întru Hristos fiind întemeiată Biserica cea din păgâni, se încununează cu frumuseţe negrăită, şi cu coroană de împărăţie se împodobeşte.

Al Născătoarei:

O minune mai nouă decât toate minunile! Căci Fecioara în pântece a încăput pre cela ce cuprinde toate, şi l-a zemislit neştiind de bărbat.

Alt Canon, Irmos:

Linişteşte marea patimilor...

Inălţându-ţi rugăciunile către Dumnezeu, de faţă ai văzut pre îngerul lui, învăţându-te cele bune, şi următoare mântuirei.

Strălucindu-te cu Duhul, te-ai făcut stea luminoasă, luminând toate margenile lumei purtătorule de lumină, sfinţite tăinuitorule Cornilie.

Slavă:

Cela ce mai 'nainte erà întunecat de înşelăciune, cunoscând pre Domnul, prin întimpinarea ta, s'a lepădat de înşelăciune, şi cu toată casa lui, a priimit dumnezeească curăţire.

Şi acum, al Născătoarei:

Domnul mărirei s'a întrupat din sângiurile tale Fecioară, precum însuşi ştie, ceea ce eşti prea lăudată, mântuindu-ne pre noi cu bunătatea ta.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Ca un Cer mult luminos s'a arătat Biserica, pre toţi credincioşii luminând, întru carea stând, strigăm: Această casă întăreşte-o Doamne.

ICOS

Venind la noi Cuvântul dupre trup, scriind, grăeşte Fiul tunetului: Văzut-am luminat mărirea carea avea Fiul dela Tatăl întru Darul adevărului; şi câţi cu credinţă l-am priimit pre dânsul, ne-a dat tuturor stăpânire, să ne facem fii lui Dumnezeu; carii nu din sângiuri, nici din voe trupească, ci dela Duhul Sfânt ne-am născut, şi casă de rugăciune am alcătuit strigând: Această casă întăreşte-o Doamne.

Intru această lună în 13 zile, Pomenirea Innoirilor (dumnezeescului lăcaş) a sfintei Invierei lui Hristos Dumnezeul nostru.

Stih: Israil cel nou legea cea veche împlineşte,
Şi prin innoiri mormântul tău Cuvinte cinsteşte.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Cornilie sutaşul.

Stih: Din vieaţa necredinţei pre Cornilie scoţi Hristoase...
Al meu pârgă credincioşilor din limbile cele întunecoase.

Acesta a fost pre vremea sfinţilor Apostoli, şi cel întâi carele din pagâni a crezut; carele petrecând o vieaţă fără prihană, văzù înger, unde-l îndemnà să chieme la sine pre Apostolul Petru, să auză dela dânsul cele ce se cădea. Şi mergând Petru către dânsul, şi spuind cuvântul Domnului lui, şi celor ce venise cu dânsul, şi învăţându-l şi botezându-l 'i-a dat rânduiala şi ocârmuirea cetăţei Schepsiei pre care aflându-o cufundată în idoli, a botezat pre toţi cu Darul lui Hristos; şi chiar şi pre Dimitrie Ighemonul, carele a crezut cu toată casa lui. Deci sfârşindu-şi sfântul vieaţa apostoleşte către Domnul s'a dus.

Intru această zi, sfinţii mucenici Cronid, Leontie, Serapion, Straton şi Seleuc.

Fericitul Cronid Diaconul, strălucind

cu bune faptele vieței sale, în Mitropolia Alexandrenilor, crezură printr'însul Leontie și Serapion. Iară în Galatia cea barbară și necredincioasă, Seleuc și Valerian, Macrovie și Gordian, iară Straton la Nicomidia Vitiniei. Insă Cronid, Leontie și Serapion, după ce a pătimit multe munci la Eghipt, legându-le mâinile și picioarele, 'i-au aruncat în mare. Ale căror moaște eșind la uscat, s'a arătat îngeri prin videnii la oameni credincioși, și le-au poruncit de le-au acoperit cu pământ. Iară cei din Galatia Seleuc și Valerian, Macrovie și Gordian, munciți fiind cu foc și cu sabie și cu multe feluri de vârteje de Ighemonul ce erà acolo, mai apoi de toate 'i-a dat să-i mănânce hiarele sălbatice; și așà sufletele la Dumnezeu și-au dat. Iară Ighemonul Vitiniei, după ce cu multe munci munci pre sfântul Straton, plecând vârfurile a doi copaci, îi legară mâinile de acelea și poruncind îndată că slobozească copacii la locul lor, rumpseră pre sfântul în două, și așà și-a dat sufletul lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Gordian, Macrovie, Ili, Zotic, Lucian și Valerian.

Stih: Vieața cea lungă dela tine Hristoase al meu poftind.
Macrovie, prin sabie lasă vieața cea scurtă murind.

Aceștia s'au muncit pre vremea lui Lichinie; însă Gordian erà Cappadoc, iară Macrovie erà Paflagonean, tineri de vârstă, și desăvârșiți la credință întru Hristos: deci aceștia precum s'a zis mai sus s'au săvârșit; iară Zotic, Ili și Lucian, s'au săvârșit prin sabie la Roma, după multe munci, din porunca lui Maxim Ighemonul: însă Valerian plângând de asupra mormântului sfinților, s'a săvârșit.

Cuviosul părintele nostru Petru cel din Agreia, în pace s'a săvârșit.
Cuviosul Ieroteiu cel nou Ivíritul ce s'a născut în anul o mie șase sute optzeci și șase, în pace s'a săvârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cei trei tineri în Vavilon, porunca tiranului nebunie „socotindu-o, în mijlocul văpăei au strigat: Bine ești cu„cuvântat Doamne Dumnezeul „părinților noștri".

Intru binecuvântările fiilor, Iacov mai 'nainte pre tine te-a însemnat cinstită Cruce; dar noi acum ție închinându-ne totdeauna, priimim luminare.

Cu toiagul cruciș lovind marea, dumnezeescul Moisì, de demult pre tine te-a închipuit, prea sfântă Cruce a Domnului; iară noi acum ție închinându-ne, marea patimilor cea cumplită, neudată o trecem.

Cu gura și cu inima prea cinstită Cruce, pre tine acum sărutându-te: sfințire, sănătate, și mântuire totdeauna sufletului și trupului câștigăm.

Al Născătoarei.

Fecioară binecuvântată, roagă-te pentru noi cei ce ne rugăm ție; căci întru tine nădăjduim toți, și către tine strigăm: Stăpână, nu trece cu vederea turma ta.

Alt Canon, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui...

Dătătoare de rouă văpaea cuptorului s'a arătat oarecând: iară acum ungerea untului de lemn cea duhovnicească, sfințește pre cei ce strigă: Bine

eşti cuvântat în Biserica mărirei tale Doamne.

Ca într'un cuptor priimitor de Dumnezeu, întru acest cort nou, toţi cei ce suntem din Israilul cel duhovnicesc, fiind rouraţi strigăm: Bine eşti cuvântat în Biserica mărirei tale Doamne.

Cei răniţi de dorul cel prea dulce şi dumnezeesc, veniţi întru această cămară de taină, să ne împreunăm cu mirele Hristos, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica mărirei tale Doamne.

Al Născătoarei:

Ceea ce eşti lăcaş dumnezeesc sfinţit al celui prea Inalt, bucură-te; căci prin tine Născătoare de Dumnezeu, s'a dat bucuria celor ce strigă: Bine cuvântată eşti tu între femei, Preacurată Stăpână.

Alt Canon, Irmos:

Domnul părinţilor...

Tu te-ai făcut pârgă a mântuirei limbilor Cornilie; căci întâi ai priimit sfântul botez şi de Darul Duhului te-ai umplut, ca şi mai 'nainte grăitorii de Dumnezeu.

Săvârşind minuni mari cu dumnezeescul Dar, ai vânat către credinţă, pre cei amăgiţi de înşelăciunea necredinţei, învăţându-i să cânte: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Fiind ascuns în pământ, şi acoperit cu rug, te-ai arătat înţelepte, prin descoperire Dumnezeească, izvorând daruri de minuni şi boalele izgonind.

Alăută glăsuitoare a dogmelor celor de mântuire, carea îndulceşte sufletele tuturor, te-ai arătat Cornilie, cântând: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Slavă, a Treimei.

Toţi să mărim pre unimea cea în trei Ipostasuri, pre Tatăl cel mai 'nainte fără început, pre Fiul cel de o fiinţă şi pre prea Sfântul Duh, cântând: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Şi acum, al Născătoarei:

Indumnezeit-ai frământătura omenească, cu dumnezeească naşterea ta Fecioară Preacurată. Pentru aceea dupre datorie, credincioşii te mărim.

Peasna 8-a, Irmos:

Mântuitorule al tuturor Atotputernice, pre cei ce se „ţineau de buna credinţă, în „mijlocul văpăei pogorându-te „'i-ai rourat, şi 'i-ai învăţat să „cânte: Toate lucrurile bine-„cuvântaţi şi lăudaţi pre „Domnul“.

Armei celei de mântuire şi

nebiruite, ajutorului celui gata al credincioşilor, şi folosinţei celei tari, Crucei Domnului celei ce este acum pusă înaintea tuturor, să ne închinăm.

Sus pre lemn spânzurând Moisi de demult şarpele de curmeziş, precum scrie, pre tine te-a însemnat prea cinstită Cruce; prin carea ne vindecăm de înşelăciunea şerpilor celor înţelegători.

Luminarea sufletelor noastre eşti, dătătoare de lumină Cruce prea cinstită; căreea închinându-ne, pre începătoriile şi puterile întunerecului, le surpăm cu dumnezeească puterea ta.

Al Născătoarei:

Pre cea curată şi Fecioară să o cinstim, carea mai pre sus de fire a născut pre Cuvântul cel fără de început şi nezidit, spre mântuirea noastră, strigând: Binecuvântăm Fecioară naşterea ta.

Alt Canon, Irmos:

Mâinile intinzându-şi...

Astăzi cu haină gândită, cusută de sus din dumnezeescul Dar, Biserica ta Doamne ca o mireasă s'a împodobit, şi chiamă spre veselie pre poporul său, cel ce strigă: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Astăzi al doilea Adam Hristos, a arătat ca un raiu înţelegător acest cort nou, carele în locul lemnului cunoştinţei poartă arma Crucei, cea de vieaţă aducătoare celor ce cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Pre tine Fiul cel din Tatăl cel fără de început, şi pre prea Sfântul Duh, o Dumnezeire desăvârşit, fără început, nedespărţită, de o fiinţă, neamestecată, în trei Ipostasuri cinstindu-te, cântăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Al Născătoarei:

Tu numai din toate neamurile Fecioară Preacurată, Maică lui Dumnezeu te-ai arătat. Tu Dumnezeirei te-ai făcut lăcaş, ceea ce eşti cu totul fără prihană, nearzându-te de focul luminei celei neapropiate. Pentru aceasta toţi pre tine bine te cuvântăm, Marie dumnezeească mireasă.

Alt Canon, Irmos:

Ţie Atotziditorule...

Numai pre Dumnezeu cel ce s-a arătat pre pământ, l-ai căutat din tot sufletul; pentru aceea te-ai făcut cinstită pârgă limbilor şi lăcaş Duhului, cugetătorule de Dumnezeu Cornilie.

Cu jăratecul înfocatelor tale cuvinte fericite, ai ars materia deşărtăciunei. Pentru aceea te-ai mutat către lumina cea neînserată, luminând pre toţi cei ce cu dragoste te laudă.

Moştenire şi parte, ajutor şi mântuitor, putere şi laudă, lumină şi povăţuire ţi s'a făcut ţie Cuvântul, cel ce aduce toate lucrurile dintru nefiinţă întru fiinţă, Cornilie de Dumnezeu cugetătorule.

Binecuvântăm pre Tatăl....

Sfinte Părinte, sfinte Cuvinte şi Duhule, Prea sfântă Treime, nezidită, nedespărţită, mântueşte pre cei ce cu dragoste laudă puterea şi împărăţia şi mărirea ta.

Şi acum, al Născătoarei:

Revarsă preste noi Fecioară, milele tale cele obişnuite, şi ne cere iertare, Preacurată, dela Fiul tău, de toate greşalele cele din cunoştinţă, şi din necunoştinţă, care ni se întâmplă nouă din neluarea aminte.

Peasna 9-a, Irmos:

Naşterea ta nestricată s'a arătat, Dumnezeu din „coapsele tale a eşit. Că s'a ară„tat purtător de trup pre pă„mânt, şi cu oamenii a petre„cut. Pentru aceasta pre tine „de Dumnezeu Născătoare, toţi „te mărim".

Hristos pre tine spânzurându-se, lumea cea căzută întru adâncul pierzărei o a ridicat, o Prea sfântă Cruce a Domnului. Pentru aceasta acum cu dragoste ne închinăm ţie, şi te cinstim şi te mărim.

Sufletele şi inimile să ne curăţim, cu îndeletnicirea faptelor celor bune, şi văzând pus înainte lemnul Crucei cel de mântuire, cu credinţă şi cu dragoste dumnezeeşte cugetând, să ne închinăm ei.

Ca un soare luminezi cu razele tale, pre cei dintru întunerec, şi pre draci îi arzi prea împodobită Cruce! Pentru aceasta strigăm: luminează pre toţi cei ce cu credinţă se închină ţie.

Al Născătoarei:

Fecioară, ceea ce eşti lăcaş luminei, luminează cu dumnezeească lumină întunerecul patimilor mele, şi risipeşte noaptea cea prea adâncă a dulceţilor, Prea sfântă de Dumnezeu Născătoare.

Alt Canon, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Veniţi cu inimă curată şi cu minte trează, să privim frumuseţea Bisericii, ca a unei fice împărăteşti. Carea străluceşte mai mult decât aurul, şi cu un glas să o mărim.

Bucură-te şi te veseelşte mireasa marelui Impărat, la frumuseţea mirelui tău luminat privind, şi împreună cu poporul tău strigând: Pre tine dătătorule de vieaţă te mărim.

Ajutorul tău cel dintru înnălţime, dărueşte-l Bisericei tale Mântuitorule. Că nu a cunoscut pre altul afară de tine, Dumnezeu Mântuitor, cel ce ţi-ai pus sufletul pentru dânsa, carea întru cunoştinţă te măreşte.

Al Născătoarei:

Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, mireasa marelui împărat; căci prin tine din blestemul Evei, toţi am scăpat Preacurată, şi vieaţă am aflat întru naşterea ta Fecioară nenuntită.

Alt Canon, Irmos:

Isaie dănţueşte...

Sfinţită sărbătoare, toată Biserica prăznueşte pomenirea ta, propoveduitorule al lui Hristos. Căci tu te-ai arătat la stare întocma cu sfinţii ucenici, priimind ca şi aceia Duhul cel prea sfânt.

Intr'armatu-te-ai cu dogmele bunei credinţe ca un Ierarh. Asemănatu-te-ai cu dumnezeeştii slujitori ai Domnului; şi totdeauna izvorăşti râuri de tămăduiri bolnavilor, şi încetezi boalele oamenilor, prea sfinţite.

Impodobindu-te cu haina mântuirei carea ţi-a ţesut-o Hristos întrupându-se, cu bucurie petreci acum la împărăţiile cele de sus, curat privind frumuseţea cea adevărată a mirelui, vrednicule de laudă Cornilie.

Slavă:

Cinstitul tău sicriu, ca un izvor izvoraşte credincioşilor tămăduiri din destul Cornilie, şi gonind duhurile cele viclene luminezi gândurile tuturor celor ce cu credinţă te laudă pre tine.

Şi acum, al Născătoarei:

Luminează-mă Fecioară, ceea ce ai născut lumina, carea a strălucit mai 'nainte de veci din Lumină, izgonind de la mine întunerecul supărărilor şi al dezmerdărilor, Preacurată Stăpână, pârtinitoare neruşinată.

SVETILNA

Podobie: Cu ucenicii...

In Golgota Domnul înălţându-se de bună voe pre Cruce, a lucrat mântuirea noastră prin înnoirea făpturei; şi în groapa cea de vieaţă priimitoare puindu-se, a treia zi a înviat ca un Dumnezeu. Pentru aceasta împreună cu cetele celor fără de trup, săvârşind toţi înnoirea luminatei şi cinstitei Invieri.

Slavă, a Innoirilor.

Pre Biserica ta cea prea luminată, şi prea cinstită şi sfântă, pre carea o ai răscumpărat cu prea curatul tău sânge Cuvinte, înnoeşte-o cu Duhul Bunule, şi o înfrumuseţează cu razele cele dumnezeeşti, preamărind cu mărire pre cei ce cu vrednicie săvârşesc înnoirea Bisericei tale.

Şi acum, al Crucei.

Crucea este păzitoarea a toată lumea, Crucea podoaba Bisericei, Crucea stăpânia împăraţilor, Crucea întărirea credincioşilor, Crucea mărirea îngerilor, şi dracilor rană.

LA LĂUDĂRI (Hvalite)

Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Astăzi dumnezeeasca şi sfinţită casa învierei lui Hristos, luminat se înnoeşte, şi dumnezeescul mormânt împarte lumei vieaţă, dând izvor de nemurire şi răvărsând râurile Darului şi apele minunilor, şi dăruind tămăduiri celor ce cântă lui cu credinţă.

Strălucit-au de sus raze luminoase a învierei lui Hristos, toată lumea luminând, carea cu credinţă o cinstim, şi prăznuirea cea dumnezeească a sfinţitelor înnoiri cu cântări o prăznuim; şi în psalmi strigând, ca să aflăm îndurat pre Mântuitorul şi Domnul.

Dorind a vedeà sfântul schiptru al Crucei, înălţat în mijlocul pământului, să ne curăţim mai 'nainte sufletele şi să ne luminăm minţile cu dumnezeeasca putere strălucindu-ne; şi pre Hristos să-l lăudăm cel ce prin cinstitul său lemn, dă sfinţenie celor ce se roagă cu credinţă, şi cu căldură cântă lui.

Alte Stihiri, glasul 1-iu.

A lui Ioan Monahul.

Innoeşte-te, înnoeşte-te noule Ierusalime, căci ţi-a venit ţie lumina, şi slava Domnului preste tine a răsărit. Această casă Tatăl o a zidit. Această casă Fiul o a întărit. Această casă Duhul sfânt o a înnoit, o a luminat şi o a întărit, şi a sfinţit sufletele noastre.

A lui Anatolie, asemenea.

De demult înnoind biserica Solomon, jertfe de dobitoace necuvântătoare, şi arderi întregi ţi-a adus Doamne. Iară când bine ai voit Mântuitorule a se strica chipurile şi a se cunoaşte adevărul, jertfe fără de sânge margenile lumei aduc slavei tale; că toate stăpânind, toate le sfinţeşti cu prea sfântul tău Duh.

Glasul al 4-lea, a lui Ioan Monahul.

Astăzi Biserica cea din păgâni

se înnoeşte, cu sângele cel scump ce a izvorît din coasta celui ce s'a întrupat din Fecioară, Hristos Dumnezeul nostru. Pentru aceasta adunându-ne cetele credincioşilor, să slăvim pre Tatăl, şi pre Fiul şi pre Sfântul Duh, o Dumnezeire, carea stăpâneşte toate.

Slavă, glasul al 3-lea:

Vino'ţi întru pricepere omule, fă-te nou în loc de vechiu şi prăznueşte înnoirile sufletului, până când este vremea vieţei, să se înnoiască ţie calea a toată petrecerea. Cele de demult au trecut, iată s'au făcut toate nouă. Cu acest fel de rod să prăznuești, cu buna schimbare schimbându-te. Aşa se înnoeşte omul; aşa se cinsteşte ziua înnoirilor.

Şi acum, asemenea. A lui Ioan Monahul.

Hristoase Dumnezeul nostru, cela ce ai priimit răstignirea cea de bună voe, spre învierea cea de obşte a neamului omenesc, şi prin trestia Crucei, cu văpsele roşii degetele tale ţi-ai sângerat; iertare greşalelor, împărăteşte binevoind a ne scrie nouă cu iubire de oameni, nu ne trece pre noi cei ce suntem în primejdii, şi a ne depărtă iarăşi dela tine; ci te milostiveşte unule îndelung răbdătorule, spre poporul cel ce este în nevoi, şi te scoală, şi bate pre cei ce se luptă cu noi, ca un Atotputernic.

Doxologhia cea mare, şi Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul înainte prăznuirei, Peasna 3-a pe 4, şi din Canonul Innoirilor Peasna 6-a pe 4. Prochimen, Apostolul Innoirei, Inceperea 307. Aliluia, Evanghelia dela Matei, Inceperea 67.

CHINONICUL

Doamne iubit-am podoaba casei tale, şi locul lăcașului slavei tale.

CADE-SE A ŞTI:

Că după Otpustul Vecerniei mici, intră Eclisiarhul, cu Preotul şi cu Diaconul şi cu Paraclisiarhul în altar cu lumînări, şi se îmbracă Preotul şi Diaconul; şi cădind cinstita Cruce, zice: Binecuvintează Stăpâne; şi Preotul: *Bine este cuvântat Dumnezeul nostru.* Apoi: *Sfinte Dumnezeule;* şi după *Tatăl nostru,* cântăm Troparul Crucei: *Mântueşte Doamne poporul tău...* Slavă, Şi acum, Condacul: *Cel ce te-ai înălţat pre Cruce de bună voe:* Şi ridică Preotul cinstita Cruce cu discul pre cap, şi o duce la sfânta masă, mergând înaintea lor cu două făclii aprinse, şi pun cinstita Cruce pre sfântul Antimis, în locul Evangheliei, iară Evanghelia o pune mai sus; şi arde lumînare toată noaptea înaintea cinstitei Cruci.

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 14 ZILE

A toată lumea Inălţarea cinstitei şi de vieaţă Făcătoarei Cruci; şi Adormirea celui întru sfinţi, părintelui nostru Ioan Gură de Aur, Patriarhul împărăteştii cetăţi a lui Constantin.

VEZI: Slujba sfântului Ioan Gură de Aur, întru această prea luminată zi, în Constan-

tinopol şi pretutindenea nu se cântă pentru Inălţarea, cinstitei Cruci; ci s'a mutat în 13 zile ale lunei lui Noemvrie.

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am... punem Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Inălţându-te tu Stăpâne pre Cruce, împreună ai înălţat toată firea lui Adam cea căzută; pentru aceasta înălţând Preacurată Crucea ta iubitorule de oameni, tăria ta cea din înălţime cerem, strigând: Mântueşte înalte ca un Dumnezeu milostiv, pre cei ce cinstesc cinstită şi de lumină purtătoare dumnezeească înălţarea Crucei tale.

De două ori.

Ca Psalmistul acum, vedem aşternutul unde au stătut picioarele tale, cele prea curate Stăpâne; astăzi înălţând cu bună credinţă, cinstită Crucea ta, cea cu dragoste înălţată, ne rugăm ţie strigând: Pre toţi cu dumnezeească Crucea ta sfinţindu-i, arată-i părtaşi milostivirei tale celei negrăite, şi Darului tău prea înalte.

Ca a unei arme nebiruite, şi paveze nesurpate, şi ca unui schiptru dumnezeesc, ne închinăm prea sfintei Crucei tale Hristoase, prin carea lumea s'a mântuit, şi dănţueşte Adam. Adunările pământenilor, pre aceasta cu cântări bine lăudându-o, o cinstim şi dumnezeească înălţarea ei săvârşind, cerem curăţire.

Slavă, Şi acum, glasul al 2-lea.

Tu-mi eşti acoperemântul cel tare, Crucea lui Hristos cea în trei împărţită, sfinţeşte-mă pre mine cu puterea ta, ca cu credinţă şi cu dragoste, să mă închin ţie, şi să te slăvesc.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Astăzi Crucea lui Hristos se înalţă, lemnul cel de vieaţă purtător, pre carea cu trupul s'a pironit, pre toţi spre mântuire chemând.

Stih: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor lui că sfânt este.

Lemnul Crucei înălţat văzându-l, să dăm laudă lui Dumnezeu, celui ce s'a răstignit cu trupul, pentru bunătatea sa.

Stih: Iară Dumnezeu împăratul nostru mai 'nainte de veac, a lucrat mântuire în mijlocul pământului.

Bucură-te dumnezeească păzitoarea credincioşilor, zidul cel nebiruit, Crucea Domnului, prin carea de pre pământ la Cer ne-am înălţat.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Veniţi toţi cu veselie să

sărutăm lemnul cel de mântuire, pre carele s'a pironit Hristos, mântuirea lumei.

Tropar, glasul 1-iu.

Mântueşte Doamne poporul tău, şi binecuvintează moştenirea ta, biruinţă binecredincioşilor asupra celor protivnici dărueşte, şi cu Crucea ta păzeşte pre poporul tău.

VEZI. De se va întâmplà praznicul acesta Duminică, nimic de ale Invierei nu se cântă; nici Antifoanele glasului, nici Evanghelia Invierei nu se citeşte, fără numi Invierea lui Hristos o zicem. Şi, Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru, nu se cântă. Ci cântăm toată slujba praznicului.

VEZI. De se va întâmplà praznicul acesta Sâmbătă; Vineri seara, Prochimenul zilei nu se pune, ci cântăm Prochimenul cel mare, glasul al 7-lea: *Dumnezeul nostru în Cer şi pre pământ, toate câte a vrut a făcut.* Iară Sâmbătă seara în ziua praznicului, cântăm: *Domnul a împărăţit.*

LA VECERNIA

CEA MARE

De se va întâmplà praznicul acesta Duminică, Sâmbătă seara cântăm: Fericit bărbatul...Catisma toată. Iară de va fi Luni, Duminică seara se cântă numai Slava 1-a. Iară întru altă zi, nu este Catismă, ci după obişnuitul Psalm, îndată cântăm: Doamne strigat-am... şi punem Stihirile pe 8, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea...

Crucea înălţându-se, toată făptura îndeamnă a lăudà preacurată patima celui ce s'a înălţat pre dânsa; căci întru aceasta, ucigând pre cela ce ne-a ucis pre noi, pre cei omorîţi i-a înviat şi 'i-a înfrumseţat, şi în ceruri a lăcui 'i-a învrednicit ca un milostiv, pentru mulţimea bunătăţei. Drept aceea bucurându-ne, să înălţăm numele lui, şi să mărim sfinţenia lui cea prea înaltă.

De trei ori.

Moisi mai 'nainte te-a închipuit pre tine, mâinile întinzându-şi spre înălţime, şi biruind pre tiranul Amalic, Cruce cinstită, lauda credincioşilor, întărirea nevoitorilor, frumuseţea Apostolilor, biruinţa drepţilor, mântuirea tuturor cuvioşilor. Pentru aceasta pre tine înălţată văzându-te, făptura se veseleşte şi prăznueşte mărind pre Hristos, cel ce prin tine a adunat cele risipite, cu bunătatea cea prea înaltă.

De trei ori.

Cruce prea cinstită, căreea îţi stau împrejur cetele îngereşti bucurându-se, astăzi înălţată fiind cu dumnezeeasca voe, înalţă pre toţi cei goniţi prin amăgirea mâncărei, şi s'au alunecat la moarte. Pentru aceasta pre tine cu inima şi cu buzele, credincioşii sărutându-te, sfinţenie luăm, strigând: Inălţaţi pre Hristos pre prea bunul

Dumnezeu, și să ne închinăm așternutului picioarelor lui celor dumnezeești.

De două ori.

Slavă. Și acum, glasul al 2-lea.

Veniți toate neamurile, binecuvântatului lemn să ne închinăm, prin carele s'a făcut veșnica dreptate. Căci cela ce a amăgit pre strămoșul Adam prin lemn, prin Cruce se amăgește; și fiind surpat, cade cădere cumplită, cel ce a ținut prin tiranie împărăteasca zidire. Cu sângele cel dumnezeesc, veninul șarpelui se spală; și blestemul s'a dezlegat, de osândirea cea pre dreptate, cu nedreaptă judecată cel drept fiind osândit; căci cu lemnul se cădeà să se vindece lemnul, și cu patima celui fără patimă să se dezlege patimile, cele prin lemn ale celui osândit. Ci slavă Hristoase împărate; înfricoșatei tale rânduieli celei pentru noi, prin care ai mântuit pre toți, ca un bun și iubitor de oameni.

VOHOD: Lumină lină...

PROCHIMENUL zilei. Și citirile.

Dela Eșire citire.

Cap. 15, vers 22.

Ridicat-a Moisi pre feciorii lui Israil dela Marea roșie, și 'i-a dus pre dânșii în pustiul Sur; și au mers trei zile prin pustiu, și nu aflau apă să beà, și au venit la Merra, și nu puteau să beà apă din Merra, că erà amară. Pentru aceasta s'a numit numele locului aceluia amărăciune. Și cârtià poporul asupra lui Moisi zicând: Ce vom beà? Și a strigat Moisi către Domnul, și 'i-a arătat lui Domnul un lemn și l-a băgat pre dânsul în apă, și s'a îndulcit apa. Acolo 'i-a pus Dumnezeu lui îndreptări și judecăți, și acolo l-a ispitit și a zis: De vei auzi cu auzul glasul Domnului Dumnezeului tău, și de vei face cele plăcute înaintea lui, și de vei ascultà poruncile lui, și de vei păzi toate îndreptările lui, toată neputința ce am adus asupra Eghiptenilor, nu o voiu aduce asupra ta; că eu sunt Domnul cela ce te vindec pre tine. Și a venit în Elim, și erau acolo douăsprezece izvoare de apă și șaptezeci de pomi de finici; și au tăbărât acolo lângă ape; și s'a ridicat dela Elim, și a venit toată adunarea fiilor lui Israil la pustiul Sin, care este între Elim și între Sinà.

Dela Pilde citire.

Cap. 3, vers 11.

Fiule nu fii nebăgător de seamă de învățătura Domnului, nici slăbi fiind certat de dânsul; că pre cine iubește Domnul îl ceartă și bate pre tot fiul pre carele priimește. Fericit este omul carele a aflat înțelepciune, și muritorul carele a înțeles cunoștința; că mai bine este pre aceea a o câștigà de cât vistierii de aur și de argint. Că mai scumpă este decât pietrile cele de mult preț; nu-i stă ei împrotivă nici un rău; bine cunoscută este de toți cei ce o iubesc pre dânsa; și tot ce are preț, nu este vrednic ei. Pentrucă lungimea zilelor și anii vieței sunt în dreapta ei, și în stânga ei bogăție și mărire; din gura ei iese dreptate, și legea și mila pre limbă le poartă; căile ei căi frumoase, și toate cărările ei cu pace, pom de vieață este tuturor celor ce se țin de dânsa, și celora ce se razămă într'însa, că este în Domnul întărită.

Dela Proorocia Isaiei, citire.

Cap. 60, vers 11.

Așa grăește Domnul: Deschide-se-vor porțile tale Ierusalime ziua și noaptea, și nu se vor închide, ca să aducă la tine puterea neamurilor și pre împărații lor să-i aducă. Că neamurile și împărații carii nu vor sluji ție, vor peri; și neamurile cu pustiire se vor pustii. Și mărirea Livanului la tine va veni, în Chiparos,

şi în Pevg, şi în Chedru, împreună să preamărească locul cel sfânt al meu, şi locul picioarelor mele îl voiu preamări. Şi vor venì la tine temându-se feciorii celor ce te au smerit şi te-au mâniat pre tine; şi se vor închinà la urmele picioarelor tale, toţi cei ce te-au întărâtat pre tine. Şi te vei chiemà cetate a Domnului; Sion al sfântului lui Israil. Pentrucă ai fost tu părăsită şi urîtă, şi nu erà cine să-ţi ajute ţie. Şi te voiu pune pre tine bucurie veşnică şi veselie din neam în neam; şi vei suge laptele neamurilor, şi bogăţia împăraţilor vei mâncà. Şi vei cunoaşte că eu sunt Domnul cela ce te mântuesc, şi te scap pre tine, Dumnezeul lui Israil.

LA LITIE, Stihirile glasul 1-iu, ale lui Andrei Ierusalimneanul.

Astăzi cu adevărat, cuvântul cel de Dumnezeu grăitor al lui David sfârşit a luat; că iată arătat ne închinăm aşternutului preacuratelor tale picioare, şi întru umbra aripilor tale nădăjduindu-ne, întru tot îndurate, strigăm către tine: Să se însemneze preste noi lumina feţei tale. Cornul drept măritorului tău popor înălţându-l, cu înălţarea cinstitei Crucei tale, Hristoase mult milostive.

Lemnul vieţei cu adevărat cel sădit în locul căpăţânei, întru carele a lucrat mântuire Impăratul veacurilor, în mijlocul pământului, înălţat fiind astăzi, sfinţeşte margenile lumei, şi se înnoeşte casa învierei. Se bucură îngerii în Cer, şi se veselesc oamenii pre pământ, ca David strigând şi zicând: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru, şi vă închinaţi la aşternutul picioarelor lui, că sfânt este. Cel ce dă lumei mare milă.

Mai 'nainte închipuind Crucea ta Hristoase, patriarhul Iacov, nepoţilor dăruindu-le binecuvântare, pre capetele lor cruciş mâinile şi-a pus. Pre aceasta Mântuitorule, noi astăzi înălţându-o strigăm: Dărueşte iubitorului de Hristos Rege, biruinţă, ca lui Constantin izbândă.

Glasul al 2-lea, a lui Teofan.

Dumnezeeasca vistierie cea ascunsă în pământ, Crucea dătătorului de vieaţă, pre Cer s'a arătat credinciosului împărat, şi biruinţa cea improtiva vrăjmaşilor, arătat închipuindu-o; de carea cu credinţă bucurându-se, şi din dumnezeeasca râvnă, spre privirea celor de sus înălţându-se, cu sârguinţă o a scos din sînurile pământului, spre scăparea lumei, şi mântuirea sufletelor noastre.

A lui Chiprian.

Schimbarea mâinilor patriarhului Iacov, întru binecuvântarea fiilor, semnul cel puternic al Crucei tale mai 'nainte l-a arătat. Carea noi avându-o păzitoare tare, ceata dracilor izgonim, şi mândria lui Veliar într'însasurpând, puterea lui Amalic cea atotpăgubitoare biruim. Pre aceasta şi acum înălţându-o, cu creştinesc gând noi credincioşii, spre iertarea pă-

catelor o aducem ţie, strigând cu glas mare bunătăţei tale, Doamne milueşte, cela ce te-ai întrupat din Fecioară; şi te milostiveşte bunule, spre zidirea înţelepciunei mâinilor tale.

A lui Leon Despotul.

Tu-mi eşti acoperemântul cel tare, Crucea lui Hristos, cea în trei împărţită, sfinţeşte-mă cu puterea ta, ca cu credinţă şi cu dragoste să mă închin ţie şi să te măresc.

Glasul al 4-lea.

Să plesnim în mâini cu cântări la praznicul de astăzi, şi cu luminată faţă, cu limbă glăsuitoare să strigăm: Cela ce pentru noi osândă ai suferit Hristoase, şi scuipiri şi rane, şi cu haină mohorită te-ai îmbrăcat, şi pre Cruce te-ai înălţat; pre carele văzându-te soarele şi luna, lumina ş'au ascuns, şi de frică pământul s'a clătit, şi catapeteazma bisericei s'a rumpt în două. Tu şi acum dărueşte-ne nouă cinstită Crucea ta, apărătoare şi păzitoare şi gonitoare de draci; ca toţi sărutându-o, să strigăm ei: Mântueşte-ne pre noi Cruce cu puterea ta sfinţeşte-ne cu strălucirea ta cinstită Cruce, şi întăreşte-ne cu înălţarea ta, că lumină nouă te-ai dăruit, şi mântuire sufletelor noastre.

A lui Anatolie, glasul acelaş.

Chipul stelelor cel strălucitor, te-a arătat o Prea sfântă Cruce! semn de biruinţă binecredinciosului împărat, a căruia Maică Elena aflându-te, lumei te-a descoperit. Deci, înălţată văzându-te astăzi, credincioşii strigăm: Luminează-ne pre noi cu strălucirea ta, Cruce purtătoare de vieaţă, sfinţeşte-ne cu tăria ta prea cinstită Cruce, şi ne întăreşte pre noi cu înălţarea ta, ceea ce te înalţi asupra taberei vrăjmaşilor.

Slavă, Şi acum, asemenea, a lui Anatolie.

Lucrarea cinstitei Crucei tale Hristoase, mai 'nainte închipuindu-o Moisi, a biruit pre protivnicul Amalic, în pustiul Sinai. Căci când şi-a întins mâinile, făcând chipul Crucei, se întăria Israil. Iară acum săvârşirea lucrurilor la noi s'a plinit. Astăzi Crucea se înalţă, şi dracii fug. Astăzi toată făptura din stricăciune s'a mântuit, că toate darurile prin Cruce ne-au strălucit nouă. Pentru aceasta bucurându-ne toţi, cădem către tine, zicând: Cât s'au mărit lucrurile tale, Doamne mărire ţie.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Crucei, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te de vieaţă purtătoare Cruce, biruinţa creştinătăţei cea nebiruită, uşa raiu-

lui, întărirea credincioşilor, îngrădirea Bisericei; prin carea stricăciunea a perit şi s'a sfârşit, şi s'a călcat puterea morţei, şi ne-am înălţat de pre pământ la Cer, armă nebiruită, ceea ce eşti luptătoare împrotiva dracilor, lauda mucenicilor cu adevărat, şi podoaba cuvioşilor, limanul mântuirei, carea dărueşti lumei mare milă.

Stih: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor lui că sfânt este.

Bucură-te Crucea Domnului, prin carea s'a dezlegat omenirea de blestem, ceea ce eşti semnul mântuirei cu adevărat, carea goneşti pre vrăjmaşi întru înălţarea ta prea cinstită. Ajutătoarea noastră, stăpânia împăraţilor, tăria drepţilor, podoaba preoţilor, carea când te închipuim de nevoi ne mântueşti. Toiagul puterei, prin carele ne păstorim. Arma păcei, căreea cu frică îi stau împrejur îngerii. Dumnezeeească slava lui Hristos, carele dă lumei mare milă.

Stih: Iară Dumnezeu Impăratul nostru mai'nainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Bucură-te povaţa orbilor, tămăduirea neputincioşilor, învierea tuturor morţilor, carea ne-ai ridicat pre noi cei căzuţi întru stricăciune, Cruce cinstită, prin carea s'a dezlegat blestemul, şi a odrăslit nestricăciunea, şi pământenii ne-am îndumnezeit şi diavolul cu totul s'a surpat. Astăzi pre tine înălţată văzându-te cu mâinile Arhiereilor, înălţăm pre cel ce s'a înălţat în mijlocul tău, şi ţie ne închinăm, câştigând mare şi bogată milă.

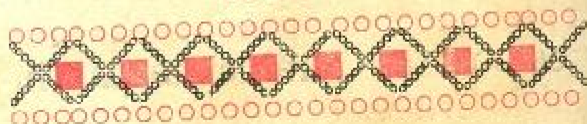
Slavă, Şi acum, glasul al 8-lea.
A lui Ioan Monahul.

Pre carea de demult Moisì mai 'nainte închipuindu-o întru sine, pre Amalic surpând l-a biruit, şi David psalmistul strigând a poruncit, aşternutului picioarelor tale să se închine. Cinstitei Crucei tale Hristoase Dumnezeule, astăzi păcătoşii ne închinăm, cu buze nevrednice, pre tine cela ce ai suferit a te pironi pre dânsa lăudându-te strigăm: Doamne împreună cu tâlharul, împărăţiei tale învredniceşte-ne pre noi.

La binecuvântarea pâinilor. Tropar, glasul 1-iu.

Mântueşte Doamne poporul tău şi binecuvintează moştenirea ta, biruinţă binecredincioşilor asupra celor protivnici dărueşte, şi cu Crucea ta păzeşte pre poporul tău.

De trei ori.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de 3 ori.

După întâia Catismă, Sedealna glasul 1-iu.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Lemnului Crucei tale ne închinăm iubitorule de oameni, că pre dânsul te-ai pironit vieaţa tuturor, raiul ai deschis Mântuitorule, tâlharului celui ce cu credinţă a venit la tine, şi desfătărei s'a învrednicit, mărturisindu-se ţie; Pomeneşte-mă Doamne. Priimeşte-ne precum pre acela şi pre noi carii strigăm: Greşit-am toţi milostivirei tale, nu ne trece pre noi cu vederea.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 6-lea.

Numai cât s'a înfipt lemnul Crucei tale Hristoase, temeliile morţei s'au clătit Doamne, că pre carele l-a înghiţit cu poftă iadul, l-a dat afară cu cutremur. Arătat-ai nouă mântuirea ta sfinte, şi te slăvim pre tine Fiul lui Dumnezeu, miluește-ne pre noi.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

După Polieleu Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Mai 'nainte a închipuit cu taină Isus a lui Navì de demult chipul Crucei, mâinile întinzându-şi cruciş, şi a stătut soarele până ce a surpat pre vrăjmaşii cei ce stau împrotivă ţie Dumnezeule; iară acum a apus, pre cruce văzându-te pre tine cela ce ai stricat stăpânia morţei, şi toată lumea împreună ai ridicat Mântuitorul meu.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

Deci Antifonul cel dintâi al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Văzut-au toate margenile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

Stih:

Cântaţi Domnului cântare nouă că minunat a făcut Domnul.

Toată suflarea...

Evanghelia dela Ioan, Inceperea 42.

Invierea lui Hristos văzând...

Psalm 50.

Slavă, glasul al 2-lea.

A lui Leon Despotul.

Tu-mi eşti acoperemântul cel tare, Crucea lui Hristos, cea în trei împărţită; sfinţeşte-mă pre mine cu puterea ta, ca cu credinţă şi cu dragoste, să mă închin ţie şi să te măresc.

Şi acum, iar aceasta. Apoi Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Deci Stihira glasul al 6-lea.

A lui Leon Despotul.

Crucea lui Hristos, nădejdea creştinilor, povăţuitoarea celor rătăciţi, limanul celor înviforaţi; ceea ce eşti în războaie biruinţă, lumei întărire, bolnavilor tămăduire, morţilor înviere, miluește-ne pre noi.

CANONUL cinstitei Cruci. Irmosul de 2 ori, iară Troparele pe 12. Şi mai pre urmă iară Irmosul.

Al căruia acrostih este la Greci, acesta.

Crucei plecându-mă cântare aduc..

Facerea lui Chir Cozma.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos.

x1 Cruce însemnând Moisì, în drept cu toiagul Marea „roşie o a despărţit, lui Israil „celui ce pedestru a trecut; „iară deacurmeziş aceeaşi lovindu-o, o a împreunat împrotiva carelor lui Faraon, „deasupra scriind nebiruita „armă. Pentru aceea lui Hristos „să-Î cântăm, Dumnezeului „nostru că s'a preamărit".

Chipul preacuratei patimi, întru sine însuşi mai 'nainte l-a arătat Moisì, în mijlocul preoţilor stând. Şi ca o cruce închipuindu-se cu întinderea mâinilor, a biruit puterea lui Amalic celui a tot pierzător. Pentru aceasta să cântăm lui Hristos, Dumnezeului nostru că s'a preamărit.

Pus-a Moisì pre stâlp doctorie de muşcarea cea stricăcătoare şi veninată; şi cu lemnul cel în chipul Crucei, pre şarpele ce se târà pe pământ l-a legat, vătămarea cea protivnică într'însul biruind. Pentru aceasta să cântăm lui Hristos, Dumnezeului nostru că s'a preamărit.

Arătat-a Cerul biruinţa Crucei, creştinului şi de Dumnezeu înţelepţitului împărat; şi învierşunarea vrăjmaşilor celor pizmătăreţi, într'însa s'a surpat, înşelăciunea a pierit, şi credinţa cea dumnezeească la margenile pământului s'a întins. Pentru aceasta să cântăm lui Hristos, Dumnezeului nostru că s'a preamărit.

Catavasie:

Cruce însemnând Moisì...

Peasna 3-a, Irmos.

x3 Toiagul spre închipuirea tainei se priimeşte, că „cu odrăslirea a ales preot, „iară Bisericei celei mai 'nainte „neroditoare, acum a înflorit „lemnul Crucei, spre putere şi „spre întărire".

Lovindu-se piatra cea vârtoasă, a izvorât apă poporului celui neplecat şi împietrit la inimă, şi a arătat taina Bisericei celei de Dumnezeu chiemate; căreea Crucea este puterea şi întărirea.

Coasta cea preacurată cu suliţa împungându-se, apă şi sânge au curs, care înnoesc legea şi spală păcatul. Căci Crucea este lauda credincioşilor, şi puterea împăraţilor şi întărirea.

Catavasie:

Toiagul spre închipuirea tainei...

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

In raiu de demult, lemnul ma golit prin mâncare, pricinuindu-mi vrăjmaşul omorîre;

iară lemnul Crucei, aducând haina vieţei oamenilor, s'a înfipt pre pământ şi lumea toată s'a umplut de toată bucuria; pre carea văzându-o înălţată, lui Dumnezeu cu credinţă popoare să strigăm: Plină este de slavă casa ta.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am preamărit „Dumnezeirea ta".

Izvoarele cele de fel amare, le-a prefăcut cu lemnul, Moisi în pustie, de demult, arătând mai 'nainte mutarea cea prin Cruce a păgânilor la credinţă.

Iordanul ce priimise în sânul adâncimei sale securea, o a dat în sus prin lemn, însemnând prin Cruce şi prin botez, tăerea înşelăciunei.

Cu sfinţenie se îmbulzeşte poporul cel alcătuit de patru părţi, mergând înaintea Crucei, ce închipueşte cortul mărturiei, şi cu starea sa cea cruciş, se sfinţeşte preamărindu-se.

Cu minune fiind întinsă Crucea, au strălucit raze ca soarele, şi au spus cerurile slavă Dumnezeului nostru.

Catavasie:

Auzit-am Doamne taina...

Peasna 5-a, Irmos.

O de trei ori fericite lemn, pre care s'a răstignit Hristos Impăratul şi Domnul, „prin care a căzut cel ce a „înşelat cu lemnul, înşelat fiind de cel ce s'a pironit pre „tine cu trupul, de Dumnezeu „carele dă pace sufletelor noastre".

De tine Cruce, lemnul cel pururea lăudat, pre carele s'a răstignit Hristos, s'a sfiit sabia carea păzeà Edemul învârtindu-se; şi înfricoşatul Heruvim s'a plecat lui Hristos, celui ce s'a pironit asupră-ţi, carele dărueşte pace sufletelor noastre.

Puterile celor de desupt, cele protivnice Crucei, se înfricoşează de semnul cel însemnat în văzduh, întru carele umblă neamul celor cereşti: Iară pământenii genunchele îşi pleacă lui Hristos, celui ce dă pace sufletelor noastre.

Cu raze nestricăcioase, arătându-se dumnezeeasca Cruce, neamurilor celor întunecate care zăceau întru rătăcirea înşelăciunei, dumnezeească lumină le-a strălucit, şi către Hristos cel ce s'a pironit pre dânsa, le-a povăţuit, cel ce dărueşte pace sufletelor noastre.

Catavasie:

O de trei ori fericite lemn...

zeeştilor urme ale lui Hristos, şi te-ai arătat cu totul părtaş patimilor lui şi împărăţiei sale, încununându-te mucenice, cu toată casa ta.

Şi acum, al Născătoarei:

Slujindu-ne acum cu cuvintele lui Gavriil Fecioară fără prihană, strigăm: Bucură-te ceea ce singură eşti Maică binecuvântată, bucură-te uşă carea porţi pre Soarele dreptăţei.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele draci„lor curăţindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Aevea răvnind patimilor lui Hristos, şi cu credinţă bând paharul lui, te-ai făcut părtaş, şi împreună moştean mărirei lui, Eustatie, dela însuşi Dumnezeul tuturor, luând dintru înălţime dumnezeeasca iertare.

ICOS.

Cântare dărueşte-mi Dumnezeul meu, ca să laud şi să spuiu acum nevoinţele purtătorului tău de chinuri Doamne, ca cu bună tocmire să laud pre viteazul întru nevoinţe Eustatie, carele s'a făcut biruitor pururea întru războaele vrăjmaşilor, pre marele întru buna credinţă, şi carele străluceşte în ceata mucenicilor; cu carii cântă ţie neîncetat, dimpreună cu îngerii prea înţeleptul, luând dela înălţime dumnezeeasca iertare.

Intru această lună în 20 de zile, pomenirea sfântului marelui mucenic Eustatie şi Teopisti soţia lui, şi doi fii ai lor, Agapie şi Teopist.

Stih: Boul de aramă arde pre Eustatie cu toată casa lui...

Şi tu cuvinte al lui Dumnezeu îl mântueşti cu tot neamul lui.

La douăzeci de zile au ars Eustatie împreună...

Şi dela Cer au câştigat cunună...

Acest sfânt mare mucenic Eustatie, a fost stratilat preste oşti la Roma, pre vremea împăratului Traian. El se numià Plachida, iară femeea lui, Tatiani. Erà om foarte bogat, şi erà foarte milostiv spre săraci. Deci fiind el Ellin; şi fiind întru o zi la vânat, i s'a arătat un cerb şi începù a-l gonì, şi apropiindu-l să-l ajungă, văzu între coarnele lui cinstita Cruce a lui Hristos, strălucind mai mult decât soarele, şi pre dânsa chipul lui Hristos, şi veni glas dela Cruce zicând: O Plachido! pentruce mă goneşti? Că eu sunt Hristos. Deci de atuncea s'a botezat, şi atât 'i-a dat războiu ucigaşul de oameni diavolul, cât ş'a pierdut şi averea şi pre femeea s'a o văzu robită, şi pre copiii lui răpiţi de hiare sălbatice, şi pre sineşi la mare sărăcie. După aceea iarăşi a aflat şi pre femee şi pre copii. Şi l-a cercat dela împăratul de ş'a luat cinstea cea dintâi, cu carea silindu-i mai apoi ca să facă jertfă la idoli, şi nevrând a se supune, îl băgară într'un bou de arama înfocat, şi îşi priimiră sfârşitul.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor părinţilor noştri şi mărturisitorilor, Ipatie Episcopul şi Andreiu Preotul.

Stih: Pre Ipatie pentru prea cinstitele chipuri ale icoanelor...

Impreună cu Andreiu îi junghie bărbaţii sângiurilor.

Aceştia fiind din Lidia, de copii mici au mers la şcoală. Deci Ipatie iubì călugăria, iară Andreiu se făcu sfinţit propoveduitor

erà cuprins de nedumerire şi frică, şi aşà aflându-se el, i s'a arătat într'amiaza zi chipul Crucei cu ştele pre Cer, şi litere române împrejurul Crucei; care şi acelea erau închipuite cu stele şi ziceau: *Intru aceasta biruește.* Deci făcând numai decât o cruce de aur, dupre chipul celei ce se arătase, şi poruncind să meargă aceasta înaintea oştilor sale, s'a lovit cu vrăjmaşii, de au dat războiu, şi atât se sporirà, cât cei mai mulţi dintr'aceea au perit, şi alţii au fugit. Dintru aceasta gândind întru sine de puterea celui ce s'a răstignit pre dânsa, şi crezând că acesta este singur adevăratul Dumnezeu şi întărindu-se într'însul cu botezul împreună cu Maică-sa, o trimise la Ierusalim ca să gasească Crucea lui Hristos; pre carea o a aflat ascunsă, împreună cu celelalte două cruci, pre care s'au răstignit tâlharii; şi nu numai crucile, ci şi piroanele au aflat. Deci ne ştiind împărăteasa, şi mirându-se care sa fi fost Crucea Domnului, s'a arătat prin minunea ce a făcut la o femeie văduvă moartă, de carea atingându-se Crucea, s'a sculat, nearătând celelalte două cruci ale tâlharilor nici un semn de minune; la care Cruce s'a închinat împărăteasa, şi o a sărutat împreună cu toată suita. Şi neputând încăpeà tot poporul să se închine s'a rugat ca macar să o vază. Atuncea s'a suit fericitul Macarie Patriarhul Ierusalimului, şi a înnălţat deasupra Amvonului, pre cinstita Cruce, şi văzându-o poporul, a început a strigă: *Doamne miluește!* Şi de atuncea a început a se ţineà sărbătoarea înnălţarei cinstitei Cruci.

Intru această zi, adormirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Ioan Gură de Aur, Arhiepiscopul Constantinopolei; căci întru această zi a răposat; şi pentru praznicul cinstitei Cruci, i s'a mutat serbarea la luna lui Noemvrie 13 zile.

Intru această zi, pomenirea binecredincioasei împărătesei Plachilei, carea a fost soţie marelui împărat Teodosie.

Stih: Părăsind Plachila coroana de pre pământ cea peritoare,
A aflat în ceruri cunună netrecătoare.

Aceasta petrecându-şi toată vieaţa ei întru bună credinţă, în grija şi nevoinţa spre săraci, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea celor dintru sfinţi părinţilor noştri, carii s'au adunat la sfântul a toată lumea *Sinod al şaselea*, pre vremea împăratului Constantin bărbosul, tatăl lui Iustinian cel mic Riznomitul, purtând cârma Bisericei Constantinopolei Serghie, şi a Bisericei Romei, Agaton. Şi s'au adunat la Trula palatului ce se chiamă Oat, şi supuind anatemei pre monoteliţii: pre Serghie pre Pir, pre Petru şi pre Pavel, ce fusese Episcopi Constantinopolei, şi pre Macrovie al Antiohiei, şi pre Chir al Alexandriei, şi pre Onorie al Romei, şi pre Ştefan şi Polihronie, şi pre cei ce erau la un gând cu dânşii. Care sfânt Sinod s'au adunat pre vremea celui ce mai sus s'a zis Constantin Pogonatul. Iară cartea Canoanelor s'a făcut în zilele lui Iustinian, fiului lui.

Intru această zi, sfântul mucenic Papa.

Stih: Se sfiă Papa pentru rane a suspina,
Având pre Dumnezeu aproape, carele il ajută.

Acesta a fost pre vremea împărăţiei lui Maximian, şi a lui Magnus Ighemonul cetăţei Larandrei din eparhia Licaoniei. Iară chipul muceniei sale a fost în multe feluri: Rane şi zdrobiri de fălci, spânzurări, zgârîituri cu unghi de fier, ţintuituri, încălţăminte de fier; cu care silindu-l a alerga înaintea cailor, şi-a dat sufletul către Domnul.

Intru această zi, sfântul mucenic Teoclit prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Către chiemarea cea de sus merge şi Teoclit.
Având căruţă tăerea cea de sabie către carea s'a silit.

Intru această zi, sfântul Valerian pruncul, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Lui Valerian celui mic, Dumnezeu cel mare,
In raiu 'i-au dat cunună foarte mare.

Sfântul noul cuvios mucenic Macarie, carele a mărturisit în Tesalonic la anul o mie cinci sute douăzeci şi şapte. El a fost şi ucenic al sfântului Nifon Patriarhul Constantinopolei, prin sabie s'a săvârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pre popoare le-a turburat, suflând „cu îngrozire, şi cu hulă urîtă „lui Dumnezeu, însă pre cei „trei tineri nu 'i-a înfricoşat

„mânia cea de hiară, nici focul „cel vâlvâitor; ci cu Duh de „rouă aducător, ce împrotivă „răsună, împreună cu focul fiind, „cântau: Prea lăudate Dumne„zeul părinţilor şi al nostru, „bine eşti cuvântat".

Din lemn gustând omul cel dintâiu, întru stricăciune a căzut; şi cu izgonirea cea cumplită din vieaţă osândindu-se, ca cu o boală trupească vătămătoare, toată firea omenească o a murdărit. Dar prin lemnul Crucei, câştigându-ne iarăşi tămăduirea, strigăm: Cela ce eşti prea lăudat, Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Călcat-a porunca lui Dumnezeu neascultarea, şi gustarea din pom cea fără de vreme, a pricinuit moarte neamului omenesc şi s'a oprit de atuncea pomul vieţei cu pază, pentru împărtăşirea vieţei celei prea scumpe; căreea s'a învrednicit tâlharul cel mulţămitor, prin cumplita moarte a Crucei, strigând: Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Israil cel ce vedeà cele ce vor să fie, de vârful toiagului său s'a răzimat, când s'a întimpinat cu Iosif, arătând mai 'nainte, că întru preamărita Cruce se va răzima puterea împărăţiei. Căci Crucea este împăraţilor laudă de biruinţă, şi lumina celor ce cu credinţă strigă: Cela ce eşti prea lăudat, Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Catavasie:

Nebuna poruncă a tiranului...

Peasna 8-a, Irmos:

Binecuvântaţi tinerii cei întocmă cu numărul Trei„mei, pre făcătorul Dumnezeu „părintele, lăudaţi pre Cuvântul „cel ce s'a pogorît, şi focul în „rouă l-a prefăcut, şi prea înăl„ţaţi pre Duhul cel prea sfânt, „carele dă vieaţă tuturor întru „toţi vecii".

Inălţându-se lemnul, cel stropit cu sângele Cuvântului lui Dumnezeu, celui ce s'a întrupat, lăudaţi puterilor cereşti chemarea pământenilor şi o prăznuiţi, popoarelor închinaţi-vă Crucei lui Hristos, prin carea este sculare a lumei în veci.

Pământeni, cei ce sunteţi administratori ai Darului, cu preoţească cuviinţă înălţaţi cu mâinile Crucea, pre carea a stătut Hristos Dumnezeu, şi suliţa carea a străbătut trupul Cuvântului lui Dumnezeu; ca văzând toate neamurile mântuirea lui Dumnezeu, să-l prea mărească în veci.

Cei mai 'nainte aleşi prin dumnezeeasca pronie, credincioşi împăraţi creştineşti, vese-

liţi-vă şi vă lăudaţi, întru arma cea purtătoare de biruinţă a Crucei, carea dela Dumnezeu vi s'a dăruit; că întru aceasta neamurile cele protivnice, care năvălesc cu îndrăznire, se risipesc în veci.

Catavasie.

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Binecuvântaţi tineri...

La Peasna 9-a.

Ceea ce eşti mai cinstită...

Nu cântăm, ci cântăm Pripeala:

Măreşte suflete al meu pe prea cinstită Crucea Domnului.

Irmosul:

x9 Raiu de taină eşti Născă„toare de Dumnezeu, carea ai „odrăslit nelucrat pre Hristos, „de carele lemnul Crucei cel „de vieaţă purtător, pre pământ „s'a sădit. Pentru aceasta acum „înălţat fiind, închinându-ne lui, „pre tine te mărim".

Tropar.

Să se bucure toţi copacii dumbrăvei, pentrucă li s'a sfinţit firea, dela săditorul lor Hristos, cel ce s'a răstignit pre lemn; căruia ne închinăm acum înălţându-se, şi îl mărim.

Crucea lui Hristos, capul tuturor, s'a înălţat corn sfinţit celor binecredincioşi; întru carea se sfărâmă toate coarnele viclenilor draci. Pentru aceasta acum fiind înălţată, închinându-ne ei, pre tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Altă Pripeală.

Măreşte suflete al meu înălţarea cinstitei şi de vieaţă făcătoarei Crucei Domnului.

Irmosul:

Moartea ce a venit neamu„lui prin mâncarea din pom, „prin Cruce s'a stricat astăzi, „pentrucă blestemul strămoa„şei cel atot neamul, s'a dez„legat prin odrasla Preacura„tei Maicei lui Dumnezeu, pre „carea toate puterile cereşti o „măresc".

Ne mai lăsând amărăciunea lemnului a fi pierzătoare, desăvârşit prin Cruce o ai tămăduit, Doamne. Pentru aceea şi lemnul ce a prefăcut oarecând amărăciunea apelor Merrei, a închipuit lucrarea Crucei; pre carea toate puterile cereşti o măresc.

Pre noi cei căzuţi pururea prin greşala strămoşului, astăzi ne-ai ridicat prin Crucea ta Doamne. Şi precum prin neînfrînare se cuprinsese firea omenească de înşelăciune, aşà iarăşi pre toţi ne-a mântuit lumina Crucei tale, pre carea credincioşii o mărim.

Ca să arăţi preamăritul chip al Crucei tale Doamne, că se cuvine a fi închinat de toată lumea, cu lumină necuprinsă

l-ai închipuit pre Cer, credinciosului împărat, armă nebiruită; pentru aceea puterile cereşti te măresc.

Catavasie:

Cu pripelele praznicului: Raiu de taină...

Altă Catavasie: Moartea ce a venit...

SVETILNA.

Crucea este păzitoare a toată lumea; Crucea, podoaba Bisericei; Crucea, stăpânia împăraţilor; Crucea, întărirea credincioşilor; Crucea, slava îngerilor, şi dracilor rană.

De două ori.

Slavă, Şi acum.

Crucea se înalţă astăzi, şi lumea se sfinţeşte, Că cela ce şade împreună cu Tatăl şi cu Duhul sfânt, pre dânsa mâinile şi-a întins; şi toată lumea o ai tras la cunoştinţa ta Hristoase; Deci pre cei ce nădăjduesc întru tine, învredniceşte-i dumnezeeştei slave.

LA LĂUDĂRI (Hvalite).

Punem Stihirile pe 4, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea mărită minune...

O preamărită minune! Pomul cel de vieaţă purtător, prea stânta Cruce, la înălţime ridicată se arată astăzi. Mărescu-o toate margenile. Ingrozescu-se dracii toţi. O ce Dar pământenilor s'a dăruit! Prin carea Hristoase, mântueşte sufletele noastre, ca un milostiv.

De două ori.

O preaslăvită minune! că Crucea ce a purtat pre sine pre cel prea Inalt, ca un strugure plin de vieaţă, se înalţă astăzi de pre pământ; prin carea la Dumnezeu toţi ne-am tras, şi moartea de tot s'a potopit. O prea cinstite lemn! Prin carele ne împărtăşim celei din Edem, nemuritoarei hrane, pre Hristos mărind.

O preaslăvită minune! Lăţimea şi lungimea Crucei, cu a Cerului se aseamănă, că cu dumnezeescul Dar sfinţeşte toate. Intru aceasta neamurile cele barbare se biruesc; întru aceasta schiptrurile împăraţilor se întăresc. O dumnezeească scară! Prin carea ne-am suit la ceruri, înălţând întru cântări pre Hristos Domnul.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea.

Astăzi înainte merge Crucea Domnului, şi credincioşii o priimesc pre dânsa cu dragoste, şi câştigă tămăduiri sufletului şi trupului şi de toată boala. Pre aceasta o sărutăm cu bucurie şi cu frică; cu frică pentru păcat, că nevrednici suntem, iară cu bucurie, pentru mântuirea carea o dă lumei, cel ce s'a pironit pre dânsa Hristos Domnul, carele are mare milă.

SLAVOSLOVIA (Doxologhia) CEA MARE.

Cântându-se Slavoslovia cea mare, să se îmbrace preotul în toate veşmintele preoţeşti; şi luând cădelniţa cu tămâe, vine către sfânta masă, şi cădeşte cinstita Cruce în chipul crucei, şi o ia cu discul pre cap, şi iese prin uşa cea despre miazănoapte, mergând înaintea lui cu două sfeşnice; o duce până la uşile cele împărăteşti şi acolo stă. Deci sfârşind Slavoslovia şi Sfinte Dumnezeule, zice preotul cu glas mare:

Inţelepciune drepţi!

Iară noi începem a cântà Troparul: *Mântueşte Doamne poporul tău...* de trei ori. Şi vine preotul purtând pre cap cinstita Cruce până în mijlocul bisericei, in dreptul sfintelor uşi celor împărăteşti. Şi acolo fiind gătit Tetrapodul, o pune cu discul deasupra. Şi o cădeşte în chipul crucei. Apoi face trei metanii mari până la pământ, ori în ce zi va fi, şi luând cinstita Cruce de pe disc cu stâlparea de busuioc, care de desuptul Crucei este pus, stă înaintea Tetrapodului căutând spre răsărit, şi zice cu glas mare întru auzul tuturor sau Diacon de este:

Miluește-ne pre noi Dumnezeule dupre mare mila ta, rugămu-ne ţie auzi-ne şi ne milueşte. Să zicem toţi!

Şi începem întâia sută de *Doamne milueşte*, însemnând preotul întru început cu cinstita Cruce către răsărit cruciş de 3 ori. Apoi îşi pleacă capul încetişor, atâta cât să stea capul de o palmă dela pământ, până când se împlineşte numărul de 50 de Doamne milueşte. Şi apoi puţin câte puţin să se ridice până la împlinirea numărului al doilea de 50 de Doamne milueşte, spre împlinirea sutei.

Iară dacă soseşte la 97, de Doamne milueşte, când şi preotul stă drept; atunci cu glas mai înalt să cânte: Doamne milueşte de 3 ori, frumos; precum şi la început, iară preotul însemnează ca şi întâiu cu Crucea de trei ori, cruciş.

Apoi se întoarce preotul, cu spatele adică spre altar, iară cu faţa spre apus şi zice:

Incă ne rugăm pentru Prea Inălţatul şi de Hristos iubitorul Domnul nostru (Cutare) Regele României; pentru stăpânirea, biruinţa, petrecerea, pacea, sănătatea, şi mântuirea lui. Să zicem toţi!

Şi începem a doua sută de Doamne milueşte. Şi face preotul a doua ridicare dupre cum mai 'nainte s'a scris. Apoi se întoarce spre strana mică, cu faţa spre miazăzi, şi zice:

Incă ne rugăm pentru Prea Sfinţitul Arhiepiscopul nostru, sau Episcopul (Cutare) şi pentru iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu părintele nostru (Cutare) şi pentru toţi cei întru Hristos fraţii noştri; pentru sănătatea şi mântuirea lor. Să zicem toţi!

Şi începem a treia sută de Doamne milueşte. Şi sfârşind aceea, se întoarce preotul spre strana mare, cu faţa spre miazănoapte şi zice:

Incă ne rugăm pentru tot sufletul creştinesc, cel scârbit şi necăjit. Să zicem toţi!

Şi se face a patra ridicare. Şi întorcându-se iarăş către răsărit cu faţa de unde a început, zice:

Incă ne rugăm pentru toţi cei ce slujesc şi au slujit în sfântul lăcaşul acesta, părinţii şi fraţii noştri. Să zicem toţi!

Şi începem a cincea sută de Doamne milueşte.

Iară după a cincea înălţare, cântăm Slavă Şi acum. Condacul: *Cela ce te-ai înălţat,* şi cântându-se acesta, pune preotul cinstita Cruce pe discul ce este pe Tetrapod, şi face două metanii mari înaintea cinstitei Cruci, cântând Troparul acesta, pe glasul al 6-lea.

Crucei tale ne închinăm Stăpâne, şi sfântă învierea ta o slăvim,

de 3 ori.

Şi sărută cinstita Cruce. Apoi a treia oară iarăş cântă acestaş Tropar, făcând a treia metanie după sărutare, şi către amândouă stranele plecându-se cu evlavie, intră în altar. Şi cântă şi cântăreţii Troparul acesta de trei ori. Apoi vin câte doi, câte doi, din amândouă părţile, şi fac câte două metanii înaintea cinstitei Cruci, după aceea o sărută pre dânsa. Şi după sărutare fac iarăş câte o metanie. Şi aşa dupre rânduială se închină, şi sărută toţi cinstita Cruce. Şi cântăm până când sărută toţi fraţii, Stihirile acestea:

Glasul al 2-lea, singure glasnice:

Veniţi credincioşii, să ne închinăm lemnului celui de vieaţă făcător, pre carele Hristos împăratul slavei, de bună voe mâinile întinzându-şi, ne-a înălţat la fericirea cea dintâi; pre noi carii mai de 'nainte amăgindu-ne vrăjmaşul prin dulceaţă, goniţi dela Dumnezeu ne-a făcut. Veniţi credincioşii lemnului să ne închinăm, prin carele ne-am învrednicit, a sfărîmă capetele nevăzuţilor vrăj-

maşi. Veniţi toate moştenirile neamurilor, Crucea Domnului cu cântări să o cinstim. Bucură-te Cruce mântuirea cea desăvârşit a lui Adam celui căzut; întru tine prea credincioşii împăraţii noştrii se laudă, căci cu puterea ta, pre popoarele vrăjmaşe vitejaşte le împilează. Pre tine acum cu frică creştinii sărutându-te, pre Dumnezeu cel ce s'a pironit pre tine îl slăvim, grăind: Doamne cela ce te-ai răstignit pre dânsa, miluește-ne pre noi, ca un bun şi iubitor de oameni.

Glasul al 5-lea.

Veniţi popoare preaslăvită minune văzând, puterei Crucei să ne închinăm; că lemnul în raiu oarecând, moarte a odrăslit, iară aceasta, vieaţă acum a înflorit, având pre Domnul cel fără de păcat răstignit pre dânsa. Dela carele toate neamurile, nestricăciune luând, strigăm: Cela ce prin Cruce moartea ai surpat, şi pre noi ne-ai mântuit, slavă ţie.

Asemenea:

Glasul proorocilor tăi al Isaiei şi al lui David, s'a plinit Dumnezeule, carele zice: Veni-vor toate neamurile, şi se vor închina înaintea ta Doamne; că iată poporul carele s'a umplut de Darul tău bunule, în curţile Ierusalimului tău s'au adunat. Cela ce Crucea ai răbdat pentru noi, şi cu învierea ta ne-ai înviat, păzeşte-ne şi ne mântueşte pre noi.

Glasul al 6-lea.

Astăzi pomul vieţei din sînurile pământului scoţându-se, adeverează Invierea lui Hristos celui ce s'a pironit pre dânsa, şi înălţat fiind prin mâinile preoţilor, vesteşte înălţarea lui la ceruri, prin carea firea omenească din căderea cea de pre pământ înălţându-se, în ceruri vieţueşte. Pentru aceasta cu mulţămită strigăm: Doamne cela ce te-ai înălţat pre dânsa, şi împreună ne-ai înălţat şi pre noi, bucuriei tale celei cereşti, învredniceşte pre cei ce te laudă pre tine.

Crucea ta cea cu patru părţi înălţându-se astăzi, Hristoase Dumnezeul nostru, câte patru margini ale lumei le sfinţeşte; şi cornul credincioşilor împăraţi împreună se înalţă, sfărîmând într'însa coarnele vrăjmaşului. Mare eşti Doamne şi minunat întru lucrurile tale, slavă ţie.

Crucea lui Hristos, nădejdea creştinilor, îndreptarea celor rătăciţi, limanul celor înviforaţi, în războaie biruinţă, întărirea lumei, tămăduirea celor neputincioşi, învierea morţilor, miluește-ne pre noi.

Glasurile proorocilor, pre acest sfânt lemn mai 'nainte l-au vestit. Prin carele s'a mântuit Adam din blestemul morței cel de demult; și înălțându-se acesta astăzi, înalță glas împreună și făptura, cerând dela Dumnezeu multă milă. Cela ce ești însuți întru milă nemăsurat Stăpâne, curățire fii nouă, și mântuește sufletele noastre.

Slavă, Și acum, glasul al 8-lea.

Glasul proorocului tău Moisi, Dumnezeule s'a plinit, cela ce zice: Vedea-veți vieața voastră spânzurată înaintea ochilor voștri. Astăzi Crucea se înalță, și lumea din înșelăciune se slobozește; astăzi învierea lui Hristos se înnoește, și marginile pământului se bucură, în chimvale ca David cântare ție aducând, și zicând: Lucrat-ai mântuire în mijlocul pământului Dumnezeule, Crucea și învierea; prin carea ne-ai mântuit pre noi, bunule iubitorule de oameni, Atotputernice, Doamne slavă ție.

Și după săvârșirea sărutărei, ia preotul cinstita Cruce, și o pune pe Iconostas, și stă acolo până la odovania praznicului, după aceea Ecteniile și Otpust.

LA LITURGHIE

ANTIFOANE

ANTIFON 1, glasul al 2-lea. Stih: Dumnezeule Dumnezeul meu, ia aminte spre mine, pentruce m'ai lăsat?

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu Mântuitorule, mântuește-ne pre noi.

Stih: Departe de mântuirea mea, cuvintele greșalelor mele.

Pentru rugăciunile Născătoarei...

Stih: Dumnezeule striga-voiu ziua, și nu vei auzi; și noaptea și nu spre nepricepere mie.

Pentru rugăciunile Născătoarei...

Stih: Iară tu în cel sfânt lăcuești, lauda lui Israil.

Pentru rugăciunile Născătoarei...

Slavă:

Pentru rugăciunile Născătoarei...

Și acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei...

ANTIFON 2, glasul al 2-lea, Stih: Pentruce Dumnezeule ne-ai lepădat pre noi până în sfârșit?

Mântuește-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu, cela ce cu trupul te-ai răstignit, pre cei ce cântăm ție Aliluia.

Stih: Adu-ți aminte de adunarea ta carea ai câștigat din început.

Mântuește-ne pre noi fiul lui Dumnezeu...

Stih: Muntele Sionului acesta carele ai lăcuit într'însul.

Mântuește-ne pre noi fiul lui Dumnezeu...

Stih: Iară Dumnezeu împăratul nostru mai'nainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Mântuește-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Slavă.

Mântuește-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Și acum:

Unule născut Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu...

ANTIFON al 3-lea, glasul 1-iu. Stih: Domnul a împărățit să se mânie popoarele. Troparul glasul 1-iu.

Mântuește Doamne poporul tău, și binecuvintează moștenirea ta, biruință binecredincioșilor asupra celor protivnici dăruește; și cu Crucea ta păzește pre poporul tău.

Stih: Domnul în Sion este mare şi înalt este preste toate popoarele.

Mântueşte Doamne poporul tău...

Stih: Mărturisească-se numelui tău celui mare că înfricoşat şi sfânt este.

Mântueşte Doamne poporul tău...

LA EŞIRE (Vohod):

Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru, şi vă închinaţi aşternutului picioarelor lui, că sfânt este.

Mântueşte Doamne poporul tău...

Slavă, Şi acum.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Cela ce te-ai înălţat pre Cruce de bună voie...

In loc de sfinte Dumnezeule, cântăm:

Crucii tale ne închinăm Stăpâne, şi sfântă învierea ta slăvim.

Prochimenul Apostolului, glasul al 7-lea.

Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru, şi vă închinaţi aşternutului picioarelor lui că sfânt este.

Stih:

Domnul a împărăţit, să se mânie popoarele.

Apostol către Corinteni, 1.

Fraţilor, cuvântul Crucei...

Aliluia, glasul 1-iu.

Adu-ţi aminte de adunarea ta carea o ai câştigat din început.

Stih:

Iară Dumnezeu împăratul nostru mai 'nainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Evanghelia dela Ioan.

In vremea aceea, sfat au făcut...

CHINONICUL:

Insemnatu-s'a preste noi lumina feţei tale Doamne.

Iară la masă se face mângâere fraţilor, cu untdelemn şi cu vin, şi cu alte mâncări din seminţe. Iară de brânză, şi de ouă, şi de peşte nici decum, nu îndrăznim a ne atinge, ori în ce zi se va întâmplă.

VEZI: Sâmbătă după înălţarea cinstitei Cruci, Apostolul, *Fraţilor: vedeţi chiemarea voastră.* Caută-l Sâmbătă a 12-a săptămână după Pogorârea Sfântului Duh. Evanghelia dela Ioan: *Zis-au Domnul către Iudeii cei ce venise la dânsul, eu merg şi mă veţi căută...* Caută Vineri a patra săptămână după Paşti. In Duminica cea după înălţarea Crucei se citeşte în Biserica cea mare, cartea Sinodului al şaselea.

Apostolul către Galateni.

Fraţilor, ştiind că nu se îndreptează omul...

Caută Duminica a 21-a. Aliluia, glasul al 2-lea:

Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăcă întru dreptate...

Evanghelia dela Marcu.

Zis'au Domnul, cel ce vrea să vie după mine...

Caută Duminica a 3-a, din post.

CHINONICUL:

Lăudaţi pre Domnul din ceruri...

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 15 ZILE

Pomenirea sfântului marelui mucenic Nichita

Carele a pătimit pentru Hristos dincoace de fluviul Dunărea, întru aceste pământuri ale patriei noastre. Deci ca unui păzitor al acestor ţări, i s'a pus slujba cu Polieleu, dupre cum a fost tipărit şi în Mineile ce au eşit mai 'nainte, ca cel ce va voi să poată a o cânta şi cu Polieleu sau numai pe 6.

SEARA La Doamne strigat-am... punem Stihirile pe 6, ale praznicului 3, şi ale mucenicului 3 Stihirile praznicului, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te de vieaţă purtătoare Cruce...

Bucură-te crucea Domnului, prin carea s'a dezlegat de blestem...

Bucură-te povaţa orbilor, tămăduirea neputincioşilor...

Caută-le înapoi la Stihoavna Vecerniei celei mari, pag. 197.

Stihirile sfântului, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Biruit-ai mucenice pre vicleanul muncitor cu credinţa cea prea puternică, cugetătorule de Dumnezeu, şi cumplite dureri ai răbdat înţelepte. Pentru aceea ai întors pre barbari către Stăpânul şi Ziditorul tuturor, şi cu bună credinţă îl slăvesc pre dânsul.

Pârga cea din barbari aducându-o spre închinăciunea lui Hristos mucenice mult pătimitorule, de Dumnezeu grăitorule, ai murit pentru Treime; pentru aceea ai priimit şi cununa pătimirei, şi ca un luminător străluceşti în lume cu dumnezeească cuviinţă, vrednicule de laudă.

Intr'armându-te cu toată arma bunei credinţe a împăratului Hristos, întru războiu te-ai arătat nebiruit, ca odinioară Ghedeon cel prea viteaz, surpând taberile celor de alt neam, cu îndrăzneala ta cea vitejască.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Teofan.

Luminătorul mucenicilor te cunoaştem pre tine, Nichito mult pătimitorule al lui Hristos; căci tu părăsind mărirea dregătoriei celei pământeşti, şi urând părinteasca nedumnezeire, ai sfărâmat pre dumnezeii lor, şi cu biruinţă ai ruşinat pre barbari, plinind mucenia mărturisirei pentru Hristos, şi te-ai făcut ostaş lui Dumnezeu celui din Cer, rugându-te pentru noi Ziditorului tuturor, să se milostivească, şi să miluiască sufletele noastre.

Şi acum a praznicului, asemenea.

Glasurile proorocilor au vestit mai 'nainte pre lemnul cel sfânt, prin carele s'a mântuit Adam din blestemul morţei cel de demult; şi înălţându-se acesta astăzi, înalţă glas împreună şi făptura, cerând dela Dumnezeu multă milă. Cela ce eşti întru milă singur nemăsurat Stăpâne, curăţire fii nouă, şi mântueşte sufletele noastre.

(VOHOD) EŞIRE, Lumină lină...

Prochimenul, glasul al 7-lea.

Dumnezeul nostru în Cer şi pre pământ, toate câte a vrut a făcut.

Stih: Intru eşirea lui Israil din Eghipet a casei lui Iacov din popor barbar.

Dumnezeul nostru în Cer şi pre pământ...

Stih: Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

Dumnezeul nostru în Cer şi pre pământ...

Stih: Ce-ţi este ţie Mare că ai fugit; şi tu Iordane că te-ai întors înapoi...

Dumnezeul nostru în Cer şi pre pământ, toate câte a vrut a făcut...

De va fi Polieleu se pun și citirile.

Din Proorocia Isaiei citire.

Cap. 43, vers 9.

Acestea zice Domnul: Toate neamurile s'au adunat împreună, și se vor adunà boierii dintru ei. Cine va vestì acestea întru dânșii? Sau cele din început cine le va face vouă auzite! Aducă-și mărturiile sale, și să se îndrepteze, și să asculte; și să zică adevărul: Fiți mie mărturii, și eu sunt martur, grăește Domnul Dumnezeu. Și pruncul pre carele l-am ales, ca să știți și să credeți și să cunoașteți, că eu sunt. Mai 'nainte de mine nu a fost alt Dumnezeu, și după mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu, și nu este afară de mine Mântuitor. Eu am vestit, și am mântuit; defăimat-am, și nu a fost întru voi strein. Voi mie mărturii, și eu martor Domnul Dumnezeu. Incă din început eu sunt, și nu este cine să scoață din mâinile mele, face-voiu, și cine va întoarce aceasta? Așà zice Domnul Dumnezeu, cel ce ne mântuește pre noi sfântul lui Israil.

Dela înțelepciunea lui Solomon citire.

Cap. 3, vers 1.

Sufletele drepților sunt în mâna lui Dumnezeu, și nu se va atinge de dânsele munca. Părutu-s'a întru ochii celor nepricepuți a murì, și s'a socotit pedepsire eșirea lor, și mergerea dela noi sfărâmare; iară ei sunt în pace. Că 'naintea feței oamenilor de vor luà și munca, nădejdea lor este plină de nemurire, și puțin fiind pedepsiți, cu mari faceri de bine se vor dărui; că Dumnezeu 'i-a ispitit pre dânșii și 'i-a aflat luiși vrednici. Ca aurul în ulcea 'i-a lămurit pre ei, și ca o jertfă de ardere întreagă 'i-a priimit. Și în vremea cercetărei sale vor străluci, și ca scânteile prin pae vor fugì. Judeca-vor limbi, și vor stăpânì popoare, și va împărățì întru dânșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre dânsul vor înțelege adevărul, și credincioșii în dragoste vor petrece cu dânsul. Că dar și milă este întru cuvioșii lui, și cercetare întru aleșii lui.

Dela înțelepciunea lui Solomon citire.

Cap. 5, vers 16.

Drepții întru veci vor fi vii, și întru Domnul plata lor, și purtarea de grijă pentru dânșii dela Cel prea înalt. Pentru aceasta vor luà împărăția podoabei, și stema frumuseței din mâna Domnului; că cu dreapta sa va acoperì pre ei, și cu brațul său îi va apărà. Lua-va toată arma dragostea lui, și va într'arma făptura spre izbânda vrăjmașilor. Imbrăca-se-va în zaua dreptăței, și-și va pune luiși coif judecata cea nefățarnică. Lua-va pavăză nebiruită sfințenia, și va ascuțì cumplită mânie întru sabie, și va da războiu împreună cu dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nemeritoare săgețile fulgerilor, și ca dintru un arc bine încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din mânia cea aruncătoare de pietre, pline se vor aruncà grindină. Intări-se-va asupra lor apa mărei, și rîurile îi vor înnecà de năprasnă. Sta-va împrotiva lor Duhul puterei, și ca un vifor va vântura pre ei, și va pustii tot pământul fărădelegea, și răutatea va răsturnà scaunele puternicilor. Auziți dar împărați, și înțelegeți, învățați-vă judecătorii marginilor pământului, Luați în urechi cei ce stăpâniți mulțimi, și cei ce vă trufiți întru popoarele neamurilor. Că de la Domnul s'a dat vouă stăpânirea, și puterea dela cel prea înalt.

LA LITIE

Sihira glasul 1-iu, singur glasul.

Cu dumnezeească cuviință întru curăție vieţuind, şi vas de alegere arătându-te, ai luat Darul botezului dela Teofil păstorul cel bun al Goţilor; şi cu acesta împreună făcându-te părtaş nevoinţelor celor pentru credinţă, ai predicat necredincioşilor pre Hristos cu bărbăţie. Pentru aceasta şi cu cununa muceniei încununându-te, acum stai de faţă lângă scaunul Zitorului tău, cu îngerii între

cei din înălţime; cerând ca să se dăruiască nouă Nichito preamărite, curăţire de păcate şi mare milă.

Slavă, glasul al 6-lea.

Astăzi toată lumnea întru nevoinţa purtătorului de chinuri se veseleşte, şi Biserica lui Hristos cu flori împodobită, de Hristos mărturisitorule, strigă ţie: Aleasă slugă a lui Hristos şi apărătorule prea ferbinte, nu încetà a te rugà pentru robii tăi.

Şi acum, a praznicului, asemenea.

Astăzi pomul vieţei din sînurile pământului scoţându-se, adeverează învierea lui Hristos, celui ce s'a pironit pre dânsa, şi înălţat fiind prin mâinile preoţilor, vesteşte înnăltarea lui la Cer; prin carea firea omenească din căderea cea de pre pământ înălţându-se, în ceruri vieţueşte. Pentru aceasta cu mulţămită strigăm: Doamne cela ce te-ai înălţat pre dânsa, şi împreună ne-ai înălţat pre noi, bucuriei tale cei cereşti învredniceşte pre cei ce te laudă pre tine.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Praznicului, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea...

Crucea înălţându-se Preacurată patima celui ce...

Stih: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul...

Moisi mai 'nainte te-a închipuit pre tine...

Stih: Iară Dumnezeu împăratul nostru..

Cruce prea cinstită, căria îi stau împrejur...

Caută-le la Vecernia cea mare a Praznicului pag. 193—194.

Slavă, a sfântului, glasul al 8-lea.

Cela ce porţi nume de biruinţă, te-ai arătat Nichito prea cinstite mucenic nebiruit, propoveduind în privelişte pre Hristos Dumnezeul nostru, şi mărturisindu-l pre dânsul înnaintea împăraţilor şi a tiranilor. Pentru aceea nu încetà rugându-l pentru pacea lumei, şi pentru iubitorii de Hristos împăraţi, şi pentru toţi cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta; şi pentru ca să ne izbăvească de toată mânia, ca un iubitor de oameni.

Şi acum, a praznicului, glas acelaş.

Glasul proorocului tău Moisi, Dumnezeule, s'a plinit, cela ce zice: Vedea-veţi vieaţa voastră spânzurată înaintea ochilor voştri. Astăzi crucea se înalţă, şi lumea din înşălăciune se liberează. Astăzi învierea lui Hristos se înnoeşte, şi margenile pământului se bucură, în chimvale ca David cântare ţie aducând, şi zicând: Lucrat-ai mântuire în mijlocul pământului Dumnezeule, Crucea şi învierea; prin care ne-ai mântuit pre noi bunule; iubitorule de oameni, Atotputernice, Doamne mărire ţie.

Iară de va fi Polieleu, zicem Stihoavna sfântului, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te ostaşul lui Hristos cel numit cu numele Dumnezeeştei biruinţe asupra vrăjmaşilor, cel ce povăţueşti cu făclia bunei credinţe pre popoarele Goţilor, către lumina cea neînserată. Cel ce ai defăimat toată câştigarea cea curgătoare, şi cu nevoinţele tale, moştenind împărăţia cea cerească, şi lucrarea minunilor. Adu-ţi aminte stând înaintea scaunului Ziditorului tău, de cei ce te laudă pre tine cu credinţă, Nichito dumnezeescule, lauda Bisericei lui Hristos; pre carea păzeşte-o cu rugăciunile tale nebântuită.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori, şi ca chedrul cel din Livan se va înmulţi:

Cu arma Crucei cei purtătoare de vieaţă, ai călcat pre vrăjmaşul cel mult meşteşugareţ, trăgând pre mulţimile Goţilor din adâncul rătăcirei, şi lui Hristos aducându-i pradă preamărită. Şi de aceea dupre numele biruinţei, ai priimit cununa dela singur împăratul fericite, având-o pre aceasta răsplătire luptelor tale. Pentru aceasta cinstind pre prea sfântă prăznuirea ta cu credinţă, cerem a dobândi noi cu rugăciunile tale, împărăţia lui Hristos, şi a ne mântui de greşale, şi de toată scârba.

Stih: Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru...

Vino către noi cei ce te rugăm, şi ne necăjim, ajutor prea gata, îmblânzind valul supărărilor vieţei, şi încetând vicleniile cele rele, ale demonilor, Nichito de Dumnezeu alesule, mărite mucenice al lui Hristos; cel ce ai biruit cu statornicia pre Atanarih, schingiuindu-te pentru credinţă fără cruţare; vino acum de apără turma ta sfinte, pre ceea ce te-a câştigat pre tine ocrotitor şi păzitor nebiruit; pre Hristos rugându-l, curăţire de greşale să i se dăruiască ei şi mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea:

Cela ce porţi nume de biruinţă...

Şi acum, al praznicului. Vezi-le mai sus la Stihoavnă.

Troparul, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne Nichita...

Sau aceasta, glasul 1-iu:

Purtătorule de chinuri biruind mai întâi năvălirile barbarilor, cu puterea Crucei cea nebiruită, pre urmă ai surpat mândria dracilor, împrotivindu-te cu vitejia ta înţelepte, şi biruindu-o Nichito, ai luat daruri vrednice de biruinţă. Slavă lui Hristos celui ce te-a întărit, slavă celui ce te-a încununat, slavă celui ce a mărit pururea cinstită pomenirea ta.

Slavă, Si acum, a praznicului:

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul praznicului de 2 ori. Slavă, a sfântului. Şi acum a Praznicului.

După întâia Stihologhie, de este Polieleu, zicem Sedealna sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întimpină...

Crucea luând ca o platoşă, ai mers către lupta vrăjmaşilor celor nevăzuţi, Nichito de trei ori fericite; unde pierzând tirănia necredincioşilor, răsplătire ai luat Darul minunilor, rugându-te să se mântuiască de ispite, cei ce te cinstesc pre tine.

Slavă, iar aceasta. Şi acum, asemenea.

Intru tine de trei ori fericită şi de vieaţă purtătoare Cruce, popoarele veselindu-se, împreună prăznuesc cu cetele cele fără de materie; cetele arhiereilor cu cinste te laudă; mulţimile monahilor şi a pustnicilor ţi se închină; cu carii toţi slăvim pre Hristos cel ce s'a răstignit.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

O minune înfricoşată! şi arătare prea mărită! cum primiai rane nesuferite Nichito, şi pătimind strigai, către tiranii cei neînţelegători: Nu mă voiu depărtà de dragostea Hristosului meu, a căruia Cruce cinstesc şi cinstitele patimi, prin care lumea se mântueşte.

Slavă, iar aceasta: Şi acum a praznicului.

Făptura văzând Crucea ta Hristoase înălţată, înalţă glas, lăudând patima ta cea de bună voie, a Dumnezeului nostru al tuturor, şi slăvind prea sfântă învierea ta cea din morţi; prin carea ai dăruit lumei vieaţă veşnică.

De este Polieleu, zicem Sedelnele cele de după Peasna a 3-a. Deci Antifonul cel dintâi al glasului, al 4-lea. Prochimenul glasul al 4-lea.

Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Stih:

Sfinţilor celor de pre pământul lui minunate a făcut Domnul toate voile sale întru dânşii.

Toată suflarea...

Evanghelia dela Luca.

Psalm 50.

Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile purtătorului de chinuri Nichita, milostive...

Şi acum.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu milostive...

Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Deci Stihira, glasul al 6-lea.

Astăzi toată lumea întru...

Caută Slava dela Litie.

CANONUL praznicului cu Irmosul pe 6; şi al sfântului pe 8, iar fiind Polieleu zicem al praznicului cu Irmosul pe 6, şi al sfântului pe 6. CANONUL sfântului, al căruia acrostih la Greci este:

Pre tine te cânt pre părtinitorul cel ce porţi numele biruinţei.

Al lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul Mărei roşii...

Cela ce ţi-ai omorît cugetul trupului, luminează-mi cugetul cu strălucirea cea luminătoare, ca să laud prăznuirea ta, ca a unui biruitor prea ales, ce te rogi lui Hristos pentru noi, o Nichito.

Nemolipsindu-te de otrava patimilor, cu vitejie ai răbdat chinurile, şi ca un mucenic te-ai îmbrăcat cu haina cea cinstită, carea s'a ţesut din sângiurile tale.

Slavă:

Nouă şi minunată cale de nevoinţe ai arătat, pironindu-te pentru noi pre lemn Stăpâne. Că te-ai făcut pârgă mărturisirei şi răbdărei mucenicilor.

Şi acum, al Născătoarei:

Ceea ce ca o uşă a pogorârei tale către noi Doamne, mai pre sus de fiinţă te-a strălucit pre tine iubitorule de oameni îndoit în fire, cel ce te numeşti răsărit şi soare, şi lumină, să se laude.

De este Polieleu, zicem Catavasiile praznicului.

Peasna 3-a, Irmos:

Veseleşte-se de tine Biserica...

Cu vitejie sufletească ai răbdat îngrozirile tiranului, mărite mucenice al lui Hristos, întărindu-te cu putere dumnezeească.

Deznodarea trupului tău, şi tăierea mădularilor ai suferit mucenice prea lăudate, pentru dragostea lui Hristos carele ţi-a preamărit sufletul tău.

Slavă:

Se bucură de tine adunarea mucenicilor lui Hristos, văzând că se săvârşeşte pomenirea ta astăzi.

Şi acum, al Născătoarei:

Marie lăcaşul cel curat şi cinstit al fecioriei, vindecă ranele cele cumplite ale inimei mele.

Irmosul:

Veseleşte-se de tine Biserica ta Hristoase, strigând: Tu „eşti puterea mea Doamne, şi „scăparea şi întărirea".

CONDACUL ŞI ICOSUL Praznicului.

Sedealna sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întimpină...

Veselindu-te fericite întru durerile trupului, dupre cuviinţă ai câştigat desfătarea cea dumnezeească şi fără durere în raiu, priimind dela dumnezeu cununa nemurirei; pentru aceea izvorăşti şi râuri de tămăduiri, celor ce cu dragoste năzuiesc la acoperemântul tău mucenice.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

Degrab apucă înainte până a nu ne robi pre noi vrăjmaşii

cei ce te hulesc pre tine, şi neîngrozesc Hristoase Dumnezeul nostru. Omoară prin Crucea ta pre cei ce ne vrăjmăşesc pre noi cu războiul. Ca să cunoască cât poate credinţa binecredincioşilor; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Peasna 4-a, Irmos:

Văzându-te Biserica...

Intru cugetările Domnului îndulcindu-se, şi întru strălucirile lui dezmerdându-se mucenicul, pătimind nu simţià, ci bucurându-se strigà: Slavă puterei tale Doamne.

Fiind răscumpărat cu sângele Stăpânului, mult pătimitorul Nichita, bucurându-se aduce sângele său lui Hristos, pentru carele ucigându-se strigà; Slavă ţie Dumnezeul meu.

Slavă:

De dragostea Mântuitorului fiind aprins mucenicul, a călcat văpaea cea idolească, şi toată puterea dracilor, şi strigă Ziditorului: Slavă puterei tale Doamne.

Şi acum, al Născătoarei.

Impărate al împăraţilor Hristoase, Fecioara cea Preacurată, fiind împodobită cu tot felul de străluciri, ca un Cer însufleţit, acum se preamăreşte ca o Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Cine poate spune darurile tale cele de biruinţă, şi cununile care ţi-a dăruit ţie Hristos? Căci te-ai nevoit pentru dânsul, prea lăudate Nichito.

Mucenicii săvârşindu-şi nevoinţele pre pământ, au primit dela tine răsplătire cerească, Hristoase dătătorule de vieaţă.

Slavă:

Acum străluceşti ca un luminător, o Nichito prea lăudate, ajungând a fi lumină al doilea, stând cu mărire înaintea luminei celei mari.

Şi acum, al Născătoarei:

In vremile cele de apoi, lumina ceea ce a fost mai 'naite de veci ne-ai născut Maica lui Dumnezeu, nouă celor dintru întunerecul vieţei, şi a luminat lumea.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Indulcitu-te-ai de frumuseţile Ziditorului mărite, şi priimind luminile cele de acolo fericite, te-ai întraripat, şi nebăgând seamă de moarte, ai mers către dânsul.

Slavă:

Cugetând cu socoteală în-

ţeleaptă mucenice, ai ales mai de cinste cele veşnice, decât cele trecătoare, şi cu bucurie ţi-ai dat trupul tău chinurilor, o Nichito veselindu-te.

Şi acum, al Născătoarei:

Singură pre tine, ca pre un măr în dumbravă, şi ca pre un crin preacurat, şi ca o floare din văi, o Maica lui Dumnezeu! aflându-te mirele cel mare Hristos, întru tine s'a sălăşluit.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor „curăţindu-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din „coasta ta"...

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Tăind tăria înşelăciunei cu împrotivirea ta, şi luând cununa biruinţei prin nevoinţa ta, te veseleşti împreună cu îngerii mărite Nichito, cel cu nume de biruinţă, dimpreună cu dânşii neîncetat, rugându-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi toţi.

ICOS

Dându-mi cunoştinţă sufletului meu, curăţeşte-mi mintea, şi mă arată lucrător poruncilor tale Mântuitorule, ca să pot birui pornirile cele multe ale patimilor mele, şi să câştig darul cel de biruinţă al nestricăciunei, prin rugăciunile viteazului tău purtător de chinuri Nichita, iubitorule de oameni. Căci el ne-a chiemat pre noi la pomenirea sa, rugându-se neîncetat pentru noi toţi.

Intru această lună în 15 zile, pătimirea sfântului marelui mucenic Nichita.

Stih: Te arzi Nichito, şi te faci purtător de biruinţă...
Sau mai bine a zice, biruitor focului purtătorule de biruinţă.
A cincisprezecea zi s'a aruncat...
Nichita în cuptorul cel înfocat.

Acesta a fost pre vremea împărăţiei marelui Constantin, născut şi crescut în ţara barbarilor celor numiţi Goţi (adică în Dacia lui Traian), care scriitorilor greceşti le este dincolo de Dunăre, iară nouă Românior dincoace de Dunăre, care ţară pre acele vremuri o stăpâneau Goţii şi se chiema Goţia, iară acum se chiamă România; deci fiindca, acest sfânt nu a voit a urmă păgânătatea barbarilor, ci precum eră de neam luminat şi bogat, aşa eră şi creştin bun. Deci fiind prins de Atanarih stăpânitorul Goţilor, pentru credinţa lui Hristos, foarte muncit a fost; mai pre urmă prin foc s'a săvârşit.

Intru această zi, pomenirea preacuviosului părintelui nostru Filoteiu preotul.

Stih: Vieţuind Filoteiu ca un iubit al lui Dumnezeu...
A aflat vieaţă fără de sfârşit împreună cu prietenii lui Dumnezeu.

Acesta a fost dintr'un sat ce se chiemă Mirmicos, din locul ce se chiamă Opsichiu, şi se numià asemenea cu maică-sa, pre carea o chiemă Teofila; deci însurându-se şi făcându-se tată de copii, se învrednici de să făcu preot. Şi de atuncea nevoindu-se cu postul şi cu rugăciunea, se făcu mare făcător de minuni. La vremea de lipsă a dat pâine flămânzilor, prefăcut-a apă din rîu în vin, şi a mutat o piatră foarte mare cu cuvântul său, şi preste un an după adormirea sa, mutându-se într'alt loc s'a întins mâinile ca şi cum ar fi fost viu, şi apucându-se de umerile unor doi preoţi ce vrea să-l mute, s'a sculat pre picioare, şi păşind

de trei ori s'a mutat, și s'a așezat în locul care și acum zace. Și izvorăște mir nepărăsit, dând minunată dovedire de cea îmbunătățită vieața sa.

Intru această zi, sfântul Porfirie cel dintre Mimi (sau îngânători).

Stih: Poruncindu-ți-se, ca de botez să-ți bați joc...
De înșelăciune ți-ai bătut joc.
Și te speli Porfirie și de sabie te-ai tăiat.
Iară duhul tău în mâna lui Dumnezeu ți l-ai dat.

Acestuia poruncindu-i-se de Iulian Paravatul, când serba ziua nașterei lui, ca să hulească și să batjocorească lucrurile cele creștinești, când vrea să intre în apă și să se afunde, strigat-a tare: Botează-se Porfirie în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Deci eșind afară și îmbrăcându-se cu haine albe, și mărturisindu-se că este ceștin, și propoveduind de față, i-s'a tăiat capul.

Intru această zi, aflarea moaștelor sfântului Acachie Episcopul Melitinei.

Stih: Cinstind noi aflarea moaștelor tale fără îndoire...
Vom află Acachie de cele rele mântuire.

Intru această zi, sfântul mucenic Maxim de sabie s'a săvârșit.

Stih: Văzând pre Dumnezeu întinzându-ți ție cunună arătat...
Intinzi capul tău Maxime către sabie înfățișat.

Intru această zi, două sfinte fecioare prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Un cuget și o sârguință două fecioare având...
La sabie s'au plecat grumazii lor prea curând.

Intru această zi, aflarea moaștelor sfântului întâiului mucenic Stefan.

Stih: De obște este Stefan în lume aflare...
Intâiu mare nevoitor al lui Dumnezeu celui mare.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici celor ce au pătimit împreună cu sfântul mucenic Nichita.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintele nostru Visarion, Arhiepiscopului Larisei făcătorul de minuni.

Stih: Visarion după ce de pre pământ către Cer s'a mutat...
Si acolo împreună cu jertfitorii preoțește luminat.
In cinsprezece zile a murit păzitorul Tesaliei...
Cel neadormit priveghetor al Eladei.

Cuviosul părintele nostru Gherasim ctitorul sfintei Monastiri a sfintei Treimi, ce se numește Survia, carea se află aproape de Macrenița cea din Zagorà, cu pace s'a săvârșit.

Sfântul noul mucenic Ioan Criteanul, carele a mărturisit în Efesul cel nou, la anul o mie opt sute unsprezece (despre care vezi în Limonariul cel nou).

Cu ale lor sfinte rugăciuni Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc...

Acum luminându-te mucenice cu lumina cea neapropiată, luminează cu lumina ta pre cei ce-ți laudă acum praznicul tău, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul meu și Domnul.

Slavă:

Oștile îngerilor foarte s'au minunat de bărbăția ta fericite, văzându-te că cu tărie te nevoiești, grăind: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Și acum, al Născătoarei:

Impreună cu ceata cea de sus, Gavriil cel fără de trup veselindu-se, strigă către tine: Bucură-te Născătoare de Dumnezeu Preacurată, binecuvântată ești tu între femei, fără prihană Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:

Mâinile întinzându-și...

Jertfă deplin și priimită te-ai adus pre sine-ți mucenice nebiruite, și jertfire întreagă de bun miros te-ai făcut Stăpânului tău, celui ce

s'a răstignit pentru noi, cu veselie strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Risipind taberile vrăjmaşului ca un viteaz dumnezeesc, ce dupre lege te-ai nevoit, dupre vrednicie ai priimit cununa biruinţei cea ne veştejită, din dreapta cea purtătoare de vieaţă, înaintea căreea stai acum, cântând: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Bine să cuvântăm...

Fără de îndoială iubind pre Hristos, ai amestecat sângele tău cu sângele lui, şi cu bice fiind bătut, şi în multe feluri ucis, împărăţeşti acum împreună cu dînsul, ca un râvnitor al lui, strigând: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, al Născătoarei.

Născând pre Hristos, pre cel ce singur este preacurat, arătat ai spălat spurcăciunea firei noastre Preacurată de Dumnezeu Născătoare cu totul fără prihană. Şi te-ai făcut mai pre sus decât Heruvimii şi decât Serafimii. cari strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, şi puterea focului a stins, cu buna „faptă încingându-se, tinerii cei „iubitori de buna credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Cu totul mă dau ţie de Dumnezeu fericite Nichito, ca să te câştig pre tine părtinitor către Stăpânul, cel ce poate a mă mântui de toată primejdia. Şi carele este pricinuitor dumnezeeşti mântuiri.

Făcându-te cu adevărat mărturisitor adevărului mucenice, bucurându-te stai acum cu îndrăzneală înaintea adevărului celui Ipostatic şi cinstit, câştigând darurile nevoinţelor tale.

Binişitu-te-ai la limanul cel lin, odihnindu-te de ostenelele tale, şi purtând cunună, dănţueşti în raiu împreună cu mucenicii lui Hristos. Aşa dar ca pre un mărit de Dumnezeu, dupre vrednicie toţi te mărim.

Slavă...

Împărăţeşte-mi cu îndestulare darul tău mucenice, celui ce ţi-am împletit cu sîrguinţă cununi de laude cu cuvinte, izbăvindu-mă de păcatul meu,

şi de faptele mele cele cumplite, prin rugăciunile tale prea fericite.

Şi acum, al Născătoarei:

Mai pre sus de legile firei ai născut pre dătătorul de lege, cel ce s'a cunoscut lumei în două firi, făcându-se trup fără schimbare, pentru milostivirea cea neurmată, binecuvântată Preacurată Fecioară.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului; din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'a tăiat, „adunând firile cele osebite; „pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum-„nezeu te mărim“.

SVETILNA

Podobie: Cu ucenicii...

Precum cu puterea Crucei înţelepte, ai biruit barbaricească semeţie, şi turburarea tiranilor, mare mucenice Nichito, aşa prin rugăciunile tale încetează mişcările trupului, şi năvălirile patimilor noastre; dându-ne dezlegare păcatelor biruitorule, ca unul ce ai multă îndrăzneală către Dumnezeu.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Crucea este păzitoare a toată lumea; Crucea podoaba Bisericei; Crucea stăpânia împăraţilor; Crucea întărirea credincioşilor; Crucea slava îngerilor, şi dracilor rană.

LA LĂUDĂRI (Hvalite)

Stihirile sfântului Nichita, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Când ceaţa relei credinţe tot pământul a întunecat, atunci luminător pre tine Domnul te-a arătat, învăţător bunei credinţe poporului Goţilor, şi curăţitor rătăcirei idolilor, cu darul dumnezeescului Duh. Pentru aceasta cu bună credinţă împreună adunându-ne, cinstim dumnezeeasca ta pomenire, luând dezlegare greşalelor.

Cu puterea lui Hristos împuternicindu-te, toată desfătarea vieţei de cele de jos râvnitoare, ai trecut-o cu vederea. Şi pe drumul chinuirei bucurându-te ai călătorit, şi a tiranilor cruzime cu bărbăţie biruind, cununa biruinţei ai priimit dela unul Dumnezeu; către carele acum stând de faţă purtătorule de chinuri: Adu-ţi aminte Nichito de cei ce cu dorire, săvârşesc pomenirea ta.

Pre mărirea cea stricăcioasă trecând cu vederea, slava cea cerească ţi-a dat-o Hristosul tău, ca celui ce-l slăveşti pre el cu vărsarea sângelui, şi credincioşilor pre tine te-a dăruit apărător dumnezeesc, scăpându-i pre ei de ispitele cele

grele. Pentru aceasta ca pre ocârmuitorul cetăţei, îmbogăţindu-se turma ta, cu laude te cinsteşte în toţi anii pre tine Nichito mărite.

Slavă, glasul al 8-lea.

Veniţi credincioşilor întru laude să prăznuim pomenirea măritului mucenic Nichita, că acesta propoveduind popoarelor Goţilor credinţa lui Hristos şi pecetluind cu foc mărturisirea cea bună, ostaş s'a arătat nebiruit al împăratului tuturor şi Dumnezeu; tăind împreună miile înţelegătoarelor seminţii celor de alt neam, cu puterea Dumnezeului nostru celui ce s'a pironit pre lemn. Pre carele rugăm neîncetat pentru drept măritorii creştini, şi pentru toţi cei ce săvârşesc cu credinţă, dumnezeeasca şi prea mărita lui pomenire.

Şi acum, al praznicului, asemenea.

Pe carea de demult Moisi mai 'nainte închipuindu-o întru sine, pre Amalic surpând l-a biruit, şi David Psalmistul strigând, a poruncit să se închine aşternutului picioarelor tale, cinstitei Crucei tale, Hristoase Dumnezeule; astăzi păcătoşii ne închinăm, cu buze nevrednice; pre tine cela ce ai suferit a te pironi pre dânsa, lăudându-te strigăm: Doamne împreună cu tâlharul, împărăţiei tale învredniceşte-ne pre noi.

Şi de este Polieleu cântăm SLAVOSLOVIA cea mare, iară nefiind Polieleu, cântăm:

STIHOAVNA praznicului, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Astăzi Crucea Domnului se înalţă, lemnul cel de vieaţă purtător, pre carele cu trupul s'a pironit Hristos, pre toţi chiemând spre mântuire.

Stih: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi...

Bucură-te dumnezeească păzitoarea credincioşilor, zidul cel nebiruit, crucea Domnului, prin carea de pre pământ, la Cer ne-am înălţat.

Stih: Iară Dumnezeu Impăratul nostru mai'nainte de veac a lucrat...

Veniţi toţi, cu veselie să sărutăm lemnul cel purtător de vieaţă, pre carele s'a pironit Hristos, mântuirea lumei.

Slavă a sfântului, glasul al 6-lea.

Astăzi toată lumea se veseleşte de nevoinţa biruitorului, şi Biserica lui Hristos, înfrumuseţându-se cu flori, strigă ţie mucenice Nichito: Slugă bună a lui Hristos, şi părtinitorule fierbinte, nu lipsi a te ruga pentru robii tăi.

Şi acum al praznicului, asemenea.

Astăzi pomul vieţei din sînurile pământului scoţându-se, adeverează învierea lui Hristos celui ce s'a pironit pre dânsa. Şi înălţat fiind prin

mâinile preoţilor, vesteşte înnălţarea lui la ceruri; prin carea firea omenească din căderea cea de pre pământ înălţându-se, în ceruri vieţueşte. Pentru aceasta cu mulţămită strigăm: Doamne cela ce te-ai înălţat pre dânsa, şi împreună ne-ai înălţat şi pre noi, bucuriei tale celei cereşti, învredniceşte pre cei ce te laudă pre tine.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul praznicului, Peasna 1, pe 4, şi dintru a sfântului Peasna 6 pe 4. Prochimen glasul al 7-lea. Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu. Apostolul către Timoteiu: *Fiule Temoteiu întăreşte-te...* Caută la Octomvrie în 26. Aliluia. Dreptul ca finicul va inflori... Evanghelia de la Mateiu: *Zis-au Domnul ucenicilor săi, iată eu vă trimit pre voi ca oile prin mijlocul...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi dreptul.

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 16 ZILE.

Sfânta marea muceniţă şi prea lăudata Evfimia. La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6; ale praznicului 3, şi ale sfintei 3. Stihirile praznicului glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Arătatu-s'a strămoşilor gustarea cea vicleană din lemn, carea cumplit s'a întâmplat odinioară în Edem, aducătoare de moarte la tot neamul omenesc, iară acum ne-am chiemat de iznoavă către vieaţă neperitoare, şi către mai bună odihnă, prin dumnezeeasca Cruce. Carea înălţându-o, lăudăm pre Domnul cel ce s'a înălţat pe dânsa, şi dimpreună cu el a înălţat lumea.

Ridicat-ai pre umere Mântuitonrule oaia cea rătăcită, şi o ai adus pre ea Părintelui tău, prin cinstită şi de vieaţă purtătoare Crucea ta, şi o ai numărat cu îngerii, prin dumnezeescul Duh; căci cu lemnul ai tămăduit gustarea lemnului Hristoase; pre carele înălţându-l acum, cu credinţă te mărim pre tine, cel ce te-ai înnălţat pe el, înălţându-ne şi pre noi.

Să stăm în casa lui Dumnezeu, împodobiţi cu fapte dumnezeeşti, şi să privim credincioşii cu cuget curat la locul căpăţinei; şi noi oamenii împreună cu îngerii, să vedem lemnul cel prea sfânt înălţându-se, pe carele Hristos Dumnezeu întinzându-şi mâinile de bună voe ne-a vânat, şi din stricăciune ne-a scos pre toţi vii, şi ne-a înălţat către ceruri.

Alte Stihiri ale sfintei, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu frumuseţile fecioriei, şi prin sângele muceniei, lumi-

nându-ţi sufletul, muceniţă mărită, te-ai logodit cu Ziditorul cel ce te păzeşte fără stricăciune în veac, cu adevărat dănţuind împrejurul lui cu oştile arhanghelilor, îngerilor, apostolilor, şi proorocilor, şi cu cetele mucenicilor prea lăudată.

Prin roată chinuindu-te, şi de hiară sfăşiindu-te, şi cu foc şi cu apă întărindu-ţi-se cugetul, cu dumnezeescul Duh, bărbăteşte ai înecat pre începătorul întunerecului în curgerile sângelui tău, şi te-ai înălţat către cămările cele cereşti Fecioară, aducând mirelui tău ca o zestre nevoinţa ta.

Şi după moarte ai răvărsat izvor de tămăduiri pururea vieţuitor, spre lauda Domnului muceniţă, pre credincioşi adăpându-i şi spre cunoştinţă luminându-i; iară pre vrăjmaşii cei necredincioşi în aceasta înecându-i. Pentru aceea ţi s'a încredinţat ţie dumnezeeasca carte a credinţei, care o păstrezi, şi întăreşti dogmele Bisericei în veci.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Anatolie.

Ceea ce eşti înflorită cu bunătăţile, şi la cuget luminată, care verşi miruri în inimile credincioşilor, ceea ce ai răsărit ca o stea luminoasă dela răsărit, şi ai alcătuit adunarea dumnezeeştilor părinţi, prin umbrirea prea sfântului Duh. Nu lipsi a te rugà pentru noi către Domnul Evfimio prea lăudată, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a praznicului, asemenea.

Crucea ta cea cu patru părţi înălţându-se astăzi Hristoase Dumnezeul nostru, câte patru margini ale lumei le sfinţeşte; şi cornul credincioşilor împreună se înalţă; sfărâmând într'însa coarnele vrăjmaşilor. Mare eşti Doamne şi minunat întru lucrurile tale, slavă ţie.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile praznicului, glasul al 7-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Bătăi ai răbdat, şi răstignire îndelung răbdătorule şi ocări ai suferit, vrând să mântueşti pre toţi din mâna înşelătorului, cela ce singur eşti dătător de vieaţă, şi cu totul îndurat şi de oameni iubitor.

Stih: Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul...

Cinstim Crucea ta bunule Mântuitorule, piroanele şi suliţa; prin care ne-ai mântuit pre toţi din stricăciune, ca unul ce singur eşti dătător de vieaţă, şi făcător de bine tuturor, însuţi iubitorule de oameni Mântuitorul nostru.

Iară Dumnezeu Împăratul nostru...

Cu palme te-ai lovit preste

obraz Mântuitorule, şi pironindu-te pe Cruce pentru mine prea bunule, cu oţet te-ai adăpat, şi cu suliţa te-ai împuns, şi toate le-ai suferit, cela ce eşti fără de păcat.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Vizantie.

Toată limba să se mişte către lauda prea lăudatei Evfimiei. Tot neamul şi toată vârsta, tineri şi fecioare să încununăm cu laude pre fecioara muceniţa lui Hristos. Căci dupre lege îmbărbătându-se, şi lepădând slăbiciunea cea femeească, prin osteneli de nevoinţe, a surpat pre tiranul vrăjmaş; şi împodobindu-se cu putere cerească şi dumnezeească, cere dela Dumnezeu mirele său, să ni se dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, a praznicului, asemenea.

Pre carea de demult Moisì mai 'nainte închipuindu-o întru sine, pre Amalic surpând l-a biruit. Şi David Psalmistul strigând, a poruncit să se închine aşternutului picioarelor tale, cinstitei Crucei tale Hristoase Dumnezeule, astăzi păcătoşii ne închinăm, cu buze nevrednice, pre tine cela ce ai suferit a te pironì pre dânsa, lăudându-te strigăm: Doamne, împreună cu tâlharul, împărăţiei tale învredniceşte-ne pre noi.

Troparul, glasul al 4-lea.

Mieluşaua ta Iisuse Evfimia...

Caută-le la sfârşitul cărţei.

Sau acesta, glasul al 3-lea.

Foarte ai veselit pre cei dreptmăritori, şi ai ruşinat, pre cei rău măritori, Evfimio prea frumoasă fecioară a lui Hristos, întărind cele ce părinţii bine au dogmatisit la al patrulea Sobor. Muceniţă prea mărită! pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de 2 ori. Slavă, Troparul sfintei. Şi acum, iar al praznicului.

După întâia Catismă, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Iubind pre mirele tău Hristos, şi luminat grijindu-ţi candela, ai strălucit întru bunătăţi prea lăudată. Pentru aceasta împreună cu dânsul ai intrat în cămara nunţei, priimind dela dânsul cununa nevoinţei. Scapă-ne dar din primejdii pre noi, cari cu credinţă săvârşim pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, al praznicului, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Cruce şi moarte a pătimi

voind, în mijlocul făpturei aceasta o ai înfipt, când bine ai voit Mântuitorule a se pironi trupul tău. Atuncea și soarele ș'a ascuns razele, atuncea și tâlharul acestea văzând pre Cruce, te-a mărturisit pre tine Dumnezeu, strigând ţie: Pomenește-mă Doamne, și crezând a luat raiul.

După a doua Catismă, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Nevoinţele tale cinstită, și cununa sudorilor tale Curată, și minunile tale au rușinat tirănia diavolului. Căci dorind din inimă de mirele tău Hristos, nu te-ai spăimântat nici de bătăi nici de moarte prea fericită. Ci cu totul te-ai dat lui Dumnezeu, purtând cununa bunei credinţe.

Slavă, Și acum, a praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne intimpină...

Intru tine de trei ori fericită și de vieaţă purtătoare Cruce, popoarele veselindu-se, împreună prăznuiesc cu cetele cele fără de moarte; rânduelile Arhiereilor cu frică te laudă, mulţimile monahilor și ale pustnicilor ţi se închină cu bucurie; toţi slăvim pre Hristos cel ce s'a răstignit.

La hramul sfintei se cântă acest Tropar după Psalm 50, în loc de Invierea lui Iisus, glasul al 2-lea.

Dă-mi mie putere să te laud pre tine cinstită fecioară prea lăudată Evfimie, rugând pre Hristos să mă miluiască.

CANOANELE

Al praznicului cu Irmosul pe 6. Și al sfintei pe 6, CANONUL sfintei. A căruia acrostih este:

Laud pre prea lăudata fecioară.

Afară de ale de Dumnezeu Născătoarei.

A lui Ioan Monahul.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului...

Prea lăudată fecioară, cu minunile ei îndeamnă spre laudă cetele îngerilor și adunarea oamenilor.

Părăsind cinstea neamului și a bogăţiei lăudata Evfimia, în locul acelora a câștigat pre Hristos.

Slavă:

Poftind Stăpânul podoaba frumuseţei inimei tale prea lăudată, te-a învrednicit cămărilor celor cerești.

Și acum, al Născătoarei:

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce mai pre sus de fire ai născut întrupat pre Cuvântul lui Dumnezeu cel veșnic, pre tine te lăudăm.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu ești întărirea celor ce...

Arătatu-te-ai în divan cu suflet viteaz, și ai biruit pre vrăjmașul cel protivnic, prea lăudată.

Nu este prihană, nici vre

o pată la frumuseţea sufletului tău. Drept aceea Hristoase te-a priimit pre tine mireasă, în cămările de mire cele neperitoare.

Slavă:

Prea lăudată muceniţă a lui Hristos, tămădueşte ranele sufletului meu, şi cu rugăciunile tale zdrobeşte viclenirile vrăjmaşului.

Şi acum, al Născătoarei:

Toţi creştinii pre tine te avem scăpare şi acoperemânt. Pre tine te mărim cu netăcere, mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul: glasul 8.

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă duhul „meu".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Sedealna sfintei, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Cu rîurile sângiurilor tale muceniţă a lui Hristos, îneci totdeauna pârîul necredinţei, prea lăudată; şi cu ploile darului adăpând holdele cele cuvântătoare, creşti spicul credinţei. Pentru aceasta preamărit după moarte te-ai arătat nor, carele izvorăşti mărturisirea vieţei, nevoitoare prea lăudată. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

Scos-a cinstita Elena Crucea Mântuitorului, în pământ fiind ascunsă, şi a umplut margenile lumei de bucurie, şi a poruncit să se înalţe în Biserică, şi ca un schiptru îl aduce la curţileîmpărăteşti. Pentruaceea strigă către Fiul său: Intinde-ţi Stăpâne mâinile tale, şi primeşte Crucea carea este, prea înţelepte, tuturor, tărie şi biruinţă, şi cu Darul, învaţă limbile să se închine Crucii şi patimilor lui Hristos.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Făcându-te pre sineţi oglindă neîntinată de înţelegeri dumnezeeşti muceniţă, ai strălucit ca un luminător cu mare cuviinţă, în mijlocul nevoitorilor.

Nu ai jertfit muceniţă nebiruită, vrăjmaşului celui întunecat; căci ai iubit a te jertfi cu moarte aducătoare de viează pentru buna credinţă.

Ca cum ar purtà trup fără durere, erà împreună cu nevoitorii nesimţitoare de chinuri cea fără prihană, pentru dorirea dragostei celei dumnezeeşti.

Slavă:

Obrazul tău muceniță, răbdând lovituri, se lumină strălucit cu izbiturile; și cu fulgerul dumnezeescului Duh, a întunecat cugetul vrăjmașilor.

Și acum, al Născătoarei:

Dăruește-ne nouă iertare greșalelor, ca cel ce singur ești fără de păcat, și împacă lumea Dumnezeule, prin rugăciunile celeea ce te-a născut.

Peasna 5-a, Irmos:

Mânecând strigăm ție...

Urît-ai pre vrăjmașul cel iubitor de războiu, cunoscându-l că este împrotivnic luminei și păcei, prea fericită.

Vicleanul cel ce socotià că-ți va slăbi tăria cea dumnezeească, o muceniță, s'a făcut de râs cu toate măestriile lui.

Slavă:

Dă-mi mie luminare prea lăudată și pace, risipind necunoștința minței mele cea mult turburătoare, prin rugăciunile tale.

Și acum, al Născătoarei.

Fecioară după naștere te lăudăm pre tine, Născătoare de Dumnezeu; căci tu ai născut lumei cu trup, pre Dumnezeu Cuvântul.

Peasna 6-a, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie...

Cu vitejie bărbătească a sufletului, în trup femeesc fiind slăvită, ai defăimat hiarele cele din apă.

Biruit-ai trufia tiranilor, rămâind nevătămată în ape împreună cu hiarele, asemenea ca Ionà, muceniță nebiruită.

Slavă:

Domnul te-a scăpat de stricăciunea hiarelor, ascultându-ți rugăciunea prea lăudată, ca a lui Daniil din groapă.

Și acum, al Născătoarei:

Ceea ce singură ai născut cu trup pre Cuvântul prin cuvânt, mântuește rugămu-ne din cursele vrăjmașului sufletele noastre.

Irmosul: glasul 8.

Haină luminoasă dă-mi mie, „cela ce te îmbraci cu lumina „ca cu o haină, mult milostive „Hristoase Dumnezeul nostru".

CONDACUL, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Intru chinuirea ta bine te-ai nevoit, și după moarte pre noi ne sfințești, cu izvoarele minunilor prea lăudată. Pentru aceasta cinstim cu credință, sfântă adormirea ta, stând înaintea cinstitelor tale moaște; ca să ne mântuim de nepu-

tinţe sufleteşti, şi Dar din minune să luăm.

Alt CONDAC, glasul al 6-lea.

Podobie: Chiul cel scris...

Nevoinţe întru chinuri, nevoinţe întru credinţă, cu ferbinţeală ai suferit pentru Hristos mirele tău; căruia şi acum roagă-te, să se surpe trufia vrăjmaşilor, sub picioarele binecredincioşilor, ca şi eresurile atuncea, prin rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu; ceea ce ai luat hotărîrea credinţei, dela cei şase sute şi treizeci de Dumnezeu purtători părinţi, şi o păstrezi prea lăudată.

ICOS:

Care din nevoinţele tale, sau care din isprăvile tale, sau ce lucru dintr'ale fecioriei tale, sau dintr'ale vieţei celei fără prihană ar lăudà cineva mai 'nainte? Căci tu ai veselit pre Tatăl, ca una ce te-ai logodit cu Fiul, de Duhul Sfânt fiind împodobită. Cine este îndestulat a povesti aceasta? Cine poate să spună acum câte bunătăţi aevea strălucesc împrejurul tău? Cine răsărind din mormânt ca dela răsărit, pretutindenea luminezi şi dai raze pre pământ şi pre mare, şi pre tot uscatul; în toate părţile sfinţeşti şi luminezi. Pentru acestea ţi s'a încredinţat de ai luat hotărîrea ortodoxiei, dela cei şase sute şi treizeci de Dumnezeu purtători părinţi, şi o păstrezi prea lăudată.

Intru această lună în 16 zile, sfânta marea muceniţă şi prea lăudata Evfimia.

Stih: Pre tine carea pentru Dumnezeu de fălcile ursoaicei te-ai omorît prea cinstită.
Cu bune laude se cuvine să te încununăm Eufimie prea fericită.
A şaseasprezece zi ursoaica pre Eufimia a omorît.
Şi sufletul i-a zburat de pre pământ.

Aceasta a fost în zilele lui Diocliţian. Deci prinzându-o pentru mărturisirea întru Hristos, şi muncindu-o cu foc şi cu roate şi cu măestrii de alte munci, şi dându-o la hiare sălbatice spre mâncare, şi scăpând cu Darul lui Hristos de toate nevătămată; întru aceeaşi priveliş̧te sufletul către Domnul ş'a dat.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniţe Meletinei.

Stih: Meletinei capul de sabie s'a tăiat...
Aducând lui Hristos sânge dulce ca mierea arătat.

Aceasta a fost din Marchianupolul Trachiei (adică din cetatea lui Marchian), pre vremea împăratului Antonie şi al Ighemonului Antioh. Carea suferind multe munci, şi făcând foarte multe minuni, răsturnând idolii jos la pământ cu rugăciunea sa, şi zdrobind pre Apolon şi pre Iraclie, şi aducând pre mulţi către Hristos, i s'a tăiat capul. Insă ducându-o şi la soţia ighemonului ca să o întoarcă cu amăgituri, ea o făcù şi pre dânsa creştină. Deci după ce i s'a tăiat capul, zăcând cinstitul său trup neîngropat, oarecarele Acachie machedonean fiind mergător la patria sa, a cerut moaştele sfintei, şi ighemonul nebănuind nimica pentru dânsul, i le-a dat. Deci, luând acesta sfintele moaşte, şi puindu-le într'un sicriu, sîrguià a merge la patria sa. Şi călătorind el pe mare, căzù în boală şi murì, iară corabia abătându-se la un colţ de mare, la ostrovul Limnului, se aşeză acolo sfântul trup al muceniţei, la acele ţărmuri, şi lângă dânsa iubitorul de mucenici Acachie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii cei din Iudeea...

Mai pre sus de fire sunt vitejiile dumnezeeştilor mucenici; căci Ziditorul tuturor, supune zidirea la cei ce întru nevoinţă strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Gurile cele bârfitoare ale tiranilor celor fărădelege, le astupă fecioara cea pururea pomenită, întru Duhul Sfânt dumnezeeşte cântând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Treimea cuvioşilor tineri, a ars pre cei cei cu tărie au ars cuptorul odinioară. Iară acum cugetătoarea de Dumnezeu lăudând pre Treimea, a vânat pre slugile care laudă pre Dumnezeul părinţilor în veci.

Slavă:

Tăinuit apropiindu-se mirele către fericita curata mireasă Evfimia în cuptor, cu roua Duhului şi cu bunăvoirea Tatălui o a ferit pre dânsa cântând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, al Născătoarei.

Când ai vrut Mântuitorule să tocmeşti mântuirea noastră, te-ai sălăşluit în pântecele Fecioarei, pre carea o ai arătat folositoare lumei: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre împăratul ceresc...

Ceea ce eşti fericită între femei, având Darul celui prea înalt în loc de zestre, cântând, lăudai pre Hristos în veci.

Fiindu-ţi cugetul întărit de dragostea mirelui, ţi-ai dat turupul morţei. Pentru aceasta trăeşti acum în veci.

Intrarmându-se muceniţa cu Duhul Sfânt, împrotiva întunerecului rătăcirei, ca un luptător, a priimit răsplătirea întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl....

Temându-te de moartea cea pierzătoare de suflet, cu îndrăzneală ai suferit muşcarea hiarei, şi ai câştigat vieaţa cea neveştejită şi veşnică, ceea ce eşti fără prihană.

Şi acum, al Născătoarei:

Nu trece cu vederea pre cei ce au trebuinţă de ajutorul tău Fecioară, carii te laudă pre tine, şi te prea înalţă întru toţi vecii.

Irmosul: glasul 8

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre împăratul ceresc, pre

„carele îl laudă oştile îngereşti, „lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi în„tru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Pre tine Maica lui Dumnezeu...

Curgerea sângelui celui viu, este semn vieţei celei neperitoare, carea ţi s'a dăruit ţie de sus muceniţă prea lăudată. Căci te-ai arătat comoară de tămăduiri necontenită, celor ce cu credinţă se adapă dintr'însa.

Atinsu-s'a moartea de tine dupre legea firei, de Dumnezeu cugetătoare, carea mântuindu-te de pătimire, pricinuitoare de vieaţă ţi s'a făcut. Şi jertfindu-ţi trupul tău, petreci vieaţa cea fără stricăciune, şi sângiurile ce ţi-au curs îţi mărturisesc chinuirea.

Slavă:

Priimind cununa muceniei prin nevoinţă muceniţă, ceea ce eşti propoveduitoare lui Hristos, ţi s'a încredinţat cartea dogmelor bunei credinţe Evfimie; carea luându-o din mâinile celor din Sobor, te arăţi ca un stâlp viu al ortodoxei.

Şi acum, al Născătoarei.

Mireasă neispitită de nuntă, vasul cel de bună mireazmă, ceea ce eşti cu adevărat fără prihană, şi nor de lumină al Cuvântului; pre tine te mărim, ca una ce ai priimit ploaia cea cerească în pântece, Maică Fecioară.

Irmosul: glasul 8

Pre tine Maica lui Dumne„zeu, şi Fecioara cea neispitită „de nuntă, pre tine ceea ce „ai născut mai pre sus de minte „prin cuvânt pre Dumnezeu „cel adevărat, pre cea mai „înaltă decât preacuratele pu„teri, cu cântări fără de tăcere „te mărim".

SVETILNA

Podobie: Ucenicii văzând...

Adunându-ne lăudăm pomenirea prea lăudatei muceniţe Evfimiei; căci ea a priimit hotărîrea ortodoxiei dela părinţi, şi păstrându-o, luminează pre cei dreptmăritori.

Slavă, altă Svetilnă.

Şi moarte pătimind pentru Dumnezeu cel viu, vie rămâind prea lăudată Evfimie, şi cartea părinţilor în mâini ţinându-o, te-ai făcut stâlp ortodoxilor, celor ce cu credinţă săvârşesc cinstita, dumnezeeasca şi sfânta ta pomenire.

Şi acum, a praznicului.

Crucea este mântuirea lumei, Crucea razim tuturor sfinţilor, Crucea întărirea împăraţilor, Crucea apărarea credincioşilor, Crucea sănătatea oamenilor, Crucea căderea dracilor.

LA LĂUDĂRI (Hvalite).

Punem Stihirile pe 4, glasul al 3-lea, singu glasul.

Văzând credincioşilor că se săvârşeşte praznicul de nevoinţă, cu cuget dumnezeesc să cântăm laudă de mulţămită Dumnezeului nostru, celui minunat întru sfaturi. Căci tăria cea nevăzută a puterei celei împrotivnice, o a biruit prin fire femeească, şi dumnezeeasca sa putere o a săvârşit, întru neputinţa frumoasei muceniţe; prin rugăciunile ei mântueşte sufletele noastre.

De două ori.

Amestecând paharul adevărului din sângiurile sale cele chinuite, prea lăudata muceniţă a lui Hristos, îl pune pre acesta înaintea Bisericei, şi îndeamnă pre cei hrăniţi cu bună credinţă, prin glasul înţelepciunei, zicând: Priimiţi băutură mărturisitoare a învierei, curăţitoare patimilor, izgonitoare necredincioşilor, şi păzitoare sufletelor celor binecredincioase, şi strigaţi către Mântuitorul: Cela ce ne-ai adăpat pre noi din pârîul desfătărei Duhului, mântueşte sufletele noastre.

Cei ce suntem însemnaţi la suflete cu sângele lui Hristos, spre ziua mântuirei, să scoatem dupre zisa proorocului, sânge sfânt de bucurie duhovnicească, din fântână mucenicească, care este închipuitor patimilor Mântuitorului celor izvorâtoare de vieaţă, şi mărirei celei veşnice, şi să strigăm: Doamne cel ce te slăveşti întru sfinţii tăi, prin rugăciunile prea lăudatei tale nevoitoare, mântueşte sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Ioan Monahul:

Deadreapta Mântuitorului stă fecioara şi purtătoarea de chinuri şi muceniţa, îmbrăcată cu faptele cele bune ale biruinţei, şi împodobită cu untuldelemn al curăţiei şi cu sângele chinuirei cu bucurie fiind făclia strigă către dânsul: La mirosul mirului tău am alergat Hristoase Dumnezeule, că m'am rănit de dragostea ta, şi să nu mă desparţi cerescule mire! Prin rugăciunile ei, trimite nouă milele tale, Atotputernice Mântuitorule.

Şi acum, a praznicului, asemenea.

Astăzi pomul vieţei din sînurile pământului scoţându-se, adeverează învierea lui Hristos, celui ce s'a pironit pre dânsa, şi înălţat fiind prin mâinile preoţilor, vesteşte înălţarea lui la ceruri; prin carea firea omenească din căderea cea de pre pământ înălţându-se, în ceruri vieţueşte. Pentru aceasta cu mulţămită strigăm: Doamne

cela ce te-ai înălţat pre dânsa, şi împreună ne-ai înălţat pre noi, învredniceşte bucuriei tale celei cereşti, pre cei ce te laudă pre tine.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasului al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat Hristoase...

Să ne închinăm locului, unde au stătut picioarele lui Hristos, înălţând pre cea de trei ori fericita Cruce, pre carea s'a vărsat sângele Stăpânului, carea a izvorît lumei învierea.

Stih: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul...

Omorându-ne patimile trupului şi ale duhului, noi cugetătorii de Dumnezeu, să ne nevoim a ne înălţà către odihna cea cerească, prin înălţarea Crucei, răstignindu-ne împreună cu Stăpânul Hristos.

Stih: Iară Dumnezeu împăratul nostru...

Izvorât-a aevea fântână izvorâtoare de vieaţă, din dumnezeeasca coastă a Mântuitorului, adăpând sufletele celor ce cu credinţă se închină dumnezeeştelor lui patimi, şi Crucei, şi învierei.

Slavă glasul 1-iu, a lui Vizantie.

Astăzi adunându-se cetele părinţilor întru numele lui Hristos, aduc la tine prea lăudată, cartea dreptmăritoarei credinţe, pre carea luându-o întru cinstitele tale mâini, o păzeşti până la sfârşit. Pentru aceea adunându-ne cetele oamenilor, cinstim nevoinţa ta cu bună credinţă, strigând: Bucură-te prea lăudată, ceea ce ai păzit nevătămată credinţa ortodoxă cea dată de părinţi. Bucură-te ceea ce te rogi pentru sufletele noastre.

Şi acum, a praznicului, asemenea.
A lui Andrei, Ierusalimneanul.

Astăzi cu adevărat Cuvântul cel sfinţit grăitor al lui David, sfârşit a luat, că iată arătat ne închinăm aşternutului preacuratelor tale picioare, şi întru umbra aripilor tale nădăjduindu-ne, întru tot îndurate strigăm către tine: Să se însemneze preste noi lumina feţei tale, cornul dreptmăritorului tău popor înălţându-l, cu înălţarea cinstitei Crucei tale, Hristoase mult milostive.

Şi cealaltă rânduială, şi Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile praznicului, Peazna de rând pe 4. Şi din Canonul sfintei, Peasna 6-a pe 4. Prochimen, Apostol, Aliluia, Evanghelia dela Lucà.

CHINONICUL

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 17 ZILE

Sfânta muceniţă Sofia, şi trei fice ale ei, Pistis, Agapi şi Elpida.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale praznicului 3, şi ale sfintelor 3. Stihirile praznicului, glasul a 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Astăzi ca un soare luminos, a strălucit cinstită Crucea ta Hristoase Mântuitorule, întărindu-se în locul cel preamărit al căpăţinei, şi înălţându-se pe muntele tău cel prea sfânt; arătând prea luminat că printr'însa ai înălţat firea noastră în ceruri, ca un iubitor de oameni.

Astăzi cerurile au vestit oamenilor slava ta Doamne, cela ce eşti necuprins de minte; căci strălucind luminat semnul Crucei, a înfruntat mintea cea turbată şi împietrită a ucigaşilor de Dumnezeu. Pentru aceasta mărim iconomia ta cea iubitoare de oameni, Iisuse Atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Crucea cea prea sfântă, semnul de biruinţă cel necuprins cu priceperea, astăzi se descopere din pământ ca o comoară ascunsă, cu razele bunătăţei sale îmbogăţind toată lumea. Pentru aceasta slăvim rânduiala ta cea prea bună, Iisuse prea puternice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Alte Stihiri ale sfintelor, glas acelaş.

Podobie: Dat-ai semn...

Tinerele fecioare, fiind unite cu legea firei ca nişte surori, şi de dragostea celui ce le-a zidit întărindu-se, au rispit legătura înşelăciunei. Şi îmbărbătându-se prin credinţă au sfărâmat pre vrăjmaşul cel viclean; şi împodobindu-se cu cununa biruinţei, luminat s'au sălăşluit în cămara cea de mire, veselindu-se.

Pistis prea lăudata, şi Agapi mărita, şi Elpis înţelepţita de Dumnezeu, purtând numele dupre fapta bunătăţilor celor prea luminate, prin luptă au biruit pre vicleanul cel ce oarecând a înşelat pre strămoaşa şi îndumnezeindu-se au câştigat locuinţa raiului, rugându-se pentru toţi.

Nici focul, nici chinurile cele de multe feluri, nici moartea nu a băgat în seamă prea cinstitele fecioare; căci prin credinţă râvnind la frumuseţea mirelui celui prea frumos, şi prin multe feluri de chinuri înfrumseţându-se, s'au împreunat cu dânsul odraslele Sofiei: Pistis, Elpis şi Agapi. Cu ale cărora rugăciuni, Doamne mântueşte-ne şi pre noi de toate relele.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea.

Glasurile proorocilor au vestit mai 'nainte lemnul cel sfânt, prin carele s'a mântuit Adam de blestemul cel de

demult al morţei. Carea astăzi înălţându-se, zidirea înalţă glas, cerând mila cea bogată dela Dumnezeu; ci tu cela ce singur eşti întru mile nemăsurat Stăpâne, fii nouă curăţire, şi mântueşte sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Văzând lemnul Crucei înnălţându-se, să dăm slavă lui Dumnezeu, celui ce s'a răstignit cu trupul, pentru a sa bunătate.

Stih: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi...

Crucea lui Hristos cea sfântă înălţându-se, dă neamului omenesc, pierzare de cele rele şi câştigare de cele bune.

Stih: Iară Dumnezeu împăratul nostru...

Când biruia Moisi pre Amalic, însemnând mai 'nainte patimile lui Hristos, închipuia Crucea, biruitoarea dracilor.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Veniţi cu bucurie, să sărutăm cu toţii lemnul cel mântuitor, pe carele s'a răstignit Hristos, mântuirea noastră.

Troparul sfintelor, glasul al 4.-lea.

Mieluşale cuvântătoare, prin mucenie v'aţi adus mielului şi păstorului, săvârşind călătoria cea către Hristos, şi credinţa păzindu-o. Pentru aceea cu suflet vesel astăzi săvârşind pomenirea voastră cea sfântă minunatelor, pre Hristos îl slăvim.

Slavă, Şi acum, al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul praznicului de 2 ori, Slavă Troparul sfintelor, Şi acum, iar al praznicului.

După întâia Catismă, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întimpină...

Cruce şi moarte şi nedreaptă judecată, de bună voe ai suferit pentru noi bunule, din prisosul milostivirei tale, ca să izbăveşti din osânda blestemului celui de demult, pre toţi cei ce prin amăgire au căzut întru stricăciune. Drept aceea ne şi închinăm răstignirei tale Cuvinte.

Slavă, Si acum, iar aceasta.

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Nădejdea lumei...

Cruce izgonitoarea dracilor, tămăduirea celor neputincioşi, tăria şi păzitoarea credincioşilor; biruinţa împăraţilor, lauda cea adevărată a dreptmăritorilor, întărirea Bisericei lui Hristos, fii nouă îngrădire, zid şi pază, lemnule binecuvântat.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

Psalm 50.

CANOANELE

Al praznicului cu Irmosul pe 8, şi al sfintelor pe 4. CANONUL sfintelor.

Al căruia acrostih este acesta:

pre ficele Sofiei cele curate şi luminate, cu cântări le laud.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare...

Dărueşte-mi Stăpâne Hristoase, strălucirea înţelepciunei tale celei mai pre sus de lume şi negrăită, ca să laud pre bine cuvioasele şi prea lăudatele tale muceniţe, pre odraslele Sofiei.

Numirea ta de Dumnezeu cugetătoare Sofie, arătat s'a împodobit cu vieţuirea. Căci toată vieaţa ta o ai săvârşit în dorirea înţelepciunei, şi ai strălucit cu darurile înţelepciunei.

Rodul tău cel prea fericit, fiind împodobit cu numărul înţelepciunei celei mai pre sus de Dumnezeire prin chinuri, pentru aceea ai strălucit prea înţeleaptă Sofio, ceea ce eşti numită cu numele dumnezeeştei înţelepciuni.

Slavă:

Trei focioare tinere curate şi la suflet şi la trup, prin fapte bune ţi s'au adus ţie Hristoase mirelui celui înţelegător, mirese prin mucenie, Pistis împreună cu Elpida, şi cu mărita Agapi.

Şi acum, al Născătoarei:

Sălăşluindu-se în pântecele tău Cuvântul lui Dumnezeu, tot chipul meu cel omenesc l-a priimit, şi cu totul l-a înoit. Pentru aceea toţi credincioşii te slăvim pre tine de Dumnezeu Născătoare.

Peasna 3-a, Irmos:

Cela ce insuţi ştii...

Ascultând glasul tău Hristoase, carele chiamă către nemurire, şi către vieaţă nepătimitoare, au venit după tine fecioarele, purtând cununa muceniei şi strigând: Sfânt este lăcaşul cel însufleţit al preacuratei mărirei tale, iubitorule de oameni.

Putere v'a dăruit vouă Hristos, când aţi stătut înaintea divanului, precum s'a făgăduit, şi va umplut de înţelepciune însuflată de Dumnezeu, arătându-vă preamărite muceniţe purtătoare de biruinţă, strălucind cu darul feciorіei.

Tâmpit-aţi pre vrăjmaşul cel falnic fecioarelor, şi aţi smerit sprânceana lui, nevoindu-vă cu vitejie; iar pre cel ce mai 'nainte se lăudă că va pierde marea, l-aţi înecat în curgerile sângiurilor voastre.

Slavă:

De înţelepciunea cea de sus a lui Hristos, umplându-se ficele

cele trei ale alesei Sofiei, au ruşinat trufia tiranilor şi nebunia cea învierşunată, ritorisind dumnezeeştile învăţături.

Şi acum, al Născătoarei:

Cu sfinţenie ai născut pre sfântul sfinţilor Hristos, ceea ce esti sălăşluire sfântă a sfinţeniei ce se odihneşte pre sfinţi; căruia strigăm: Sfânt este lăcaşul cel însufleţit al slavei tale celei negrăite, iubitorule de oameni.

Irmosul: glas 1

Însuţi cela ce ştii neputinţa „fiinţei omeneşti, şi dupre mi„lostivire te-ai închipuit în„tr'însa, încinge-mă cu putere de „sus, ca să strig ţie: Sfântă este „Biserica cea însufleţită, a sla„vei tale celei nepovestite, iubi„torule de oameni".

CONDACUL şi ICOSUL praznicului.

Sedealna sfintelor, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea şi...

Fiindu-vă sufletele legate de dragostea lui Hristos, cu cuviinţă aţi trecut frumuseţea celor pieritoare şi vremelnice; şi prin osteneli sihăstreşti aţi omorît patimile, iar prin chinuri şi dureri priimind mucenie, v'aţi arătat adevărate ucenițe ale Cuvântului. Pentru aceasta Stăpânul pentru îndoita mucenie v'a dăruit vouă cununi şi v'a învrednicit cămărei celei de mire, prea fericitelor muceniţe. Rugaţi-vă dar lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare greşalelor, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea voastră.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Prin lemn a despoiat odinioară în raiu pre oameni de nemurire, aducând vrăjmaşul moarte prin gustarea lui; iară lemnul Crucei cel pricinuitor oamenilor de haina vieţei, s'a înfipt pre pământ şi toată lumea s'a umplut de bucurie; carea văzându-o acum înălţată, ca dintr'un glas să strigăm popoare lui Dumnezeu cu credinţă: Plină este de slavă casa ta.

Peasna 4-a, Irmos:

Munte umbrit cu Darul...

Intărindu-vă cu dumnezeescul Dar bunelor biruitoare Pistis, Agapi şi Elpis, cu vitejie aţi ruşinat îngrozirile tiranilor, şi prin foc arzându-vă prea înţeleptelor, v'aţi adus prinoase mirelui Hristos.

Fiind într'armate cu puterea Crucei sfintele surori, Pistis, Agapi şi Elpis, cu bărbăţie au suferit ranele chinurilor, şi până la sânge s'au împrotivit păcatului.

Cu puterea şi cu dragostea Treimei s'au întărit, Pistis,

Agapi şi Elpis, fecioarele cele întocmai la număr cu cinstita Treime, şi au suferit iuţimea durerilor, prea cinstitele.

Şi fecioare tinere prin Cruce au putut surpà sprânceana cea mândră a vrăjmaşului, şi au aruncat la pământ, pre cel ce mai'nainte se lăudà fără măsură, că va birui toată lumea.

Slavă:

Făcliile Sofiei cele trei la număr strălucitoare: Pistis, Agapi şi Elpis, din lumina prea sfintei Treimi fiind aprinse, au strălucit bisericilor lumina mântuirei, spre ajutorul nostru.

Şi acum, al Născătoarei:

Sfânta sfintelor Născătoare de Dumnezeu prea lăudată, ceea ce eşti aşteptarea neamurilor, şi mântuirea credincioşilor, din tine a răsărit Mântuitorul şi dătătorul de vieaţă şi Domnul, spre mântuirea noastră celor ce te lăudăm pre tine.

Peasna 5-a, Irmos:

Cela ce ai luminat...

Cu tăria cugetului au răbdat chinurile, şi grăind tainele dumnezeeştei înţelepciuni, au ruşinat pre biruitorul, cele de Dumnezeu purtătoare trei fecioare, fiind legate cu credinţa şi cu firea.

Se bucură strămoaşa, văzând pre vicleanul cela ce o a izgonit din Edem, biruit de femei cugetătoare de Dumnezeu, de Elpis şi de Pistis, şi de Agapi, cele născute din Sofia.

Slavă:

De amăgirile tiranului cele otrăvitoare nu s'au înşelat, şi ranele chinurilor de bună voie le-au răbdat cinstitele fecioare, fiind rănite de dragostea ta Hristoase cea dumnezeească.

Şi acum, al Născătoarei:

Se bucură de tine Fecioară puterile cerurilor şi adunările oamenilor, căci prin tine s'au unit cu cel din tine născut. Pentru aceea dupre vrednicie te slăvim Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Incunjuratu-ne-a pre noi...

Bucurându-se cele trei tinere, întru prea curatele tale mâini Stăpâne, au pus nădejdile sale; cele ce se cinstesc, şi se laudă cu numărul Treimei.

Luminându-se cu frumuseţile fecioriei, s'au împodobit cu cununile muceniei, şi dupre vrednicie au priimit cununi îndoite, dela Hristos dătătorul de vieaţă, şi prea îndurătorul.

Slavă:

Adusu-s'au în Biserica ta împărate al tuturor Stăpâne, ca nişte cinstite odoare cele trei fecioare, ca să se împărtăşească împărăţiei tale; căci tu le eşti lor şi lumină şi veselie.

Şi acum, a Născătoarei:

Intru tine Fecioară Preacurată, se veselesc strămoşii neamului, căci prin mijlocirea ta au dobândit Edemul, pe carele pentru călcarea poruncei l-au fost pierdut. Că tu eşti curată, şi mai'naintea naşterei, şi după naştere.

Irmosul:

Incunjuratu-ne-a pre noi „adâncul cel de desupt, şi nu „este izbăvitor, socotitu-ne-am „ca oile de junghiere; mântu„eşte pre poporul tău Dumne„zeul nostru; că tu eşti celor „neputincioşi tărie şi îndrep„tare".

CONDAC, glasul 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească...

Sfinţitele ramuri ale cinstitei Sofiei, Pistis şi Elpis, şi Agapi, cu darul au arătat a fi nebună înţelepciunea elinilor. Şi prin nevoinţe arătându-se biruitoare, s'au încununat cu cunună neperitoare, dela Stăpânul tuturor Hristos.

ICOS:

Când a ieşit porunca cea fărădelege la toate marginile lumei, a jertfi idolilor şi a se închina la capiştile dracilor, spre pierzarea oamenilor, atuncea prea lăudatele şi frumoasele fecioare, au strălucit ca nişte stele, gonind negura nedumnezeirei şi a necunoştinţei, şi aţâţând lumina bunei credinţe în inimile credincioşilor, strigau luminat: Dumnezeu prea mare este cel ce s'a răstignit de a sa voie şi a înviat a treia zi, întru carele ne şi lăudăm. Pentru aceea dupre vrednicie s'au încununat cu cunună neperitoare, dela Stăpânul tuturor Hristos.

Intru această lună în 17 zile, pomenirea sfintelor muceniţe, şi bine biruitoare fecioare, Pistis, Elpis şi Agapi şi a maicei lor Sofia.

Stih: Se veseleşte acum precum David cântând zice.
Sofia ca o maică rugându-se de fice.
Pentru cea către tine Treime credinţă adevărată...
Aceste trei, Pistis, Elpis, Agapi, la sabie grumajii îşi pleacă.
A şaptesprezece zi au tăiat pre Agapi, pre Elpis şi pre Pistis.
Ale cărora suflete către Cer s'au mutat.

Acestea au fost din Italia, pe vremea împărăţiei lui Diocliţian. Deci aducând pre Pistis carea erà de doisprezece ani, şi mărturisind pre Hristos, o au bătut cu toiage, şi i-au tăiat ţâţele cu un fier. Din care în loc de sânge, a curs lapte. După aceea o au întins pe un grătar ars pe foc, şi rămâind nearsă, i-au tăiat capul. După aceea Elpis fiind de zece ani, o bătură cu vine de bou şi o băgară în foc, şi spânzurându-o o strujiră, bagatu-o-au şi întru o căldare cu smoală şi răşină să se topească, şi izbăvindu-se minunat, prin sabie ş'a pri-

mit și aceasta moartea. După aceea aduseră pre Agapi fiind de nouă ani, și pre dânsa asemenea o spânzurară cu capul în jos, și rămâind nevătămată, după aceea îi tăiară capul. Iară maica lor Sofia, trei zile în urmă plângând pe mormântul lor, ș'a dat sufletul către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniţe Agatoclia.

Stih: Agatoclia foc pre grumazi suferind...
Grumazii cumplitei rătăciri s'au arătat arzând.

Aceasta a fost slujnică unui Nicolae carele erà creștin, iară femeea lui erà pavlichiană, carea multă ocară a făcut Agatocliei în opt ani, batându-o preste grumazi cu pietre, și gonindu-o desculță prin locuri colțuroase și cu nevoie de umblat, și zdrobindu-i coastele cu un ciocan de fier i-a ars limba. Deci, văzând că nu poate să o întoarcă spre voiea sa, turnându-i jeratec preste grumazul ei, silitu-o-a de a părăsit vieața aceasta.

Intru această zi, sfinții mucenici Maxim, Teodot și Asclipiodota.

Stih: La o femee și la doi tineri erà...
O căldură a inimilor spre tăiere care aveà.

Pre acești sfinți bătându-i și tăindu-le degetele mâinilor, și băgându-i întru o întunecată temniță, pentru mărturisirea în Hristos, pre urmă le-au tăiat și capetele.

Intru această zi, sfânta Luchia și Gheminian fiul ei și mucenicul.

Stih: Luchia roaba ta Hristoase s'a mutat...
Cu pace la loc pașnic cu adevărat.
Gheminian mucenicul plin de indrăzneală s'a arătat...
Și tăierea sabiei cu tărie, a răbdat.

Intru această zi sfânta muceniță Teodota.

Stih: Pre Teodota cea către sabie ascuțită..
Darul cel dat dela Dumnezeu o face osârdnică.

Impărățind Alexandru la Roma cea veche, a fost trimis Simplichie în Capadochia, și s'a clevetit către dânsul Teodoti, carea erà din părțile Pontului, femee foarte bogată. Aceasta aducându-se înaintea lui, și neputând să o plece ca să lase credința în Hristos, o spânzurară și-i strujiră pântecele multe ceasuri; iar ea lăudà pre Dumnezeu și răbdà strujiturile, părându-i-se ca cum altcineva s'ar fi muncit. După aceea pogorându-o de unde erà spânzurată, o băgară în temniță, și după opt zile deschizându-se temnița însăși, văzând pazitorii s'au spăimântat, și mergând degrab au vestit lui Simplichie, iară el nu-i crezù. Deci a doua zi aduseră pre sfânta înaintea lui, și văzându-o cu totul sănătoasă, neavând măcar un semn cât de mic de rane pre trupul său, o întrebă: Cine ești tu? Iară sfânta îi zise: Ți s'a întunecat mintea, că de ai fi treaz m'ai cunoaște că eu sunt Teodoti. Acestea auzind Simplichie, poruncì să aprinză un cuptor. Și aprinzându-l a aruncat într'însul pre sfânta; și ieșind para focului mult afară din cuptor, a ars șaptezeci de oameni. Iară câți au scăpat, au astupat gura cuptorului și au fugit. Iară a doua zi trimise dregătorul pre doi popi idolești și cu alții dimpreună, poruncind ca să risipească cenușa trupului sfintei. Deci destupând gura cuptorului, ieși focul și arse pre amândoi popii. Iară ceilalți dacă văzură pre sfânta între doi tineri îmbrăcați în veșminte albe, șezând și cântând, spăimântându-se se făcură ca niște morți. Deci ieși sfânta din cuptor nevătămată nimic, bucurându-se și cântând. Pre carea luându-o o duseră iar la temniță. După aceea mergând Simplichie la Vizantia, poruncì sa ià și pre sfânta legată să o ducă după dânsul, și abătându-se el la Anchira, șezând înainte, a cerut a se aduce sfânta de față, către carea zise Simplichie: De nu te vei plecà mie să jertfești la Dumnezei, te voiu omorî pre cel grătar ars, arătându-l cu mâna lui, iară ea zise: De va intrà și Livellisie cu mine, și va birui focul, voiu jertfi și eu dumnezeilor tăi: Și zise Simplichie către Doroteu: (Căci așa îi erà numele lui Livellisie, Doroteu) Domnule Livellisie, intră (cu dânsa) având pre Dumnezei ajutor. Deci intrând el cu sfânta, îndată se topi de foc, iară aceea ieși nevătămată. De care lucru mirându-se dregătorul, poruncì să lege iarăși pre sfânta, și să o ducă la Vitinia. Și când a sosit la Nicheea, poruncì ca să intre sfânta în capiștea idolilor să facă rugăciune. Deci sfânta priimind aceasta cu bucurie, toți idoliicăzură jos de se zdrobiră, cât se mirau cei ce se aflau acolo, văzând zdrobirea Dumnezeilor. Deci, pornindu-se boierul cu mâ-

nie porunci să tinză pre sfânta de patru părţi, şi să o despice cu ferăstrăul. Şi făcându-se aceasta, ferăstrăul s'a tâmpit, neputând să facă nimic, şi ucigătorii îşi pierdură puterea lor, iară sfânta rămase liberă, mulţămind Mântuitorului Dumnezeu. Deci mai întunecându-se cu mintea Simplichie, porunci să deà sfintei cea mai de pe urmă rană prin sabie, şi aşa îi tăiară capul.

Intru această zi, sfinţii o sută de mucenici, şi sfântul Pilevs şi Nil Episcopii şi cei 46 de mucenici de la Palestina.

Stih: La zecimea inzecită de mucenici Eghipteni...
Cu osârdie li s'au tăiat capetele de idololatreni.

La sfântul Pilevs şi la Nil Episcopii.

Stih: Pilevs cel fără abur nu este mare către pile căci a intrat.
Impreună cu Nil în mijlocul focului arătat.

La sfântul Patermutie şi la Ilie.

Stih: Patermutie căzând în cuptor...
Indemnează şi pre Ilie să-i fie următor.

La patruzeci şi şase de mucenici din Palestina.

Stih: Bărbaţi cugetători de Dumnezeu de bună voe au alergat...
Cu Bună indrăznire, şi de foc seamă n'au băgat

Când s'a ridicat gonire asupra creştinilor din partea necredincioşilor închinători de idoli, atuncea s'au prins şi sfinţii cei mai sus zişi. Din Eghipet, s'au prins doi Episcopi, ce se numiau Pilevs şi Nil, şi doi boeri mari, ce se chemau Patermutie şi Ilie, şi alţi împreună cu aceştia fiind la număr o sută. Iară din Palestina s'au prins cincizeci. Deci, sfântul Pilevs şi sfântul Nil, asemenea şi Patermutie şi Ilie, şi cei cincizeci din Palestina, toţi aceştia prin foc au săvârşit mărturisirea, şi au luat cununile dela Domnul.

Iară pe cei o sută ce se trăgeau dela Eghipet, mai întâi i-au orbit, Elinii scoţându-le ochii şi tăindu-le pulpele cele stângi ale picioarelor, după aceea i-au dat ca să lucreze la metaluri. Şi în sfârşit, le-au tăiat capetele, luând astfel dela Dumnezeu cununile nevoinţei.

Intru această zi, sfinţii mucenici Haralampie şi Pandoleon, şi cu tovarăşii lor. A cărora prăznuire se face la mucenia lor, care se află la Deiteron.

Stih: Bucuros către junghiere Haralampie erà...
Şi Pandoleon către sabie leu erà.

Intru această zi, sfinţii mucenici Iraclid şi Miron, Episcopii Tamasului dela Chipru.

Stih: Iraclid şi Miron în foc s'au pus...
Şi ca un miros de mir lui Hristos s'au adus.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Pre tine Născătoare de Dumnezeu...

Cu Darul cel în trei lumini luminându-se fecioarele, au risipit întunerecul cel drăcesc, binecuvântând lumina cea în trei Ipostasuri, şi cântând: Dumnezeul părinţilor cel lăudat şi prea slăvit.

Având suflete purtătoare de lumină, v'aţi sălăşluit în cămările cereşti, şi acum dănţuiţi cu bucurie împreună cu îngerii, văzând slava cea veşnică şi zicând: Dumnezeul părinţilor cel lăudat şi prea slăvit.

Slavă:

Arătând împrotivire bărbătească ca tinerii cei din Vavilon, vitejaşte au călcat focul. Căci fiind întocma ca aceia la număr, au avut şi cugetul asemenea ca aceia, de Dumnezeu purtătoarele fecioare, mărind pururea pre Dumnezeu cel prea lăudat şi prea slăvit.

Şi acum, al Născătoarei.

Dă-ne Preacurată iertare

greşalelor, nouă celor ce te lăudăm pre tine cu credinţă, izbăvindu-ne de supărări şi de toată nevoia; căci pre tine te avem scăpare, a lui Dumnezeu mireasă, ca pre una ce ai purtat în mâini pre Dumnezeul părinţilor cel prea lăudat.

Peasna 8-a, Irmos:

In cuptor fiii lui Israil...

Fecioarele cele de Dumnezeu luminate, Pistis, Elpis şi Agapi, cu frumuseţea bunei credinţe străluceau mai curat decât aurul, zicând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Pre fecioarele cele ce strălucesc cu razele feciorіei şi ale muceniei, credincioşii să le lăudăm, zicând: Binecuvâtaţi toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Bine să cuvântăm pre Tatăl...

Sicriile muceniţelor pururea izvorăsc pârae de tămăduiri credincioşilor, carii strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, al Născătoarei.

Pământ sfânt eşti Preacurată, căci ai născut spicul cel de vieaţă purtător, pre pricinuitorul vieţei celei veşnice, pre Hristos, căruia toţi strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

In cuptor tinereii lui Israil, „ca întru o topitoare, cu podoaba bunei credinţe, mai „curat decât aurul au strălucit grăind: Binecuvântaţi „toate lucrurile Domnului, pre „Domnul lăudaţi-l, şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos.

Chipul naşterei tale...

Cele ce sunteţi pline de lumina cea cu trei lumini, şi îndestulate acum de dumnezeeasca strălucire; cele ce sunteţi de un nume cu bunătăţile, şi purtătoare de numele dragostei, nădejdei, şi a credinţei, întăriţi-ne pre noi cu nădejdea şi cu dragostea şi cu credinţa.

O purtătoarelor de chinuri nebiruite, rugămu-vă pre voi prea lăudatelor fecioare, să cereţi neîncetat puterea cea dintru înălţime, ca să liniştească acum viforul răutăţilor care neau cuprins, şi să dea credincioşilor ,unire de cuget.

Slavă:

Trecând noaptea vieţei înţeleptelor, aţi ajuns la ziua cea neînserată, veselindu-vă muceniceşte, şi în ceata fecioarelor numărându-vă, v'aţi învrednicit dumnezeeştei împărăţii celei neperitoare.

Şi acum, al Născătoarei.

O! în ce chip a născut Fecioara, pre Cuvântul cel ce este pururea şi Ipostatnic, pre strălucirea Ipostasului celui părintesc, pre făcătorul nostru de bine şi Domnul, carele s'a întrupat dintr'însa; pre carele dupre vrednicie îl mărim.

Irmosul:

Chipul naşterei tale celei „curate, l-a arătat rugul cel ce „ardea nears. Şi acum te rugăm, „ca să stingi cuptorul Ispitelor cel sălbătăcit asupra noastră, ca neîncetat să te mărim „pre tine Născătoare de Dumnezeu".

SVETILNA.

Infierbântându-se de râvna Treimei cele trei fecioare, care se numesc cu numirea Treimii bunătăţilor, a nădejdii, a credinţei, şi a dragostei, nu au băgat în seamă chinurile.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

Crucea este păzitoarea a toată lumea, Crucea podoaba Bisericei, Crucea ~~stăpânia împăraţilor~~, Crucea întărirea credincioşilor, Crucea lauda îngerilor, şi dracilor rană.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

~~Suliţa dimpreună cu Crucea, piroanele şi celelalte, prin care a pătimit trupul lui Hristos, cel purtător de vieaţă, înălţându-le, să ne închinăm lor.~~

Stih: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi...

Inălţându-se lemnul Crucei, Mântuitorul meu, ridică pricina păcatului, cea aducătoare de stricăciune, şi toate le luminează.

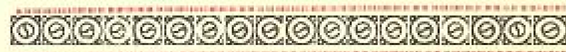
Stih: Iară Dumnezeu împăratul nostru mai 'nainte de veac a lucrat...

Cu apa cea făcătoare de vieaţă, şi cu sângele tău cel mântuitor Cuvinte, luminat se împodobeşte Biserica ca o mireasă, cântând: slavă Crucei tale.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Bucură-te păzitoarea credincioşilor, cea dumnezeească, zidul cel nebiruit, Crucea Domnului, prin carea ne-am înălţat dela pământ.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 18 ZILE

Prea cuviosul părintele nostru Evmenie Episcopul Gortinei, făcătorul de minuni.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale praznicului 3. Şi ale sfântului 3, Stihirile praznicului glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Lemnul mântuirei noastre carele se înalţă, pre carele ş'a pironit mâinile de bună voe Hristos vieaţa tuturor, pre toţi credincioşii ne chiamă să prăznuim cu cântări, şi să ne închinăm cu glasuri, locului celui dumnezeesc desub picioarele lui.

Veniţi credincioşilor să săvârşim pomenirea înnoirilor Invierei, prin carea a strălucit celor dintru întunerec mare lumină, de vieaţă şi de nestricăciune, şi înălţând lemnul Crucei cel de vieaţă dătător, să ne închinăm Mântuitorului Hristos.

Marele Moisì odinioară, întinzându-şi mâinile către înălţime, în muntele Sinai, însemnà Crucea ta Hristoase Dumnezeule, ceea ce astăzi se înalţă, şi sfinţeşte pre toţi cei de pre pământ, carii printr'însa cu credinţă se închină ţie.

Alte Stihiri ale sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Curăţindu-ţi sufletul şi trupul de patimi, te-ai făcut lăcaş prea sfântului Duh, şi te-ai împodobit pre sine-ţi cu ungerea preoţiei, învrednicindu-te stărei celei deadreapta; şi părtaş sfinţilor îngeri făcându-te, moştean slavei Domnului te-ai arătat Evmenie, şi rugător pentru cei ce te laudă.

Preamărită vieaţa ta, luminându-se cu bunătăţile, a strălucit raze de minuni, şi te-a făcut vrednic de laudă până la marginile lumei, şi te-a arătat luminător neînşelător, şi cu sfinţii lăcuitor, şi cetăţean sfintei cetăţi, ierarhe prea fericite, vieţuitorule împreună cu îngerii, făcătorule de minuni, vrednicule de laudă.

Pre podoaba Critenilor, pre mai marele scaunului Gortinei, pre temelia cea nemişcată a Bisericei, pre ierarhul Evmenie, pre cel preamărit întru minuni, şi prea lăudat în multe puteri, pre cel ce a luminat inimile cele dintru întunerec, pre acesta adunându-ne, ca pre un luminător al creştinilor, cu glas mare toţi să-l cinstim.

Slavă, Şi acum, al praznicului, glasul al 4-lea.

Lucrarea cinstitei Crucei tale Hristoase, mai 'nainte închipuindu-o Moisì, a biruit pre protivnicul Amalic, în pustiul Sinai; căci când ş'a întins mâinile făcând chipul Crucei, se întărià Israil. Iară acum săvârşirea lucrurilor la noi s'a plinit. Astăzi crucea se înalţă, şi dracii fug. Astàzi toată făptura din

stricăciune s'a izbăvit, că toate darurile prin Cruce ne-au strălucit nouă. Pentru aceasta bucurându-ne toţi, cădem către tine zicând: Cât s'au mărit lucrurile tale Doamne, slavă ţie.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Bătăi ai răbdat şi răstignire îndelung răbdătorule, şi ocări ai suferit, vrând să izbăveşti pre toţi din mâna înşelătorului, cela ce singur eşti dătător de vieaţă, şi cu totul îndurat, şi de oamenii iubitor.

Stih: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi...

Cinstim Crucea ta Bunule, piroanele şi suliţa Mântuitorule, prin carea ne-ai mântuit pre toţi din stricăciune; ca unul ce singur eşti dătător de viaţă şi făcător de bine al tuturor, însu-ţi iubitorule de oameni Mântuitorul nostru.

Stih: Iară Dumnezeu împăratul nostru mai 'nainte de veac a lucrat...

Cu palmele te-ai lovit preste obraz Mântuitorule, şi pironindu-te pe Cruce pentru mine prea bunule, cu oţet te-ai adăpat, şi cu suliţa te-ai împuns, şi toate le-ai suferit cela ce eşti fără de păcat.

Slavă, şi acum, glasul al 6-lea.

Astăzi lemnul s'a arătat. Astăzi neamul Evreesc a perit. Astăzi prin credincioşii împăraţi credinţa s'a arătat; şi Adam carele prin lemn a căzut, iarăşi prin lemn s'a ridicat, şi dracii s'au înfricoşat. Atotputernice Doamne, slavă ţie.

Troparul praznicului. Îndreptător credinţei

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului: Mântueşte Doamne poporul tău, de 3 ori.

După întâia Catismă, Sedealna glasul al 6-lea.

Astăzi s'a plinit cuvântul proorocesc: Că iată ne închinăm la locul unde au stătut picioarele tale Doamne, şi lemnul mântuirei priimid, am câştigat izbăvire de patimile păcatului. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 6-lea.

Numai cât s'a înfipt lemnul Crucei tale Hristoase, temeliile morţei s'a clătit Doamne. Că pre carele l-a înghiţit cu poftă iadul, l-a dat afară cu cutremur. Arătatu-ne-ai nouă mântuirea ta sfinte, şi te slăvim pre tine fiul lui Dumnezeu, milueşte-ne pre noi.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

După Psalm 50.

CANOANELE

Praznicului cu Irmosul pe 8. Şi al sfântului pe 4,

CANONUL sfântului.

Al căruia acrostih este acesta:

Prin rugăciunile tale dă-mi pre Hristos îmblânzit fericite.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi popoarelor...

Având părinte Evmenie pre Hristos, carele ascultă dumnezeeştile tale rugăciuni, îmblânzeşte-l pre dânsul fericite, către cei ce cu dragoste te laudă pre tine.

Din tinereţe cuvioase iubind smerirea cea pricinuitoare de înălţare, ai smerit pre şarpele cel trufaş, şi arătat te-ai îmbogăţit cu daruri de tămăduiri.

Slavă:

Organ priimitor Duhului te-ai făcut, supuind sufletului cugetele trupului prin multe nevoinţe, partea cea mai proastă silindu-o a sluji la cea mai bună.

Şi acum, a Născătoarei:

Acum s'au plinit proorociile cele pentru tine Născătoare de Dumnezeu Stăpână; căci pre cela ce l-au vestit mai 'nainte glasurile proorocilor, l-ai încăput în pântecele tău, în două firi desăvârşit.

Peasna 3-a, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi întru...

Din livezile cele cuvântătoare ierarhe, ca o albină ai adunat mierea cea dulce, şi în uleile inimei o ai pus.

Vieaţa ta cea curată, şi cuvântul cel îndulcit cu sarea cea dumnezeească Evmenie, arătă strălucirea Darului, carea eră ascunsă întru tine.

Slavă:

Fiind împodobit cu bunătăţi, te-ai înălţat pre scaune înalte, ungându-te cu dumnezeescul mir al Duhului, şi bun miros al lui Hristos te-ai cunoscut ierarhe.

Şi acum, al Născătoarei,

Fecioară Marie, cădelniţa cea de aur, goneşte împuţiciunea patimilor mele, şi mă întăreşte pre mine carele mă clătesc de năvălirile vicleanului vrăjmaş.

Irmosul: glasul 2.

Intăreşte-ne pre noi întru „tine Doamne, cela ce prin „lemn ai omorît păcatul, şi „frica ta o sădeşte în inimile „noastre, celor ce te lăudăm „pre tine".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Sedealna sfântului, glasul al 5-lea.

Podobie: Pre Cuvântul cel..

Fiind împodobit părinte cu învăţături dreptmăritoare, toate eresurile cele întunecate le-ai risipit, şi arătându-te însuţi făcător de minuni Evmenie, te-ai făcut vestit la toţi, cu dumnezeeasca osârdie. Drept

aceea cu credinţă te cinstim ca pre un Ierarh, şi ca unul ce întocma cu îngerii eşti cinstit.

Slavă, Şi acum, al praznicului, asemenea.

Lemnul cel prea sfânt al împăratului Hristos, cu credinţă să-l luăm pre umerile noastre, şi să lepădăm cele veselitoare ale vieţei; pre carele împăraţii cei vechi luându-l asupra lor, cu credinţă au biruit pre vrăjmaşi şi neamurile varvarilor cu puterea lui le-au răsturnat.

Peasna 4-a, Irmos.

Auzit-am Doamne auzul tău...

Indeletnicindu-te întru dumnezeeştile biserici, te-ai făcut sălaş Duhului, şi te-ai împodobit cu dumnezeeştile cetiri Ierarhe.

Făcându-te Ierarh dumnezeesc părinte înţelepte, şi mai mare scaunului Gortinei, ai strălucit cu razele minunilor.

Pre balaurul cel ce a năvălit cu căscare grozavă asupra ta, prea sfinţite, l-ai ars prin făcliile rugăciunilor tale.

Slavă:

Cu cuget vitejesc, bărbăteşte ai îngrozit pre pizmaşul, şi pornirile leilor tu le-ai înfrânat.

Şi acum, a Născătoarei.

Sfinţite glasuri au vestit mai'nainte taina naşterei tale Preacurată; ale cărora împliniri noi le-am văzut, Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină Doamne...

Ca cel ce cu înţelepciunea ai împăcat cugetul cu sufletul de către patimi, pentru aceea cuvioase ai liniştit vrajba împăraţilor prin sfatul tău.

Dându-ţi ascultare ţie de Dumnezeu cugetătorule, credinciosul împărat, a dezlegat vrajba cea pricinuitoare de stricăciune, şi a priimit unirea cea frăţească, părinte Evmenie.

Slavă..

Ajungând la Roma ca un luminător, o ai luminat cu lucrare de minuni, şi pre cei ce înnotau întru adâncul patimilor, cu înţelepciune i-ai chiemat, către limanul cel lin al tămăduirilor.

Şi acum, al Născătoarei.

Ca pre un prunc tânăr ai născut nouă pre Fiul cel mai 'nainte de veacuri, cu două lucrări voitoare, fiind om şi Dumnezeu desăvârşit, Preacurată Fecioară.

Peasna 6-a, Irmos:

Intru adâncul greşalelor...

Având în inima ta pre Hristos, adevărată avuţie

necheltuită, aurul carele ţi l-a dat ţie împăratul, ca un lut l-ai socotit.

Şezând pre scaunul cel înnalt al Arhieriei părinte, ai grăit Bisericei pacea de sus; cu a căruia numire acum se laudă.

Slavă:

Neudându-te de păcate ai plutit valul vieţei cel cu mult necaz, şi ai ajuns la limanurile, unde se veseleşte poporul cuvioşilor.

Şi acum, al Născătoarei:

Pogorându-se pre tine ploaia cea cerească, pururea Fecioară, şi adăpând pământul cel înţelenit cu apele cunoştinţei de Dumnezeu, l-a arătat cu multă roadă.

Irmosul: glasul 2

Intru adâncul greşalelor fiind „încunjurat, chiem adâncul mi„lostivirei tale cel ne urmat, „din stricăciune scoate-mă „Dumnezeule".

CONDACUL, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Luminându-te cu Dumnezeească lumină prea fericite, ne luminezi pre noi cei ce cu dragoste lăudăm cinstită şi sfântă mutarea ta, părinte Ierarhe Evmenie; căci neîncetat te rogi pentru noi toţi.

ICOS:

Indură-te Doamne către mine robul tău, şi-mi iartă acum toate datoriile, şi-mi dărueşte mila milostivirei tale, ca cu, laude se te slăvesc pre tine neîncetat. Şi pre sluga ta cea credincioasă să o încununez astăzi cu cântări, pre luminătorul Evmenie, pre mai marele scaunului Gortinei; pre întărirea Bisericei, şi dumnezeeasca luminare a Critului, carele neîncetat se roagă pentru noi toţi.

Intru această lună în 18 zile, prea cuviosul părintele nostru Evmenie, Episcopul Gortinei.

Stih: Evmenie ochiul Gortinei cel blând...
A văzut ochiul Domnului cel prea blând...
A optsprezecea zi Evmenie a murit...
Cel cu suflet mare, al căruia duh de îngeri i-s'a priimit.

Acest Evmenie din tinereţea vârstei alegând vieaţa sihăstriei şi petrecând cu multă nevoe, a dobândit smerenia cea desăvârşită. Drept aceea i se încredinţă şi turma bisericei celei din Gortina. Acesta pre un balaur groaznic ce a năvălit asupra lui, l-a ars cu făcliile de l-a omorît de tot. Deci, de acolo mergând la Roma ca un înalt luminător, a luminat cu dumnezeeştile învăţături, spăimântând pre mulţi cu semne şi cu minuni. Şi de acolo sosind la Tebaida şi fără voe, numai decât a potolit întristarea secetei. Deci, aflându-se acolò, ş'a dat sufletul său în mâinile lui Dumnezeu. Iară după mutarea sa, Tebanii îi trimiseră trupul la moşia şi la turma sa, la locul ce se chiamă Racsos, unde se află şi cinstitul trup al lui Chiril.

Intru această zi, pomenirea sfintelor muceniţe femei Sofia şi Irina.

Stih: Irinei şi Sofiei capetele tăindu-li-se arătat.
Pre tine Cuvinte cel mai sus de înţelegere teau văzut luminat.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniţe Ariadnei.

Stih: Despicându-se piatra, pre Ariadna a mântuit...

Căci Hristos piatra vieţei o a acoperit.

Acesta s'a muncit pre vremea lui Adrian şi Antonin împăraţilor, roaba fiind oarecăruia anume Terpil, ce eră marele cetăţei Promiseilor Frighiei Salutarici. Şi pentrucă n'a vrut să prăznuiască împreună la naşterea copilului Domnului său, în capiştea idolilor, o a muncit foarte rău cu sgârieturi de fier, şi o a lăsat. Şi de vreme ce iară o căută dela Domn să o prinză, apropiindu-se de o piatră, s'a rugat lui Dumnezeu să o izbăvească, şi din dumnezeeasca voe crăpând piatra, s'a aflat ascunsă într'însa, şi iară s'a aşezat piatra cum a fost. Iară gonacii ei se stricară şi periră toţi de îngerii călări ce s'au ivit cu suliţe.

Intru această zi, sfântul mucenic Castor.

Stih: Castor nu este hiară, ci un viteaz bărbat...
Carele către chinuri ca un stâlp de piatră s'a arătat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Chipul cel de aur...

Cu osârdia sufletului ai biruit cugetele cele aducătoare de stricăciune, şi întru vârsta adâncilor bătrâneţe, te-ai călătorit pentru folosul credincioşilor, carii te-au priimit pre tine părinte Evmenie, ca pre un strălucitor al preoţiei şi cinstit învăţător.

Roma îndestulându-se de bunătăţile tale părinte, te-a silit a te trimite şi la Tebaida ca un dar prea dorit; unde ajungând, îndată ai contenit mâhnirea secetei cu săvârşirea sfintelor tale rugăciuni, cuvioase.

Slavă:

Hrănindu-te cu ţâţele postirei, ai supt laptele cel cinstit al înfrânărei, şi ai ajuns la măsura vârstei, suindu-te la vârful bunătăţilor părinte, şi cu semne dumnezeeşti ai strălucit mai luminat decât soarele, celor ce erau cuprinşi de noaptea patimilor.

Şi acum, al Născătoarei:

Făcutu-s'a pântecele tău lăcaş luminei celei fără de materie, care cu strălucirea dumnezeeştei cunoştinţa a pierdut nedumnezeirea, o Preacurată Fecioară a lui Dumnezeu mireasă; pre carele lăudându-l strigăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8-a Irmos:

Pre cel ce s'a pogorit...

Biruind pre vrăjmaşul şi săvârşind călătoria cea bună, la adânci bătrâneţe, te-ai mutat către părinţii tăi la lăcaşurile cele cereşti, luându-ţi sfârşitul în pământ strein.

Neuitând bunătăţile tale părinte, fiii Tebanilor, trimit cu cinste sfinţitul tău sicriu, la patria şi la turma ta. A căruia întoarcere izvoraşte Dar de minuni.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Locul ce se numià Racsos, care mai 'nainte avea trupul

lui Chiril cel cinstit și mult chinuit, acopere acum și trupul tău asemenea înțelepte, împreunându-vă pre amândoi ce ați fost uniți și la gând și la vieață; pre carii vă are patria cea de sus în veci moștenitori.

Și acum al, Născătoarei:

Ceata cea prea sfințită a proorocilor, pre tine te propovedueşte cu adevărat munte netăiat, toiag, și ușă, prin carea a trecut Cel prea înalt, precum știe, lăsându-te pre tine iară încuiată Preacurată Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvânțăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu „foc la tinerii evreești, și văpaea întru rocoreală o a pre„făcut, ca pre Domnul lăuda„ți-l lucrurile, și-l prea înăl„țați întru toți vecii".

Peazna 9-a Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Ca un Ierarh al lui Hristos te-ai suit părinte minunat din putere în putere; unde cetele celor sfințiți slujesc cu frică prea cinstitei Treimi, cu toate cetele cerești, prea fericite Evmenie.

Contenește viforul cel de acum al patriei fericite, îmblânzește pre Dumnezeu prin rugăciunile tale, oprește pornirea ispitelor carea ne tărănește pre noi, și cu urgiea relelor ne împinge la adâncimea pierzărei, pururea pomenite Evmenie.

Slavă:

Prea sfințită pomenirea ta adună pre păstori, pre cuvioși și pre poporul cel cu bună credință spre săvârșirea ei, aducând tuturor sfințenie. Luminează-ne pre noi dar cu razele darurilor tale, prea lăudate Evmenie.

Și acum, al Născătoarei:

Porți pre cela ce poartă toate cu dumnezeeasca putere și din țâțele tale Preacurată, hrănești pre cela ce hrănește toată făptura. Mai pre sus de gând este minunea și de îngeri nepricepută, și oamenilor înfricoșată, carii pururea împreună ta laudă pre tine, și cu dragoste te fericesc.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel „din Dumnezeu, carele cu ne„grăită înțelepciune a venit să „înoiască pre Adam cel căzut „rău prin mâncare întru stri„căciune, din sfânta Fecioară „negrăit întrupându-se pentru „noi credincoșii, cu un gând „întru laude îl mărim".

SVETILNA.

Podobie: Femei ascultaţi...

Evmenie dumnezeescule, carele lăcueşti împreună cu Arhanghelii, ca unul ce ai îndrăzneală multă către Hristos Ierarhe. La al căruia scaun stai înainte acum cu slavă, adu-ţi aminte sfinte, de cei ce săvârşesc pomenirea ta cea luminată, şi cu dragoste te cinstesc pre tine.

Slavă, Şi acum, al praznicului.

Crucea este păzitoarea a toată lumea, Crucea podoaba Bisericei, Crucea stăpânia împăraţilor, Crucea întărirea credincioşilor, Crucea lauda îngerilor, şi dracilor rană.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Văzând lemnul Crucei înălţându-se să dăm slavă lui Dumnezeu, celui ce s'a răstignit cu trupul, pentru bunătatea sa.

Stih: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul...

Cu apa cea făcătoare de vieaţă, şi cu sângele tău cel mântuitor Cuvinte, luminat se împodobeşte Biserica, ca o mireasă, cântând slavă Crucei tale.

Stih: Iară Dumnezeu împăratul nostru...

Suliţa dimpreună cu Crucea, piroanele şi celelalte, prin care a pătimit trupul lui Hristos, cel purtător de vieaţă, înălţându-le, să ne închinăm lor.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Veniţi cu bucurie, toţi să sărutăm lemnul cel mântuitor, pre carele s'a pironit Hristos mântuirea noastră.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpust.

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 19 ZILE

Sfinţii mucenici Trofim, Savatie şi Dorimedon.

La Doamne strigat-am... punem Stihirile pe 6, ale praznicului 3, şi ale sfinţilor 3. Stihirile praznicului, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea mărită minune...

O prea mărită minune! Pomul cel de vieaţă purtător...

O prea mărită minune! Că Crucea ce a purtat pre sine...

O prea mărită minune! Lăţimea şi lungimea Crucei...

Caută-le la Lăudările praznicului în 14 zile.

Alte Stihiri ale sfinţilor, glasul al 8-lea.

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Poftind să moşteneşti desfătarea cea veşnică, mucenice Trofime, ostenelele trupului ca o dezmerdare le-ai suferit, şi aşa te-ai mutat din stricăciune

către nestricăciune, ca unul ce te-ai împodobit cu mucenia. Pentru aceea cere-ne tuturor fericite, dela Dumnezeu mare milă.

Savatie prea măritul, multe chinuri suferind, acum se odihneşte în lăcaşurile cele cereşti cu bucurie, luându-şi răsplătirea nevoinţelor, şi în cetele îngerilor numărându-se; prin rugăciunile lui, Hristoase dărueşte poporului tău mare milă.

Lepădându-se de sfatul celor nelegiuiţi, ş'a întărit gândul cu sfaturi dumnezeeşti Dorimedont, şi cu vitejie a năvălit către ispitele chinurilor, şi primind cunună de biruinţă, se desfătează acum întru împărăţia lui Hristos, pururea rugându-se pentru noi.

Slavă, Şi acum, a praznicului, glasul al 8-lea.

Glasul proorocului tău Moisi, Dumnezeule, s'a plinit, carele zice: Vedea-veţi vieaţa voastră spânzurată înaintea ochilor voştri. Astăzi Crucea se înalţă, şi lumea din înşelăciune se mântueşte. Astăzi învierea lui Hristos se înnoeşte, şi margenile pământului se veselesc, în chimvale ca David cântare ţie aducând, şi zicând: Lucrat-ai mântuire în mijlocul pământului Dumnezeule, Crucea şi Invierea; prin carea ne-ai mântuit pre noi, bunule şi iubitorule de oameni, Atotputernice Doamne, slavă ţie.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Să ne închinăm locului unde au stătut picioarele lui Hristos, înălţând pe cea de trei ori fericita Cruce, pre carea s'a vărsat sângele Stăpânului, carea a izvorît lumei învierea.

Stih: Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul...

Omorându-ne patimile trupului şi ale duhului, noi cugetătorii de Dumnezeu, să ne nevoim a ne înălţă de pre pământ către odihna cea cerească, cu înălţarea Crucei, răstignindu-ne împreună cu Stăpânul Hristos.

Stih: Iară Dumnezeu împăratul nostru...

Izvorât-a aevea fântână izvorâtoare de vieaţă, din dumnezeeasca coastă a Mântuitorului, adăpând sufletele celor ce cu credinţă se închină dumnezeeştilor lui patimi, şi Crucei şi Invierei.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea.

Crucea ta cea cu patru părţi înălţându-se astăzi Hristoase Dumnezeul nostru, câte patru margeni ale lumei le sfinţeşte, şi cornul credincioşilor împreună se înalţă, sfărâmând întrînsa coarnele vrăjmaşului. Mare eşti Doamne şi

minunat întru lucrurile tale, slavă ţie.

Tropar, glasul al 8-lea.

Dumnezeu cel lăudat în Treime, pre Treimea mucenicilor o a prea mărit: Pre Trofim, pre Savatie, şi pre Dorimedont; căci întru dânsul crezând, au surpat pre vrăjmaşul. Prin rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule miluește-ne pre noi.

Slavă, Şi acum, al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul praznicului de 2 ori, Slavă, al sfinţilor, Şi acum iar al praznicului.

După intâia Catismă, Sedealna, glasul al 6-lea.

Astăzi s'a plinit cuvântul proorocilor. Că iată ne închinăm la locul unde au stătut picioarele tale Doamne, şi lemnul mântuirei luând, am scăpat de patimile păcatului. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Slavă, Şi acum, iar aceasta

După a doua Catismă, Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Lemnului Crucei tale ne închinăm iubitorule de oameni, căci pre dânsul te-ai pironit, Vieaţa tuturor; raiul ai deschis Mântuitorule, tâlharului celui ce cu credinţă a venit la tine şi desfătărei s'a învrednicit, mărturisindu-se ţie: Pomeneşte-mă Doamne. Priimeşte-ne precum pre acela şi pre noi carii strigăm: Greşit-am toţi îndurărei tale, nu ne trece pre noi cu vederea.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

Psalm 50.

CANOANELE

Al praznicului cu Irmosul pe 8. Şi al sfinţilor pe 4; CANONUL sfinţilor.

Al căruia acrostih este acesta:

Laud lumina mucenicilor cea cu trei lumini.

IOSIF.

Peasnă 1-a, glasul al 8-lea, Irmos.

Pre Faraon cel ce se purta...

Cu fulgerile Duhulului cele prea luminate luminându-vă, risipiţi norii cei întunecaţi ai sufletului meu. Luminaţi-mi gândul şi deschideţi-mi buzele spre laudă, ca să vă prea măresc pre voi, fericiţilor mucenici ai lui Hristos.

Cu vitejia cugetelor aţi stătut împrotiva celui cu cuget deşert, carele vă silià pre voi mucenicilor, să daţi închinăciune cuvioasă dumnezeilor celor fără de simţire, şi prin multe chinuri v'aţi adus jertfă întreagă Impăratului tuturor.

Slavă:

Datu-vi-s'a vouă putere dela Dumnezeu Atotţiitorul, să surpaţi toată puterea balaurului,

cinstiţilor mari mucenici, ostaşilor ai Treimei: Savatie vrednicule de laudă, dumnezeescule Dorimedonte şi Trofime prea fericite.

Şi acum, al Născătoarei:

Cu darurile tale cele izvorâtoare de lumini, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, însăşi uşa luminei luminându-se, vitejii mucenici au trecut întunerecul cel adânc al chinurilor celor nesuferite, lăudându-te pre tine.

Peasna 3-a, Irmos:

Cela ce ai întărit cerurile...

Cu socoteală foarte înţeleaptă, şi cu gând întărit aţi mers către ispita chinurilor, chinuindu-vă cumplit, şi sfâşiindu-vă cu bătălie, şi rămâind neclătiţi şi cu cugetul nebiruiţi.

Cu vărsările sângiurilor, văpsind prea sfinţită porfiră, vitejilor ostaşi, acum staţi înaintea nemuritorului Impărat, neîncetat făcând rugăciuni pentru noi către Domnul.

Slăvă:

Şuviţându-vi-se trupurile în multe feluri şi cumplit întinzându-vă, şi dându-vă hiarelor, şi tot felul de chinuri suferind, nu v'aţi lepădat de Hristos, prea lăudaţilor ostaşi, sfinţilor mari mucenici.

Şi acum, al Născătoarei.

La legile Stăpânului celui ce s'a întrupat din tine, plecându-se vitejii ostaşi, Prea curată Fecioară, au biruit pre cei fărădelege, avându-te pre tine întru ajutor, carea mântueşti sufletele noastre.

Irmosul:

Cela ce ai întărit dintru în„ceput cerurile întru pricepere, „şi pământul pre ape l-ai în„temeiat, pre piatra poruncilor „tale Hristoase mă întăreşte, „că nu este sfânt afară de tine, „unule iubitorule de oameni".

CONDACUL şi Icosul praznicului.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău Mântuitorule...

Răbdând bărbăteşte durerile chinurilor, aţi câştigat vieaţa cea fără durere dimpreună, Dorimedonte, şi Trofime, şi Savatie înţelepţilor. Pentru aceasta Biserica lui Hristos prăznuind sfinţita voastră pomenire, dumnezeeşte se veseleşte.

Slavă, altă Sedealnă, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Mai mult decât razele soarelui strălucind voi, cu lumina cea mucenicească, prea luminaţilor mucenici, luminaţi toată lumea, şi gonind dela mijloc negura înşelăciunei, străluciţi în toată lumea cu lumina bunei credinţe. Pentru aceasta cu

bună cuviinţă fără de rătăcire umblând pe calea bunei credinţe, ca întru lumina zilei prea lăudaţilor biruitori rugaţi-vă lu-Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greşale, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea voastră.

Şi acum, a praznicului, asemenea.

Cinstita Elena scos-a Crucea Mântuitorului, în pământ fiind ascunsă, şi a umplut marginile lumei de bucurie, poruncind să se înalţe în Biserică, şi ca un schiptru o aduce la curţile împărăteşti. Pentru aceea strigă către fiul său: Intinde-ţi stăpâne mâinile tale, şi priimeşte Crucea carea se arată tuturor, tărie ţie înţelepte şi biruinţă, şi cu Darul învaţă neamurile să se închine Crucei şi patimilor lui Hristos.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu-mi eşti tăria mea Doamne...

Luminându-vă mucenicilor cu răbdarea chinurilor, v'aţi spânzurat pre lemn, şi cu unghii de fier şuviţându-vi-se coastele măriţilor, prin dezbrăcarea trupului, v'aţi îmbrăcat cu dumnezeeasca nestricăciune, stând înainte pururea lângă scaunul Treimei.

Fiind bătut pentru Hristos mucenice Trofime, cu bucurie ai suferit mulţimea durerilor, uitându-te la dumnezeeştile răsplătiri cele din ceruri, şi la îndulcirea cea necheltuită; căria te-ai învrednicit acum, săvârşindu-ţi nevoinţa, şi făcându-te îndulcire Stăpânului.

Slavă:

Răbdând chinurile ca un viteaz Savatie, cu bucurie ţi-ai dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, şi bine te-ai odihnit în lăcaşurile cele cereşti, biruind pre cel ce ticăloşaşte s'a surpat de acolo, şi priimind darurile biruinţei.

Şi acum, al Născătoarei.

Ca pre un palat curat împărătesc, chiemându-te pre tine întru ajutor, adunarea cea cu numărul de trei mucenici, Preacurată Fecioară, lăcaşurile dracilor până la pământ le-au surpat, şi s'au mutat la lăcaşul mărirei cel de sus, cinstindu-te pre tine cu laude totdeauna.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Depărtându-vă dă prieteşugul trupului, prea lăudaţilor, prin multe şi mari dureri v'aţi unit cu Dumnezeu cel prea îndurător, carele v'au iubit pre voi pentru milostivirea sa, şi cu patimile sale au omorît patimile voastre.

Cărările tale mucenice Trofime, s'au îndreptat cu mucenia către căile cele înţelepte,

cu care înfrumusețându-te, și țintuindu-te cu încălțăminte de fier, ai sfărâmat capul și boldurile lui Veliar.

Slavă:

Ritoricește grăind cele dumnezeești Trofime mult chinuitule, ai rușinat pre tirani, și cu sângiurile tale sfințind pământul, acum cu bucurie te desfătezi în raiu, cerându-ne nouă mântuire.

Și acum, al Născătoarei.

O stașii cei tari, chiemând spre ajutor pre prea sfânta Fecioară, pre cea de Dumnezeu dăruită și cu totul fără prihană, au trecut cu cuget nemișcat mulțimea chinurilor, și valurile cele rele.

Peasna 6-a, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Prin ocârmuirea Duhului luptătorii cei vrednici de laudă, cu liniște au plutit luciul chinurilor, și cu sfințenie s'au liniștit către limanul mântuirei cel fără de valuri.

Văzându-ți membrele risipite pre pământ, și priimind oțet pre nările tale Trofime, mirosuri de bune mirezme ai priimit dela dragostea lui Hristos.

Slavă:

Ca unul ce te-ai făcut sfetnic îndreptărilor lui Hristos, de tot te-ai lepădat de sfaturile vrăjmașilor celor fără de Dumnezeu, mucenice Dorimedonte, și pre sineți te-ai supus chinurilor.

Și acum, al Născătoarei:

Cu puterile care se trimeteau dela tine Hristoase întărindu-se pătimitorii, dupre lege s'au nevoit, lăudând pre Preacurată Maica ta, care negrăit te-a născut pre tine.

Irmosul:

Curățește-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile mele, „și mă ridică dintru adâncul „răutăților rogu-mă. Căci către ti„ne am strigat, și mă auzi Dum„nezeul mântuirei mele".

CONDACUL sfinților, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca niște pârgă a firei...

Ca unul ce ești întărire nevoitorilor, și razim al bunei credințe, Biserica cinstește și laudă nevoința ta cea luminată pururea pomenite, pătimitorule viteazule mărite Trofime, dimpreună cu cei ce s'au nevoit cu tine fericite, cere milostivire celor ce te laudă pre tine, ca unul ce ești nebiruit.

ICOS:

De nevoințele sfinților mucenici, s'au mirat puterile cerurilor! Căci fiind îmbrăcați cu trup muritor, au biruit pre vrăjmașii cei fără de trup, întărin-

du-se cu puterea Crucei. Pentru aceea se vor ferici în veci, cerând iertare greşalelor pentru noi toţi; căci ei se cinstesc ca nişte nebiruiţi.

Intru această lună în 19 zile, sfinţii mucenici Trofim, Savatie şi Dorimedont.

Stih: Trofim şi Dorimedont, un lucru adiind..
Asemenea şi un sfârşit vieţei prin sabie s'au arătat priimind.
Savatie cu fiare ascuţite s'a şuviţat...
Şi ca un mucenic la odihna cea dumnezeească a alergat.
A nouăsprezecea zi pre Trofim au tăiat împreună.
Şi tovarăşii lui cei chinuiţi carii au câştigat cunună.

Aceştia au fost pre vremea împărăţiei lui Prob, dintre carii Savatie stând înaintea guvernatorului la Antiohia, şi bătându-l foarte rău, l-a băgat în temniţă, şi astfel Ş'a dat sufletul în chinuiri. Iară pre Trofim încălţându-l cu încălţăminte de fier, şi urgisit, a fost dus la Synad, şi suferind multe munci împreună cu Dorimedont, li s'au tăiat capetele...

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu...

Impododindu-te desăvârşit prin plecările cele către Dumnezeu, şi arzându-te fericite cu frigări înfocate, şi coastele şuviţându-ţi-se fără de milă, o Dorimedonte, cu tărie ai răbdat.

Dorind a vedea slava lui Dumnezeu cea negrăită, ţi s'au orbit ochii cu fier ars, Trofime, şi cu mulţămită strigai Domnului: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Fiind aprinşi de dragostea cinstitei Treimi, câte trei aţi săvârşit acele prea mari nevoinţe, şi acum vă veseliţi cu mulţimea puterilor cereşti; cu carii împreună aduceţi-vă aminte de noi, cerşindu-ne deapururea dezlegare de păcate.

Şi acum, al Născătoarei.

Fiind Stăpână mai curată decât toată zidirea, ai născut pre Cuvântul cel ce negrăit s'a întrupat de tine; pre carele iubindu-l vitejii mucenici, au răbdat focul chinurilor.

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Cu trupurile despoiate luptându-vă împrotiva chinurilor, aţi priimit podoaba nestricăciunei, cu ruşine veşnică îmbrăcând pre vrăjmaşul, şi mutându-vă către odihna cea dumnezeească, purtând cununi strigaţi: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Urmând patimilor lui Hristos mucenicilor, legaţi aţi fost de lemne, şi cu cuget viteaz aţi suferit chinurile, şi în pâraele sângiurilor voastre, înecând cetele dracilor cele prea viclene, dumnezeeşte cântaţi: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Să se laude Trofim, să se mărească Savatie, şi să se cinstească Dorimedont astăzi, stâlpii cei nemişcaţi, turnurile cele de paza credincioşilor, luceaferii Bisericei cei strălucitori, carii dumnezeeşte o luminează pre dânsa, cu razele nevoinţelor sale celor prea mari, întru toţi vecii.

Şi acum, al Născătoarei:

Ca pre un prunc tânăr ai născut Preacurată Fecioară, pre Hristos Dumnezeul nostru, carele se înţelege de o fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul; pre carele cu osârdie mărturisindu-l vitejii mucenici, bărbăteşte se nevoesc; cu cari împreună cu credinţă te fericesc pre tine prea sfântă, toate neamurile, şi toate limbile întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântând...

De şapte ori cuptorul, mun„citorul haldeilor, l-au ars ne„buneşte, cinstitorilor de Dum„nezeu. Iară văzându-i pre „aceştia cu putere mai bună „mântuiţi, făcătorului şi Mân„tuitorului, au strigat: Tineri „bine îl cuvântaţi, preoţi lău„daţi-l, popoare prea înălţaţi-l „întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatus'a de aceata...

Cu puterea Ziditorului tuturor, aţi înfrânat pornirile hiarelor, şi aţi rămas nevătămaţi de dânsele mucenicilor, minunându-se toţi de răbdarea voastră cea neclintită; drept aceea unindu-vă cu cetele mucenicilor, rugaţi-vă pentru noi pururea.

Ca nişte jertfe v'aţi adus la masa cea tainică, fiind tăiaţi de sabie, prea lăudaţilor. Şi acum vă sălăşluiţi cu bucurie în lăcaşurile celor întâi născuţi, văzând slava lui Dumnezeu, şi luându-vă rodurile ostenelelor voastre, şi darurile nevoinţei.

Veniţi credincioşilor să ne adunăm întru o unire, ca să mărim acum pre Dorimedont, şi pre Savatie, şi pre lăudatul Trofim, pre mărturisitorii cei tari ai adevărului, pre strugurii cei din via cea înţelegătoare, din care se stoarce vinul veseliei celei adevărate, cu dumnezeescul Dar.

Slavă:

Astăzi răsărind pomenirea cea întru tot prăznuitoare a înţelepţilor nevoitori, cu adevărat mai mult decât razele soarelui, luminează pre toţi, depărtând întunerecul patimilor, şi norii lenevirei. Cu ale

cărora rugăciuni, Cuvinte, dărueşte-ne tuturor milele tale.

Şi acum, al Născătoarei:

Soarele cel cu adevărat ne apus, carele a răsărit din coapsele tale Fecioară, păzindu-te pre tine întru feciorie, cu laudă a luminat pre nevoitorii, carii s'au nevoit ca nişte viteji pentru dânsul. Cu carii împreună roagă-l pre el, să se milostivească spre noi, cei ce cu credinţă te mărim pre tine.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, şi margenile pământu„lui s'au minunat, că Dumne„zeu s'a arătat oamenilor tru„peşte şi pântecele tău s'a făcut „mai desfătat de cât cerurile. „Pentru aceea pre tine Născă„toare de Dumnezeu, începă„toriile cetelor îngereşti şi o„meneşti te slăvim".

SVETILNA

Cela ce ai împodobit Cerul cu stele ca un Dumnezeu, şi prin sfinţii tăi luminezi tot pământul, Ziditorule al tuturor, mântueşte pre cei ce te laudă.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Crucea este păzitoarea a toată lumea, Crucea podoaba Bisericei, Crucea stăpânia împăraţilor, Crucea întărirea credincioşilor, Crucea lauda îngerilor; şi dracilor rană.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Inălţându-se lemnul Crucei tale, Mântuitorul nostru, ridică pricina păcatului, cea aducătoare de stricăciune, şi pre toate le luminează.

Stih: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul...

Crucea lui Hristos cea sfântă înălţându-se, dă neamului omenesc, pierzare de cele rele, şi câştigare de cele bune.

Stih: Iară Dumnezeu împăratul nostru...

Când biruià Moisi pre Amalic, însemnând mai 'nainte patimile lui Hristos, închipuià Crucea, biruitoarea dracilor.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Veniţi cu bucurie, să sărutăm cu toţii, lemnul cel mântuitor, pre carele s'a răstignit Hristos, mântuirea noastră.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

SF. MUCENIC EUSTATIE

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ ÎN 20 DE ZILE

Sfântul marele mucenic Eustatie, şi cei împreună cu dânsul.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale praznicului 3, şi ale sfinţilor 3. Stihirile praznicului glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Şarpe de aramă a înălţat pre stâlp odinioară Moisi, văzătorul de Dumnezeu, spre uciderea şer-

pilor carii muşcau. Iară tu însuţi cu totul te-ai înălţat pre lemn Mântuitorul meu, înviind pre toţi cu dumnezeeasca şi purtătoarea de vieaţă Crucea ta; carea acum înălţându-se, arde taberile dracilor, şi răstoarnă neamurile şi semeţiile barbarilor.

Tu îmbrăcându-te cu stricăciunea şi omorârea mea Mântuitorule, din Fecioara şi dumnezeeasca ta Maică, m'ai făcut nemuritor, şi m'ai tras către vieaţă, şi către desfătarea cea fără de sfârşit, către carea duci pre toţi cei ce te laudă pre tine Cuvinte, Hristoase Dumnezeule, dăruind credincioşilor împăraţi dumnezeească Crucea ta Stăpâne, armă tare în războaie.

Străluceşte-ne nouă lumină neapropiată, căci toţi suntem lucrul mâinilor tale Hristoase Dumnezeule, şi cu armă încununează pre binecredincioşii împăraţi; dându-le lor Crucea ta, zid şi ocrotire şi tărie, şi avuţie nerăpită, şi biruinţă împrotiva vrăjmaşilor; prea înalte Mântuitorule, cela ce te-ai zemislit în pântecele cel nestricat al dumnezeeştei Maicei tale.

Alte Stihiri ale sfinţilor, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Chiemarea ta este de sus, iară nu dela oameni Eustatie, căci însuşi Hristos iubitorul de oameni ţi s'a arătat ţie, şi te-a vânat în mrejile credinţei fericite, şi cu botezul său curăţindu-ţi păcatele, ţi-a dat ţie Stăpânul răbdare întru ispita vieţei, şi vestit biruitor te-a arătat.

Fără de răpştire ai răbdat în tinereţe nevoinţa bunătăţei Eustatie, lipsindu-te de fiii tăi şi de soţia ta, suferind robia cu îngăduială, şi răbdând slujba cea de necinste. Dar bărbăţia ta cea din războaie prea fericite, te-a arătat tuturor prea iubit, şi te-a întors iarăşi luminat.

Adusu-te-ai lui Dumnezeu prin foc, ca o dumnezeească tămâe foarte cu miros bun, şi ardere de tot veselitoare, jertfă bine priimită, şi prinos viu şi desăvârşit, jertfindu-te cu toată casa ta. Pentru aceasta acum te-a priimit pre tine dimpreună cu ai tăi Eustatie, sălăşluirea cea cerească, şi cetele sfinţilor.

Slavă, al sfinţilor, glasul al 2-lea.

A lui Efrem Carias.

Al doilea Iov Eustatie, cu vieaţa sa a pus înaintea noastră nevoinţele şi cununile, şi pre sineşi însuşi pildă de răbdare spre îndemnarea noastră către bunătăţi, întrecând cu

adevărat pre Iov întru bunătate, ca unul ce a suferit împreună cu soţia sa şi cu fiii lui, mucenia, cel ce este credincios întru vieaţă, şi neclătit întru ispite, şi întru nevoinţe biruitor; pre carele să-l punem rugător către Hristos, ca să dăruiască sufletelor noastre luminare, şi curăţire de păcate.

Şi acum, al praznicului, asemenea.

Dumnezeească comoara cea ascunsă în pământ, Crucea Dătătorului de vieaţă, pre Cer s'a arătat credinciosului împărat, şi biruinţa cea împrotiva vrăjmaşilor arătat închipuindu-o; de carea cu credinţă bucurându-se, şi din dumnezeeasca râvnă, spre privirea celor de sus înălţându-se, cu sârguinţă o a scos din sânurile pământului, spre mântuirea lumei, şi scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Crucea se înalţă şi dracii se izgonesc, tâlharului se deschide uşa Edemului, moartea s'a omorît şi s'a pierdut arătat; Hristos se măreşte, blestemul se dezleagă, pentru care se bucură toţi pământenii.

Stih: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul...

Veniţi toţi iubitorii de Dumnezeu, Crucea cea cinstită văzându-o înălţată, toţi să o mărim, şi slavă să dăm singur Mântuitorului şi Dumnezeu, strigând: Cel ce te-ai spânzurat pre lemnul Crucei, nu ne lepădà pre noi cei ce ne rugăm ţie.

Stih: Iară Dumnezeu Impăratul nostru...

Moisi de demult, a prefăcut îndulcind amărăciunea apei lui Israil, chipul Crucei însemnând. Iară noi toţi credincioşii, pre aceasta cu taină închipuindu-o, în inimile noastre a fieştecăruia, ne păzim cu puterea ei.

Slavă a sfântului, glasul al 6-lea.

A lui Efrem Carias.

Diamantule cu sufletul, cum te vom lăudà dupre vrednicie pre tine? Căci ai covârşit slăbiciunea firei, şi lipsindu-te de avuţii şi de fii, şi de soţie, nici cum nu ai răpştit, ci ai strigat fericitul acela şi pururea pomenitul glas al lui Iov: Domnul a dat, Domnul a luat, precum a părut Domnului, aşa s'a şi făcut. Dar Dumnezeu pre carele l-ai iubit, şi de carele cu fierbinţeală ai dorit, iarăşi ţi-a dăruit ţie pre iubiţii tăi fii, purtându-ţi de grijă mai înainte, ca să se facă împreună cu tine mucenici. Cu carii împreună ţi-ai şi împlinit fericitul sfârşit prin multe chinuri. Ci luându-i şi pre dânşii rugători cu tine Eustatie mult răbdătorule, roagă-te

să ne mântuim noi de fărădelegile noastre.

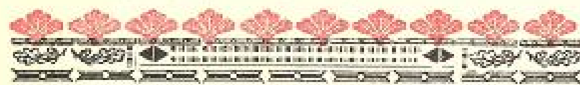
Şi acum, a praznicului, asemnea.

Astăzi înainte merge Crucea Domnului, şi credincioşii o priimesc pre dânsa cu dragoste, şi câştigă tămăduiri de toată boala sufletească şi trupească. Pre aceasta o sărutăm cu bucurie şi cu frică; cu frică pentru păcat, că nevrednici suntem, iară cu bucurie, pentru mântuirea carea o dă lumei, cela ce s'a pironit pre dânsa Hristos Domnul, carele are mare milă.

Troparul sfinţilor, glasul al 4-lea.
Mucenicii tăi Doamne...

Caută la sfârşitul cărţei.

Slavă, Şi acum, al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de 2 ori, Slavă al sfinţilor; Şi acum iară al praznicului.

După întâia Catismă, Sedealna sfântului glasul al 8-lea.

Podobie: Inviat-ai din morţi...

In mijlocul Edemului lemnul a adus moarte, iară în mijlocul a tot pământul a răsărit lemnul, vieaţă. Căci din lemnul cel dintâi mâncând, de unde eram nemuritori, ne-am făcut muritori. Iară cel de al doilea ne-a îndestulat de nestricăciune. Căci prin Cruce mântueşte Dumnezeu neamul omenesc.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Mai 'nainte a închipuit cu taină Isus al lui Navì chipul Crucei, mâinile întinzându-şi crucişi, atuncea a stătut soarele până ce a surpat pre vrăjmaşii cei ce stau împrotivă ţie Dumnezeule; iară acum a apus, pre Cruce văzându-te pre tine, cela ce ai stricat stăpânirea morţei, şi toată lumea împreună ai ridicat Mântuitorul meu.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

CANOANELE

Al praznicului cu Irmosul pe 6, şi al sfinţilor pe 6, CANONUL sfinţilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Celui ce poartă nume de bună stare, laudă.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul Mărei roşie...

Zburdările patimilor mele potolindu-le, prin rugăciunile tale mucenice al lui Hristos, învredniceşte-mă, a lăudà sfânta prăznuire a nevoinţelor tale prea fericite.

Chiemarea ta nu s'a făcut dela oameni prea alesule; ci din Cer te-a chiemat pre tine Hristos, ca mai 'nainte pre Pavel, arătându-ţi-se ţie ca un cerb, şi scăpându-te de fiarele cele otrăvite.

Slavă:

Fiind plin de înţelepciunea

cea de sus mucenice, cu toată buna credinţă ai ales mai de cinste desfătarea cerurilor, decât averea, şi decât dezmierdarea cea peritoare, încununându-te cu toată casa ta prin mucenie.

Şi acum, al Născătoarei.

Aflându-te pre tine mai curată decât toată zidirea, Ziditorul şi Dumnezeul tuturor, bine a voit a se întrupa din tine Preacurată, voind mai 'nainte să prefacă iarăşi pre om.

Peasna 3-a, Irmos:

Veseleşte-se de tine Hristoase...

Răbdat-ai cu tărie mărite, întreitele valuri ale supărărilor mucenice al lui Hristos Eustatie, lipsindu-te de fiii tăi, şi de soţie.

Mântuindu-se de Dumnezeu fiii tăi, dela răpirea hiarelor, mucenice al lui Hristos Eustatie, au biruit pre hiarele cele înţelegătoare.

Slavă:

Trecând marea vieţei cea cu supărări mărite, ţi-ai păzit chipul cel dumnezeesc al sufletului nevătămat.

Şi acum, al Născătoarei:

Veniţi credincioşilor să lăudăm cu cântări de bucurie, pe cinstitul lăcaş al fecioriei, şi al curăţiei.

Irmosul:

Veseleşte-se de tine Biserica ta Hristoase strigând: „Tu eşti puterea mea Doamne, şi scăparea şi întărirea".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Intre coarnele dobitocului văzând chipul Crucei, şi întru aceasta icoana lui Iisus, spăimântându-te de videnie ai căzut la pământ, şi cu toată casa ai venit la dumnezeescul botez, şi sărăcind, ca al doilea Iov te-ai arătat. Deci întărindu-te împreună cu soţia şi cu fiii, ai strigat, Domnul a dat şi Domnul a luat, Eustatie stratilate! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, altă Sedealnă, asemenea.

Vitejind întru ispitele vieţuirei, şi cu ostenelele răbdărei strălucindu-te pentru buna credinţă, nou Iov te-ai făcut mucenice prea lăudate. Căci pătimind lipsirea celor veselitoare ale vieţei, ai mulţămit lui Dumnezeu dimpreună cu soţia şi cu fiii tăi. Drept aceea sfârşitul nevoinţelor tale, biruitorule Eustatie, l-ai încununat cu vărsarea sângelui pentru Hristos, căruia roagă-te să dă-

ruiască iertare greşalelor noastre, celor ce cu dragoste prăznuim sfântă pomenirea ta.

Şi acum, al praznicului, asemenea.

Cinstita Elena aflând Crucea Mântuitorului ascunsă în pământ, o a luat; şi a umplut marginile lumei de bucurie, poruncind să se înalţe în Biserică; şi ca un Schiptru îl aduce la curţile împărăteşti. Pentru aceasta strigă către fiul său: Intinde-ţi stăpâne mâinile tale, şi priimeşte Crucea, carea se arată tuturor, tărie ţie înţelepte şi biruinţă, şi cu Darul învaţă neamurile să se închine Crucei, şi patimilor lui Hristos.

Peasna 4-a, Irmos:
Văzându-te Biserica...

Cu putere dumnezeească mântuindu-se soţia ta din tirania vrăjmaşului, ş'a păzit ale curăţiei, strigând: slavă puterei tale Doamne.

Ispitindu-te în multe feluri, te-ai cercat mucenice a lui Hristos Eustatie, şi ai alergat la lupta muceniei, strigând Stăpânului tău: Slavă puterei tale Doamne.

Slavă:

Povăţuindu-te de porunca Stăpânului, te-ai arătat împodobit cu sângele muceniilor, pururea pomenite Eustatie mărite, împreună cu soţia şi cu fiii tăi.

Şi acum, al Născătoarei:

Neispitită de nuntă ai născut, o Fecioară, şi după naştere te-ai arătat iarăşi feciorind. Pentru aceea prin glasuri netăcute cu credinţă strigăm ţie Stăpână, bucură-te.

Peasna 5-a, Irmos:
Tu Doamne lumina mea...

Tu Eustatie te-ai arătat asemenea cu Iov, petrecându-ţi vieaţa fără de prihană, şi cu bună credinţă, şi cu îndelungă răbdare.

Slavă:

Cine va putea a te ferici Eustatie, şi a numără durerile nimei tale, care ai suferit mucenice, lipsindu-te de soţia ta şi de fiii tăi.

Şi acum, al Născătoarei:

O Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai născut pre prea bunul Cuvânt, carele îmbunătăţează pre toţi, tămădueşte înrăutăţirea sufletului meu.

Peasna 6-a, Irmos:
Jertfi-voiu ţie cu glas...

Iubit-ai mărite pre Hristos, carele ţi s'a arătat, şi te-ai unit lui cu dragoste. Deci te-ai arătat mucenic împodobit cu porfira sângiurilor tale.

Slavă...

Alergat-ai urmând dumne-

al Bisericei; însă întreceà pre alții nu numai cu postul și cu privigehrile și cu rugăciunile, ci încă și cu toată smerita cugetare și dragostea. Deci aflând de dânșii Episcopul Efesului, și trăgându-i la sine, pre Ipatie îl hirotonì Episcop, iară pre Andreiu Presviter. Și aflând de dânșii acel hulitor de sfinți Leon împărat, trimis-a de 'i-au chemat și i-au bagat în temniță, trăgându i, și bătându-i. După aceea poruncì de le despoiară capetele de piele și sfintele icoane cele de mult preț pre capetele lor le-a ars, care erau multe, și ungându-le barbele cu smoală 'i-au purtat prin mijlocul orașului, și 'i-au junghiat în părțile Zirolofului, dându-i câinilor să-i mănânce.

✝ Intru această zi, sfinții mucenici Artemidor și Talu.

Stih: Pre Artemidor și pre Talu sabia 'i-au tăiat...

Căci Artemii ucigătoarei de streini nu s'au închinat.

✝ Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Meletie Episcopul Chiprului.

Stih: De vieața cea trecătoare Meletie nu s'a grijit,

Pentru aceea cum că iubea al său sfârșit.

Și pomenirea celui dintru Mărturisitori marelui Ioan Eghipteanul.

Acestuia îndrăznire și cutezare neputând răbdà păgânul Maximian, poruncind îl omorî cu alți patruzeci.

✝ Sfântul noul mucenic Ilarion criteanul ce a mărturisit în Constantinopol la anul o mie opt sute patru, săvărșindu-se prin sabie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni Doamne miluește și ne mântuește, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii...

Mucenicii lui Hristos, ca într'un cuptor fiind închiși înlăuntru boului celui de aramă, carele erà ars, cu mulțămită strigau: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă.

Ca unii ce erați uniți cu legătura prieteșugului și a firei, prea lăudaților mucenici, o răbdare ați suferit întru nevoințe, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeule și Doamne.

Și acum, al Născătoarei:

Numai tu ești din veacuri cu adevărat mai înaltă decât dumnezeeștile puteri cele cerești, căci ai născut pre Ziditorul lor netâlcuit, Născătoare de Dumnezeu Preacurată Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:

Mâinile intinzându și...

Pre ceata mucenicilor celor adevărați, carea este adunată luminat cu legile firei, și cu cuvântul credinței, ca pre niște iubitori de buna credință acum toți să-i lăudăm și cu credință să cântăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Din pronia cea de sus fiind despărțiți înțelepților, frumos v'ați împreunat cinstiților; și văpsind cu sângiurile voastre porfira cea de mire, v'ați sârguit a intrà în cămara cea cerească, strigând: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Roada pântecelui tău, și pre soția ta, cu bună credință bu-

curându-te 'i-ai adus lui Dumnezeu fericite Eustatie, făcându-i părtaşi chinuirei, pre cei uniţi din fire, cântând lui Hristos: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, al Născătoarei.

Toiag din rădăcina lui Iessei eşti Fecioară, ca pre o floare odrăslind pre Atotputernicul Domnul, carele bine ne-a mirezmit pre noi, împreună cu toţi cei ce strigă: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, şi puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubi-„tori de buna credinţă, strigând: „Binecuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Apropiindu-te de lumina Treimei cu bucurie, acum te veseleşti cu căpiteniile oştilor celor îngereşti, mucenice Eustatie! Cu carii împreună roagă-te neîncetat, să ne mântuim toţi cei ce te lăudăm pre tine.

Pentru nevoinţele tale cele de pre pământ, şi nevoile cele de multe feluri, ai priimit acum veselia cea din ceruri dimpreună cu drepţii; pre carea învredniceşte-ne să o dobândim şi noi, cei ce te lăudăm pre tine mărite.

Slavă:

Prin osârdie cu totul mă aduc pre mine ţie mucenice Eustatie, ca să te câştig pre tine pricinuitor mânturei celei dumnezeeşti, şi părtinitor către Stăpânul, cel ce poate mântui de toată primejdia.

Şi acum, al Născătoarei:

Pre tine ceea ce fără ispită de bărbat, ai născut pre dătătorul de vieaţă şi Mântuitorul, toţi cei ce te mărturisim pre tine Născătoare de Dumnezeu, neîncetat te rugăm, ca prin rugăciunile tale Maică Fecioară, să ne mântuim de toată nevoia.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară, s'a tăiat, „adunând firele cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum-„nezeu te mărim"

SVETILNA.

Podobie: Cu Duhul înainte stând...

Eustatie fericite, părăsind dulceţile lumei, împreună cu cugetătorii de Dumnezeu fiii tăi, şi cu prea fericită soţia ta,

ai dobândit mărirea cea nemuritoare, şi vieaţa cea fără de sfârşit, pentru aceasta cu dragoste prăznuim pomenirea ta cea sfinţită şi dumnezeească.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Ucenicii [v]văzându-te...

Nădăjduindu-ne noi întru tine Născătoare de Dumnezeu, pre văzuţii şi nevăzuţii vrăjmaşi îi biruim desăvârşit, purtând la noi Crucea Fiului tău, armă şi semn de biruinţă, pavăză, sabie şi suliţă, şi săgeată împrotiva lui Veliar.

LA LĂUDĂRI (Hvalite)

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea, singur glasul.

Ale lui Andrei Pirul.

Cine nu-ţi va ferici prea fericită vieaţa ta, Eustatie? Căci vitejaşte ai răbdat pornirile vrăjmaşului celui începător de răutate. Că nu ai răpşit de lipsirea soţiei şi a fiilor tăi, ci strigai cu glasul cel de mulţămită al lui Iov: Gol am ieşit din pântecele maicei mele, gol voiu şi merge către însuşi Ziditorul, şi Mântuitorul sufletelor noastre.

De două ori.

Glasul al 6-lea.

Fiind lăcaş celui născut din Maria cea nestricată, şi aflându-te pururea în lumina cea fără de materie, înbunează-ne şi nouă pre Treimea cea nezidită, mucenice Eustatie.

Glasul al 8-lea:

Intrând în norul cel neapus, şi unindu-te cu soarele dreptăţei, ai cugetat cu gândul, chipul cel ce dela înălţime dumnezeeşte ţi s'a arătat prin dobitoc; şi te-ai făcut chip însufleţit prea fericite Eustatie. Pentru aceea luminându-te cu lucrarea cea din Duh şi din apă, şi spălându-te cu sângele cel mucenicesc, te-ai învrednicit a dănţui cu cereştile adunări ale îngerilor. Intru care uneşte-ne şi pre noi, cu Mântuitorul Hristos şi Domnul nostru.

Slavă glasul al 8-lea.

A lui Ghermano.

Arătându-ţi-se ţie Mântuitorul nostru închipuit prin cerb, şi lepădând căpitenia oştirei împărăţiei celei de jos, acum dănţueşti cu cei de sus dimpreună cu soţia ta şi cu fiii, prea fericite Eustatie. Pentru aceea te rugăm: Roagă-te Domnului pentru sufletele noastre.

Şi acum, al praznicului, asemenea.

A aceluiaşi.

Pre carea de demult Moisi mai 'nainte închipuindu-o întru sine, pre Amalic surpând l-a biruit, şi David Psalmistul strigând, a poruncit să se închine aşternutului picioarelor tale, cinstitei Crucei tale Hristoase Dumnezeule. Astăzi noi păcătoşii

ne închinăm, cu buze nevrednice lăudându-te pre tine, cela ce ai voit a te pironi pre dânsa, şi strigăm către tine: Doamne dimpreună cu tâlharul învredniceşte-ne şi pre noi împărăţiei tale.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile praznicului, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Văzând lemnul Crucei înnălţându-se, să dăm slavă lui Dumnezeu, celui ce s'a răstignit cu trupul, pentru bunătatea sa.

Stih: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul...

Cu apa cea Dumnezeească, şi cu sângele tău Cuvinte, luminat se împodobeşte Biserica, ca o mireasă, cântând: Slavă Crucei tale.

Stih: Iară Dumnezeu împăratul nostru...

Lemnul Crucei tale înălţându-se, Mântuitorul meu, ridică pricina păcatului, cea aducătoare de stricăciune, şi toate le luminează.

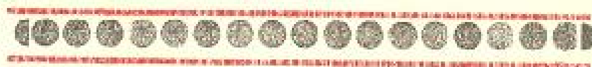
Slavă, glasul al 8-lea.

Asemenea ca şi Pavel chiemarea nu dela oameni luând mucenice Eustatie, şi crescând întru Dumnezeu, cu nădejdea Crucei, vitejaşte ai ruşinat stăpânia tiranilor, şi cumplirea chinurilor. Pentru aceea stând împrotiva păcatului până la sânge ai biruit pre vrăjmaşii cei nevăzuţi: ci te roagă acum neîncetat Impăratului şi Dumnezeu, ca să dăruiască lumei pace, şi sufletelor noastre mare milă.

Şi acum, a praznicului, asemenea.

Glasul proorocului tău Moisi, Dumnezeule s'a plinit, carele zice: Vedea-veţi vieaţa voastră spânzurată înaintea ochilor voştri. Astăzi Crucea se înalţă, şi lumea din înşelăciune se liberează. Astăzi învierea lui Hristos se înnoeşte, şi margenile pământului se bucură, în Chimvale ca David cântare ţie aducând şi zicând: Lucrat-ai mântuire în mijlocul pământului Dumnezeule, Crucea şi Invierea. Prin carea ne-ai mântuit pre noi Bunule şi iubitorule de oameni, Atotputernice Doamne slavă ţie.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile praznicului Peasna 8-a, pe 4. Şi din Canonul sfântului Peasna 6-a pe 4. Prochimenul, glasul al 4-lea: *Sfinţilor celor de pre pământul lui...* Stih: *Mai 'nainte am văzut pre Domnul.* Apostolul către Efeseni: *Fraţilor întăriţi-vă în Domnul...* Aliluia, glasul al 4-lea: *Strigat-au drepţii...* Evanghelia dela Luca: *Zis-a Domnul păziţi-vă de oameni...*

CHINONICUL:

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 21 DE ZILE

ODOVANIA.

Sfântul Apostol Codrat, cel din Magnesia. Slujba

sa se cântă în 22 de zile ale acestei luni, împreună cu a sfinţitului mucenic Foca.

Intru această zi, se odovăeşte praznicul cinstitei Cruci, şi se cântă toate ale praznicului seara şi dimineaţa, afară de Parimii, de Litie, Polieleu şi de Antifoanele liturghiei.

Intru această lună în 21 de zile, sfântul Apostol Codrat.

Stih: Nici cum n'a vrut să dea cinste pietrelor Codrat...
Iară cei fără de minte pre el cu pietre l-a împroşcat,
La douăzeci şi una a aflat...
Cununa Apostolul Codrat.

Acesta fiind om vechiu şi mult ştiut a predicat Cuvântul Domnului în Atena şi în Magnesia, şi luminând pre mulţi cu învăţătura dogmelor i-a adus la lumina cunoştinţei lui Dumnezeu. Drept aceea îl alungară persecutorii dela turma sa din Atena şi întâi fu împroşcat cu pietre, şi în foc ispitit, şi cu alte munci. Iara mai pre urmă a priimit cununa muceniei pre vremea împărăţiei lui Eliu Adrian.

Intru această zi, pomenirea sfântului prooroc Iona.

Stih: De către faţa lui Dumnezeu odinioară Ionă a fugit...
Iară acum a vedea faţa lui s'a învrednicit.
La douăzeci şi una de zile pământul a acoperit.
Pre Ionă cel ce la Ninevi a propoveduit.

Acesta a fost fecior a lui Amati din Get, din Cariatmaus, aproape de Azot cetatea Ellinilor de lângă mare, şi fiind aruncat de Chit, a mers la Ninevi de a propoveduit, şi întorcându-se n'a rămas în pământul său, ci luând pre mumă-sa a lăcuit în Asur, cetatea celor de alt neam. Pentrucă zicea, că aşa îmi voiu ridica ruşinea mea, de vreme ce am minţit, proorocind asupra Ninevei cetăţei celei mari. Acesta este feciorul văduvei, pre carele l-a înviat proorocul Ilie; căci mustră atuncea Ilie pre Ahaav, şi chiemând foametepre pământ a fugit şi mergând la Sarefta Sidonului, află pre acea văduvă cu fiul ei şi a lăcuit la dânsa, căci nu putea să lăcuiască cu cei netăiaţi împrejur; şi o a binecuvântat pre dânsa pentru priimirea ei de oaspeţi. Că o ştia mai de 'nainte, căreia i-a înviat feciorul care-i murise. Şi sculându-se Ionă după foamete a mers la pământul Iudei, şi a îngropat pre mumă-sa care murise, aproape de Balanul Deborei, şi a lăcuit în pământul Senaar, şi a murit acolo şi s'a îngropat în peştera lui Cenezeu carele eră judecător unui neam, pe când nu eră împărăţie. Şi a dat semn în Ierusalim, şi în tot pământul, când vor vedea piatra urlând cu jale cu viers subţire, şi gândac din lemn grăind către Dumnezeu, atuncea se va apropia mântuirea. Atuncea vor vedea Ierusalimul stricat până în temelie, şi vor venì către dânsul toate limbile ca să se închine Domnului. Şi vor clădi pietrile lui spre apusul soarelui. Şi acolo va fi închinăciunea unsului, căci Ierusalimul s'a dat spre pustiirea hiarelor sălbatece. Şi atuncea va venì sfârşitul a toată suflarea.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Ionă Savvaitul.

Stih: Lăsând Ionă locul vieţei celei trecătoare...
A aflat alt loc al vieţei celei neperitoare.

Acest prea cuvios preot fiind, eră tată prea cuviosului şi prea fericitului Teodor, şi lui Teofan făcătorului de Canoane, ale cărora feţe le-a scris Teofil luptătorul de icoane. Acest părinte Ionă mergând la Lavra sfântului Savei, şi călugărindu-se dobândì smerenia cea desăvârşit. Şi făcând multe bunătăţi, întru bătrâneţe bune s'a dus către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Evsevie.

Stih: Păgânii cu sabie pre Evsevie l-au omorit...
Pre prietenul lui Hristos cel ce cu bună credinţă a vieţuit...

Acesta a mers singur către ighemonul Feniciei, şi-i zise: Pentru ce eşti fără de minte, o luptătorule de Dumnezeu, de goneşti turma lui Hristos? Şi el mâniindu-se porunci să spânzure pre sfântul şi să-l strujască. Şi strujindu-l multe ceasuri, băgând sare în traiste de păr şi legându-le, strujà carnea sfântului foarte rău. Iară sfântul se bucură ca şi cum ar fi pătimit în trup strein, şi dregătorul aflându-se la mirare, a dat poruncă să-i taie capul; şi se suì la ceruri, slăvind şi binecuvântând pre Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici şi fraţi buni, Evsevie, Nestavu şi Zinon.

Stih: Evsevie, Nestavu şi Zinon, pentru buna credinţa, de sabie au murit...
Iară ale lor suflete în ceruri s'au priimit...

Intru această zi, pomenirea sfinţilor părinţilor noştri, Meletie şi Isachie, Episcopii Chiprului.

Aceşti sfinţi şi fericiţi părinţii noştri au fost Episcopi Bisericei lui Hristos, celei din Chipru, cucernici fiind şi cu frica lui Dumnezeu. Lucru neîncetat aveà a învăţà pre popor dumnezeeştile cuvintele lui Hristos, şi a-şi împărţi averea la cei ce le trebuià. Şi aşa făcând în toată vieaţa lor, prin feluri de locuri, s'au mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Prisc.

Stih: Apă vie în inima sa Prisc a purtat...
Şi de arsura trupului său nu s'a spăimântat

Intru această zi, pomenirea sfinţilor şase mucenici, carii erau păzitori lui Maximian.

Stih: Pentru Dumnezeu carele pre lemn capul s'a plecat...
Şase mucenici capul la sabie s'au dat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne mi lueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

CADE-SE A ŞTI:

Ca de se va întâmpla Odovania Duminica cului cinstitei Cruci Duminică; caută Tip.cul cel dela odovania praznicului Născătoarei de Dumnezeu, în 12 zile, şi urmează întocma. Numai la Liturghie, Prochimenul zilei, şi al praznicului. Apostolul şi Evanghelia Duminicei celei după înălţarea Crucei şi a zilei. Aliluia şi Chinonicul praznicului şi al zilei.

VEZI. Că de Duminică după odovania praznicului, începem a cetì la Utrenie câte trei Catisme, şi 4 cetiri făcând. Iară seara la Vecernie, Catisma 18: Către Domnul când m'am necăjit am strigat...

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 22 DE ZILE

Sfântul sfinţitul mucenic Foca.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale Apostolului 3, şi ale sfinţitului mucenic 3.

Stihirile Apostolului, glasul 1-iu.
Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Fiind luminat cu strălucirile darurile celor cereşti, te-ai arătat luminător în lume Codrate ivind tuturor razele cele luminoase ale dumnezeeştei propoveduiri. Pentru aceea credincioşii te cinstim cu bucurie, ca pre un apostol şi mucenic.

Umblând tu mărite pre căile cele drepte, ai scăpăt din căile cele aspre, pre oamenii carii au fost rătăciţi dela buna credinţă. Pentru aceea credincioşii te mărim pre tine, ca pre un nerătăcit şi îndreptător şi mijlocitor unirei noastre către Dumnezeu, apostole.

Domnul cel ce este minunat întru sfinţii lui, pre tine te-a preamărit în lume cu mărirea cea bogată a darurilor sale, şi te-a dat pre tine Codrate, tămăduitor sufletelor şi trupurilor, celor ce cu credinţă te laudă pre tine apostole.

Alte Stihiri ale sfântului Foca, glasul şi Podobie asemenea.

Surpând deşertăciunea idolilor, cu sfinţitul tău cuvânt, ai întărit întru credinţă inimile cele neîntărite, şi le-ai îndreptat către vieaţă, ierarhe Foca; şi nevoindu-te dupre lege, te-ai făcut mucenic Domnului.

Văpsindu-ţi sfinţitul veştmânt, în sângele cinstitului tău trup, prea sfinţite părinte, ai priimit dela Hristos îndoite cununi prea fericite, şi împreună cu îngerii dănţueşti în ceruri, rugându-te să ne mântuim noi.

Cu razele minunilor luminezi tot pământul. Celor de pre mare le ajuţi totdeauna părinte, boalele goneşti, neputinţele sufletului şi ale trupului le încetezi, având Dar dela Domnul, mucenice Foca, de Dumnezeu fericite.

Slavă, glasul al 4-lea.

A lui Chiprian.

Din pruncie ai iubit pre Domnul, Foca prea fericite, sfinţite mucenice al lui Hristos; Căci luând arma Crucei pre umere, neabătut ai umblat pre calea mucenici, prin carea te-ai făcut părtaş lăcaşului îngeresc, arătându-te demonilor îngrozitor, şi lumei rugător fierbinte.

Şi acum, al Născătoarei.

Podobie: Dat-ai semn...

Intunerecul cel groaznic al morţei turbură sufetul meu, mireasă, a lui Dumnezeu! Şi iscodirea dracilor, totdeauna mă face a mă uimi, şi a mă cutremurà; de la carii izbăveşte-mă cu puterea ta, ceea ce eşti una bună Fecioară neispitită; şi mă aşează la limanul mântuirei, şi la lumina cea neînserată a sfinţilor.

A Crucei-Născătoarei:

Preacurata Stăpână văzând pre Hristos omorându-se, şi omorând pre vicleanul se văetà cu amar, strigând celui ce a ieşit din pântecele ei, şi mirându-se de îndelungă răbdarea lui, se rugà: Fiul meu prea dorite, nu uità pre roaba ta. Nu întârzia iubitorule de oameni, cela ce eşti dorirea sufletului meu.

STIHOAVNA din Octoih.

Troparul Apostolului, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte Codrate, roagă pre milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşale sufletelor noastre.

Slavă, al sfinţitului mucenic, glasul al 4-lea:

Şi părtaş obiceiurilor...

Şi acum, al Născătoarei:

Caută-le la sfârşitul cărţei;

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Obişnuitele Tropare, şi al Născătoarei. Sedelnile Octoihului.

Psalm 50.

CANOANELE

Din Octoih, unul pe 6, şi ale sfinţilor două pe 8.

CANONUL Apostolului.

Al căruia acrostih este:

Ţie Codrate prea mare cântare aşez.

IOSIF.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi popoarelor să cântăm cântare lui Hristos „Dumnezeu, celui ce a despăr-

„ţit marea, şi a trecut pre po-„porul, pre carele l-a izbăvit „din robia Eghiptenilor, că s'a „prea slăvit".

Stând înaintea împăratului puterilor purtând cunună, roagă-te să se lumineze cei ce luminat săvârşesc această pomenire a ta, fericite Apostole.

Pe temelia credinţei zidind plinirea binecredincioşilor, cu învăţăturile tale cele prea tari purtătorule de Dumnezeu, toată înşelăciunea idolilor o ai răsturnat.

Propoveduind cu sfinţenie sfinţita Evanghelie, cu prea sfinţitele tale cuvinte, ai închinat Ziditorului tău suflete prin credinţă, cu puterea Duhului, pururea pomenite Codrate.

Al Născătoarei.

Născându-se Ziditorul lumei, din Fecioara cea neispitită de bărbat, o a păzit pre dânsa şi după naştere, Fecioară ca mai 'nainte de naştere precum bine a voit.

Alt CANON, al sfinţitului mucenic.

Al căruia acrostih este acesta:

Dumnezeu să-mi adaoge Dar, ca să te laud Foca.

A lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul Mărei roşie...

Dorind să laud astăzi dumnezeeasca ta pomenire, lumineză-mi sufletul cu razele cele luminătoare ale Duhului, păstorule şi mucenice mărite al Dumnezeului nostru, celui ce toate le ţine.

Luminat te-ai îmbogăţit cu dumnezeeasca laudă a mucenicilor, încuviinţându-te cu frumseţile păstoriei, şi cu sângele sfinţitei nevoinţei roşindu-ţi podoaba ta, de Dumnezeu fericite.

Slavă:

Intărindu-ţi cugetul cu nădejdea celor mai bune, prea înţelepte Foca, pre cel ce erà tare întru răutate, de tot l-ai slăbit, şi ai alergat către ceruri, purtător de biruinţă prea ales.

Şi acum, al Născătoarei.

Dezlegatu-s'a blestemul strămoşilor Preacurată, că ai născut pre Dumnezeu cel mai de'naintea veacurilor, născându-se prunc tânăr, şi înoind cu adevărat toată firea omenească.

Peasna 3-a, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi întru tine Doamne, cela ce prin „lemn ai omorât păcatul, şi „frica ta o sădeşte în inimile „noastre, celor ce te lăudăm „pre tine".

Săvârşind minuni înfricoşate Codrate, pre cei necredincioşi 'i-ai adus către dumnezeeasca credinţă, ca un

apostol al lui Dumnezeu, şi ca un ierarh cinstit, prea sfinţite.

Pre mulţi ai luminat cu învăţăturile cele dumnezeeşti; că te-ai arătat slujitor luminei, celei ce a luminat margenile lumei, cu străluciri dumnezeeşti ierarhe Codrate.

Făcutu-te-ai pricină de multe bunătăţi turmei tale, curăţind întunerecul necunoştinţei ei, şi luminându-o pre dânsa, cu faceri de multe minuni.

Al Născătoarei:

Sălăşluitu-s'a întru tine focul cel nesuferit, nearzându-ţi pântecele Născătoare de Dumnezeu; iară patimile noastre, şi materia răutăţei o a făcut cenuşă.

Alt Canon, Irmos:

Veseleşte-se de tine Biserica...

S săvârşind tămăduiri cu chemarea lui Hristos cuvioasă, ai mântuit de înşelăciunea vrăjmaşului, cetăţi şi popoare, cu Darul cel dumnezeesc.

Fiind lăcaş lui Dumnezeu mucenice, ai surpat capiştile idoleşti, având întru ajutor, şi împreună lucrătoare puterea celuia ce toate le lucrează.

Slavă:

Oaste îngerească s'a arătat Foca şi mare lumină dumnezeiască, mărindu-te Domnul înaintea scaunelor celor de judecată.

Şi acum, al Născătoarei.

Din tine întrupându-se Dumnezeu pentru milostivirea, s'a unit cu oamenii, şi a deslegat blestemul, ceea ce singură eşti cu totul binecuvântată Stăpână.

Irmosul:

Veseleşte-se de tine Biserica ta Hristoase, strigând: Tu „eşti puterea mea Doamne, şi „scăparea şi întărirea"

CONDACUL sfinţitului mucenic Foca. Glasul al 2-lea.

Podobie: Pre propoveduitorii...

Ca pre un soare înţelegător al Bisericei de Dumnezeu luminat, şi purtător de lumină te-a pus pre tine Stăpânul cel prea înalt mucenice, ca să luminezi mulţimea credincioşilor. Că vieţuirea şi nevoinţele tale, le-a priimit ca un mir de bună mireazmă, cel ce singur este mult milostiv.

ICOS:

Luminează-mă cu lumina neapusă a cunoştinţei tale Mântuitorule; risipeşte-mi negura şi întunerecul patimilor. Dă-mi mie cuvânt de înţelepciune şi de pricepere dumnezeească, Cuvinte, ca cu umilinţă să încununez pre cel pururea pomenit mucenic Foca, cu laude şi

cu cântări. Că tu eşti ajutorul celor nepricepuţi şi avuţie celor săraci, şi izvor darurilor celor bune, şi Mântuitor tuturor, cela ce singur eşti mult îndurat.

Sedealna Apostolului, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întimpină...

Pre marele apostol şi ierarh al lui Hristos, pre măritul Codrat să-l lăudăm credincioşii, cu cântări de Dumnezeu însuflate; căci isvoraşte ca dintr'o fântână celor ce cu credinţă cer iertare greşalelor, şi tămăduire patimilor, că au luat dela cel prea înalt, Darul îndestulat.

Slavă, a Mucenicului.

Sălăşluind întru tine Darul duhului, Foca, te-ai arătat isvor bogat de multe daruri. Pentru aceasta şi celor ce plutesc pre mare, şi cu credinţă năzuesc la ajutorul tău, le ajuţi în toată vremea părinte. Dimpreună cu aceştia dă-ne şi nouă curăţire, de Dumnezeu înţelepte.

Şi acum, al Născătoarei.

Fecioară Preacurată, care ai născut pre Dumnezeu cel mai pre sus de fiinţă, roagă-te lui neîncetat împreună cu puterile cele cereşti, ca să ne dea iertare de greşale, şi îndreptare vieţei, nouă celor ce cu credinţă şi cu dragoste dupre datorie te lăudăm pre tine, ceea ce singură eşti prea lăudată.

A Crucei-Născătoarei.

Fecioară Preacurată, Maica lui Hristos Dumnezeu, armă a trecut prin sfânt sufletul tău; când ai văzut pre fiul şi Dumnezeul tău răstignit de bună voia sa. Pre carele binecuvântată nu înceta a-l ruga, să ne dăruiască nouă iertare greşalelor.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul rânduelei tale, şi te-am „preamărit pre tine unule iubi„torule de oameni".

Arând pământul inimilor celor credincioşi, cu secerea cuvintelor tale, ai curăţit toată materia răutăţei.

Daruri de vindecări izvoraşte mormântul tău, nouă tuturor, celor ce te rugăm pre tine, ierarhe Codrate.

Plecându-te cu milostivire, scapă din primejdii pre cei ce ţi se roagă, sfinţite Codrate.

Luminând pre cei întunecaţi de înşelăciune, cu făcliile cuvintelor tale, ai ars toată înşelăciunea cea uscăcioasă.

Al Născătoarei:

Din curatele tale sângiuri, Născătoare de Dumnezeu, s'a întrupat Ziditorul şi a înnoit pre toţi cei ce erau stricaţi.

Alt Canon, Irmos.

Ridicat pre Cruce...

Ca o prea luminoasă stea, te-a pus Stăpânul la înălţimea Bisericei pre tine Foca, ca să luminezi inimile tuturor cu luminile minunilor, şi cu nevoinţele tale prea sfinţite.

Mărturisit-ai întruparea Stăpânului, înaintea divanului celui tiranesc mucenice biruitorule, şi arătat ai ruşinat închinăciunile Elinilor, şi nedumnezeirea mulţimei dumnezeilor.

Slavă:

Fiind înălţată marea cu valurile înşelăciunei, de viforul mulţimei dumnezeilor, o ai trecut prin cârmuirea cea dumnezeiască, făcându-te liman prea liniştit, tuturor celor ce plutesc pe mare, lăudate.

Şi acum, al Născătoarei:

Neispitită de nuntă ai născut o Fecioară, şi după naştere te-ai arătat iarăşi feciorind. Pentru aceea cu glasuri netăcute, prin credinţă, fără îndoială, strigăm ţie Stăpână: Bucură-te!

Peasna 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină, şi făcătorul veacurilor Doamne, „întru lumina poruncilor „tale povăţueşte-ne pre noi, „că afară de tine pre alt Dum„nezeu nu ştim".

Sufletul tău cel curat, aflându-l Dumnezeu cel prea curat lăcaş mărirei sale, curăţă prin tine sufletele cele spurcate cu păcate cumplite.

Invăţaţii Elinilor, biruindu-se de înţeleptele tale dogme fericite, s'au plecat a mărturisì pre Hristos, Ziditor, înţelepciune, şi putere a Tatălui celui mai 'nainte fără de început.

Arătând oamenilor lumina ce a strălucit dela Tatăl luminilor Codrate, ai povăţuit popoarele a cinsti şi a mări o Treime nedespărţită.

Al Născătoarei:

Născutu-ne-ai nouă întrupat pre Fiul în două firi cel născut din Tatăl mai 'nainte decât toate veacurile, fără stricăciune, fără de ani, precum însuş ştie.

Alt Canon, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Neabătându-te la cărările vrăjmaşului, ţi-ai îndreptat căile tale către căile voirilor lui Dumnezeu, prea sfinţite.

Rumpându-ţi-se mult chinuitul trupul tău de bătăi, ai rumpt legăturile mulţimei dumnezeilor, cu dumnezeiasca putere, şi ai priimit cununa muceniei, Foca.

Slavă:

Intreagă junghiare te-ai a-

dus lui Dumnezeu prea lăudate, celui ce s'a jertfit pentru noi, şi ai încetat jertfele idolilor cele cu sângiuri.

Şi acum, al Născătoarei:

Inţelepciunea lui Dumnezeu şi-a zidit eişi casă, din curate sângiurile tale precum bine a voit, o Stăpână Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Intru adâncul greşalelor fiind încunjurat, chiem adâncul „milostivirii tale cel neurmat, „din stricăciune Dumnezeule „scoate-mă".

Cer înalt te-ai arătat povestind tuturor mărirea lui Dumnezeu cea mântuitoare, ca un ierarh îndumnezeit, ca un apostol lăudat, tu Codrate.

O fire a dumnezeirei fără de început, şi o Domnie propoveduind, prea înţelepte Codrate, ai risipit trufia cea întunecoasă a multor dumnezei.

Dupre legea firei zăcând acum trupul tău în mormânt, prea sfinţite fericite Codrate, faci minuni prea mărite, şi mai pre sus de fire.

Al Născătoarei.

Cel ce a întins Cerul cu voia sa, alt Cer te-a arătat pre tine pre pământ, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, şi din tine a răsărit celor dintru întunerec.

Alt Canon, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas de...

Marea nedumnezeirei o ai uscat prea înţelepte, isvorând isvor de vieaţă, şi cu ploile prea lăudatelor tale minuni, speli noroiul patimilor.

Spânzuratu-te-ai pre lemn chinuindu-te cumplit, şi strămutându-ţi-se membrele fericite, ai auzit glas dintru înălţime întărindu-te, ierarhe şi mucenice mult chinuitu-le.

Slavă:

Râvnind patimei celui fără patimă Foca, vindeci patimi de multe feluri, şi mântueşti de vifor şi de valuri întreite pre cei ce înnoată, prin fierbintele tale rugăciuni cele către Dumnezeu.

Şi acum, al Născătoarei:

Ca ploaia negrăit s'a pogorît mântuitorul Cuvânt, în preacurat pântecele tău prea sfântă Fecioară, şi a uscat pâraele răutăţei cu puterea cea dumnezeiască.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor „curăţindu-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din coa- „sta ta".

CONDACUL Apostolului, glasul al 8-lea.
Podobie: Ca nişte pârgă a firei...

Ca pre un ierarh cinstit şi nevoitor prea tare, lumea îţi aduce ţie Doamne rugător, pre dumnezeescul apostol Codrat, şi cu cântări, cinsteşte cinstita lui pomenire, cerând totdeauna iertare de greşale, să se dăruiască celor ce cântă, Aliluia.

ICOS:

Să cinstim pre înţeleptul ierarh ca pre un păstor credincios şi ca pre un învăţător. Că a înflorit trandafir prea sfinţit, în grădina pătimirei, şi ne-a umplut pre noi credincioşii de mireazma razelor minunilor sale, şi de faptele cele îmbunătăţite; luminând tot pământul cu strălucirile tămăduirilor, şi a prea mărit Dumnezeu pre cei ce strigă lui, Aliluia.

Intru această lună în 22 de zile, sfântul sfinţitul mucenic Foca, făcătorul de minuni.

Acesta a fost fiu lui Pamfil şi Mariei în cetatea Sinopia. Şi încă din tânără vârsta lui făceà minuni mari cu Darul Sfântului Duh, şi a petrecut făcând minuni până la sfârşitul vieţei sale. Deci i s'a arătat şi sfârşitul muceniei carele erà să-i vie, că veni un porumb de-i şezu pre cap, şi-i puse cununa, şi-i grăi omeneşte, zicându-i: Pahar ţi s'a amestecat şi trebue să-l bei. Carele şi prea deplin s'a învrednicit de l-a băut, în zilele împăratului Traian, luând sfârşit de sabie şi prin foc. Făcutu-s'a şi după mutarea lui către Domnul multe minuni de dânsul.

Intru această zi, pomenirea sfântului Foca grădinarul.

Stih: Foca mucenicul cu sfârşitul cel prin sabie murind.
Pentru tine Cuvinte, mulţămită îţi aduce, pre tine mărind.

Acesta erà dela Sinopi, cetate veche şi vestită lângă Marea Neagră, meşteşugul lui erà grădinaria, la care ostenià şi lucrà, şi ce agoniseà aveà mare grijă a'şi înfrumuseţa sufletul. Drept aceea nu s'a ascuns, ci s'a vădit şi acesta ca o slugă adevărată a lui Hristos, către Ighemonul carele erà atuncea, şi viind ucigaşii, au găsduit la casa acestuiaş pre carele ei căutau. Deci priimindu-i şi odihnindu-i 'i-au întrebat cine sunt, şi cu ce trebuinţă au mers la cetatea lui? Aceia îi spuseră taina, cum că căutau pre Foca, ca să-l muncească, şi dacă auzì sluga Domnului acestea, făcându-şi gătirea mormântului, se vădì pre sine la cei ce-l căutau, şi lor li se făcu milă, iar el încă-i rugă să îndrăznească a face porunca care aveau, şi tăindu-i-se capul, s'a adus curată jertfă înaintea lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul mucenic Isaac, şi sfântul Martin.

Stih: Cu îndrăzneală lui Hristos cea dela înălţime adia...
Martin să'şi dea sufletul mai 'naintea sabiei se grăbià.

Pomenirea cuviosului Cosma Zografitul, ce a pustnicit în sfântul munte al Atonului, în anii o mie trei sute douăzeci şi trei. Şi cei douăzeci şi şase cuvioşi părinţi Zografiţi, cari mustrând pre împăratul Mihail şi pre Patriarhul Ioan Becul latino-cugetătorii deasupra Pirgului, prin foc s'au săvârşit.
Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Chipul cel de aur, în câmpul Deira cinstindu-se, „cei trei tineri au defăimat po- „runca cea prea fără de Dum- „nezeu, şi fiind aruncaţi în mij- „locul focului, răcorindu-se au „cântat: Bine eşti cuvântat Dum „nezeul părinţilor noştri".

Inălţându-ţi gândul către Dumnezeu, ce însuş unul este

bunătatea cea începătoare, te-ai făcut Biserică Treimei cu chip dumnezeesc, şi pre cei dintru adâncimea răutăţei i-ai ridicat cu învăţăturile tale cele înţelepte, cari strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Sfărâmând capiştile idolilor prin puterea rugăciunilor tale, ai zidit din nou Biserica lui Dumnezeu, cu dumnezeescul Duh, prea sfinţite, şi ai adunat într'însa mulţimile celor ce se mântuesc, cari strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Ardiind foc ca unul ce pururea ai avut în inima ta dumnezeescul foc al Duhului, te-ai arătat văpae arzând toată înşelăciunea cea uscăcioasă, şi luminând celor ce strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Al Născătoarei:

Izbăvindu-ne de blestemul cel strămoşesc, prin tine ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, te cunoaştem pre tine pricină tuturor bunătăţilor, ca pre una ce ai născut pre cuvântul cel mai pre sus de gând şi de cuvânt, carele este pricină fiinţei tuturor. Drept aceea strigăm ţie preacurată: Bine eşti cuvântată ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Alt Canon, Irmos:

In cuptorul persesc...

De mânia tiranilor nu te-ai îngrozit prea înţelepte, şi fiind mai mare turmei celei cuvântătoare, te-ai adus prinos ca un miel Păstorului celui mare, fiind preamărit Foca ca un mucenic.

Cercatu-te-ai ca aurul în ulcea mucenice, fiind aruncat în mijlocul varului celui arzător, şi nici cum vătămându-te strigai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul meu şi Domnul.

Slavă:

Dumnezeească dragoste arzând în inima ta, te-a păzit pre tine mărite cu roua dumnezeească nemistuit de foc, cel ce ai ars materia nedumnezeirei, ierarhe.

Şi acum, al Născătoarei:

Casa sufletului meu cea stricată prin mijlocirile pocăinţei înnoeşte-o Preacurată Fecioară, ca ceea ce una eşti bună; şi cu naşterea ta ai înnoit toată omenirea.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Dumnezeu carele s'a pogorît în cuptorul cel cu „foc la tinerii evreeşti, şi văpaea întru răcoreală o a prefăcut, ca pre Domnul lăudaţi-l „lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii“.

Având picioarele sufletului tău întărite pre piatra credinței, fericite Codrate, ai împiedecat pe vrăjmaşii Domnului, şi ai întărit pre toţi cei ce prea înalţă pre Hristos întru toţi vecii.

Având şi sufletul şi inima înfrumseţate cu bunătăţi, ai împodobit suflete cu cuvintele învăţăturei tale, ridicând toată nelegiuirea înverşunărei idoleşti, Codrate de Dumnezeu grăitorule.

Ca un ucenic al lui Iisus, ca un apostol minunat, ca o rază strălucitoare a Soarelui dreptăţei, Codrate, luminează, sfinţeşte, pre cei ce pururea săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Al Născătoarei:

Dumnezeeştii prooroci cu glasuri prea sfinţite, luminat te vestiau pre tine mai 'nainte, că vei să fii Maică Preacurată lui Dumnezeu Stăpânului tuturor. Pentru aceea te lăudăm pre tine întru toţi vecii, ceea ce una eşti fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Mâinile intinzându-şi...

Dar este răvărsat în buzele tale înţelepte Foca, pentru aceea ai întors poporul cel rătăcit dela învăţăturile şarpelui, şi ca un păstor adevărat, l-ai adus către Hristos, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Rugător către Dumnezeu neadormit te are pre tine adunarea credincioşilor înţelepte, carele îmblânzeşti valurile mărei patimilor, şi linişteşti supărările, şi ne scapi de tot felul de întristări, pre noi carii strigăm: Lăudaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Biserica ta totdeauna izvoraşte rîuri de tămăduiri, celor ce au trebuinţă, arătându-te liman fără de valuri, şi izgonitor de patimi, celor ce te cinstesc pre tine mucenice, şi strigă lui Hristos: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm...

Celor ce cinstim cu prăznuire cucernica ta pomenire Foca, roagă cu osârdie pre prea bunul Domnul să ne dăruiască scăpare de rele, ca să strigăm: Lăudaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, al Născătoarei:

Sicriul legei şi năstrapa carea purtă manna, şi masa cea dumnezeească, şi sfeşnicul cel de aur, pre tine te însemnă Preacurată, ceea ce ai născut lumina, spre descoperirea neamurilor; carea luminează marginile lumei cu cunoştinţa de Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „a închis gurile leilor cele deschise în groapă; şi puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credinţă strigând: „Binecuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înţelepciune, a venit „să înnoiască pre Adam cel „căzut rău prin mâncare întru „stricăciune, din sfânta Fecioară „negrăit întrupându-se pentru „noi credincioşii, cu un gând „întru laude îl mărim".

Fiindu-ţi cugetul înfrumseţat, stai luminat pururea înaintea Stăpânului celui frumos ca un ierarh prea sfinţit, ca un apostol dumnezeesc, dimpreună cu ceialalţi apostoli cerând pace lumei, preafericite Codrate.

Magnissia are sicriul moaştelor tale ca un chivot dumnezeesc, din carele izvoraşte toată folosinţa Codrate; iară lăcaşurile cerurilor având sufletul tău, se veseleşte dimpreună cu toţi sfinţii.

Ziua ta cea prea lăudată, pomenirea ta cea purtătoare de lumină, praznicul tău cel cu adevărat de bună laudă, ne-a strălucit ca soarele, tuturor celor ce cu credinţă te cinstim Codrate; rugându-ne ca prin rugăciunile tale, să câştigăm curăţire de păcate şi mare milă.

Al Născătoarei:

Fie-ţi milă Doamne, şi te îndură de mine când vei veni să judeci lumea, să nu mă osândeşti în foc, să nu mă cerţi cu mânia ta. Se roagă ţie Hristoase, şi Fecioara, carea te-a purtat pre tine în pântece, şi ceata apostolilor dimpreună cu toţi proorocii şi mucenicii.

Alt Canon, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Veniţi cu toţii să prăznuim cu cuvinte dumnezeeşti prea sfânta pomenire a sfinţitului păstor, carele se roagă Domnului făcătorului de bine pentru noi.

A prinsu-te-ai de râvna Stăpânului mucenice, când ai intrat în baea cea arsă, şi ţi-ai dat Duhul tău în mâinile lui Dumnezeu, veselindu-te fericite.

De tine fericite Foca, se bucură cetele ierarhilor, şi ale mucenicilor, şi ale sfinţilor apostoli, şi adunarea tuturor drepţilor, având-u-te pre tine în mijlocul lor.

Slavă:

Pomenirea ta s'a lăţit în

toată lumea, luminând sufletele celor ce cu credinţă laudă nevoinţele şi luptele tale, şi chinuirea cea vitează, păstorule şi mucenice, vrednicule de laudă.

Şi acum, al Născătoarei.

Luminează-mi cu mijlocirea ta sufletul meu cel întunecat de păcate, şi mă izbăveşte de văpaea cea veşnică, şi de întunerecul iadului, ca veselindu-mă să laud mărirea ta Preacurată.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăiat Fecioară s'a tăiat, adu„nând firile cele osebite. Pen„tru aceasta veselindu-ne, pre „tine Născătoare de Dumnezeu „te mărim“.

SVETILNA Apostolului.

Podobie: Femei ascultaţi glas...

Ca un mucenic şi apostol şi ierarh îndumnezeit Codrate şi tăinuitorule al Cuvântului Hristos, propoveduind cu toată înţelepciunea dumnezeeasca Evanghelie, ai luminat tot pământul, şi izbăvind pre oameni din înşelăciune, 'i-ai învăţat să se închine Treimei.

Slavă, a sfinţitului mucenic.

Podobie: Cel ce ai împodobit...

Cela ce eşti ales între ierarh, şi laudă nevoitorilor, şi părtinitor celor ce umblă pre mare, Foca! păzeşte de primejdii pre cei ce te laudă pre tine fericite.

Şi acum, asemenea.

Fecioară ceea ce ai născut pre Ziditorul veacurilor, şi pre Stăpânul îngerilor; pre acesta roagă-l, ca să ne arate pre noi slugile sale stătători în partea cea deadreapta.

A Crucei-Născătoarei:

Preacurată Maica ta cea fără de mire, Hristoase al meu, dacă te-a văzut pre cruce pironit, cu lacrămi se tânguia, strigând: Vai mie lumina mea cea prea dulce, cum ai apus dela ochii mei!

LA LĂUDĂRI (Hvalite).

Stihirile Apostolului pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus eşti chiemat...

Ca un sfinţit începător, ca un dumnezeesc propoveduitor, ca un mărturisitor prea ales al patimilor lui Hristos, şi măririi celei negrăite împreună moştenitor, mărite Codrate, cu toată înţelepciunea ai propoveduit sfânta Evanghelie sfinţite. Şi pre cei ce erau întru întunerecul necunoştinţei 'i-ai adus la lumină, pentru aceasta cu bucurie cinstim prăznuind prea sfântă şi sfinţită pomenirea ta, de Dumnezeu purtătorule fericite.

De două ori.

Celor dumnezeeeşti preamărit învăţându-te, ca un soare ai trecut luminând tot pământul cu fulgerile propoveduirei, sfinţite tăinuitorule; şi sufletele celor ce erau întru întuneric le-ai luminat, şi pre începătorul întunerecului şi pre dracii cei întunecaţi, cei ce nu puteau suferi lumina cea vieţuitoare întru tine, 'i-ai izgonit prin dumnezeeşti daruri, şi lucrarea sfântului Duh, sfinţite începătorule Codrate; rugătorule pentru cei ce bine te laudă pre tine.

Cu mărturisirea lui Dumnezeu fiind întărit, şi cu ranele bunătăţilor împodobit, ai fost gonit dela Atena, păstoria ta, de oamenii cei fărădelege prea fericite; şi ca un izvor de mântuire ai adăpat pământul şi inimile cele mai 'nainte înţelenite de întunerecul înşelăciunei. Ca un apostol şi ca un ucenic al lui Hristos prea adevărat, ierarhe Codrate; rugătorule pentru cei ce te laudă pre tine.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei.
Podobie: Ca pre un viteaz...

Ceea ce în pântecele tău ai încăput pre Dumnezeu cel neîncăput, pre cela ce s'a făcut om pentru iubirea de oameni, şi amestecarea noastră din tine o a luat, şi o a îndumnezeit arătat. Nu mă trece cu vederea acum Preacurată, pre mine cel necăjit, ci mă miluieşte degrab, şi din toată vrăjmăşia duşmanului, şi de vătămarea vicleanului izbăveşte-mă.

A Crucei-Născătoarei.

Pre tine Mieluşelul şi Păstorul, dacă te-a văzut pre lemn mieluşaua, ceea ce te-a născut se tânguià, şi ca o Maică strigà către tine: Indelung răbdătorule prea iubite Fiule, cum te-ai răstignit pre lemnul Crucei Cuvinte? cum ţi s'au pironit mâinile şi picioarele tale de cei fărădelege? şi sângele tău ţi l-ai vărsat Stăpâne.

Stihoavna din Octoih.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ ÎN 23 DE ZILE

Zemislirea cinstitului slăvitului prooroc Inainte mergătorului şi Botezătorul Domnului, Ioan.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, şi cântăm Stihirile, glasul al 4-lea.
Podobie: Cela ce de sus eşti...

Preoţind dumnezeescul Zaharia şi fiind întru cele din lăuntru ale Bisericii, cererile poporului aducându-le Făcătorului de bine mult milostivului, dumnezeesc înger a

văzut strigându-i lui: Rugăciunea şi cererea ta s'au ascultat; îndrăzneşte bătrânule şi nu te îndoi. Că vei avea fiu pre dumnezeescul Mergător înainte, pre cel mai pre sus decât cei născuţi din femei; şi pre cel ce cu puterea lui Ilie va să meargă înaintea lui Hristos.

De două ori.

Străin te arăţi mie cu vederea şi cu chipul, străin cu graiurile şi cu vestirile, Zaharia împrotivă a grăit. Că eu am venit să cer mântuire poporului, iar nu să câştig fiu, precum tu îmi grăeşti. Improtiva cererilor te aflu cu vestirea, şi mi se pare că nu'mi grăeşti adevărul. Şi cum poate fi adevătat ceea ce tu grăeşti, că Elisavet este stearpă, şi eu precum tu cunoşti, sunt foarte bătrân.

De două ori.

Pentru ce nu crezi cuvintelor mele, Zaharie? Şi cum zici că mincinoasă vestire aduc eu ţie? Arhanghelul lui Dumnezeu sunt eu; cele ce-mi sunt mie poruncite, acelea iată spuiu ţie stând împreună cu tine. Ci de vreme că nu ai crezut, vei fi surd şi mut, până ce vei vedea dumnezeiască plinirea cuvintelor mele. Şi dacă va naşte Elisavet ţie pre glasul Cuvântului, pre marele Mergător înainte, dezlegându-ţi-se limba, vei binecuvântà pre Dumnezeul lui Israil.

De două or.

Slavă, glasul al 6-lea.

A lui Vizantie.

Din pântece sterp a răsărit astăzi rodul rugăciunei, Ioan Mergătorul înainte. Bucură-te pustie, şi dănţueşte omenire. Că iată propoveduitorul pocăinţei, vine a se zemisli în pântece de maică. Veniţi iubitorilor de praznic, bucurându-ne întru mărita lui zemislire, să dănţuim strigând: Cela ce eşti între cei născuţi din femei mai mare, nu încetà a te rugà pentru noi, cei ce cu credinţă săvârşim dumnezeească zemislirea ta, ca să aflăm curăţire de păcate, şi mare milă.

Şi acum, al Născătoatei:

Cine nu te va ferici pre tine Prea Sfântă Fecioară, sau cine nu va lăudà Preacurată, naşterea ta; că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaşi din tine cea curată a eşit, negrăit întrupându-se. Din fire Dumnezeu fiind, şi cu firea om făcându-se pentru noi; nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glasul al 6-lea.

Podobia: Toată nădejdea...

Cu sfinţenie intrând în sfânta sfintelor, sfinţite proorocule; ţie celui sfânt, stându-ţi înainte sfântul înger, precum scrie, a strigat grăind: Auzitu-s'a rugăciunea ta, şi se dezleagă acum sterpiciunea Elisavetei, şi-ţi va naşte ţie prea bătrânule, fiu pre Ioan Mergătorul înainte, pre sfeşnicul Soarelui, pre proorocul celui prea înalt, şi glasul Cuvîntului celui ce din Fecioară, fiica lui Dumnezeu, va să răsară.

Stih: Şi tu pruncule, prooroc celui Prea înalt te vei chiemà, că vei merge înaintea feţei Domnului, să găteşti calea lui.

Spune-mi mie mai luminat, din ce voiu cunoaşte aceasta? Iarăşi către înger, prea fericitul bătrân a zis: Că precum vezi plin de zile sunt eu, şi Elisavet este stearpă. Deci cum îmi spui mie cuvinte mai pre sus de fire, mă minunez! Şi mi se pare că nici cum nu-mi grăeşti adevărul o omule! Dute, că eu cer mântuire poporului iară nu fiu a câştigà, lucru anevoe de crezut.

Stih: Să-i slujim lui întru sfinţenie, şi întru dreptate înaintea lui, în toate zilele vieţei noastre.

Arhanghel al lui Dumnezeu Atotputernicului sunt eu; Gavriil îmi este numele, a zis bătrânului cel fără de trup. Acum dar amuţeşte, şi tăcere te învaţă, pentrucă n'ai crezut cuvintelor mele. Iară dacă va naşte ţie soţia ta pre trâmbiţa Cuvântului, luminându-ţi ţie limba Duhul, vei strigà mai limpede: Prooroc celui prea înalt te vei chema, o pruncule, şi vei găti mai 'nainte cu Darul cărările lui, precum bine a voit.

Slavă, glasul al 6-lea.

Inger din coapse neroditoare ai eşit Botezătorule, sălăşluindu-te din scutice în pustie, şi pecetea tuturor proorocilor te-ai arătat. Că pre carele aceia în multe chipuri l-a văzut, şi întunecat mai 'nainte l-a propoveduit, pre acesta a-l boteza în Iordan te-ai învrednicit, şi glasul Tatălui ai auzit din Cer, mărturisind fiinţa cea fiască a lui; şi pre Duhul ai văzut în chip de porumb, glas aducând preste cela ce s'a botezat. Ci o cela ce eşti mai pre sus de cât toţi proorocii, nu înceta a te ruga pentru noi, cei ce cu credinţă săvârşim pomenirea ta.

Şi acum, al Născătoarei:

Nimenea din cei ce aleargă la tine, nu iese ruşinat dela tine Preacurată Fecioară de Dumnezeu Născătoare! Ci cere har, şi priimeşte dăruirea, spre folosul cererei.

Troparul, glasul al 4-lea.

Ceea ce mai 'nainte erai

stearpă neroditoare, veseleşte-te; că iată ai zemislit pre sfeşnicul Soarelui arătat, cela ce va să lumineze toată lumea, ce pătimià cu nevederea. Dănţueşte Zaharie cu îndrăzneală strigând: Prooroc celui Prea înalt este cel ce va să se nască.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei.

Taina cea din veac ascunsă..

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul de 2 ori.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei.]

După întâia Catismă, Sedealna glasul al 5-lea, Podobie: Pre Cuvântul cel împreună...

Elisavet de sterpiciune s'a vindecat, şi Fecioara iarăşi Fecioară a rămas, zămislind în pântece prin glasul lui Gavriil. În pântece mai 'nainte a săltat Inainte mergătorul Ioan, cela ce a cunoscut mai'nainte pre cel din pântece fecioresc Dumnezeu şi Stăpân, cel ce s'a întrupat spre mântuirea noastră.

De două ori.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei.

Bucură-te munte sfânt şi de Dumnezeu umblat! Bucură-te rug însufleţit şi nears! Bucură-te ceea ce eşti una lumei pod către Dumnezeu! Carea treci pre cei morţi la vieaţă veşnică. Bucură-te nestricată Fecioară, carea fără ispită bărbătească ai născut pre mântuirea sufletelor noastre.

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie Degrab ne întimpină...

Turtureaua cea iubitoare de pustie, sfinţitul Botezător, cel ce a propoveduit pocăinţa, şi a arătat că Hristos cel ce s'a făcut om, s'a născut mijlocitor tuturor păcătoşilor, ajutorind pururea tuturor celor viforaţi. Pentru rugăciunile lui, Hristoase mântueşte lumea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei.

Ceea ce ai născut pre Ziditorul a toate, şi numai tu una ai împodobit omenirea cu naşterea ta Preacurată, scapă-mă de cursele înşelătorului Veliar. Intăreşte-mă pre piatra voirilor lui Hristos, celui ce s'a întrupat din tine; pre carele cu osârdie roagă-l pentru noi toţi.

Psalm 50.

CANOANELE

Amândouă ale Octoihului fără de martirice pe 8. Şi al Mergătorului inainte pe 6, CANONUL Mergătorului inainte.

Facerea lui Ioan Damaschin.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil...

Cugetele sufletului meu celui sterp şi neroditor zmulge-le, celui ce se sârgueşte a lăuda odrasla celei sterpe, a ta, adică sfântă zămislire în pântece de maică.

Sfinţitul Zaharia în Biserică intrând, a văzut dumnezeesc înger vestindu-i lui arătat, aşà: Fiu la bătrâneţe preote vei avea pre Mergătorul înainte.

Slavă.

Marele Mergător înainte, sfeşnicul Soarelui cel purtător de lumină, în pântece de maică începe a străluci. Prin carele s'a risipit întunericul patimilor, şi legătura sterpiciunei s'a dezlegat.

Şi acum, al Născătoarei:

Pre Stăpânul, cel ce în pântecele tău se purtà, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, din pântecele maicei sale văzându-l Ioan, a săltat de bucurie, ca cel ce era cu adevărat al lui Mergător înainte.

Catavasie: Deschide-voiu gura mea...

VEZI: Catavasiile acestea se cântă, când este Docsologhie şi Polieleu, până la 21, ale lui Noemvrie.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Cea stearpă astă-zi rod sfinţit zămisleşte, carele toată nerodirea sufletelor, cu secure înţelegătoare va să o tae, prin Dar.

Marele Zaharia cel ce amuţise înlăuntrul Bisericei, priimeşte prin vestire înfricoşată glasul Cuvântului, şi măreşte luminat pre Domnul cel mult îndurat.

Slavă:

Slăvitul Mergător înainte, care a arătat credincioşilor calea pocăinţei, prin îndemnarea îngerului mai pre sus de nădejde, a odrăslit din pântece de maică cu dumnezeesc sfat.

Şi acum, al Născătoarei:

Pre Hristos purtându-se în pântecele Fecioarei, dacă l-a cunoscut cel din cea stearpă, a săltat, mai 'nainte vestind bucuria ceea ce erà să vie pre pământ, ca pre toţi să-i izbăvească de întristare.

Sedealna, glasul al 6-lea.

Podobia: Îngereştilor puteri...

În coapse sterpe, iată se sădeşte marele Mergător înainte al Ziditorului tuturor, carele cu securea pocăinţei va să taie nerodirea sufletelor. Bucuraţi-vă inimile cele ce eraţi sterpe mai 'nainte. Veseleşte-te toată făptura, şi cu osârdie strigă: Dătătorul bunătăţilor, Doamne mărire ţie.

Slavă, altă Sedealnă, glasul al 4-lea.

Podobia: Spăimântatu-s'a Iosif...

Sfinţitul Zaharia tămâind în Biserică, Gavriil din Cer a stătut înainte-i, zicând către dânsul: La bătrâneţele tale, vei să aibi rod bine mărit, şi sterpiciunea cea mai de 'nainte a Elisavetei acum se va dezlegà îndatăşi. Şi zămislind ea, va

naşte pre propoveduitorul şi Mergătorul înaintea lui Iisus. Pentru rugăciunile lor Mântuitorul lumei, mântueşte sufletele noastre.

Şi acum, al Născătoarei.

Spăimântatu-s'a Iosif, cea mai pre sus de fire văzând. Şi cu mintea a socotit de ploaea cea de pre lână, întru zemislirea ta cea fără sământă Născătoare de Dumnezeu. De rugul cel ne ars în foc. De toiagul lui Aaron ce a odrăslit. Şi mărturisind logodnicul tău şi păzitorul, preoţilor a strigat: Fecioara a născut şi după naştere iarăşi a rămas fecioară.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Glasul îngerului, pre tine îngerul cel dupre adevăr al venirei lui Hristos, cu sfinţenie mai 'nainte te-a vestit preotului, că din pântece sterp erà să odrăsleşti, fericite Mergătorule înainte.

Ceea ce mai 'nainte erai neroditoare, şi nenăscătoare, acum te veseleşte. Că pre Botezătorul lui Hristos şi Mergătorul înainte vei să-l naşti rod preamărit, Elisavet, vrednic'o de minune.

Slavă:

Cu securea rugăciunilor tale Mergătorule înainte, dezrădăcinează spinii patimilor mele, şi odraslele gândurilor; şi mintea mea o fă roditoare prin fapte bune, prea fericite!

Şi acum, al Născătoarei.

Pântecele Fecioarei te-a purtat pre tine, cela ce porţi toate, când Botezătorul în pântece purtându-se, s'a închinat ţie Hristoase, şi săltând s'a bucurat.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu Dumnezeească strălucirea...

Mergând proorocul înlăuntrul jertfelnicului, şi slujbele legei Făcătorului săvârşind, i s'a arătat sfântul înger, vestindu-i dumnezeească zemislirea Mergătorului înainte.

Cum va fi mie aceasta cu adevărat? Că eu sunt bătrân precum vezi, şi am o soţie stearpă, zis-a Zaharia către Arhanghel; graiuri protivnice firei îmi grăeşte mie.

Slavă:

La Sarra lui Avraam te uită şi vezi, cum aceea pre Isaac la bătrâneţe a născut omule, şi celor ce ţi s'au grăit întru adevăr crede; către bătrânul a grăit marele înger.

Şi acum, al Născătoarei

Binecuvântată între femei eşti tu de Dumnezeu dăruită,

a strigat Elisavet către tine, când te-a cunoscut că vei să naşti fără de bărbat, ceea ce una singură ai rămas nestricată după naştere.

Peasna 6-a, Irmos:
Marea vieţei văzându-o...

Mă îndoesc cu gândul, şi nu cred cuvintelor tale; a zis preotul, Arhanghelului. Căci poporului mântuire am cerut, iară nu rod din coapsele mele.

Ziditorul firei, Impăratul îngerilor, slujitorul împrotivă a grăit, pre îngerul venirei sale, bine a voit ca să-l naşti tu. Nu fii necredincios cuvintelor mele, o omule!

Slavă:

Chipul tău de foc, şi vederea ta înfricoşată, şi minunat este cuvântul tău, Zaharia a zis slujitorului. Dar cele ce-mi grăeşti sunt mai pre sus de fire, şi streine graiuri, şi nu le cred.

Şi acum, al Născătoarei.

Sfeşnicul pre Soarele cel ascuns în norul pântecelui de Maică cunoscându-l, încă fiind întru întunecată sălăşluire a pântecelui, i s'a închinat bucurându-se, şi a săltat.

CONDAC, glasul 1-iu.
Podobie: Ceata îngerească...

Se veseleşte luminat marele Zaharia, cu Elisavet soţia sa cea întru tot mărită, dupre vrednicie zemislind pre Ioan Mergătorul înainte, pre carele Arhanghelul bine l-a vestit bucurându-se, şi oamenii dupre vrednică datorie îl cinstim, ca pre un tăinuitor al Darului.

ICOS:

Sfinţita Evanghelie să o deschidem, carea ne-a scris-o Lucà sfinţitul şi minunatul, şi să vedem zemislirea cea luminată şi cinstită a Mergătorului înainte; că zice: Dacă a intrat preotul şi dreptul Zaharia în sfânta sfintelor să tămâieze în vremea preoţiei sale, i-a stătut lui înainte Gavriil bine vestindu-i, şi zicând: Vei să aibi Arhiereule, fiu la bătrâneţe, pre proorocul şi Inainte mergătorul, glasul şi propoveduitorul, şi sfeşnicul cel pururea luminos; pre tăinuitorul Darului.

Intru această Lună, în 23 de zile, zemislirea sfântului slăvitului prooroc, Inainte mergătorului şi Botezătorului Ioan.

Stih: Dela înger s'a făcut proorocie la bărbat prooroc.
Că va naşte prooroc, şi mai mult decât prooroc.
La douăzeci şi trei de zile pântecele cel sterp a zemislit...
Pre Mergătorul înainte cel ce pocăinţa a propoveduit.

Aceastǎ dumnezeeascǎ zemislire o a bine vestit dumnezeescul Arhistratig Gavriil către proorocul şi sfinţitul Zaharia, zicându-i: Ascultatu-ţi-s'a rugăciunea ta. Aşa că dintru aceasta se cunoştea mai 'nainte dumnezeeasca şi fecioreasca naştere a Preacuratei Născătoare de Dumnezeu, adică pentru minunea, şi a bătrâneţelor şi a sterpiciunei Elisavetei.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Andreiu şi Ioan, Petru şi Antonie, ce s'au săvârşit în Africa.

Stih: Pentru Cuvântul cel ce cu o suliţă s'a împuns fiind spânzurat...

De două suliţe împungându-se Andreiu a răbdat.

Junghiindu-se Ioan pentru vrajba de rătăcire...

A junghiat pre vrăjmaşi şi împreună junghie şi pre a înşelăciunei amăgire.

Antonie şi Petru ca nişte pietre vârtoase...

Răbdau tăerile membrelor dela cei cu inima pietroasă.

Domnind la Roma Vasilie Machedon domnià şi tirănià prea crudul Avrahin Agareanul (Turcul) toată Africa. Aceasta prădând Siracusele (aceasta este Mitropolia Siciliei), luat-a de acolo pre Ioan împreună cu copiii lui, Petru şi Antonie, carii erau încă mici şi îndată a poruncit să-i învețe carte agarenească. Şi după ce au venit în vârstă bărbătească, şi întreceau pre mulţi cu înţelepciunea şi cu fapte bune, mirându-se de dânşii vicleanul acela Veliar, îi boerì, făcând pre Antonie Ghenicon, şi pre Petru Sachelarie. Insă aceştia întru ascuns erau creştini, iară în vedere se făţărniceau că sunt saracheni. Dar nu s'au putut ascunde mult timp. Că aflând Avrahin, şi mâniindu-se i-a pus cu picioarele în obezi, şi 'i-a ucis cu toiage sălbatece clenciuroase. Deci fericitul Antonie luând patru sute de toiage pe talpe, şi sfărâmându-i-le, mulţămià lui Dumnezeu. După aceea l-a pus pe un grătar, legat deasupra unui samar cu ştreanguri, de l-a purtat prin mijlocul târgului. Iară pre Petru dezbrăcându-l, l-a bătut cu toiage pre spinare şi pre pântece, şi l-a băgat în temniţă. După aceea mai scoţându-i, iarăşi cu beţe clenciuroase le zdrobià braţele şi umerile şi mâinile. După aceea asemenea le-a sfărâmat armurile şi fluerile şi picioarele, atât cât s'au muiat toate oasele amestecându-se cu carnea şi cu sângele, de s'au făcut ca o amestecătură. După aceea strângând cărbuni, şi aducând un faur, porunci de le tăe boaşele cu un cleşte de fier ars în foc, şi le puse în gurile fericiţilor. Aşà dar aceştia sfârşindu-se întru acestea, adus-au şi pre tatăl lor Ioan către dânsul, şi ridicându-l cu mâna stângă de grumazi, îi băgă sabia lui în gură pre gâtlej, şi aşa el ş'a dat duhul preste fiii săi. Deci făcând foc mare, au ars trupurile sfinţilor toate dimpreună. Iară fericitului Andreiu, foarte bătrân fiind de vârstă, şi multă vreme zăcând la închisoare, uscat fiind de foame şi de sete, şi de goliciune şi de ticăloşie, şi nesupuindu-se câinelui aceluia; ce 'i-a făcut hiara sălbatică? Incălecat-a pre un cal, luând o suliţă, şi aflând pre sfânt în prejma lui, l-a lovit în piept. Iară sfântul mulţămind a scos glas către Dumnezeu, şi iarăşi din dosu-i trecând pângăritul ucigaş, l-a lovit cu altă suliţă între spete, şi intrând amândouă suliţile intr'însul, căzù sfântul jos şi-i tăiară capul, şi aşa se plinì mărturisirea lor.

Intru această zi pomenirea sfintei mucenițe Raidei fecioara.

Aceasta s'a născut în Eghipt, la locul ce se chiamă Tamma, fică fiind unui preot anume Petru, şi a îmbrăcat shima monahicească, fiind ea de doisprezece ani. Deci pogorându-se împreună cu alte fecioare la fântână ca să-şi scoată apă şi văzând multe fecioare, femei şi mulţime de bărbaţi, preoţi şi diaconi şi călugări, pre carii îi prinsese ighemonul Luchian, şi-i duceà legaţi într'o corabie, şi aflând ea că sunt legaţi pentru Hristos, îmbărbătându-se, intră şi ea între dânşii, rugându-se lui Comentarisie carele erà mai mare, ca să fie şi ea cu aceia, iar el o învaţă să-şi aleagă ce este mai bine, să nu pătimească munci, nici să moară cu acei legaţi. Deci nevrând, stătù înaintea ighemonului, şi batjocorì dumnezeii lui şi-l scuipă în obraz căci îşi băteà joc de credinţa creştinilor. Deci după multe munci 'i-a tăiat capul.

Intru această zi, pomenirea cuvioaselor femei Xantippi şi Polixeni, surorile.

Stih: Pre surorile Xantipi şi Polixeni le prăznuesc...

Cu cari împreună şi cetele cereşti dănţuesc...

Acestea au fost din în ţara Ispaniolilor, pe vremea lui Claudie Chesarul; dintre care Xantippi erà femee lui Prob carele administra ţara. Deci aceasta fu învăţată de Apostolul Pavel când a fost acolo, şi împreună cu alţii şi bărbatul ei. Iară Polixeni se răpise de oarecarele om rău şi făcător de rele, ci cu darul lui Dumnezeu a scăpat curată şi nestricată, şi s'a botezat de Apo-

stolul Andreiu. Deci crezând mulţi prin mijlocul ei, luă cu sine pre Apostolul Onisim, şi se duse la Ispania patria sa; apoi după acea călătorie mare şi nespusă, fugi trăgând cu dânsa şi pre Reveca cu care se botezase, află pre soru-sa Xantipi. Şi petrecându-şi vieaţa împreună, şi multe puteri de minuni arătând, către Domnul s'a dus.

Intru aceasta zi sfântul noul mucenic Nicolae Pantopolitul, carele mărturisind in Constantinopol, la anul o mie şase sute şaptezeci şi doi prin sabie s'a sfârşit.

Sfântul noul mucenic Ioan din Coniţa.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul...

Pentrucă n'ai crezut cuvintelor mele, amuţire vei pătimi cu adevărat, şi când vei vedeà născut pre glasul Cuvântului, atuncea vei glăsui, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul lui Israil.

Ca un soare cu luna împreunându-se prea luminatul Zaharia cu preamărita Elisavet, a născut pre sfeşnicul luminei cel purtător de lumină, cel ce luminează nouă, celor cumplit ţinuţi întru întunerecul patimilor.

Slavă:

Fiind încă în pântecele Elisavetei marele Mergător înainte, cu săltările ca cu nişte cuvinte s'a închinat ţie Hristoase, celui ce erai în pântecele Fecioarei, Iisuse Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, al Născătoarei.

Buna, Elisavet, purtând în pântece ca o stea pre dumnezeescul Mergător înainte, s'a închinat norului celui luminat, Mariei celei ce a purtat pre Soarele Hristos, cel întrupat dintr'însa pentru mântuirea noastră.

Peasna 8-a, Irmos:

Din văpae cuvioşilor rouă...

Prietenul mirelui mai 'nainte se găteşte, şi glasul Cuvântului alcătuire primeşte, şi în pântece sterp acum se zemisleşte, marele ostaş al împăratului tuturor.

Lucrătorul inimilor celor sterpe a înflorit; iată se găteşte securea patimilor. Viţelul cel cinstit al înfrânărei se hrăneşte, marele Mergătorul înainte, popoare bucuraţi-vă!

Binecuvântăm...

Precum legăturile de demult ale celei sterpe, aşà şi împietrirea cugetului meu o dezleagă Botezătorule, şi roduri de pocăinţă mă învredniceşte să odrăslesc, şi să viez în veci.

Şi acum, al Născătoarei.

Dacă te-a văzut Elisavet pre tine Fecioară, având în pântece, s'a bucurat înlăuntrul ei pruncul şi a săltat, cunoscând pre Stăpânul său.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea...

Marele şi dumnezeescul Mergător înainte, uşa cea stearpă acum deschizându-o, se sălăşlueşte în pântece de maică, ca în nişte palate împărăteşti, ca să iasă ca un ostaş, gătind tuturor căile Impăratului.

Proorocule al lui Dumnezeu! Bătrânule dănţueşte! Că vei naşte fiu pre Ioan Mergătorul înainte, decât carele mai mare între oameni nu s'a născut. Săltează Elisavet! Tot pământul aducând laudă lui Dumnezeu făcătorul tuturor, bucură-te!

Slavă:

De noi cei ce cu credinţă te lăudăm pre tine, adu-ţi aminte acum proorocule al Domnului şi Mergătorule înainte, şi izbăvindu-ne de patimi sufleteşti, mântueşte-ne pre noi din nevoi, şi la cereasca cărare povăţuindu-ne cu dumnezeească cuviinţă, pururea fericite.

Şi acum, al Născătoarei.

Fecioară Marie, dacă s'a simţit Elisavet pre sine slobodă de legăturile sterpiciunei, şi având în pântece pre Mergătorul înaintea celui ce s'a sălăşluit în pântecele tău, te-a cunoscut pre tine Curată Maică a lui Dumnezeu cu adevărat.

SVETILNA

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Minunata zemislire a Mergătorului înainte mai 'nainte vesteşte pre Impăratul cel ce va să se nască din Fecioară, precum acesta din Elisavet cea neroditoare şi stearpă, şi din bătrânul preot marele Zaharia. Pentru ale cărora rugăciuni, şi ale Născătoarei de Dumnezeu, şi ale lui Ioan Botezătorului tău Doamne, mântueşte-ne şi ne milueşte pre toţi.

De două ori.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei:

Bucurându-ne, ţie bucură-te! ca cinstitul Arhanghel, cu mulţămită strigăm, cei ce ne-am mântuit din blestemul cel din început, prin cel născut al tău Prea curată: Bucură-te scăparea lui Adam, Născătoare de Dumnezeu Fecioară! Bucură-te cinstită, prin carea ne-am mântuit din moarte! Bucură-te prin carea am dobândit împărăţia cerurilor.

LA LĂUDĂRI (Hvalite).

Stihirile, pe 4 glasul 1-iu:

Podobie Ceea ce eşti bucuria...

Se veseleşte făptura întru zemislirea ta proorocule, şi Mergătorule înainte şi Botezătorule Ioane! Că Dumnezeească naşterea ta însemnează nouă naşterea Stăpânului, şi pentru aceasta cu un glas noi

pămȃntenii, dupre vrednicie te lăudăm pre tine.

Prea mărită mărturie aflând zemislirea celei sterpe, o aduce îngerul spre încredinţare Mariei. Pentru aceasta şi noi sterpiciunea Elisavetei şi pre Zaharia soţul ei, şi pre Ioan să-i lăudăm.

Făclia cea de Dumnezeu gătită a luminei celei veşnice, prietenul mirelui, luceafărul cel mare al Soarelui mărirei, glasul cel viu al Cuvântului lui Dumnezeu, Mergătorul înainte al venirei Domnului, prin vestire îngerească acum se zemisleşte.

Prin starea deadreapta a îngerului în jertfelnic, mai 'nainte a închipuit a fi Mergătorul înainte, cel ce jertfelnic dumnezeesc al bunei mirezme a lui Hristos s'a arătat, carele şi stărei Domnului Iisus deadreapta s'a învrednicit, şi cunoştinţa lui, lumei a mirezmit.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea.

Elisavet a zemislit pre Mergătorul înainte al Darului, iară Fecioara pre Domnul slavei, sărutatu-s'au amândouă maicele, şi pruncul a săltat. Că din lăuntru sluga lăudă pre Stăpânul, şi minunându-se maica Mergătorului înainte, a început a strigă: De unde mie aceasta, ca Maica Domnului meu să vie la mine, ca să mântuiască pre poporul cel deznădăjduit, cel ce are mare milă.

DOXOLOGHIA (Slavoslovia) CEA MARE. După Sfinte Dumnezeule, Troparul Sfântului. Slavă, Şi acum, Taina cea din veac ascunsă. Ectenia şi Otpustul

VEZI: Iar pentru Slavoslovia cea mare să nu te minunezi. Că se poate precum zice cela ce a scris tipicul şi octoihul cântându-se, şi Domnului să cântăm zicându-se, să facem şi Slavoslovie mare.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Mergătorului înainte Peasna 3-a, şi a 6-a, pe 8. Prochimen, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostolul către Galateni: *Fraţilor Avraam doi feciori a avut...* Aliluia, Dreptul ca finicul va înflori... Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceea fost-a în zilele lui Irod...*

CHINONICUL

Intru pomenire veşnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 24 DE ZILE

Sfânta marea muceniţă şi întocmai cu Apostolii Tecla.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, glasul al 8-lea.

Podobie: Doamne de ai şi stătut...

Doamne de s'a şi săvârşit Tecla întru despicătura pietrei, pentru dragostea ta, dar cu gândul stând întru înălţime înaintea scaunului tău, se uimià de neasemănată frumuseţea ta, a

celui ce te-ai întrupat pentru iubirea de oameni, ca să mântueşti sufletele noastre.

De două ori.

Doamne de a şi fost legată Tecla când a năzuit către Apostolul, dar de legătura dorirei celor pământeşti s'a dezlegat. Şi fiind cuprinsă de puterea dragostei tale, s'a unit cu tine Mântuitorule al sufletelor noastre.

De două ori.

Doamne de s'a şi despărţit Tecla fără de voe de tine învăţătorul ei, dar de faţă te aveà pe vremea nevoinţei. Şi golindu-se de haină, se acoperea cu mărirea ta, şi fiind încununată de mâna ta, ocroteşte sufletele noastre.

Doamne de s'a şi dat focului Curata întâia muceniţa ta, dar nu s'a ars într'însul, având-te pre tine răcoreală. De sălbatecele hiare a rămas nevătămată, fiind păzită de mâna ta, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 6-lea.
A lui Anatolie.

Cu lupte nevoitoare ai călcat pre vrăjmaşul, prea fericită Teclo, şi muceniceşte sfărâmând măestriile lui, te-ai lepădat de Tamir, şi te-ai logodit cu Hristos iubitul tău cel adevărat, tovarăşă a lui Pavel, şi nevoitoare dimpreună cu Ştefan. Deci ca una ce eşti între femei întâia muceniţă a lui Hristos, având îndrăzneală către dînsul, mântueşte de primejdii sufletele noastre, celor ce cu credinţă săvârşim pomenirea ta, cea pururea prăznuită.

Şi acum, al Născătoarei:
Podobie: A treia zi ai înviat...

Scăparea mea cea mare şi nădejdea şi părtinitoarea mea, tu eşti Maică Fecioară Preacurată. Ci grăbeşte acum şi mă scapă de relele ce au năvălit asupra mea.

A Crucei-Născătoarei.

Ceea ce te-a născut pre tine Hristoase, văzându-te răstignit, tânguindu-se ca o Maică strigă: Fiul meu şi Dumnezeul meu! prea dulcele meu fiu! cum suferi patimi de necinste.

LA STIHOAVNĂ
Stihirile, glasul 1-iu.
Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

O prea lăudată întâia muceniţă şi întocmai cu apostolii, mărirea muceniţelor, frumoasă fecioară Teclo, către tine strig: Vindecă patimile şi ranele cele rele ale sufletului meu, prin rugăciunile tale cele priimite de Dumnezeu, şi mă scoate din focul cel nestins.

Stih: In tot pământul a eşit...

Dumnezeească puterea lui

Hristos cea întru tot puternică, a stins văpaea prin nor cu ploaie, şi răcorindu-te Teclo ca pre o credincioasă, cu dreptate a ars pre cei necredincioşi. Şi izbăvindu-te de sfărâmarea hiarelor şi a taurilor, te-a preamărit.

Stih: Şi a pus pe piatră picioarele mele...

Dorind de mirele cel preacurat şi frumos întru podoabă Teclo, te-ai lepădat de logodnic, urmând cuvintelor lui Pavel logoditorul Bisericei, cu carele dimpreună ridicându-te la odihna cea veselitoare, te-ai logodit cu cel ce l-ai iubit.

Slavă, glasul al 8-lea.
A lui Anatolie.

Năvălirile leilor le-ai călcat, şi pre Tamir ruşinându-l, întâia muceniţă şi întocmai cu apostolii, ai urmat mirelui tău strigând: Spre mireazma mirelui tău am năzuit Hristoase. Drept aceea alergând dupre Pavel, ai priimit Dar din Cer, şi ai luat cununa dela Dumnezeu puitorul de nevoinţe, şi te rogi neîncetat să se dăruiască iertare greşalelor, celor ce cu credinţă săvârşesc sfinţită pomenirea ta.

Şi acum, al Născătoarei:
Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Nădejde şi părtinire şi sprijineală, şi acoperemânt, şi scăpare îmi eşti mie Preacurată Fecioară. Pentru aceea şi către tine scap Stăpână, strigând şi zicând către tine: Păcătuit-am! mântueşte-mă Fecioară, mântueşte-mă, ceea ce tu singură cu adevărat eşti chezăşuitoarea păcătoşilor.

A Crucei-Născătoarei.

Nu sufer Fiul meu, a te vedeà pre tine cel ce tuturor dai privighiere, adormit pre lemn. Ca să dai privighiere mântuitoare şi dumnezeească, tuturor celor odinioară adormiţi de somnul periciunei, din călcarea poruncei pomului, ziceà Fecioara tânguindu-se. Pre carea o mărim.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mieluşaua ta Iisuse, Tecla...

Slavă, Şi acum, al Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul sfintei de 2 ori, Slavă, Şi acum, al Născătoarei. După obişnuitele Catisme Sedelnele din Octoih.

Psalm 50.

CANOANELE

Octoihului amândouă fără martirice, şi al sfintei pe 6, CANONUL sfintei.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Intâia muceniţă dumnezeeşte se măreşte.

Afară de troparele Născătoarei de Dumnezeu.

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui ce a povăţuit pre poporul „său prin marea Roşie, cân-

„tare de biruinţă, că s'a prea-„mărit".

Limba nu poate povesti nevoinţele cele prea lăudate ale întâei muceniţe; că nu este vrednică a o lăuda dupre cuviinţă.

Mândria cea îngânfată a tiranului a încetat, căci cu bună credinţă întru Hristos s'a îmbărbătat femei împrotiva lui.

Slavă:

Fecioara Tecla învăţându-se prin cuvintele tale cele Evangheliceşti prea fericite Pavele, s'a logodit cu Hristos.

Şi acum, al Născătoarei:

Prea curată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce mai pre sus de fire, întrupat ai născut pre Cuvântul cel veşnic, şi mai pre sus de dumnezeire, pre tine te lăudăm Fecioară.

Peasna 3-a, Irmos

Tu eşti întărirea...

O cât este de minunată dragostea cea mai pre sus de cuget, cu carea întru Hristos te-ai legat cu Pavel, unindu-te lui cu Duhul, prea cinstită.

Dezmierdarea dulceţilor celor pământeşti, n'a putut să rănească cugetul tău cel alcătuit cu dragostea cea duhovnicească.

Slavă:

Cu totul mântuindu-te de patimile trupului, nu te-ai muiat de cuvintele maicei tale, purtătoare de chinuri prea lăudată.

Şi acum, al Născătoarei:

Dă-ne nouă ajutor, prin rugăciunile tale Preacurată, depărtând dela noi năpădirile nevoilor celor cumplite.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi „şi pre tine te laudă Duhul „meu".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Cuvintele înţeleptului Apostol Pavel ai ascultat, şi ai părăsit cele stricăcioase, şi cu Hristos te-ai logodit şi ţiind făclia credinţei, ai călcat puterea focului, şi sălbătăcirea hiarelor o ai îmblânzit, şi din Cer ai priimit cunună nestricăcioasă pre creştetul tău; şi acum roagă-te, să se mântuiască cei ce săvârşesc pomenirea ta.

Slavă, glasul al 8-lea:

Podobie: Pre înţelepciunea...

Femeiasca slăbiciune prefăcându-ţi întru bărbăţie cu bunătăţile, prin dragostea lui Hristos, te-ai făcut lăcaş lui Dumnezeu; şi prin pustnicie ai ri-

sipit norul patimilor cu nevoință. Iară prin jertfire te-ai arătat laudă muceniţelor. Pentru aceasta îndoit strălucind cu razele Duhului, lumea ai luminat, întâia muceniţă prea lăudată. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască ertare greşalelor, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Şi acum, al Născătoarei:

Pre tine ca pre o Fecioară şi singură între femei, carea fără de sământă ai născut pre Dumnezeu cu trup, toate neamurile oamenilor te fericim; căci întru tine s'a sălăşluit focul Dumnezeirei, şi ca pre un prunc ai aplecat pre Ziditorul şi Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc şi omenesc, dupre vrednicie mărim prea sfântă naşterea ta, şi cu un glas strigăm către tine: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, ertare de greşale să dăruiască, celor ce cu vrednicie laudă mărirea ta.

A Crucei-Născătoarei:

Pre Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, mieluşaua văzându-l răstignit pre Cruce, se văită lăcrămând, şi cu amar strigă: Lumea se veseleşte priimind mântuire, iară cele din lăuntrul meu se ard, văzându-ţi răstignirea carea rabzi pentru milostivirea, îndelung răbdătorule Doamne, adâncul milei, şi izvorul cel nedeşertat: Milostiveşte-te, şi dărueşte ertare de greşale celor ce cu credinţă măresc dumnezeeştile tale patimi.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am preamărit „dumnezeirea ta".

Pre tine ceea ce erai logodită cu Tamir, logoditorul Bisericei Pavel te-a logodit cu mirele cel ceresc, ca pre una ce ai fost fără prihană, Teclo prea înţeleaptă.

Pătrunsu-te-ai de dragostea credinţei lui Dumnezeu, prin cuvintele lui Pavel, şi cuvintele lui Tamir le-ai defăimat ca pre o bârfeală, muceniţă.

Cu stropirea dumnezeescului sânge s'a binecuvântat neamul cel din Adam, şi Eva se bucură, văzând pre şarpele că se calcă de femee.

Slavă:

Poftind curăţia, de toate cele veselitoare ale vieţei s'a lepădat, de avere, de neam, de frumuseţe, şi de logodnicul cel dulce curata muceniţă.

Şi acum, al Născătoarei:

Dărueşte-ne nouă iertare greşalelor, ca unul ce eşti fără de păcat, şi împacă lumea ta,

Dumnezeule, pentru rugăciunile celeia ce te-a născut pre tine.

Peasna 5-a, Irmos:

Mânecând strigăm ţie Doamne, mântueşte-ne „pre noi; că tu eşti Dumne„zeul nostru, afară de tine pre „altul nu ştim“.

Intru prea mare faptă de nevoinţe te-ai nevoit prea fericită Teclo, şi te-ai învrednicit Darului.

Amăgitu-s'a balaurul cel viclean, căci Fecioara cu dumnezeeştile patimi se învăţă a fi ascultătoare.

Slavă:

Indrăzneala cea dumnezeească biruià sfiala ta, că focul Treimei cel din inima ta, te-a aprins pre tine spre mucenie.

Şi acum:

Fecioară după naştere te lăudăm pre tine Născătoare de Dumnezeu; că tu pre Dumnezeu Cuvântul cu trup l-ai născut lumei.

Peasna 6-a, Irmos:

Rugăciune voiu vărsa...

Slăbiciunea firei feciorești s'a întărit cu puterea crucei. Că din dumnezeească râvnă lepădându-şi noaptea podoaba tinereţelor, a îndrăznit şi a alergat, căutând învăţăturile cele cu bun miros ale doritului ei.

Dorinţa Ziditorului biruind dragostele zidirilor, întâia muceniţă Tecla a părăsit cămările cele de mire, şi de bună voie a priimit a lăcui în închisoarea vinovaţilor.

Slavă:

Cu Duhul sărută muceniţa legăturile dumnezeescului învăţător, fiind în temniţă, şi adăpându-se cu cuvintele lui, creşteà ca întru o dumnezeească grădină, şi cu adevărat aduceà Stăpânului roadă prea frumoasă.

Şi acum, al Născătoarei.

Nu înceta rugându-te pentru noi prea sfântă de Dumnezeu Născătoare Fecioară, că tu eşti întărirea credincioşilor, şi cu nădejdea ta ne întărim, şi cu dragoste te mărim pre tine, şi pre cel ce negrăit s'a întrupat din tine Preacurată.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsà „către Domnul, şi lui voiu spune „scârbele mele, că s'a umplut „sufletul meu de răutăţi, şi vieaţa mea s'a apropiat de iad, şi „ca Ionà mă rog: Dumnezeule „din stricăciune scoate-mă“.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Cu frumuseţea fecioriei ai strălucit, cu cununa muceniei

te-ai împodobit, şi apostolie ţi s'a încredinţat fecioară, ca unei mărite, şi văpaiea focului o ai prefăcut în rouă, şi prin rugăciunea ta mânia taurului o ai înfrânt, ca una ce eşti întâia nevoitoare.

ICOS.

Strălucirea praznicului celui cinstit, luminează mai mult decât soarele. Că fulgerând raze de lumină se arată în ochii credincioşilor. Pentru aceea dănţuind împreună cu îngerii, să glăsuim toţi Mântuitorului Dumnezeu, strigând către el: Mărit-ai Mântuitorule milele tale dăruind poporului Dar desăvârşit, pre cea întâia nevoitoare.

Intru această lună în 24 de zile, sfânta marea muceniţă şi întocma cu Apostolii Tecla.

Stih: Acela te-a mântuit pre tine Teclo în piatra carea ţi se spărgeà...
La a căruia patimă mai 'nainte pietrile se despicau.
La douăzeci şi patru piatra a priimit...
Pre Tecla întru care trupul ş'a păzit.

Aceasta a fost din cetatea Iconiei, născută fiind de Teoclia, de bun neam şi slăvită. Invăţat-a cuvântul credinţei dela marele Pavel Apostolul, când învăţà în casa lui Onisifor, iară sfânta când a venit la credinţă a fost de optsprezece ani, logodită fiind cu Tamir. Şi nebăgând seamă focul în care s'a aruncat, nici de logodnic, a urmat lui Pavel. Iar după aceea mergând la Antiohia, se dete la hiare sălbatice de Alexandru, şi la tauri ca să o împungă şi să o sfarame; şi izbăvindu-se de toate cu Darul lui Dumnezeu, şi propoveduind prin multe locuri pre Domnul Iisus Hristos şi trăgând pre mulţi către credinţa în Hristos, s'a dus la patria sa, unde petrecând cu siguratate într'un munte, ce se zice vechea Selevchie şi făcând multe puteri de minuni, a părăsit vieaţa, despicându-se o piatră şi primindu-o, iară toată vremea vieţei sale a fost nouăzeci de ani.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Coprie.

Stih: Coprie, nu cu gunoiu, ci cu bunătăţi fiind înflorit...
S'a adus Domnului strugur îndulcit.

Acesta s'a născut într'un gunoiu afară din Monastirea sfântului marelui Teodosie Chinoviarhul, dintr'o femee ce o urmărea Agarenii cu alţi mulţi vecini, ce fugeau către sfântul ca să scape. Deci după ce se duseră păgânii potoliţi de dumnezeescul Dar ce lacuia în sfântul; aflând călugării Mânăstirei copilul ce se născuse în gunoiu, din porunca marelui Teodosie l-a luat şi l-a numit Coprie (adică gunoiu) şi se hrănea copilul cu lapte de capră, şi capra care era orânduită ca să sugă copilul de la dânsa, se păştea în câmp împreună cu celelalte. Iară când ştia vremea că va să sugă copilul, se pogorà singură din munte de-l aplecà şi iar se întorcea la turmă. Aceasta fù până ce începù copilul a mânca bucăţele. Deci dacă se făcù mare, erà foarte drag marelui Teodosie, şi se învrednicì Duhului sfânt. Şi păzind curăţia sufletului făcù de i se supunea hiarele sălbatice. Căci într'una din zile aflând un urs în grădină mâncând lăptucile, l'a luat de urechi şi l-a scos afară. Şi poruncindu-i cu ruga marelui (Teodosie), n'a mai cutezat altă dată să mai intre în grădină; încă şi în munte suindu-se cu un măgar la lemne, şi aducând lemnele iarăşi venì un urs, şi apucă măgarul de-l vătămă la un arm. Iară sfântul prinse pre urs, şi puse lemnele pe dânsul zicându-i: nu te voiu lăsà, că voiu să faci tu slujba măgarului până se va tămădui. Şi prin ruga marelui Teodosie i se supunea ursul şi cără lemne. Acest sfânt dară servind la bucatărie, când undeà căldarea de se vărsau bucatele, negăsind în prilej lingura cea obişnuită, îşi băgà mâna goală în căldare de potoleà undele, şi nu se vătămà. Deci ajungând el la nouăzeci de ani, străluci între părinţii aceea ca soarele, împodobit fiind cu preoţia şi cu de tot felul de bunătate, şi stând într'un loc ascuns îşi tindea rugăciunile către Dumnezeu, atâta, cât şi marele Teodosie după mutarea sa

catre Domnul i se arătà, că veneà împreună cu dânsul și cântà. Și mai pe urmă zise către dânsul: Iată frate Coprie, ți-a venit vremea petrecerei tale, și vino către noi la locul carele-ți este gătit, și dacă auzì aceasta minunatul, preste puține zile se bolnavì oare ce și sărutând pre sfinții părinți, se duse cu pace către Domnul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii cei ce mersese din Iudeia în Vavilon oare-„când, cu credința Treimei, „văpaea cuptorului o au căl-„cat, cântând: Dumnezeul pă-„rinților noștri bine ești cu-„vântat".

Cu Pavel ca cu un legat te-ai legat prin dragoste cu legături nedezlegate, prea fericită, fiind unită întru credință, și împreună cântând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Stătut-ai de față împreună cu Pavel înaintea divanurilor celor fără dreptate, o fecioară frumoasă, și prin dragostea Stăpânului lepădând sfiala, întru uimire strigai: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Pentru dumnezeeasca dragoste muceniță, ți-ai dat trupul în cuptor, și cu puterea celui dorit ai rămas ne arsă, cântând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă:

Nor cu ploaie și cu vifor stingând văpaea, cu dreptate au ars pre cei fără de minte, și au ferit pre mucenița, carea cântà: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, al Născătoarei:

Din pântece fecioresc întrupându-te, te-ai arătat mântuire lumei. Drept aceea știind noi pre Maica ta Născătoare de Dumnezeu, cu mulțămită strigăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre împăratul ceresc...

Socoteala ta s'a arătat minunată, că ai lăcuit în mormânt, ca în Edem, fecioară muceniță, lăudând pre Hristos în veci.

Nesuferind să ți se spurce frumusețea fecioriei cea cu bună cuviință viteazo, ai voit mai bine a murì, pentru aceea trăești acum în veci.

Tu întâia muceniță fiind împreunată în veci cu mirele Hristos cel făcător de viață, și mai pre sus de ființă, ți-ai ales a te dà hiarelor, celor ce te înconjurau pre tine.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Dezbrăcându-te de haina stricăciunei, cu cuviincioasă

podoabă ai năzuit la luptă pentru Hristos, şi ai ajuns către viaţa cea neîmbătrânită în veci.

Şi acum, al Născătoarei:

Pre cel ce s'a pogorât din Cer şi s'a sălăşluit în pântecele cel fecioresc, lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Impăratul ceresc, pre „carele îl laudă oştile îngere„şti, lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi „întru toţi vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre tine cea neispitită...

Cine nu se va mirà de tine ceea ce eşti nebiruită, o întâia muceniţă? Că patimile sufletului ce sunt hiare înţelegătoare, îmblânzindu-le, nu te-ai îngrozit de pornirile cele neoprite ale hiarelor, ci ai petrecut în mijlocul lor nevătămată.

Piatra cea neumblată şi vârtoasă, din porunca lui Dumnezeu ţi s'a despicat ţie, muceniţă de Dumnezeu purtătoare, ceea ce ai fost mireasă dumnezeească, pecetluită cu pecetea băei botezului, şi ca o cămară te-a priimit în braţele ei.

Slavă:

Tu întâia muceniţă, vindecă ranele sufletului meu; dărueşte pace lumei, credinciosului nostru Rege, dându-i biruinţă împrotiva vrăjmaşilor, şi pace Bisericei prin rugăciunile tale.

Şi acum, al Născătoarei:

Omoară-mi Stăpână păcatul carele încă este viu. Inviază omorâciunea sufletului prin lucrarea vieţei celei adevărate, carea pentru nespusa milostivire, s'a născut din pântecele tău celor ce cu credinţă te măresc pre tine.

Irmosul:

Pre tine Maica lui Dum„nezeu şi Fecioara cea neis„pitită de nuntă, pre tine ceea „ce ai născut mai pre sus de „minte prin cuvânt pre Dum„nezeu cel adevărat, pre cea „mai înaltă decât prea curatele „puteri, cu neîncetate cântări „te mărim“.

SVETILNA

Podobie: Femei auziţi...

Intărindu-te frumoasă fecioară, cu dumnezeeştile învăţături ale lui Pavel propoveduitorul de Dumnezeu, 'i-ai urmat lui, şi n'ai băgat în seamă pre logodnicul cel peritor întâia muceniţă, mult chinuită, o Teclo cea întocma cu apostolii. Pentru aceea ai priimit cunună de biruinţă de la Hristos.

Slavă:

Slava fecioarelor, îndreptă-

toarea pătimitorilor, pre ceea ce tuturor a deschis calea muceniei, pre Tecla cea întocmai cu apostolii, și pre întâia pătimitoare toți să o lăudăm.

Și acum, al Născătoarei.

Cu adevărat de Dumnezeu Născătoare, noi cei mântuiți prin tine, te mărturisim Stăpână, căci negrăit ai născut pre Dumnezeu carele prin Cruce a pierdut moartea, și către sine a tras popoare de mucenici. Cu carii împreună te lăudăm pre tine Fecioară.

LA LĂUDĂRI (Hvalite)

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Ale lui Anatolie.

Astăzi este pusă înainte faptă de nevoință, să dănțuim popoarelor, și să privim lucruri minunate, ce se fac întru aceea. Căci stă înainte mieluşeaua cea neîntinată, frumoasa fecioară, și mireasa lui Dumnezeu, junghiere pentru Hristos Dumnezeul nostru cel ce s'a junghiat. Pentru aceasta cu credința Treimei a încetat nedumnezeirea tiranilor și împreună cu îngerii dănțuind, se roagă Mântuitorului, să se mântuiască sufletele noastre.

A aceluiaș, glasul al 2-lea.

Având în ceruri mire pre Hristos Dumnezeul nostru, ai defăimat și cămara cea de mire și pre logodnicul cel de pre pământ, Teclo întâia pătimitoare. Căci înțeleaptă fiind nu te-ai plecat momelelor maicei tale, ci ai urmat lui Pavel, ridicând pre umerii tăi semnul Crucei, și de foc nu te-ai sfiit. Cruzimea hiarelor o ai îmblânzit, și pre Foca l-ai omorît cu cea întru Hristos afundare a sfântului Botez. Ci ca una ce te-ai înfrumusețat vitejaște întru pătimiri dumnezeești, nu lipsi a te rugà neîncetat Domnului, pentru cei ce cu credință săvârșesc pomenirea ta cea pururea cinstită.

A aceluiaș, asemenea.

Dându-te cu totul pre sine-ți voirei celei atotputernice și întărindu-te de dragostea lui Hristos, ca cea întâia pătimitoare, dragostea celor pământești o ai părăsit, și numai strălucirea vieței celei veșnice ai poftit. Pentru aceea te-ai învrednicit cămărei celei prea fericite a mirelui Hristos; unde aflând desfătarea cea negrăită, împreună cu fecioarele cele înțelepte, roagă-te apostoliță Teclo, pentru sufletele noastre.

Glasul al 4 lea, a aceluiaș.

Alcătuiți dănțuiri iubitorilor de mucenițe, că a ajuns vremea răsplătirilor, și pomenirea cea de preste an a întâiei mucenițe, îndemnând pre toți spre lauda lui Dumnezeu, Tecla cea întâia

mucenită între femei, şi săvârşindu-şi alergarea cea nevoitoare, întâiea s'a arătat purtătoare de cunună, şi cu îndrăzneală se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 4-lea.

De nevoinţa ta cea mai pre sus de fire întâia muceniţă a lui Hristos, nu numai neamurile oamenilor s'au minunat, ci şi hiarele cele sălbatece s'au spăimântat; văpăile focului nu le-ai simţit, frumoasă Fecioară Teclo pentru dragostea mirelui tău Hristos; că lepădându-te de cele lumeşti, ai pătimit pentru dânsul, ca să câştigi fericirea cea cerească, rugându-te cu îndrăzneală pentru sufletele noastre.

Şi acum, al Născătoarei:

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu ploaea Prea sfântului Duh, răcoreşte cugetul meu Preacurată, ceea ce ai născut picătura cea nemăsurată, pre Hristos, carele cu îndurările sale, şterge fărădelegile oamenilor. Usucă izvorul patimilor, şi mă învredniceşte părîului celui pururea viu, Preacurată Fecioară.

A Crucei-Născătoarei.

Dacă te-a văzut pironit pre Cruce Doamne, mieluşeaua şi Maica ta, se uimià şi strigà: Ce vedere este aceasta Fiul meu prea iubite? Acestea ţi-a răsplătit ţie poporul cel neplecat şi fărădelege? Carele s'a îndestulat de multele tale minuni. Ci mărire să fie negrăitei pogorârei tale, Stăpâne.

LA STIHOAVNĂ.

Din Octoih. Slavă, a sfintei, glasul al 2-lea.

Facerea lui Anatolie.

Veniţi iubitorilor de chinuri, să cinstim pre lauda fecioarelor, pre Tecla întâia muceniţă; căci ea a călcat luptele vrăjmaşilor şi săvârşind biruinţe, ca o vrednică s'a încununat. Pentru aceea se roagă mult chinuita, ca de nevoi şi de osânda cea viitoare să se mântuiască, cei ce cu credinţă şi cu dragoste săvârşesc pomenirea ei.

Şi acum, al Născătoarei.

Podobie: Când de pre lemn...

Altă scăpare şi turn de putere, şi zid nebiruit cu adevărat nu avem, fără numai pre tine Preacurată, şi către tine scăpăm, şi ţie strigăm: Stăpână ajută ca să nu pierim, arată Darul tău la toţi, şi mărirea puterniciei, şi lauda milostivirei tale.

A Crucei-Născătoarei.

Ceea ce ai născut strugurul vieţei, pre care l-ai zemislit în pântece, ca un pământ nelucrat, dacă l-ai văzut pre dânsul spânzurat pre lemn, tânguindu-te te văitai, şi strigai: Fiul

meu, prin rugăciunile mele, celeea ce te-am născut, ca un îndurat pică must, prin carele să se ridice toată beţia patimilor, făcătorule de bine.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Octoih, şi ale sfintei, Peasna 3-a, pe 4. Prochimen, glasul al 4-lea: Minunat este Dumnezeu... Apostolul către Timoteiu: *Fiule Timoteiu, urmat-ai învăţăturei...* Aliluia: Aşteptând am aşteptat pre Domnul. Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul pilda aceasta, asemănatu-s'a împărăţia Cerului cu zece fecioare.*

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă drepţilor întru Domnul, celor drepţi se cuvine laudă.

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ ÎN 25 DE ZILE

Prea cuvioasa maica noastră Evfrosina.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, glasul al 5-lea.

Podobie: Prea cuvioase părinte...

Maică cuvioasă Evfrosino, vrednică de minune, dorind veselia cea adevărată, ai umblat pe acea cărare carea o pricinueşte. Că ai priimit sărăcia în loc de bogăţie, şi pre mirele cel veşnic, în locul logodnicului celui trupesc, şi înfrânarea în locul dezmierdărei celei trecătoare, şi ostenelele sihăstriei, în locul odihnei, şi în locul petrecerei celei din lume, vieaţa cea mai pre sus de lume, carea o ai şi dobândit, păzindu-ţi făclia nestinsă; şi învrednicindu-te cămărei de mire, împreună cu fecioarele cele înţelepte, ca o fecioară şi mireasă a lui Hristos prea lăudată.

Cu rîurile lacrămilor adăpându-ţi cugetul, ţi-ai înmulţit întru sihăstrie rodurile cele îmbunătăţite, şi ca o vie prea roditoare, ai rodit struguri prea frumoşi cinstită, cu al cărora dumnezeesc must adăpându-te, arătat ne îndulcim simţirile sufletului, şi dupre urmarea ta veselindu-ne, cu dumnezeească bucurie, lepădând beţia cea din păcate, strigăm ţie prea cinstită: Roagă-te pururea lui Hristos, să se dăruiască lumei unire, pace şi mare milă.

Vedere streină şi cu anevoe priimită firei! cum nu te-ai înşelat de cumplitele măestrii ale vechiului amăgitor al Evei? Că locuind în mijlocul bărbaţilor cu minte întreagă, prin mijlocul focului ai trecut ne arzându-te, şi ai ascuns neputinţa femeiască, fiind întărită cu dumnezeeasca putere a celui ce a purtat neputinţa noastră, strălucind din Fecioară neispitită de bărbat. Pre carele roa-

gă-l, dănţuind împreună cu îngerii, să se dăruiască lumei unire, pace şi mare milă.

Slavă glasul al 2-lea.
A lui Studit.

Curăţia fecioriei tale păzindu-o nespurcată de bărbat, mireasă lui Hristos te-ai făcut Evfrosino prea fericită. Şi frumuseţea trupului veştejindu-o prin ostenelele sihăstriei, fericitul suflet ţi l-ai împodobit cu frumuseţea Darului. Căci în chipul cel bărbătesc, ascunzând firea cea femeiască, ai scăpat de pândirile lui Veliar, vieţuind pre pământ îngereşte. Aşa dar, cere pace celor ce cu dragoste te laudă pre tine, ca una ce eşti cu numele bucuriei, veselitoarea lumei.

Şi acum, al Născătoarei:
Podobie: Când de pre lemn...

Bucură-te stea în chipul soarelui; bucură-te pricina tuturor bunătăţilor prea fără prihană; bucură-te ceea ce ai încăput pre Dumnezeu cel neîncăput, ceea ce ai odrăslit spicul nemurirei; bucură-te dumnezeească căruţă, uşa cea cu totul luminoasă; bucură-te ceea ce eşti pierzarea blestemului nostru celui strămoşesc, Fecioară, carea eşti pricinuitoarea bunătăţilor.

A Crucei-Născătoarei, asemenea:

Când mieluşaua cea Prea-curată, a văzut pre Mieluşelul său, de bună voea sa ca un om trăgându-se la junghiere, tânguindu-se ziceà: Te sârgueşti acum Hristoase să mă faci fără de fiu, pre mine carea te-am născut. Pentruce ai făcut aceasta Mântuitorule a toată lumea? Insă, laud şi măresc, nemărginita ta bunătate, cea mai pre sus de minte şi de cuvânt, iubitorule de oameni.

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă, a sfintei, glasul al 6-lea.

Veniţi toţi iubitorii de feciorie, şi păzitorii curăţiei, veniţi ceata călugărilor, şi a prea cuvioaselor femei, [redacted] cu un glas, cu credinţă să lăudăm pre prea fericita Evfrosina. Bucură-te ceea ce în trup femeesc bărbăteşte ai ~~viţejit~~. vieţuit Bucură-te ceea ce prin curăţie ai ruşinat pre vrăjmaşul şi ai iubit pre Hristos. Bucură-te piatră cinstită cea cu nume de veselie. Aşa, o prea cuvioasă Maică! nu încetà rugându-te pentru cei ce cinstesc pomenirea ta.

Şi acum, al Născătoarei.

Ochiul inimei mele îmi ridic către tine Stăpână, nu trece puţina mea suspinare. In ceasul când va judecà Fiul tău lumea, fii mie acoperemânt, şi ajutătoare.

A Crucei-Născătoarei.

Stând Fecioara lângă Cruce oare-când în vremea răstignirei, împreună cu ucenicul cel iubitor de feciorie, şi plângând strigà: Vai mie! Cum pătimeşti Hristoase? Cela ce eşti vieaţa tuturor.

Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Maică cu osârdie...

Slavă, Şi acum, al Născătoarei.

Caută-le la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

După obişnuitele Catisme, Sedelnele din Octoih.

Psalm 50.

CANOANELE

Octoihului şi al sfintei, pe 4.

Al căruia acrostih este acesta:

Laudă cu sârguinţă cânt ţie Evfrosino.

A lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 5-lea, Irmos.

Calul şi pre călăraşul i-a înnecat Hristos în Marea „roşie, cela ce a sfărâmat războaiele cu braţ înalt, şi pre „Israil l-a mântuit, pre cel ce „cântà cântare de biruinţă".

Luminează-mă cu lumina rugăciunilor tale prea cinstită, pre mine carele astăzi laud sfânta şi cea cu adevărat vrednică de laudă, cu cântări de Dumnezeu veselitoare pomenirea ta, ceea ce te numeşti cu numele dumnezeeştei veselii.

Dorind numai de dumnezeiasca frumuseţe a lui Hristos, şi îndulcindu-te cu ale lui fără de materie frumuseţi, ai urît frumuseţea trupului, mărită, îndeletnicindu-te întru dumnezeeştile priviri.

Slavă:

Ceea ce eşti mireasă înfrumuseţată cu podoabele bunătăţilor, te-ai logodit cu Domnul cel adevărat frumos întru podoabă, Evfrosino, părăsind pre logodnicul cel vremelnic şi toată veselia vieţii.

Şi acum, al Născătoarei.

Cu totul este dorire şi îndulcire şi vieaţă, cel ce pentru prisosul bunătăţei a răsărit din tine, Fecioară Preacurată. Pre carele roagă-l să mă mântuiască pre mine cel ce neîncetat te fericesc pre tine.

Peasna 3-a, Irmos:

Cel ce ai înfipt pe nimic...

Răbdând cu tărie nevoinţele, ai pierdut măestriile vrăjmaşului, şi năpădirile dracilor le-ai surpat, şi te-ai asemănat cu îngerii, ca una ce în trup muritor fiind, de nemurire ai cugetat maică Evfrosino.

Vieaţa ta Evfrosino, veseleşte iniminile sihastrilor, fiind întărire şi povăţuire către poruncile cele de mântuire, către

căile nestricăciunei, către dragostea cea prea aleasă a Ziditorului.

Slavă:

Pomenirea ta cea luminată şi vrednică de laudă, dumnezeeşte luminează adunările credincioşilor, îndulceşte cetele cuvioşilor, veseleşte adunările îngerilor, a cărora şi vieţuirea râvnind, împreună cu dânşii petreci acum ca un înger.

Şi acum, al Născătoarei:

Viforul cel cumplit al patimilor mă turbură, vânturile cele protivnice mă cufundă întru adâncime, şi furtuna păcatului îmi clăteşte inima. Născătoare de Dumnezeu, tu mă mântueşte pre mine, cel ce curat te măresc.

Irmosul:

Cela ce ai înfipt pe nimic „pământul cu porunca ta, şi „ai ridicat neţinut pre cel în„greuiat, pe piatra cea neclă„tită a poruncilor tale, Hris„toase, întăreşte Biserica ta, „unule bune, şi iubitorule de „oameni“.

Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Slăbiciunea femeească întărindu-o fără gând de îndoială, cu nădejdile cele cereşti, ai lăcuit între bărbaţi, de Dumnezeu însuflată fecioară; şi prin osteneli, şi prin neadormite rugăciuni ai supus pre amăgitorul Evei sub călcăele tale, pentru aceea cu credinţă te fericim.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei:

Toată nădejdea mea la tine o am pus Născătoare de Dumnezeu, să nu mă ruşinezi, Preacurată. Să nu-mi pierd nădejdea mea, ceea ce eşti bună. Că numai la tine îndrăznind, cu bună îndrăzneală biruesc puterile cele protivnice, şi le surp lăudându-mă, ca unul ce te am pre tine ajutătoare nebiruită.

A Crucei-Născătoarei, asemenea:

Maica ta Hristoase văzându-te pre Cruce pironit, tânguindu-se cu jale strigà şi ziceà: Cum te sârgueşti să mă faci fără de fiu, Fiule prea dulce, şi a mă lăsà singură pre pământ pre mine ceea ce te-am născut pre tine, carele dai hrană tuturor oamenilor? Insă laud şi binecuvintez îndelungă răbdarea ta, cea mai pre sus de toate Mântuitorule.

Peasna 4-a, Irmos:

Dumnezeiască pogorârea ta cunoscându-o Avvacum, „cu mai 'nainte vedere Hristoa„se, cu frică a strigat către tine: „Spre mântuirea poporului tău „ai venit ca să mântueşti pre „unşii tăi“.

Fiindu-ţi aminte de Tatăl cel ceresc, logoditorul sufletelor, dragostea tătâne-tău şi a mirelui celui vremelnic nu te-a zăticnit a nu umblà pe calea mântuirei.

Ca un finic cu cuget dumnezeesc, ai înflorit, dulceaţa dreptăţei, şi ca un Chedru pe lângă ape, ai înmulţit rodurile faptelor celor bune ale înfrânărei, de Dumnezeu cugetătoare Evfrosino.

Slavă:

Cu focul postirei, ai ars până la cenuşă dulceţile cele uscăcioase. Şi înfierbântându-te de jeratecul dragostei Domnului ai strălucit razele minunilor.

Şi acum, al Născătoarei:

Fiind îndurătoare, arată-ţi îndurarea către prea ticălosul meu suflet, carele cumplit este întunecat de patimile păcatelor şi suspină; Născătoare de Dumnezeu Preacurată.

Peasna 5-a, Irmos:

Cela ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină, la tine „mânec: şi către tine strig: Lu„minează sufletul meu cel în„tunecat, Hristoase, ca un în„durat".

Cu lumina dumnezeeştilor fapte te-ai arătat cinstită, ca piatra smaragdului în mijlocul bărbaţilor, arătând lupte bărbăteşti, şi veselind pre Domnul.

Vărsând lacrămile, ca nişte mirezme, te-ai umplut de miros bun, şi mărindu-te ca un mir de mult preţ, te-ai adus lui Dumnezeu mireasă nestricată.

Slavă:

Toată dorirea ta, o ai pus către Dumnezeu, de dânsul dorind, pre el căutându-l, şi legea lui cea de mântuire urmând fecioară.

Şi acum, al Născătoarei:

Prunc tânăr ai născut Preacurată, pre cel ce mai 'nainte de veci, a strălucit din Tatăl cel fără de început, pre carele roagă-l pentru lume, mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:
Marea patimilor cea sălbatică...

Ca o curată şi fără prihană, şi ca o frumoasă şi împodobită, te-ai logodit cu mirele Cuvântul, carele te păzeşte pre tine în veci nestricată.

Cu suspinuri şi cu lacrămi căutând pre Ziditorul, ca o aleasă te-ai învrednicit al vedeà pre dânsul, împreună cu cei aleşi, ceea ce eşti vrednică de laudă.

Slavă:

Arătatu-te-ai pildă înfrânărei, şi chip însufleţit curăţiei, celor

ce cu credinţă laudă sfinţită pomenirea ta, o Evfrosino.

Şi acum, al Născătoarei:

Mai pre sus de minte şi de cuvânt ai născut pre Ziditorul cel fără de ani, carele mântueşte de toată stricăciunea pre cei ce te laudă pre tine Născătoare de Dumnezeu prea sfântă.

Irmosul:

Marea patimilor cea sălbă„tăcită, cu viforul cel stricător „de suflet, potoleşte-o Stăpâne „Hristoase, şi din stricăciune „mă scoate ca un îndurat".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Dorind să câştigi viaţa cea de sus, desfătarea cea de jos de tot o ai părăsit, şi te-ai amestecat pre sineţi între bărbaţi, prea frumoasă Evfrosino, ceea ce pentru mirele tău Hristos, ai defăimat pre logodnicul cel vremelnic.

ICOS:

Desfătându-ne sufletele cu bucurie, şi cu veselie, veniţi cu osârdie, ca să auzim cuvânt minunat. Căci această povestire covârşaşte toată mintea şi o uimeşte. Că femeie petrecând în mijlocul bărbaţilor, a biruit pre Veliar, şi focul dulceţilor l-a călcat, şi nici cum nu s'a ars. Căci cea nespurcată dorind pre Hristos, a defăimat pre logodnicul cel vremelnic.

Intru această Lună în 25 de zile, prea cuvioasa Maica noastră Evfrosina, fiica lui Pafnutie Eghiptenul.

Stih: Firea femeiască Evfrosino o ascunzi în chip bărbătesc...
Şi vezi pre cel ce vede cele ascunse, pre Stăpânul ceresc.
La douăzeci şi cinci, Evfrosina morţei s'a supus...
Şi de pre pământ sufletul către Cer i s'a dus.

Sfânta aceasta Evfrosina eră pe timpul Impăratului Teodosie celui mic în anii patru sute zece. Deci părăsind lucrurile aceste veselitoare ale lumei, şi deşertăciunea şi slava vieţei acesteia, şi fugind pe ascuns din casa părintească, s'a schimbat pre sine, îmbrăcând haine bărbăteşti, Smaragd numindu-se, în loc de Evfrosina, şi fiindcă a iubit vieţuirea monahicească, a mers la o mânăstire bărbătească, arătându-se ca un famen împărătesc, şi tunzându-şi perii capului său, se sileă prin tot chipul cum să se ascunză, ca să nu o afle Pafnutie tatăl ei. Deci, după ce ş'a câştigat dorinţa, se nevoeă cu multe nevoinţe şi osteneli, şi cu rugăciuni întinse şi neîncetate, până când ş'a uscat cu totul trupul său cel gingaş femeesc, aşă fel, în cât toţi fraţii mânăstirei se spăimântau şi se minunau, văzând reaua pătimire a ei cea mai de pre urmă, pre carea o unelteă fericita. Şi cu adevărat eră un lucru minunat, pre care nu este cu putinţă a-l arătă cu cuvântul. Adică ca să vază cineva o femee prea frumoasă, lăcuind în mijlocul monahilor. Şi carea a putut a se ascunde pre sineşi, atât de tatal său, carele cu durere o căută prin munţi şi peşteri, şi în tot locul, şi alergă aici şi acolo suspinând pentru despărţirea ei cea îndelungată şi de mulţi ani, cât şi de monahi, cu carii împreună lăcuiă. Şi prin urmare aşă a putut a străluci în mijlocul bărbaţilor cu bunătăţile; precum şi piatra cea scumpă Smaragdul, străluceşte în mijlocul celorlalte pietre. Cu adevărat Smaragd s'a arătat fericita aceasta Evfrosina, rămâind necunoscută, nu un an, sau doi, sau trei, ci în vreme de treizeci şi opt de ani încheiaţi, adică până la sfârşitul vieţei sale. Căci numai la sfârşitul vieţei sale, s'a

arătat, cum că erà femeie, și nu bărbat. Fiind dar că Pafnutie tătăl ei a mers odată la mânăstire, pe timpul în care erà să moară cuvioasa. Deci pre acesta văzându-l ea, a zis către dânsul cuvântul acesta cel mai de pre urmă: O tată! Și așà și-a dat Duhul în mâinile lui Dumnezeu, bucurându-se și veselindu-se de bunătățile ce erà să le dobândească pentru nevoințele și ostenelele sale.

Iară tatăl ei auzind cuvântul acesta, s'a spăimântat, pentru aceasta din bucuria cea preste măsură ce a luat, că s'a învrednicit a vedea pre fiica sa, a căzut la pământ ca un mort. Și ce alt dar se cuvenea să pătimească, pe timpul în carea a auzit acest fel de cuvânt făcător de bucurie? Și când s'a învrednicit a vedeà pre fiica sa cea dorită și căutată în treizeci și opt de ani? Și dar, fiindcă s'a învrednicit a vedeà pre născuta sa cea dorită, a lăsat patria și lumea, și cele în lume, și luând în sufletul său asemenea râvnă și dorință a pustniceștilor nevoințe a fiicei sale, s'a făcut și el monah. Pentru aceasta s'a arătat diadoh și clironom, atât al locului cum și al chipului, mânăstirei, și al bunătăților fiicei sale. Ca un tată al acestui fel de fiu evsevios, și bucurându-se și veselindu-se, s'a m u t a t la Domnul.

La cuviosul Pafnutie tatăl acesteia.

Stih: Pafnutie ochii trupului său închizând...
Vede lumină mare cu Duhul trăind.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Pafnutie.

Stih: Pre Pafnutie prietenii lumei la răstignit...
Carele și mai 'nainte erà lumei răstignit.

Intru această zi, aducerea aminte de cutremurul cel mare, intru care s'a făcut răpirea unui prunc în văzduh.

Stih: Cântarea cea cu trei laude în sus copilul ridică...
Vestind și jos precum sus îngerii o cântă...

Pe timpul împărăției lui Teodosie cel mic, vrând Dumnezeu să arate oamenilor (cu judecățile ce știe sfinția sa) și mai 'nainte de Inviere ziua învierei, a îngăduit de s'a făcut cutremur înfricoșat, și pentru aceasta făcând litanie tot poporul cu Impăratul Teodosie, și cu Patriarhul Proclu și cu tot clerul Bisericei, și cu tot orașul pentru frică, afară la câmp, și fiindcă atuncea din ispita diavolului se începuse eresul Teopashiților, (a celor ce ziceau pre Dumnezeu pătimaș, cari hulind odăogeau la Tresfințita cântare adică la Sfinte Dumnezeule), zicând: *Cel ce te-ai răstignit pentru noi;* fără de veste se răpi un copilaș de se duceà în sus în văzduh. Și strigând toți cu frică și cu spaimă multe ceasuri: Doamne miluește, s'a pogorît iarăș copilașul șezând ca pre un norișor, și a spus cu mare glas, că cetele îngerilor cântă întreit sfânta laudă, fără adaosul și sfârșitul acesta care zice: *Cel ce te-ai răstignit,* zicând: *Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte miluește-ne pre noi.* Și îndată cu glasurile acestea ș'a dat copilașul sufletul la Dumnezeu, și a încetat clătinarea cutremurului.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici, Pavel, și Tattis, și cu fiii lor.

Stih: Severiana dimpreună cu Pavel s'au tăiat arătat...
Ințelepțește cu dânșii pre sineți Tattis puindu-te te-ai împreunat.

Acești sfinți Pavel și Tattis, și copiii lor Savinian, Maxim, Ruf și Eughenie, erau din cetatea Damascului, și părându-i că sunt creștini, se închiseră la temniță, și s'au legat cu lanțuri, și iarăși aducându-se la întrebare îi bătură tare, și chinuindu-se de mâinile celor fărădelege, ș'au dat sufletele la Dumnezeu.

Cu ale sfinților tăi rugăciuni, Hristoase, Dumnezeule, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Domnul părinților cel prea înălțat văpaiea o a stins, „pre tineri 'i-a rourat, pre cei „ce cântau cu un glas: Dum„nezeule bine ești cuvântat".

Lumină ți-a răsărit ție, dimpreună și veselia lăudată Evfrosino. Căci cugetul ți-a fost drept, cântând: Dumnezeule bine ești cuvânt.

Purtând toiag Crucea, carea te întăreà pre tine cuvioasă, nevătămată ai trecut căscările dracilor, cântând: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Slavă:

Inima ta cuvioasă, locaş o ai făcut sfântului Duh, celui ce te-a întărit, şi te-a arătat pre tine mai tare de cât duhurile cele viclene.

Şi acum, al Născătoarei:

Pre Dumnezeu cel fără de trup îmbrăcat cu trup l-ai născut Preacurată, ca să ne mântuiască pre noi, cei ce cu frică cântăm: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Ţie Făcătorului a toate...

Izbăvitu-te-ai fecioară de materia patimilor, râvnind îngerilor celor fără de materie cu carii împreună cânţi: Pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Viaţă ţi-a dat ţie vistierul vieţei, căci ai urmat urmelor lui, şi de frumuseţea lui cea dumnezeiască ai dorit; cu carele împreună te şi veseleşti întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Inălţatu-te-ai către locaşurile cele adevărate ale veşnicei vieţi; dorirea carea poftiai o ai dobândit fecioară, îndulcindu-te de lemnul vieţei, şi prea înălţând pre Hristos în veci.

Şi acum, al Născătoarei:

Cu totul aleasă, cu totul îmfrumuseţată, te-ai arătat Fecioară, pre carea Dumnezeu te-a iubit, şi pre carea te-a ales pururea preamărită. Pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Ţie Făcătorului a toate, ti„nerii în cuptor danţ a toată „lumea împreunând cântau: „Toate lucrurile pre Domnul „lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Isaie dănţueşte...

Praznic sfinţit săvârşind ceata monahilor, întru pomenirea ta cea de Dumnezeu luminată, adunarea sihastrilor se veseleşte. Că te-ai arătat lumină tuturor cinstită Evfrosino, vrednică de laudă.

Ca un odor cinstit te-ai făcut Bisericei celei cereşti; ca un crin ai înflorit în curţile lui Dumnezeu; ca un trandafir cu miros dulce, te-ai adus Împăratului tuturor, şi ca un mir de cinste, Evfrosino prea fericită.

Luminatu-te-ai pre sine-ţi

cu podoaba cea luminată a bunătăţilor, şi te-ai adus curată către cămara de mire cea înţelegătoare; unde acum priveşti frumuseţea lui Hristos cea neasemănată, şi te îndulceşti de îndumnezeire mai desăvârşit.

Slavă.

Sfântă pomenirea ta, sfinţeşte astăzi pre credincioşi, izvorând luminare de sfinţenie. Intru carea ne rugăm ţie ca unei mirese alese a lui Hristos Evfrosino, prin rugăciunile tale mântueşte pre cei ce te cinstesc pre tine.

Şi acum, al Născătoarei.

Preacurată Fecioară, ceea ce eşti uşa luminei, luminează-mă cu lumina feţei tale, pre mine cel ce zac întru întunerecul patimilor, ca să nu mă cuprinză noaptea morţei, pre mine, cel ce toată nădejdea mântuirei mele la tine o am pus.

Irmosul:

Isaie dănţueşte, Fecioara a „avut în pântece, şi a născut „fiu pre Emmanuil, pre Dum„nezeu şi omul; răsărit este „numele lui, pre carele mă„rindu-l, pre Fecioara o fe„ricim“.

SVETILNA

Podobie: Cu Duhul văzând...

Amăgit-ai pre căpitenia ruşinei, şi prin chip de înţelepciune, l-ai arătat pre el fără de minte, şi fiind fecioară cu sufletul şi cu trupul, te-ai făcut bărbat cu minte şi cu credinţă, cuvioasă Evfrosino, podoaba fecioarelor, şi frumuseţea sihastrilor.

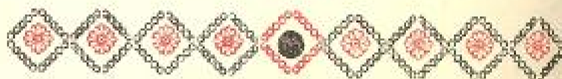
Slavă, Şi acum, al Născătoarei, asemenea.

Scaunele şi Domniile, Stăpâniile şi Puterile, Arhanghelii şi Îngerii, slujesc Fiului tău ca unui Dumnezeu şi Stăpân, Maică Fecioară Curată; şi pre tine te laudă neîncetat. Pre acesta roagă-l pururea, să mă scape de osândirea cea înfricoşată.

A Crucei-Născătoarei:

Pre cei ce se închină patimilor Fiului tău cu neîndoită inimă şi cu toată umilinţa arată-i părtaşi mărirei, şi raiului lăcuitori, de Dumnezeu Născătoare Fecioară.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 26 DE ZILE

Mutarea sfântului şi prea lăudatului Apostol şi Evangelist Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu.

LA VECERNIA CEA MICĂ

Punem Stihirile pe 4, glasul al 2-lea.

Podobie: Când te-a pogorît...

Veniţi credincioşii, să încununăm cu cântări dumnezeeşti pre adân-

cul înţelepciunei, şi scriitorul dogmelor celor ortodoxe; pre Ioan slăvitul şi iubitul. Că acesta a tunat nouă, că Cuvântul erà întru început. Pentru aceea Fiul tunetului s'a arătat, ca unul ce bunavestire lumei o a scris cu multă înţelepciune, cel prea lăudat.

De două ori.

Cu adevărat tu te-ai arătat prieten mare învăţătorului Hristos, căci pre pieptul lui te-ai răzemat. De unde ai şi priimit dogmele înţelepciunei, cu care şi îmbogăţeşti tot împrejurul pământului, ca un grăitor de Dumnezeu. Pentru aceasta ţiind aceste dogme Biserica lui Hristos, acum veselindu-se se bucură.

Bucură-te de Dumnezeu cuvântătorule adevărate; bucură-te Fiule prea iubite al Maicei Domnului; căci tu stând înaintea Crucei lui Hristos, ai auzit dumnezeescul glas al Stăpânului, carele a strigat către tine: Iată acum Maica ta! Pentru aceasta dupre vrednicie toţi pre tine, ca pre un Apostol al lui Hristos mare şi iubit, te fericim.

Slavă, glasul al 2-lea.

De Dumnezeu cuvântătorule, iubitorule de feciorie, ucenice iubite al Mântuitorului! Prin rugăciunile tale rugămu-ne, mântueşte-ne pre noi de toată vătămarea, că a ta turmă suntem.

Şi acum, al Născătoarei.

Ca un maslin roditor, Fecioara te-a odrăslit pre tine rodul vieţei, ca să aduci rod lumei, mare şi bogată milă.

LA STIHOAVNA

Stihirile, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat Hristoase...

Pomenirea cinstitului ucenic al lui Hristos Impăratului nostru, dupre vrednicie să o lăudăm credincioşii. Că acesta luminat a propoveduit cunoştinţa Treimei tuturor neamurilor.

Stih: In tot pământul a ieşit...

Viforul înşelăciunei idoleşti, l-a prefăcut acum Apostolul lui Hristos întru linişte, şi lumea povăţuind la credinţa dreptmăritoare, se roagă pentru noi toţi.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu...

Mare sprijinitor ai dăruit Hristoase pre Apostolul tău Efesenilor, pre înţeleptul şi dumnezeescul cuvântător de Dumnezeu; pre carele şi acum îl lăudăm, ca pre un lăcuitor şi păzitor cetăţei acesteea.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Treime nemărginită în putere, unime în trei feţe! Pentru rugăciunile cinstitului de

Dumnezeu cuvântătorului, şi ale pururea Fecioarei, şi singurei Născătoarei de Dumnezeu, mântueşte-ne pre noi cei ce te lăudăm pre tine.

Troparul, glasul al 2-lea.

Apostole al lui Hristos Dumnezeu iubite, grăbeşte de mântueşte pre poporul cel fără de răspuns. Că te priimeşte când cazi către dânsul, cel ce te-a priimit când te-ai răzemat pre pieptu-i; pre carele roagă-l de Dumnezeu Cuvântătorule, şi norul vrăjmaşilor cel căzut asupra noastră să se risipească, cerându-ne nouă pace şi mare milă.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei, Invierei.

Toate tainele tale sunt mai...

Caută la sfârşitul cărţei.

LA VECERNIA

CEA MARE

După obişnuitul Psalm; cetim: Fericit bărbatul... La Doamne strigat-am... Stihirile pe 8, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Văzătorul descoperirilor celor negrăite, şi tâlcuitorul tainelor lui Dumnezeu celor de sus, fiul lui Zevedeu, scriind nouă Evanghelia lui Hristos Dumnezeu, ne-a învăţat a mărturisi pre Tatăl, şi pre Fiul, şi pre Duhul Sfânt.

De trei ori.

Alăuta cea de Dumnezeu mişcată a cereştilor cântări, scriitorul tainelor, gura cea de Dumnezeu grăitoare, buzele avându-le ca nişte strune, iar limba mişcându-o ca un arcuş, viersuieşte cu dulceaţă cântarea cântărilor, şi se roagă ca toţi să ne mântuim.

De trei ori.

Cu limba ta cea glăsuitoare ca tunetul, vestind Cuvântul înţelepciunei lui Dumnezeu cel ascuns, de Dumnezeu iubite, strigi pururea, mişcând cu buzele adese: Intru început erà Cuvântul, şi înveţi pre tot omul spre cunoştinţa de Dumnezeu.

De două ori.

Slavă, glasul al 2-lea. A lui Ghermano; iară dupre alţii zic a lui Vizantie.

Pre Fiul tunetului, şi temelia dumnezeeştilor cuvinte pre începătorul cuvântărei de Dumnezeu, şi propoveduitorul cel mai întâi al dogmelor adevăratei înţelepciunei lui Dumnezeu, pre iubitul Ioan şi păzitorul de feciorie, neamul omenesc dupre datorie să-l lăudăm. Că acesta având întru sine pre Dumnezeu deapururea a glăsuit: Că întru început erà Cuvântul, şi nedespărţit de Tatăl, şi întocma la fiinţă cu dânsul, şi împreună Ziditor şi de viaţă purtător, şi lumină

adevărată. Arătându-ne prin aceasta învăţătura dreaptă a prea sfintei Treimi, pre acelaş fiu ni l-a arătat. O minune înfricoşată! şi lucru înţelept! Că plin fiind de dragoste, plin s'a făcut şi de dumnezeească cuvântare. Cu mărirea şi cu cinstea şi cu credinţa, întemeetor fiind curatei noastre credinţe; prin carea vom câştigă veşnicile bunătăţi în ziua judecăţei.

Şi acum, a Născătoarei, Invierei.

Trecut-a umbra legei, şi Darul a venit. Că precum rugul n'a ars fiind aprins, aşa Fecioară ai născut, şi Fecioară ai rămas. In locul stâlpului celui de foc, a răsărit Soarele dreptăţei; în locul lui Moisi, Hristos, mântuirea sufletelor noastre.

EŞIRE: Lumină lină...

Prochimenul zilei şi citirile.

Citire din soborniceasca intâia Carte a sfântului Apostol Ioan.

Cap. 3, vers. 15.

Iubiţilor, de nu ne va arătă inima noastră vina, îndrăznire avem către Dumnezeu, şi orice vom cere vom luà dela dânsul, căci poruncile lui păzim, şi cele plăcute înaintea lui facem. Şi aceasta este porunca lui, ca să credem în numele Fiului său Iisus Hristos, şi să iubim unul pre altul, precum ne-a dat nouă poruncă. Şi cela ce păzeşte poruncile lui, într'însul lăcueşte, şi acesta întru el. Şi întru aceasta cunoaştem că lăcueşte întru noi, din duhul carele ne-a dat nouă. Iubiţilor, nu credeţi pre tot duhul, ci ispitiţi duhurile de sunt dela Dumnezeu; că mulţi prooroci mincinoşi au eşit în lume. Intru aceasta să cunoaşteţi Duhul lui Dumnezeu: Tot duhul carele mărturiseşte pre Iisus Hristos că a venit în trup, este dela Dumnezeu. Şi tot duhul carele nu mărturiseşte pre Iisus Hristos că a venit în trup, nu este dela Dumnezeu, ci acesta este al lui antihrist, de carele aţi auzit că vine, şi acum este în lume. Voi dela Dumnezeu sunteţi, fiilor! şi aţi biruit pre aceia; că mai mare este cela ce este întru voi, decât cela ce este în lume. Aceştia din lume sunt, pentru aceasta din lume graesc, şi lumea de dânşii ascultă, noi dela Dumnezeu suntem. Cela ce ştie pre Dumnezeu, ne ascultă pre noi; iară carele nu este dela Dumnezeu, nu ne ascultă pre noi.

Citire din soborniceasca Carte a lui Ioan.

Cap. 4, vers. 1.

Iubiţilor! Dacă ne-a iubit aşa Dumnezeu pre noi, şi noi datori suntem unul pre altul să iubim. Pre Dumnezeu nimenea nici odinioară nu l-a văzut. De vom iubi unul pre altul, Dumnezeu întru noi petrece, şi dragostea lui desăvârşit este întru noi. Intru aceasta cunoaştem că lacuim într'însul, şi el întru noi, că din Duhul său ne-a dat nouă. Şi noi am văzut şi mărturisim, că Tatăl a trimis pre Fiul, Mântuitor lumei. Oricarele va mărturisì că, Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu întru dânsul petrece, şi acela întru Dumnezeu. Şi noi am cunoscut şi am crezut dragostea, carea are Dumnezeu întru noi. Dumnezeu dragostea este, şi cela ce petrece în dragoste, întru Dumnezeu petrece, şi Dumnezeu întru dânsul.

Citire din Soborniceasca Carte a lui Ioan.

Cap. 4, vers. 20.

Iubiţilor! De va zice cineva că iubeşte pre Dumnezeu, şi pre fratele său urăşte, mincinos este. Că cela ce nu iubeşte pre fratele său, pre carele-l vede, pre Dumnezeu pre carele nu l-a văzut, cum poate să-l iubească? Şi această poruncă avem dela el: Ca cela ce iubeşte pre Dumnezeu, să iubească şi pre fratele său. Tot cela ce crede ca Iisus este Hristos, dela Dumnezeu este născut. Şi tot cela ce iubeşte pre cel ce a născut, iubeşte şi pre cel născut dintr'însul. Intru aceasta cunoaştem că iubim pre fiii lui Dumnezeu, când iubim pre Dumnezeu, şi păzim poruncile lui. Că aceasta este dragostea lui Dumnezeu, ca poruncile

lui să păzim, şi poruncile lui nu sunt grele. Că tot cel născut dela Dumnezeu biruește lumea. Și aceasta este biruința ceea ce biruește lumea: *Credința noastră.* Cine este cela ce biruește lumea? Numai cela ce crede, că Iisus este Fiul lui Dumnezeu.

LA LITIE

Cântăm Stihirile pe glasul 1-iu, a lui Ghermano singur glasul.

Rîuri de Dumnezeu cuvântătoare, au izvorît Apostole din cinstită gura ta; din carea Biserica lui Dumnezeu adăpându-se cu dreaptă credință, se închină Treimei celei de o ființă; pre carea și acum roagă-o Ioane de Dumnezeu Cuvântătorule, să întărească și să mântuiască sufletele noastre.

Al lui Andreiu Piru, glasul acelaș:

Pomul curăției, mirul bunei mirezme iarăși ne-a răsărit nouă întru acest praznic de acum. Să strigăm către dânsul: Cela ce te-ai răzemat pre pieptul Stăpânului, și lumei ai rourat Cuvântul, Ioane Apostole, cela ce pre Fecioara ai păzit ca lumina ochiului, cere nouă dela Hristos mare milă.

Vcenice al Mântuitorule iubitorule de feciorie, și de Dumnezeu Cuvântătorule! Ție ca unui împodobit cu fecioria, pre Fecioara și de Dumnezeu Născătoarea o a încredințat Hristos Dumnezeu răstignit fiind, pre carea o ai păzit ca lumina ochiului. Pentru aceasta roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Ca un singur văzător al tainelor celor negrăite, și ca cela ce te-ai răzemat pre pieptul lui Hristos, ca un prieten al lui adevărat, ai strigat glăsuind: Că Cuvântul cel prea veșnic întru început erà la Dumnezeu, Ioane Apostole, îndulcirea Treimei, a Efesului și a Patmosului, întărirea cea neclătită, și ajutorul nostru. Roagă-te de Dumnezeu Cuvântătorule prea fericite, să se izbăvească poporul de vrăjmașii cei necurați, simțitori și gânditori, cel ce pururea cu credință, săvârșaște pomenirea ta.

Glasul al 2-lea, a lui Teofan.

Lauda Apostolilor, trâmbița cuvântărei de Dumnezeu, pre duhovnicescul mai marele ostaș, pre cel ce a supus lui Dumnezeu lumea; veniți credincioșii să fericim pre Ioan pururea slăvitul, pre cel ce de pre pământ s'a mutat, și de pământ nu s'a depărtat. Ci viază și așteaptă a doua venire a Stăpânului cea înfricoșată, carea cere ca fara osândă să o întimpinăm, prietene cel de taină; cel ce te-ai răzemat pre pieptul lui Hristos, noi cei ce ce săvârșim cu dragoste pomenirea ta.

Slavă, glasul al 4-lea.

A lui Vizantie.

Răzemându-te pre pieptul învăţătorului tău Hristos, la cina Domnului, iubite ucenice, de acolo ai cunoscut cele înalte, şi cerescul glas tuturor ai tunat: Intru început erà Cuvântul, şi Cuvântul erà la Dumnezeu, şi Dumnezeu erà Cuvântul. Lumina cea adevărată, carea luminează pre tot omul ce vine în lume, Hristos Dumnezeu, şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Şi acum, al Născătoarei, asemenea.

Fiul cela ce împreună cu Tatăl şi cu Duhul, este slăvit în Cer de heruvimi, vrând iarăşi să zidească pre cel intâiu zidit, pre sine însuşi negrăit s'a smerit în pântecele tău, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată. Şi din tine răsărind a luminat toată lumea cu dumnezeirea, scăpându-o de nebunia idolească, şi întru sine îndumnezeind omenirea, la ceruri o a ridicat Hristos Dumnezeu, şi Mântuitorul sufletelor noastre.

LA STIHOAVNA

Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce de sus eşti chemat...

Pre Fiul celui prea înalt, Dumnezeu l-ai propoveduit cu Tatăl împreună veşnic şi de o fiinţă, lumină din lumină neschimbată, şi chipul statului Părintelui, pre cel ce fără de ani, şi fără de patimă a strălucit dintr'însul. Pre Ziditorul şi Domnul tuturor veacurilor, iubite, tu l-ai mărturisit lumei, pre cel ce a strălucit lumină celor dintru întunerec, Hristos Dumnezeul nostru; pre carele roagă-l să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Stih: În tot pământul a eşit vestirea lor...

Cu lumina Mângâitorului fiind luminat, ai mărturisit că Duhul din Tatăl a purces, şi prin Fiul omenirei s'a arătat, întocma cinstit şi pre scaun împreună şezător, şi de o fiinţă cu Tatăl cel fără de început şi cu Cuvântul lui Dumnezeu, iubite, tuturor l-ai propoveduit. Pentru aceasta întru cântări pre tine te cinstim, ca pre un temeiu dumnezeesc al credinţei. Pre carea neclătită o păzeşte, prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu...

La înalta cuvântare de Dumnezeu suindu-te, te-ai învăţat tainele lui Dumnezeu cele negrăite. O fiinţă a Dumnezeirei, o slavă şi o împărăţie, şi o domnie, cea în trei staturi pururea împărţită, iară dupre fiinţă nedespărţită, şi împreunată întru neamestecata dumnezeeasca unime; aşa slăvind ai propoveduit de Dumnezeu Cuvântătorule, Treimea

a fi nedespărţită. Pre carea roagă-o să mântuiască, şi să lumineze sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea.

A lui Ioan Monahul.

Apostole al lui Hristos, Evangheliste de Dumnezeu Cuvântătorule, tăinuitor de cele negrăite fiind, dogmele cele negrăite ale înţelepciunei, ca un tunet le-ai vestit nouă, şi cum că, întru început erà Cuvântul, luminat ai arătat credincioşilor. Iară tăgăduirea ereticilor, adică cum că nu erà dintr'un început, lepădându-o, nu ai priimit cuvintele lor. Răzemător pre piept arătîndu-te, şi prieten iubit; ca şi Isaia marele glăsuitor, şi ca Moisi de Dumnezeu văzătorul, îndrăzneală având către Dumnezeu, cu deadinsul roagă-te pentru sufletele noastre.

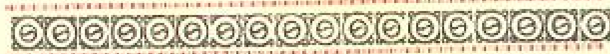
Şi acum, al Născătoarei.

Făcătorul şi Mântuitorul meu, Preacurată! Hristos Domnul, din pântecele tău eşind, întru mine îmbrăcându-se, din blestemul cel dintâi pre Adam l-a izbăvit. Pentru aceasta ţie Preacurată, ca Maicei lui Dumnezeu şi Fecioarei cu adevărat, strigăm fără tăcere ca îngerul, bucură-te! Bucură-te Stăpână, folositoarea şi acoperământul, şi mântuirea sufletelor noastre.

La binecuvântarea pâinilor, Troparul de 2 ori Caută-l la Vecernia cea mică.

Şi Născătoare de Dumnezeu...

Odată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul sfântului de două ori, şi al Născătoarei.

După intâia Catismă, Sedealna, glasul al 8-lea

Podobie: Pre înţelepciunea şi...

Tu fiu te-ai chemat al dumnezeescului tunet, ca să asurzeşti urechile celor necredincioşi, şi mai dulce de cât trâmbiţa ai glăsuit întruparea Cuvântului, în inimile cele drepte, o prea înţelepte! şi ca un prieten adevărat, pre piept te-ai răzemat. De unde învăţându-te cunoştinţa lui Dumnezeu, tuturor ai propoveduit pre cel împreună fără început cu Tatăl, Ioane Apostole! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei.

Pre înţelepciunea şi Cuvântul, în pântecele tău zemislindu-l fără de ardere, Maica lui Dumnezeu! Ai născut lumei pre cela ce ţine lumea, şi în braţe ai avut pre cela ce cuprinde toate, pre dătătorul de hrană al tuturor şi făcătorul firei. Pentru aceasta te rog pre

tine Preasfântă Fecioară, şi cu credinţă te slăvesc, ca să mă izbăveşti de greşale, când voiu vrea să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară Curată, al tău ajutor atuncea să-mi dărueşti; pentru că poţi câte le voeşti prea lăudată.

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: asemenea:

Adâncul vânărei lăsându-l, cu trestia Crucii pre toate neamurile către credinţă, ca pre nişte peşti le-ai vânat; că precum ţi-a spus Hristos, vânător de oameni te-ai arătat, vânându-i spre credinţă. Pentru aceasta semănând, şi cunoştinţa cuvântului, Patmosul şi Efesul cu cuvintele tale roditoare le-ai arătat. De Dumnezeu cuvântătorule Apostole! roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei.

Aducându-mi aminte de judecată, mă înfricoşez, ca unul ce fapte vrednice de ruşine am făcut eu smeritul. Şi mă rog Născătoare de Dumnezeu, prea lăudată, mai 'nainte până a nu mă întâmpină noaptea morţei, să mă întorci, la calea pocăinţei povăţuindu-mă, ca cu mulţămită închinându-mă, să laud puterea ta cea nemăsurată şi dumnezeasca sprijineală; prea sfântă Dumnezeiască mireasă, rugându-te lui Hristos Dumnezeu, să-mi dăruiască curăţire de păcate şi mare milă.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea şi Cuvântul

Răzemându-te pre pieptul lui Iisus, îndrăzneală ai dobândit, ca un ucenic întrebând: Cine este vânzătorul tău Doamne? Iubit foarte fiind, prea laudate, prin pâine, pre acesta l-a arătat ţie. Deci ca un tăinuitor al celor negrăite fiind, de întruparea Cuvântului înveţi marginile, de Dumnezeu cuvântătorule Apostole! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară Maica lui Dumnezeu! Patimile sufletului meu cele cumplite, vindecă-le rogu-mă, şi-mi dă mie iertare de greşalele cele ce fără de minte am făcut, spurcându-mi sufletul şi trupul meu eu ticălosul. Vai mie! ce voiu face în ceasul acela, când îngerii vor despărţi sufletul meu de pătimaşul meu trup! Atuncea Stăpână, să-mi fii mie

ajutătoare și folositoare caldă; că pre tine te am nădejde eu robul tău.

Deci Antifonul cel dintâiu al glasului al patrulea. Apoi Prochimen, glasul al 4-lea:

In tot pământul a ieșit vestirea lor...

Stih:

Cerurile spun slava lui Dumnezeu...
Toată suflarea să laude...

Evanghelia dela Ioan, a Invierei a 11-a. După Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Apostolului tău milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Deci Stihira, glasul al 6-lea.

De Dumnezeu cuvântătorule, iubitorule de feciorie, ucenice iubite al Mântuitorului! prin rugăciunile tale, rugămu-ne, mântuește-ne pre noi de toată vătămarea, că suntem turma ta.

CANOANELE

De va fi Duminică, cântăm Canonul Invierei cu Irmosul pe 4, și al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, și ale Apostolului amândouă Canoanele pe 8. Iară de nu se va întâmplă Duminică, cântăm Canonul Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6, și ale sfântului, Canoanele pe 8, Canonul Născătoarei de Dumnezeu. Ale căruia slovele de pe la începutul troparelor la margine, la Greci este pe Alfa-Vita înapoi citind.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a așternut de demult toată oastea lui Fa„raon puterea cea prea întrar„mată; iară întrupându-se Cu„vântul, a pierdut păcatul cel „prea rău, Domnul cel prea „mărit, că cu mărire s'a prea „mărit".

Dumnezeu alegându-te ca pre o frumoasă, ca pre o împodobită, și ca pre cea cu totul fără prihană între femei, în pântecele tău cel prea curat s'a sălășluit. Pre carele roagă-l Fecioară, de vina greșalelor să se mântuiască toți cei ce te laudă pre tine.

Precum zice Psalmistul stătut ai Fecioară împărăteasă deadreapta Impăratului celui ce a răsărit din pântecele tău, pre carele roagă-l mireasă a lui Dumnezeu, ca să mă învrednicească stărei celei deadreapta în ziua răsplătirei.

Ceea ce ai născut pre Hristos ploaea cea cerească, carea a înnoit firea omenească cea înțelenită prin cele netrebnice! Arată și sufletul meu cel înțelenit, a fi roditor, dumnezeească mireasă.

CANONUL cel dintâiu al Sfântului.
Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos acelaș.

Impărăția cerurilor cea propoveduită de tine dobândind fericite, și împreună cu Cuvântul lăcuitor ceresc fă-

când u-te, prin rugăciunile tale, păzeşte pre cei ce cred cinstitei tale propoveduiri, şi cuvântărei de Dumnezeu.

Toate cele pământeşti, chiar şi legăturile firei cu cuget viteaz le-ai defăimat, lipindu-te de Cuvântul, prea înţelepte, izbăvind de necuvântare pre cei ce vieţuiau dobitoceşte.

Inţelegerea celor cereşti câştigând, pre Cuvântul lui Dumnezeu ai bine vestit: Intru început erà Cuvântul, şi Cuvântul erà la Părintele său, şi Dumnezeu erà Cuvântul; bine vestind, l-ai propoveduit de Dumnezeu înţelepte.

Al Născătoarei:

Pre tine cea împodobită cu dumnezeească frumuseţe, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, te laudă ceata fecioarelor cu dumnezeeşti cântări. Căci pre Cuvântul cel făcător de frumuseţe, mai pre sus de cuvânt l-ai născut.

Alt CANON, al Sfântului.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos;

Ca pe uscat umblând Israil...

Luminându-te la cuget, ai cunoscut adâncurile Duhului cuvâotătorule de Dumnezeu, şi ne-ai vestit naşterea cea înfricoşată, strigând: Intru început erà Cuvântul lui Dumnezeu.

Impilaţi fiind de mulţimea ispitelor, şi a patimilor şi a necazurilor, şi a năvălirilor celor rele, cu credinţă năzuim la tine, cuvântătorule de Dumnezeu: Fii ajutător robilor tăi.

Slavă:

Ca un doctor prea ales înţelepte, vindecând patimile sufletelor noastre cele cumplite, prin mijlocirea ta, izbăveşte-ne de osânda şi de focul cel veşnic.

Şi acum, al Născătoarei:

Ceea ce ai zemislit pre Dumnezeu cel ce s'a făcut om pentru noi, pre acela roagă-l Preacurată, ca în ziua judecăţei să se milostivească spre noi cei ce mult i-am greşit lui.

Catavasie: 1

1. Deschide-voiu gura mea, şi „se va umpleà de Duh, şi cu„vânt voiu răspunde împărăte„sei Maicei, şi mă voiu arătà „luminat prăznuind, şi voiu „cântà minunile ei bucurân„du-mă“.

Peasna 3-a, Irmos:

Inflorit-a pustiul ca crinul Doamne, biserica păgâni„lor cea stearpă prin venirea „ta; întru carea s'a întărit „inima mea“.

Intru mine omul îmbrăcându-se, Ziditorul, a ieşit din pântecele tău Preacurată, dăruind

haina nestricăciunei, celor ce s'au golit prin fapte netrebnice.

Născut-ai Stăpână pre Dumnezeu Cuvântul cel prea cinstit, pre carele neîncetat roagă-l, ca să se milostivească spre smeritul meu suflet, cel mâhnit de necinstele dezmierdărilor.

Vindecă Precurată ranele sufletului meu, şi smerită inima mea cea otrăvită de veninul şarpelui, tămădueşte-o cu doctoria ta cea lucrătoare.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Cu limba ta cea de Dumnezeu grăitoare, ai arătat cea mai pre sus de minte taină a Treimei, întru carea s'a întemeiat inima mea, Ioane, de Dumnezeu fericite.

Limba ta s'a făcut condeiu ca un scriitor prea sfântului Duh, însemnând cu dumnezeeasca scrisoare, cinstita şi dumnezeeasca Evanghelie.

Cu dumnezeească îndrăzneală răzemându-te de izvorul înţelepciunei, ai scos adâncul înţelepciunii, şi al aceştia te-ai făcut dumezneesc propoveduitor, prea înţelepte.

Al Născătoarei:

Pre tine singură Fecioară şi Maică, ca pre una ce te-ai făcut nouă pricină de mântuire, şi ai mântuit lumea cu rugăciunile tale, te cinstim Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Nu este sfânt precum tu Doamne...

Cu cuget luminat şi curat vorbind cu Cuvântul, în taină te-ai învăţat de la dânsul cele mai pre sus de cuvânt, şi toată făptura arătat o ai luminat cuvântătorule de Dumnezeu, de trei ori fericite.

Desleagă-mă de cumplitele legături ale păcatului, legându-mă pre mine de dragostea Stăpânului şi Dumnezeu. Pre carele iubindu-l cu fierbinţeală, te-ai făcut de Dumnezeu cuvântător al lui, de trei ori fericite.

Slavă:

Datu-te-ai nouă apărător, şi mijlocitor şi mântuitor, şi către Domnul rugător, şi de minuni însuţi făcător, şi izvor de tămăduiri. Pentru aceasta te cinstim pre tine de Dumnezeu cuvântătorule.

Şi acum, al Născătoarei:

Cuvântul cel ce negrăit s'a întrupat din tine Născătoare de Dumnezeu, când erà înălţat pre lemnul Crucei, atuncea pre tine ca pre o Fecioară Preacurată, te-a încredinţat ucenicului celui iubitor de feciorie.

Catavasie:

Pre ai tăi cântăreţi Născă-

„toare de Dumnezeu: ceea ce „eşti izvor viu şi îndestulat, „carii s'au împreunat ceată „duhovnicească, întăreşte-i; şi „întru dumnezeească mărirea „ta, cununilor măririi învred-„niceşte-i".

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Răzemându-te pre pieptul înţelepciunei, şi învăţându-te cunoştinţa Cuvântului, dumnezeeşte ai tunat: întru început era Cuvântul; bine scriind întâi naştarea lui cea fără de început, şi ai propoveduit tuturor întruparea Cuvântului. pentru aceasta şi cu limba ca cu o mreajă vânând neamurile, cu Darul Duhului înveţi marginele, de Dumnezeu cuvântătorule Apostole! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei:

Ca ceea ce ai întrupat pre Cuvântul cel milostiv şi îndurat, Stăpâna tuturor milueşte, pre toţi cei ce aleargă la tine, şi-i izbăveşte de ispite şi de boale şi de toată răutatea, şi de focul cel veşnic; ca cu mulţumită să mărim bogăţia îndurărilor tale celor multe, şi mlia cea nemăsurată, şi să strigăm către tine totdeauna: Nu încetà rugându-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască celor ce laudă naşterea ta Preacurată.

Peasna 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară, nu sol nici înger, ci tu în„su-ţi Domnul te-ai întrupat, „şi m'ai mântuit pre mine tot „omul. Pentru aceasta strig ţie: „Slavă puterei tale Doamne".

Roureazà-mi mie Stăpână picătura umilinţei, ca să scoaţă toată arderea inimei mele, şi să potolească pornirile cele înşelătoare ale nedomiririi mele.

Pre mine cel vătămat cu arma desfătărei, şi carele zac rănit, nu mă trece cu vederea Preacurată, ci mă vindecă cu suliţa, şi cu sângele Fiului tău şi Dumnezeului nostru, celui ce s'a răstignit.

Ceea ce te-ai îmbogăţit cu stăpânia a toată făptura, pre mine cel cumplit sărăcit, învredniceşte-mă dumnezeescului Dar, ca să te măresc pre tine ca pre o bună a mea folositoare, Preacurată.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Cuvântul tăinuit învăţându-te dumnezeirea sa, şi arătându-ţi cea negrăită orânduiala întrupărei lui, dupre vredicie

te-a arătat pre tine cuvântător de Dumnezeu.

Cuget dumnezeesc și trup fecioresc câștigând marite, te-ai făcut Biserică vie și însufleţită, și lăcaș prea lăudatei Treimi prea sfinţite.

Cu priimirea de fiu a Preacuratei Fecioare, te-ai cinstit iubitorule de feciorie fericite, și frate te-ai arătat al celui ce te-a ales pre tine, și ucenic de Dumnezeu cuvântător, te-a săvârșit.

Al Născătoarei:

Ca să vindece călcarea de poruncă cea de demult a Evei, întru tine Preacurată și prea sfântă s'a sălășluit Dumnezeu cel prea înalt, înnoindu-mă pre mine tot omul cel căzut.

Alt Canon, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Cu picăturile cuvântului ai adăpat toată lumea, cu buna credinţă uscând apele cele turbure ale păgânătăţei; pentru aceasta te cinstim mărite.

Sufletul meu cel slăbănogit de toate bântuelele vrăjmașilor celor necuraţi, ca pre cel ce scapă la acoperemântul tău, rogu-mă încinge-l cu tărie și cu putere, prea înţelepte.

Slavă...

Făcându-te Biserică dumnezeescului Duh, pre cei ce pururea cu credinţă năzuesc la dumnezeeasca Biserica ta, prin mijlocirea ta arată-i Biserici lui Dumnezeu, de Dumnezeu cuvântătorule.

Și acum.

Să lăudăm pre ceea ce este dumnezeesc și cinstit lăcaș al lui Dumnezeu, și să fericim pre prea sfânta Fecioară toţi cei ce ne-am îndumnezeit printr'însa, și ne mântuim de cele cumplite.

Catavasie:

Dumnezeescul sfat cel ne-„urmat al celui prea înalt, al „întrupărei tale celei din Fe-„cioară, proorocul Avvacum „înţelegându-l a strigat: Slavă „puterei tale Doamne".

Peasna 5-a, Irmos:

Mijlocitor te-ai făcut lui Dumnezeu și oamenilor, „Hristoase Dumnezeule. Că „prin tine Stăpâne, către pă-„rintele tău începătorul lumi-„nei, din noaptea necunoștin-„ţei aducere am aflat".

Ceea ce ai născut calea vieţei, la calea cea dreaptă povăţuește-mă Preacurată, pre mine cel ce fără de pricepere acum sunt abătut și căzut în prăpastia cumplitelor căderi.

Cu minte nemulţămitoare

înstreinându-mă pre mine de la Dumnezeu, şi rătăcindu-mă în laturea patimilor cea depărtată, cu desfrânare am vieţuit. Ci mă întoarce, şi mă mântueşte prin rugăciunile tale Fecioară.

Cu apele tale cele de vieaţă curgătoare, adapă pre robul tău cel aprins de văpaea păcatelor, şi ars de năvălirile dracilor, Fecioară Maică Preacurată.

Alt Canon, Irmos acelaş.

Făcându-te cu totul lumină, cu apropiarea către începătorul luminei, şi cu neîncetată privirea ta la dânsul îndumnezeit fiind, minte cerească prin Dar te-ai arătat, cuvântătorule de Dumnezeu.

Cu minte curată şi cu sfinte buze, şi cu prea curată gură ai propoveduit Evanghelia ta. Şi tuturor credincioşilor ai pus înainte, mântuire de Dumnezeu însuflate.

Din pruncie lăcuind împreună cu Hristos, te-ai pus de dânsul organ Darului, şi mai pre sus de fire cunoscând prin taină mărirea Treimei, te-ai învăţat cuvântarea de Dumnezeu.

Al Născătoarei.

Aducându-ne aminte de cuvintele tale Preacurată, te fericim pre tine acum, noi cei ce cu adevărat ne-am îmbogăţit prin tine, cu fericirea cea negrăită, şi cu vieaţa cea veşnică.

Alt Canon, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta...

Ca un luceafăr de dimineaţă ai strălucit celor de pre pământ Apostole, propoveduind răsăritul cel înţelegător, carele a venit în lume cu trup, şi a risipit întunerecul mulţimii dumnezeilor.

Tot sufletul ai adăpat, cu cuvântările de Dumnezeu cele sfinţite, sfinţite învăţătorule Apostole! Pentru aceasta strig către tine, adapă inima mea cea înţelenită de păcate.

Slavă:

Rănitu-m'am de săgetile vrăjmaşului, ci mă rog înţelepte, cu venirea ta vindecă-mă pre mine cu totul, şi mă îndreptează pe căile lui Dumnezeu, pre cel ce pururea sunt rătăcit în căi neumblate.

Şi acum, al Născătoarei:

Când ai stătut cu iubitul ucenic lângă Crucea Fiului tău Preacurată, suspinai lăcrămând, şi te mirai de multă milostivirea lui cea către oameni.

X5

Catavasie:

Spăimântatu-s'au toate de

„dumnezeească slava ta; că tu „Fecioară neispitită de nuntă, „ai avut în pântece pre Dumnezeu cel preste toate, şi ai „născut Fiu pre cel fără de ani, „dăruind pace tuturor celor ce „te laudă pre tine".

Peasna 6-a, Irmos:

Întru adâncul greşalelor fiind încunjurat, chiem adân„cul milostivirei tale cel neur„mat; din stricăciune Dumne„zeule scoate-mă".

Să nu mă arăţi dracilor bucurie la judecata ce va să fie Stăpână; ci îmblânzeşte pre judecătorul şi Fiul tău, ca cu bunătate să caute spre mine.

Cu cugetele şi cu faptele mele cele viclene, şi fărădelege, pre tine Doamne, pornindu-te spre mânie, îţi aduc pre Maica ta spre îmblânzire, îndurându-te dar mântueşte-mă.

Scapă-mă de osândă Stăpână, pre mine cel ce sunt osândit cu greşalele mele; ca ceea ce ai născut pre judecătorul şi Dumnezeul tuturor, prea lăudată.

Alt Canon, Irmos acelaş.

Iisus Dumnezeul meu şi Domnul, priimind a ta curăţie şi sfinţirea cea desăvârşit, te-a ales a-i fi frate, pre tine cuvântătorule de Dumnezeu.

Cu sfinţenie încununându-ţi vieaţa, şi întru aceea nădăjduind, te-ai răzemat pre pieptul înţelepciunei, şi de acolo ai luat Darul, mărite.

Strălucirile cele mari şi dumnezeeşti ale teologhiei tale, toată lumea au luminat mărite, şi cu lumina cea întreit luminătoare o au strălucit.

Al Născătoarei:

Cel ce cu voirea sa a întins Cerul, alt cer pământesc pre tine te-a întins, Maica lui Dumnezeu Preacurată, şi din tine răsărind s'a arătat.

Alt Canon, Irmos:

Marea vieţei văzându-o...

Limba ta cea de Dumnezeu grăitoare, cu adevărat a fost ca un condeiu degrab scriitor, bine scriind cunoştinţa cea adevărată, şi legea cea prea nouă, în lespezile inimilor noastre, cuvântătorule de Dumnezeu.

Cela ce din rădăcină ai uscat sadurile necredinţei, ca un prea ales lucrător de pământ, sădeşte în sufletul meu frica lui Dumnezeu, carea înfloreşte bună rodire de fapte bune, mărite.

Slavă:

Numitu-te-a pre tine arătat fiu al Fecioarei, cel ce s'a născut dintr'însa; cu carea dimpre-

ună roagă-l, pururea pomenite, ca să se facă dupre Dar, fii lui Dumnezeu, toţi cei ce fac cele plăcute lui.

Şi acum, al Născătoarei:

Intru asemănarea trupului s'a cunoscut oamenilor Dumnezeu din tine Preacurată. Pre carele roagă-l totdeauna prea sfântă, ca să omoare cugetele trupului nostru cele pierzătoare.

Catavasie:

Cugetătorilor de Dumne-„zeu, săvârşind acest praznic „dumnezeesc, şi cu totul cin-„stit al Maicei lui Dumnezeu, „veniţi să plesnim cu mâinile „slăvind pre Hristos, cel ce s'a „născut dintru dânsa".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Măririle tale iubitorule de feciorie, cine le poate spune; că verşi minuni, şi izvorăşti tămăduiri, şi te rogi pentru sufletele noastre, ca un cuvântător de Dumnezeu, şi prieten al lui Hristos.

ICOS

Indrăzneţ şi necuprins lucru este a şti cineva înălţimile cereşti, şi a cercà adâncurile mărei. Că precum nu este cu putinţă a număra stelele şi nisipul mărei, aşa nici este vrednic cineva a spune cele ale cuvântătorului de Dumnezeu. Cu atâtea cununi a încununat pre dânsul Hristos, pre carele a iubit, căruia şi pre piept s'a răzemat şi la cina cea de taină cu dânsul a cinat. Ca un cuvântător de Dumnezeu, şi prieten al lui Hristos.

Intru această lună în 26 de zile, mutarea sfântului slăvitului Apostol şi Evanghelistului Ioan teologul.

Stih: Inaintea iubitului Cuvânt al Tatălui ai stătut...
Iubite decât toţi ucenicii mai mult.
Şi către Dumnezeu Fiule al tunetului, la douăzeci şi şase te ai mutat.
Şi cuvântarea ta cea de Dumnezeu insuflată nouă ne-ai lăsat...

Acesta a fost fecior lui Zevedeiu şi Salomì, carea a fost fată logodnicului Iosif. Pentrucă acesta aveà patru feciori: pre Iacov, pre Simeon, pre Iuda şi pre Iosì şi trei fete: pre Estir, pre Marta şi pre Salomì, care a fost femeie lui Zevedeiu, şi maică lui Ioan. De aicea se vede că Domnul nostru Iisus Hristos a fost unchiu lui Ioan şi frate Salomiei fetei lui Iosif. Acesta este cela ce s'a răzemat pre pieptul lui Hristos, ca cel ce erà foarte iubit de dânsul. Pentrucă şi la vânzare a fost cu dânsul, şi la răstignire, când a luat şi pre Nascătoarea de Dumnezeu la casa sa, slujindu-o până la adormirea sa. Iar după adormire aruncând sorţi sfinţii Apostoli unde erà să mearga fiecarele dintr'înşii şi să propoveduiască, a căzut lui Ioan soarta, ca să mearga în Asia. Se mâhnià de aceasta că cunoşteà mai 'nainte că o să aibă nevoe pe mare, carea şi ucenicului său lui Prohor i-a spus mai 'nainte. Deci, umblând patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi pe mare purtându-se de sila valurilor, căci se mâhnise pentru sorţi, şi (fiindcă n'a nadajduit la puterea lui Dumnezeu cea nebiruita) pentru aceasta s'a îngăduit dela Dumnezeu ca sa cadă în ispită, ca prin acea ispita să i se ierte greşala sa cea omenească. Şi s'a dat într'o parte de loc al Asiei, ce se chiama Marmareonda şi acolo aflà pre Prohor căzut şi el în primejdii, şi abià scăpând la Seleucia, unde după furtuna mărei îl întâlni şi pre Prohor această bântuială. Fiind despreţuit de oamenii ce erau acolo, şi

părându-se că este fermecător, zicând încă şi pentru Ioan, că a furat galbeni din corabie şi a fugit, dintru ale carora mâini scăpând cu nevoe, sosî la locul ce s'a zis mai sus. Deci mergând la Efes 'i a aflat pre ei o femeie anume Romana însemnată şi vestită în răutate până şi la Roma. Aceasta platindu-le 'i-a silit sa slujească la bae. Apostolii neştiind meşteşugul baei, îi năcăjeà rău atâta cât îi a făcut pre amândoi ca nişte robi, însă Ioan erà rânduit să facă foc, să încălzească baia, iară Prohor să pornească apa la bae în toată vieaţa lor. Deci, făcu à într'acea bae un drac cumplit, care de trei ori întru un an sugrumà înlăuntru câte un tânăr şi câte o tânără, că pentrucă să răsune bine baia, găsise satana pricini. Când se zidià săpând temelia, a pus un tânăr şi o tânără într'însele, şi dintru aceastà pricină începuse a face moarte. Deci, când a fost a treia lună intrând Domnus, feciorul lui Dioscorid într'acea bae, s'a sugrumat de demon, şi făcând Romana multă plângere, se auzì în tot oraşul Efesului şi la tata-său Dioscorid, carele auzind aceasta, de mare întristare şi de multă scârbă murì şi el. Deci Romana rugând foarte pre Artemida, ca să învieze pre Domnus, şi rumpându şi carnea ei nu foloseà nimic. Deci, întrebând Ioan pre Prohor, ce erà aceea ce se întâmplase? Indată ce-i văzù Romana vorbind apucà pre Ioan şi strimtorându-l îi ziceà alte multe; năpăstuindu-l că este fermecător, şi mai în scurt îi zise: Că de nu va învià pre Domnus îi va despărţi sufletul de trup. Deci, făcând Apostolul rugăciune şi înviind pre copil, se spăimântă cu duhul Romana, şi zise: Că este ori Dumnezeu, ori fiul lui Dumnezeu, şi crezù în Hristos, mărturisindu şi multe lucruri mai de 'nainte către Ioan. Inviind şi pre Dioscorid, crezù şi el împreună cu fiul său Domnus, şi se mărturisiră toţi, botezându-se: Dioscorid, Domnus şi Romana. şi rupse Romana înscrisul de robie. Ioan depărtà şi duhul cel viclean din bae. Deci, pe când Efesenii prăznuiau pre Artemida, Apostolul suindu-se stătù într'un loc înalt, unde erà acel idol spurcat: Poporul înfuriindu-se pentru aceasta, aruncà cu pietre asupra lui Ioan, şi ele nu se atingeau de dânsul, ci mai vârtos zdrobiau pre idol, de'l făceau fărâme. Apostolul le spuneà multe pentru credinţă; iar ei întărâtându se iarăşi aruncau cu pietre asupra lui, dar nu-l lovià nici una, ci se întorceau de lovià iar pre cei ce aruncau, rumpându-le hainele şi pre ei din dumnezeiasca voe. Deci, făcând Apostolul rugăciune se făcù o fierbere mare din pământ, şi căzură jos la pământ din popor ca vre-o două sute de oameni de murià; iară ceialalţi abia desmeticindu-se şi izbăvindu-se dintr'acea groază, se rugau sfântului să'i miluească, de vreme ce venise atâta cutremur, rugându-l ca să învieze şi pre cei morţi. Deci rugându-se şi înviindu-i şi pre aceia, şi iarăşi făcându se fierberea aceea a pământului, căzură la Ioan toţi şi se botezară. Deci, stând sfântul într'un loc ce se chiemă Tihi, tămăduì pre un slăbănog ce zăcuse doisprezece ani; carele sculându-se mareà pre Dumnezeu. Făcutu-s'au şi alte multe minuni de Ioan, de s'a dus pretutindenea vestea minunilor. Văzând dar demonul ce se ţineà în capiştea Artemidei, toate cele ce se făcuse de sfântul şi cunoscând că şi pre el era să-l gonească de acolo, se închipuise în chip de ostaş, ca cum ar fi fost un cetaş, şi purtând carţi şedeà într'un loc de plângeà şi ziceà ca 'i-a fugit doi fermecători, cari îi erau daţi dela domnie pe seamă, şi pentru aceea îi erà grija de cap. Şi către cei ce ziceà aceste cuvinte le arătà şi o legătură de galbeni de aur şi făgăduià să o deà lor de se vor silì să omoare pre fermecatorii aceia. De care lucru turburându-se oraşul se pornì popor mult la casa lui Dioscorid spăimântându-l, că-l vor arde cu casă cu tot, de nu va dà pre fermecatori. Iară Dioscorid alese mai bine să-l arză decât să deà pre Apostolul. Deci, cunoscând Ioan prin Duhul Sfânt, că pornirea poporului erà să iasă spre bine, s'a dat pre sine-şi de bună voie poporului împreună cu ucenicul său Prohor, pre carii trăgându-i poporul până la capiştea Artemidiei, se rugară lui Dumnezeu să cază capiştea, iară să nu vatăme pre nimeni din cei ce erau acolò, şi aşa căzând capiştea, Apostolul zise către demonul care se ţineà acolo: Ţie zic demone spurcate, câtă vreme este de când lăcueşti aici? Şi de ai pornit tu asupra noastră pre cetaşii aceştia şi pre popor, mărturiseşte! Iară demonul strigă tare: Sunt de când lăcuesc aici ani două sute patruzeci şi nouă, şi eu 'i-am învitat pre aceştia toţi asupra voastră. Zise drept aceea sfântul:

Poruncescu-ţi în numele lui IisusHristos Nazarineanul, să nu mai lacueşti întru acest loc. Şi îndată eşi demonul din oraş. Deci pre toţi îi cuprinse cutremur şi frica, şi cei mai mulţi dintr'înşi crezură în Domnul. Deci făcându-se şi alte multe semne şi minuni prin mâinile Apostolului, şi viind multă mulţime la credinţă, s'a dat ştire de lucrurile lui şi la ighemonul de atuncea; că poporul fiind ademenit de nişte învaţături fermecătoreşti de cele ce se grăesc de dânsul, părăseşte legile împăraţilor, şi calcă cinstea dumnezeilor, atâta cât şi capiştele cele mai bune ale lor au căzut de s'au sfarâmat. De aceea se isgoniră în ostrovul Patmos, de care i se arătase Domnul în vis lui Ioan spuindu-i aceasta, că are să pătimească mult şi să se isgonească la oarecare ostrov ce se chiamă Patmos, fiind acelor de acolo de mare treabă mergerea lui. Deci, mergând pe mare cu proticatorii la locul Exoriei, a înviat pre unul din slujitorii ce se înecase în mare, şi întru aceasta foarte rugându-se de dânşii întoarse spre linişte şi furtuna, care se ridicase apoi asupra lor, valul cel groaznic al mării; apoi a tămăduit şi pre unul din proticatori, care avea boala desinteriei, ce este încuerea pântecelui, care se află la cumpăna morţei, şi-l aduse la sănătate prea deplin. Pentru aceea s'au botezat toţi. Iară Ioan mergând bucuros la Exoria ostrovului Patmos, scapă pre feciorul lui Miron, pre Apolonid, de dracul ce lacuià într'însul. Şi îndată toată casa lui Miron crezù în Hristos şi se boteză. Apoi şi Lavrentie ighemonul, carele avea mare putere într'acel ostrov, şi femeea lui Hrisipia, fiica lui Miron, cu fiul său şi cu toate slugile sale.

Deci, erà în părţile acelea, un vrăjitor anume Chinops petrecând în loc pustiu şi purtând la dânsul toată lucrarea drăcească, carele cu mulţimea nălucirilor se minunà atâta de cei fară de minte, cât se socotià de dânşii ca un Dumnezeu. Deci, popii lui Apolon vazând îndraznirea ce avea Ioan la învăţătura sa, au spus lui Chinops de dânsul rugându-l, să se slujească cu meşteşugurile lui împrotiva sfântului. Iară el nevrând să meargă în cetate, căci se aflà şi petrecea în pustietăţi neumblate, s'a făgăduit că va trimite un înger viclean la casa lui Miron, ca să ià sufletul lui Ioan. şi când a fost a doua zi a trimis pre unul din duhurile cele viclene către Ioan învăţându-l să-i aduca sufletul. Deci mergând dracul la casa lui Miron, a stătut în locul acela unde se aflà Ioan, carele simţind pre drac, i-a poruncit să nu se mai mute de acolo, ci să steà până va spune pricina pentru care a venit. Iară duhul a zis: Popii lui Apolon au venit la Chinops, şi au zis multe rele de tine, şi-l invită să vie la oraş să-ţi rânduiască moarte şi el s'a apărat zicând, că mulţi ani am într'acest loc, şi nu voiu să mă ostenesc să merg la cetate pentru un om mic şi ticalit, ci va întoarceţi înapoi, că mâine voiu trimite înger şi va luà sufletul de-l va aduce la mine, şi-l voiu dà la judecată. Iară Ioan zise: Dară mai trimisu-te-a el vreodata, şi mai luat ai suflet de om să i-l duci? Şi zise duhul: Am fost trimis de am omorît, iară suflet n'am luat. Iară Ioan zise: Pentru ce-l ascultaţi? Şi zise duhul: Toata puterea satanei lăcueşte acolo, şi s'a tocmit cu toţi cei mai mari şi noi cu dânsul, şi ne ascultă Chinops pre noi, şi-l ascultam şi noi pre el.

Deci a zis Ioan: Ascultă duh viclean: Porunceaşte-ţi Apostolul lui Dumnezeu Ioan, să nu te mişti nici odinioară, sa mai vicleneşti om, ci să ieşi afară dintr'acest ostrov, şi să umbli rătăcind să nu ai loc nicăeri. Şi îndată Duhul cel viclean ieşi din ostrov. Deci vazând Chinops ca nu se va mai întoarce duhul, a trimis pre altul, carele păţind şi acela asemenea, mai trimise şi alţi doi din boeri, unul să intre la Ioan, şi altul să stea afară să-i aducă răspuns. Deci intrând acela şi păţind ca şi ceilalţi, se duse celalt de spuse lui Chinops ce s'a lucrat. Deci, Chinops umplându se de mânie, luând toată mulţimea dracilor merse la cetate, iara cetăţenii au început a strigà, şi toţi i se închinau. Deci, găsind pre Ioan unde învaţă, se umplù de multă mânie, şi a zis către popor: Oameni orbi şi rătăciţi! ascultaţi calea adevărului. De este drept Ioan, şi sunt adevărate graiurile lui, va odihni şi pre mine şi pre voi, pentru cuvântul care voiu zice, şi voiu crede şi eu în cele ce zice: Şi apucând Chinops pre un tânăr îi zise: Tânarul, trăeşte tatăl tău? Iară acela îi zise că a murit. Chinops zise: Cu ce moarte? Iară acela răspunse: A fost corăbier, şi spărgându-se corabia pe mare s'a înecat. Iara Chinops zise către Ioan: Iată, arată de graeşti adevărat, şi

scoate pre tatăl copilului din mare şi-l adu-l fiul său; şi sa-l vedem şi noi viu, Iară. Ioan zise: Nu m'a trimis Hristos ca să înviez morţii, ci ca să învăţ oamenii rătăciţi. Deci zise Chinops către tot poporul ce stă acolo. Măcar acum să mă credeţi pre mine o oamenilor, că acest om este amăgitor, şi vă înşală cu jucării de farmece; ţineţi-l dară până voiu aduce pre tatăl tânărului să-l pui înaintea voastră viu, şi ţinură pe Ioan. Iară Chinops tinzându-şi mâinile şi lovind marea, şi făcându-se sunet în mare de sperie pre toţi, s'a făcut nevăzut, şi pieri de 'nâintea ochilor tuturor. Deci înălţară toţi glas, zicând: Mare eşti Chinopse şi nu este altul afară de tine. Şi fără de veste eşi Chinops din mare ţiind precum a zis pre tatal copilului, şi se minunară toţi. Deci zise către copil: Acesta este tatal tău? Şi zise copilul: Acesta este Doamne, şi se închinară toţi lui Chinops. Şi vrând ei să uciga pre Ioan, nu 'i-a lăsat Chinops zicând: Că dacă veţi vedeà altele mai mari decât acestea, atuncea se va certa rău, şi întreba pre unul din cei ce stă acolo: Ai feciori? El zise: Am avut, dar 'l-a ucis oarecine cu vicleşug; iară: Chinops se făgădui să-l aducă şi pre acela la tatal său viu, deci strigând tare, chemă anume şi pre ucigaş şi pre cel ucis. Iară ei îndată se arătară stând de faţă amândoi. Şi zise Chinops către omul acela: Acesta este fiul tău? Şi acesta este cel ce l-a ucis? Şi zise omul: Asa Doamne. Iară Chinops zise către Ioan: Ce te miri de acestea? Iară el zise: Nu mă mir, ci 'mi-e milă de sufletele ce pier prin tine. Şi se laudă că va face şi pre sfântul de va veni la mirare de cele ce faceà, şi speriindu-l, că în cea de apoi şi de vieaţă îl va lipsi. Iară Apostolul zice: Curând ţi se vor deslegă semnele şi ţie. Aceste auzind poporul şi pornindu-se asupra lui Ioan, până într'atâta îl bătură şi-l sdrobiră cât fù mai mort, şi părându-le tuturor chiar şi lui Chinops cum că ar fi murit Apostolul, nu l-au socotit nici vrednic de îngropat despre dânşii, ci din porunca lui Chinops l-au lăsat neîngropat, ca să l mănânce hiarele şi păsările. Deci, s'a dus fiecarele la casele lor, bucurându-se că s'au mântuit de Ioan, şi mirându-se de spurcatul Chinops. Iară după aceea preste puţin, auzind Chinops, că Ioan învaţă la locul ce se chiamă zvârlitura pietrii, au chemat pre dracul acela cu carele facea fermecătoriile, şi mergând în locul acela a zis către Ioan: Vrând ca să-ţi fac mai mare ruşine te-am lăsat atuncea viu, dar vino să mergem la marginea mărei, şi vei vedeà puterea mea şi te vei ruşina. Deci au mers după dânsul şi cei trei draci, cari se părea că au înviat din morţi. Şi bătând Chinops tare în palme, sări în mare lipsind fără veste din vederea tuturor. Iară poporul strigà: Mare eşti Chinopse şi nu este altul ca tine. Iară Ioan poruncind dracilor celor ce se făceau că sunt oamenii înviaţi din morţi, să stea pe loc să nu se mişte de acolo, s'a rugat către Dumnezeu să nu mai lase viu pre Chinops. Şi îndată se făcù mare sunet în mare, şi învăluindu-se apa unde a căzut Chinops, n'a mai eşit. Iară dracilor cărora se arătase că au înviat din morţi, poruncindu-le Ioan cu numele lui Iisus Hristos cel răstignit să iasă dintru acel o s t r o v, se făcură n e v ă z u ţ i. Deci aşteptând poporul pre Chinops trei zile şi trei nopţi pre marginea mărei, de foame, şi de răcnete, şi de zăduf, cea mai multă parte dintr'înşii leşinase, de zăceau fără glas, din cari au murit şi trei copii; de care făcându-i-se milă sfântului, şi rugându-se pentru mântuirea lor, şi mult învăţându-i pentru credinţă, a înviat şi pre copiii cei morţi. Deci toţi cu o unire întorcându-se către Hristos, au primit Sfântul Botez, dacă se potopi Chinops în adâncul mărei, ca cel de demult Faraon. Deci se află o femee în ostrov numită Procliana, care avea un fiu frumos la faţă şi cuvios la chip ce se numia Sosipatru. Pentru a căruia frumuseţe (o Doamne miluieşte ne, până în cât răutatea ajunge) pornindu-se mumă-sa cu dragoste spurcată spre dânsul, şi nevrând el să facă dupre pofta ei s'a întors cu pâră şi cu prihană împrotiva lui către judecător. De aceea având a cădea Sosipatru la munci grele, şi ajutându-i Apostolul cu ruga secă mâna Antipatului, asemenea pătind şi Procliana. Deci pornindu-se pământul mai 'nainte cu scârşnită fierbere, şi pocăindu-se Antipatul şi Procliana, îndată şi pământul s'a întărit, şi se tămăduiră amândoi, şi veniră către Hristos. Deci supuindu-se toţi lăcuitorii ostrovului la Evanghelicească propoveduire, şi viind către Hristos prin credinţă, atât cât n'au rămas nimeni. Au făcut rugăciune toţi către Apostolul, să le dea scrisă toată mântuitoarea propove-

duire. A cărora dorinţă primindu-o, a fost bucuros spre rugăciunea lor. Şi mergând într'un munte împreună cu ucenicul său Prohor, fu trei zile postindu-se, rugându-se lui Dumnezeu pentru aceasta, şi după a treia zi se făcù fulger mare şi tunet, atâta cât s'a cutremurat muntele, şi Prohor căzù la pământ, iară Ioan ridicându-l şi şezând deadreapta lui şi căutând la Cer începù a zice: *La început erà Cuvântul, şi Cuvântul erà la Dumnezeu...* şi celelalte. Şi săvârşind prea sfânta şi prea cinstita Evanghelie, a dat-o în mâinele lor, şi de acolo s'a întins la toate margenile pământului. Deci venind în Grecia, tămădui pre un orb. Apoi s'a întors în Efes, petrecând şi acolo împreună cu Prohor, şi aflând pre un tânăr într'un oraş aproape de Efes, pre carele încă până a nu se isgonì la Patmos, îl dăduse pe mâna Episcopului bisericei, şi fugind dela Episcop, s'a făcut căpitenie de tâlhari; pre acesta iarăşi l'a întors la pocăinţă, şi a izbăvit oraşul de moarte, şi l'a îndreptat către Hristos. Şi pre oarecarele îngreuiat de datorie, carele băuse de două ori otravă, făcând semnul crucei în otravă, l'a întors din moarte, de vreme ce vedeà dumnezeescul Apostol, că poftea botezul; şi evreul acela carele-i dăduse otrava cutremurându se de minune, învăţându-i cuvântul credinţii, 'i-au învrednicit dumnezeeştei scăldători a naşterei celei de a doua, risipind şi sărăcia şi mâhnirea acelui om sărac; căci schimbând mult fân în aur curat, 'i-a dat. După aceea s'a întors la Efes, şi făcând nespuse minuni a atras multă mulţime către Hristos. Petrecând acolo mai pre urmă după ce s'a învârtejit douăzeci şi şase de ani, şi mai 'nainte nouă ani, l'a avut şi Patmosul cincisprezece ani. Şi a fost când a mers la Efes dela Ierusalim de cincizeci şi şase de ani şi şapte luni, cât s'au făcut anii lui preste tot într'această vieaţă o sută cinci ani şi şapte luni, şi petrecu în casa lui Domnus. Deci ieşind cu ucenicii săi, şapte fiind, şi mergând într'un loc le porunci să şază acolo, şi erà pe vremea utreniei, şi dându-se puţin înlături dela dânşii făceà rugăciune multă. Deci întorcându-se la dânşii, le porunci să sape cruciş dupre statul său, şi făcând ei precum le poruncise, a mers de a intrat în groapă, şi sărutându-i pre dânşii pentru despărţire şi ei foarte întristându-se, căci se lipseau de dascălul lor, şi vărsând lacrămi pentru dânsul, îi învăţa de-l acoperiră cu ţărână până la genunchi. După aceea iaraş sărutându-i şi învăţându-i, îl mai acoperiră până la grumazi. După aceea puindu-şi o măhramă preste obraz, şi puind ţărână preste dânsul se acoperì desăvârşit, şi răsărind soarele, şi-a dat duhul. Deci, ucenicii plângând mult, căci rămaseră săraci de dascălul lor, se întoarseră şi povestiră celor din cetate de petrecerea lui, şi auzind aceasta fraţii, carii erau în cetate, au mers de au săpat şi n'au găsit nimica; şi plângând mult şi rugându-se se întoarseră în cetate. De aceasta şi Policrat Episcopul poporului Efesului, scriind către Victor Episcopul Romei, zice aşà cu ale sale graiuri: Că a adormit în Asia mare Stihie, care va să se scoale la ziua cea de apoi a venirei Domnului, Ioan cel ce s'a rezemat pre pieptul lui Hristos, carele purtând şi Petalol, şi dascăl fiind în Efes, şi celelalte. Iară şi dumnezeescul Ipolit povestind propoveduirea şi săvârşirea Apostolilor, zice: Ioan fratele lui Iacov, propoveduind în Asia cuvântul, a fost izgonit la ostrovul Patmos. Şi de acolo, iarăşi chemându-se dela izgonire dela Efes, s'au săvârşit acolo, în zilele lui Neron. Ale căruia moaşte cercându-se de lăcuitorii cetăţei cei credincioşi nu s'au aflat. Iară Chesarie fratele marelui Grigorie, întrebându-se la Constantinopol de aceasta pe vremea lui Sicret, răspuns-a zicând aşà: Acest Ioan la sfârşitul Evangheliei sale o a arătat aceasta zicând: „Şi aceasta zicând Iisus, zise lui (adecă lui Petru) Vino după mine; şi întorcându-se Petru a văzut pre ucenicul pre carele iubià Iisus urmând, şi zise: Doamne dar aceasta ce? Şi zise lui, Iisus: De voiu vrea să rămâie el până voiu veni, ce-ţi este ţie? Eşi drept aceea cuvântul acesta între fraţi, că ucenicul acela nu va muri. Pentru aceasta şi unii pricinuindu-se cu cuvântul acesta zic: Că Ioan nici până astăzi n'a gustat moartea, ci să se fi mutat. Dar nu se află aşà adevărul: De vreme ce aflând Hristos unde vână peşte, poruncit-a numai lui Petru să-i urmeze. Iară el vrând ca să meargă şi Ioan împreună cu dânsul, zise: Doamne, dar acesta ce? Căruia poruncindu-i Iisus să rămâie la vânătoarea peştelui, zise: De voiu vrea să stea acesta aici până voi veni, să pescuiască până iarăşi mă voiu întoarce,

ce-ţi este ţie? Intr'atâta că iubitul lui Hristos, Ioan iată a murit, de vreme ce şi mormântul lui este de faţă. Insă o adeverează aceasta şi marele dascăl şi întocma Apostolilor cel cu limba de aur Ioan, la Cap. 22 şi 26, dela Epistolia către Evrei, şi încă şi la 76 la Evanghelia lui Mateiu, şi la 28 a lui Ioan, spre acestea se tocmeşte şi ţărâna cea subţire, care şi până astazi iese dela mormântul lui, cari toţi cunosc că izvoraşte, şi iese la 8 zile ale lui Maiu.

Intru această zi pomenirea sfintei muceniţe Hira care prin sabie s'a săvârşit.

Pomenirea dreptului Ghedeon, carele mai 'nainte a văzut Naşterea lui Hristos, prin roua lânei.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluеşte-ne şi ne mântueşte, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Porunca cea protivnică lui Dumnezeu, a tiranului „celui călcător de lege, înaltă „văpae a ridicat; iară Hristos „a tins cinstitorilor de Dum„nezeu tineri, roua Duhului, „cela ce bine este cuvântat şi „preamărit".

Tăria mea şi lauda, şi mântuirea şi folositoare tare, şi zid nebiruit fiind Stăpână, bate pre dracii cei ce războesc asupra mea, cari totdeauna caută să mă omoare pre mine.

Din feciorescul tău sânge, întrupând pre Dumnezeu Fecioară, ai îndumnezeit neamul omenesc. Pentru aceasta prin rugăciunile tale, izbăveşte-mă pre mine cel spurcat de patimi, şi stricat de meşteşugirile vrăjmaşului.

Cuptorul mai 'nainte a închipuit naşterea ta Preacurată; căci pre tineri nu 'i-a ars, precum nici pântecele tău focul cel nesuferit. Pentru aceasta mă rog ţie, scapă pre robul tău de focul cel veşnic.

Alt Canon, Irmos acelaş.

Fiind strălucit cu dumnezeească revărsare de lumină, arătat ai vorbit de Sfântul Duh, cel ce purcede din Tată cel fără început, şi nedespărţit se odihneşte în Fiul ca cel ce este de o fiinţă.

Intru tine fericite, 'şi-a pus Soarele dreptăţei sălăşluire, cel ce te-a făcut pre tine Cer pururea mişcător, şi cu limba ta cea de Dumnezeu grăitoare iubite, se propovedueşte Hristos cel preamărit.

Puterea şi dumnezeeasca vestire a cuvintelor tale prea fericite, la marginile lumei au ieşit, şi Evanghelia ta cea mai pre sus de lume, tot pământul a cuprins cu mărirea dogmelor.

Al Născătoarei:

Preacurată zemislire şi fără stricăciune naştere numai tu ai arătat, Fecioară rămâind. Căci pre Dumnezeul tuturor l'ai zemislit Preacurată, carele s'a făcut om, spre mântuirea şi izbăvirea credincioşilor.

Alt Canon, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul...

Să lăudăm pre cuvântătorul de Dumnezeu, cel ce ca un tunet a răsunat în toate marginile; prin carele tot auzul cel smintit, cu adevărat s'a ridicat de pre pământ, şi se măreşte Hristos Ziditorul tuturor.

Luminează toată mintea prea mărită podoaba casei tale, întru carea totdeauna adunându-ne cu dumnezeească cuviinţă, lăudăm pre Ziditorul tuturor, şi pre tine te mărim cu credinţă, cela ce eşti folositorul nostru.

Slavă:

Ca pre o stea strălucitoare pre tine te cunoaştem ucenice al lui Hristos, şi ne rugăm, ca prin lumina razelor tale, să ne izbăvim de întunerecul patimilor, şi de multe feluri de ispite, prin mijlocirea ta.

Şi acum, al Născătoarei:

Bine te cuvântăm Preacurată, pre tine ceea ce ai născut pre Domnul cel binecuvântat, carele a încununat cu binecuvântările cele dumezeeşti firea omenească cea blestemată, şi ne-a înnoit pre noi cei învechiţi întru stricăciune.

Catavasie:

N'au slujit făpturei cugetă„torii de Dumnezeu, fără numai „făcătorului, ci îngrozirea focu„lui bărbăteşte călcându-o, se „bucurau cântând: Prea lău„date Domnul părinţilor, şi „Dumnezeule bine eşti cuvân„tat".

Peasna 8-a, Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând în Vavilon, lucră„rile ş'a despărţit cu dumne„zeească poruncă, pre Haldei „arzând, iară pre credincioşi „răcorind, pre cei ce cântau: „Binecuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Râvneşte celor bune, de cele rele depărtându-te, prin lucrarea dumnezeeştilor fapte, având pre Maica lui Dumnezeu, şi folositoarea tuturor cea neruşinată, rugătoare pentru tine, suflete al meu, ca pre o milostivă, şi de oameni iubitoare.

Dezlegat-ai de legătura osândirei celei de demult omenirea, de Dumnezeu Născătoare, pentru aceasta mă rog ţie, dezleagă toată legătura răutăţei inimei mele Preacurată, legându-mă de dumnezeeasca dragoste a Ziditorului.

Raza slavei Tatălui născându-o, luminează inima mea ceea ce se mâhneşte pentru necinstea greşalelor, Născă-

toare de Dumnezeu; şi slavei celei pururea veşnice, mă arată părtaş, ca cu credinţă să te slăvesc.

Alt Canon, Irmos acelaş.

Ca un fulger al luminei ai străbătut lumea fericite, luminând cu strălucirea curăţiei şi cu razele feciorici şi cu dogmele bunei credinţe, iubite a lui Hristos Dumnezeu.

Trupul şi sufletul şi mintea curăţindu-ţi, bine ai vestit cereasca Evanghelie a lui Hristos, şi cu îngerii împreună petrecător în ceruri fiind acum, strigi: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul.

Chip luminos te-ai făcut, şi dumnezeesc prinos Bisericei cereşti, şi scaun simţirei, şi lăcaş înţelepciunei, organ al cuvântărei de Dumnezeu, cântând: Prea înălţaţi toate lucrurile pre Domnul.

Al Născătoarei:

Cuvinte al lui Dumnezeu, pentru ca să pierzi blestemul cel dintâi, şi osânda morţei cea de demult a strămoaşei, din Fecioara Născătoarea de Dumnezeu te-ai născut, tuturor dăruind nemurirea cea neperitoare.

Alt Canon, Irmos:
Din văpae cuvioşilor rouă...

Cu ritoriceasca limba ta fericite, pre toţi cei omorâţi de răutate, priimind sfinţită propoveduirea ta, 'i-ai vânat vii. Pentru aceasta pre tine te cinstim, ca pre un tăinuitor al celor negrăite.

Dumnezeeasca casa ta Apostole, ca un alt raiu s'a arătat cu minunile, ca cu nişte flori îndulcind sufletele tuturor, şi putoarea patimilor izgonind.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Dumnezeule Dumnezeul meu, având rugător pre dumnezeescul tău ucenic, ià aminte şi mă izbăveşte de vrăjmaşii, carii în toate zilele năvălesc asupră-mi, şi-mi zdrobesc smerită inima mea.

Şi acum, al Născătoarei:

Pre Iisus Mântuitorul, pre carele l-ai întrupat din curate sângiurile tale Fecioară, de Dumnezeu dăruită; roagă-l să se milostivească spre noi robii tăi, şi din veşnica muncă să ne scoată.

Catavasie
8 Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei binecredincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a „mântuit. Atuncea fiind închipuită, iară acum lucrată; pre „toată lumea ridică să-ţi cânte „ţie: Pre Domnul lucrurile lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii“.

Peasna 9-a, Irmos.

Fiul Părintelui celui fără de început, Dumnezeu şi „Domnul, întrupându-se, din „Fecioară, s'a arătat nouă, ca „să lumineze cele întunecate „şi să adune cele risipite. Pentru aceasta pre Născătoarea „de Dumnezeu cea prea lăudată o mărim".

Gustând Adam din rodul pomului celui oprit, moarte cu amărăciune a cules; iară Fiul tău pre lemn pironindu-se, a izvorît lumei dulceaţa nemurirei. Pentru aceasta te cinstim Preacurată.

Impărăteasă eşti Fecioară, ca ceea ce mai pre sus de cuvânt ai născut pre împăratul şi Domnul, cel ce a stricat împărăţiile iadului; pre carele neîncetat roagă-l, să învrednicească împărăţiei celei de sus, pre toţi cei ce te cinstesc pre tine Preacurată.

Imbunătăţează Stăpână, smerită inima mea, cea înrăutăţită de vătămarea dezmierdărilor, ca ceea ce ai născut pre cel bun, şi eşti cu totul bună, şi-mi deschide uşile cele bune ale pocăinţei.

Alt Canon, Irmos acelaşi.

Acum nu prin chipuri, ci faţă către faţă te-ai învrednicit a vedeà pârâul desfătărei, şi râul păcei, şi izvorul nemurirei, de carele acum adăpându-te, te îndulceşti de Dumnezeire.

Cerut-ai dela Hristos a lua scaun pământesc, iară el ţi-a dăruit ţie pieptul său, pre carele răzemându-te de Dumnezeu cuvântătorule, te-ai înbogăţit cu tare şi neclătită stare a binelui, cela ce eşti podoaba Apostolilor.

Nedumnezeirea înţelepciunei elineşti o ai stins înţelepte, vestind: Intru început erà Cuvântul, şi Cuvântul erà la Dumnezeu, şi cu adevărat Dumnezeu erà Cuvântul: Prin carele s'au făcut toate cele văzute, şi cele nevăzute.

Al Născătoarei:

Ca un luceafăr de dimineaţă te-ai aflat în noaptea vieţei cu razele fecioriei strălucind, şi răsăritul Soarelui dreptăţei celui înţelegător, nouă arătându-ne, Maica lui Dumnezeu prea cinstită.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà

Domn fiind ceasurilor şi vremilor, Mântuitorul s'a spânzurat pre lemn în amiază-zi, şi ţie ca unui iubitor de feciorie ţi-a încredinţat pre pururea Fecioara, dându-ţi mărire nerăpită, ca să te mărim pre tine fericite.

Fiind împreună cu cele de sus dumnezeeştile puteri, şi cu dânsele strigând Dumnezeeasca cântare; pre cei ce cântă în sfântă casa ta, şi măresc pre cel prea bun, mântueşte-i prin cinstitele mijlocirile tale, Apostole al lui Hristos.

Slavă:

Pre noi cei ce cu credinţă te rugăm pre tine, mântueşte-ne de toată nevoia, fericite de Dumnezeu cuvântătorule, îndreptând prin Duhul mergerile noastre către Domnul, şi povăţuindu-ne pre noi, la calea păcei, poruncilor Atotţiitorului.

Şi acum, al Născătoarei:

Glas de mulţămită să aducem Maicei lui Dumnezeu, şi să strigăm: Bucură-te scaunul lui Dumnezeu cel prea înalt; bucură-te norul luminei; bucură-te raiule, prin care ne-am învrednicit desfătărei raiului.

+9

Catavasie:

Tot neamul pământesc, să „sălteze cu Duhul fiind luminat, şi să prăznuiască firea „minţilor celor fără de trup, „cinstind sfinţita prăznuire a „Maicei lui Dumnezeu, şi să „strige: Bucură-te prea fericită, „Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară".

SVETILNA

Podobie: Femei auziţi...

Făcându-te fiu al tunetului Apostole Ioane, pre oameni i-ai învăţat: Intru început erà Cuvântul. Căci răzemându-te cu credinţă pre pieptul Stăpânului tău, de acolo scoţând izvoarele cuvântărei de Dumnezeu, adăpi toată făptura.

Slavă, asemenea.

Ca pre unul ce ai fost păzitor de feciorie, şi cu sufletul şi cu trupul fericite, Cuvântul lui Dumnezeu te-a ales pre tine păzitor de feciorie şi minunată slugă, şi scriitor te-a arătat dumnezeirei lui, carele ne murind, te-a mutat de pre pământ, şi întru Dumnezeu trăind, ai rămas nemuritor.

Şi acum, al Născătoarei.

Lângă Crucea Domnului tău stând Preacurată, împreună cu ucenicul cel iubitor de feciorie: Femeie iată Fiul tău, ai auzit pre Ziditorul zicând. Şi către ucenicul, asemenea a zis: Iată maica ta. Cu carele împreună pre tine toţi te lăudăm de Dumnezeu Născătoare Fecioară.

LA LĂUDARI (Hvalite).

Punem Stihirile pe 4, glasul al 8-lea.

Podobie: O preamărită minune...

Fericite Ioane prea înţelepte, cu prisosul căldurei dragostei lui Hristos te-ai arătat iubit mai

mult decât toţi ucenicii Cuvântului, celui atot văzător, celui ce şi judecă cu drepte cumpene toată lumea. Ca cel ce ai fost strălucit la trup şi la cuget, cu frumuseţile curăţiei şi ale feciorie, de Dumnezeu fericite.

Răzemându-te pre pieptul înţelepciunei, de acolo ai scos apele cuvântărei de Dumnezeu, şi lumea ai adăpat Ioane preaalesule! Cu cunoştinţa Treimei ai uscat marea nedumnezeirei, făcându-te stâlp şi nor însufleţit, povăţuindu-ne pre noi la moştenirea cea cerească.

Inflorirea feciorie, lăcaşul cel priimitor de cinstite fapte, organul înţelepciunei! Biserica Duhului! Gura darului cea purtătoare de lumină! Ochiul Bisericii cel prea luminat! Pre prea cinstitul Ioan cu cântări duhovniceşti acum să-l lăudăm, ca pre un slujitor al lui Hristos.

Dumnezeescule Evangheliste, binevestind pre izvorul bunătăţilor, împărăţia cea neclătită, vieaţa cea veşnică, şi bucuria cea negrăită; desfătarea Dumnezeeştei priviri, şi darurile lui Hristos cele din destul date, care covârşesc mintea şi gândul omenesc, Fiule al tunetului, lumii ai strălucit.

Slavă, glasul al 8-lea.

Evanghelistule Ioane, cela ce eşti întocma cu îngerii, iubitorule de feciorie, de Dumnezeu învăţate teologule, cu dreaptă credinţă ai propovăduit lumei, prea cinstita coastă, ceea ce sângele şi apa a izvorît, întru carea dobândim viaţă veşnică sufletelor noastre.

Şi acum, Al Născătoarei.

Stăpână priimeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne mântueşte pre noi de toată nevoia şi necazul.

SLAVOSLOVIA (Doxologhia) CEA MARE.
Şi se face ungere dela preot cu untdelemn sfânt, din candela sfântului. Aşa se face totdeauna, când se face privighere. Ecteniile şi Otpustul. Ceas 1. Şi Otpustul desăvârşit.

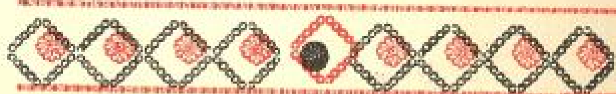

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul cel dintâi al Apostolului, Peasna 3-a, pe 4. Şi din Canonul al 2-lea Peasna 6-a pe 4. Prochimen, glasul 8-lea în tot pământul au ieşit... Stih Cerurile spun slavă lui Dumnezeu... Apostolul: Din soborniceasca carte a lui Ioan: *Pre Dumnezeu nimenea nici odinioară...*, Aliluia, glasul 1-iu: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne; Stih: Dumnezeu se preamăreşte în sfatul sfinţilor... Evanghelia dela Ioan: *In vremea acea stă lângă Crucea lui Iisus muma lui...*

CHINONICUL

In tot pământul a ieşit vestirea...

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 27 DE ZILE

Sfântul mucenic Callistrat şi cei împreună cu dânsul.

La Doamne Strigat-am... Stihirile glasul al 8-lea.

Podobie: O prea mărită minune...

Mucenice pătimitorule Callistrate, luminându-ţi-se cugetul cu lumina bunei credinţe, neabătut ai umblat, pre calea ceea ce duce la fericirea cea veşnică, biruind toate meşteşugirile vrăşmaşului. Pentru aceea te lăudăm, cinstind sfinţită pomenirea prea fericite.

Mucenice cugetătorule de Dumnezeu Callistrate, îmbogăţindu-te de Cuvâtul vieţei, ai îndreptat către viaţă, pre cei ce mai 'nainte ticăloşaşte fiind morţi din necunoştinţă, au priimit pe urmă moarte cu osârdie pentru Hristos; şi se cred cu adevărat a fi vii întru Hristos. Cu carii împreună roagă-te pentru noi către Domnul cel prea bun.

Mucenice sfinţite Ghimnasie, tăindu-ţi-se capul cu sabia, în rîurile sângelui tău, ai înecat cu adevărat pre Faraon cel viclean. Şi acum izvorăşti tămăduiri tuturor celor ce aleargă cu credinţă la Biserica ta, şi cinstesc într'însa nevoinţele tale, şi prăznuesc cinstită pomenirea ta fericite.

Slavă, glasul al 4 lea

A lui Vizantie.

Mai 'nainte de cinstită răstignirea ta, moartea eră înfricoşată oamenilor, iară după mărita patimă s'a făcut omul înfricoşat morţei. Pentru aceasta, a biruit puterea vrăjmaşului purtătorul de chinuri. Cu ale căruia rugăciuni, mântueşte Hristoase sufletele noastre.

Şi acum, al Născătoarei.

Podobie: Dat-ai semn...

Bucură-te ceea ce străluceşti ca soarele, căruţa cea neapusă a Soarelui, ceea ce ai strălucit Soarele cel necuprins cu gândul, bucură-te gând, carele străluceşti cu dumnezeeştile luminări; strălucirea fulgrului, carea luminezi marginile pământului. Ceea ce cu adevărat luceşti ca aurul, cea cu totul frumoasă, şi prea fără de prihană. Ceea ce ai fulgerat credincioşilor lumina cea neînserată.

A Crucei-Născătoarei, asemenea.

Stăpâna cea fără prihană, văzând pre Hristos omorît, şi omorînd pre vicleanul, plângându-l ca pre un Stăpân îl lăudă pre el, ca pre cel ce a ieşit din pântecele ei, şi mirându-se de îndelungă răbdarea lui strigă către dânsul: Fiul meu prea dorite, nu uită pre roaba ta, nu te zăbovi iubitorule de oameni, cela ce eşti iubitul inimei mele.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă a sfântului, glasul al 8-lea.

Facerea lui Anatolie.

Pre purtătorul de chinuri al

lui Hristos Callistrat, cela ce împreună cu ceata sa a străbătut calea cea frumoasă a muceniei; și prin cumplite sfărâmările mădulărilor sale, vitejaște a surpat pre tiranul cel fărdelege, toți împreună cu cântări să cinstim pomenirea lor cea de preste an. Căci ranele cele nesuferite de bună voie pătimind, pentru Hristos Dumnezeu le-a răbdat, priimind dela dânsul cununile biruinței, și cu bucurie stându-i acum înainte, ne încetat se roagă, să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, al Născătoarei:

Stăpână priimește rugăciunile robilor tăi, și ne mântuește pre noi de toată nevoia și necazul.

A Crucei-Născătoarei.

Podobie: O prea mărită minune...

Ce privire este aceasta carea de ochii mei se vede, o Stăpâne! Cela ce ții dimpreună toată zidirea, pre Cruce te-ai pironit, și ai murit cel ce tuturor dai viață. Născătoarea de Dumnezeu plângând a zis, când a văzut spânzurând pre Cruce, pre cela ce negrăit a răsărit dintr'însa, pre Dumnezeu și omul.

Troparul, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne întru...

Slavă, Și acum, al Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărței.

LA UTRENIE

După obișnuitele Catisme, Sedelnele Octoihului Psalm 50.

CANOANELE

Octoihului amândouă, și al sfântului pe 4.

Al căruia acrostih este acesta:

Către prea marele Callistrat grăesc eu...

IOSIF.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Cântare să înălțăm popoare, minunatului Dum„nezeului nostru, celui ce a „izbăvit din robie pre Israil, „cântare de biruință cântându-i „și strigând: Să cântăm ție „unuia Stăpânului".

Ymblând ne abătut pe calea muceniei, te-ai făcut cale celor rătăciți, ducându-i către dumnezeeasca odihnă prea fericite. Pentru aceasta cu credință te lăudăm pre tine Callistrate.

Răsărind ca o stea prea luminată, ai luminat Biserica lui Hristos cu lumina cunoștinței de Dumnezeu, iară întunerecul necunoștinței la-i gonit mucenice, și ai surpat capiștile înșelăciunei.

Vitejaște suferind toată ispita, pentru Hristos Callistrate moarte ai suferit. Pentru aceea te-ai mutat către odihnă nemuritoare, și te veselești împreună cu cetele îngerilor.

Slavă:

Jeratec aprins de focul dumnezeescului Duh, s'a arătat sfinţitului Ghimnasie, şi a ars materia înşelăciunei; iară cu minunile răcoreşte pre cei arşi de dogoreala patimilor.

Şi acum, al Născătoarei:

Numai tu Preacurată între femei mai pre sus de fire ai purtat în pântece pre unul din Treime, neispitită de bărbat. Pentru aceasta te mărim pre tine, şi pre cel ce s'a născut din tine mai pre sus de toată pricina, şi de cuvânt.

Peasna 3-a, Irmos:

Cela ce ai întărit cu...

Ne jertfind nici de cum dumnezeilor celor cioplţi, jertfă curată te-ai adus lui Dumnezeu, celui ce s'a jerfit pentru noi, mucenice purtătorule de chinuri Callistrate.

Fiind împodobit cu haină văpsită din sfinţite sângiurile tale mucenice, stai înaintea Impăratului vecurilor, purtând cunună fericite.

Slavă:

Gol s'a arătat vrăjmaşul, văzându-te pre tine şi pre cel ce s'a nevoit cu tine, îmbrăcaţi de sus cu dumnezeească mărire: O purtătorule de chinuri Ghimnasie.

Şi acum, al Născătoarei:

Fă rugăciune neîncetată către Fiul tău Fecioară, ca să ne mântuiască pre noi, de primejdiile cele viitoare, şi de iadul cel veşnic.

Irmosul:

Cela ce ai întărit cu Cuvântul cerurile, şi pământul „l-ai întemeiat pe ape multe, „întăreşte-mă către cântarea „slavosloviei tale, Doamne".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Rane de multe feluri suferind, şi arătat priimind cununi dela Dumnezeu fericiţilor, rugaţi-vă lui Hristos pentru noi, cei ce săvârşim pomenirea voastră cea sărbătorească prea mare Callistrate, împreună cu cei ce au pătimit cu tine, pentru ca să împace turma şi poporul; căci el este întărire credincioşilor.

ICOS.

Sicriul moaştelor tale Callistrate văzându-l, cânt şi măresc durerile şi chinurile care ai suferit pătimind. Pentru aceasta te rog pre tine, fă şi mie milostiv pre Hristos puitorul tău de nevoinţe, ca prin Dar, să-mi dea mie cuvânt, ca să pot lăudà luptele tale, că nimenea dintre oameni nu va puteà, cu bună cuvântare a spune vi-

tejiile tale. Cum ai intrat cu bărbăţie la divan, mustrând cugetele cele ce se târau pe jos, şi propoveduind, că Hristos este întărire credincioşilor.

Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Să lăudăm chinurile lui Callistrat, o credincioşilor, să prea mărim ostenelele lui Ghimnasie, şi dimpreună să fericim cu osârdie, pre cei ce cu dragoste viteje̊şte s'au nevoit, şi să strigăm către dânşii; Ostaşilor ai bunei credinţe, cereţi ca să ni se dăruiască nouă pace şi mare milă.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei.

Viforul patimilor mă turbură Preacurată, şi mă înneacă, şi nu încetează aducându-mi povară de supărări. Ci tu mă mântuieşte Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti bună, şi mă scapă de primejdii, căci ai şi voe şi putere, ca una ce eşti Maică Dumnezeului tuturor.

A Crucei-Născătoarei.

Dacă te-ai pironit pre Cruce îndelung răbdătorule, şi cu suliţa ţi s'a rănit coasta ta cea prea curată, îngăduitorule Hristoase şi mult îndurate! Văzându-te ceea ce fără patimă negrăit te-a născut cu trup, se tânguià şi plângeà. Dar lăudà dumnezeeasca, şi multa şi nemărginita ta pogorâre.

Peasna 4-a, Irmos.

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţelesam lucrurile tale, şi am prea „mărit Dumnezeirea ta".

Ca un voevod al oştilor prea ales mucenice, tăbărând împrotiva celor ce te goneau, ai tras către dumnezeeasca viaţă, pre cei ce de demult îi aveà robiţi.

Cu rîurile cuvintelor tale, ai adăpat inimile, şi le-ai povăţuit către apa cea deapururea vie, nevoitorule al Domnului, vrednicule de laudă.

Ca un berbece se junghie cu toată osârdia, pururea pomenitul Callistrat, având ca nişte miei jertfiţi înaintea lui pre ostaşii cei viteji.

Slavă:

Bucurându-se Ghimnasie ca o vie cu cuvântul tău mucenice, a rodit strugurul cel de mucenie, din carele curge vinul bunei credinţe.

Şi acum, al Născătoarei:

Inima mea cea întinată de patimi, spală-o Fecioară, şi mă fă desăvârşit lăcaş curat dumnezeeştilor străluciri.

Peasna 5-a, Irmos:

Din noaptea necunoştinţei, marginile cunoştinţei de

„Dumnezeu strălucindu-le, lu-
„minează-mă cu dimineaţa iu-
„birei tale de oameni Doamne".

Dorind mucenice de Hristos Dumnezeul nostru cu toată inima, te-ai întărit, şi ai pierdut tăria vrăjmaşului cea fără de putere.

Arătându-te căpetenie oştirei celei dumnezeeşti Callistrate, te-ai numărat cu oştile îngerilor mucenice, veselindu-te

Slavă.

Fiind luminat de mărirea razelor celor muceniceşti Ghimnasie, cu bucurie te-ai mutat acum către luminările îngerilor.

Şi acum, al Născătoarei:

Răsărit te-ai arătat, Soarelui dreptăţei Preacurata! Pre carele roagă-l, să mântuiască pre cei ce curat te slăvesc.

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule..

Fălcile leilor celor nevăzuţi le-ai sfărâmat înţelepte, şi pre cei ce de demult erau mâncare vrăjmaşului, i-ai făcut fii lui Dumnezeu, şi părtaşi desfătărei celei fără de materie, mucenice Callistrate.

Grăind cu cuviinţă Dumnezeescul cuvântul cel pentru Dumnezeu, pre închinătorii idolilor cei ticăloşi, i-ai făcut fii Dumnezeeşti, nevoindu-te împreună cu ei prea lăudate Callistrate.

Slavă:

Plecându-vă grumazii voştri Domnului, mucenicilor, aţi priimit junghiare, şi v'aţi adus lui Dumnezeu jertfă deplin, şi aţi luminat Biserica celor întâi născuţi.

Şi acum, al Născătoarei:

Sfinţeşte-mi cugetul, şi-mi luminează inima, Sfântă Maica lui Dumnezeu, şi mă izbăveşte de nevoile cari m'au cuprins, ca să te măresc pre tine Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule,
„că multe sunt fărădelegile
„mele, şi mă ridică dintru adân-
„cul răutăţilor rogu-mă. Căci
„către tine am strigat, şi mă
„auzi Dumnezeul mâtuirei
„mele".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astă-zi lumei...

Toată osteneala voastră, astăzi Biserica săvârşind sfinţilor, vă laudă acum în taină pre voi, ca pre unii ce aţi pătimit pentru dânsa, dumnezeeştilor mucenici, bunilor biruitori prea înţelepţi.

Alt CONDAC, glasul şi podobia asemenea:

Ca o stea foarte mare ai

strălucit în lume, întinzând razele nevoinţelor şi ale minunilor tale, luminând pre toţi cei ce strigă: Bucură-te Callistrate lauda mucenicilor.

ICOS.

Pre nevoitorul Domnului, şi marele ostaş, şi prietenul Treimei, şi tăinuitorul celor negrăite, şi râvnitorul lui Iisus, adunându-ne credincioşii, cu credinţă să-l lăudăm întru cântări cu bucurie, cinstindu-i luptele şi vitejiile şi durerile, care a răbdat pentru Hristos Împăratul tuturor. Cerând ca prin rugăciunile lui, să câştigăm vieaţa cea mai bună a raiului, unde se veselesc cetele celor ce strigă: Bucură-te Callistrate lauda mucenicilor.

Intru această lună în 27 de zile, pomenirea sfântului mucenic Callistrat, şi cei împreună cu dânsul 49 de sfinţi mucenici.

Stih: Tăindu-se de sabie grumazii lui Callistrat.
Cu ceata bine biruitorilor mucenici s'a numărat.

Alte Stihuri, la 49 de mucenici.

Stih: A mucenicilor celor nouă împreună zecimea împătrită.
Prin sabie tăindu-se, au priimit cunună neveştejită.

Şi aceşti sfinţi au fost din Roma, în zilele împăratului Diocliţian. Sfântul Callistrat fiind prins de Persendin Stratilatul, şi mărturisind că Hristos este Dumnezeu adevărat, fu bătut foarte. După aceea îl puseră preste nişte hârburi ascuţite, şi-l traseră preste dânsele, apoi îl băgară într'un sac şi-l aruncară în mare, şi rumpându-se sacul ieşi sănătos, şi văzând minunea cei patruzeci şi cinci de slujitori, crezură în Hristos, pre carii ştiindu-i Persendin, i-a băgat cu Callistrat în temniţă. Acolò îi învăţă pentru judecată şi pentru înviere şi pentru suflet. După aceea ieşind din temniţă cu dânşii dimpreună, şi făcând rugăciune, au dărâmat jos pre toţi idolii, şi văzând ceilalţi o sută optzeci şi patru de slujitori, au crezut şi aceia, şi li s'au tăiat capetele tuturor.

Intru această zi pomenirea sfintei muceniţe Epiharis...

Stih: Epiharis către sabie cu bună îndrăzneală s'a îmbărbătat...
Având întru ajutor dumnezeescul Dar cel luminat...
La douăzeci şi şapte de zile Epiharis sabie a suferit.
Şi cu cetele îngerilor sufletul i s'a unit.

Epiharis muceniţa lui Hristos, a fost din Roma, în zilele împăratului Diocliţian, şi fu prinsă de Chesarie eparhul. Deci mărturisind cu îndrăzneală numele lui Hristos, o spânzurară şi o strujiră; după aceea o bătură cu un maiu de plumb patru slujitori, carii, făcând rugăciune sfânta, fură omorâţi de îngeri. Deci luându-şi ea răspunsul cel prin sabie sfârşitului ei, piatra carea erà sub picioarele ei a izvorât mulţime de apă, şi lovindu-se cu sabia de ucigaşi, ş'a dat fericitul şi cinstitul suflet la Dumnezeu.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Ignatie, ce a fost igumen la mânăstirea Mântuitorului Hristos, ce se chiamă Valea-adâncă

Acesta a fost dintru a doua eparhie a Capadochiei pe vremea împăraţilor, Nichifor şi Ioan, carele din pruncie a fost dăruit lui Dumnezeu de părinţii lui ca şi sfinţitul Samuil, şi fiind învăţat adeverinţa petrecerei călugăreşti de Vasilie, ctitorul mânăstirei, şi trecând prin toate treptele bisericeşti, s'a hirotonit preot, şi s'a pus igumen, carele a crescut şi a înmulţit mânăstirea spre venituri, şi spre toate cele ce trebuiau; şi a zidit şi dumnezeeşti biserici a sfântului Arhanghel Mihail, şi văzătorului de Dumnezeu, Ilie, şi a făcut şi altă sfântă biserică a sfinţilor Apostoli la un târg dinafara cetăţei; de asemenea şi la canonice, un zid tare şi foarte frumos. Şi în zilele nepăcei s'a nevoit vitejaşte împrotiva celor ce biruiau atuncea, pre cari-i hirotonise cel fărădelege şi fără Dumnezeu Andart, carele toată lumea o a turburat cumplit. Deci ieşind acesta din mij-

loc, s'a dus la Constantinopol, şi a făcut sfinte odoare, şi semnul Domnului nostru Iisus Hristos şi Evanghelie ferecată cu argint, carea o a şi trimis prin fraţii ce erau cu dânsul la acea mânăstire, iară el zăbovindu-se acolo a căzut în boala disenteriei, de care văzând că se topeà de tot şi încet încet îl grăbeà moartea, se sileà să mearga la mânăstirea sa. Deci sosind la Amoreia s'a luat sfârşitul vieţei, şi s'a îngropat la o biserica cinstită a acelui oraş, şi dacă a trecut un an, au vrut părinţii mânăstirei să-i ia moaştele, şi deschizându-i sicriul, i-au aflat trupul întreg şi nestricat, şi plin de minunat miros. Şi l-au adus la mânăstirea lor, şi l-au pus în tinda bisericei.

Intru această zi pomenirea sfinţilor Apostoli Marcu, Aristarh şi Zinon.

Marcu Apostolul, carele şi Ioan se chiamă (de carele pomeneşte Apostolul Lucă la cartea Faptelor Apostolilor) hirotonindu-se de apostoli Episcop Bivlei, s'a cunoscut isteţ la lucru evanghelicesc, şi aşa erà de lipit şi iubit la Dumnezeu, cât de umbra lui se departau boalele, însă aflatu-s'a şi alt Apostol Aristarh într'acei 70, de carele a pomenit Apostolul în Epistola către Romani, şi a fost Episcop la Apamia Siriei. Alt Ioan Acridomelitrofos (adică ce se hrăniă cu mugur şi cu miere) îmbrăcat cu cojoc, acela a fost Zinon legiuitorul, de carele pomeneşte fericitul Pavel în Epistola către Romani, şi acesta a fost Episcop în Diospol, carele făcându-se lăcaş sfântului Duh, şi propoveduind Evanghelia a trecut către Domnul.

Intru această zi, sfinţii mucenici Filimon, Episcopul Fortunianu şi sfânta muceniţă Gaiani.

Stih: Spatele să se arză Găiani ţi s'au dat...
Şi de dosul sabiei celei de văpaie ai scăpat.

Intru această zi, pomenirea celor cincisprezece mucenici, carii s'au băgat în corabie, şi aprinzând corabia cu foc, s'au înnecat în mare.

Stih: Ceata nevoitorilor cea în trei câte cinci numărat...
Până şi la fundul mărei pogorându-se s'a afundat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii cei ce mersese din Iudeea în Vavilon oare-„când, cu credinţa Treimei, „văpaia cuptorului o au căl-„cat, cântând: Dumnezeul pă-„rinţilor noştri bine eşti cu-„vântat".

Lămurindu-te ca aurul de focul chinurilor, te-ai arătat închipuire patimilor lui Hristos, şi acum te-ai pus bine în comorile cele dumnezeeşti mărite, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Topindu-te de chinuri, te-ai arătat sabie cerească, prea fericite, tăind cetele dracilor celor nevăzuţi Callistrate şi strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Tare luptător te-ai arătat împrotiva necredinţei, mucenice Callistrate, cu puterea Treimei, cu ale căreia străluciri luminându-te acum strigi: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Cu cuget neclătit, iubind pre Hristos, mucenice Ghimnasie, te-ai jertfit împreună cu toţi râvnitorii tăi, cu mulţămită cântând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, al Născătoarei.

Roagă pre cel întrupat din tine mai pre sus de gând şi

de cuvânt, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, ca să ne mântuim noi, cei ce cu dragoste te cinstim pre tine, şi cu un glas strigăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8-a, Irmos:

Tinerii cei grăitori...

Desrădăcinând spinii înşelăciunei mucenice, te-ai arătat pom prea frumos al raiului, aducând prin dumnezeescul Dar, rodurile bunei credinţe.

Privind la nădejdile cele viitoare, cu îndrăzneală ai năvălit către lupte, şi biruind, dupre lege te-ai încununat Callistrate.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Biserica ta câştigându-o casă de doftorie, cei ce cu bună credinţă năzuesc la dânsa, şi se izbăvesc de cele rele, lăudându-te cu credinţă, mărite Ghimnasie.

Şi acum, al Născătoarei.

Ca una ce eşti mai pre sus decât toate făpturile de Dumnezeu dăruită Fecioară, fereşte cugetul meu nevătămat, de smintelele înşelătorului Preacurată.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii cei de Dumnezeu „cuvântători în cuptor, împreună cu focul şi văpaia „călcându-o au săltat: Binecu„vântaţi toate lucrurile Dom„nului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Infricoşatu-s'a tot auzul...

Tămăduiri isvoraşte sicriul moaştelor tale, tuturor celor ce au trebuinţă mucenice Callistrate, şi cu adevărat încetează patimile cele ce anevoe se vindecă, şi goneşte întunerecul duhurilor celor necurate, cu lucrarea şi cu puterea, şi cu Darul dumnezeescului Duh.

Arătatu-v'aţi mucenicilor lui Hristos, ca un lanţ de Dumnezeu împletit, ţiindu-vă unul de altul cu Darul, alergând către înălţime, şi sfinţind pământul cu vărsarea sângelui. Pentru aceea veselindu-ne, cu credinţă prăznuim pomenirea voastră.

Cunună neveştejită, şi mărire veşnică, şi bucurie şi veselie care nu are sfârşit, şi împărăţia cerurilor ai priimit cu cei ce împreună cu tine s'au nevoit Callistrate de Dumnezeu înţelepte; cu cari împreună adu-ţi aminte pentru noi către Domnul.

Slavă:

Dumnezeeasca pomenire a înţeleptului Callistrat, şi a lui

Gihmnasie, şi a nevoitorilor celor împreună cu dânşii, astăzi strălucind mai luminat decât soarele, luminează toate marginile cu razele sale. Cu ale cărora rugăciuni Hristoase, izbăveşte-ne pre noi de osândă.

Şi acum, al Născătoarei:

Glasul lui Gavriil cu veselie strigăm către tine: Bucură-te bucuria credincioşilor! Bucură-te sfeşnicul cel de aur şi masă, munte şi uşă înţelegătoare! Bucură-te dumnezeească căruţă a Împăratului Hristos! Bucură-te dezlegarea blestemului, cea prea binecuvântată.

Irmosul:

Înfricoşatu-s'a tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu pogo„râre, căci cel Prea-înalt de „voie s'a pogorît până şi la „trup, din pântece fecioresc „făcându-se om. Pentru aceeia „pre Preacurata Născătoarea „de Dumnezeu, credincioşii o „mărim".

SVETILNA

Podobie: Cu ucenicii...

Întărindu-se de Duhul sfânt, biruitorii mucenici, au surpat semeţia tiranilor, răbdând pentru Hristos toată ispita chinurilor, prea înţeleptul Callistrat şi Ghimnasie cel cu adevărat minunat, dimpreună cu ceilalţi împreună nevoitori. A cărora luminată pomenire săvârşindu-o, o am aflat mântuire sufletească.

Slavă:

Podobie: Femei auziţi...

O minune! cum cei de ţărână cu fire de aur s'au arătat! Pentrucă nici focul, nici sabia, nici dinţii hiarelor, nici ranele nu i-au înfricoşat. Ci în trup fiind, pre cel fără de trup surpându-l, pentru noi se roagă Domnului.

Şi acum, al Născătoarei:

Ce cuvânt poate preamări mărirea Darurilor celor dumnezeeşti, cărora ne-ai învrednicit pre noi, Stăpâne cu totul îndurate? Căci căzând mişeleşte din vieaţa cea mai bună Hristoase, iarăşi ne-ai înălţat întrupându-te din Fecioară, şi mântuindu-ne ca un iubitor de oameni, şi Dumnezeu milostiv.

A Crucei-Născătoarei.

Dacă ai văzut pre Cruce pironit pre Hristos pre carele l-ai născut, Preacurată Fecioară, mirându-te de îndelungă răbdarea lui cea negrăită, la cele dinlăuntru te sfărâmai, tânguindu-te Născătoare de Dumnezeu.

Şi cealaltă slujbă a Utrenici dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ ÎN 28 DE ZILE

Prea cuviosul părintele nostru şi mărturisitorul Hariton,

VEZI: La Mineele greceşti slujba sfântului Hariton este numai pe 6, iară noi urmând Tipicului, i-am pus slujba cu Polieleu ca şi în Mineile ce au ieşit mai 'nainte.

După obişnuitul Psalm, cântăm: Fericit bărbatul... Starea întâia.

La Doamne Strigat-am... Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Patimile trupului prin înfrânarea şi prin neîncetată rugăciune le-ai veştejit părinte; iar pre şarpele cel amăgitor, cu ploile lacrămilor l-ai înnecat. Şi foarte bine ai plăcut lui Dumnezeu, Haritone cuvioase. Pentru aceasta te-a împodobit pre tine cu cereşti Daruri, Iisus iubitorul de oameni, şi Mântuitorul sufletelor noastre.

De două ori.

Cu sudorile sihăstriei ai stins jeratecul patimilor, vrednicule de minune; şi chinuindu-te de focul chinurilor şi al durerilor, ai mărturisit înaintea judecătorilor celor fărădelege, pre Cuvântul cel ce s'a întrupat, şi te-ai făcut mărturisitor, împodobit cu ranele a multor feluri de munci; de Dumnezeu purtătorule prea fericite.

De două ori.

Prin pustietăţi şi prin munţi, fugind te-ai depărtat, păzindu-ţi sufletul neîntinat, prea sfinţite Haritone, şi te-ai arătat casă Treimei; cu a căreia putere ai zidit fericite, sfinţite case şi chilii, spre mântuitoare lăcuire a călugărilor celor ce cinstesc sfânta pomenirea ta, pururea mărite.

De două ori.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Ioan Monahul:

De Dumnezeu purtătorule Haritone! Tu şi după moarte în ceruri vieţueşti întru Hristos, pentru carele lumei te-ai răstignit pre tine. Că afară de trup şi de lume făcându-te, cu adevărat mai pre sus de cele văzute ai vieţuit: că nu ai vieţuit ţie însuţi, ci mai ales a vieţuit întru tine Hristos Dumnezeul nostru; pre carele roagă-l să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, al Născătoarei-Invierei.

Proorocul David, carele prin tine este al lui Dumnezeu părinte, cu cântare pentru tine mai 'nainte a glăsuit, către cel ce a făcut ţie măriri: Stătut-a Impărăteasa aproape deadreapta ta. Că pre tine Maică pricinuitoare a vieţei te-a arătat, Dumnezeu cel ce fără de tată din tine a se face om bine a voit; ca iarăşi să zidească chipul său cel stricat de patimi, şi oaia cea

rătăcită, pierdută prin munţi aflându-o, pre umere ridicându-o, la tatăl să o aducă, şi dupre voia sa cu puterile cereşti să o împreuneze; şi să mântuiască, Născătoare de Dumnezeu, lumea, Hristos cel ce are mare şi bogată milă.

EŞIRE: Lumină lină.

Prochimenul zilei, şi Cetirile.
Cea întâia. Dela Inţelepcinea lui Solomon Cap, 3, Vers 1.

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu...

Şi iarăşi. Dela Inţelepciune lui Solomon, Cap. 5, Vers 16.

Drepţii în veci vor fi vii, şi întru Domnul plata lor...

Aceste două, Caută-le înapoi, în 15 zile, pag. 202.
Iară cea a treia, iarăşi, Dela înţelepciunea lui Solomon: Cap. 4, Vers 7.

Dreptul de va ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi ..

Aceasta caut-o la ziua intâia, pag. 14. 8

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile cuviosului, glasul 1-iu:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Haritone prea lăudate, vieaţa ţi-ai pus, prin grijirea faptelor bune. Deci cu cuvinte de cântări, pre Hristos îl laudă cu dreapta credinţă, cei ce se supun învăţăturilor tale; cărora de faţă stându-le, roagă-te să se întărească în pacea dumnezeescului Duh.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului lui.

Haritone de Dumnezeu însuflate, vieaţa ta cu adevărat de asemenea îngerilor, s'a arătat celor de pre pământ. Iară celor din ceruri ca o jertfă bine mirositoare, şi ca o frumoasă tămâie li s'a adus a ta mărturisire; şi acum roagă-te să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Stih: Fericit bărbatul cel ce se teme de Domnul, întru poruncile lui...

Haritone prea bogate, biruitor de patimi ai fost, şi pre tâlhari i-ai biruit, ca un purtător de cunună dănţuind fericite; adu-ţi aminte de toţi cei ce săvârşesc pomenirea ta, şi lui Hristos acum te rog să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea.

Mulţimile călugărilor, pre tine îndreptătorul te cinstim Haritone părintele nostru! Că prin tine am cunoscut a umblà pe cărarea cea dreaptă cu adevărat; fericit eşti că lui Hristos ai slujit, şi ai biruit puterea vrăjmaşului. Cela ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, împreună lăcuitor cu drepţii şi cu cuvioşii; cu carii roagă-te Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Şi acum, al Născătoarei.

Fecioară nenuntită, care pre Dumnezeu negrăit l'ai zemislit cu trup, Maica Dumnezeului celui prea înalt, ru-

găciunile robilor tăi priimeștele, ceea ce ești cu totul fără prihană, care dăruești tuturor curăţire de greșale; acum rugăciunile noastre priimindu-le, roagă-te să ne mântuim noi toţi.

Tropar, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrămilor tale...

Slavă, Și acum, al Născătoarei.

Cela ce pentru noi te-ai născut...

Caută la sfârșitul cărţei.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul sfântului de două ori, Slavă, Și acum, Troparul Născătoarei dela Inviere.

După întâia Catismă, Sedealna glasului al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Desfătarea celor pământești și stricăcioasă trecându-o cu vederea, ai urmat lui Hristos, și pre lăcuitorii pustietăţei i-a iubit, mai mult decât frumuseţea lumei și de cât dulceaţa cea trecătoare; pentru aceasta te-ai învrednicit și mărturisirei, și în ceata sihastrilor te-ai numărat; cu carii roagă-te, să se mântuiască robii tăi.

De două ori.

Slavă, Și acum, al Născătoarei.

Cela ce șade pre scaunul heruvimilor, și carele lăcuește în sânurile cele părintești, ca pre un scaun sfânt al său, șade în braţele tale Stăpână! Căci Dumnezeu întrupându-se, cu adevărat este Impărat preste toate limbile, care cu înţelegere acum cântă lui; pre carele roagă-l să se mântuiască robii tăi.

După a doua Catismă, Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea și cuvântul...

Cu durerile chinuirei lămurindu-te, și cu nevoinţele ajunărei întărindu-te, ai strălucit întru buna credinţă mai luminat de cât aurul. Și făcându-te curat lăcaș Duhului, ai risipit întunerecul duhurilor celor viclene. Pentru aceasta adunând mulţimi de călugări, te-ai făcut păstorul lor și luminător prea luminat, Haritone fericite! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, pentru iertarea păcatelor noastre.

De două ori.

Slavă, Și acum, al Născătoarei.

La cugete rele alunecându-mă, întru adâncul păcatelor m'am adus. Ci suspinând din inimă, strig către tine. Prea curată: Minunează întru mine mila ta cea bogată, și noianul cel fără margine al milostivirei tale, și bogăţia cea nemăsurată a îndurărilor tale. Și-mi dă mie pocăinţă, și iertare de greșale; ca cu dragoste să strig către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greșale să-mi

deà mie, că pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

După Polieleu, iarăşi Sedealna cea de după întâia Catismă, de 2 ori. Slavă, Şi acum, al Născătoarei: Deci Antifonul cel dintâi al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului lui...

Stih:

Ce voiu răsplăti Domnului pentru toate cele ce mi-a dat mie...

Toată suflarea...

Evanghelia dela Mateiu:

In vreme aceea mergeau după Iisus popoare multe...

După Psalm 50, Slavă glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile cuviosului Hariton milostive...

Şi acum.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu milostive...

Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta... Deci Stihira, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte Haritone, în tot pământul a ieşit vestea isprăvilor tale. Pentru acesta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale. Taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngerilor ai ajuns, a cărora vieaţă fără prihană ai urmat; îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

CANOANELE

Al Născătoarei de Dumnezeu, cu Irmosul pe 6. Caută-l înapoi în 26 de zile, la sfântul Ioan cuvântătorul de Dumnezeu. Şi al sfântului pe 8.

CANONUL sfântului:

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei roşie...

Cu arma Crucei cea purtătoare de vieaţă înnotând adâncul mărei cei pătimitoare, pre vicleanul Faraon cel înţelegător, cu dumnezeeasca putere l-ai înnecat fericite.

Din pruncie Domnului fiind făgăduit, înaintea divanului tirănesc, fericite, cu dumnezeească înţelepciune pre Hristos l-ai propoveduit; şi ca Moisì ai surpat trufiile celor împrotivă luptători.

Slavă:

Eghiptul înşelăciunei părăsind Haritone cuvioase, şi lăcuitor pustiului făcându-te, curat ai vorbit cu cel curat, şi ai priimit moştenirea cea cerească.

Şi acum, al Născătoarei:

Fără de sământă cu voinţa Tatălui dela dumnezeescul Duh, pre Fiul lui Dumnezeu ai zemislit, şi cu trup l-ai născut, pre cel din Tatăl fără de mumă, şi pentru noi din tine fără tată.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3-a, Irmos:

Veseleşte-se de tine Biserica ta...

Veseleşte-se de tine duhovniceşte, turma cea cuvântătoare a ucenicilor tăi cuvioase, împărtăşindu-se luminei tale.

Gândul cel trupesc, ca pre

un pricinuitor vrăjmăşiei împrotiva lui Dumnezeu, l-ai supus Duhului vieţei cuvioase Haritone.

Slavă:

Surpat-ai ca David, cu toată arma Duhului, puterea cea înţelegătoare a lui Goliat celui de altă seminţie, cuvioăse Haritone.

Şi acum, al Născătoarei:

Tu numai singură te-ai făcut celor de pre pământ pricinuitoare bunătăţilor celor mai pre sus de fire. Pentru aceasta strigăm către tine: Bucură-te Maica lui Dumnezeu.

Sedealna, glasul al 4-lea,
Podobie: Degrab ne întimpină...

Cu cuvinte ai împodobit Biserica lui Hristos, cu fapte ai cinstit pre cea dupre chipul lui Dumnezeu, Haritone fericite. Căci înţelepciunea cea dintru tine a strălucit în lume, strălucind prin credinţă darurile tămăduirilor. Pentru aceasta cu dragoste prăznuim sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei.

Fecioară prea curată, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cel mai pre sus de fiinţă, împreună cu cuvioşii roagă-l neîncetat, iertare de greşale şi îndreptare vieţei, mai 'nainte de sfârşit să ne deà nouă, celor ce cu credinţă şi cu dragoste, dupre datorie te lăudăm pre tine, ceea ce una eşti prea lăudată.

Peasna 4-a Irmos:
Pentru dragostea chipului...

Prin ostenelele înfrânărei omorînd desmerdările cele ce te tirăneau, dupre cuviinţă ai fost îmbrăcat cu omorîre purtătoare de vieaţă, mai 'nainte de sfârşitul tău, Haritone.

Grijile lumeşti cele ce sugrumă roada sufletului, cu înţeleaptă purtare de grijă, ca pe nişte spini le-ai ars, Haritone fericite.

Slavă:

Incununatu-te-au pre tine darurile, cu muceniceasca cunună a împărăţiei lui Hristos, Haritone! Căci ai stins beţia înşelăciunei, fericite.

Şi acum, al Născătoarei.

Naşterea ta negrăită s'a arătat, Născătoare de Dumnezeu, singură curată şi binecuvântată. Pentru aceasta căzând către tine, strigăm: Bucură-te!

Peasna 5-a, Irmos:
Tu Doamne lumina mea, în lume...

Tu cuvioase, cu adevărat te-ai arătat neîntinată oglindă a luminei strălucirei cei de sus, Haritone prea fericite.

Tu cuvioase, cu îndoite daruri strălucești. Că cu ranele chinurilor, și cu durerile sihăstriei te-ai luminat întru buna credință.

Slavă:

Tu cuvioase, din pruncie căutând înțelepciunea cea dumnezeească te-ai arătat doftor sufletelor, prea fericite Haritone.

Și acum, al Născătoarei:

Pre tine armă nebiruită asupra vrăjmașilor te punem înainte. Pre tine anghiră și nădejde mântuirei noastre te avem, mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ție...

Nu pre nisip, ci pre Hristos temeiu puind, ai zidit deasupra fapta bună, părinte! cea mai cinstită decât aurul, și te-ai făcut lăcaș al prea sfintei Treimi.

Organ răutăței se cunoaște a fi șarpele. Dar fiind biruit de faptele tale cele bune de Dumnezeu purtătorule Haritone, din dreapta Pronie răsplătește celor nedrepți.

Slavă:

Nimic nu te-a despărțit pre tine de dragostea lui Hristos, nici trupul cel chinuit, nici hotărârea morței cea îngrozitoare, ca pre unul ce te desfătai întru lauda lui Dumnezeu, prea fericite.

Și acum, al Născătoarei.

O minune mai nouă decât toate minunile! Că Fecioara fără ispită bărbătească, zemislind în pântece pre cela ce cuprinde toate, nestrâmt l-a încăput.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Pobobie: Pre întărirea cea neclătită...

Pre nevoitorul bunei credințe, și pre râvnitorul adevărului, astăzi toți credincioșii cu cântări și cu laude să-l mărim; pre Hariton păstorul și dascălul, și luminătorul lumei cel prea cuvios; căci se roagă Domnului pentru noi toți.

ICOS

Pre acest mare între cuvioși luminătorul Iconiei, pre fericitul dumnezeescul Hariton, credincioșii întru laude să-l mărim, și cu cântări ca cu niște flori capul lui să-l încununăm. Că negura deșertăciunei o a risipit, cu care împreună și toată lucrarea diavolească a omorît. Pentru aceasta a suferit osteneli, și a luat cu adevărat răsplătirile. Deci pre acesta lăudându-l să-l cinstim, pre luminătorul lumei cel prea cuvios; căci se roagă Domnului, pentru noi toți.

Intru această lună în 28 de zile pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Hariton mărturisitorul,

Stih: Hariton călcând desmierdările pământului.
Acum se desfătează întru darurile Cerului.
La douăzeci şi opt de zile a murit, lăsând celor vii sănătate.
Hariton fiind plin de bătrâneţe îndelungate.

Acesta a fost pe vremea împăraiului Aurelian din cetatea Iconiei, din Eparhia Licaoniei. Carele aducându-se înaintea judecăţei, şi mărturisind cu îndrăzneală, că Hristos este Dumnezeu, a fost bătut de patru slujitori şi cu foc ars. Deci după sfârşitul lui Aurelian, scăpând sfântul, se duse în pustie, unde a căzut în tâlhari, cari prinzându-l şi legându-l, a scăpat de dânşii într'acest chip: Că viind un şarpe şi intrând în vasul în care ţineau tâlharii vin, şi-a vărsat otrava în vin, din carele bând ei, toţi au murit. Iară sfântul făcând peştera biserică, şi adunând mulţime de călugări, a făcut mânăstire, scoţând dintr'o piatră uscată izvor de apă, şi arătându-se lecuitor de ori şi ce boală; iară la adânci bătrâneţe a adormit întru Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului proroc Varuh.

Adevărata oglindă a proorocilor, răsuflarea şi odihna Ieremiei, următor erà dascălului său Ieremia, când acesta plângeà prada şi pustiirea Ierusalimului; şi stând pustiirea Ierusalimului până la şaptezeci de ani, Varuh se închisese într'o peşteră de plângeà înstreinarea lui Ieremia, şi n'a ieşit de acolo până la întoarcerea poporului. Iară când s'a întors poporul, Varuh ieşind din peşteră, auzit-a iarăşi cu Avimeleh cele ce văzuse Ieremia în uimire când se lovia şi cu pietre. Se cunoştea ca un suflet în două trupuri la aceşti amândoi prooroci, de oarece dumnezeescul Duh însemnà şi adevereà pre amândoi întru o începătură de cin. Că Varuh a propoveduit mai arătat de orânduiala întrupărei lui Hristos, zicând: Acesta este Dumnezeul nostru, nu se va socotì altul lângă dânsul şi celelalte... Şi ar puteà cineva din cei ce cu dragoste ostenesc a luà seama cărţilor proorocești, să afle pre proorocul Varuh, că prooroceşte mai mult pentru Hristos şi pentru Ierusalim. Deci îngropând pre Ieremia cu sîrguinţă, curând după petrecerea sa, către Domnul s'a petrecut şi acesta.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Marcu păstorul. Şi sfinţii mucenici şi buni fraţi Alexandru, Afiu şi Zosima. Şi sfântul mucenic Pimen. Şi sfinţii mucenici Nicon, Neon, Eliodor şi celelalte fecioare şi fii.

Stih: Trei mucenici ai Domnului intrând în pământ arătat.
Către dumnezeeasca rouă acolo au şi luminat.
Marcu pre carele sabia l-a omorît, a fost păstor.
Ca şi Avel cel din Scriptură de adevăr iubitor.
Eliodor, Nicon, încă şi Neon biruinţa nouă a arătat.
Prin sabie împrotiva vrăjmaşilor lui Hristos a toate Impărat.
Copii şi femei zece mii ce s'au tăiat pentru tine cel ce te-ai răstignit...
O Fiule al Maicei lui Dumnezeu, priimeşte mulţimea celor ce vitejaşte s'au chinuit.

Aceşti sfinţi au fost pe vremea împăratului Diocleţian, din cetatea Pisidiei, domnind Magnus. Iară fericitul Marcu păşteà oile, fiindu-i părul capului alb şi lung până în călcâe. Şi dacă s'a cunoscut că este creştin, îndată îl spânzurară şi-l strujiră, şi-l trimiseră la Claudiupoli. Deci chiemând fauri ca să facă legăturile sfântului, veniră trei fraţi anume, Afie, Alexandru şi Zosima, ce lăcuiau în satul Cataliton, meşteri buni fiind şi deprinşi la lucrul fierului. Incepând a bate fierul, curgeà ca apa, şi li se muiau mâinile; iară ei mirându-se de ceea ce se întâmplà, şi auzind dumnezeescul glas, carele îi îndemna să se nevoiască împreună cu Marcu, nu s'au lenevit, ci au mărturisit că sunt creştini. Deci îndată îi puseră la munci de vârteje şi priimiră în gură plumb topit, şi-i ţintuiră cu piroane la o piatră şi întru acele munci s'au săvârşit. Iară pre Marcu încălţându-l cu încălţăminte de munci, şi bătându-l îndestul, şi pătrunzându-l cu frigări, şi tăindu-i limba, şi întinzându-l pe o piatră, i-au tăiat şi capul. De asemenea şi pre Nicon şi pre Iliodor; iară pre Neon prinzându-l, cu mulţi prunci şi fecioare, le-au tăiat capetele la locul ce se chiamă Moromilio.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Callinic şi Eustatie Romeul.

Stih: Mucenicul Eustatie către sabie sârguindu-se.

Roman fiind, dar este vârtos, bine nevoindu-se.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Alexandru, şi cei dimpreună cu dânsul treizeci de mucenici.

Stih: Incepător de sfârşitul lor pre Alexandru au avut cei ce bărbăteşte s'an chinuit...
Al căror număr este de trei ori câte zece, ce pentru Hristos au mărturisit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii lui Avraam oarecând...

Asemănându-te tinerilor lui Avraam celor din cuptor, cu râvna bunei credinţe ai călcat dogma tiranească de Dumnezeu purtătorule, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul meu şi Domnul.

Pre tine cela ce erai întru arsurile ispitelor ca într'un cuptor, dumnezeescul Dar cel dătător de rouă, din Cer te-a cercetat cuvioase, cel ce strigai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul meu şi Domnul.

Slavă:

Ca unul ce erai rănit de dumnezeească dragostea Treimei, aceleia i-ai zidit lăcaşuri întocma la număr, care duhovniceşte cântă; Bine eşti cuvântat în Biserica mărirei tale Doamne.

Şi acum, al Născătoarei:

Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti sfinţit lăcaş dumnezeesc al celui prea înnalt, căci prin tine s'a dat bucuria celor ce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei, Preacurată Stăpână.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile intinzându-şi...

Arzându-te la piept fără de dreptate cuvioase, ai ars înşelăciunea, iară tu nears ai rămas, prin lucrarea dumnezeescului Duh, şi ai îndemnat spre buna credinţă pre popoare să cânte: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Dezbrăcându-te de omul cel vechiu, cu adevărat te-ai îmbrăcat întru Hristos, şi cu ranele cele muceniceşti ai biruit pre ţiitorul întunericului, cu veselie strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm...

Făcându-te cu adevărat ucenic lui Pavel Haritone, ai urmat urmelor lui cuvioase, şi te-ai arătat îndreptător călugărilor, făcându-te îndemnător faptei bune, tuturor celor ce strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, al Născătoarei:

Fecioară Preacurată! numai tu întru toate neamurile, te-ai arătat Maică lui Dumnezeu. Tu te-ai făcut lăcaş Dumnezeirei,

ceea ce eşti cu totul fără prihană, nearzându-te de focul luminei celei neapropiate. Pentru aceasta toţi pre tine bine te cuvântăm, Marie a lui Dumnezeu mireasă.

Peasna 9, Irmos:
Hristos piatra cea netăiată...

Nici mormântul cel pricinuitor de uitare, n'a putut să acopere faptele tale cele bune, cuvioase Haritone. Căci pomenirea ta cea veşnică, ca soarele a strălucit; pre carea dupre vrednicie o mărim.

Săvârşind duhovniceşte pomenirea cea de preste ani, să râvnim prin fapte bune, purtătorului de Dumnezeu Hariton, şi cu dânsul să strigăm: Pre tine te mărim întreit sfinte.

Slavă, a Treimei.

Toţi credincioşii să ne închinăm unimei dumnezeeştei Fiinţe, şi Treimei feţelor, în ipostasuri neamestecate, celei întocma puternice şi întocma cinstite; pre carea bine cinstindu-o, o mărim.

Şi acum, al Născătoarei

Bucură-te şi te veseleşte mireasa marelui Impărat, ceea ce luminat priveşti la frumuseţea mirelui tău, carea străluceşte mai mult decât aurul şi mai mult decât lumina soarelui.

SVETILNA

Podobie: Femei auziţi...

Cu chinuirea mai întâi bine pedepsindu-te, iară a doua oară cu postnicia săvârşind dumnezeeasca călătorie părinte, la ceruri te-ai suit şi stai înaintea lui Hristos Haritone cuvioase, rugându-te pentru noi, cei ce cu căldură te lăudăm pre tine.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei.

Pre îngerul sfatului celui mare al Tatălui, l-ai născut prea lăudată Fecioară, pre Hristos Impăratul mărirei. A căruia Cruce ridicând postnicii şi mucenicii, în urma lui au alergat; cu carii neîncetat roagă-te pentru noi de Dumnezeu Născătoare.

LA LĂUDĂRI (Hvalite)

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Darul Duhului strălucindu-te părinte Haritone, arătat te-a luminat. Drept aceea ai risipit noaptea patimilor, şi ajungând la ziua nepătimirei, curat ai vorbit cu lumina cea prea curată. Intru carea lăcuind nu uită dumnezeescule, pre cei ce cu credinţă laudă sfinţită pomenirea ta.

De două ori.

Purtând Darul ceresc cel

înflorit întru tine Haritone, de cele pământeşti nu te-ai grijit. Pentru aceasta ca un fără de trup, întru chinuri ţi-ai ales viaţa veşnică, vrând a încunjură pârâul desfătărei, de Dumnezeu cuprinsule Şi cu lacrimile ai uscat izvorul cel turbure al patimilor cuvioase, şi ai adăpat spicele cele hrănitoare de suflet.

Dar de tămăduiri din dumnezeescul Dar, dupre vrednicie ai priimit Haritone. Pentru aceasta înşelăciunea duhurilor viclenie s'a surpat de tine, şi s'a depărtat vătămarea boalelor celor cumplite. Căci ca nişte ape izvorăşti curgerile darurilor tale, din care acum adăpându-ne, lăudăm pomenirea ta cuvioase.

Slavă, glasul al 5-lea.

Cuvioase părinte, glasul Evangheliei Domnului auzind, lumea ai părăsit, bogăţia şi mărirea întru nimic socotindu-le. Pentru aceasta tuturor ai strigat: Iubiţi pre Dumnezeu, şi veţi afla Dar veşnic. Nimic să nu cinstiţi mai mult decât dragostea lui. Ca atuncia când va veni întru mărirea sa, să aflaţi odihnă cu toţi sfinţii. Cu ale căruia rugăciuni Hristoase păzeşte şi mântueşte sufletele noastre.

Şi acum, al Născătoarei:

Fericimu-te Născătoare de Dumnezu Fecioară, şi te mărim credincioşii dupre datorie, pre tine cetatea cea nemişcată, şi zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

DOXOLOGHIA (Slavoslovia) CEA MARE.

Ecteniile şi otpustul

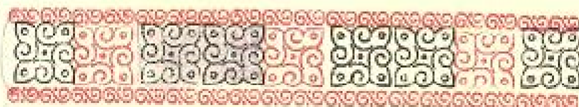
Ceas 1-iu, şi cel desăvârşit otpust.

LA LITURGHIE: Fericirile din Canonul sfântului, Peasna 3-a şi a 6-a, pe 8. Prochimen, glasul al 7-lea: Lăuda-se-vor cuvioşii întru mărire. Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă... Apostolul, către Corinteni: *Fraţilor, Dumnezeu carele a zis să lumineze dintru întunerec lumina...* Aliluia, glasul al 6-lea. Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceea stătut-a Iisus la loc şes...*

CHINONICUL.

Intru pomenirea veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 29 DE ZILE

Preacuviosul părintele nostru Chiriac sihastrul.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, şi cântăm Stihirile sfântului, pe glasul al 8-lea.

Podobie: Ce vă vom numi..

Cu zăbala înfrânărei stăpânind patimile trupului făcătorule de minuni Chiriache! Te-ai îmbrăcat cu podoaba cea luminată a nepătimirei, şi ai despoiat toată răutatea celui ce a dezgolit odinioară pre strămoşi, şi acum lăcueşti în raiu, veselindu-te

totdeauna părinte! Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

De două ori.

Purtând Crucea pre umerii tăi, cu cuget neabătut ai urmat lui Hristos, defăimând dulceţile vieţei Chiriache, şi omorându-ţi patimile trupului cu priveghieri, şi prin rugăciuni neîncetate cuvioase, ai priimit Dar a tămădui boale. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

De două ori.

Lăcuit-ai în pustie cuvioase Chiriache, făcându-ţi mâncare burueni amare, şi amărându-ţi gustul fericite, ai înnecat din rădăcină dulceţile trupului. Pentru aceasta după sfârşitul tău, te a priimit desfătarea cea cerească, căci ai trăit îngereşte. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

De două ori.

Slavă, glasul al 8-lea.

Mulţimele călugărilor, pre tine îndreptătorul te cinstim, Chiriache părintele nostru. Că prin tine pe cărarea cea dreaptă, cu adevărat a umblà am cunoscut. Fericit eşti, că ai urmat lui Hristos şi ai biruit puterea vrăjmaşului. Cela ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, împreună lăcuitor cu drepţii şi cu cuvioşii. Cu carii roagă-te Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Şi acum, al Născătoarei:

Podobie: Ce vă vom numi ..

Cine este cel ce năzueşte sub acoperământul tău Preacurată, şi să nu scape degrab de rele, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară nenuntită? Cine nu te află pre tine ajutătoare neruşinată, şi părtinitoare, şi turn nesfărâmat de Dumnezeu Născătoare Preacurată? Sprijineala creştinilor! mijloceşte ca să se mântuiască cei ce te cinstesc pre tine.

A Crucei-Născătoarei, asemenea:

Mieluşaua, dacă ş'a văzut pre mielul, Fiul său, pironit pre Cruce, i se rănea sufletul de sabia întristărei. Cele dinlăuntru i se cutremurau tânguindu-se, şi de întristare umplându-i-se inima zicea: Vai mie Fiul meu prea dulce! Cum pătimeşti acestea îndelung răbdătorule? Dar îţi măresc răbdarea cea îndelungată către toţi.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a cuviosului, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte, în tot pământul a eşit vestirea faptelor tale; pentru aceea în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale; taberile draceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a cărora vieaţă fără prihană

ai urmat. Indrăznire având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum, al Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat Hristoase...

Naşterea Fecioarei cea fară de sămânţă, tuturor ni s'a făcut nouă pricină de multe daruri. Căci Dumnezeu înnoeşte firea oamenilor cea stricată, şi a zidit din nou omenirea.

A Crucei-Născătoarei:

Preacurată văzându-te pironit pre lemn strigà: O Fiule şi Dumnezeul meu! Ce este această taină minunată a patimei tale? Prin care mântueşti omenirea.

Troparul, glasul 1-iu.

Lăcuitor pustiului, şi înger în trup, şi de minuni făcător te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu părintele nostru Chiriache. Cu postul, cu privegherea, şi prin rugăciune priimind daruri cereşti, tămăduești pre cei bolnavi, şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă celui ce ţi-a dat ţie putere; slavă celui ce te-a încununat pre tine; slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

După obişnuitele Catisme, Sedelnele din Octoih

Psalm 50.

CANOANELE

Amândouă ale Octoihului fără martirice şi al Sfântului, pe 6,

Facerea lui Stefan Savaitul.

Peasna 1-a glasul al 8-lea Irmos:

Cântare să înnălţăm popoare, minunatului Dum- „nezeului nostru, celui ce a izbă- „vit din robie pre Israil, cân- „tare de biruinţă cântându-i şi „strigând: Să cântăm ţie unuia „Stăpânului!

Ca să laud dupre vrednicie pre cuviosul Chiriac, laudă de dumnezeiască cunoştinţă şi de daruri dă-mi mie Hristoase prin rugăciunile lui. Că tu eşti comoara învăţăturilor celor înţelepte, şi mai pre sus de cuvânt.

Priimindu-mă cu voie bună, pre mine carele aduc ţie acum laudă fericite Chiriache, roagă-te lui Hristos să mă împărtăşesc de dumnezeească rază de lumină, şi să câştig mântuirea cea adevărată.

Biruit-ai pre stăpânii întunerecului părinte, întărindu-te cu puterea cea tare a Stăpânului, prea fericite Chiriache! Şi mergând după urmele lui, ai ajuns la odihna cea de sus.

ai urmat. Indrăznire având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Și acum, al Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat Hristoase...

Naşterea Fecioarei cea fară de sămânţă, tuturor ni s'a făcut nouă pricină de multe daruri. Căci Dumnezeu înnoeşte firea oamenilor cea stricată, şi a zidit din nou omenirea.

A Crucei-Născătoarei:

Preacurată văzându-te pironit pre lemn strigà: O Fiule şi Dumnezeul meu! Ce este această taină minunată a patimei tale? Prin care mântueşti omenirea.

Troparul, glasul 1-iu.

Lăcuitor pustiului, şi înger în trup, şi de minuni făcător te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu părintele nostru Chiriache. Cu postul, cu privegherea, şi prin rugăciune priimind daruri cereşti, tămăduești pre cei bolnavi, şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă celui ce ţi-a dat ţie putere; slavă celui ce te-a încununat pre tine; slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Slavă, Și acum, al Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

După obişnuitele Catisme, Sedelnele din Octoih

Psalm 50.

CANOANELE

Amândouă ale Octoihului fără martirice şi al Sfântului, pe 6,

Facerea lui Stefan Savaitul.

Peasna 1-a glasul al 8-lea Irmos:

Cântare să înnălţăm popoare, minunatului Dum-„nezeului nostru, celui ce a izbă-„vit din robie pre Israil, cân-„tare de biruinţă cântându-i şi „strigând: Să cântăm ţie unuia „Stăpânului!

Ca să laud dupre vrednicie pre cuviosul Chiriac, laudă de dumnezeiască cunoştinţă şi de daruri dă-mi mie Hristoase prin rugăciunile lui. Că tu eşti comoara învăţăturilor celor înţelepte, şi mai pre sus de cuvânt.

Priimindu-mă cu voie bună, pre mine carele aduc ţie acum laudă fericite Chiriache, roagă-te lui Hristos să mă împărtăşesc de dumnezeească rază de lumină, şi să câştig mântuirea cea adevărată.

Biruit-ai pre stăpânii întunerecului părinte, întărindu-te cu puterea cea tare a Stăpânului, prea fericite Chiriache! Şi mergând după urmele lui, ai ajuns la odihna cea de sus.

Slavă:

Arătat-ai pe pământ râvnă asemenea cu îngerii, şi tot cugetul trupului l-ai supus Duhului celui purtător de vieaţă. Pentru aceasta acum dănţueşti dimpreună cu dânşii în ceruri, purtătorule de Dumnezeu Chiriache.

Şi acum, al Născătoarei.

Scara înţelegătoare te-ai arătat, care o a văzut Iacob alesul lui Dumnezeu, prin care cu cuvânt negrăit s'a pogorât cel fără de trup, ca să se întrupeze neshimbat mai presus de cuvînt din tine Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu este sfânt ca Domnul...

Neîncetat ai săvârşit călătoria vieţei. Căci din pruncie ai iubit pre Ziditorul tău cuvioase, de carele fiindu-ţi sete îl căutai, asemănându-te alergrei cerbului către izvoarele apelor.

Priimind tu dumnezeescule poruncile lui Hristos cele de vieaţă, care erau scrise pe lespezile inimei tale cu degetul Duhului, cu fapta le-ai păzit pre dânsele ca o carte însufleţită.

Cu postirile ai biruit poftele pântecelui cele lacome cuvioase, şi omorând desmerdarea cea trupească, ai trăit cu curăţie în toată vieaţa părinte.

Slavă:

Curăţindu-ţi cugetul şi trupul şi Duhul de trei ori fericite, cu veselie te-ai făcut pre sine-ţi lăcaş înţelept al Treimei, şi te-ai arătat vas luminei cei în trei sori.

Şi acum, al Născătoarei:

Fecioară ai născut neispitită de nuntă, şi Fecioară ai rămas, Maică nenuntită. Născătoare de Dumnezeu Marie, roagă pre Hristos Dumnezeu, să ne mântuim noi.

Irmosul:

Nu este sfânt ca Domnul, şi „nu este drept ca Dumnezeul „nostru, pre carele îl laudă toată „făptura, şi nu este drept, afară „de tine Doamne".

CONDACUL, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Ca pre un tare luptător, şi apărător, pururea cinstindu-te pre tine sfinţită Lavră, pururea prăznueşte pomenirea ta cea de preste an. Ci ca cela ce ai îndrăzneală către Domnul, păzeşte-ne pre noi de vrăjmaşii cari vin asupră-ne; ca să-ţi strigăm: Bucură-te părinte de trei ori fericite.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întimpină...

Dorind de viaţa cea mai pre sus de lume cuvioase, ai părăsit dulceaţa lumei ca pre o trecătoare. Pentru aceea lăcuind în pustiu şi în peşteră, te-ai arătat cetăţean cetăţei cei cereşti; întru

care adu-ţi aminte de cei ce săvârşesc pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei:

Cu dumnezeească naşterea ta Preacurată, ai înnoit fiinţa pământenilor cea muritoare, carea erà stricată de patimi, şi pre toţi ne-ai ridicat din moarte către viaţa nestricăciunei. Pentru aceea dupre datorie toţi te fericim, Fecioară prea slăvită, precum mai 'nainte ai proorocit.

Al Crucei-Născătoarei:

Fecioară Preacurată, Maica lui Hristos Dumnezeu, armă a pătruns prea sfânt sufletul tău, când ai văzut pre Fiul şi Dumnezeul tău răstignit de bună voe. Pre carele binecuvântată, nu încetà rugându-l să ne dăruiască nouă iertare greşalelor.

Peasna 4-a Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne tu şi puterea mea, tu „Dumnezeul meu, tu bucuria „mea. Cela ce nu ai lăsat sânurile „părinteşti, şi a noastră sărăcie „o ai cercetat. Pentru aceasta „cu proorocul Avvacum strig „către tine: Slavă puterei tale „iubitorule de oameni".

Spăimântatu-s'a soarele de răbdarea şi de tăria ta, în mulţi ani a te vedeà cuvioase! Nici cum ziua gustând mâncare; ca unul ce prin privigheri neîncetate cu bună tărie cântai: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Cugetând cu pricepere în legile testamentului celui nou, şi ale celui vechiu, înţelepte, ai cules tot chipul bunătăţei al sfinţilor bărbaţi, râvnind obiceiului înţeleptei albine fericite, şi făcându-te vas de alegere, strigai: Slavă puterei tale iubitorule de oameni.

Bogăţie de desfătare, lauda şi veselia cuvioşilor eşti Hristoase Dumnezeule. Pentru aceea dorind de tine Chiriac, toate cele veselitoare ale lumei le-a socotit ca nişte gunoae. Drept aceea, şi în pustii neumblate cu dragoste se desfătà întru frumuseţea ta.

Ştim că odinioară a îndulcit proorocul apele Merrei. Iară tu Chiriache, prefăcând mâncarea buruenei celei amară a Schilliei spre gustare dulce, ai arătat de faţă îndrăzneală către Domnul, carele cu adevărat măreşte cu putere dumnezeească pre slugile sale.

Slavă:

Ucenice şi următorule al Stăpânului Hristos, ca unul ce dela dânsul ai priimit Dar a tămădui şi a goni boalele, şi a depărtà şi a goni cetele dracilor, cu semnul dumnezeeştei Cruci, cu îndurare prin rugăciune ai tămăduit pre fiul

slugei tale cel cu boala lovi-turei.

Şi acum, al Născătoarei:

Tu eşti lauda credincioşilor, ceea ce eşti fără mire. Tu eşti părtinitoare, tu şi scăpare creştinilor! zid şi liman. Căci aduci către Fiul tău rugăciuni, şi mântueşti din primejdii pre cei ce cu credinţă şi cu dragoste te cunosc pre tine, Născătoare de Dumnezeu Preacurată.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentru ce mai lepădat de la faţa ta, cela ce eşti „lumină neapusă? Şi m'a acoperit întunerecul cel strein „pre mine ticălosul! Ci mă în-„toarce, şi îndreptează căile „mele la lumina poruncilor tale, „rogu-mă".

Priimind de la Hristos Darul Duhului cel nebiruit, ai surpat cu totul pre stăpânitorii lumei cei cumpliţi. Şi patimile cele sufleteşti biruindu-le Chiriache te-ai încununat cu cununa nepătimirei.

Cu tărie răbdând ostenelele sihăstriei, te-ai arătat viteaz, rămâind statornic până la adânci bătrâneţe cuvioase, cu multă bucurie petrecând în pustiu, ca în nişte cămări din curţile împărăteşti.

Priveghieri de toată noaptea săvârşind fericite, şi fără de înălţare călătorindu-te către Dumnezeu, prin rugăciune vorbiai cu mintea cea fără de materie, şi primiai raze luminoase Chiriache, luminându-ţi-se cugetul de străluciri.

Slavă:

Cinstita ta limbă umpându-se de graiu proorocesc de lumină purtător, a proorocit mai 'nainte surparea cea de tot şi desăvârşit a răutăţei lui Origen cea vătămătoare de cugete şi pierzătoare de suflet, care tirăneà atuncia cuvioase.

Şi acum, al Născătoarei:

Adunarea proorocilor s'a învăţat dupre înţelegere tainele tale Preacurată. Căci Stăpânul te-a arătat pre tine uşa Cerului, şi întrupându-se din tine Fecioară Soarele dreptăţei, a răsărit celor dintru întuneric.

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Făcându-te Dumnezeu dupre Dar, cu îndumnezeirea lui Hristos, ai în dreptat neputinţele firei, cele cu dureri, tămăduind pre cei bolnavi, şi pre cei îndrăciţi vindecându-i cu dumnezeescul Dar.

Fugit-ai de supărarea mulţimei, care veneà către tine, şi iară ai ajuns la pâraele cele de

îngrozire, lepădându-te de mărirea laudelor celor deşarte ale oamenilor, pururea pomenite.

Slavă:

Văzând toată mărirea lumei, că este ca un vis trecător, ai poftit să te faci părtaş slavei celei mai bune a unuia viu Dumnezeu, înţelepte. Căreia dupre dreptate te-ai învrednicit.

Şi acum a Născătoarei:

Ca un sicriu însufleţit ai primit pre Cuvântul cel fără de început, şi ca o biserică sfântă, ai încăput pre Ziditorul. Ca un scaun în chip de foc, ai purtat pre Stăpânul a toată lumea, Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărdelegile mele, „şi mă ridică dintru adâncul „răutăţilor, rogu-mă; căci către „tine am strigat, şi mă auzi „Dumnezeul mântuirei mele".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumei...

Nevoinţă si veţuire de înfrânare ai avut tu cuvioase Chiriache, făcătorule de minuni. Roagă-te pentru noi cei ce cu credinţă săvârşim pomenirea ta.

ICOS.

Fiind dătător de dumnezeească linişte o Hristoase al meu, linişteşte-mi furtuna vieţei îndurătorule, ca unul ce eşti lesne spre împăcare. Ca prin dumnezeeasca ta ocârmuire, să ajung la limanul bunătăţei iubitorule de oameni. Şi cu credinţă să laud acum pre viteazul Chiriac, cel cu adevărat mărit, şi dumnezeeasca ta slugă Mântuitorule. Iar nouă celor ce ne temem de tine bunule, dă-ne desfătarea raiului, unde neîncetat se veselesc sufletele tuturor drepţilor, celor ce cu credinţă sâvârşim pomenirea lui.

Intru această lună în 29 de zile, prea cuviosul părintele nostru Chiriac Sihastrul.

Stih: Cu amărăciunea schelei Chiriache ai răsplătit...
Gustarea cea dulce prin care a muri m'am osândit...
Chiriac mâncătorul de burueni amare...
A închis ochii la zile douăzeci şi nouă...

Acesta a fost pe vremea marelui împărat Teodosie, din cetatea Corintului. Tatăl lui se chieamă Ioan, preot fiind bisericii din Corint şi muma lui Evdochia, nepot lui Petru Episcopul, cetet fiind la aceeaşi biserică. Deci plinind optsprezece ani, s'a dus la Ierusalim şi s'a făcut călugăr de marele Evtimie, unde arătând multă nevoinţă, şi mustrând pre cei ce urmau eresurilor lui Origen, şi cu lucrarea lui Hristos făcând multe minui, şi ajungând la adânci bătrâneţe a trecut din viaţă. Erà blând şi bun priimmitor, spuind mai 'nainte cele ce erau să fie din dumnezeeasca descoperire. Erà mare la trup, cu cuviinţă şi cu Dar, păzind toate părţile trupului întregi, neschimosindu-se nimic de bătrâneţe, carele şi Igumen câţiva ani a fost la lavra sfântului Hariton.

Intru această zi pomenirea celor o sută cincizeci de mucenici din Palestina; şi a sfinţilor mucenici Trifon Trofim şi Dorimedont, şi a sfintei muceniţe Petronia.

Stih: Petronie! capul la sabie ţi l-ai plecat...
Şi pre dumnezească piatră intărindu-ţi ochiul sufletului ţi-ai ridicat.

Intru această zi pomenirea sfintei mucenițe Gudelia

Stih: Ție Hristoase al tuturor capul...
Gudelia prin sabie şi-a adus capul.

Aceasta fiind creştină, şi întorcând pre mulți din Perşi la credință creştinilor, a fost prinsă de Savorie împăratul Perşilor, şi muncind-o foarte, şi nevrând să facă jertfă focului o a băgat în temniță, mulți ani chinuindu-se de foame. După aceeia scoțându-o din temniță, şi nevrând să se lepede de Hristos, întâiu i-au despuiat capul de piele, apoi țintuindu-o cu piroane la stâlp foarte tare, şi-a dat sfântul său suflet Domnului.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici, Casdou şi Casdoas.

Stih: Casdou şi Casdoas amândoi se străduiesc, arătat...
Casdou spintecat de sabie, iară Casdoas cu lemn s'a sfărâmat...

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici: Dada, Govdelă şi Casdoas, din cari unii rudenii, iară alții erau adevărați fii lui Savorie împăratul Perşilor.

Stih: Tot trupul cu sabie de prin membre ți s'a tăiat cu adevărat...
şi sufletul ți l-ai mântuit Dada mucenice al celui prea înnalt.
Govdelă se înțeapă cu trestia...
Crezând Hristosului meu celui ce s'a bătut cu trestie.

In zilele lui Savorie împăratul Perşilor, tatăl sfântului Govdelă, eră oarecarele creştin anume Dada, mai de frunte la palatul împărătesc, prea iubit şi neam împăratului, şi trimițându-se ca să domnească țările ce erau supt biruința lui, el credeă în Hristos arătat. Deci pârându-l oarecine la împăratul, şi trimițând la dânsul pre Andramelch, cel mai mare din dregătorii lui ca să afle adevărul, adevărat l-a găsit crezând în Hristos şi a scris de aceasta împăratului, iară împăratul scriindu-i răspunsul, i-a dat putere împrotiva creştinilor. Acest răspuns l-a trimis cu fiul său Govdelă, carele priimindu-l şi şezând alăturea cu dânsul Govdelă, a început a face cercetare. Şi luându-i seama cu amăruntul, şi zicându-i cele ce aveau ei în gândul lor, a aflat pre sfântul crezând cu tot sufletul în Domnul nostru Iisus Hristos, şi vrând să moară cu osârdie pentru dânsul. Atuncea a aprins un cuptor cu foc foarte mare, şi porunci să bage pre sfântul într'însul. Deci aprinzându-se cuptorul foarte şi înălțându-se para focului cât se îngroziau cei ce vedeau, au adus pre sfântul Dadas să-l arunce într'însul, căci nu se supuneă păgânătății. Deci dacă s'a apropiat de dânsul, şi s'a facut semnul cinstitei şi de vieață făcătoarei Cruci, l-a văzut stins şi izvorând apă în loc de văpae; şi se minunau toți de o minune mare ca aceea. Deci fiul împăratului Govdelă a zis: Iubitul meu Dadas, cine te-a învățat nişte farmece ca acestea ? Iară el a zis către dânsul: Măcar de te ai fi învrednicit şi tu să fii învățat dela dascalul meu. Şi Govdelă a zis: Dară de voi crede în Hristosul tău, putea-voiu să fac şi eu ca acestea? Zis a Dadas: Nu numai ca acestea vei face, ci şi cu dânsul împreună vei împărăți. Şi poruncind Govdelă de a aprins un cuptor, şi chiemând el numele lui Hristos, îndată l-a stins; şi căzând la sfântul a crezut în Hristos. Acestea văzând Andramelch s'a dus de a spus toate împăratului. Deci împăratul auzind că fiul său s'a făcut creştin, a trimis de l-au adus, şi a poruncit să taie toiage ghimpoase, şi a pus patru servitori de l-a bătut, carii obosind şi nemai putând, a pus pre alții în locul lor. Iară sfântul bătându-se preste tot trupul, se rugă întru sineş ca să i se deă răbdare. Şi arătându-i-se îngerul îl întăriă zicându-i: Fii bărbat, că eu sunt cu tine, şi băgându-l în temniță a stătut cinci zile. După aceea luând oarecarele Gargal voie dela împăratul asupra sfântului, şi asupra tuturor creştinilor, şi scoțând pre sfântul din temniță, şi bătându-l cu vine de bou, sfântul se rugă şi anatemisiă legea tătâne-său. Atuncea a poruncit Gargal să-i scoată două fâşii dela picioare până la cap, zicând: Lasă că va veni adevărat Hristosul tău de te va tamadui, şi dupa aceasta legându-l foarte tare îl băgă iară în temniță. Deci dezlegându-se legăturile singure şi îndată făcându-se sfântul sănatos precum eră şi mai'nainte, şi văzând Gargal aceasta, se minună. Şi a mers de a spus împăratului. Iară el i-a zis: Mergi de-l omoară pre păgânul, că nu-mi este fecior, ci-mi este vrăjmaş de vreme ce a crezut în Hristos. Deci i-au băgat o frigărue arsă prin urechie de a răzbătut în cealaltă ureche şi l-a băgat în temniță; iară el făcând

rugăciuni, a venit îngerul Domnului de i-a scos frigăruia şi l-a tămăduit. Deci văzând Gargal iară l-a mai bătut cu vine de bou şi l-a închis, şi a doua zi l-a bătut cu beţe de rugi. După aceea zgâriindu-i coastele cu unelte de fier fără de milă, ziceà: la să vedem veni-va Hristos să te tămăduiască. Şi numai cum s'a rugat fiind în temniţă, îndată s'a tămăduit, mărind şi mulţămind lui Dumnezeu. Deci văzându-l cei ce erau în temniţă, s'au minunat zicând: Mare este Dumnezeul creştinilor. Iară stăpânitorul mâniindu-se a poruncit să-l ià cu cârlige de fier de umere să-l spânzure, să steà dela al treilea ceas până la al nouălea, şi făcându-se aceasta, sfântul fiind spânzurat se rugă întru sine. Deci pogorându-l de acolo, l-au băgat iarăşi în temniţă, iar mumă-sa şi soru-sa doriau ca să-l vază, dar se temeau de împăratul. Deci auzind împăratul, a zis lui Gargal: încă tot trăeşte acel fermecător Govdelă? Iară el a zis: Aşa împărate, viu este. Şi eu mult l-am chinuit, dar tot este viu. Atuncea împăratul a poruncit să-i despoaie pielea capului despre spate, să-i acopere obrazul şi făcându-i şi aceasta, iară l-a băgat în temeiţă, iară el măreà pre Dumnezeu. Dimineaţa aflând că tot este viu, i-au dezrădăcinat unghiile de la mâini şi de la picioare, şi cele patru măsele mari. Şi l-au aruncat în temniţă ca pre un mort, poruncind să nu-i deà nici apă, nici să intre cineva la dânsul. Iară soru-sa a mers la dânsul, şi i-a dat apă, zicând temnicerului să nu spue cuiva, că-şi va pune capul. Deci până aicea primià sfântul tămăduirile, de vreme ce încă nu-i erà sufetul întărit şi întemeiat. Iară dacă i s'a adeverit credinţa, nu-i mai trebuià lecuire; ci luând răbdare şi îndrăznire şi osârdie la munci cu luminarea sfântului Duh, aflându-se şi rănit, se bucură şi tămăduià pre toţi, şi toţi se minunau de acestea. Deci mai erà alt oarecarele Gargal fermecător de se aflà în temniţă pentru multe rele ce făcuse, carele văzând răbdarea sfntului şi cele mărite şi minunate lucruri ce se făceà de dânsul, a căzut la picioarele sfântului zicând: Rogu-te robul lui Dumnezeu! Pomeneşte-mă şi pre mine înaintea Hristosului tău. Iară sfântul i-a zis: Crede într'însul şi te va scăpà de toate relele tale. Şi Gargal a zis: Crez întru tine Doamne Iisuse Hristoase, şi se alătură cu Govdelă. Deci a aduà zi i-a adus boerul pre amândoi înaintea sa, şi dezbrăcând pre Gargal, a poruncit de l-a bătut cu toiage, şi el căutând la Cer, zicea: Doamne Iisuse Hristoase, pentru numele tău pătimesc, întăreşte-mă; şi acestea zicând s'a dat sufletul la Dumnezeu. Iară pre sfântul Govdelă puindu-l într'un teasc de lemn, i-au strujit picioarele, şi arzând nişte măciuci de fier, i-au ars subsuorile. Deci băgându-l în temniţă, cei închişi se ungeau cu puroaele de pe trupul sfântului, şi se lecuiau de ranele lor ce aveau de bătăi, şi bolnavii intrau de se tămăduiau şi măreau pre Dumnezeu. De care lucru auzind boierul nu credeà, şi preste cincisprezece zile scoţându-l din temniţă l-a aflat întreg şi sănătos, şi văzându-l se minună. Deci băgând într'o căldare iarbă, pucioasă şi smoală şi ferbându-o foarte, a poruncit să bage pre sfântul într'însa, iară sfântul căutând la Cer şi rugându-se s'a aruncat într'însa şi spărgându-se căldarea a eşit sfântu sănătos, neatins nimic de smoală. Atuncea Gargal consultându-se cu ai săi, a răstignit pre sfântul, gol, sus pe un lemn, şi l-a săgetat mulţi oameni multe ceasuri şi erà a vedeà lucru preamărit. De vreme ce nu numai sfântul rămâneà nerănit, ci şi săgeţile aruncate asupra lui se duceau în văzduh. Aceasta a făcut pre toţi de s'au cutremurat. Iară cel ce a dat sfatul acesta aruncând cu arcul asupra sfântului, s'a întors săgeata şi i-a scos ochiul cel drept. Deci văzând iarăşi împăratul toate lucrurile deşarte, a trimes pe fică sa Cazdoua ca să înveţe pre Govdelă şi să-l întoarcă. Iară ea dacă s'a dus, învăţându-se de frate-său s'a făcut creştină. Deci mâniindu-se împăratul de aceasta, a poruncit de a pus pre fiică-sa şi o a bătut cu toiage, apoi o a băgat în temniţă, pre carea durându-o ranele de bătăile ce i dădu-se, a zis către sfântul: Roagă-te pentru mine că nu pot răbdà muncile, iară sfântul i-a zis: Să nu-ţi lipsească credinţa întru Hristos, şi nădăjduesc întru acela ce ai crezut, că nu te vor mai prinde muncile, nici vei mai ispiti altă muncă. Deci scoţând împăratul pre sfântul Govdelă, a poruncit să-i lege mâinile şi picioarele, şi să-l arunce în picioarele cailor celor de moară, ca să-l calce toată noaptea. Deci făcându-se şi aceasta, s'a păzit nevătămat binecuvântând pre Dumnezeu. Iară dimineaţa

aflându-se sănătos şi dezlegat din legături, se minunau toţi. Deci a ars nişte ţepi de fier, şi l-a mai ars. Apoi a poruncit de i-au băgat două cârlige de fier prin mâini şi l-au spânzurat între două lemne, fiind de trei coţi departe unul pe altul. Dar sfântul şi spânzurat tot se rugă. Iară Dadie şi Avdie, creştini fiind, stăruiau de scrieau muncile sfântului în taină, de frica împăratului, către cari a zis sfântul: De puteţi aduceţi-mi apă şi untdelemn ca să mă botez, iară de nu puteţi, rugaţi-vă ca să se facă aceasta. Şi asupra acestor cuvinte care le grăiă el, iată un norişor mic ca o neguriţă a acoperit pre sfântul, şi a turnat pre capul lui untdelemn şi apă multă şi a auzit glas zicându-i: Iată că ai primit sfântul botez robule al lui Dumnezeu Govdelă. Şi s'a făcut faţa lui ca lumina, şi a eşit mult miros frumos. Iară auzind sfântul glasul, spânzurat fiind pe lemnul acela, făceà rugăciune către Dumnezeu, mulţămindu-i şi mărindu-l. Deci pogorându-l Gargal şi dintr'acea muncă, ascuţind trestie, a pus de i-a împănat trupul tot de la picioare până la cap. Şi împănat fiind multe ceasuri, şi iarăş sfântul către Dumnezeu rugându-se ş'a dat sufletul. Atunci Gargal i a legat picioarele cu ştreanguri, şi legându-l de coadele unor cai neînvăţaţi, i-a tras trupul gol prin locuri rele şi pietroase, de i se rumpeà carnea bucăţi de pe dânsul, şi ce mai rămăsese din trupul lui l-a tăiat de l-a facut trei părţi şi l-a risipit; pe carele cei mai sus zişi bărbaţi creştini, carii erau şi preoţi, adică Dadie, Avdie şi Armaazac Diaconul, l-au luat şi l-au dus la casele lor; şi înfăşurându-l cu pânză şi cu aromate l-au îngropat cu osârdie. Iară pre sfântul Dadas cel mărit, vărul împăratului chinuindu-l mai 'nainte cu multe feluri de munci, l-au tăiat tot bucăţi din toate membrile, şi aşa şi el în Domnul s'a săvârşit. Oarecarii iubitori de Dumnezeu, adunând şi bucăţile moaştelor lor, le-au îngropat la loc însemnat. Deci cântând cei trei bărbaţi ce s'au pomenit mai 'nainte, toată noaptea când a fost la mezul nopţei s'a aflat şi sfântul Govdelă în mijlocul lor, şi a zis Imbărbătaţi-vă în Domnul fraţilor, şi staţi întăriţi şi neschimbaţi, şi nu vă temeţi de cei ce ucig trupul, iară pre suflet nu pot să-l ucigă. Iară ei dacă îl văzură s'au bucurat, şi iarăşi le-a zis: Dumnezeu să vă deà plată pentru cele ce aţi ostenit pentru mine. Deci plecându-şi capul către Dadia, a zis: ià cornul cu untdelemn şi sfântul trup al lui Hristos, şi intră în grădina împăratului, şi unge pre soru-mea Cazdoa şi o împărtăşeşte cu sfântul trup. Deci acela luându-le a mers, şi cum a sosit la poarta, i s'a arătat îngerul Domnului şi a intrat cu dânsul, şi botezându-o preotul şi împărtăşindu-o cu trupul Domnului, i-a zis: Mergi şi dormi până la venirea Domnului nostru Iisus Hristos, şi îndata luând îngerul sufletul ei la dus la Cer. Iară dimineaţa intrând maică-sa la dânsa, şi aflându-o săvârşită, s'a dus la împăratul şi i-a zis: De acum înainte bucură-te, tu şi împărăţia ta; că fiul meu ca cum ar fi avut el singur greşale de mii de ucigaşi, cu mii de munci muncindu-l tu, s'a petrecut, iată acum şi fiica mea, ca şi cum ar fi ucis pre tatăl său, goală, ucisă cu toiage înghimpoase ca un tâlhar, s'a săvârşit şi ea. Acestea auzind cumplitul şi nemilostivul acela mâncător de sânge împărat, nu s'a plecat nici decum spre milă. Iară împărăteasa luând aromate de tot felul cu mirosuri scumpe a uns moaştele sfintei fiicei sale şi înváluindu-o întru o porfiră împărătească, o a pus cu Govdelă fiul ei. Intru slava bunului iubitorului de oameni Dumnezeului nostru, căruia i se cuvine slavă în veci, Amin.

Cu ale sfinţilor tăi rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti au călcat în cuptor văpaea cu îndăzneală, şi focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumnezeu-„le în veci".

Cu cugetarea legilor tale, şi a cuvintelor celor dumnezeeşti însuflate, mai mult de cât cu miere, ş'a îndulcit gâtlejul prea credincioasa ta slugă, cântând: Bine eşti cuvântat Dumnezeule în veci.

Pre cei curățiți de noroiul patimilor prin rugăciunile tale, ca pre unii ce te laudă pre tine dumnezeescule fericite, adu-i către Dumnezeu, ca cei ce strigă: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Tot Darul Duhului tău l-a priimit întru sine Chiriac, căci cu tot sufletul a fost iubitor luminei tale Hristoase, strigând către tine: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Ca să scape Daniil de cruzimea leilor, s'a mărit; iară Chiriac s'a slujit cu dânșii poruncindu-le ca unor slugi, strigându-ți: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Slavă:

La fapte adăogând privirea dumnezeescule Chiriache, ai propoveduit ființa cea în trei Ipostasuri, în Tatăl și în Fiul și în Duhul, strigând: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Și acum, al Născătoarei:

Liniștește Preacurată viforul eresurilor, și stinge văpaea patimilor noastre celor ce strigăm nașterei tale: Binecuvântat este rodul pântecelui tău Maica lui Dumnezeu.

Peasna 8-a, Irmos:

Cei ce s'au făcut...

Intru dumnezeeasca umilinință cu curgerile lacrimilor ți-ai adăpat fericite, sfințitul tău suflet, și l-ai arătat cu multă roadă, cântând: Binecuvântați toate lucrurile pre Domnul, și-l prea înălțați în veci.

Tesviteanul odinioară cu seceta a uscat picăturile ploilor. Iară tu fericite, în iuțimea vremei secerișului ai pogorît vărsare de ploae, cântând: Binecuvântați lucrurile pre Domnul, și-l prea înălțați în veci.

Tu cu luptele tale cele vitejești ai înfruntat înșelăciunea celor cu socoteală rea, ucenici ai lui Origen, bârfitorul și bâsnuitorul, cu bună credință cântând: Binecuvântați pre Domnul și-l prea înălțați în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu bună credință ai învățat Părinte, o ființă a Treimei în trei sori, ca cum este o lumină și o strălucire, cu dreaptă credința, zicând: Binecuvântați pre Domnul, și-l prea înălțați în veci.

Și acum, al Născătoarei.

Arătatu-te-ai Fecioară, fiică lui Adam celui căzut, iar Maică lui Dumnezeu celui ce a înnoit ființa mea, pre carele îl lăudăm toate lucrurile ca pre Domnul, și-l prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cei ce s'au făcut cu Darul

„tău biruitori tiranului şi văpăei, „tinerii cei ce au păzit foarte „poruncile tale, au strigat: Bi„necuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Infricoşatu-s'a tot auzul...

Priimitu-te-a pre tine înţelepte Chiriache, peştera carea a arătat izvorul cel dat de Dumnezeu, pre carele minunat l-a făcut odinioară dumnezeescul păritele Hariton, ca şi Moisi, şi te-a făcut zid nemişcat turmei lui, şi păzitor prea tare.

Pentru dragostea vieţei celei adevărate, ridicând Crucea pre umerii tăi Chiriache, vieaţa ţi-ai făcut cugetare de moarte. Pentru aceea şi acum mutându-te către desfătarea cea veşnică şi neperitoare, dănţueşti deapururea cu cetele cele cereşti, întru lumină pe lângă Dumnezeu.

Aprinzându-te de raza Duhului, ai strălucit şi te-ai arătat luminat cetelor celor de sus. Ci dar prin rugăciunile tale, luminează-mi cugetul cu lumina dumnezeirei cele înţelegătoare, şi în trei lumini; şi mă mântueşte de patimi şi de greşale fericite Chiriache.

Slavă...

Fiind încununaţi cu cununa cea de biruinţă dumnezeescule Haritone şi fericite Chiriache, şi stând înaintea lui Dumnezeu celui dintru înălţime, uitaţi-vă acum părinteşte, scăpând de primejdii turma voastră, ceea ce prăznueşte, pomenirile voastre.

Şi acum, al Născătoarei:

Intinde puterea ta, şi bine călătoreşte şi împărăţeşte Fiule al Maicei lui Dumnezeu, ca un Dumnezeu şi iubitor de oameni, rugămu-ne; pentru rugăciunile celeia ce fără ispită de bărbat te-a născut pre tine.

Irmosul:

Infricoşatu-s'a tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu pogo„rîre, căci cel prea înalt de „voe s'a pogorît până şi la „trup, din pântece fecioresc „făcându-se om. Pentru aceea „pre Preacurata Născătoare de „Dumnezeu, credincioşii o „mărim".

SVETILNA

Podobia: Femei auziţi...

Stând cu mărire înaintea lui Dumnezeu Atotţiitorului, Chiriache cuvântătorule de Dumnezeu, dimpreună cu dumnezeescul Hariton, adu-ţi aminte neîncetat de cei ce săvârşesc pomenirea ta cea purtăroare de lumină, şi cu dragoste te cinstesc pre tine, slugă a lui Hristos, părinte sfinte.

Slavă, altă Svetilnă.

Prin înfrânare, şi prin rugăciunea cea neîncetată, curăţindu-ţi sufletul de întunerecul patimilor, cuvioase părinte, te-ai făcut oglindă strălucirilor celor dumnezeeşti, trimiţându-ne nouă acum povăţuire, luminătorule al călugărilor, de Dumnezeu purtătorule Chiriache

Şi acum, al Născătoarei:

Noi cei mântuiţi prin tine Stăpână, cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărturisim, căci negrăit ai născut pre Dumnezeu, cel ce prin Cruce a pierdut moartea, şi a tras către sine cetele cuvioşilor; cu carii împreună te lăudăm pre tine Fecioară.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a sfântului, glasul al 5-lea.

Cuvioase părinte, nu ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, până ce ţi-ai mântuit sufletul şi trupul de patimi, şi pre tine însuţi te-ai gătit lăcaş Duhului. Că viind Hristos cu Tatăl, sălăşluire întru tine a făcut, şi Treimei celei de o fiinţă slugă făcându-te, învăţătorule de lucruri mari Chiriache; roagă-te pentru sufletele noastre.

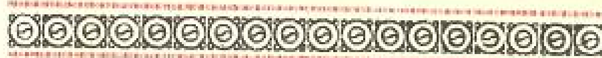
Şi acum, al Născătoarei:

Fericimu-te pre tine Născătoare de Dumnezeu Fecioară, şi te mărim credincioşii dupre datorie, pre tine cetatea cea neclătită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare, şi scăparea sufletelor noastre.

A Crucei-Născătoarei.

Pre Cruce văzându-te Fecioară, pre tine Mântuitorule rănit cu cue de bună voe, strigà lăcrămând: Fiule prea dorite! Ce te grăbeşti a mă arătà fără de fiu? Vrând a mântui zidirea ta.

Şi cealaltă slujbă a Utrenici dupre rânduială şi Otpustul.

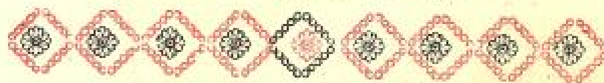

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului pe 4 şi din Canonul cuviosului, Peasna 3 pe 4. Prochimen, glas 7: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui. Stih: Ce vom răsplăti Domnului... Apostol, către Galateni: *Fraţilor roada Duhului...* Aliluia. Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceea stătut-a Iisus la loc şes...*

CHINONICUL:

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ

LUNĂ IN 30 DE ZILE

Sfântul mucenic Grigorie al Armeniei celei mari. La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea...

Veştmântul cel sfinţit roşindu-ţi în sângele cel mucenicesc, vrednicule

de minune! Ai intrat în lăuntru în sfintele sfintelor, unde este lumina cea negrăită; unde este dumnezeeasca slavă; unde este glasul celor ce prăznuesc; unde ai priimit darurile ostenelelor tale mucenice, şi cununa cea neveştejită şi lauda cea veşnică, şi sălăşluirea raiului, Grigorie înţelepte, cu îndrăzneală rugându-te pentru sufletele noastre.

De două ori.

Valurile cele întreite ale muncilor nu au mişcat sufletul tău, nici închisoarea cea prelungită, carea te ascundeà pre tine în groapă întunecoasă, mărite pătimitorule. Ci ai strălucit ca o lumină la cei ce se primejduiau întru întunerecul deşertăciunei, pre carii i-ai şi arătat fii zilei, prin baea botezului, şi prin renaşterea cea mai bună şi de mântuire şi de dumnezeească vieţuire adevărată, ca un ierarh cuprins de Dumnezeu, prea înţelepte Grigorie.

De două ori.

Pre tine Stăpânul tuturor mirele cel nemuritor poftindu-te Ripsimia, i s'a luat pielea trupului, carea prin înfrânare a rumpt mai 'nainte sarcina cea întunecoasă a patimilor. Cu carea împreună s'a luptat şi Gaiani, cea pururea pomenită. Aducând mulţime de fecioare, care cu tărie s'au luptat, şi a surpat pre cel întâi amăgitor al Evei. Pre acestea dupre vrednicie cinstindu-le, pre tine Hristoase te slăvim.

De două ori.

Slavă, glasul al 6 lea.

A lui Serghie.

Cine dupre vrednicie va spune faptele bunătăţei tale? Care gură va vestì tăria muceniei? Că întru amândouă ai arătat vitejie Grigorie. Ci fiind bine plăcut lui Hristos, nu încetà a te rugà să se mântuiască sufletele noastre, ca unul ce ai multă îndrăzneală, sfinţite mucenice.

Şi acum, al Născătoarei.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Toată nădejdea mea la tine Fecioară o pun, nu mă trece cu vederea, ci grăbeşte ca una ce eşti bună, să mă mântueşti degrab, de patimile care mă supără, şi în toate zilele îmi dau războiu.

A Crucei-Născătoarei:

Pre tine dătătorule de lumină Fiul meu, soarele văzându-te pironit s'a întunecat şi pământul de frică s'a cutremurat, iar poporul jidovilor, nici cum nu s'a milostivit prea iubite.

STIHOAVNA din Octoih

Slavă, a Ierarhului, glasul al 6-lea.

Mucenicul şi păstorul, intrând dupre înţeles în norul cel neapus, al luminei celei negrăite, s'a învăţat cele negrăite, ale tainelor lui Dumnezeu; însă ca un mucenic luminându-se, iară ca un păstor învăţându-se prin taine. Pentru aceasta s'a încununat cu îndoite cununi, dela mărirea cea de sus, rugându-se totdeauna lui Hristos pentru sufletele noastre.

Şi acum, al Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieţei, ţie ne rugăm, roagă-te Stăpână cu Sfinţii Apostoli şi cu Ierarhul Grigorie, să se miluiască sufletele noastre.

Al Crucei-Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai inviat...

Stà odinioară lângă lemn pe vremea răstignirei, Fecioara, dimpreună cu ucenicul cel iubitor de feciorie, şi plângând strigà: Vai mie, cum pătimeşti Hristoase? Cela ce eşti nepătimirea tuturor.

Troparul, glasul al 4-lea.

Şi părtaşi obiceiurilor..

Slavă, Şi acum, al Născătoarei:

Caută, la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

După obişnuitele Catisme, Sedelnile Octoihului.

Psalm 50.

CANOANELE

Amândouă ale Octoihului, fără mucenice, şi al sfântului pe 6.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Pre Voevozii cei tari, pre cele trei părţi ale sufle„tului, cela ce te-ai născut din „Fecioară, întru adâncul nepă„timirei, îneacă-i rogu-mă; ca „ţie, ca întru o alăută întru „omorîrea trupului, să-ţi cânt „cântare de biruinţă".

Ca un păstor priveghialnic, ca un mucenic sfinţit, stând înaintea prea cinstitei Treimi purtător de cunună, prin sfinţitele tale rugăciuni, adormi chipurile cele întunecoase ale patimilor mele, celui ce te laud pre tine fericite Grigorie.

Luminătorul cel neapus, ierarhul cel mare, păstorul cel mult chinuit, carele a petrecut întru nevoinţe, lauda Armeniei. Astăzi la ospăţ ne-a chiemat pre noi credincioşii, adunându-ne dar să-l fericim pre dânsul.

Slavă:

Umplându-te de apele cele vii ale Duhului, ai ieşit ca un

rîu din Edemul cel înţelegător, adăpând faţa bisericei, şi uscând noianul nebuniei idolilor, fericite Grigorie.

Şi acum, al Născătoarei.

De crucea celui ce s'a întrupat, din tine Preacurată, întărindu-se femeile, tare s'au luptat, şi s'au adus lui după tine Fecioară, strălucind cu strălucirile fecioriei, şi cu sângele muceniei.

Peasna 3-a, Irmos:

Biserica cea stearpă...

Cu pălmuirile nevoinţelor tale, ai sfărâmat fălcile leilor, şi cu pâraiele sângiurilor ai înnecat spurcăciunile dracilor, şi din rădăcină ai surpat stâlpii cei idoleşti, vrednicule de laudă.

Nici prelungirea chinurilor, nici muncile cele cumplite, nici închisoarea cea îndelungată în groapa cea prea întunecoasă, nu au răzvrătit cugetul tău cel tare, mucenice vrednicule de laudă.

Slavă:

Ochilor tăi nu le-ai dat dormitare mucenice, până ce ai arătat fii zilei pre cei biruiţi de dormitarea răutăţei păgâneşti, carii strigau: Sfânt eşti Doamne.

Şi acum, al Născătoarei:

Muceniţa Ripsimia cunoscându-te pre tine, singură curată Maică Fecioară, s'a biruit de dragostea frumseţilor tale. Şi strălucind întru chinuri, s'a adus lui Hristos pre urma ta.

Irmosul:

Biserica cea stearpă a născut din păgâni, şi adunarea „cea cu mulţi fii a slăbit; minu„natului Dumnezeului nostru „să-i strigăm: Sfânt eşti „Doamne".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Cu strălucirile cele prea luminoase, şi cu purtarea de lumină, pre Hristos având-ul în inima ta ierarhe, strălucindu-ţi sufletul tău cu faptele cele bune, ai luminat faţa pământului. Şi ca un soare neapus luminezi adunările neamurilor, înfrumuseţându-ne pre noi cu frumuseţile cele muceniceşti, prea înţelepte Grigorie.

Slavă, altă Sedealnă, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Mucenice mărite, având privirea cugetului priveghealnică, asemenea şi de potrivă, cu numele ai strălucit, şi chinuindu-te cu pătimirea pentru Hristos, neîncetat ai priveghiat întru rugăciuni. Pentru aceasta ca un ierarh şi ca un mucenic, ai şi priimit Dar pentru amândouă, prea fericite Grigorie.

Şi acum, al Născătoarei:

Dumnezeesc cort te-ai făcut Cuvântului însă-ţi Preacurată Fecioară Maică, covârşind pre îngeri cu curăţia. Dar pre mine cel ce m'am făcut mai spurcat de cât toţi cu păcatele trupului, curăţeşte-mă cu apele cele dumnezeeşti ale rugăciunei tale, dându-mi mare milă.

A Crucei-Născătoarei.

Mieluşaua cea nespurcată a Cuvântului, Fecioara Maica cea nestricată, văzând spânzurat pre Cruce pre cela ce fără durere a odrăslit dintr'însa, ca o Maică tânguindu-se, strigă: Vai mie Fiul meu, cum pătimeşti, vrând să mântueşti pre om de patimile necinstei.

Peasna 4-a, Irmos:

Cela ce şade în mărire, pre Scaunul Dumnezeirei, „pre nor uşor, a venit Iisus cel „mai pre sus de Dumnezeire „prin palmă curată, şi a mân„tuit pre cei ce strigă; Mărire „Hristoase puterei tale".

Domnul cel prea înalt întru mărire, te-a suit pre tine mărite la înălţimea cea mărită a muceniei, ale căruia patimi cu bucurie le-ai închipuit sfinţite mucenice, strigând: Mărire puterei tale Doamne.

Pre vrăjmaşul cel ce ca un fără de Dumnezeu strică tot pământul Armenilor, cu putere dumnezeească l-ai surpat, şi strălucind ca un luminător, ai luminat pre cei ce zăceau întru întunericul deşertăciunei înţelepte Grigorie.

Slavă:

Cu dumnezeeştile tale învăţături Grigorie, cu mult înmulţit ai adus Ziditorului tău talantul, prin cei ce s'au mântuit, şi ai priimit dela dânsul moştenirea cea veşnică: Impărăţia Cerului şi luminarea.

Şi acum, al Născătoarei:

Ca pre o înfrumseţată, ca pre o aleasă, ca pre o frumoasă te-au iubit pre tine tinerele fecioare, cele ce s'au nevoit împreună cu Ripsimia. Şi veselindu-se s'au adus Fiului tău, pe urma ta Maică Fecioară Marie.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru în„tunericul necunoştinţei, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă".

Semn în chip de Cruce de faţă ai văzut, luminând ca lumina, şi risipind noaptea cea idolească, şi pre credincioşi făcându-i fii luminei.

Pre tine cel ce erai întru

mulţi ani împreună cu hiarele în groapă prea adâncă, te-a mântuit Dumnezeu ca pre unul cel ce cu lumina dumnezeescului cuvânt, vreai să luminezi pre cei fără minte.

Slavă:

Muceniceşte nevoindu-te, ca un biruitor te-ai încununat, şi ungându-te cu mirul Arhieriei, ai uns popoare izbăvindu-le de înşelăciunea cea vicleană Grigorie.

Şi acum, al Născătoarei.

Fecioarele cele ce au simţit mirosul mirului, al Cuvântului ce a strălucit din tine Preacurată Fecioară, prin pătimiri nevoitoare bine i-au plăcut lui, bucurându-se.

Peasna 6-a, Irmos:
Strigat-a închipuind...

Cu puterea cuvintelor tale pururea s'au sfărâmat, şi s'au surpat idolii cei neîntăriţi ai dracilor. Iară inimile credincioşilor s'au întărit întru dragostea lui Dumnezeu.

Pre Tiridat cel ce mai 'nainte erà lup sălbatec, l-ai adus Domnului ca pre un miel legat, carele acum este mântuit, pentru mare bogăţia milostivirei lui Dumnezeu.

Slavă:

Cu învăţături nerătăcite slujindu-te ierarhe, ai arătat celor rătăciţi calea cea dumnezeească ca un păstor, şi următor Păstorului celui adevărat Grigorie.

Şi acum, al Născătoarei:

Dacă a cunoscut Ripsimia răstignit pre cel întrupat din tine Născătoare de Dumnezeu, s'a răstignit împreună cu dânsul, ca o mieluşa cu păstorul ei, ca o jertfă lui Dumnezeu fără prihană.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte închi„puind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Ionà în „chit rugându-se: Din strică„ciune mă mântueşte, Iisuse „Impărate al puterilor".

CONDAC, glasul al 2-lea.
Podobie: Pre propoveduitorii cei tari...

Pre cel mărit şi ierarh, ca pre un nevoitor al adevărului, astăzi să-l lăudăm toţi cu cântări, şi cu viersuri de laude. Pre păstorul şi învăţătorul cel priveghialnic, pre Grigorie luminătorul a toată lumea. Căci se roagă lui Hristos să ne mântuim noi.

ICOS:

Pre acest mare între purtătorii de chinuri, pre luminătorul cel Dumnezeesc şi păstorul, şi dascălul Armeniei, cu cântări să-l lăudăm credincioşii; şi cu viersuri de laude dumnezeeşti să cinstim pomenirea

lui. Că a pierdut negura idolilor celor deşerţi, şi dimpreună cu dânşii a omorît şi lucrarea dracilor. Pentru aceea a suferit durerile cu cuget întărit şi cu Darul, şi se roagă lui Hristos să ne mântuim noi.

Intru această lună în de 30 zile, sfântul sfinţitul mucenic Grigorie al Armeniei celei mari.

Stih: Ştiind cuvântul dumnezeescului Cuvânt carele zice: privegheaţi neincetat...
Iisus chiemându-te părinte, priveghind te-ai arătat.
La treizeci de zile, al Armeniei celei mari Grigorie a murit...
Şi sălăşluirea Cerului sus ş'a agonisit.

Acesta era pe vremea împăratului Dioclițian, Partean cu neamul, fiu lui Anac, rudenie lui Cusaro împăratul Armeniei, fratelui Artavan împăratul Parţilor. Fiind prins ca creştin de împăratul Tiridat, multe munci a suferit. A fost spânzurat sus şapte zile, i s'a băgat capul întru o traistă de piele, care era plină de spuză fierbinte din cuptor. Apoi pogorît fiind, a fost spânzurat de un picior, aprinzând sub dânsul gunoiu şi dându-i fum puturos şi cu toiage vârtoase multă vreme bătându-se şi şapte zile întregi a rămas în spânzurătoare, şi iarăşi pogorît fiind, i s'a deznodat genunchile de prin încheieturi cu cleşte de fier, groasă peliţă prinzându-se preste ranele lui. Şi iarăşi a stătut spânzurat două zile. După aceea pogorându-l, au turnat plumb topit prin afedron în cele dinlăuntru. Iară după acestea, aflând Tiridat, că este fiu lui Anac Parteanului carele cu înşelaciune omorâse pre tatăl său, i-a legat mâinile şi picioarele, şi la cetatea Ararat l-a aruncat întru o groapă adâncă, plină de hiare şi de târâtoare întru carea cincisprezece ani îndelungând cu vieaţa, se hrănià în taină de o femee văduvă. Iară împăratul Tiridat eşindu-şi din minte, şi cărnurile sale mâncându-şi, şi cu porcii împreună prin munţi pascându-se, soru-sa Cusaroducta, a văzut vis şi glas a auzit, că de nu va ieşi Grigorie din groapă, Tiridat nu se va face sănatos. Deci ieşind a botezat pre toţi şi făcându-se Episcop, şi biserici aşezând şi multe minuni preamărite făcând, în prea adânci bătrâneţe, cu pace s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfintelor muceniţe, Ripsimia, Gaiani şi alte treizeci şi două cuvioase muceniţe femei şi fecioare.

Stih: Ripsimia de tăierile săbiilor, dureri nici cum nu simţià.
Căci în locul acelora necuprinse cununi i se numără.
Pre Gaiani mai de demult o încunună sihăstria.
Şi acum o încununează cea prin sabie chinuirea.
Intreită zecimea de mucenici pre tine Treime te cinsteşte...
Pentru tine de sabie împreună murind bărbăteşte.

Aceste două sfinte femei, erau de neam mărit şi mare, pe vremea împărăţiei lui Dioclițian, fecioare prea încuviinţate cu frumseţea şi călugăriţe. Deci pentrucă n'a voit Ripsimia a se însoţi cu împăratul, fugind se duse împreună cu Gaiani în părţile Armeniei. Şi aflând de aceasta Tiridat împăratul laturilor acelora, trimiţând o a adus pre ea, şi o sileà către nelegiuita împreunare. Ci cu puterea lui Hristos nu o a biruit pre ea. Şi nedobândindu-şi dorinţa, zăceà ca un mort. Deci fugind ea, ostaşii împăratului, gonindu-o şi prinzându-o, mai întâi i-au rumpt hainele, apoi legându-i mâinele înapoi, i-au tăiat limba şi trupul i l-au ars, şi i-au scos ochii, carea fiind tăiată în bucăţi, şi-a dat fericitul său suflet. Au fost ucişi încă împreună cu ea bărbaţi creştini şaptezeci cu numărul şi femei treizeci şi două. Iară viteaza Gaiani a fost străpunsă prin gât şi după aceea suflă în ea ca întru o beşică, şi fiind despuiată de pielea trupului până la ţâţe, s'a zdrobit cu pietre şi aşa i s'a tăiat capul.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor celor şaptezeci de mucenici, cărora li s'au tăiat capetele împreună cu sfânta Ripsimia.
Şi pomenirea cuvioaselor două femei.

Stih: Gata erau să moară şi de multe ori de ar fi trebuit...
Şaptezeci de bărbaţi de sabie cari au murit.
Două femei crescute în bunătăţi ce s'au chinuit...
Prin sabie de chinuri tăindu-se s'au împodobit.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Stratonic.

Stih: Prin sfârşitul cel de sabie Stratonic,
Toată tabăra dracilor singur a biruit.

Intru această zi, sfântul mucenic Mardonie jăratec pre buric suferind s'a săvârşit.

Stih: Cunoaştere de patimă Mardonie purtă,
Pre buric însemnare de ardere ce aveă.

Intru această zi, sfinţii o mie de mucenici prin sabie s'au săvârşit.

Stih: O mie cu grumazii tăiaţi, ceată de număr numărat
In loc de daruri, cununi nenumărate au aflat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii lui Avraam oarecând în Vavilon, văpaea „cuptorului au călcat, cu laude „strigând: Dumnezeul părinţi„lor noştri bine eşti cuvântat".

Răbdând multe feluri de chinuri mucenice, pre mulţi ai mântuit de chinurile muncei celei viitoare, strigând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Făcându-te pre sine-ţi casă Treimei, mucenice, ai surpat la pământ capiştile idolilor, şi ai ridicat biserici Cuvântului celui ce toate le vede, spre mântuirea poporului.

Slavă:

Arătatu-te-ai lucrător de cele sfinte, cu fierbinţeală aducându-te întâi pre sine-ţi jertfă Stăpânului tău. Pre carele jertfindu-l, l-ai dat celor cu bună credinţă, spre mântuirea sufletelor.

Şi acum, al Născătoarei:

Fecioare împodobite cu cununi muceniceşti, s'au adus lui Dumnezeu, celui ce a răsărit din Fecioara, strigând cu cântări: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8-a, Irmos:

Mântuitorule al tuturor...

Nevoindu-te dupre lege, foarte tare ai ruşinat pre vrăjmaşii cei fărădelege, sfinţite Grigorie; şi ai adus lui Dumnezeu poporul cel ce cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul.

Ogorând holda cea neroditoare, ai semănat seminţele cuvântului, culegând însutit bună rodirea spicelor celor cuvântătoare, care bine au rodit plugarului sufletelor.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu strălucirile cuvintelor tale ai luminat, şi ai adus multe zeci de mii, celui ce pentru noi a răbdat patimi de bună voe, căruia cântăm: Binecuvântaţi, lăudaţi pre Domnul.

Şi acum, al Născătoarei:

Ripsimia nici de mulţimea chinurilor temându-se, nici dezmierdărilor trupului supuindu-se, mărturisià pre Domnul cel din Fecioară, strigând: Binecuvântaţi, lăudaţi pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Mântuitorule al tuturor,

„Atotputernice, pre cei ce se „ţineau de bună credinţă, în „mijlocul văpăei pogorându-te „i-ai rourat, şi i-ai învăţat să „cânte: Toate lucrurile bine-„cuvântaţi şi lăudaţi pre „Domnul“.

Peasna, 9-a, Irmos:

Eva cu adevărat...

Fiind întărit cu puterea lui Hristos, ai suferit durerea chinurilor, şi ai sfărâmat stâlpii dracilor, şi ai surpat la pământ capiştile idolilor; şi pre popoarele cele din necunoştinţă le-ai luminat, prea cinstite sfinţite mucenice.

Ca un luceafăr de dimineaţă ne a răsărit nouă pomenirea ta, aducându-ne lumina darurilor. Căci tu te-ai arătat lăcaş dumnezeeştei lumini, şi te-ai mutat către lumina cea neapusă, luminându-te bogat cu dumnezeeştile revărsări de lumină, cuvioase Grigorie.

Arătatu-te-ai împreună vorbitor cu proorocii, întocma de o petrecere cu mucenicii, şi cu cuvioşii, cu apostolii, cu arhiereii şi de o potrivă cu îngerii, şi cu arhanghelii. Cu carii împreună roagă-te, iubitorului de oameni pentru noi, cei ce te lăudăm pre tine, părinte Grigorie.

Slavă.

Făcut-au vitejii femeile cele cinstite, îndreptând căderea Evei. Suferit-au întreite valuri de dureri, şi pre cel ce se lăudă la înălţime cu mândrie lucruri mari, l-au sfărâmat sub picioarele lor cele frumoase. Pre care dupre vrednicie le fericim.

Şi acum, al Născătoarei:

Luminându-se Ripsimia cu lumina feţei, celui ce a strălucit din tine pururea Fecioară, cu dragoste necuprinsă, a închipuit trupul său patimile şi moartea lui. Pentru aceea dimpreună cu tine acum se veseleşte.

Irmosul:

Eva adică prin boala ne-„ascultărei, blestem înlăuntru „a adus. Iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla purtărei în pântece, „lumei ai înflorit binecuvântare. „Pentru acesta toţi te mărim“.

SVETILNA

Podobie: Femei auziţi...

Văzând vedere înfricoşată, s'au uimit necredincioşii. Căci pre cela ce-l socoteau a fi mort în groapa hiarelor, scoţându-l viu, au căzut înaintea lui, strigând: Mare este Dumnezeul lui Grigorie, carele l-a arătat pre el luminător.

Slavă:

Pre Grigorie măritul să-l lăudăm, cela ce împreună cu hiarele până la o vreme a fost închis în groapă, şi pre Tiridat muncitorul l-a schimbat întru asemănare de vier sălbatec, şi a glăsuit cuvântul mântuirei în tot pământul.

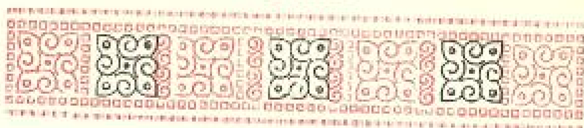
Şi acum, al Născătoarei.

Cela ce şade pre umerile heruvimilor, s'a culcat în braţele tale Preacurată, luând trup de voia sa, ca să ne facă prin daruri fii lui Dumnezeu, pre noi cei ce credem într'însul, şi te lăudăm pre tine deapururea, care eşti pricină mântuirei.

A Crucei-Născătoarei.

Pre cei ce cu neabătută inimă, şi cu toată cuviinţa se închină patimilor Fiului tău, de Dumnezeu Născătoare, arată-i părtaşi slavei, şi sălăşluitori raiului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

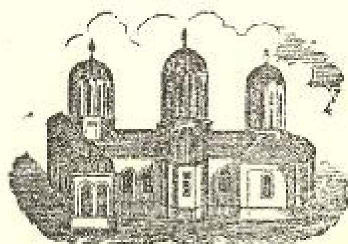

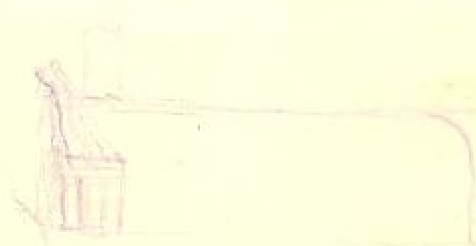
LA LITURGIE

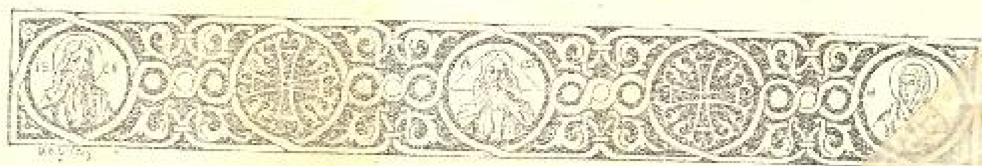
Fericirile Octoihului pe 4, şi din Canonul sfântului Peasna 3, pe 4. Prochimen, glas 7. Cinstită este înaintea Domnului... Stih: Ce voi dà Domnului... Apostolul către Corinteni: *Fraţilor privegheaţi, staţi!..* Caută Dumineca a 13. Aliluia, Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăcà... Evanghelia dela Ion: *Zis-a Domnul, eu sunt uşa...*

CHINONICUL.

Intru pomenirea veşnică va fi dreptul şi de auzul rău nu se va teme.

TROPARELE SFINȚILOR

CELE MAI DEOBȘTE DIN LUNA LUI SEPTEMVRIE

LA UN MUCENIC.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne (N) întru nevoința sa, cununa nestricăciunei a luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori a surpat, zdrobit-a și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuește sufletele noastre.

LA MAI MULȚI MUCENICI.

Tropar, glasul al 4 lea.

Mucenicii tăi Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunei au luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori au surpat; zdrobit-au și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuește sufletele noastre.

LA UN ARHIEREU.

Tropar, glasul al 4-lea.

Îndreptător credinței, și chip blândețelor, învățător înfrânărei te-a arătat pre tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, părinte ierarhie (N), roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN SFINȚIT MUCENIC.

Tropar, glasul al 4-lea.

Și părtaș obiceiurilor, și următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirei la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învățând, și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice (N), roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA O MUCENIȚĂ

Tropar, glasul al 4-lea.

Mielușaua ta Iisuse (N) strigă cu mare glas: Pre tine mirele meu te iubesc, și pre

a.
îngeı
carii
torului de
cei ce te
părinte Grigorie.

tine căutând mă chinuesc, și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul tău, și pătimesc pentru tine, ca să împărățesc întru tine, și mor pentru tine ca să și viez întru tine; ci ca pre o jertfă fără prihană, priimește-mă pre mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv mântuește sufletele noastre.

LA UN CUVIOS

Tropar, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrămilor tale, nerodirea pustiului o ai lucrat, și cu suspinurile cele dintru adânc spre însutite ostenele o ai făcut roditoare. Și te-ai făcut luminător lumei, strălucind cu minunile, (N) părintele nostru, Cuvioase, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA O CUVIOASĂ

Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Maică cu osârdie s'a mântuit cel dupre chip, că luând Crucea ai urmat lui Hristos, și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător ci să poarte grijă de suflet de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură Cuvioasă (N) Duhul tău.

Sfârșitul lunei lui Septemvrie și lui Dumnezeu slavă.

TROPARELE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

PE FIECE GLAS CÂNTATE PRESTE TOT ANUL

La Vecernie și Utrenie, după Dumnezeu este Domnul și la Sfârșitul Utreniei.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu

Minunea minunilor, ceea ce ești plină de Dar, întru tine văzându-o, făptura se bucură; că ai zemislit fără sământă, și ai născut negrăit pre cel ce căpiteniile cetelor îngerești a-l vedeà nu pot. Pre acela roagă-l pentru sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu ceea ce ești binecuvântată în ceruri, și pre pamânt slavită, bucură-te mireasă nenuntită.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-u

și Joi

Ceea ce ai zemislit fără de ardere, focul Dumnezeirei, și ai născut fără de sământă pre Domnul, izvorul vieței; cea plină de Dar, Născătoare de Dumnezeu, mântuește pre cei ce te măresc pre tine.

La sfârșitul Utreniei

Pre cel fără de maică în Cer, mai pre sus de înțeles și de auz, pre pământ fără de tată l-ai născut; pre acela Născătoare de Dumnezeu, roagă-l pentru sufletele noastre.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul, glasul 1-u.

și Vineri

A ta folosință agonisind, Preacurată, și cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindenea fiind păziți, dupre datorie pre tine toți cu cucernicie te mărim.

La sfârșitul Utreniei.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu..

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Și Joi la: Dumnezeu este Domnul... glasul 1-u.

Ceea ce ai zemislit fără de ardere..

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-u.

Ata folosinţă agonisind...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul glasul 1-u

Gavriil zicând ţie Fecioară, bucură-te, împreună cu glasul s'a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pre Făcătorul tău. Slavă celui ce s'a sălăşluit întru tine; slavă celui ce a ieşit din tine; slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin naşterea ta.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul, glasul al 2-lea

Ceea ce eşti izvorul milei, îndurărei ne învredniceşte pre noi, Născatoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos Arată, precum deapururea, puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ţie: Bucură-te, ca oarecând Gavriil, al celor fără de trupuri mai Marele Voevod.

La sfârşitul Utreniei.

Maică sfântă a luminei cei negrăite cu îngereşti cântări pre tine cinstindu-te cu cucernicie te mărim.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea.

Firei cei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi prin tine de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară; că pre Dumnezeu întrupat l-ai născut nouă; pentru aceasta dupre datorie, pre tine toţi cu cucernicie te fericim.

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te mărim Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te norul luminei cei neapuse, care ai purtat în braţe pe însuşi Domnul slavei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul, glasul al 2-lea.

Preamarită fiind Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pre tine te lăudăm; că prin Crucea Fiului tău, s'a prădat iadul şi moartea s'a omorît şi noi cei morţi ne-am sculat, şi vieţei ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulţămind, slăvim ca pre un puternic, pre Hristos Dumnezeul nostru, cel singur mult milostiv.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 2-lea.

Născatoare de Dumnezeu, pre tine te mărim, strigând: Bucură-te toiagul, din care fară de sămânţă Dumnezeu odrăslind, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea

Firei cei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te mărim Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea.

Preamărită fiind Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te mărim...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, glasul al 2-lea.

Toate tainele tale sunt mai pre sus de cuget, toate sunt preamărite Născătoare de Dumnezeu; cu curăţia fiind pecetluită, şi cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat; pre carele r o a g ă - l să mântuiască sufletele noastre..

La sfârşitul Utreniei.

Maică sfântă a luminei cei negrăite, cu îngereşti cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credinţă te mărim.

Iară de se va întâmpla Aliluia, la fiecare glas, se [illegible] aceastea, glasul al 2-lea.

Apostoli, Mucenici şi Prooroci, Ierarhilor, Cuvioşilor şi Drepţilor, carii bine aţi plinit lupta, şi credinţa aţi pazit, îndrăznire având către Mântuitorul; pre acela, ca pre un bun, rugaţi-l pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

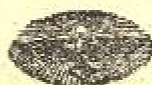
Slavă.

Pomeneşte Doamne, ca un bun pre robii tăi, şi câte în vieaţă au greşit, iartă-le; că nimenea nu este fără de păcat, fără numai tu cel ce poţi şi celor adormiţi a le dà odihnă.

Şi acum.

Maică sfântă a luminei cei negrăite...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

De frumuseţea fecioriei tale, şi de prea luminată curăţia ta, Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ţie? Ce te voiu numí pre tine? Nu mă pricep şi mă minunez; pentru aceasta precum mi s'a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de Dar.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 3-lea.

Fiecine, unde se mântueşte, acolo după dreptate şi aleargă; şi care altă scăpare este astfel, precum tu de Dumnezeu Născătoare, care acoperi sufletele noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, tare ajutătoare lumei, cu rugăciunile tale acopere pre robii tăi de toată nevoia, una binecuvântată.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 3-lea.

Fiecine, unde se mântueşte...

Vezi mai sus.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Toiag de putere câştigând Crucea Fiului tău Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmaşilor; noi cei ce cu dragoste neîncetat pre tine te mărim.

La sfârşitul Utreniei.

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră...

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au

învățat, Mucenicii au mărturisit, și noi am crezut: Că tu ești cu adevărat de Dumnezeu Născătoare: pentru aceasta și mărim naşterea ta cea negrăită.

La sfârșitul Utreniei.

Fiecine, unde se mântuește...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău...

Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Pre tine ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin Cruce priimind patimă, ne-a mântuit pre noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La sfârșitul Utreniei.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învățat...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Celei ce s'a hrănit în Biserică, în Sfânta sfintelor, celei îmbrăcate cu credința și cu înțelepciunea și cu neîntinata feciorie, arhistratigul Gavriil i-a adus din Cer închinăciune, și: Bucură-te! bucură-te cea binecuvântată bucură-te prea mărită, Domnul este cu tine.

La sfârșitul Utreniei, Glasul al 4-lea.

Pre tine cea decât făptura mai înaltă, a te lăudă după vrednicie nepricepându-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în Dar miluește-ne pre noi.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Către Născatoarea de Dumnezeu, acum cu nevoință să alergăm noi păcătoșii și umiliții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută îndurându-te de noi, sârguește că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi deșerți, că pre tine una nădejde te-am câștigat.

La sfârșitul Utreniei, Glasul al 4-lea.

Pre tine te mărim, de Dumnezeu Născătoare, strigând: Tu ești rugul, în care fără de ardere Moisi a văzut, ca o flacără focul Dumnezeirei.

MARȚI SEARA Și Joi seara

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4 lea. Și vineri

Fecioară cu totul fără prihană, Maică a lui Hristos Dumnezeu, armă a străbătut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit de voie pre fiul și Dumnezeul tău; pre care, binecuvântată, nu înceta rugându-l, să ne dăruiască nouă iertare de greșale.

La sfârșitul Utreniei, Glasul al 4 lea.

Născătoare de Dumnezeu pre tine te mărim, strigând: Tu ești muntele din care negrăit s'a tăiat piatra și porțile iadului s'au sfărâmat.

MIERCURI SEARA

Și joi la Dumezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Pre Cuvântul Tatălui Hristos Dumnezeul nostru, din tine întrupat l-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce ești una curată, una binecuvântată; pentru aceasta neîncetat lăudându-te pre tine, te mărim.

La sfârşitul Utreniei, Glasul al 4 lea.

Pre tine cea de cât toată făptura mai înaltă...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Fecioară cu totul fără prihană...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei, Glasul al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te mărim...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Taina cea din veac ascunsă, şi de îngeri neştiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat. Dumnezeu întrupându-se întru unire neamestecată, şi Crucea de bună voe pentru noi priimind, prin care înviind pre cel întâi zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei, Glasul al 4-lea.

Pre tine te mărim Născătoare...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Cu îngerii cele cereşti, cu oamenii cele pământeşti, cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, strigăm către tine: Bucură-te uşa cea mai desfătată decât cerurile; bucură-te singura mântuire a pământenilor: bucură-te curată, cea plină de Dar, care ai născut pre Dumnezeu întrupat.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumei, Hristoase Dumnezeule, şi fii luminei printr'însa ne-ai arătat, milueşte-ne pre noi.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Acoperemântul tău cel grabnic şi ajutorul şi mila, arată-le spre robii tăi, şi valurile gândurilor celor deşarte, Curată linişteşte-le, şi sufletul meu cel căzut ridică-l, de Dumnezeu Născătoare: că ştiu Fecioară, ştiu că poţi câte şi voeşti.

La sfârşitul Utreniei, glasul, al 5-lea

Maica lui Dumnezeu prea sfântă, zidul creştinilor, mântueşte ca totdeauna pre poporul tău, care se roagă către tine neîncetat. Stăi împrotiva gândurilor celor ruşinoase şi mândre, ca să strigăm către tine: Bucură-te pururea Fecioară.

MARŢI SEARA

Şi Mercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, înşelăciunea idolilor toată s'a surpat, şi tăria demonilor s'a călcat; pentru aceasta credincioşii, dupre datorie pururea te lăudăm şi bine te cuvântăm, şi Născătoare de Dumnezeu, întru adevăr mărturisindu-te, te mărim.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumei...

Vezi mai sus

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Taina cea streină a Fecioarei, lumei s'a arătat mântuire; că din trânsa te-ai născut fără sământă, şi cu trup te-ai arătat fără stricăciune, bucuria tuturor, Doamne slavă ţie,

La sfârşitul Utreniei.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită.

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumei...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA.

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Bucură-te uşa Domnului cea neumblată, bucură-te zidul şi acoperământul celor ce aleargă la tine, bucură-te limanul cel neviforât şi neispitită de nunta; ceea ce ai născut cu trup pre Făcătorul tău şi Dumnezeu; nu lipsi a te rugă. pentru cei ce laudă şi se închină naşterei tale.

La sfârşitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumei...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Incepătură mântuirei, vestirea lui Gavriil către Fecioara s'a făcut; că a auzit, bucură-te! şi n'a fugit de închinăciune, nici s'a îndoit, ca Sarra în cort; ci aşa a zis: Iată roaba Domnului, fie mie dupre cuvântul tău.

La sfârşitul Utreniei

Ingerescul cuvânt ai luat şi tron de heruvimi te-ai arătat şi în braţele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pre cela ce este nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea

Nădejdea lumei cea bună Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură şi tare solire cerem; îndură-te spre poporul cel fără de apărător; roagă pre înduratul Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre de toată îngrozirea; ceea ce eşti una bine cuvântată.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Nimeni, din cei ce aleargă la tine, nu iese ruşinat, curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare; ci cere Darul, şi priimeşte dăruirea spre folosul cererei.

MARŢI SEARA

Şi Mercuri la Dumnezeu este Domnul, glasul al 6-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă pre Fiul tău cel ce s'a pironit de bună voe pre Cruce, şi lumea din înşelăciune a izbăvit, pre Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel ce s'a născut mai 'nainte de veci din Tatăl fără maică, pre Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi l-ai născut întrupat, din curate sângiurile tale fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pre acela roagă-l să ne dăruiască nouă iertare de păcate mai 'nainte de sfârşit.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea

Sfântă Stăpână curată, Maica Dumnezeului nostru care ai născut negrăit pre Făcătorul tuturor, roagă-te împreună cu sfinţii Apostoli, totdeauna bunătăţei lui, ca să ne izbăvească de patimi, şi să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

De mari daruri, curată fecioară, Maica lui Dumnezeu, tu te-ai învrednicit; că ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Hristos, dătătorul de vieaţă; spre mântuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară roagă...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei glasul al 6-lea.

Pre cela ce s'a născut...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Mai 'nainte a spus Ghedeon zemislirea, şi David a desluşit naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că s'a pogorît, ca ploaia pre lână, Cuvântul în pântecele tău, şi ai odrăslit fără de sământă, pământule sfinte, lumei mântuire; pre Hristos Dumnezeul nostru, ceea ce eşti plină de Dar.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Pre cel ce s'a născut...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

De Dumnezeu Născătoare. Fecioară, neîntinată, pre Fiul tău roagă-l cu puterile cele de sus, iertare de greşale mai 'nainte de sfârşit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credinţă pre tine te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Covârşit-ai puterile cereşti, pentru că Biserică dumnezeească te-ai arătat binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, carea ai născut pre Hristos Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumneze este Domnul... glsul al 7-lea

Bucură-te, aducem ţie de Dumnezeu Născătoare, că de cât îngerii mai înaltă te-ai arătat, pre Dumnezeu născând.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Impacă cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu vieaţa noastră, celor ce strigăm către tine: Milostive Doamne, slavă ţie.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Pre Hristos Dumnezeu, cel ce s'a răstignit pentru noi şi a stricat puterea morţei, neîncetat roagă-l de Dumnezeu Născatoare Fecioară. să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare, de păcatele ce ne cuprind pre noi, că altă nădejde credincioşii nu avem fără numai pre tine, şi pre Dumnezeu cel ce s'a născut din tine.

MERCUEI SAERA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea

Rodul pântecelui tău Preacurată, este plinirea proorocilor şi a legei; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă mărindu-te, cu cucernicie te lăudăm.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Rodul pântecelui tău, dumnezeească mireasă, oamenilor s'a arătat de mântuire mijlocitor; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul şi cu limba mărindu-te, credincioşii te lăudăm.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... g'asul al 7-lea.

Pre Hristos Dumnezeu cel ce s'a răstignit...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Ca ceea ce eşti vistieria învierei noastre, pre cei ce se nădăjduesc spre tine prea lăudată, scoatei din groapă şi din adâncul greşalelor, că tu pre cei vinovaţi păcatului ceea ce ai născut mântuirea, i-ai mântuit; care mai 'nainte de naştere ai fost Fecioară, şi în naştere fecioară, şi după naştere iarăşi ai rămas Fecioară.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Bucură-te ceea ce ai încăput în pântecele tău pre cel neîncăput de ceruri; bucură-te Fecioară propoveduirea proorocilor, prin care a strălucit Emanuil; bucură-te Maica lui Hristos Dumnezeu.

DUMINICĂ SEARA

Şi luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Bucură-te ceea ce prin înger ai primit bucuria lumei; bucură-te ceia ce ai născut pre făcătorul tău şi Domnul; bucură-te ceea ce te ai învrednicit a fi Maică lui Hristos Dumnezeu.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Bucură-te uşa împăratului slavei, prin care singur cel prea înalt a trecut, şi pre tine singură pecetluită te-a păzit spre mântuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Intărirea credinţei cea neclătită şi preţiosul Dar al sufletelor noastre, pre Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o mărim credincioşii. Bucură-te ceea ce Piatra vieţei în pântecele tău o ai încăput; bucură-te nădejdea marginilor, sprijinirea celor întristaţi; bucură-te mireasă pururea Fecioară.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Fecioară Preacurată, mântueşte-ne pre noi cu rugăciunile tale, mişcând, milostivirea cea de maică către Fiul tău şi Dumnezeul nostru.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Pre mielul, păstorul şi Mântuitorul lumei, pre Cruce văzându-l ceea ce l-a născut, a zis lăcrămând: Lumea se bucură, luând izbăvire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta; care pentru toţi o suferi Fiule şi Dumnezeul meu.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor şi a legei: pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă lăudându-te, cu cucernicie te mărim.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea

Uşa vieţei cea înţelegătoare, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, pre cei ce aleargă la tine cu credinţă izbăveşte-i de nevoi; ca să mărim prea sfânta naşterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Fecioară Preacurată, mântueşte-ne pre noi...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul a 8-lea.

Pre mielul, păstorul şi Mântuitorul...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Rodul pântecelui tău...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, şi răstignire ai răbdat Bunule; carele cu moartea pre moarte ai prădat, şi învierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trece cu vederea pre cei ce i-ai zidit cu mâna ta. Arată iubirea ta de oameni milostive, priimeşte pre Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce te-a născut pre tine; carea se roapă pentru noi; şi mântueşte Mântuitorul nostru, pre poporul cel desnădăjduit.

La sfârşitul Utreniei.

Fecioară Preacurată mântueşte-ne pre noi.

Vezi mai sus.

Sfârşitul Troparelor Născătoarei de Dumnezeu.

Comisia pentru cercetarea cărţilor de ritual:

Prea Sfinţitul Arhiepiscop GURIE al CHIŞINĂULUI
Prea Sfinţitul PLATON PLOEŞTEANUL
Prea Sfinţitul ILARION BACĂOANUL

Director al Tipografiei
PAVEL ŞURU

D. Gr.

